

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

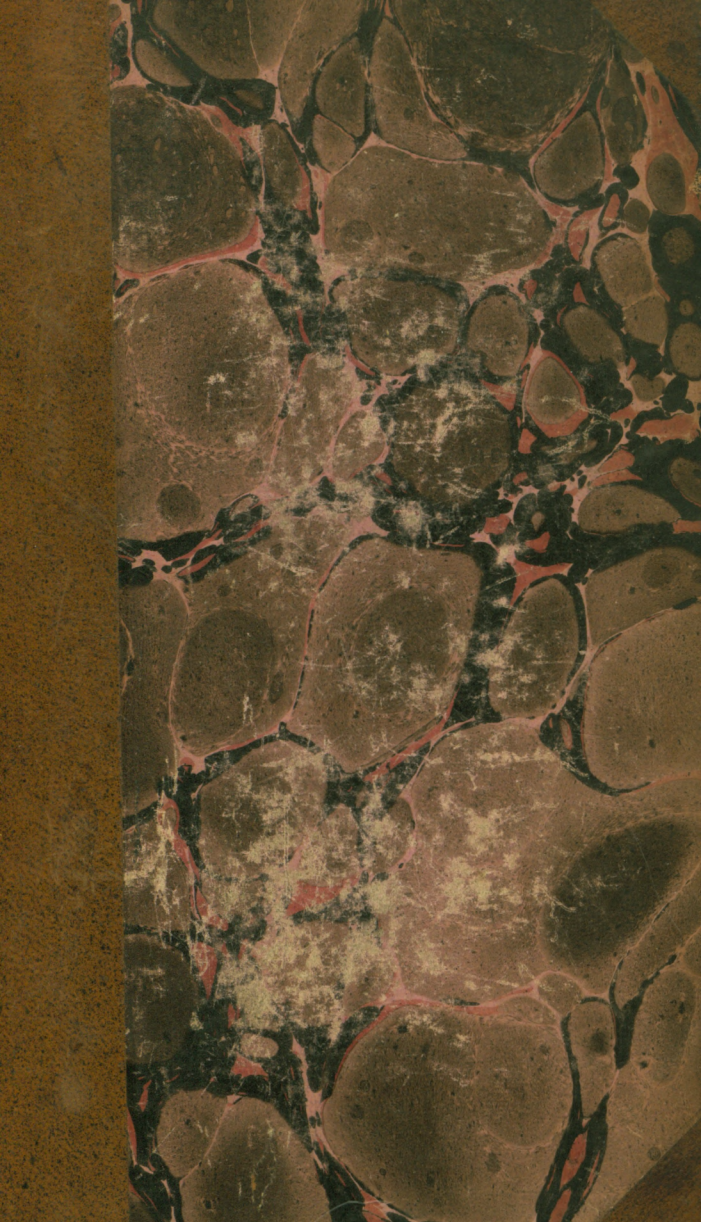
Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Collegial=Lidende

for

Danmark.

Med kongeligt allernaadigst Privilegium.

Redigeret, forlagt og udgivet

af

P. J. Monrad,
Commandeur af Danne-
brogen, Conferentsraad
og Deputeret i det Dan-
ske Cancellie.

Dr. A. S. Ørsted,
Ridder af Dannebrogen og
Dannebrogsmænd, Confe-
rentsraad, Generalprocureur
og Deputeret i det Danske
Cancellie.

En og Tredivte Aargang.

Kjøbenhavn, 1828.

Trykt i det Kongelige Baisenhuses Bogtrykkerie
af Carl Fred. Schubart.

Register.

A.

	Side
Aalborg, Frue-Kirkes Capellanie angaaende	726
Aarhuus Stifts-Bibliothek, Fundats for samme	302
Aars og Haubroe Sognekald angaaende	933
Abslev og Miesing Sognekald angaaende	693
Agtevielde, Fødte og Døde i Danmark i 1827	749
Afdragsretten ophævet med Sardinien	202, 337
— — ligeledes med den Sveigerste Forbundsstat	665, 793
Afgibt af Reisende og Gods, som med Skibsleilighed befordres imellem Kjøbenhavn og Lübeck .	355
Affindiges Bevogtning og Forpleining, hvorvidt at paaligge Slægtningene	905
Aggersøe og Dmøe Sognekald angaaende	522
Almues- og Borger-skolevæsenet i Kjøbenhavn, Beretning om sammes Tilstand i 1826	43
Ankeres Opsykning i Fartandene omkring de Danske Kyster angaaende	889.
Anmeldelse om Fattiglemmernes Dødsfald bør skee for Skifteretten	182

IV

Side

Hypotheker, Nogen at være	199, 253, 479, 559
Arnæs Magnussens Stiftelse, Underretning om samme	386
Arrest-Dmføstninger, derunder blive og de i Anledning af Forældres Arrest paa Børn under 1 Aar anvendte Beføstninger at henregne	430
Arv, Lovens 5—2—30 og 31 forandrede	509
Åsens Kjøbstæds Sognekald og Annexet Kjærum angaaende	791
Attester til separerede Ægtefolk om deres Forhold i Separationstiden angaaende	195
— — som udstedes for udeblevne nationale Heste til Artillerie-Corpsen og Cavallerie-Regimenter angaaende	356
— — efter Forordningen af 7de November 1827, adskillige Spørgsmaal derom	411
— — af Kjøbstædernes Brandtaxations-Protocoller, hvorvidt at skrives paa stemplet Papir, og hvorledes at betales	484
Auktionsgebyr for flere opbudne men ei bortsolgte Gjeldsbreve	873

B.

Barløse Sognekald angaaende	642
Bastholm Møllens Eier i Hjørring Amt tillagt Ret til at oppebære Bropenge	558
Bestalling caseret	342, 460
Bevillinger maae ei benyttes for Indløsnings-Gebyret er betalt	511
Bibliothek, Aarhus Stifts, Fundats for samme	302
— — Færøe Amts, Fundats for samme	939
Bolling og Sædding Sognekald angaaende	166

Bolværkers Iftandsfættelse i Kjøbstæderne angaaende	911
Bombebesæsen, Regnskab for 1827	217
Borgerfkab i en Kjøbstad er nødvendigt for en Skip- per, som agter at bruge Skibsfart fra en Havn udenfor Kjøbstaden	763
— — i en Kjøbstad som Kjøbmand kan ei tillægges Nogen alene paa Grund af at lignende Borgerfkab tidligere er ham meddeelt i en anden Kjøbstad, naar han ei tillige godtgjør sin Dyalification dertil	764
Bornholm, Amtmanden bemyndiget til at overdrage Ling, som findes i Søen og ei have en høiere Værdie end 5 Rbdlr., til Finderen	637
— — angaaende Fritagelse for militair Tjeneste for de to første Medlemmer i Skole-Commissionerne i Kjøbstæderne, og Skolepatronerne i Landsbye- fogne	938
Brandvæsenet, Assurance kan ikke tegnes paa en Land- bygning enkelte for Brandfæde meest exponerede Dele	762
— — ei heller paa Bygninger, hvori Krudt tilvirktes eller forvares	901
— — Brandcontingent kan ikke dilateres paa Grund af forundt Genstand med Skatter	619
— — Kjøbenhavns Brandforsikrings Regnskab fra 1ste October 1825 til 30te September 1826	120
— — Kjøbenhavns Brandforsikrings Regnskab fra 1ste October 1826 til 30te September 1827	781
— — adskillige Bestemmelser om Brandforsikringen paa Landbygninger i Danmark	329
— — angaaende Vogns Afgivelse til Politimester og Branddirecteur ved Anmeldelse om Ildbrand	341

Brandvæsenet, Placat af 10de Mait 1822 angaaende Kapsædhalms Forbrænding paa Marken er anvendelig paa Forbrænding paa Marken af al anden Salm, Foder og deslige	625
— — angaaende Indsendelse af Restancelister over udestaaende Brandhjælp penge	541
— — Forordningen af 1ste November 1805 §. 24 er anvendelig paa alle Dplag af Sommerforraad til Handel	194
Bregninge og Bjergsted Sognekald angaaende	725
Broepenge tillagte Nogen	558
— — ved Landingsbroen ved Vedbek	301
— — af Færgebroen ved Nørre-Sundbye	928
Bryggere, Bestemmelser angaaende den Credit, de give deres saakaldte Kroerster	281
Byrdpenge hvorledes at skulle beregnes, naar en Beboer i et Sogn har Jorder, som med deres Hartkorn henhøre til et tilgrændsende Sogn, men som af ham drives under eet med hans øvrige Jorder henhørende til høint Sogn, eller naar en Sogneboers hele Jordlod tilhører et tilgrændsende Sogn	801
Bøder for ulovligt Kroehold tilfalde ikke længere nærmeste Kjøbstads Kjømmerkasse	556
Bøn til Tak for Prindsesse Wilhelmine Marias og Prinds Frederik Carl Christians Formæling	811
— den almindelige Kirkebøn, nærmere Bestemmelse i samme	811
Børn, som maae tages under offentlig Tilsyn fordi Forældrene ere arresterede, hvorledes de derved foranledigede Omkostninger udredes	430

C.

Cancelliet, til samme hør aarligt indsendes Beretninger om alle forefaldende Sager angaaende Forbrydelser og Straffe	274
— — ligeledes om mærkelige Criminaltilfælde saasnart de indtræffe	310
— — Beretninger til samme angaaende Legater til Skoler og Fattige, der bestyres af Private, hør indlemmes i de befalede aarlige Legat-Beretninger	339
Candidater i Theologien, angaaende deres Forpligtelse til at kjende den indbyrdes Underviisnings Methode	201
Capellan, personel, angaaende hvorledes hans Løn og Underholdning i Naadensaaret efter den afsøde Sognepræst hør udredes af dennes Arvinger og Succesfor i Kaldet	966
Capitelstarten for 1827	164
Conferenceraaders Rang angaaende	810, 938
Confirmation af de Børn, der el have de befalede Kundskaber, kan kun skee efter Dispensation, er hvervet i Cancelliet	12
Consuler, Nogen at være 424, 434, 479, 523, 568, 623, 935	
— — Vice, for fremmede Magter have ingen Rang	213

D.

Daaben, Forordning om adskilligt samme vedkommende	489
— — angaaende Børns Familienavn derved	760
— — Bestemmelsen for Kjøbenhavn angaaende Daabens Foretagelse efterat Hølmessetjenesten er tilende udvidet til Odense og Ribe	761
Dagleie angaaende Behandlingen af Sager, som opstaae desangaaende	681
Dampfartoi indrettet til Rejsendes Befordring over det store Belt	455

	Side
Dannebrogsmændenes Hæderstegn, hvorledes det skal bæres i Forening med Ridderkorset	812
Diætpenge for Læger udenfor de i Placat af 4de Dec- tober 1825 under No. 1 til 9 omhandlede Tilfælde angaaende	14
Digekassen, angaaende Udskrivningen af samtlige Mar- skandes Bidrag til samme	453
Direction for Kjøbenhavns Brandforsikkring, Nogen deri at indtræde	327
— — den almindelige for Kjøbenhavns Fattigvæsen ophævet	919
Dugmagerlaugets Svendeproe, angaaende Betalingen i Anledning af samme til Laugets Aldermand og Formanden for Overfjærerne	627
Døde, Fødte og Egteviiede i Danmark i 1827	749
Døvstumme-Institutet i Kjøbenhavn, Beretning for 1827	263
— — — — sammesteds, Gaver til samme	742
— — — — i Slesvig, Beretning for 1827	716

E.

Eftertryk, forbudt af Skrifter, til hvilke fremmede Staters Undersaatter have Forlagsret	401
— — Bestemmelse for Hertugdømmerne i Anledning af en Convention med Preussen til Betryggelse imod Eftertryk og eftertrykte Bøgers Udbredelse	407
Engom Sogn i Hatting Herred henlagt under Dis- trictschirurgicaten i Weile	693
Enkekasse for Skolelæreres Enter i Nørre, Sønder og Mols Herreder under Randers Amt, Fundats for samme	358
— — geistlig Hjelpe-Enkekasse for Sjællands Stift	670

	Side
Epidemisk Sygdom i Kallundborg, Beretning derom	805
Estvad og Rønberg Sognekald angaaende	376

F.

Fælledskab imellem Egtefolk, hvorvidt at vedblive eller ophøre, bør, naar Separation finder Sted i Henseende til Bord og Seng, tillige afgjøres	746
Færverne, Folkemængden sammesteds ved Udgangen af 1827	742
— — Forligelsesvæsenet sammesteds i 1826 angaaende	779
— — offentligt Bibliothek sammesteds	939
Farum og Kirkeværlose Sognekald angaaende	377
Festmarkederne i Sjælland angaaende	709
Fattigvæsenet, nærmere Bestemmelser om de Trængendes Forsørgelse, som intet beviisligt Hjemsted have	1
— — angaaende hvorvidt syge Laugsvendens Cuur paa-ligger samme	153
— — angaaende Forældre af Landalmuen, som uden Nødvendighed holde flere Børn hjemme end de behøve til deres Tjeneste, bør ansættes til høiere Fattigbidrag end Andre	163
— — angaaende Skiftebehandlingen efter afdøde Fattiglemmer, Anmeldelse om Dødsfald m. m.	182
— — maa forsørge Børn over 1 Aar, som, fordi Forældrene sættes under Tiltale, komme under offentlig Forsorg	430
— — angaaende dets Ret til Erstatning hos Mænd og Fædre for ydet Underholdning til disses Hustru og Børn	471
— — angaaende Fattigskatten i Kjøbenhavn for 1828	914

Fattigvæsenet, den almindelige Direction for Kjøbenhavn's Fattigvæsen ophævet	919
Feldtmann, Oberst, hans Legat til Døvstumme-Institutet angaaende	742
Fjaltring og Frans Sognekald angaaende	414
Flemlose Sognekald angaaende	933
Fotbryderes Aflevering til Straffeanstalterne bør ledsages med fornødne Oplysninger	748
Forkigelsesvæsenet i det egentlige Danmark, Beretning for 1827	409
— — paa Island, Færøerne og Vestindien i 1826	779
Frederiksdorers Prægning angaaende	252
Frederiks Hospital, Engeplads der oprettede af Geheimeraad A. G. Moltke og Geheimere=Statsminister J. G. Moltke	22, 29
— — Beretning om Hospitalet for 1827	925
Frederiksværts Kobbervaltsværks Drift angaaende	15
Frue Kirke i Kjøbenhavn, Regler for Embedsforretningernes Besørgelse af Præsterne	739
Fundats for 3 af Geheimeraad Adam Gottlob Moltke oprettede Engepladser i Frederiks Hospital	22
— — for 3 af Geheimere=Statsminister J. G. Moltke oprettede Engepladser i Frederiks Hospital	29
— — for Aarhus Stifts-Bibliothek	302
— — for en privat Skolelærer=Enkekasse i Nørre-Sønder- og Mols Herreder i Randers Amt	358
— — for Sjællands Stifts geistlige Hjelpe=Enkekasse	670
Fødte, Døde og Egteviede i Danmark i 1827	749

G.

Gebühr, Postmesteres for Kongelig Tjeneste Sager med Brev- og Pakke-Posten angaaende	34
--	----

Gebühr, den i Sportel-Reglementet af 22de Marts 1814 §. 14 bestemte Forudbetaling for Actens Beskrivelse kan ikke fordres ved Anhængiggjørelsen af Sager under 100 Rbdlr.	54
— — for Syns- og Overleveringsforretninger over Huse, som leies paa Aaremaal, angaaende	342
— — hvorledes at beregnes for Attester af Brandtaxationens-Protocoller	484
— — ligeledes for Protocolførelse og Udstedelse af Skibscertificater	484
— — ligeledes for Notarii publ. Dørværelse ved Underkrift og Forsegling af en Fuldmagt	484
— — ligeledes for at conferere irettelagte Documenter, og hvorledes Gebühret deles imellem Dommer og Skriver	484
— — hvorvidt at erlægges i Sager, som af Bognmandslauget anlægges formedelt ulovlig Befordring	621
— — Auktions, hvorledes at beregnes for forskjellige Gjeldsfordringer, som særskilt opraabes ved een Auction	873
— — hvorledes at beregnes for Notarial-Attestationer efter Forordningen af 8de Januarii 1823	902
Geistlig Hjelpes-Enkekasse for Sjællands Stift	670
Geistligheden, hvad der var foretaget i Anledning af en Annonce i Bladet Nye-Freja	39
— — angaaende af hvilke Præster Militaires Vielsesfulde forrettes	209
— — angaaende Naadens-Nar ved Hof- og Slots Præste-Embedet i Kjøbenhavn	640
— — Regler for Embedsforretningernes Bestyrelse ved Frue Kirke i Kjøbenhavn	739

Geistligheden, Bestemmelser, vedkommende Præsten ved det Mosaiske Troesfund i Kjøbenhavn	793
— — at Cancelliet, naar nogen geistlig Embedsmand anbefales til Forflyttelse eller Naadesbeviisning, skal oplyse, hvorvidt den indbyrdes Underviisnings Methode er indført i hans Skoler	942
Sesandtstabspersoners Bærning, Bestemmelser desan- gaaende for Slesvig og Holsten	191
Gjellerup og Sunds Sognekald angaaende	278
Gjerslev og Ensløv Sognekald adgaaende	934
Glenstrup Sognekald angaaende	790
Graabrødre Hospital i Odense, sammes Daarelsfte an- gaaende	538
Gravsteder, angaaende Medsættelse i Betalingen for læn- gere Tid end 20 Aar og om Monumenter og Stigstene	550
Groth, Knud Gotfred, hans Legat til Dpfostningshuset	962
Guldtrækkere i Kjøbenhavn, deres Prøve- Arbejde an- gaaende	753
Gymnastik i Almue- og Borger-skolerne angaaende	561
H.	
Haandværksmesternes Prøvestykker i Kjøbstæderne an- gaaende	169
Haandværksvende, Bestemmelse for Hertugdømmerne angaaende deres Svende- og Wandre-Aar	313
— — Foranstaltninger til at hindre deres Omflakten i Landet	969
Hagested og Gislinge Sognekald angaaende	766
Halms Forbrænding paa Marken angaaende	625
Harrislev og Albeck Sognekald angaaende	252
Parthe og Bramdrup Sognekald angaaende	376

Haugecoloniers Anlæg ved Kjøbstæderne, hvorvidt fremmet	953
Hedensted og Dalbye Sognekald angaaende	807
Hem og Sem Sognekald angaaende	214
Hesselager Birk nedlagt	326
— — Sognekald angaaende	743
Hjert og Harre Sognekald angaaende	807
Hodde og Thistrup Sognekald angaaende	415
Holbek Kjøbstæds nye Kirkegaard, Reglement for samme	221
Holdt, Hans, hans Gavebrev angaaende Entesæde for Præste-Enterne i Hesselager Sogn	879
— — dito angaaende Entesæde for Skolelærer-Enter i Hesselager Skoledistrict	881
— — dito paa Indløsningssummen for Degneboligen m. m. til Fordeel for Hesselager Sogn	883
Hornum, Fleisberg og Hylleberg Sognekald angaaende	806
Horsens 2den Afdeling af Borgervæbningen ophævet	731
Hospitaler, Bevilling til at St. Petri Kirkes, Thymes og Pelts Pleiestiftelser i Kjøbenhavn maae anses som saadanne	465
— — Graabrodre i Odense angaaende	538
Huusmænds Forpligtelse til Veiarbejde, Arbejde for Kir- ker o. s. fr. ophører ikke fordi de tillige ere Tje- nestefolk	899
Hylke Sognekald angaaende	487
Hyllested Sognekald angaaende	566
Høiesteret, Sag der foretaget ved Rettens Nabning	204
— — paadømte Sager i 1827	207
— — Ordre tillagt Nogen at møde ved Rettens Nab- ning	216

J.

Jagttagers Behandling angaaende	393
Indbyrdes Underviisning, angaaende Besættelsen af Lærere-Embederne ved Prøveskolerne for samme i Slesvig og Holsten	190
— — — angaaende theologiske Candidaters og Skolelæreres Forpligtelse til at kjende den	201
— — — — indført i adskillige Skoler i Danmark 788, 902	
— — — — ligeledes i det Slesvigske	15
— — — — forsaavidt den ikke inden Udgangen af 1830 er indført i enhver fast Skole, skal derom ske Beretning	941
— — — — ved geistlige Embedsmænds anbefaling til Forflyttelse eller Naadesbeviisning skal oplyses, hvorvidt den indbyrdes Underviisning er indført i deres Skole	942
— — — — naar nogen Skolelærer anbefales til Naadesbeviisning skal oplyses, hvorledes den indbyrdes Underviisning udføres i hans Skole	943
Jnderster, hvorvidt de skulle forrette Høstdag til Præsten	513
— — fritages ei for Veiarbejde, Arbejde til Kirker m. m., fordi de ere Tjenestefolk	899
Indquarterings = Anordningen af 1816, Spørgsmaal angaaende sammes §. 2	482
Jords = Paakastelse, Bestemmelsen om at denne ei maa ske uden foregaaende Attest fra Skifteforvalteren om Døds = Anmeldelser, bør ogsaa iagttages med Hensyn til Almisflemmer	182
Jsland, angaaende Besæiling af Vestmannø	342
— — Forligelsesvæsenet sammesteds i 1826	779

Justerling af Maalerebskaber og Bøgtlobber angaaende	697
Justitsfonds-Afgift af Retsportler, Bestemmelserne om samme i Cancellie-Circulaire af 19de April 1827	
ere ikke anvendelige paa private Skifteforvaltere	214
— — — — hvorvidt at kunne bortfalde af Recogni- tion i Anledning af Bevilling til at sidde i uskiftet	
Boc, naar Skifteforvalteren eftergiver Recognitionen	310
— — — — hvorvidt at beregnes af Gebyr til Nota- rius publicus for Doversættelser i fremmede Syvog	
Justitsfog imod Hans Jørgen Northorst for Drab	569
K.	
Kiel, angaaende de Studerendes Afgang til det acade- miske Convict der	192
Kirkebønnen, nærmere Bestemmelse deri	811
Kirke-Svalsøe Pastorats Fattigvæsen, Begat til samme	213
Kirker og Kirkegaarde, Bestemmelse angaaende Gaard- mænds, Huusmænds og Indersters Pligtarbejde i Anledning af sammes Istandsettelse og Bedlige- holdelse	345
Kjøbenhavn, Beretning om Almue- og Borgerkolevæ- senet sammesteds	43
— — Brandforsikringens Regnskab fra 1ste October 1825 til 30te September 1826	120
— — Brandforsikringens Regnskab fra 1ste October 1826 til 30te September 1827	781
— — Municipal-Afgifterne for 1828	157
— — Brandforordningen af 1ste November 1805 §. 24 er anvendelig paa alle Dplag af Sommerforraad til Handel	194
— — Taxt for Bagerne	215, 679, 931

XVI

	Side
Kjøbenhavn, angaaende Udsalgsret af Meel og Gryn	257
— — angaaende den Credit Bryggerne kunne give deres Kroerster	281
— — Brandforsikkrings-Directions Medlemmer angaaende	327
— — angaaende Kleinsmedenes Ret til Bogntrepara-tions-Arbejde	555
— — angaaende Dugmagerlaugets Svendeprove	627
— — angaaende Naadens-Nat ved Hof- og Slotspræ-ste-Embedet	640
— — angaaende Guldrækkerees Prove-Arbejde	753
— — angaaende Illuminationen i Anledning af Prinds Frederik Carl Christians og Prindsesse Wilhelmine Marias Formøling	798
— — angaaende Fattiggiften for 1828	914
— — den almindelige Direction for Fattigvæsenet op-hævet	919
Kjøbstæderne, angaaende hvortil længe syge Laugsvende kunne fordrø Understøttelse af vedkommende Svens-delade	153
— — nærmere Bestemmelser angaaende Haandværks-mesternes Provestykker	169
— — angaaende at den saakaldte Langebroe ved Rjær-teminde maa overtages som Amtsbroe	208
— — angaaende Odense frivillige Jægercorps	425
— — hvorvidt Betaling skal erlægges for den offent-lige Vaccination sammesteds	432
— — angaaende Skipperes Ret til Salg af Varer	433
— — Landsbyskoemagere ere uberettigede til at sælge deres Arbejder ved Auktion	433
— — Schema til General-Extract over Kjøbstædernes Indtægter og Udgifter	618

Kjøbstæderne, Borgerskab er nødvendigt for en Skibper, som agter at bruge Skibsfart fra en Havn udenfor Kjøbstaden	763
— — Borgerskab som Kjøbmand kan ikke fordres af Nogen, alene paa Grund af at lignende Borgerkab tidligere er ham meddeelt i en anden Kjøbstad, naar han ei tillige godtgjør sin Qualification dertil	764
— — angaaende Forandring med Markeder i forskjellige Kjøbstæder i Sjælland	709
— — angaaende et Heste- og Dvæg-Marked i Slagelse den 1ste September	767
— — angaaende Istandsættelsen af brøstfældige Bolværker	911
— — angaaende Mølleres Ret til Udsalg af Meel og Grøn	964
Kobbervaltseværket paa Frederiksværk angaaende	15
Kofods og Hustrues Legat til trængende Søefolk betræffende	782
Kollerup, Stræm og Hiortdahls Sognekald angaaende	567
Kullerup og Refsvindinge Sognekald angaaende	623

L.

Lastrup og Schalz Sognekald angaaende	944
Løgers Diætpenge for Reiser udenfor de i Placaten af 4de October 1825 No. 1—9 omhandlede Tilfælde betræffende	14
Land- og Søekrigscommissairer ere underkastede de ved Placaten af 13de September og 19de December 1821 foreskrevne Regler	738
Landmilicefond, Forordningen af 19de December 1821 anvendelig til Fordeel for samme	738

XVIII

	Side
Landmilicefond oprettet for Slesvig og Holsten	337
Laugsvende, som ere syge, hvorvidt berettigede til Un- derstøttelse af Svendeladen	153
Legat, Geheimeraad Adam Gottlob Moltkes til Frede- riks Hospital	22
— — Geheim-Statsminister J. G. Moltkes til dito	29
— — Capellan Mastvus til Bordingborg Almue-skole- væsen	177
— — Degn Sandbecks til Kirke- og Hvalsøe Pastorats Fattigvæsen	213
— — Søren Paus for trængende og værdige Enter af Ringsted Kjøbstad eller Ringsted Amtstuedistrict	419
— — Oberst Felbmanns til Døvstumme-Institutet	742
— — Frue Rodenborgs til samme	742
— — Kofods og Hustrues til trængende Søefolk bes- treffende	782
— — det Stilsruppe betreffende	798
— — Kjøbmand Svendsens til Storehedinge Bne	862
— — Degnen Holdts til Hesselager Sogn	879
— — Cancelliesecretair Groths til Dyfsostringshuset	962
— — angaaende Privates Legater til Skoler og Fat- tlige skal Beretning indsendes til Cancelliet	339
Lime Sognekald angaaende	278
Romberg og Rom Sognekald angaaende	641

Følgivning *).

Academier.

Patent af 22de Januarii for Slesvig og Holsten an-
gaaende Afdgangen til det academiske Convict i Kiel

*) Alle Anordninger m. v., ved hvilke intet Aarstal findes, ere af 1828. Ved de med * betegnede er en kort Fremstilling af Motiverne meddeelt.

Lovgivning.	Side
i Henseende til de Studerende, som ere fødte i de til samme contribuierende Landstaber	192

Arv og Skifte.

Patent af 18de December 1827 for Slesvig og Holsten (see Retten)	
Placat af 4de Marts angaaende Afdragrettens Ophævelse imellem Danmark og Sardinien	202
Patent af 1ste Marts for Slesvig og Holsten angaaende det samme	337
* Forordning af 4de Junii, hvorved Lovens 5—2—30 og 31te Artikler forandres	509
* Rescript af 23de Julii (see Bestindlen)	
Placat af 2den September angaaende Afdragrettens Ophævelse imellem Danmark og den Sveizerste Forbunds Stats 22 Cantoner	665
Patent af 20de September for Slesvig og Holsten angaaende det samme	793

Begravelse.

* Rescript af 11te Julii indeholdende Bestemmelser om de Kirkerne hjemfaldne Monumenter og Liggstene paa den almindelige Kirkegaard uden for Nørreport, samt om Nedsættelse i Betalingen for Gravsteder paa længere Tid end 20 Aar	550
--	-----

Bornholm.

* Placat af 22de Januarii angaaende Skipperes Forpligtelse til at overføre Personer for offentlig Regning	148
---	-----

Brandforanstaltninger.

Placat af 21de Februarii for Kjøbenhavn angaaende nærmere Forklaring af Anordningen af 1ste November 1805 §. 24	194
* Placat af 15de April indeholdende adskillige Bestem.	

Lovgivning.

18de

møller Landbygningerne i Danmark og disses Brandforsikring angaaende 329

- * Placat af 16de August angaaende Anvendelsen af Placat af 10de Maii 1822 om Rapsædhalms Forbrænding paa Marken paa Forbrænding af al anden Halm, Foder og deslige 625

Bøger.

- * Forordning af 7de Maii angaaende Forbud imod Eftertryk af Skrifter, hvortil fremmede Staters Undersaatter have Forlagsret 401
- Patent af 5te April for Slesvig og Holsten, angaaende den for bemeldte Hertugdomme og Lauenborg med Preussen afsluttede Convention til Betryggelse for Forfattere og Forlæggere imod Eftertryk og eftertrykte Bøgers Udbredelse i begge Landene 407

Cancelliet.

- Patent af 15de Marts for Slesvig og Holsten angaaende Oprettelsen af et Landmilicefond 337

Sattige.

- * Placat af 28de December 1827 indeholdende nærmere Bestemmelser om de Trængendes Forsørgelse, som intet beviisligt Hjemsted have
- * Placat af 29de Januarii (see Kjøbstæderne)
- Resolution af 14de Maii angaaende Fattigvæsenets Fremgangsmaade for at erholde Erstatning hos Mænd eller Fæbre for ydet Underholdning til Husfruer og Børn 471
- * Placat af 19de November angaaende Slægtninges Forpligtelse til at antage sig affindige Paarørende 905

Sorbrydelser og Straffe.

- Placat af 20de December 1827 (see Sæfarende)
- Placat af 28de November, hvorved de i Forordningen

Lovgivning.

Side

af 11te Maii 1775 §. 66 indeholdte Forordninger
gentages med nogle Forandringer og nærmere Be-
stemmelse 921.

Geistligheden.

Placat af 26de Februarii angaaende at theologiske Can-
didater førend de stedes til Bisppe-Examen skulle
bevise Kyndighed i den indbyrdes Underviisnings-
Methode 201

* Forordning af 12te Marts (see Retten)

* Forordning af 30te Maii om Adskilligt, som i Hen-
seende til Daaben bliver at lagttage 489

Placat af 14de October angaaende adskilligt, der ved-
kommer den ved det mosaiske Troessamfund i Kjø-
benhavn ansatte Præst 793

Gjeld.

* Forordning af 25de Januarii (see Retten)

* Placat af 16de September angaaende Indkaldelsen af
Ejendehavere af bortkomne Contrabøger for Ind-
stud til Sparekasser udenfor Kjøbenhavn 729

Sandel.

Resolution af 27de Februarii (see Island)

* Placat af 18de Marts (see Kjøbenhavn)

* Placat af 27de s. M. (see Kjøbenhavn)

* Placat af 30te April angaaende den tvungne Brag-
nings Ophævelse 369

* Placat af 9de September angaaende Forandring med
Hensyn til Fastemarkederne i Sjælland m. m. 709

Sittegoods.

* Placat af 14de November angaaende Opvisningen af
Ankere, som findes i Farvandene omkring de Dan-
ske Kyster 889

Island,

Resolution af 27de Februarii, at de Speculanthandlere, som opsende Skibe til Island, maae i 3 Aar beseile det authorigerede Udliggersted Westmannoe, uden Forpligtelse til forinden at anløbe nogen af Islands Kjøbstæder	342
---	-----

Kjøbenhavn.

Placat af 21de Februarii, indeholdende nærmere Forklaring af Anordningen af 1ste November 1805 §. 24	194
* Placat af 18de Marts angaaende Berettigelsen til Salg af Meel og Bryn i Kjøbenhavn	257
* Placat af 27de Marts, indeholdende Bestemmelser angaaende den Credit, som Bryggere give dem, der ernære sig ved Bertshuushold, Skjænkning eller Ostapperie	281
Rescript af 16de April angaaende Forandring med Hensyn til Stadshauptmandens Forretninger m. m.	363
* Placat af 22de August indeholdende adskillige Bestemmelser med Hensyn til Skipperes Forpligtelse til at forhyre og afclarere deres Mandskab for Waterflouten i Kjøbenhavn	649
Placat af 23de September angaaende Udsættelse af Skiftetiden i November 1828 for Tjenestetyende forsaavidt Kjøbenhavn og Sjælland angaaer	734
Placat af 2den October angaaende Prøve- Arbeide for dem, som ifølge Forordningen af 4de October 1769 maatte ansøge om Privilegium til Guldrækkerie i Kjøbenhavn	753

Kjøbstæderne.

Patent af 11te December 1827 for Glesvig og Holsten angaaende Fremgangsmaaden ved de Stridig-	
---	--

Lørgivning.

Side

- Heder, som opstaae i Anledning af Haandværks-
laugenes, Kræmmercompagniernes og de øvrige næ-
ringsdrivende Corporationers Løngsforfatning 185
- * Placat af 29de Januarii angaaende hvortil en sig
Løngsfoend i Kjøbstæderne udenfor Kjøbenhavn er
berettiget til at fordrø Understøttelse af vedkom-
mende Svendelade 153
- Rescript af 30de Januarii angaaende at Broekorn og
Passagepenge for Passagen over den saakaldte Lan-
gebroe ved Kjertominde bortfalde og Broen over-
tages som Amtsbroe 208
- * Placat af 13de Februarii indeholdende visse nærmere
Bestemmelser angaaende de Provestykker, som maae
gjøres af dem, der ville nedsette sig som Haand-
værksmestere i Kjøbstæderne 160
- * Placat af 30de April angaaende den tvungne Breg-
ning og Dphævelse 369
- Rescript af 7de Maii angaaende Odense Kjøbstæds fri-
villige Jægercorps 425
- * Placat af 9de September angaaende Forandring med
Hensyn til Fastemarkederne i Sjælland og med
Markeder i Hillerød, Frederiksbund, Helsingør og
Roeskilde 709
- * Placat af 16de September angaaende Dphævelsen af
Botgorebningens 2den Afdeling i Horsens 731
- * Placat af 21de November angaaende Istandsættelsen
af brostøttede Botværker i Kjøbstæderne 911
- Landmillicen og Landmilitair-Staten.**
- Patent af 22de Januarii for Slesvig og Holsten an-
gaaende den Prøve, de Børnepligtige, som agte at
studere, skulde underkaste sig 193
- Placat af 29de Februarii angaaende Officerers og alt-

Lovgivning.

Side

dre til Militair-Staten hørende Embedsmænds
Forpligtelse til at svare Rangskat

262

* Patent af 15de Marts for Slesvig og Holsten (see
Cancelliet)

Placat af 29de April for Slesvig og Holsten angaaende
Officerers og andre til Militair-Statene hørende

Embedsmænds Forpligtelse til at svare Rangskat 417

Patent af 15de Marts angaaende Oprettelsen af et
Landmilieesond for Slesvig og Holsten

337

Landvæsenet.

* Placat af 18de April angaaende Gaardmænds, Huus-
mænds og Indersters Pligtarbejde til Kirker- og
Kirkegaardenes Istandsættelse og Vedlig-
delse

345

* Placat af 5te Julii angaaende hvorvidt Indsiddere
skulle forrette Høstidag for Sognepræsten

513

Lag og Haandværker.

Patent af 11te December 1827 for Slesvig og Hol-
sten (see Kjøbstæderne)

* Placat af 29de Januarii (see Kjøbstæderne)

* Placat af 13de Februarii (see Kjøbstæderne)

Forordning af 19de Februarii for Slesvig og Holsten
om Haandværksvendenes Svende- og Baandreaar 313

Placat af 7de August angaaende den Betaling, som
Oldermænden for Dugmagerlauget og Forstanderen
for Overtjæernerne maade fordrø ved Svendeprøver 627

Placat af 2den October (see Kjøbenhavn)

Forordning af 10de December (see Polikiet)

Maal og Vægt samt Dragning.

* Placat af 30te April angaaende den thværgne Drag-
nings Ophævelse

369

	Side
Lovgivning.	
som med Skibsleilighed befordres imellem Kjøbenhavn og Lybek	355
* Placat af 3die Maji betræffende hvorvidt og under hvilke Bestemmelser det til Posttransporter over det store Belt anskaffede Dampfartoi kan afbenyttes til Reisesendes Overførelse	455
* Bekjendtgjørelse af 7de Junii angaaende Reisesendes Befordring med Wiener- og Ofenbacher- Bogne paa Routen imellem Roeskilde og Kolding	457
Placat af 28de Junii angaaende Bogmandstaxten	520
Placat af 27de September angaaende Bogmandstaxten samt om Beløn af heel- og halvslukkede Bogne	746
* Forordning af 10de December (see Politiet)	

Rangen.

Placat af 29de Februarij og 29de April (see Statter og offentlige Afgifter)	
Placat af 29de October angaaende Rangen for Conferenceraader og Chefen for Kjøbenhavns Politie og Rystpolitiet	810
Patent af s. D. for Slesvig og Holsten angaaende Rangen for Conferenceraader	938

Retten.

Patent af 11te December 1827 for Slesvig og Holsten (see Kjøbstæderne)	
Patent af 18de December 1827 for Slesvig og Holsten angaaende de i fremmede Stater accrediterede Gesandters og andre Exterritorialitet havende, i Udlandet værende og til de Kongelige Gesandtskaber hørende Personers Bærning	191
* Forordning af 16de Januarli, indeholdende nærmere Bestemmelser angaaende Rettens vedbørlige og hurtige Pleie	57

Lovgivning.

Side

- * Forordning af 10de September angaaende Maalere-
fabers og Bøglødders Justering 697

Medicinalvæsenet.

- * Forordning af 2den Junii angaaende den pharma-
ceutiske Examen 441

Mosaiske Troes Bekjendere.

- * Placat af 14de October (see Geistligheden)

Myntvæsenet.

- Resolution af 15de September 1827 angaaende In-
scriptionen paa Frederiksb'orer 252

Politiet.

- * Placat af 22de Januarii angaaende Skipperes For-
pligtelse til at overføre Personer for offentlig
Regning 148
- * Forordning af 10de December angaaende de Foran-
staltninger, der blive at træffe for at hindre rei-
sende Haandværkskvendes Omflakten i Landet 969

Postvæsenet og Rejsende.

- Placat af 29de December 1827 angaaende nærmere
Bestemmelser i Henseende til det Antal Heste,
hvormed Bognmændene skulle befordre alle halv-
lukkede Reisevogne og de saakaldte Holstenske Ga-
leschevogne 21
- * Placat af s. D. for Slesvig og Holsten angaaende
det samme 41
- Placat af 25de Marts angaaende Bognmandstaxten 295
- Placat af 15de April angaaende en Moderation i visse
Dele af den ved Forordningen af 22de Marts
1780 paabudne og ved Placat af 23de Maii 1823
paa nye regulerede Afgift af Rejsende og Gods,

Lovgivning.

Side

- * Forordning af 25de Januarii, om en hurtigere Rettergangsmaade i Sager, der anlægges paa Grund af klare Gjeldsforfkrivninger 129
- * Patent af 12te Februaril for Slesvig og Holsten angaaende den Fortrinret, som tilkommer Renteforfkrivninger, der ere protocollerede eller annoncerede i de Skyld- og Panteprotocoller, i hvilke de protocollerede Poster erholde en efter Summens Størrelse bestemt Prioritet 285
- * Forordning af 12te Marts angaaende nogle nærmere Bestemmelser betræffende Omkostningerne paa Tiendecommissionernes Forretninger og om disses Indanke til den overordnede Tiende-Commission samt om Tiendekjendelsers og Tiendeforeningers Tinglæsning 233
- * Placat af 6te September angaaende Behandlingen af de Sager, som opstaae i Anledning af Daglete, m. m. 681
- * Placat af 16de September (see Gjeld)
- * Placat af 24de September angaaende Ophævelse af den ved Forordningen af 30te Januarii 1793 §. 7 paabudne Anmeldelse af enkelt og dobbelt Execution for Restancer af Skatter og Afgifter hos Landboere udenfor Bondestanden, saavel som af den ved samme Forordnings §. 8 befalede Sequestration af Selveiersteder for de af disse paadragne Restancer m. m. 769

Skatter og offentlige Afgifter.

- Placat af 29de Februaril angaaende Officerers og andre til Militair-Statene hørende Embødsmands Forpligtelse til at svare Rangskat 262
- Placat af 29de April for Slesvig og Holsten angaaende det samme 417

Lovgivning.

Side

- Placat af 23de April for Slesvig og Holsten angaaende en Eftergivelse i den ved Forordningen af 9de Julii 1813 consoliderede Skat af Besiddelse, Nytte og Brug 385
- Placat af 20de Maii angaaende Udfriendingen af de ifølge allerhøieste Placat af 29de Januarii 1800 af samtlige Marklande i Slesvig og Holsten til den almindelige Digekasse fremdeles ydende Bidrag 453
- Placat af 12te Junii (see Weie)
- Forordning af 29de August angaaende en extraordinair Kornleverance af Ager og Engs Hartkorn i Danmark 685
- Forordning af 29de August angaaende en treaarig Eftergivelse af 400,000 Rbdlt. aarligen af den ved Forordningen af 15de April 1818 paabudne Landstats Beløb af Jorder og Tiender i Danmark 692
- Placat af s. D. for Slesvig og Holsten angaaende en Eftergivelse i 3 Aar af 25de pCt. i Skatten af Besiddelse, Nytte og Brug 734
- Placat af 10de September for Slesvig og Holsten angaaende Udfriendingen af Magazinkorn, Høe og Palm for 1829 tilligemed Bestemmelsen af Prisferne, hvormed de Magazinkorn- og Fourage-Quantiteter for 1828, som in natura ei ere blevne requirerede, skulle betales 736
- * Placat af 24de September (see Retten)
- Placat af 18de October angaaende Prindsesse- Styrk Eftergivelse 809

Skolevæsenet.

- Patent af 15de December 1827 for Slesvig og Holsten angaaende Besættelsen af Lære- Embederne ved Prøveskolerne for den indbyrdes Underviisning 190
- Placat af 26de Februarii angaaende at de theologiske Candidater og Enhver, der attraaer at ansættes som Skolelærer, bør førend Embeds- Tiltrædelsen bevise Kyndighed i den indbyrdes Underviisnings- Methode 201
- * Resolution af 7de Maii angaaende Skolevæsenet i de saakaldte blandede Districter i Ribe Amt 534
- * Placat af 25de Junii indeholdende nærmere Bestemmelser angaaende den gymnastiske Underviisning i Almue- og Borger-skolerne i Danmark 561

Lovgivning.

Side

- Placat af 14de October angaaende adskilligt, der vedkommer den ved det mosaiske Troessamfund i Kjøbenhavn ansatte Præst 793
- Placat af 28de November (see Forbrydelser og Straffe)

Stemplet Papir.

- Placat af 27de Marts angaaende Bestemmelse af Taxten for det stemplede Papir, der skal bruges til Transport af de ved offentlig Auction bortsolgte Gjeldsbreve paa Gilandet St. Croix 316

Søefarende.

- Placat af 10de December 1827 betræffende Dyrettelsen af et Søeindrolleringsfond i Danmark, samt nærmere Bestemmelser om hvilken Betaling, Indrollerings-Betjentene maae tage for Skibsdokumenters Udfærdigelse, og Staffene for at hindre eller modtage ulovlig Betaling m. v. 17
- * Placat af 22de Januarii (see Politiet)
- Placat af 25de Marts (see Toldvæsenet)
- * Placat af 22de April indeholdende Regulativ for de Rationer, som tilkomme Mandskabet paa Handelskibe 334
- Forordning af 13de Maii for Slesvig og Holsten angaaende Formen for Skipperes Søeforklaringer 545
- * Placat af 22de August indeholdende adskillige Bestemmelser med Hensyn til Skipperes Forpligtelse til at forhyre og afflarere deres Skibsmandskab hos Waterfonten i Kjøbenhavn 649
- * Placat af 14de November (see Sittegods)

Tjenestefolk.

- Placat af 23de September (see Kjøbenhavn)

Toldvæsenet.

- Placat af 17de Januarii angaaende Afgiftsfrihed i Nærene 1828, 1829 og 1830 for indenlandske Producter, som udføres til de Danske Vestindiske Der 151
- Placat af 25de Marts angaaende Forandringer i Broetarten af 17de August 1812 for Landingsbroen ved Bedbet 301
- Placat af 15de April angaaende Nedsættelsen i Udførsels-Afgifterne til fremmed Sted paa saltet og røget Kjød og Flest, samt Vættelse i Afgiften ved disse Vares Forsel imellem Riget og Hertugdømmerne 338

	Lovgivning.	Side
Placat af f. D. for Slesvig og Holsten angaaende det samme		354
Placat af 30te Julii indeholdende Tillæg og nærmere Bestemmelser ved Told- og Consumtions-Forordningen af 1ste Februarii 1797		601
Placat af f. D. for Danmark angaaende Nedsættelse i Udførselsafgiifterne til fremmed Sted af indenlandsk Kornbrændeviin		603
Placat af f. D. for Slesvig og Holsten angaaende Nedsættelse i udførselstolden for Kornbrændeviin samt Tilladelse til at samme maa tages paa Transitoplæg i Danmark		604
Placat af 30te Julii for Slesvig og Holsten angaaende en Forandring i Indførselstolden for grønne Bousteller		604
Placat af f. D. for Slesvig og Holsten angaaende en forandret Bestemmelse i Indførselstolden for Salt		605
Placat af 20de August for Slesvig og Holsten indeholdende nærmere Forordninger ved Vareforsendelser fra indenlandsk Creditoplæg søværts til fremmede Steder		705
Forordning af 16de September for Slesvig og Holsten, hvorved det forbydes Baadsførerne paa Eideren at lade Karer og Stænger ligge ved Nattetid i deres Baade		937
Placat af 25de September for Slesvig og Holsten angaaende nogle Forandringer og nærmere Bestemmelser ved de gjeldende Toldanordninger		745

Tractater.

Placat af 4de Marts (see Arv og Skifte)	
Patent af 1ste f. M. for Slesvig og Holsten (see Arv og Skifte)	
Placat af 2den September (see Arv og Skifte)	
Patent af 20de f. M. for Slesvig og Holsten (see Arv og Skifte)	

Veie.

Rescript af 30te Januarii (see Kjøbstæderne)	
Placat af 12te Junii angaaende Repartition af de af den Kongelige Kasse til Arbeide paa de nye Hovedlandeveis samt til Broers og Steenslusers Udlæg i Danmark forskudsvis udbetalte Befordringer for Aaret 1827	

Lovgivning.

Side

Vestindien.

Placat af 17de Januarii (see Toldvæsenet)	
* Rescript af 19de Marts angaaende adskillige i 1825 og 1826 udfomne almindelige Anordningers Anvendelighed i Vestindien	297
Placat af 27de Marts (see stemplet Papir)	
* Rescript af 23de Julii angaaende at samtlige Skifteforvaltere i Vestindien skulle inden 8 Dage efter ethvert Skiftes Slutning indsende Anvisninger for den Kongelige Kasses eller Justitsfondens Tilgo- behavende	667
M.	
Magistergraden confereret Nogen	199
Maglebye og Holtug Sognekald angaaende	126
Mariager Kjøbstæds Sognekald angaaende	151
Markeder, angaaende Forandring med Fastemarkederne i Sjælland og nogle andre Markeder i forskjellige Kjøbstæder	709
— — med Heste og Dvæg at holdes i Slagelse den 1ste September	767
Marschpenge, at udbetales til det Mandskab, der udskrives til det Frederiksborgske Stutteries Tjeneste	392
Medicinske Selskab angaaende	124, 394
Meel- og Gryn-Handel i Kjøbenhavn angaaende	257
Meerløse Herred, angaaende at en Deel Hartkorn i Steenmagle og Munkbjergbye udgaaer fra Herredet og henlægges under Sorø Birk	476
Militaire, angaaende hvilke Præster der ere berettigede til at forrette deres Bieser	209
— — angaaende Officerers og andre til Militair-Etaterne hørende Embedsmænds Forpligtelse til at svare Rangskat	262, 417
— — angaaende at der ved det borgerlige Infanterie og Artillerie i Kjøbenhavn ansættes Corpscommandeurer under Stadshauptmanden m. m.	363
— — tilfældig Afgang blandt de af Recrutterne udtagne overcomplete Underofficerer ved Infanterie-regimenter og Jægercorpsfer skal ikke erstattes	565
— — angaaende deres Pligt til at betale for Børns Underviisning i civile Skoler, hvor ingen Garnisonskoler ere	721

Militaire, angaaende Ophævelse af Borgervæbningens 2den Afdeling i Horsens	731
— — de to første Medlemmer af Skolecommissionerne i Kjøbstæderne paa Bornholm og Skolepatronerne i Landsbyesognene fritages for militair Tjeneste	938
Moltke, Adam Gottlob, Geheimeraad, hans Legat til Frederiks Hospital	22
— — J. G., Geheime Stats-Minister, dito dito	29
St. Mortens Kirke i Næstved, Sognekaldet til samme angaaende	751
Mosaiter kunne i Kjøbstæderne bestikkes til Overformyndere	53
— — adskillige Bestemmelser vedkommende Samsfundets Præst i Kjøbenhavn	793
Munkebjergbye (see oven Meerløse Herred)	
Municipal-Afgifterne i Kjøbenhavn for 1828	157
Møllere i Kjøbstæderne, hvorvidt berettigede til Udsalg af Meel og Gryn fra deres Møller, Møllebygning- er eller Localer, hvorfra have Udgang til Mølle- bygningen	964

N.

Nascau, Capellan, hans Legat til Bordingborg Almue- skolevæsen	177
Naadens = Karet ved Hof- og Slots Præste-Embedet i Kjøbenhavn	640
National-Banken, Regnskab fra 1ste August 1826 til 31te Julii 1827	106
— — — Kongelig Directeur udnævnt	643
Næstved, St. Mortens Kirkes Sognekald angaaende	751
Nordiske Oldskrift-Selskab tillagt Prædicat "Kongeligt"	392
Notarial-Attester, Gebyrer for samme	484, 902
Notarial-Oversættelser, om derfor nogen Afgift til Ju- stitsfondet	484
Nye-Freja, Erklæring i Anledning af en i dette Blad indført Annonce mod Geistligheden	39
Nørre-Suede og Eistrup Sognekald angaaende	416
Nørre-Sundbye Lart for Broepenge sammesteds	928

O.

Odense, det frivillige Jægercorps angaaende	425
— — Bestemmelserne for Kjøbenhavn angaaende Daa- bens Foretagelse efter Primesstjenesten, udvidet til Odense	761

Offentlige Stiftelsers Midler, maas ikke af Bestyrerne udlaanes til Betslegtede og Besvogrede, der ere saa nær som Sødskendeborn	481
Oversformyndere, at Mosaiter dertil kunne beskikkes	53
Oversyn paa Kjobstæd = Eiendomme til Brandasuran- cens Bestemmelse angaaende	13

P.

Pastoral-Seminariet, Lærer i Kirkeretten ansat	327
Faus, Søren, hans Legat for trængende og værdige Enter af Ringsted Kjobstæd eller Ringsted Amtstue- distrikt	419
Pensions-Ansøgninger, Bestemmelsen angaaende Sche- mata ved samme	181
Pelts Pleiestiftelse, Bevilling at anses som Hospital	465
Petri Kirkes Pleiestiftelse dito dito	465
Politiechefens Rang angaaende	810
Politie-Sag i Anledning af et i Politievennen anmeldt Dyreplagerie	317
Pharmaceutisk Examen betreffende	441
Postmestere, angaaende deres Gebyr for Kongelig = Tje- neste Sager med Brev- og Pakkeposten	34
— — — — — angaaende deres Ret til at aabne Kongelig = Tje- neste Breve, for at see hvorvidt private Breve m. m. maatte være indlagte	60, 6
Præmie = Selskabet for den mosaiske Ungdoms Anbrin- gelse til Kunst og Haandværk, Berækning fra samme	427
Prindsesse = Styr eftergivet i Anledning af Prindsesse Wilhelmine Marias Formæling	309
Privilegium til Kobbervaltsværks Drift paa Frederiksvært	15

Q.

Qvæstede og Faldnes Efterladte, Efterretning om sam- mes Fonds for 1826	9
— — — — — dito for 1827	884
Quarantaine = Directionens Bekjendtgjørelser om smit- tede Steder	375, 521, 639, 765
Qvartalscoursen, Bestemmelser angaaende samme	252, 477
Queng og Lyhne Sognefald angaaende	787, 962
	167

N.

Rang for Conferentsraader angaaende	810, 938
— for Chefen for Kjøbenhavns Politie og Kystpolitiet angaaende	810
Rangskat, hvorvidt at svares af Officerer og andre til Militair-Statene hørende Embedsmænd	262, 417
Reglement for den nye Kirkegaard i Roeskilde	221
— — for Brandcorpsset sammesteds	607
— — for Underviisnings og Opdragelses Anstalt paa Sorø Academies Gods, for Børn af Landalmuen	628
— — for Kirkegaard ved Sarkjøbing	946
Reiersenske Gave til Anlæg af Haandarbejds-skoler efter indbyrdes Underviisning, Beretning derom	51
Reisende, Bestemmelser angaaende det Antal Heste, hvor- med Bognmændene skulle befordre alle halvklukkede Reisevogne og de saakaldte Hølstenste Galeshevogne	21, 41
— — som med Skibsleilighed befordre imellem Kjø- benhavn og Lybeck, Bestemmelse angaaende den Af- givt der skal erlægges	355
— — Bestemmelser om deres Befordring over store Belt ved Dampfortoi	455
— angaaende deres Befordring med Wiener- og Offenbacher-Bogne paa Røuten imellem Roeskilde og Kolding	457
— ligeledes fra Kjøbenhavn og Helsingør	897
Ribe, Bestemmelserne for Kjøbenhavn angaaende Daa- bens Foretagelse efter Høimesetjenesten udvidet til Ribe	761
Ring og Feuling Sognekald angaaende	622
Rodtenborg, Fruc, Legat til Døvstumme-Institutet	742
Roeskilde (see oven Reglement)	
Ruudberg og Maarup Sognekald angaaende	724
Rye Sognekald angaaende	478
Ryslinge Sognekald angaaende	311

S.

Samsø, de Jurisdictionshandlinger, der ellers paa pri- vate Birker ere forbeholdne Herredsbetjentene, maae forsaavidt Samsø angaaer indtil videre overdra- ges Birke dommeren og Skriveren ved Samsø Birk	720
Sandbeck, Sorgen, hans Legat til Kirke-Svalsøe Pa- storats Fattigvæsen	213

	Side
Sarkjoberg, Reglement for Kirkegaard sammesteds	946
Schemata til Pensions-Ansøgninger angaaende	181
Sebber og Nistrup Sognekald angaaende	415
Sejden og Nasum Sognekald angaaende	1000
Seierøe Sognekald angaaende	935
Seiling og Sinding Sognekald angaaende	198
Selskab, det medicinske, angaaende	124, 394
— — det nordiske Udbstrifts, tillagt Prædicat af Kongeligt	392
— — Præmie, for den mosaiske Ungdoms Anbringelse til Kunster og Haandværker	427
Separation, naar Høtfolk separeres i Henseende til Bord og Seng, maa Bestemmelse tages, om For-muefælledsfabet skal vedblive eller ophøre	746
Sjællands Stifts geistlige Hjelpe-Entekasses Fundats	670
Sjörning og Taarsted Sognekald angaaende	413
Stades- Erstatning bør concurrere lige med Actions-Umkostninger	417
Stallerup og Benneberg Sognekald angaaende	726
Stat, Eftergivelse i den ved Forordningen af 9de Julii 1813 consoliderede Skat af Besiddelse, Nytte og Brug for Slesvig og Holsten	385
— angaaende extraordinair Kornleverance af Ager og Engs Hartkorn i Danmark	685
— angaaende en treaarig Eftergivelse af 400,000 Rbd. aarlig af den ved Forordningen af 15de April 1818 paabudne Landskats Beløb af Jorder og Tiender i Danmark	692
— angaaende Eftergivelse i 3 Aar af 25 pCt. i Skatten af Besiddelse, Nytte og Brug for Slesvig og Holsten	734
— angaaende Udskrivning af Magazinkorn, Høe og Halm i Slesvig og Holsten for 1829 m. m.	736
— den ved Forordningen af 30te Januarii 1793 §. 7 paabudne Anmeldelse af enkelt og dobbelt Execution for Restancer af Skatter og Afgifter hos Landboer udenfor Bondestanden og den ved §. 8 befalede Sequestration af Selveiersteder for Skatterestancer er ophævet	769
Stjelskov Sognekald angaaende.	932, 968
Stifte af afdøde Fattiglemmers Efterladenskaber betræffende	182
Stiftetiden i November 1828 udsat for Rjøbenhavn og Sjælland	734

	Side
Skiftevæsenets Tilstand i 1826, Beretning derom	754
Skindsøe, Forordningen af 4de August 1819 indskjærpet	784
Skippere, angaaende deres Forpligtelse til at overføre Personer for offentlig Regning	148
— — ere uberettigede til i Liggedagene at udsælge Salt	433
— — ere berettigede til at sælge deres Varer ved Auction	433
— — angaaende Formen for deres Svøforklaringer i Slesvig og Holsten	545
— — angaaende deres Forpligtelse til at paamynstre og afelarere Skibsfolk for Vaterskonten i Kjøbenhavn	649
— — som nedsatte sig paa Landet og agte at drive Skibsfart, maae tage Borgerkab i nærmeste Kjøbstad	763
Skoenagere paa Landet ere uberettigede til ved Auction at sælge deres Varer	433
Skole-Commissionerne paa Bornholm, nogle af sammes Medlemmer frie for militair Tjeneste	938
Skoledisciples Forførelse, hvorledes straffes	921
Skolelærere, angaaende deres Forpligtelse til at kjende den indbyrdes Underviisnings Methode	201
— — ere ikke pligtige til at forrette Veiarbejde af Skole- jorden, men saadant beserges af Communens Beboere	657
— — maae ikke anbefales til Naadesbeviisning uden Oplysning om hvorledes den indbyrdes Underviis- ning udføres i deres Skoler	943
Skolevæsenet, Beretning om Almue- og Borgerkolevæ- senet i Kjøbenhavn i 1826	43
— — Beretning om Haandarbejds-skoler efter indbyr- des Underviisning i de Sjællandske Kjøbstæder	51
— — angaaende Besættelsen af Lærer-Embederne ved Prøvestolerne for den indbyrdes Underviisning i Slesvig og Holsten	190
— — i de blandede Districter i Ribe Amt betræffende	534
— — angaaende Militaires Pligt til at betale for Børns Underviisning i civile Skoler, hvor ingen Garni- sons-skoler ere	721
— — Beretning skal indsendes om i hvilke Skoler den indbyrdes Underviisning ikke maatte være indført inden Udgangen af 1830	941
— — Underviisnings- og Opdragelses Anstalt paa So- røe Academies Gods for Børn af Landalmuen	682
Skovlange, Sellesed og Surrebne Sognefald angaaende	55
Strandstrup Sognefald angaaende	488
Slagelse, Marked der at holdes med Heste og Dvæg den 1ste September	767

Elesvig, Beretning om Døvsomme= Institutet der for 1827	716
— — Beretning om Anstalten for Affindige fra 1ste October 1825 til 1ste October 1827	756
Sorø Birk forøget med en Deel Hartkorn i Steen= magle og Munkbjergbye Sogne	476
Sorøe Academie skjenket af Hans Majestæts Overhof= marschal Hauchs forrige Samling af physiske, che= miske og mathematiske Apparater	864
Sparekasser udenfor Kjøbenhavn, angaaende Indkal= delse af Ihændehavere af bortkomne Contrabøger	729
Spisetart for Mandstabet paa Handelsstibe	334
Sportelreglementet, Spørgsmaal samme betræffende 54, 484, 486, 873, 902	342, 902
Stadshauptmanden i Kjøbenhavn, Bestemmelse angaaende hans Forretninger	363
Steenmagle (see oven Sorø Birk).	
Stemplet Papir, angaaende sammes Brug til Trans= port af de ved offentlig Auktion bortsolgte Gjelds= breve paa St. Croix	316
— — bør bruges under de efter Forordningen af 6te August 1824 behandlede Gjeldssager undtagen til de i Placat af 9de Februarii 1827 derfra fritagne Indkaldelser	748
Stiftrupske Legat, Beretning om samme for 1827	798
Strandingscommissionair, Noget at være	542
Svenskens Gavebrev paa en Eiendom i Storehedinge til offentligt Brug	862
Syns- og Overleveringsforretninger for Huse, som leies paa Kæremaal, hvorledes at udfærdiges og betales	342
Søebne og Heden Sognekald angaaende	567
Søeindrolleringsfonds Dyrettelse i Danmark m. m. be= træffende	17
Søe- og Landkrigs=Commissionairer ere underkastede de ved Placat af 13de September og 10de December 1821 foretagne Regler	738
Sønderomme og Høuen Sognekald angaaende	945
Sønder=Traanders Sognekald angaaende	726

E.

Exarationsforretninger i Boer, som efter Vurdering
overdrages den længstlevende Wgtefælle, bør lige=
saavel beediges naar de angaae Løbere, som naar

de angaae faste Eiendomme, og ligeledes i Boer hvor der ere umyndige Arveberettede, ligesom Boerne ere fallit	357
Carter i Kjøbenhavn angaaende	215, 679, 931
Thuse, de Jurisdictionshandlinger, der ellers paa pri- vate Birker ere forbeholdne Herredsrettsbetjentene, maaske forfaavidt Thuse angaaer indtil videre overdrages Birkedommeren og Skrивeren ved Samsø Birk	720
Thyres Pleiestiftelse i Kjøbenhavn, Bevilling at anses som Hospital	465
Eiende, angaaende Omkostningerne paa Eiendecommis- sionsforretninger og deres Indbættning til den over- ordnede Eiendecommission samt Eiendomsforvalters og Eiendomsforeningers Ringlæsning	233
— — hvorvidt Eiendomsforeninger, der ere tilveiebragte ved Eiendecommissionens Røgling og ikke behøve allerhøieste Confirmation, skulle opbevares i Stifts- archivet	486
— — hvorvidt der ved Eiendomsforeningers Ringlæsning kan forlanges Gjenpart efter Sportelreglementet af 22de Marts 1814 §. 77	486
— — Eiendomsforeninger, der ere forsynede med Konge- lig Confirmation, skulle opbevares i Stiftsarchivet og bekræftet Afskrift tilstilles Eiendomsforvalteren	558
— — Afskrifterne af Eiendomsforeninger og Kjendelser til Opbevaring i Stiftsarchivet skulle ikke være Ac- ter, men kun den endelige Bestemmelse med de for- nødne Præmisses til sammes Forstaaelse	723
— — hvorledes Døgtigheden skal beregnes naar en Beboer i et Sogn har Jorder, som med deres Partdorn henhøre til et tilgrændsende Sogn, men som af ham drives under eet med hans øvrige Jor- der, henhørende til hiint Sogn, eller naar en Sogne- beboers hele Jordlod tilhører et tilgrændsende Sogn	801
Ringvidner, som ved Gærfæstionerne optages for at bevise Svaghedstilfælde angaaende	357
— — efter Borens 5—14—53 kunne ikke længere an- ses nødvendige	621
Tobak, Handel dermed tilkommer dem, som have Be- villing til Handel med ostindiske, chinesiske og visse vestindiske Varer	657
Toldforordningen, Bestemmelser med Hensyn til samme	601, 603, 604, 605, 705, 745

	Side
Torsløv og Svenstrup Sognekald angaaende	641
Sommerforraad i Kjøbenhavn, Bestemmelser angaaende deres Bevaring med Hensyn til Brandvæsenet	194
Tradslateur, Nogen at være	183, 253
Tønning og Trøeder Sognekald angaaende	377

U.

Ummyndiges Midler, Forespørgsel angaaende Forordnings gen af 7de Junii 1827	477
— — — maae ikke af Bestyrerne udlaanes til Bes- lægtede eller Besvogrede, der ere saa nær som Sødsfendebørn	481
Uniformer for forskjellige Collegiers Medlemmer	785
— — for Embedsmænd ved Forst- og Jagt-Staten	786

V.

Vaccination, den offentlige, skal besørges i Kjøbstæderne af vedkommende Læge uden Betaling, undtagen han maae gjøre Reiser	432
— — Beretning om samme for Danmark for 1827	636
Værnepligt, Bestemmelser for Slesvig og Holsten an- gaaende den Prøve de Værnepligtige, som agte at studere, skulle underkaste sig	193
— — Regler for Tilveiebringelsen af Beviset om Qua- lification til at faae en Søn fritaget for Udskrivning	196
— — Sessiónernes Afgjørelse af Spørgsmaal herom her ikke i Form af Kjendelse	722
— — Udtog af Kirkebøgerne over fødte Værnepligtige, der afsluttes 1ste Maii, skulle kun indbefatte dem, som ere døbte inden 1ste Maii	901
— — angaaende Beregningen af Kjendelser efter Ma- cat af 16de Februarii 1827 §. 1 for Udløsning	931
Værneting for de i fremmede Stater accrediterede Ges- sandter og til Gesandtskabet hørende Personer, Be- stemmelser derom for Slesvig og Holsten	191
Værnske Stiftelse, Beretning om samme fra 1822 til 1827	984
Vallensbæk Sognekald angaaende	621
Valløe Stifts Virksomhed udvidet	813
Vammen, Lindum og Blgum Sognekald angaaende	126
Vateriskouten i Kjøbenhavn, angaaende Skipperes For- pligtelse til at paamynstre og afslavere deres Mand- skab for ham	649
Vedbæk Landingsbroe, Forandring i Broetarten	301

Belærelse af Skolejorber paa Landet besørget af Com- munens Beboere	657
— — som ved Anordningerne er paalagt Huusmænd og Tjenerer kan ei ophøre fordi de tillige ere Tjenestefolk	899
Bemmetofte adellige Jomfrueklosters Virksomhed udvidet	857
Vester-Bellinge og Stjærn Sognetald angaaende	945
Bestindien, angaaende Afgiftsfrihed for indenlandske Producter, som dertil udføres	151
— — angaaende afgiftlige i 1825 og 1826 udfomne Anordningers Anvendelse der	297
— — angaaende stemplet Papir til Transporter af de ved Auktion solgte Gjeldsbreve, paa St. Croix	316
— — angaaende Stiftesforvalteres Forpligtelse til in- den 8 Dage fra Stifters Slutning at indsende Anviisninger for den Kongelige Kasses eller Ju- stitsfondets Tilgodehavende	667
— — Forligelsesvæsenet der i 1826	779
— — angaaende hvorvidt den bemidlede Indvaanere sammebeds, der nedsatte sig i Danmark, ved al- terhøieste Rescript af 11te Julii 1769 tillagte Fritagelse i Henseende til borgerlige Lyngder straf- ter sig	965
Bestmandes Besejling angaaende	342
Vice-Consuler for fremmede Maater have ingen Rang	213
Bielser af Militaire, hvilken Præst dertil berettiget	209
Bigersted og Dværkebye Sognetald angaaende	787
Bindblæs og Dalbyeoover Sognetald angaaende	806
Bognmandstarken angaaende	295, 520, 746
Bordingberg Almuestolevæsen, Legat til samme	177
Borgod og Nørre-Bium Sognetald angaaende	725
Bragning, den tvungne, ophævet	369

Collegial-Tidende.

Med kongeligt allernaadigt Ordolegsum.

No. 1. Den 5te Januarii 1828.

Trykt i det Kongl. Baisenh. Bogtrykkerie af C. F. Schubart.

Undertegnede ere Redacteurer, Forlæggere og Udgivere af denne Tidende:

Peter Johan Mourad, Anders Sandøe Ørsted,
Deputerede i det kongelige danske Cancellie.

F o r g i o n i n g.

Følgende den under 31te Marts 1799 allernaadigt approberede og under 1ste Jullii s. A. kundgjorte Plan for Fattigvæsenet i Kjøbenhavn, S. 2, og Reglementerne for Fattigvæsenet af 5te Jullii 1803, for Kjøbstæderne S. 4 og for Landet S. 6, samt førte med Placat 20 Febr. 1817, skal en Person, der findes kvalificeret til offentlig Understøttelse, nyde samme i det District, hvor han hidt hidt har havt stadig Ophold 3 Aar eller længere Tid, og den, der ikke i et saa langt Tidsrum har havt stadig Ophold i noget Fattigdistricte, henvises til Forsørgelse paa det Sted, hvor han er født.

Uagtet disse i Lovgivningens Ordhold nævnte Regler om det Commune, i hvilken enhver Fremgæende bør nyde Forsørgelse, ere de Tilfælde dog ikke ganske sjeldne, hvor ingen Forsørgelses-Commune ved

Hjelp deraf kan bestemmes, og den fattige derfor, efter de hldtil gjeldende Regler, har maattet falde den Commune til Byrde, hvor hans Trang først erkjendtes, og det skjøndt han ellers ikke stod i mindste Fors bindelse med samme hverken ved Fødsel eller ved ~~der~~ en Tid lang at have ernæret sig. Sligt Tilfælde kan i Særdeleshed indtræffe med dem, der ere fødte i fremmede Lande, og, skjøndt de i lang Tid have haft Ophold i Hans Majestæts Lande, dog kun have opholdt sig kort paa noget enkelt Sted. Stundom er det og Tilfældet, at Personer, som ere fødte her i Landet, have ført et omvankende Levnet, hvorved de ikke, i Medhold af foransførte Regel, have erhvervet Hjemstedskret, og at deres Fødested heller ikke kan oplyses.

Ugesom det ikke kan antages at være i Fattig væsens Lovgivningens Aand eller stemmende med Billighed, at den tilfældige Omstændighed, at en Persons Trang viser sig i en vis Commune, skal paakaste denne den Byrde at forsørge hiin Person og med den undertiben tillige en heel Familie, saaledes kan det og give Anledning snart til Ubarmhertighed snart til Cabaler, hvorved den ene Commune søger at vælte Byrden fra sig paa en anden. Det kan og lægge Hinderinger i Veien for Politiets Virksomhed i at paagribe Omløbere og Betlere; thi Politimestere, Sognefogder, Oldermænd og Communernes Medlemmer i Almindelighed kunne letteligen affrækkes fra at paagribe Omløbere, naar de maae berygte derved at paadrage

Byen eller Sognet den Paagrebnes vedvarende Forsørgelse, helst da det, som bemærket, ofte ikke blot er en enkelt Person, om hvis Forsørgelse der spørges, men stundom en heel Omløber-Familie, i hvilket Tilfælde det vistnok for Communen er ikke uvigtigt at blive frie for at bære denne Byrde. Vel ville nidkjære Embedsmænd, Sognesogder o. s. v. vist ikke ved hiin Betragtning lade sig afholde fra at gjøre deres Pligt; men at den Byrde, som kan paadrages Byen eller Sognet ved Nidkjærhed i saa Henseende, og den Utilfredshed, dette vækker hos Beboerne, dog kan være et Motiv især for Sognesogderne og de private Personer, hvis Blstænd kunde behøves, til at lade Omløbere ubehindret drage videre, synes dog at være naturligt, ligesom det og bekræftes af adskillige Amtmænd, hvis Erklæringer i denne Aaledning ere indhentede. Vel har nu Reglementet af 5te Julii 1803 for Fattigvæsenet paa Landet i §. 9 fastsat, at Amtets øvrige Fattigdistricter forholdsmæssigen skulle bidrage til saadanne Trængendes Understøttelse, der blive at forsørge i den Commune, i hvilken deres Trang først erkjendes, uden at de kunne henses til samnes egne Fattige. Men, uagtet denne Bestemmelse bærer Vidne om, at det ei har været Lovgiverens Hensigt, at den Commune, hvori en Person tilfældigvis først erkjendes trængende, skal alene af den Grund besværes med hans fremtidige Forsørgelse, er samme dog i mange Tilfælde utilstrækkelig til at forebygge, at saadant ei de facto bliver Tilfældet. Foruden nemlig

at Reglementet for Kjøbstædernes Fattigvæsen ingen analog Bestemmelse indeholder om andre Kjøbstæders Deeltagelse, saa bliver, efter fornævnte § 9. i Reglement for Landet, sammenholdt med §. 49, den Hjælp, som de øvrige Landdistricter have at yde det Sogn, hvort en Person, der er i det foransførte Tilfælde, bliver trængende, at yde gjennem Amtsfattigkassen, der har sine bestemte Indtægter, hvorfor den mere maa lempes efter denne Kasses Evne end efter hine Communer's Krav paa ikke at blive bebyrdede med en Persons eller Families Forsørgelse, som ei der har erhvervet Forsørgelsesret.

Da nu dette, som ovenfor bemærket, ikke alene strider imod Lovgivningens Grundsætninger og imod Billighed, men og kan afstedkomme megen Ulempe, har Cancelliet taget under Overbetæelse, hvorledes der herpaa kunde være at raade Bod, og har alt for flere Aar siden desangaaende brevverlet med Amtmændene. Efter at have nu paa nye taget Sagen under Overbetæelse, holdt Collegiet for, at Dreemedet bedst kunde opnaaes deels ved at etablere en subsidiair Norm, hvorefter Personer, som efter de hidtil gjeldende Regler ikke have vundet Forsørgelsesret i noget Fattigdistrict, dog kunne henvises til et bestemt Forsørgelsessted, deels ved, hvor ei heller denne subsidiaire Norm kan anvendes, at give den Commune, hvor de Paagjældendes Trang først erkjendes, Afgang til Godtgjørelse af en større Commune.

Det Tilfælde, at en Person ikke har vundet For-

sørgelsesret i nogen Commune indtræder, som oven be-
 mærket, efter de hidtil gjeldende Regler da, naar den
 Paagjeldende enten ikke er født her i Landet eller
 hans Fødested et kan opdages, og han derhos et kan
 bevises nogensinde, efter at være gaaet ud af den barn-
 lige Alder, at have havt stadigt Ophold i nogen Com-
 mune i 3 Aar, og dette er ikke saa ganske sjældent.
 Sjældnere vilde derimod hiint Tilfælde indtræffe, naar
 der i Placaten af 20de Febr. 1817 blev gjort den nær-
 mere Bestemmelse, at, naar intet Sted kunde udfindes
 hvor en Person enten ved treaarigt Ophold eller ved
 Fødsel eller i Medhold af Placat 14de Decbr. 1810
 §. 10 til 13 havde erhvervet Forsørgelsesret, skulde
 han forørges der, hvor han i de sidste 3 Aar længst,
 dog i det mindste i et Aar, havde opholdt sig. En
 saadan Bestemmelse fandtes et heller at være i Dis-
 harmonie med Lovgivningens Grundsætninger i Hen-
 seende til Communernes Forsørgelsespligt; thi efter
 Fattigvæsens Reglementerne af 5te Julii 1803 (for
 Kjøbstæderne §. 4, for Landet §. 6) gav den Om-
 stændighed, at en Person i de sidste 3 Aar havde op-
 holdt sig i en Commune i længere Tid, end paa noget
 andet Sted, ham Udgang til der at nyde Forsørgelse.
 Heri er nu vel ved Placat af 20de Febr. 1817 af
 vigtige Grunde, hentede deels fra Sagens indvortes
 Natur, deels fra den store Uoverensstemmelse, som
 fandt Sted mellem hiin Regel og den, der gjaldte
 for Kjøbenhavn og Hertugdømmerne, gjort den For-
 andring, at det i Almindelighed først er treaarigt Op-

hold, som begrundes Forsørgelsesret *); og ved denne Bestemmelse formeente Cancelliet at det fremdeles bør forblive, saaledes at der skal gaaes tilbage til det treaarige Ophold og dernæst til Fødestedet. Men Man holdt dog for, at det længste Ophold i de sidste 3 Aar, naar dette blot ei er kortere end 1 Aar, kunde, hvor intet fuldt treaarigt Ophold eller Fødested er at opdage, passende fastsættes som subsidiair Norm, da den Bestemmelse, at den Paagjældendes Ophold i vedkommende District, for at komme i Betragtning, ei maa have været kortere end et Aar, vil være tilstrækkelig til at befjærne Communerne imod at besværes med en Persons eller Familles Underholdning, blot fordi samme sieblikkeltig havde opholdt sig der, og in specie til at forebygge, at en Omløbers tilfældige Paagribelse i et Sogn skulde paadrage dette en vedvarende svær Byrde.

Forsaavidt en Person end ikke efter denne Norm kan henvises til noget fast Forsørgelsessted er der, til at forebygge den Ulempe, som efter det foransørte er forbunden med at hans Forsørgelse paalægges den Commune, i hvilken hans Trang først erkjendes, ingen anden Udvei, end at denne tillægges Godtgjørelse af en større Commune. Ell i Almindelighed at tilstaae en saadan synes der og at være saa meget mere Anledning, da derfor ikke alene Hayes Analogie i den gjældende Lovgivning, uagtet denne, som ovenfor bemær-

*) Jvfr. Coll. Tib. for 1817, Side 227—231.

ket, ikke omfatter alle Tilfælde, hvor saadan Hjælp burde ydes, eller noksom betrygger vedkommende Commune den tilsigtede Godtgjærelse; men hrint Tilfælde desuden ikke letteligen kan indtræffe uden med Hensyn til egentlige Omløbere, hvis Forsørgelse snarere synes at have Character af en Politie-Foranstaltning, end af egentlig Fattigforsørgelse. Den større Commune, der i saadanne Tilfælde skulde contribuere til den Paagjældendes Underholdning, maatte, forsaavidt det var i en Kjøbstæd at hans Trang først erkjendtes, være samtlige Stiftets Kjøbstæder efter de for slige Tigninger bestemte Forhold. Naar han derimod først erkjendtes trængende i et Landdistrict, maatte Byrden hvile paa Amtet, som gjelder saavel for Fattigvæsenet som for Justits- og Politie-Udgifters Udredelse. Derimod kan ingen lignende Refusion finde Sted, forsaavidt det er her i Staden, at den Paagjældende først erkjendes trængende, da Staden Kjøbenhavn ikke staaer i communal Forbindelse med noget andet District, og de Grunde, der ellers tilraade slig Refusion, ei er anvendelig i Hovedstaden, hvis Kræfter til at bære slig Byrde ikke ere ringere end et heelt Amts eller samtlige de Kjøbstæders som høre til et Stift.

Jøvrigt maatte i de Tilfælde, hvor en saadan Tigning indtraadte, Bidraget til den paagjældende Fattiges Underholdning ingensinde overstige hvad der er fastsat med Hensyn til de Tilfælde, hvor et District har at forsørge en Fattig, som andensteds foreløbigen er tagen under Forsørgelse. Bestemmelsen herfor in-

deholdes i Placat af 14de Decbr. 1810 §. 5, hvorefter saadan Godtgjærelse, Sygdoms Tilfælde undtagne, ikke bør beregnes høiere end til 48 R. ugentlig.

I Overensstemmelse med det foranførte og da de Deputerede for Finantserne, med hvilke Cancelliet har brevvexlet med Hensyn til, at Forslaget gaaer ud paa at der i visse Tilfælde skal gives vedkommende Fattigdistricter Godtgjærelse af Amtarepartitionsfonden eller ved Rigning paa samtlige Stiftets Kjøbstæder, intet derimod have havt af erindre, har Cancelliet allerunderdanigst andraget paa, at de ovennævnte Bestemmelser maatte sanctioneres ved Lov, og da Hans Majestæt allernaadigst har bifaldet dette, er under 28de Decbr. sidst. emaneret en Placat af følgende Indhold:

Vi Frederik den Sjette, af Guds Naade Konge til Danmark, ic. ic. Gjøre vitterligt: at Vi, da der gives enkelte Tilfælde, hvort det Fattigdistricter, der maa antage sig en Person eller Familie, som, uden at have hjemme i samme, der bliver trængende, efter de hidtil gjeldende Love, ikke for de derved forarsagede Udgifter kan erholde Godtgjærelse af noget andet Fattigdistricter, have taget under Overveielse, hvoreledes den Ubillighed og de øvrige Uleiligheder, som dette kan medføre, kunne være at forebygge; i hvilken Henseende Vi have besluttet og herved allernaadigst befale som følger:

§. 1.

Naar intet Sted kan udfindes, hvor en Person, som et Sted i Bort Nige Danmark findes fræn:

gende til offentlig Understøttelse, enten ved treaarigt Ophold, eller ved sin Fødsel, eller i Medhold af Bestemmelserne i Placat af 14de Decbr. 1810 §§. 10-13. har erhvervet Forsørgelsesret, skal han forsynes paa det Sted i Riget, hvor han i de sidste 3 Aar længst, dog i det mindste i 1 Aar, har opholdt sig.

§. 2.

Derfor end Intet Sted kan findes, som den Paagjældendes Forsørgelse, i Overensstemmelse med Reglen i §. 1, kan paalægges, i hvilken Henseende den nøiagtigste Undersøgelse bør anstilles, og Intet Middel, der kunde lede til at opdage det rette Forsørgelsessted, lades uforsøgt, bliver der af vedkommende Amtmand at tillægge det Fattigdistrikt, hvor en saadan Person findes trængende, Godtgjørelse for de Udgifter, hans Forsørgelse vil medføre, hvilken Godtgjørelse, som dog ingeninde maa overstige de i Placaten 14de December 1810 §. 5 fastsatte 48 R. Sølv ugentlig, bliver at udrede enten af Amtsrepartitionsfonden eller ved Ligning paa Stiftets Kjøbstæder, eftersom det er paa Landet eller i en Kjøbstad (dog Vor Kongelige Residentsstad Kjøbenhavn, hvorpaa nærværende Paragraphs Indhold ei kan anvendes, ikke derunder indbefattet), at den Paagjældende bliver at forsyne.

Hvorefter Alle og Enhver sig allerunderdanigst have at rette.

Blandede Efterretninger.

Commissionen til Understøttelse for Qværstede og Baldnes Efterladte har til Cancelliet indsendt Beret.

ning angaaende dens Forhandlinger i Aaret 1826 *),
hvoraf erfares følgende:

I.

Med Hensyn til den Fond, som udreder Understøttelse til Personer, der i Sæslaget den 2den April 1801 ere blevene quæstede eller have mistet deres Forsørgere.

Ved Begyndelsen af Aaret 1826 nåde 178 Personer Understøttelse af bemeldte Fond, hvilket Antal ved Aarets Udgang var formindsket til 176, nemlig 100 Quæstede, 59 Enker og Børn og 17 Faldnes Forældre. Ved Slutningen af Aaret 1825 eiede Fonden i rentebærende Obligationer 114,500 Rbdlr. Sølv og i Contanter 3 Rbdlr. 9 β ., i Alt 114,503 Rbdlr. 9 β . Sølv. Indtægterne i Aaret 1826, derunder indbefattet 2500 Rbdlr., som ere laante i Banken, og 127 Rbdlr. 93 β ., der ere laante af Fondet til Understøttelse for Quæstede og Faldnes Efterladte fra den i 1807 udbrudte Krig, have udgjort 1603 Rbdlr. 83 β . Sølv og 7089 Rbdlr. 45 β . S. og T., tilsammen 116,106 Rbdlr. 92 β . Sølv og 7,089 Rbdlr. 45 β . S. og T. Derimod have Udgifterne, hvoriblandt 1154 Rbdlr. 81 β . i Afdrag og Renter af bemeldte Laan, beløbet sig til 1498 Rbd. Sølv og 7078 Rbd. 33 β . S. og T., saa at Beholdningen ved Aarets Udgang var 114,608 Rbdlr. 92 β . Sølv og 11 Rbdlr. 12 β . S. T., nemlig i rentebærende Obligationer, ligesom

*) Om Beretningen for Aarene 1824 og 1825, see Coll. Tid. for 1826, Side 386 — 390.

ved Karets Begyndelse, 114,500 Rbdlr. Sølv og i Contanter 108 Rbdlr. 92 β . Sølv og 11 Rbdlr. 12 β . S. og T.; hvorimod Fonden skylder, deels til Banken deels til Fonden fra 1807 og deels til nogle Pensionister, hvis Pension ei er afhentet, i alt 124 Rbdlr. Sølv og 5159 Rbdlr. 11 β . S. og T. Ved Karets Begyndelse var Fondets Gjeld 3,472 Rbdlr. 3 β . S. og T., saa at Gjelden i Karets Løb har faaet en Tilvæxt af 1.687 Rbdlr. 8 β . S. og T. og 12 Rbdlr. Sølv; men Fondet har i Aaret 1827 havt en extraordinær Udgift af 800 Rbdlr. Sølvmynt, som Commissionen fandt Anledning til at lade udbetale til en kvæstet Person, der havde hjemme i Polen, og som fra Midten af 1803 havde ladet Pensionen, der var ham tillagt med 84 Rbdlr. aarlig, ukrævet, men nu meldte sig og begjærte Pensionen udbetalt ogsaa for den tilbagelagte Tid. Mod fornævnte Udbetaling scaaldt han al Fordring saavel for den forbigangne som for den tilkommende Tid.

II.

Angaaende den Fond, der afgiver Understøttelse til Personer, som i Anledning af den i Aaret 1807 udbrudte Krig ere Gjenstand for Commissionens Forsørgelse.

Antallet af de Personer, der understøttes af dette Fond, var ved Udgangen af Aaret 1826, lige som ved Karets Begyndelse, 272, nemlig 208 Qvæstede, 63 Enker og Værn og en falden Krigers Moder. Fondets Beholdning fra Aaret 1825 udgjorde i

rente bærende Obligationer 124,194 Rbdlr. Sølv og 20,616 Rbdlr. 56 f. S. og T., i Contanter 441 Rbdlr. 46 f. Sølv og 364 Rbdlr. 76 f. S. og T., i alt 124,635 Rbdlr. 46 f. Sølv og 20,981 Rbdlr. 36 f. S. og T. Indtægterne i Aaret 1826 have udgjort 4,382 Rbdlr. 28 f. Sølv og 13,216 Rbdlr. 61 f. S. og T., til sammen 129,017 Rbdlr. 74 f. Sølv og 34,198 1 f. S. T., hvorimod Udgifterne, under hvilke de til først nævnte Fond laante 127 Rbdlr. 93 f. ere indbefattede, have været 3,804 Rbdlr. 24 f. Sølv og 12,431 Rbdlr. 78 f. S. og T.; altsaa var Beholdningen ved Aarets Udgang 125,218 Rbdlr. 50 f. Sølv og 21,766 Rbdlr. 19 f. S. og T., nemlig i rente bærende Obligationer 124,194 Rbdlr. Sølv og 17,000 Rbdlr. Sedler, samt i Contanter 1,019 Rbdlr. 50 f. Sølv og 4,766 Rbdlr. 19 f. S. og T.; hvorhos bemeldte Fond har tilgode hos Fonden fra 1801, 3,600 Rbdlr. Sedler, og hos Pensionister, der have faaet Forskud, 48 Rbdlr. 44 f. S. og T., men skylde 6 Rbdlr. Sedler til to Pensionister, som ei have afhentet deres fulde Pension.

Denne Beretning har af Cancelliet været Hans Majestæt allerunderdanigst forelagt.

Med Hensyn til Bestemmelsen i Cancelliets Circulaire. Skrivelse af 19de Mait 1827 *) , at hvor særdeles Narsager maatte finde Sted for at confirmere den, der ikke har de befaalede Kundskaber, maa dertil ansøges høiere Dispensation, er skeet Fore-

*) See Coll. Tid. 1827, Side 434 - 437.

spørgsel, om denne Dispensation skal søges i Cancelliet, eller den i Fdn. af 25de Mai 1759 §. 2 befalede Fremgangsmaade kan være tilstrækkelig.

I denne Anledning har Cancelliet i Skrivelse af 8de Decbr. sidstl. tilkjendegivet Vedkommende, at da den omhandlede Dispensation er en Undtagelse fra de i Anordningerne af 29de Juli 1814 om Almueskolevæsenet givne almindelige Forrifter, hvorfra Biskopperne ikke ere beinyndigede til at tilstede noget Afvigelse, saasom Fdn. af 23de Marts 1827 ikkun tillader Biskopperne at bevilge Dispensation i Henseende til Alderen for Børn, som have de befalede Kundskaber, saa bliver enhver Sag, som angaaer et Børns Confirmation, der ikke har de befalede Kundskaber, at foredrage Cancelliet, ved hvilken Fremgangsmaade heller ikke opstaaer nogen Collision imellem den anførte Passus af ovennævnte Circulair Skrivelse og Bestemmelserne i Fdn. 25de Marts 1759 §. 2, da denne allene omtaler de Unge, som gaae uconfirmerede hen over det 19de Aar, og isvrigt ikkun paalægger Biskoppen at meddele sit Raad, hvorledes vedkommende Præst videre bør behandle Sagen.

Da en Borger i en Kjøbstæd til Hverigheden havde indgivet Begjæring om et Oversyn paa hans Eiendom, der ved den almindelige Omtaxation til Assurancens Bestemmelse formeentes at være bleven taxeret for lavt, gjordes Forespørgsel til Cancelliet, om hvorledes det i denne Henseende skulde forholdes, og,

hvis et Oversyn admitteredes og Burderingen differerede fra den afholdte Taxation, om den Paagjeldende da kunde vælge hvilken han vilde, eller om Oversynet skulde indsendes til høiere Approbation, og endelig om Requirenten var forpligtet at bære Omkostningerne.

Cancelliet har i den Anledning under 20de Novbr. sidstl. tilkjendegivet Bedkommende, at et Oversyn ved et dobbelt Antal Mænd ikke burde nægtes, naar den Paagjeldende selv udredede de dermed forbundne Omkostninger, samt at den derved satte Burdering i alle Tilfælde maatte være den gjeldende. Smidlertid maatte den først afholdte Taxationsforretning, der staaer ved Magt indtil Oversynet afholdes, indføres i den nye Brandforsikrings Protocol, og naar dette er afholdt indtegnes den derved satte Taxation i samme Protocol, som en foregaaet Forandring.

I Anledning af en til Cancelliet indkommen Forespørgsel angaaende hvorvidt de fulde Diætpenge, 2 Rbdlr. Sølv, tilkomme Lægerne for hver Reise under 2 Mile, de foretage udenfor de i Placaten af 4de October 1825 under No. 1 til 9 inclusive omhandlede Tilfælde, i Særdeleshed naar Reisen foretages i Anledning af epidemiske Sygdomme, har Cancelliet under 8de Decbr. sidstl. tilkjendegivet Bedkommende, at der ogsaa i de omspurgte Tilfælde, naar Reisen er under 2 Mile, ikkun kan tilkomme Lægerne halve Diætpenge.

Under 21de Novbr. forrige Aar er Administrationen for Frederiksværk gjennem det Kongelige Generaltoldkammer og Commerce-Collegium meddeelt allernaadigst Privilegium til at drive eller lade drive Kobbervæltseværket paa Frederiksværk under allerhøieste Tilsagn om, at det i 20 Aar fra dette Privilegits Datum at regne skal være enhver Anden end dem, der nu for Tiden ere forsynede med Privilegium til i Kongeriget Danmark og Hertugdømmerne Slesvig og Holsten, indenfor sammes sydligste Toldgrændse, at drive Kobberværker, forbudet at anlægge og drive Kobberværk.

Da Hs. Majestæt Kongen har allernaadigst bragt i Erfaring, at den indbyrdes Undervilksning er indført og med Held anvendt i Elementarklassen i Borgerskolen i Slesvig og i Garnisonskolen sammesteds, i Elementarskolen i Frederichsberg, i St. Marie Friskole i Flensborg, i Hoptrup Skole i Provstiet Hadersleben, i den tydske Prøveskole for Provstiet Løndern i Lecz, i Prøveskolen i Ostblankenese, i Skolen i Lentzen i Provstiet Segeberg, i Elementarklasserne af Mendsborg Garnisons og Friskole og i Prøveskolerne i Brunsbütteleer-Hafen, Burg paa Femern og Sønderburg, saa ere Bedkommende, ifølge allerhøieste Befaling, fra det Kongelige Slesvig-Holsten-Lauenborgske Cancellie tilkjendegivne Hs. Majestæts allerhøieste Tilsfredshed i denne Anledning.

Ledige Embeder.

Under det danske Cancellie: Ordneret Caschet og første Lærer-Embede ved Borgerskolen i Kjøbstæden Kallundborg. Løn 300 Rbdlr. Sølv aarlig, samt frie Bolig, 3 Favne Brænde og Græsning til en Roe, foruden Høitidsoffer af Menigheden. — Vammen, Lindum og Vigum Sognekald i Viborg Stift, 350 Rbdlr.

Under Generaltoldkammer: og Commerce-Collegiet: Degne-Embedet ved de evangeliske Menigheder paa St. Thomas og St. Jan. — Told- og Consumtions-Kasserer-Embedet i Bordingborg. For Oppebørselerne stilles Sikkerhed til Beløb 2300 Rbd. Sølv.

Befordringer og Afgang.

Under det danske Cancellie: Den 28de December er Assessor i Lands-Overretten i Viborg, H. Greve af Moltke, beskikket til Assessor i Høiesteret; Cand. theol. og Overlærer ved Søe-Statens Drengeskoler, A. Petri, til Sognepræst for Meilbye Menighed i Sjælland.

Under det Slesvig-Holsten-Lauenborgske Cancellie. Den 14de Decbr. er Etatsraad A. F. v. Aspern, Ridder af Dannebrogen, i Naade entlediget fra sit Embede som Politimester og Byfoged i Altona. Den 21de, hidtilværende Herredsfoged i Gramherred, Hadersleben Amt, P. C. Brodersen, beskikket til Politimester og Byfoged i Altona, samt udnævnt til virkelig Justitsraad.

Collegial-Tidende.

Med Kongeligt allernaadigt Orkollodium.

No. 2 og 3. Den 12te Januarii 1828.

Trykt i det Kongl. Baisens. Bogtrykkerie af E. F. Schubarth.

Undertegnede ere Redactorene, Forlæggere og Udgivere af denne Tidende:

Peter Johan Mourad, Anders Sandse Ørsted,
Deputerede i det kongelige danske Cancellie.

Forgivning.

Fra det Kongelige Admiralitets- og Commissariats Collegium er under 20de Decbr. sidst. udkommet følgende Placat:

Ved allerhøjeste Resolution af 14de dennes har det allernaadigt behaget Hs. Majestæt Kongen at give følgende nærmere Bestemmelser, Sæindrulleringsvæsenet i Danmark angaaende:

- 1) til at bestrøde adskillige til Sæindrulleringsvæsenets Fremme nødvendige Udgifter skal oprettes et Fond under Navn af Sæindrullerings-Fonden, hvilket tillægges følgende Indtægter:

For Meddelelsen af :

Et Styrmands-Patent betales til næmnelde Fond en Kjendelse af , Solv: 4 Rbdlr.

Et Volontair, Patent Sølv: 3 Rbdlr.

En Bevilling til, som Sætteskipper eller
Baadsfører, at føre et vist ved Navn,
Drægtighed og Eier benævnt Fartøi
paa bestemte Farvande, hver Gang
nogen saadan meddeles een Mand,
hvad enten det er en ny, eller en
forandret Bevilling:

a) naar Fartøiet er 6 Commercelæ-
ster, eller derunder, drægtigt 2 —

b) men naar det er over 6 Com-
mercelæster drægtigt 4 —

En Bevilling til at fare med fremme-
de Nationers Skibe som Besjend-
mand eller Lods, dog uden at lodse
i noget Lodsfarvand 2 —

Et Friheds-, Afskeeds-, eller Gaard-
mands-Pas, naar et saadant ef-
ter Ansøgning bevilges Noget,
uden at han dertil er stricte beretti-
get efter Anordningernes udtrykkeli-
ge Forskrifter, en Kjendelse fra 20 til 50 —
efter Admiralitets- og Commissari-
ats Collegii nærmere Bestemmelse i
ethvert enkelt Tilfælde; hvilket og-
saa gjelder for andre i Henseende til
Søeindrulleringen udstedende Bevil-
linger, for hvilke Kjendelserne ikke
ere bestemte

- 2) De Forhyringscontracter, som det ved Anordningerne er befalet at skulle sluttes hos Waterskouten, skulle paa de Steder, hvor en saadan Embedsmand ikke er ansat, indgaaes for den paa Stedet værende Sæindrullerings: Officeer eller Betjent, der med Hensyn til disse Documenters Udfærdigelse har at iagttage de Regler, der ere Waterskouten foreskrevne; og skal bemeldte Indrullerings: Officeer eller Betjent være berettiget til for denne Forretning, i Lighed med hvad der for Waterskouten i Kjøbenhavn er bestemt i hans Instrux af 30te Junii 1752, §. 1, at oppebære af et Skib eller et Fartøi, som er bestemt til een eller flere Reiser enten til fremmede Havne i Østersøen, eller til en svensk Havn i Kattegattet, eller til nogen norsk Havn, 2 Mk. Sølv; men naar det er bestemt til noget andet udenrigsk Sted, da 1 Rbdlr. Sølv.
- 3) Den ved Forordningen af 19de Junii 1807, §. 4, bestemte Betaling for Skibs: Vemandingslisternes Anskaffelse og Udfyldning, naar Skipperne, istedet for selv at levere disse Lister, overdrage dette til Indrulleringen, forhøies fra 8 til 24 Rigsbankskilling Sølv for en Baad eller et Fartøi, som er under 3 Commercelæster drægtig, og af større Fartøier for de første 3 Commercelæster ligeledes forhøies fra 8 til 24 Rigsbankskilling Sølv.
- 4) Paa ethvert af de ved Sæindrulleringen udstædende Documenter, for hvilket noget Gebyr eller nogen Kjendelse erlægges, skal af den, der opper

bærer Gebyret eller Kjendelsen, under hans Navn, — Caracteertitel, om han nogen haver, — og Embedstitel, tegnes Gebyrets eller Kjendelsens Beløb, baade med Tal og Bogstaver, hvilket ogsaa skal gjelde om Betalingen for Skibs-Bemandingslisternes Attestation, samt for Forsærdigelsen saavel af disse Lister, som af Forhyringscontracter. De Documenter, der udstedes uden Betaling, saasom: Skipper, Certificater, Matros-Patenter, med flere, skulle, ligeledes under Navn og Titel, paategnes de Ord: "Meddeelt uden Betaling."

Undladelse af at give Documenterne saadanne Paategninger straffes første Gang med en Mulct af 10 Rbdlr. Sølv; anden Gang med en Mulct af 20 Rbdlr. Sølv; men tredje Gang med Embedsforbrydelse; — Mulcterne tilfalde Sæindrullerings-Fondet,

- 5) Taxten, som bestemmer Gebyrerne saavel til Indrullerings-Chefen, og den subalterne Indrullerings-Officer eller Betjent, som eventualiter til Mynster-skriveren, skal altid, med store og tydelige Tal, være opslaaet i det Contoir, hvor Gebyrerne oppebæres, og disse altid erlægges i Contoiret selv.
- 6) Den 80 §. i Sæindrullerings-Forordningen af 8de Jan. 1802, bestemmes næiere derhen: at den Indrullerings-Chef, eller subalterne Officer eller Betjent, eller Mynster-skriver, der fordrer eller modtager enten højere Gebyr, end Taxten bestemmer, eller nogen Gave for nogen ham paaliggende For-

retning, Egeindrættlingsvæsenet vedkommende, af hvilket Slags det end maatte være, skal tiltales og dømmes til at have sit Embede forbrudt.

Hvilket herved kundgjøres til fornøden Efterretning og allerunderdanigst Esterlevelse.

Fra den Kongelige Generalpostdirection er under 29de Decbr. sidstl. udfærdiget følgende Placat for Danmark:

Da det er befundet, at den ved Placat af 13de Febr. 1819 gjorte Forskjel paa halvslukkede Vogne ikke længere er hensigtsmæssig, saa har Hs. Majestæt ved allerhøieste Resolution af 14de denne Maaned allernaadigst befaleet, at bemeldte Placat skal være ophævet og derhos fastsat følgende:

1) Chaisser, Wiener, Offenbækker, Berliner, Frankfurter, og deslige halvslukkede Vogne skulle befordres med 2 Heste, naar Vægten af Personer og Gods ikke overstiger 600 Pd., Naar Vægten er over 600 Pd. indtil fulde 800 Pd. skulle disse Vogne befordres med 3 Heste, og over 800 Pd. indtil 1000 Pd. med 4 Heste. Hver voksen Person skal beregnes for 150 Pd., og hver Halv voksen, eller indtil en Alder af 15 Aar, til halv saameget, hvorimod Børn under 3 Aar aldeles ikke skulle regnes.

2) Holstenke Kaleshevogne skulle befordres med 2 Heste, naar Vægten ikke overstiger 800 Pd., hvoraf Kaleschen regnes for 150 Pd., saafremt den Rei-

sende selv medbringer Kalesche, men i Tilfælde at Stationen leverer samme, og derfor erholder den ansordnede Betaling, beregnes Kaleschen ikke i den fastsatte Bægt. Naar Bægten er over 800 Pd. og indtil 1125 Pd. skulle dette Slags Vogne befordres med 3 Heste.

3) Naar den Rejsende paa en Station lader sit Gods veie, skal Stedets Opsynsmand give ham under sin Haand og Segl en Forregnelser over Styckesantallet og et Beviis for sammes Bægt, for dermed at forebygge videre Dispute paa de øvrige Stationer paa samme Reise, men dersom den Rejsende i Tilfælde af Tvist om Bægten ikke vil lade sit Gods veie, eller saadant formedelst Mangel af Bægt paa Stationen ikke kan skee, da maa Vedkommende underkastes sig Opsynsmandens Bestemmelse, om hvormange Heste der skulle bruges.

Hvilket herved kundgjøres til alle Vedkommendes Efterretning og allerunderdanigst Efterlevelse.

Blandede Efterretninger.

Under 14de Decbr. sidstl. er meddeelt allernaadigst Confirmation paa en af Kammerherre Deputeret i det Kongelige Rentekammer og for Finantserne, samt Medlem af Directionen for Statsgjelden og den synkende Fond Hr. Adam Wilhelm Greve af Moltke, Commandeur af Dannebrog og Dannebrogsmænd, indsendt Foundation, dateret 31te Marts 1786, for trende af hans afdøde Farsader,

Geheimeraad Adam Gotlob Moltke, oprettede Sygepladser i det Kongelige Frederiks Hospital, hvortil han har givet 6000 Rdlr. D. G.; og ligeledes er under 14de Decbr. meddeelt allernaadigst Confirimation paa en af bemeldte Kammerherre Greve af Moltke den 27de Julii 1827 forfattet Fundats for trende af hans afdøde Fader, Geheime-Statsminister Joachim Godsche Greve af Moltke, i hans ligeledes afdøde Moders, Georgine Grevinde af Moltke, sødt Buchwaldts Navn oprettede Sygepladser i bemeldte Hospital*). Dette sidstnævnte Legat er først fra dette Aars Begyndelse kommet i Virksomhed, da den af afdøde Geheime-Statsminister Moltke i Aaret 1808 dertil givne Capital 6000 Rdlr. D. G. dengang ikke var tilstrækkelig til en Fond for at udrede Omkostningerne paa 3 Syges Cuur og Pleie, eftersom en Patients ugentlige Underholdning ved Liederne var forandret fra 9 Mk. der var Prisen i 1786, da det første Legat funderedes, til 3 Rdlr., hvorfor den og først ved oplagte Renter maatte forsøges til et saadant Beløb, at Udgifterne uden Byrde for Hospitalet kunde bestrides, hvilket nu er Tilfældet, da Capitalen udgjør 10,642 Rddlr. G. og 2200 Rddlr. Repræsentativer.

Den førstnævnte Foundation med tilføiende Paa-tegninger lyder saaledes:

*) Om flere af Hr. Kammerherre Greve af Moltke oprettede Foundationer for Legater, som hans afdøde Fader har stiftet, see Coll. Tid. for 1827, Side 582, og de sammesteds i Noter anførte Henvisninger.

Som jeg Adam Gottlob Moltke, Greve til Grevskabet Bregentved, ic. Ridder af Elephanten, Deres Kongelige Majestæts Geheimeraad ic., af Høisfællig Kong Frederik den Femte, ligesaa det første af, da denne milde Konge besluttede at oprette det nuværende Frederiks Hospital for syge fattige og trængende Menneskers Liv og Lemmers Redning, har været deels betroet at arbejde ved Commissionen, som begyndte i Aaret 1754 over Anlægget, Bygningerne og Indretningen, deels og fra dets Aabning af beskikket som første Directeur i 15 Aar; saa har jeg af Kjærlighed til mine syge Medmennesker bestandigen elsket denne saa uundværlige som vigtige christelige Stiftelse, og bidraget samt fremdeles agter at bidrage mit til dens Bestandighed og ydermere Virksomhed.

Ved Guds Naade har jeg havt den Glæde, at see Stiftelsen over 30 Aar at vedvare og at medføre en velsignet Nytte, da over 36,000 Mennesker helbredede derfra ere udgangne.

Men da denne gode Stiftelse, formedelst en Afgang i de den tillagte Hoved Indtægter, i mange Aar ikke nær har kunnet indtage Alle, som det have begjært eller dertil have været trængende, og det har været mig hjerterørende, at undertiden over 60 Syge have maattet nøies med Expectance paa at indkomme i Hospitalet, for at faae deres Liv eller Lemmer reddede, hvoriblandt ogsaa mange ere befundne døde i deres ynkelige og alle Ting manglende Tilstand, naar deres Tour først efter 8 a 14 Dage er falden at

kunne indtages, saa har jeg af Inderlig Medynk og Kjærlighed til saadanne forladte syge Medmennesker, for min Regning ladet ideltigen indlægge nogle af saadanne syge Fattige, hvilket jeg og ønsker og attraaer efter min Død at lade vedvare, paa det at trende saadanne ulykkelige Expectantes, naar de foresindes, bestandigen kunne blive indtagne, pleiede og helbredede paa engang, som jeg haaber ved Omværling vil udgjøre 24 til 30 Personer aarlig, til hvilken Ende jeg herved anordner og fastsætter Følgende:

1.

Den naadige Gud til Gode, Stifteren, den milde Konge Frederik den Femte, til Thukommelse, og mine syge og trængende Medmennesker til Hjælp, Trøst og Husværelse, har jeg legeret, skjænket og givet, ligesom jeg hermed legerer, skjænker og giver til det Kongelige Frederiks Hospital i Kjøbenhavn 6000 Rdlr., skriver Sex Tusinde Rigsdaler Courant, hvilken Summa, tsald den ikke af mig selv, imedens jeg lever, er bleven udbetalt til Hospitalet, skal udredes og udbetales af mit Boe efter min dødelige Afgang, hvoraf imidlertid svares 4 $\frac{1}{2}$ Rente aarlig, der tilsammen andrage 240 Rdlr., som anvendes til 3 Syges Underholdning, Forpleining og Husværelse.

2.

Forberedte 240 Rdlr. aarlig Rente skal bestandigen indtages trende syge Mennesker, foruden og over det Antal af Syge, som paa Hospitalens Bekostning indtages, og altsaa af de saakaldte Expectanter,

hvoriblandt vælges de af de farligste Sygdomme Angrebne og tillige meest Nøblidende og Ufværdigste, der da nyde samme Cuur og Pleie, som alle de Andre, der indtages i Hospitalet, enten gratis eller for 9 Rth. ugentligen, til hvilken Betaling, Ni Mark, bemeldte Renter svarer saaledes, at omtrent Begravelsens Omkostning for dem, som maatte døe i Hospitalet, der formodes at blive hver 8de Syge, eller 3 a 4 om Aaret, vil kunne bestrides med de overskydende 6 Rdl. paa Hospitalets brugelige Raade.

3.

Disse 3 syge Mennesker skulle være enten ind- eller udvortes syge, fattig, nøblidende og trængende, som ingen Udveie have til at betale for deres Cuur og Pleie, ingen klækkelig Løn, Pension eller anden Indkomst nyde; ingen tilstrækkelig ugentlig Almisse ere forundte, hvorefter de ere berettigede til i Sygdomstilfælde at indtages i Pleie-Anstaltens Hospitalers Sygesuier; ingen Huusbond have, som kan og efter de udgangne Kongelige Forordninger bør betale for dem.

Saa længe i Kjøbenhavn ere trængende Ansøgere, maae ingen udenbyes Personer indtages. Heller ikke bør indtages incurable eller med saadanne Sygdomme beladte Personer, som Fundatsen for Hospitalet forbyder der at indtages. Derimod maae der 3 Personer være af alle Stænder og begge Kjønn, naar de ere syge og nøblidende og dette sandsynlig erfares.

De maae ikke afvises, om de end ikke ere i Stand til at forskaffe de i Fundatsen bestemte og foreskrevne Attester, saasom enten fordi de ere huusvilde, ingen Huusvært have, nylig her til Staden ankomne til Lands eller Vands, da ingen Fremmed af anden Nation eller Religion, som alle ere min Næste, maae og bør udelades, eller om Huusværterne, for tilgodehavende Huusleie af Had eller anden Ariag, maatte nægte dem de i Fundatsen foreskrevne Fattigdoms-Attester, da Inspecteuren for Hospitalet i slige Tilfælde paa bedste Raade lader undersøge, og efter bedste Skjønnende indtager den eller de dertil meest trængende paa sin Samvittigheds Ansvar, hvilket Directionen derefter approberer, naar Inspecteurens Forklaringer og Grunde ere antagelige.

4.

Da jeg of Hospitalets Ugelister har erfaret, at der dog ingen Expectanter findes til sine Tider om Aaret, de 3 Sygepladser altsaa undertiden blive ledige, og at af Renten i saadan Tid bliver tilovers ugentligen 4 Rbdlt. 3 Mk., hvilke Penge dog ikke ere bestemte til at oplægges, men alene til Syges Hjelp og Helbredelse; hvortil kommer, at paa 3 Senge regnes at indkomme aarligen 30 Syge, men formedels mellemblivende Vacancer i 3 Maaneder af Aaret vil indkomme omtrent en Fjerdedeel mindre end 30 Syge, sølgelst bliver Penge tilovers for 7 a 8 Syge i 5 a 6 Uger for hver, ligget med 30 aarligen; saa maa og bør, i Betragtning deraf, af Grevskabet Dregent:

ved indlægges i Hospitalet trende Ind, eller udvortes syge Mennesker aarligen, og af Lehnsgrevens Domosliques eller Tjenestefolk tvende Syge aarligen, uden nogen videre Betaling, ifald saamange Syge maatte foresalde, samt naar de behøve det; dog maae deres Sygdomme og Mangler være i alle Maader overeensstemmende med Fundatsens Forskrifter. Saaledes vil da disse 6 Syges Cuur og Pleie i Hospitalet om trent svare til forommeldte Besparelse for 7 a 8 Syge i de 30 aarligen, som indtages paa de 3 Sygepladser med den aarlige Rente.

Dette vorder saaledes herved af mig anordnet, og jeg ønsker hjerteligen, at Gud den Almagtige vil velsigne min hermed havende Hensigt, som alene er de Syges og Elendigs Redning, og beder derhos Gud, at Veltænket de af christelig Kjærlighed ligeledes maatte bevæges og opmuntres til at gjøre vel imod deres syge og fattige Nædemennesker.

Iøvrigt har jeg herved villet anmode og bede Directoraen for Hospitalet om at ville drage vedbærlig Omroeg for, at denne min Foundation i alle Maader ske opfyldes og efterkommes, samt at den legerede Capital sikker bliver udsat paa Rente og bestandigen conserveres.

Denne Foundation er in duplo af mig forfattet, hvoraf den ene Gjenpart forbliver ved Frederiks Hospital, og den anden ved Grevskabet Bregentved.

Til Bekræftelse under min Haand og hostrykte Segl.

Kjøbenhavn den 3te Marts 1786.

Paa indbemeldte Donation af 6000 Rdlr. er i denne Termin af mig selv udbetalt To Tusinde Rigsdaler til det Kongelige Frederiks Hospital, hvorfor jeg har erholdt Directionens Anvisning med paategnede Qvittering af Hospitalets Inspecteur og Cassefører, Hr. Cancelleraad Hempel.

Kjøbenhavn den 11te Juni 1790.

A. G. Moltke.

Resten af indbemeldte Donation er imod Directiørens Anvisning og Inspecturens, Hr. Cancelleraad Hempels, derpaa tegnede Qvittering, af mig idag udbetalt med 4000 Rdlr., skriver Fire Tusinde Rigsdaler dansk Courant, og saaledes er dette Legatum med Sex Tusinde Rigsdaler dansk Courant ganske betalt og afdraget, hvis Anvendelse jeg anbefaler saavel de nærværende som tilkommende Herrer Directeurer til bedste Omsorg, i Overeensstemmelse med foreskrevne mit Busske og Bille, som er at Guds Værelse og fattige syge Menneskers Lægedom og Vederqvælgelse derved maatte befordres.

Kjøbenhavn den 11te Mai 1791.

A. G. Moltke.

*

*

*

Den af Kammerherre Greve Moltke oprettede Foundation af 27de Julii 1827 lyder saaledes:

Jeg Adam Wilhelm Greve af Moltke til Grevskabet Dregentved, Commandeur af Dannebrog og Dannebrogsmænd, Kammerherre, Deputeret i det Kongelige Rentekammer og for

Finantserne, Medlem af Directionen for Statsgjelden og det synkende Fond, ic. ic.

Gjør vitterligt: At da min salig Fader, Geheimens Statsminister og Overkammerherre Joachim Godske Moltke til Grevskabet Bregentved, ved Skrivelse til den Kongelige Direction for Frederiks Hospital i Kjøbenhavn af 25de April 1808 har oversendt en Capital stor 6000 Rdlr. D. T., med Tilkjendegivende, at det havde været hans da afdøde Kones og var hans Ønske, at berørte 6000 Rdlr. maatte anvendes til et Legat for tre Sygepladser i bemeldte Hospital, under lige Bestemmelser, som indeholdtes i en af hans afdøde Fader, Geheimeraad, Grev Adam Gottlob Moltke, under 31te Marts 1786 udsærdiget Fundation for et lignende Legat, og med den Yttring, at han ønskede, at de saaledes oprettede tre nye Senge maatte faae Navn af Georgine Grevinde af Moltke, født Buchwaldt, som Giverinde, samt at Directionen for det Kongelige Frederiks Hospital ved Skrivelse til min salig Fader af 28de Mai 1808 har meddeelt, at da en Patients ugentlige Underholdning ved Liederne var forandret fra 9 Mk., der var Prisen i 1786, til 3 Rdlr., saa kunde Legatet først begynde at virke, naar en hertil svarende Capital var tilveiebragt, som Directionen foreslaaer, ved Renteoplag af den oprindelige Capital, efter derover særskildt holdt Regning, at bevirke, hvilken Capital, efter en mig med Directionens Skrivelse af 16de Februari 1822 sendt Beregning, maatte andrage 11,746½ Rdblr.

Sølv, foruden de fornødne Udgifter til Anskaffelsen af tre Senges Inventarier, og da Directionen ved Skrivelse til mig af 26de Junii 1826 har givet tilkjende, at fornævnte Legat ved Udgangen af Aaret 1826 vilde være bragt i den Tilstand, at det fra 1ste Januarii 1827 kunde begynde at virke, saa har jeg, da jeg saaledes har erfaret, at min salig Faders Hensigt ved Directionens gode Forsorg nu er opnaaet, for dette Legat, i Overeensstemmelse med Ovenansførte, affattet følgende

Fundation:

1.

Renterne af de af min salig Fader, Geheimers Statsminister og Overkammerherre Joachim Godske Greve af Moltke til det Kongelige Frederiks Hospital Hjænkede 6000 Rdlr., som med Renteoplag for Tiden andrage 10,642 Rbdlr. Sølv, og 2200 Rbdlr. Sedler, med hvad videre der udfordres til de fornødne Inventariers Anskaffelse, skulle fra 1ste Januarii 1827 anvendes til tre Syges Underholdning, Forplejning og Husværelse i bemeldte Hospital.

2.

For disse aarlige Renter skulle bestandigen indtages tre syge Mennesker, foruden og over det Antal, som paa Hospitalets Bekostning indtages, og altsaa af de saakaldte Expectanter, hvoriblandt vælges de af de farligste Sygdomme Angrebne og tillige meest Nødlidende, der da nyde samme Cuur og Pleie, som alle de, der indtages i Hospitalet enten gratis eller for

Betaling, og hvoraf tillige maae udredes Begravelses-
Omføstninger for dem, som maatte døe i Hospitalet,
paa den ved samme brugelige Maade.

3.

Disse tre syge Mennesker skulle være enten ind-
eller udvortes syge, fattige, nødlidende og trængende,
som ingen Udveie have til at betale for deres Cuur og
Pleie, ingen klækkelig Løn, Pension eller anden Ind-
komst nyde, ingen tilstrækkelig ugentlig Almisse ere
forundte, hvorefter de ere berettigede til i Sygdoms-
tilfælde at indtages i Fattigvæsenets Hospitalers
Sygestuer, ingen Huusbond have, som kan og efter
Anordningerne bør betale for dem.

Saalænge der i Kjøbenhavn ere trængende An-
søgere, maae ingen udenbyes Personer indtages; ei hel-
ler kunne indtages incurable eller med saadanne Syg-
domme beladte Personer, som Foundationen for Fre-
deriks Hospital forbyder der at indtages.

Derimod maae de tre Personer være af alle Stæn-
der og begge Kjøen, naar de ere syge og nødlidende,
og saadant sandsynlig kan erfares.

Ei maae de afvises, om de end ikke ere i Stand
til at forskaffe de i Foundationen bestemte og foreskrev-
ne Attester, saasom enten fordi de ere huusvilde, in-
gen Huusvært have, eller nyelig til Staden ere an-
komne til Lands eller Vands, ba ingen Fremmed af
anden Nation eller Religion bør udelades, men den,
som efter Inspecteursens Erfjænnende, grundet paa
foregaaende Undersøgelse, efter hans Samvittighed

ansees meest trængende og nøblidende, bør af Directionen i saa Fald foretrækkes, naar hans Forklaringer og Grunde ere antagelige.

4.

Af Grevskabet Bregentved maae paa disse Pladser aarligen indlægges 3 ind- eller udvortes syge Mennesker, og af Lehnsgrevens Domestiquer eller øvrige Tjenestefolk 3 Syge aarligen, uden nogen videre Bestaling, ifald saamange Syge maatte forefalde, samt naar de behøve det; dog maae deres Sygdomme eller Mangler være i alle Maader overeensstemmende med Foundationens Forskrifter, og forsaavidt alle 3 Pladser i Hospitalet, paa den Tid, en saadan Syg begjæres indtaget, med andre Syge maatte være belagte, maa Indtagelsen beroe indtil Vacance indtræffer, og den Anmeldte maa da antegnes som første Expecterende.

5.

Dette Legat fører Navn af Georgine Grevinde af Moltke, sødt Buchwalbts Legat, og bliver Navnet at paaføre de 3 herved oprettede nye Senge i Hospitalet.

Paa forestaaende Vilkaar og efter disse Bestemmelser, hvis nøiagtige Opfyldelse og Efterlevelse jeg anbefaler Hospitalets nærværende og tilkommende Direction, skal den i denne Foundation benævnte Capitaf med sine til forrige Aars Udgang oplagte Renter forblive for bestandigen et med Frederiks Hospital forvundet Legatum,

Denne Fundation bliver in duplo at udfærdige, hvoraf det ene Exemplar forbliver ved Frederiks Hospital, til Bevaring imellem Stiftetsens øvrige Adkomstbreve, og det andet ved Grevskabet Bregentved.

Dette til Bekræftelse under min Haand og hos trykte Segl.

Fra den Kongelige Generalpostdirection er under 24de Novbr. sidstl. afgaaet følgende Circulaire-Skrivelse til de respectve Kongelige Postcontoirer:

Generalpostdirectionen har ved flere Leiligheder erfaret, at de til forskjellige Tider givne Forskrifter og Bestemmelser ihenseende til de Postmesterne tilkommende Contoirgebyrter for Kongelig Tjeneste-Sager med Brev- og Pakkeposten, deels uretteligen og deels paa forskjellig og fra hinanden afvigende Maade anvendes ved de Kongelige Postcontoirer, hvisaarsag man finder sig anlediget til at foreskrive samme følgende til uftavigelig Efterlevelse og Jagttagelse i denne Henseende for Fremtiden.

1. Contoirgebyrter for Kongelig Tjeneste Sager Ved Brevposten.

a) Expeditions- og Udleveringsgebyr.

For Kongelig Tjeneste-Breve skal isølge Placaten af 23de Maii 1812 hverken betales Expeditions- eller Udleveringsgebyr.

For Breve, som under Embedssegel affendes fra attestberettigede Embedsmænd, maa, uagtet saadanne Breve ere paategnede "Privat Sag" og bestemte til

private Personer, ikke fordres Expeditionss eller Indleveringsgebyr.

Ligeledes maa et heller forlanges eller oppebæres Udleveringsgebyr for Breve, der ankomme i Porto til attestberettigede Embedsmænd, naar disse med Attest godtgjøre, at Brevets Indhold for deres Vedkommende har været Embedssag, eller den Kongelige Tjeneste vedkommende.

b) Bærepenge.

Kongelig Tjeneste Breve til de i selve Byen boende Embedsmænd, som ikke blive afhentede i den almindeligen bestemte Tid af 2 Uger, da Karterne til de Corresponderendes Estersyn ere uafhængte, ere Postmesterne pligtige til strax derefter at besørge Ejerne tilbragte, imod derfor at oppebære de almindeligen bestemte Bærepenge. Skulde Ejerne derimod have forlangt, at saadanne Breve skulle forblive hengiggende paa Postcontoiret, indtill de selv lade samme afhente, da ere Postmesterne, saafremt Afhentningen ikke skeer forinden fornævnte Tid til Karternes Udhængning er forløben, bemyndigede til, som Erstatning for deres Uleilighed med udenfor sædvanlig Tid at maatte holde Contoiret aabent og være tilstede for at udlvere saadanne Breve, at træffe en Overenskomst med Ejerne om en billig Godtgjørelse herfor, og naar saadan Overenskomst ikke maatte være at opnaae, da istedetfor anden Godtgjørelse at oppebære de anordnede Bærepenge.

Kongelig Tjeneste Breve til udenbyes boende Em.

Bedsmænd, som disse enten selv eller ved deres Budsde eller ved de fra Herregaardene og vedkommende Godskelere eller andre i Omegnen affsendende private Postbudde lade afhente paa Postcontoiret, ere Postmesterne pligtige til endnu 1 Time, efterat den til Karternes Udhængning bestemte Tid af almindeligen 2 Timer er udløben, at udlevere, uden derfor at kunne forlange nogenjohmhelst Godtgjærelse eller Bærepenge, men afhentes de derimod efter denne Tid, tilkomme Postmesterne de anordnede Bærepenge, saafremt ingen Overenskomst efter det foransførte har været at opnaae om en billig Godtgjærelse herfor.

Hvad Udleveringen af Kongelig Tjeneste-Breve paa de Postcontoirer, som, paa Grund af Tidens Korthed mellem Posternes Ankomst og Afgang, ere dispenserede fra at udhænge Karterne, angaaer, da maae Postmesteren og vedkommende Embedsmænd træffe en Overenskomst med hinanden om en Tid af 2 Timer paa de Dage, Posterne ankomme, hvori Brevene skulle afhentes. For de Breve, som i denne saaledes aftalte Tid blive afhentede, tilkommer Postmesteren ingen Bærepenge, hvorimod han er berettiget til at oppebære samme for de Breve, der ikke i bemeldte Tid afhentes fra Contoiret.

2. Contoirgebyrer for Kongelig Tjeneste Sager med Pakkeposten.

a) Gebyrer for affsendende Pakkepost-sager.

For affsendende Kongelig Tjeneste-Sager med Pakkeposten tilkommer Postmesteren aldeles intet Ge-

byhr, med Undtagelse af det ved Regulativet af 6te Januar 1819 bestemte Forseglingsgebyhr, i Tilfælde af at Affenderne af Bankobreve, Poser med Sølvmynt, med flere lignende Forsendelser, ikke selv medbringe det til Forseglingen behøvende Lak.

b) Gebyhrer for Pakkepostfager, som under Paategning "Privat Sag" affendes af attestberettigede Embedsmænd.

For Pakkepostfager, der under Paategning "Privat Sag" affendes af attestberettigede Embedsmænd under disses Embedssegel, blive de den affsendende Postmester tilkommende Gebyhrer at anmærke paa Foden af Kartet, for af den modtagende Postmester at oppebæres hos Eieren af saadanne Sager og derefter at tilstilles Postmesterne paa Affsendelsesstedet, hvoraf følger, at intet Gebyhr bliver at oppebære hos den affsendende Embedsmand, ligesom det iøvrigt og bliver at iagttage, at der efter Pakkepostartten af 23de Februar 1788 Pag. 21 ikke skal betales Contoirretigheder ved Indleveringen til Forsendelse med Pakkeposten af Brevpaffer, hvis Vægt ikke overstiger fulde 9 Lod.

c) Bærepenge for ankommende Pakkepostfager.

I Henseende til ankommende Kongelig Ejers Sager med Pakkeposten bliver, i Lighed med hvad forhen ved flere særskilte Leiligheder er blevet bestemt, at forholde saaledes:

Postmesteren skal det snarest mueligt lade Ejerne tilbringe Adressebrevet, hvorfor han er berettiget

til at oppebære de almindelige for løse Breve med Brevposten bestemte Bærepenge.

Det er da overladt til Eierne, om de ville lade de til dem ankomne Pakkepostfager afhente paa Postcontoirer, i hvilket Fald ingen Bærepenge betales, eller lade dem bringe hjem til sig mod Erlæggelsen af de ved Regulativet af 6te Jan. 1819 under No. 4 bestemte Bærepenge.

Dog er denne Afgang for Eierne til selv at kunsne lade deres Pakkepostfager afhente, indskrænket derved, at naar samme ikke afhentes forinden 3 Timer efterat Adress brevet er dem tilbragt, er Postmesteren ikke pligtig til at opbevare dem længere, men skal da besørge dem hjembragte til Vedkommende og derfor nyde de ved fornævnte Regulativ anordnede Bærepenge, hvori dog i saa Fald bliver at afforte de efter det foranstøttede forud for Adressbrevet betalte Bærepenge.

I Henseende til Udleveringen af Bankobreve og andre Pakkepostfager, hvormed ingen særskilte Adresses Breve følge, da bliver dermed i et og alt at forholde som foranstøttede, med Undtagelse af at Postmesteren istedetfor Adressbrevet haver det snarreste mueligt at tilstille Eierne en Afkrift af de derpaa værende Adresser, hvorfor ham da tilkommer de anordnede Bærepenge ved Brevposten, hvilke dog, som forommeldt, liqvideres i de Postmesteren efter Regulativet for Contoirrettigheder ved Pakkeposten tilkommende Bærepenge, saafremt Vedkommende ikke selv lade Sagerne afhente, men disse fra Postcontoirer besørger dem hjembragte.

I Anledning af den i Bladet Nye Freia No. 41 indførte Annonce med Overskrift: "Skranker for Præsters Ubluho, i en Kongelig Forordning af 7de Novbr. sidst.", med Hensyn til hvilken Biskoppen over Sjællands Stift i Skrivelse til Cancelliet androg paa, at den fornødne Undersøgelse maatte foranstaltes anstillet, har Cancelliet ladet Forfatteren af denne Bekjendtgørelse fremkalde og af ham forlange opgivet de Data, hvorpaa han grundede sine for Gettilligheden krænkende Utrænger.

Collegiet har derefter modtaget en Erklæring fra Contoirist i Stempel Contoiret H. S. Martensen, hvori denne paa det bestemteste har paastaet, at det aldrig har været hans Mening at ville gravere en felt Præst, langt mindre den hele Stand, hvilket han og alt i en i bemeldte Blad No. 43 indført senere Artikel har erklæret. Han har videre ansøgt, at hans Udtryk mueligen have været saaledes, at de have kunnet give Anledning til Mistydning, maaskee til Beskyldning mod ham, i hvilken Henseende han bemærker, at dersom det omhandlede Stykke havde været betitlet: "Skranker for Præsterne's Ubluho", saa vilde dert have ligget en Krænkelse for den hele Stand; men da Stykket fører Titel: "Skranker for Præster's Ubluho," saa formener han Ordet "Præster" her kun kan forstaaes om enkelte af Standen. Han har iøvrigt tilstaaet, at han, hvis hans Overbeviisning, at en Præst ei burde tage Betaling for en Embedsattest, naar den ei godvillig bødes ham, maatte

være urigtig, ved denne sin Forestillingsmaade har været forledet til en uueligen uoverlagt Anvendelse af Ordet Ubluhed; ligesom han og om Slutningen af fornævnte Annonce har tilstaaet, at hans Hensigt, som han atter nægter at være gaaet ud paa at frænke en ten enkelte Geistlige eller hele Standens værdige Ledsmer, kunde været udtrykt med bedre valgte Ord.

Efter denne Erklærings Indhold har Cancelliet den 5te Januarii sidstl. tilskrevet Biskoppen over Sjællands Stift, at da Forfatteren har nægtet, at have havt til Hensigt at fornærme Geistligheden, og han i al Fald, uagtet den til ham gjorte Opfordring, ikke har vidst at anføre noget Factum, som kunde kaste en Skygge paa Standen, saudt Cancelliet, at Geistligheden kunde med Ligegyldighed oversee den paaklagede Artikel, og det saa meget mere, som Lovgiveren, i selve §. 6 af den Forordning, hvorpaa Forfatteren har taget Anledning til sine Ytringer, har givet et offentligt Vidnesbyrd om sin Tillid til Præsternes uegennyttige og billige Tænkemaade.

Ledige Embeder.

Under Generalpostdirectionen: Postmesters Tjenesten i Vinneberg. For Oppebørselerne stilles Sikkerhed af 700 Rbdlr. i Kongelige 4 pC. Obligationer.

Befordringer og Afgang.

Under Rentekammeret: Den 10de Novbr. 1827 er Forstander for det Agerdyrknings-Institut, der skal oprettes ved Sorø Academie, Proprietair Gjerding, efter Ansøgning tilladt at maatte udtræde af Tiende-Commissionen for Holbøks Amt, og Forligelses-Commissair, Ferpagter E. Nothe paa Lerchensfeldt udnævnt til Medlem af bemeldte Tiende-Commission. Den 13de, L. B. Martens i Venedig udnævnt til Hofkøbbestikker. Den 11te Decbr., Forvalter ved Sorø Academies søndre Godsdistrikt samt Cassefører ved Academiets Hovedkasse, S. K. Povelsen, til virkelig Kammerraad.

Collegial-Tidende.

Med kongeligs allernaadigst Privilegium.

X No. 4. Den 19de Januarii 1828.

Trykt i det Kongl. Baisens. Bogtrykkerie af C. F. Schubart.

Undertegnede ere Redactører, Forlæggere og Udgivere af denne Tidende:

Peter Johan Mourad, Anders Sandøe Ørsted,
Deputerede i det kongelige danske Cancellie.

F o r g i v n i n g.

Fra den Kongelige Generalpostdirection er under 29de December sidstl. emaneret en Placat for Hertugdømmerne Slesvig og Holsten angaaende nærmere Bestemmelser i Henseende til det Antal Heste, hvormed Vognmændene skulle befordre alle halvslukkede Reisevogne og de saakaldte Holstenske Caleshevogne, m. v. Bestemmelserne i denne Placat ere de samme, som de, der indeholdes i Placaten af samme Dato for Danmark *), kun med følgende Tillæg og Forandringer.

- a) at, de halvslukkede Vogne skulle beforders med 2, 3 og 4 Heste indtil en Vægt, der er bestemt til 100

*) See Coll. Tid. for b. A. Side 21—22.

Pd. mindre, end som for Danmark er fastsat for et lige Antal Heste.

og h) at der med en med 2 Heste bespændt Extrapost-
Bogn skal befordres indtil 700 Pd., hver voksen
Person beregnet til 150 Pd. og hver halvvoxen
Person eller indtil en Alder af 15 Aar til halv
saameget, hvortilmod Børn under 3 Aar aldeles ikke
regnes.

Grunden til de Forandringer, begge Placater
have gjort i de udi Aaret 1819 foreskrevne Regler, er,
at Bogntfabrikanterne i de senere Tider stræbe at gjøre
alle Bognene lettere. Den da antagne Forudsætning om
Wiener-Bognes, Diablers og Chaisers større Vægt er
derfor Tid efter anden blevet mindre passende, og
det fandtes derfor hensigtsmæssigt, at alle halvlukkede
Bogne med Hensyn til det Antal Heste, hvormed de
skulle befordres, blev undergivet lige Regel, hvorved og
de Tvistigheder mellem de Rejsende og Bognmændene,
som hien Forskjel giver Anledning til, bortfalde. Den
Forskjel, som og de ældre Bestemmelser have gjort mel-
lem den Vægt, der, i Forhold til Hestetallet, maatte
se medtages i Danmark og Hertugdømmerne, maatte
derimod vedligeholdes, da de omhandlede Rjoretstier
for det meste ikke holde Veispor i Hertugdømmerne,
ligesom det og til enhver Aarstid er besværligere med
lige Hestekraft at passere Landeveiene sammesteds frem-
for i Danmark, hvor Hovedlandeveiene ere Chauseer,
hvilket ikke er Tilfældet i Hertugdømmerne; hvor
Veiene overalt ere mindre gode.

Blandede Efterretninger.

Den Kongelige Direction for Almue- og Borger-Skolevæsenet i Kjøbenhavn har i Overensstemmelse med §. 79 i Reglementet af 29de Julii 1814, Indsendt til Cancelliet Indberetning om Almue- og Borger-Skolevæsenets Tilstand i Staden og dens Forstæder for Aaret 1826 *).

Af denne Indberetning sees, at ifølge de ved Paaske-Flyttetid 1826 optagne Lister over alle uconfirmerede Børn, der havde fyldt 6 Aar, beløb disses Antal sig til 14,836, hvilket er 220 flere, end i Aaret 1825; deraf befandtes 11,075 at søge Skole og 3174 at være anmeldte som privat underviste, og i Stadens forskjellige Cogne samt i Nyeboder vare 687 Børn dengang befundne at mangle Underviisning; men disse have nu alle faaet Adgang til at nyde Underviisning, forsaavidt Nyeboders Børn angaaer i Søe-Statens Skoler. Da det imidlertid ikke har været Directionen mueligt, ved de hidtil bestaaende Skoler at sørge for alle skolepligtige Børns Underviisning, har den aabnet en nye i Overensstemmelse med Normal-Methoden indrettet indbyrdes Underviisnings-Skole paa Vlegdameveien, i hvilken alle Børn i den Deel af Frue og Trinitatis Menigheder,

*) Beretningen for 1825 findes i Collegiat-Tidenden for 1827, Side 220—227.

som ligger udenfor Byen, ere optagne. Den indbyrdes Undervisning, som i flere Aar er anvendt i den under den administrerende Direction for Fattigvæsenet sorterende Drengeskoler i Bredgaden, var ved Slutningen af Aaret 1826 ogsaa indført i Bredgadens Pige-skole, Nicolai Skole og Frue Skole; og den er i Løbet af Aaret 1827 ogsaa indført i de nederste Classer af de øvrige under bemeldte Autoritet staaende Skoler, alt efter den ovennævnte Methode. Samtlige Almue- og Borger-Skoler, der staae under meerbemeldte Directions Overtilsyn og Over-Bestyrrelse, vare ved Udgangen af Aaret 1826, 71 offentlige, hvort undervistes 2868 Dreng og 2654 Piger, tilsammen 5522 Børn, og 182 private Skoler, hvort undervistes 2358 Dreng og 3068 Piger, tilsammen 5426 Børn. Det hele Antal skolesøgende Børn var saaledes ved nysmeldte Aars Ende 10,948, af hvilke 1981 undervistes i de af Directionen tildeels for Skolekassens Regning oprettede og vedligeholdte Undervisnings-Anstalter.

For at fremme Indførelsen af Undervisning i Gymnastik, har Directionen under 15de April 1826 ladet udgaae et Circulaire til samtlige saavel offentlige som private Skolers Bestyrere, hvorved det er paalagt disse at sørge for, at denne for Børnenes fysiske Udvikling saa særdeles vigtige Undervisnings-Gjenstand ikke forsømmes; og ligeledes har Directio-

nen i samme Placemed vedtaget den Regel, ikkun under den udtrykkelige Betingelse, at Børnene undervises i Gymnastik, at meddele Tilladelse til nye Drengeskolers Oprettelse. Saadan Tilladelse er i Aaret 1826, efter foregaaende Prøvelse efter Skolereglementets 58 §., meddeelt 4, og ligeledes er 3 nye Pigeskolers Oprettelse tilladt; 8 private Skoler ere i samme Aar nedlagte.

Fra Skolecommissionerne er indkommet for Børn, der betale større eller mindre Bidrag til Skolekassen, i de forskjellige af Directionen oprettede offentlige Skoler: i Frue Menighed 17 Rbdlr. 24 §. S. og L., i Holmens Menighed 40 Rbdlr., i Helligestens Menighed 72 Rbdlr. 72 §., i Garnisons Menighed 12 Rbdlr. 88 §., i Trinitatis Menighed 1375 Rbdlr. 2 §., og paa Vesterbroe 16 Rbdlr. 76 §.; ialt: 1534 Rbdlr. 70 §. S. og L., hvilket udgjør 176 Rbdlr. mindre end i Aaret 1825 indkom. Disse Summer ere successive anvendte til Skolerens Brug af vedkommende Skolecommissioner, som derfor aflægge specielle Regnskaber, der blive indsendte med Hovedregnskabet.

Uf Stadens Kasse har den almindelige Skolekasse i Aaret 1826 modtaget 12,600 Rbdlr. Sølv efter Kvartalscoursen med 13940 Rbdlr. 60 §. S. og L., og Udgifterne androge 14,065 Rbdl. 91 §. S. og L., saa-at Skolekassen havde en Underbalance af 109 Rbdlr.

90 S. S. og L., der føres til Udgift i Regnskabet for Aaret 1827.

For at fremme den størst muelige Deconomie med Skolevæsenets Udgifter, samt for at vinde den Rabat, et større Indkjøb stedse medfører, har den Kongelige Direction, saavidt mueligt, selv umiddelbar foranstaltet Anskaffelsen af de til de offentlige Skoler udforderlige Nødvendigheder; ligesom den, hvor dette ikke har været udsørligt, har paalagt Skolecommissionen at virke til det samme Maal ved en analog Fremgangsmaade.

Iøvrigt roser den Kongelige Direction den Iver og Velvillie, hvormed dens Medarbejdere, Skolecommissionerne, have søgt at virke til det sælles store Maal: Efterfølgtes Forødling ved Almue- Ungdommens Underviisning.

Denne Beretning har af Cancelliet været Hans Majestæt allerunderdanigst forelagt.

Sognenes Navne.	Børnene undervises.			Børn,
	I Sognet.	I Hjemmet for Sognet.	I Skole.	Børnenes Aar.
Frue.	640	926	733	Drenge. Piger.
Holmens Sogn	240	422	225	Drenge. Piger.
Nyeboder	1138	287	141	Drenge. Piger.
Helliggeistes.	614	840	389	Drenge. Piger.
Trinitatis.	2620	1195	830	Drenge. Piger.
Garnisons.	325	360	218	Drenge. Piger.
Frelseres.	982	317	544	Drenge. Piger.
Vesterbroe.	116	53	44	Drenge. Piger.
Summa	6675	4400	3174	

for mangle Skolegang, efter
deres Alder.

Totals
sum-
men.

14 Mar og Derover.	13 Mar.	12 Mar.	11 Mar.	10 Mar.	9 Mar.	8 Mar.	7 Mar.	6 Mar.	5 Mar.	Summa	Totals sum- men.
1	4	3	7	5	4	8	10	6	5	93	2392
3	1	2	5	4	7	11	9	6	4	53	2793
5	1	3	3	2	2	1	8	16	2	287	1941
3	2	2	1	2	2	2	6	14	6	98	4693
2	4	4	2	5	8	16	10	5	4	20	923
2	2	2	1	4	5	14	4	4	2	29	1872
3	2	2	1	2	1	4	4	4	4	7	220
20	13	20	24	24	30	56	53	38	33	587	14,836

Forteegnelse
over samtlige private og offentlige Almue-Skoler i
Kjøbenhavn og dens Forstæder.

Skoler.	Øreng.	Diger.	Alle Samm.	
A. Offentlige Skoler.				
I. Kirke og Menigheds Skoler				
1	Frue Kirkeskole	42	38	80
1	Holmens Kirkeskole	50	60	110
1	Holmens Chorskole	30		30
1	Helliggeistes Kirkeskole	50	50	100
1	Trinitatis Kirkeskole	70	42	112
1	Frelsers Kirkeskole	50		50
1	Frelsers Friskole	42	12	54
1	Nicolai Kirkeskole	80	80	160
2	St. Petri Menigheds Friskoler	174	102	276
2	— — Realskoler	144	44	188
2	Frederiks Menigheds Friskoler	58	39	97
1	Den rydsreformerte Menigheds Skole	32	20	52
1	Den franskreformerte Menigheds Skole	7	8	15
1	Den catholske Menigh. Skole	28	31	59
1	Det mosaiske Troessamsunds Friskole	44		44
10	II. Fattigvæsenets Skoler	748	699	1447
3	III. Søe-Statens Diger-skoler		463	463
IV. Andre offentlige Skoler				
1	Batsenhusets Skole	68	71	139
1	Stald-Statens Skole	12	4	16
1	Den Kongelige Belønnings-Skole		28	28
1	Blegdamskolen	54	44	98
3	Skoler for den indbyrdes Undervisning i Trinitatis S.	252	200	452
1	3 Garnisons Sogn	102	82	184
1	3 Frelsers Sogn	96	68	164
1	3 Frue Sogn	74	70	144
1	3 Helliggeistes Sogn	75	51	126

Skoler.	V. Aften-skoler og de med de indbyrdes Undervisnings-skoler i Forbindelse staaende høiere Klasser.	Stränge.	Piger.	Sølle- sammen.
3	I Frue Sogn	58	27	85
4	I Holmens Sogn	47	55	102
2	I Helliggeistes Sogn	52	25	77
12	I Trinitatis Sogn	230	151	381
2	I Garnisons Sogn	30	28	58
1	I Frelseres Sogn	53	51	104
1	Paa Vesterbroe	16	11	27
71	Summa	2868	2654	5522
B. Private Skoler.				
8	I. Søndags-skoler	285		285
II. Andre private Skoler				
1	Efterslægtselskabets Skole	106		106
1	Døttreskolen stiftet 1791		54	54
1	— paa Christianshavn		51	51
1	Det søsterlige Velgjørenheds Selskabs Skole		31	31
1	Gratis-skolen	80	120	200
1	Skolen for Officeers Døttre		100	100
1	De 32 Mænds Skole	20	15	35
1	Institutet for Døttre af Embedsmænd		35	35
1	Det kvindelige Velgjørenheds Selskabs Skole		20	20
III. Under Skolecommissionen				
26	Under Frue Menighed	217	406	623
21	Under Holmens Menighed	261	209	470
37	Under Helliggeistes Menighed	507	591	1098
50	Under Trinitatis Menighed	535	921	1456
8	Under Garnisons Menighed	97	143	240
13	Under Frelseres Menighed	102	245	347
1	Under Frederiks Menighed	27		27
5	Det mosaiske Troessamfund	56	75	131

Skoleer.		Drønge.	Piger.	Tilsammen.
4	Besterbroe	65	52	117
182	Private Skoler, hvori i alt	2358	3068	5426
71	Offentlige Skoler, hvori i alt	2868	2654	5522
253	Skoler, hvori tilsammen	5226	5722	10,948

Fortegnelse over de under den Kongelige Direction for Almue- og Borger-Skolevæsenet i Kjøbenhavn sorterende Skoler, i hvilke Underviisningen meddeles efter den indbyrdes Underviisnings Methode.

A) Skoler oprettede for Skolekassens Regning.

i Frue Sogn	1 Skole, hvori undervises	144 Børn
i Helliggeistes Sogn 1		126 —
i Trinitatis Sogn 3		452 —
i Frelfers Sogn 1		164 —
i Garnisons Sogn 1		184 —
tilsammen 7 Skoler, hvori undervises		1070 Børn.

B) Andre offentlige Skoler.

Gratis Skolen, i hvilken undervises	200 Børn
Vaisenhusets Skoler	139 —

Fattigvæsenets Skolers nederste Classer ere samtlige indrettede efter den indbyrdes Underviisnings Methode. Men da dette først er skeet i Løbet af denne Sommer, saa har Directionen endnu ikke nogen Kundskab om Børnetallet.

Søe-Statens Pigeskole	170 —
<hr/>	
	509 Børn.

C) Private Skoler.

Ingen.

Anmærkning. Den eneste private Skole, i hvilken den indbyrdes Undervisning benyttes, er Hr. Cancellieraad Schouboe's Institut. Da dens ne Underviisnings-Anstalt imidlertid tillige har lærd Undervisning til Formaal, og som saadant forterer under Directionen for Universitetet og de lærde Skoler, saa er den ikke opført paa forestaaende Fortegnelse.

Følge Indberetning for Aaret 1826 fra Committeeen til Bestyrelsen af den Petersenske Gave til Anlæg af Haandarbeidskoler efter indbyrdes Underviisning i de sjællandske Kjøbstæder, *) var den Beholdning, som af bemeldte Gave var i Committeeens Værges den 31te Decbr. 1826, 400 Rbdlr. r. S. og 8 Rbdl. Sedler.

Af Beretningen for Aaret 1827 erfares, at Committeeen dertil ydere har modtaget i Junli Termin indværende Aar 200 Rbdlr. r. S., i December Termin 200 Rbdlr. r. S., i alt 800 Rbdl. r. S. og 8 Rbdlr. Sedler. Af de 800 Rbdlr. ere de 200 Rbdlr. r. S. folgte for 221 Sedler; i Behold 600 Rbdlr. r. S. og 229 Rbdlr. Sedler.

Derimod har Committeeen modtaget følgende Besgjæringer og afgjort dem saaledes: I. Ljøbenhavns Amt. 1) Til Haandarbeidskolens Anlæg efter indbyrdes

*) See herom Coll. Tid. for 1826, Side 457-459.

des Underviisning i Rjøge 80 Rbdlr. r. S. 2) Til denne Skoles Lærerindes Reise til Kjøbenhavn til den ved Normalsskolen for den indbyrdes Underviisning værende Haandarbejdsffole 20 Rbdlr. S. og T. II. Frederiksborg Amt. 3) Til Haandarbejdsffolens Anlæg i Fredensborg 80 Rbdlr. r. S. 4) Til dens Skoles Lærerindes Reise til Kjøbenhavn til den ved Normalsskolen for den indbyrdes Underviisning værende Haandarbejdsffole 20 Rbdlr. S. og T. III. Holbeks Amt. 5) Til en Udvidelse af Haandarbejdsffolen efter Indbyrdes Underviisning i Kallundborg 30 Rbdlr. S. og T. IV. Præstø Amt. 6) Til Haandarbejdsffolens Anlæg efter Indbyrdes Underviisning for Piger i Stege (inclusive Lærerindens Reise til Kjøbenhavn) 153 Rbdlr. 75 β. S. og T. 7) Til Haandarbejdsffolens Anlæg efter indbyrdes Underviisning for Drengene i Stege 100 Rbdlr. r. S.; ialt 260 Rbdlr. r. S. og 223 Rbdlr. 75 β. S. T. Altsaa er i Committeeens Bærg ved Udgangen af Aaret 1827: 340 Rbdlr. r. S. og 5 Rbdlr. 21 β. S. og T.

Committeens beretter, at formedelt Mangel af tilstrækkeligt Locale kan i Rjøge ikke strax begyndes med saa mange Børn, som man ønskede; men imidlertid ville 40 strax begynde, og til Foraaret tør man vente sig en betydelig Udvidelse. Da Kjøbenhavn som oftest har bedre Arbejder end de smaae Kjøbstæder, og da den større Mængde af Arbejde ofte foranlediger, at bedre Arbejde der kan faaes for bedre Kjøb, saa har Committeeen hvergang der bevilgedes Hjælp til en Skole,

tilbage tilbude sig at besørge alt nødvendigt af Inventarium, første Indkjøb m. v., hvilket Tilbud Kjøge Skolecommission har modtaget.

Uagtet Fredensborg ei har Kjøbstædbrettighed, kan den dog formeentlig henregnes blandt Kjøbstæderne, naar Hensigten af Gaven tages i Betragtning, og maafee gjør en god Haandgjernings-skole intet Sted mere Nytte. Ogsaa der er Committeeens Tilbud modtaget.

Sorø Amt findes ikke anført, men Aarsagen er, at samtlige 5 Kjøbstæder i dette Amt have nu ved det Ketersenske Fonds Godgjørenhed og Amtets virksomme Bestyrelse hver sin Haandgjernings-skole efter den indbyrdes Underviisnings Methode.

Endelig bemærker Committeeen, at den har modtaget adskillige Begjæringer endnu, men da disse deels indeholdt Ansøgninger om aarlige Tilskud og deels om en Part af de 400 Rbdlr., uagtet man ikke nu kunde skride til Anlæg af en saadan Skole, saa troede Committeeen ikke at kunne tage Hensyn derpaa.

Udgifterne for Aaret 1827 overstige saaledes de bestemte 400 Rbdlr. Selve med over 60 Rbdlr. Selve, hvortil Beholdningen fra næstforrige Aar rigeligen gav Evne.

Fra Magistraten i en Kjøbstad er indgivet Forspørgsel angaaende hvorvidt Bekjendere af den mosaiske Troe kunne beskikkes til Overformyndere.

Cancelliet har herpaa under 8de Decbr. skdf. svaret, at der ikke findes noget at erindre imod at

det ansøgte borgerlige Ombud ogsaa overdrages Betsjenderne af den mosaiske Religion; dog med den Indskrænkning, at den Betsjender af fornævnte Religion, der maatte blive valgt til Overformynder, alene deeltager i Overformynderie-Midlernes Administration og det dertil hørende Regnskabsvæsen, men ikke i det i Lovens 3—18 paabudne Tilsyn med de Umyndiges Opdragelse, forsaavidt derom skulde opstaae Spørgsmaal, og da dette Tilsyn saaledes bliver den anden Overformynder forbeholdt, er det heraf en Selvfølge, at to Betsjendere af den mosaiske Religion ikke paa een Tid kunne være Overformyndere.

Cancelliet har modtaget en Forespørgsel angaaende om Sportel Reglementet af 22de Marts 1814 §. 14, hvorefter Retskriveren ved enhver privat Sags Anhængiggjørelse tilkommer Gebyr for 3 Arks Beskrivelse, kan ansees anvendelig med Hensyn til de Sager, hvis Gjenstand er under 100 Rbdlr. Sølv.

I denne Anledning har Collegiet den 8de Decbr. sidst. tilkjendegivet Vedkommende, at, da Fdn. 6te Aug. 1824 foreskriver et aldeles nyt Regulativ for hvad der skal erlægges ved Behandlingen af mindre betydelige Gjeldssager, saa kan den omhandlede Forudbetaling ved Anhængiggjørelsen af deslige Sager ikke fordras, hvortilmod Betaling for Actens Beskrivelse først bliver at erlægge, naar Beskrivelse forlanges, i hvilket Tilfælde der, i Overensstemmelse med Fdn. 6te August 1824 §. 8, bliver at erlægge 12 f. i Skrivers

løn for hvert Aar, eller, saafremt Gagen overstiger en Værdie af 20 Rbdlr. Sølv, det dobbelte.

Fortsættelse af Efterretningerne om ledige geistlige Embeders Indtægter og de derpaa hvilende Byrder.

(See Coll. Tid. for f. A. No. 69, Side 964.)

407) Det residerende Capellante for Skovlænge, Søllested og Gurrebye Menigheder i Lolland er tilforn anslaaet til 190 Rbdlr., men har nu følgende Indtægter: 1) af Sognepræsten aarlig 100 Rbdlr. Sølv; 2) Refusion fra Søllestedgaard 10 Rbdlr. og nogle Læs Brænde; 3) det saakaldte Degnekorn 15 Edr. Rug og 15 Edr. Byg; 4) Offer og Accidentser omtrent 100 Rbd.; 5) Avlingen er paa circa 3 E. Hartkorn, med et Areal af 16 Edr. Land; derimod hviler paa Embedet en Afgift af 2½ E. Rug og 2½ E. Byg aarlig til Læstinsfolen i Maschou, og 12 Rbdlr. Sølv og ½ E. Byg til Pastoratets Skolelærere, samt 15 Rbdlr. Sølv af et i Voligen staaende offentligt Laan.

Ledige Embeder.

Under Generaltoldkammer- og Commerce-Collegiet: Catechet- og Skolelærer-Embedet ved de danske Etablissementer paa Kysten af Guinea. Gagen er 600 Rdlr., hvilken forhøjes med et Tillæg af 200 Rdlr. guineisk Courant, naar Catecheten beviistligen har lært de Indfødtes Sprog, tilligemed Lovte om, naar Omstændighederne maatte gjøre det nødvendigt for ham at forlade Etablissementerne, at forundes en aarlig Pension, beregnet i Forhold til hans længere Tjeneste som Catechet og Skolelærer.

Befordringer og Afgang.

Under det danske Cancellie: Den 29de Decbr. er Fuldmægtig i Sjællands og Syens Pupil-Contoir, Cancelliesecretair Rjer, efter Ansøgning entlediget i Naade og med Pension. Den 2den Jan. 1828, Cand. Theol. H. A. Obel beskikket til Capellan pro persona for Dronninglund Menighed i Aalborg Stifte. Den

4de, Cand. theol. L. O. Langhorn til Sognepræst for Blære og Edrup Menigheder i Viborg Stift; Cand. theol. H. P. Engelbreth til Sognepræst for Binding, Bryrup og Brads Menigheder i Aarhus Stift; Cand. theol. S. Poulsen til Capellan pro persona for Spiellerup og Smerup Menigheder i Sjælland; Exam. juris C. P. R. Jagerslew til Procurator ved samtlige Underretter i Aarhus Stift. Den 5te, Copiist ved Kjøbenhavns Politieret og Polttlets øvrige Forretninger, A. D. Dinesen, efter Ansøgning i Naade entlediget fra bemeldte Embede og tillagt Prædicat af Secretair.

Under Generaltoldkammer- og Commerce-Collegiet: Den 7de Novbr. 1827 er Major F. C. Krohn beskikket til Told- og Consumtions-Kasserer i Frederikshavn. Den 10de, Vice-Consul J. de Jongh i Smyrna til Consul sammesteds. Den 20de, H. Kopperholdt til Mægler i Aarhus. Den 24de, Controleur ved Toldgrændsen mellem Nørre-Jylland og Hertugdømmet Slesvig, J. B. Stürup, til Told- og Consumtions-Inspecteur i Nysted. Den 4de Decbr., Medlem af Handelshuset Zino Dalgas & Comp. i Neapel; J. A. Dalgas, til adjungeret Consul sammesteds. Den 15de, Oberstlieutenant og Landsfoged paa St. Jan, F. Sommer, til surnumerair Regjeringsraad i Regjeringen paa St. Croix. St. Thomas og St. Jan i America. Den 18de, Copiist under Collegiet J. J. Hviid til Consumtions-Inspecteur i Ribe. Den 19de, Told- og Consumtions-Kasserer i Bordingborg, J. P. Christensen, til Pakhuusforvalter ved Kjøbenhavns Toldbod. Den 20de, Cand. theol. K. E. Møhl til Præst ved Zions Menighed paa Tranquebar i Ostindien, samt tillige til første Visitationale sammesteds. Den 25de, Capitain og Controleur P. S. Heltberg til Toldcontroleur i Elmshorn. Den 12te Jan. 1828, Skriver E. J. Carlsen til Copiist i det danske Sags under Collegiet.

Collegial-Tidende.

Med kongelig allernaadigt Privilegium.

No. 5, 6 og 7. Den 26de Januarii 1828.

Trykt i det Kongl. Baisensh. Bogtrykkerie af C. F. Schubart.

Undertegnede ere Redactører, Forlaggere og Abgivere af
denne Tidende:

Peter Johan Monrad, Anders Sandse Ørsted,
Deputerede i det kongelige danske Cancellie.

Lovgivning.

Uagtet de fortrinlige Anordninger, der ere givne om Retteis vedbørlige og hurtige Pleie, er det dog umiskjendeligt, at Rettergangsagerne jevnlig gaae frem med en Langsomhed, der betager den Beskyttelse, Borgernes Rettigheder skulle nyde ved Domstolene, meget af dens Værd. Det ligger i Sagens Natur, at de Regler, hvorved Proceslovgivningen søger at værne mod Retsagers unyttige Forhaling, for det meste maae have en saadan Vidde, at Unvendelsen meget berouer paa Dommerens Skjønne. Vilde Lovgivningen til Exempel indlade sig paa isæ at bestemme den Tidsfrist, hvort der maa gives en Part Udsættelse til fra sin Side at fremme det Fornødne, saa vilde en saadan Frist, med Hensyn til Sagens yderst forskjellige Beskaffenhed og Omfang, og eftersom

de Midler, Parten agtede at benytte, enten let kunde have ved Haanden, eller maatte søges langt borte m. v., snart være for vild, snart for snever. Det er end ikke mueligt under den ordinære Rettergang at bestemme Maximum af den Tidsfrist, der maa gives, naar man enten ikke vil gjøre denne Frist saa lang, at den allerede som Maximum vilde faae en skadelig Indflydelse paa Rettergangen i det hele, eller og ud, sætte sig for i enkelte Tilfælde at gjøre en Part hans lovlige Forsvar umueligt, eller endeligen tilstede Dommeren, forsaavidt han paa Grund af særdeles Omstændigheder, som et ved Lov kunne forudsæes, fandt den bestemte længste Frist for knap, at gjøre Undtagelse fra samme, hvorved man da igjen vilde ophæve hiint Maximum som lovbestemt Grændse. De af det omhandlede Slags høre altsaa til dem, der meest beroe paa den Tver og Kraft, hvormed de blive haandhævede, og det er derfor meget naturligt, at de, saaledes som Erfaringen viser, virke meest i den første Periode efterat de ere udfomne, men at siden deres Virksomhed svækkes ved Parternes eller Sagsførernes Opfindsomhed og Domstolenes Estergivenhed. En saadan Estergivenhed næres ved den Betragtning, at det, den ene Part kan lide ved at en ufornøden Udsættelse bevilges, er eller i det mindste synes mindre betydeligt end det, den anden kunde lide, ved at overiles med Sagens Optagelse til Dom inden han har faaet alt frembragt, hvad han fandt tjenligt for sit Tarev. Der er desuden hvergang i Almindelighed kun Tale om en kort Tids Udsættelse, skjøndt Sager ofte ved idelig

Gjentagelse heraf forhales flere Aar. Hertil kommer, at de Kjendelser, hvorved en underordnet Ret bevilger Udsættelse, sjelden eller aldrig blive Gjenstand for Indankning til høiere Ret. En saadan Indankning er baade et for kostbart og et for langsomt Middel til at det let vil benyttes af den Part, som lider under Sagens Forhaling. Dommerne paadrage sig derfor ikke let Ansvar ved at bevilge en mindre nødvendig Udsættelse, hvilket derfor, som det forsigtigere Partie, foretrækkes for det at nægte. Naar engang en mindre streng Anvendelse af de Love, som gaae ud paa at forebygge Retsfagers Forhaling, har indsneget sig, er det meget vanskeligt for Domstolene, uden Lovgivningens Mellemkomst, at indføre en større Strengthed; thi det er naturligt og undskyldeligt, at Parterne og Sagsførerne, stolende paa det System, som en Tidlang har været fulgt, anstrenge sig mindre for at fremme Sagerne; og hvis nu, uden nogen mellemkommende Lovgivning, et strengere System blev gjort gjeldende imod dem, kunde Parten derved tabe et Middel til at fremme sin Sags Tarv, som han derimod vilde kunde have benyttet, saafremt han havde været forberedt paa de strengere Forholdsregler, som nu bleve satte i Anvendelse.

En af de Aarsager, som fornemmeligen forvolde Retsfagernes Forhaling, er og i de senere Tider kommen langt mere i Gang end forhen, nemlig den ene Parts Bestræbelse for at holde Liv i Sagen saalænge som mueligt, for imidlertid at undgaae sine Eiendelees Realisation til Betaling af den paastævnte Gjeld. Det

er saaledes ingenlunde at undre over, at der, uagtet de omhyggelige og hensigtsmæssige For skrifter, hvorved de gjeldende Love og i Særdeleshed Frdn. af 3die Junii 1796 have søgt at forebygge Processernes Forhalling, dog Tid efter anden har i denne Henseende indsnæget sig betydelige Misbrug. Men det er af den yderste Vigtighed at faae disse for det Almindelige høist fordærvelige Misbrug udryddede, og saavidt muligt forebygge, at andre lignende igjen skulle opstaae.

Efterat nu Cancelliet havde taget denne Sag under næieste Overveelse, og over de fleste derhen hørende Punkter indhentet Betænkninger fra de Ellforordnede i Høiesteret og fra Lands = Over, samt Hof, og Stadsretten saavel som over enkelte Dele fra adskillige Overøvrigheder, blev et Udkast udarbejdet til en nye Anordning, indeholdende nærmere Bestemmelser angaaende Rettens vedbærlige og hurtige Pleie. En stor Deel af disse Bestemmelser kunde egentlig ikke indeholde andet end klare Følgesætninger af de alt gjeldende Love, og i Særdeleshed af Forordn. af 3die Junii 1796. Men da disse dog ikke i den nærværende Praxis ere almindelig erkjendte og fulgte, maatte Indskjærpelse ved nye Lov ansees velgjørende. Dette er og i Grunden det samme Tilfælde, som har fundet Sted saavel med hien Forordning, som med flere Anordninger Rettergangsmaaden angaaende. Ogsaa de indeholde en Mængde Bestemmelser, som allerede laae i Lovens og ældre Anordningers tydelig udtalte Grundsætninger, men kun ikke tilbørlig bleve paaagtede og overholdte. Ved Siden af de almin

deſſe Regler har man ſtundom anført Anvænder ſer paa enkelte Tilfælde, og derved i Særdeleſhed taget Hensyn paa de Henſtands=Maſager, ſom efter de indſeendte Erfaringer vare i den ſenere Tid blevne meeſt hyppige.

Det ſaaledes udarbejdede Udkaſt blev allerunderdanigſt foredraget Hans Majestæt, og da Allerhøiſteſamme bifaldt det, blev i Overeensſtemmelse dermed under 16de Januaril ſidſtl. udfærdiget en allerhøieſte Forordning af følgende Indhold:

Vi Frederik den Sjette, af Guds Naade Konge til Danmark, it. ic. Gjøre vitterligt: at Vi have bragt i Erfaring, hvorledes der, uagtet de flere omhyggelige og henſigtsmæssige Beſtemmelſer, ſom de gjeldende Love, og i Særdeleſhed 3den af 3die Juni 1795, indeholde angaaende Rettens vedbørlige og hurtige Pleie, dog atter have indſneget ſig betydelige Misbrug i fornævnte Henseende, hvorved Lovgivningens velgjørende Pleineed undergraves. Vi have derfor allernaadigſt beſluttet, ikke alene yderligere at indſjærpe ovennævnte Forordnings Grundſætninger og Forſkrifter, men og i ſammes Aand at tilføie ſaadanne nærmere Beſtemmelſer, ſom Vi finde fornødne til at udrydde hine Misbrug og, ſaavidt muligt, forebygge, at andre lignende igjen opſtaa. Vi byde og befale derfor, ſom følger:

§. 1.

Ligesom 3den af 3die Juni 1796 §. 7 udtrykkeligen beſtemmer, at Enhver, ſom begjærer Udsættelse i en Retsſag, ſkal være forbunden til nøiagtigen

at anføre Aarsagen og bestemt opgive, hvad Brug han vil gjøre af den forlangte Udsættelses Tid, saaledes bør og alle Domstole, i Overeensstemmelse med dette Lovbuds tydeligen tilkjendegivne Diemeed, paa det omhyggeligste prøve Værdien af den Grund, der paaberaabes til Hjemmel for Sagens Udsættelse, og ikke bevilge samme, undtagen forsaavidt det, hvortil den Paagjeldende agter at benytte Udsættelsen, virkelig synes at kunne være fornødent til Sagens Lær og Oplysning. Som Følge heraf skal til Exempel den Omstændighed, at Sagens Documenter af Sagsføreren ere tilfillede eller skulle tilfille Mandanten selv til Gjennemsyn, ordentligvis ikke komme i Betragtning til at bevirke Udsættelse i længere Tid, end den, der ellers, efter Sagens Beskaffenhed, maae ansees fornøden til dens Fremme. Kun hvor det fra Modpartens Side sidst Indgivne synes at indeholde en særdeles Grund for Sagsføreren til at forlange nye Oplysninger eller Forholdsregler af sin Mandant, der ei kunne faaes inden den ellers bevilgede Frist, kan Udsættelse af foransførte Grund gives. Til den Ende skal Sagsføreren saavel gjøre nøie og tilfredsstillende Forklaring om de Omstændigheder, der foranledige ham til at forlange slige nærmere Oplysninger eller Forholdsregler, som og bevilsliggjøre, at og naar dette er skeet; ligesom han og, naar yderligere Udsættelse maatte begjeres, har at godtgjøre, at Sagen endnu beroer hos Mandanten, hvilket dog ikke kommer i Betragtning for længere Tid end den, der efter Sagens Beskaf-

senhed maa ansees nødvendig for ham til at gjen-
nemgaa Sagen og tilkjendegive Sagsføreren det Fors-
nødne.

§. 2.

Ogsaa bliver det paa det næste at lagttage, at
det ikke er nok, at den Handling, med Hensyn til
hvilken Udsættelse begjeres, i sig selv er et hensigts-
mæssigt Middel til Sagens Fremme, men at det der-
til endvidere forudsættes, at den Paagjeldende ikke
forud maa have hvt tilstrækkelig Tid til at iværksætte
samme, da der ellers ikke maa gives ham nye Ud-
sættelse til at foretage det, som alt tilforn burde væ-
ret foretaget. Der bør saaledes ingenlunde tilstaaes
Udsættelse, fordi en Sagsfører, efterat han allerede
forud har havt en Frist, hvori han kunde og burde
have foretaget noget til Sagens Fremme, finder for
godt at tilstille sin Mandant Sagens Documenter,
eller fordi Vidneforklaring udtages, Contrafage eller
Stævning indgives eller deslige, efterat den Vedkoms-
mende allerede forud har havt Sagen udsat i en saas-
dan Tid, at der deri havde været tilstrækkelig Leilig-
hed for ham til, om ikke at give endeligt Tilsva-
r, saa dog at iværksætte sige Foretagender, hvorved Sa-
gens videre Fremme forberedes.

§. 3.

Ligesom Dommeren ikke bør nægte den, hvis
Modpart fremlægger eller tilfører noget, som behøver
Tilsva-
r, Udsættelse i 8 Dage, eller efter Sagens
Vidtløstighed i længere Tid, saaledes kan eller bør
han heller ikke afflaae enhver Forlængelse af sig Frist,

som grundes paa en særegen Omstændighed, fordi denne ikke strax nøagtigen kan bevises; men da bør Udsættelsen dog indskrænkes til 8 eller høist 14 Dage, og denne Henstand ikke siden forlænges uden Beviis for den paaderaabte Omstændigheds Rigtighed. Naar til Exempel Sygdom eller andre Forretninger anføres som Grund til Udsættelsen, vil vel Udsættelse i 8 eller 14 Dage kunne bevilges, uden at der for det opgivne Forfald søres Beviis. Naar Sagen derimod af sliq Aarsag skal udsættes i længere Tid, bør nøagtigt Beviis for samme søres; hvorhos det følger af Sagens Natur, at, hvor Forfald af det nævnte Slags, der kunne afhjælpes ved at overgive Sagens Udførelse til en anden, blive langvarige, bør Sagen ei vedblive at udsættes derefter; men Dommeren bør sætte Grændse for saadan Henstand ved en Kjendelse, hvorved det tilkjendegives, at der kun til en vis i samme opgiven kort Frist kan gives Udsættelse paa Grund af det paasæraabte Forfald.

§. 4.

Da det er befundet, at Fdn. af 3die Junii 1796 §. 7 stundom misbruges, forsaavidt den hjemler en Sagfører Udgang til, uden videre Grund at erholde Sagen udsat, naar hans Modpart selv, og ikke blot dennes Sagfører, dertil giver sit Samtykke, saa fastsættes det som Regel for Fremtiden, at han, naar han paa Grund af Samtykke vil erholde Sagen udsat i længere Tid end 14 Dage, endvidere skal godesgjøre, at ogsaa hans egen Part bifalder saadan Udsættelse. Denne Bestemmelse om 14 Dage som den

længste Tid, hvori en Sagsfører, paa Grund af Modpartens Samtykke alene, kan faae en Sag udsat, er at forstaae med Hensyn til hver Gang, Sagens Fremme beroer paa ham, saa at den, der eengang af denne Grund har faaet 14 Dages Udsættelse, ei paa samme Grund kan erholde videre Udsættelse førend efterat Sagen af ham er bleven indladt til Dom, og noget nyt derpaa fra hans Modparts Side er fremkommet. Da iøvrigt den ene Parts Ønske om udenfor den befalede Forligsmægling at see Sagen mindelig afgjort, i sig selv ingen lovlig Grund er til Udsættelse, men samelige Parters Samtykke er for nødvendigt for at en Sag formedelst slige Forligs Forsøg skal udsættes, saa bliver der, naar samme paaberaabes som Hjemmel til en Udsættelse i Sagen, at ferholde som i ethvert andet Tilfælde, hvor Udsættelse begjæres paa Grund af Samtykke.

S. 5.

I Betragtning af at Tilvelebringelsen af de Gjenparter, som den ene Part kan behøve af det, der fra den andens Side er indgivet, ofte foranlediger gjentagne Udsættelser af Processer, som ellers hurtigere kunde tilendebringes, skal det for Fremtiden være Pligt for enhver Part tilligemed de Indlægge eller de Documenter, han fremlægger, at indlevere rigtig Afskrift af samme, og bør han, forjaavidt saadan Afskrift ei medfølger, ansees ligefrem at samtykke til, at selve Indlægget eller Documenterne udeliveredes Modparten til Gjennemsyn og Besvarelse. Hine Gjenparter bør han derhos forlange attestere af Stuu

veren, som for Conferencen og Attestationen nyder det halve af den Betaling, som vilde have tilkommet ham for selve Afskriften. Bemeldte Copier bør den Part, som har at give Tilsvær, kunne erholde behørigt attestere hos Skriveren Dagen efterat Originalerne ere blevne fremlagte, forsaavidt samme efter den i Sportelreglementet af 22de Marts 1814 §. 158 foreskrevne Regel ei udgjør over 5 Ark; men ellers gives Skriveren een Dags Frist for hver Gang 5 Ark, som de saaledes udgjøre. Saafernt vedkommende Part forsømmer betimeligen at afhente Afskrifterne, kan han naturligviis ikke derpaa grunde nogen Begjering om forlænget Udsættelse. Det er isvrigt en Selvsfølge, at den Part, der fremlægger Documenter, som ere forfattede i et fremmed Sprog, tillige paa samme Tid bør fremlægge bekræftede Oversættelser af disse.

§. 6.

Da det undertiden er Tilfældet, at den, der udtager Overretsstævning, ei saa betimeligen kan erholde sin Domsact, at han er i Stand til ved Stævningens Incamination at fremkomme med sin Deduction og Paastand, hvoraf følger, at Rdn. af 3die Junii 1796 §§. 5 og 6 ei bogstaveligen kunne anvendes i Appellationsfager, men der dog paa den anden Side ikke bør tilstedes større Afvigelse fra deres Forskrift, end Nødvendigheden kræver, saa bliver det for Eftertiden at iagttage, at den, der undskylder sig med ikke betimeligen at have erholdt Domsacten, skal fremlægge Attest for at samme af ham er begjert beskrevet inden Stævningens Udtagelse, men at den enten ei

endnu er expederet, eller at dette i alt Fald er skeet saa sildigt, at han et ved Stævningens Incamination kunde fremme Sagen fra sin Side; hvorhos det følger af sig selv, at han, hvis lige Forhindring skulde vedvare een eller flere Tægtedage efter Stævningens Incamination, har at fremlægge yderligere Attest desangaaende. Iøvrigt kan Acten ikke ansees som lovligen bestilt, med mindre den Vedkommende, naar Skriveren forlanger det, dertil leverer det fornødne stemplede Papiir, samt betaler det halve af hvad Skriverlønningen kan antages at ville udgjøre.

§. 7.

Befindes det, at Skriveren har gjort sig skyldig i utilbørligt Ophold med Actens Beskrivelse, bliver han af Overretten, hvad enten Paastand derom nedlægges eller ikke, at ansee med Mulkt. Dersom han opholder Actens Beskrivelse over det dobbelte af den i L. 1—8—9 foreskrevne Tid, kan den, der har bestilt samme, desangaaende henvende sig til vedkommende Forighed, som haver at gjøre den efter Omstændig hederne fornødne Foranstaltning til at fremme Beskrivelsen, og i denne Henseende enten kan forelægge Skriveren en vis Tid, inden hvilken han under en særlig Mulkt skal levere Acten beskreven, eller, hvis Niemedet paa denne Maade et kan ventes opnaaet kan constitueres en anden hertil. Den Part, der forsømmer at benytte dette Middel til at paaskynde Actens Beskrivelse, kan ikke vente, paa Grund af Ophold dermed at erhverve videre Udsættelse.

§. 8.

Det i §. 7 foreskrevne skal ogsaa anvendes med Hensyn til Beskrivelsen af Tingsvidner eller andet, som under en Sag skal fremlægges. Ligesom det isvrigt følger af sig selv, at de ovennævnte af Dørligheden trufne Foranstaltninger ikke fritage Skrivere for det Ansvar, han efter bemeldte Lovens Artikel maatte have paadraget sig, saaledes bør Skrivere forsyne enhver Expedition angaaende Rettergangsretter med Paategning om, naar samme er bestilt og naar den er udfærdiget.

§. 9.

Den i Rescriptet af 8de August 1766, kundgjort ved Raadstue-Placat af 13de s. M., §. 2 og Sportel-Reglementet af 22de Martii 1814 §. 5 hjemlede Regel, at en Sag udsættes i 8 Dage, naar samtlige Parter udeblive, skal for Fremtiden være afskaffet, hvortilmod Sagen strax ophæves, naar saaledes ingen af Parterne foretager noget for at holde den i Kraft.

§. 10.

Forsaaavidt nærværende Anordning medfører en skjærpet Strenghed i at afgjøre, om en Sag bør udsættes eller ikke, bør Domstolene dog de første Retsdage efter dens Forkyndelse tage billigt Hensyn til, hvorvidt Parterne eller deres Sagførere iter de hidtil fulgte Regler kunde have Grund til at vente den Udsættelse, som de foransførte Bestemmelser et tilstede, uden endnu at have havt tilstrækkelig Tid til at belave sig paa den nye strengere Orden. Men efter 4 Ugers

Forløb fra denne Anordnings Bekjendtgørelse maa ingen Afvigelse fra de i samme foreskrevne Regler finde Sted.

§. 11.

Da de ordinære Underretter, nægtet Budet i Lovens 1—3—5, paa mange Steder ikke holdes til nogen bestemt Tid, hvilket har til Følge, at Enhver, der har Grund til at sige, maa, for at være sikker, anvende længere Tid til sit Møde, end der ellers vilde behøves, og at den mindre forsigtige udsættes for ved Mangl af Møde til den Tid, Retten holdes, at paadrage sig det ofte betydelige Tab, som følger af Udeblivelse, saa bliver det, herved indskærpet, at fornævnte Retter i Fremt den stedse bør sættes til bestemt Tid, hvilken dog for Bye, Herreds- og Birketingene skal, i Stedet for den i Lovens 1—3—5 fastsatte Tid, være Kl. 10 For middag baade om Sommeren og om Vinteren; og bør det hver Tingdag tilføres Protocollen, naar Retten er bleven sat. Hvis Dommeren en enkelt Gang skulde blive forhindret i at sætte Retten til bestemt Klokketid, bør han, saafremt meer end eet Kvarteer fra den befalede Tid er forløbet, udtrykkelig i Protocollen anføre denne Omstændighed saavel som det Forsald, der har forhindret ham.

§. 12.

I Forbindelse med hvad der i § 11 er anordnet bestemmes end videre, at Dommeren i det mindste bør oppebie een Time fra den Tid, Retten er sat, inden han igjen hæver samme. Herved bortfalder imidlertid ikke den enhver Part paaliggende Forpligtelse

til at være tilstede i Retten, naar den ham vedkom-
 mende Sag efter sin Orden paaraabes. Men, saas-
 frent en Part, der har forsvømt at møde til rette Tid,
 siden indfinder sig, førend Retten hæves, skal han, for
 at faae Sagen for igjen, erlægge en Kjendelse af
 2 Mk., eller, hvis det er en Sagsfører, af 1 Rbdlr.
 Sølvs til en i Retten værende Fattigbøsse, hvis Ind-
 hold tilfalder i Kjøbstæderne disse og paa Landet
 Amtets Fattigkasse. Dog skal Dommeren være be-
 myndiget til at give Udsættelse med Betalingen af
 denne Kjendelse i 8 Dage, naar ellers den Paagjeld-
 dendes Ret kunde spildes; men, hvis Kjendelsen ikke
 erlægges inden Udløbet af denne Frist, bliver den at ind-
 drive ved Udpantning. Forsaavidt den Part, der saa-
 ledes kommer for sildig, først indfinder sig efterat Mod-
 parten eller dennes Fuldmægtig, som betimelig har
 givet Nøds, igjen har forladt Retten, bliver det frem-
 delses at iagttage, at Sagen, naar hiin Part imod
 Erlæggelsen af bemeldte Kjendelse fremstiller sig til
 Møde og enten fremlægger eller tilfører noget, ud-
 sættes til næste Retsdag, for at der kan gives den
 anden Part Leilighed til at foretage det i saa Hens-
 seende fornødne. Og, hvad enten Sagen udsættes
 ifølge foransførte Bestemmelser eller efter Begjering
 af den for sildig mødte Part, skal denne, foruden at
 betale det anordnede Gebyr for Udsættelsen, endvi-
 dere være pligtig at tage Udskrift af hvad der i An-
 ledning af hans Møde er passeret og lade denne Ud-
 skrift med i det mindste 4 Dages Varsel forkynde for
 Modparten eller dennes Fuldmægtig. Hvis dette ikke

til den Dag, Sagen paa nye falder i Rette, bevilligen af ham er efterkommet, bliver Sagen af Retten at behandle saaledes, som om han den Tægtedag, da han mødte for sildig, aldeles var udebleven. Iøvrigt kan naturligviis den Part, der indfinder sig efter rette Mødetid, ikke erholde Sagen udsat, undtagen forsaavidt han, hvis han havde mødt tidt, dertil havde været berettiget; ligesom han heller ikke kan være bestyret til i Sagen selv at fremlægge eller tilføre noget, naar han allerede fra sin Side havde indladt Sagen til Dom, uden at Vederparten siden den Tid er fremkommen med noget nyt. Foransførte Bestemmelser skulle og gjælde for Lands Over-Retterne i Kjøbenhavn og Viborg, hvad den første angaaer ogsaa i dens Egenkab af Hof- og Stads-Ret, saa og for Gjelds-Commissionen i Kjøbenhavn, idog at den ovenmeldte Kjendelse, som skal erlægges for at faae en Sag for igjen, hvori man et har mødt betimelig, ved de førstnævnte tvende Retter bestemmes til 1 Rbdlr. Sølvs for en Part selv og 2 Rbdlr. Sølvs for en Sagfører. Herved bortfalder naturligviis det ved Hof- og Stadsrets-Placat af 23de Februari 1785 § 1 bekjendtgjorte allernaadigste Rescript af 18de næstforhen, forsaavidt sammes Indhold er afvigende fra foransførte Bestemmelse.

§. 13.

De Spørgsmaale, der maatte opstaae ved Retten om en Sags Udsættelse, bør ordentligviis afgjøres samme Retsdag. For imidlertid ikke at opholde de øvrige Sager, som skulle forhandles efter den,

hvort Noget Spørgsmaal opstaar, kan Retten lade det beroe med Noget Kjendelses Afgjælte, indtil alle hine Sager ere blevne foretagne, og ved vor Lands-Over samt Hof- og Stadsret i Kjøbenhavn samt Vor Lands-Overret i Viborg ogsaa til næste Dag, skjøndt denne ikke ellers er sædvanlig Retsdag. Dog maa Retten i de enkelte Tilfælde, hvor der til Noget Kjendelses Afgjælte kræves en nøiere Undersøgelse af Sagens Stillsind, end den, der strax, eller ved fornævnte tvende Retter indtil næste Dag, kan finde Sted, være besejret til at udsætte Kjendelses Afgjælte til næste Retsdag eller, hvis Sagens Vidtløstighed kræver det, endnu længere. Men Lovens 1—5—8 kan ikke tjene til Regel for den Tid, hvori Retten kan have et saadant Spørgsmaal optaget til Overveielse, forsaavidt ikke Resultatet bliver, at den ved Rægtelsen af den begjerte Udsættelse affiger endelig Dom; hvorimod det, hvor en blot Kjendelse om Udsættelse er affagt efter een eller flere Retsdages Forløb, vil beroe paa vedkommende Overdomstoel, efter Sagens Beskaffenhed at bedømme, om deri indeholdes Overtrædelse af den enhver Dommer i Følge Lovens 1—5—7 paaliggende Pligt, efter Muellighed at befordre Sagernes Fremgang, eller ikke. Findes dette forrige, bliver den eller de, som eragtes skyldige i uforsvarligt Ophold, at anses med Mulkt, der dog bliver ringere, end den i 1—5—8 bestemte, saafremt Kjendelsen er affagt inden 6 Uger. I de Retter, som bestaae af flere Personer, bør, hvis Kjendelsen ei affiges enten strax eller næste Dag, en saadan Paategning meddeles Acten,

som Forordningen af 3die Junii 1796 §§. 23 og 34 foreskrive.

§. 14.

Den Sagsfører, som befindes at have utilbørligen opholdt en Sag, bliver, om end ikke hans Forhold kan henføres under Fdn. af 3die Junii 1796 §§. 10 og 11, og skjøndt Sagen ikke er af det i samme Forsordnings §§. 35 og 39 omhandlede Slags, ved den endelige Dom at ansee med Bøder til Amtets eller Byens Fattigkasse fra 10 til 100 Rbdlr. Sølv, uden Hensyn til om derom er gjort Paastand. Lige Mulkt skal og den Dommer være underkastet, som findes at have tilsidefat de ham til Sagens vedbørlige Fremme paaliggende Pligter. Ved Overdomstolene bør det og paaagtes, om nogen saadan Forseelse er begaaet i de foregaaende Instantser, og Hviesterets Advocaterne bør i de Sager, som de mundtliggen udføre, anmærke, naar uforsvarligt Ophold har fundet Sted.

§. 15.

De Forskrifter, som Vi i denne Vor Anordning have givet, for at afværge Retslagers uforsvarlige Forhaling, skulle ikke være indstrænkede til Domsager, men ogsaa have Anvendelse paa Tingsvidner og andre deslige Forhandlinger; og, ligesom der under disse selv ikke bør finde uforsødent Ophold Sted, saaledes bør den Part eller Sagsfører, der forhaaler et Tingsvidne eller anden Forretning, som staaer i Forbindelse med en Domsag, derfor kunne drages til Ansvar under Hovedsagen, hvorhos der heller ikke under sam-

me bør gives ham Udsættelse til at iværksætte det, som han har forsømt betimelig at iværksætte.

§. 16.

Ligesom og foranførte Bestemmelser angaaende Retsfagers hurtige Fremme skulle være anvendelige paa Skifteforretninger, forsaavidt de ifølge disses særegne Natur passe paa samme, saaledes skal det ikke være en Skifteforvalter tilladt at have et Bøe optaget til Slutning i længere Tid end den, Lovens 1—5—8 og Gdn. 3die Junii 1796 §. 23 tilstaae til Doms Afgjælse, med mindre han dertil har erhvervet en ham af Bort Cancellie meddeelt sær-Bevilling; og skal det i denne Henseende ei fritage ham for Ansvar, at vedkommende Creditorer og Arvinger have givet deres Samtykke til en længere Frist. Den Skifteforvalter, som ikke holder sig bemeldte Forstrift efterrettelig, bliver herfor at ansee efter fornævnte Lovens Artikel eller, naar Forseelsen er særdeles betydelig, med strengere Straf efter Placaten af 21de April 1824 §. 1.

§. 17.

Fremdeles bliver det med Hensyn til Skifters partitioner at iagttage, at, naar ikke ved en efter behørig Kundgjørelse afholdt Skiftesamling Dagen til Repartitionens Fremlæggelse forud er bleven berammert, bør Skifteforvalteren paa en af de i Placat af 21de April 1824 §. 2 ommeldte Maader betimeligen give samtlige Vedkommende fornøden Underretning om, naar Repartitionen bliver at fremlægge til Skifteprotocollen, hvorhos de i Placaten af 26de August 1785 §. 1 og Placat af 2den Junii 1819 §. 1 bestemte for-

lia appellationis først bør regnes fra den Tid, da Respartitionen saaledes er fremlagt i en forud tilbørligen berammet og kundgjort Skiftesamling.

§. 18.

Da det maa ansees tilstrækkeligt, for at sætte en underordnet Dommer i Stand til at iværksætte hvad han maatte finde fornødent til Forsvar for sin Dom og Behandling, naar han ved lovlig forkyndt Stævning er bleven tilbørlig underrettet om, at Sagen er indstævnet til høiere Ret, saa skal det for Fremtiden ikke være nødvendigt, at Contra- eller Continuations- Appel-Stævninger forkyndes for den underordnede Dommer, med mindre Vedkommende ifølge samme vil søge ham tilpligtet at betale Omkostningerne eller andet, som ikke uden sær Paastand kan paalægges ham.

Jøvrigt følger det af sig selv, at Lovens 1—4—21 er anvendelig paa slige Stævningers Forkyndelse for Modparten.

§. 19.

Da Stævnevidnerne stundom ved Elskødesløshed forarsage, at en Stævning til ikke ubetydeligt Tab og Ophold spildes, saa bliver det, for at lette Vedkommende Adgang til at faae sig Forurettelse paataalt, herved fastsat, at Stævnevidnerne herfor ved en Politteret kunne tiltales til foruden Skadeserstatning at betale en Bult til vedkommende Fattigkasse fra 1 til 10 Rbdlr. Sølv. Er slig Forseelse begaaet i en offentlig Sag, har Hvirigheden at foranstalte samme paataalt. Dog skal den, hvis Feilen maatte være mindre tilregnelig, være befriet til med Hensyn til Stæv-

nevndner, der ellers have vilst Bestræbelse for at opfylde deres Pligter, at indskrænke sig til at lade dem give en passende Paamindelse.

Hvorefter Alle og Enhver sig allerunderdanigst have at rette.

*

*

*

De Motiver, hvorpaa Bestemmelserne i de enkelte Paragrapher ere byggede, ere følgende:

ad §. 1. Skjøndt den Dommeren i Almindelighed indstærpede Pligt, nøie at prøve Værdien af de Grunde, der paaberaabes som Hjæmmel for Sagnetnes Udsættelse, ligger tydelig i Lovens 1—5—7 og Forordn. af 3die Junii 1796 §. 7, saavel som i Sagens Natur, er dog saadant ingenlunde overalt nøie iagttaget. Intet har været sædvanligere end at Dommerne, uden synderlig Prøvelse af den paaberaabte Anstandsgrund, have bevilget Udsættelsen, beroligende sig ved, at de ved endelig Dom kunne drage den Part eller Sagfører til Ansvar, som uden tilstrækkelig Grund har opholdt Sagen. Imidlertid har Erfaring vilst, at saadant Ansvar har været en stor Sjældenhed. Dommerne have nemlig hverken i Sagens Natur eller i Lovgivningen, in specie i Frdn. af 3die Junii 1796 §§. 10 og 11, nogen Hjæmmel til at kalde Part eller Sagfører til Ansvar, undtagen naar det befindes, at Udsættelsen er tilfneget ved opdigtede Grunde. Hvorvidt den paaberaabte Grund i og for sig har noget Værd, maa Dommeren kunne bedømme paa den Tid, han afgjør, om den skal meddeles eller ikke; men om den in factu forholder sig rigtig eller

ikke, er noget, han, saaledes som og Fdn. af 3die Juni 1796 §. 10 tilkjendegiver, ofte først ved Sagens Slutning kan see, og kun med Hensyn dertil kan Retten ved Sagens endelige Paafjendelse drage Bedømmende til Ansvar for den engang givne Udsættelse. Den til hiin Indskjærpelse knyttede nærmere Bestemmelse om hvorvidt Anstand kan bevilges paa Grund af at Sagsøgeren har leveret eller agter at levere sin Mandant Sagens Documenter til Gjennemsyn, er særligen optaget, fordi det var Collegiet bekjendt, at denne Grund i de senere Tider — i ældre Tider var den saa godt som ukjendt — af Procuratorerne ikke sjelden er paaskudt til Sagens Forhaling.

ad §. 2. Den Grundsætning, som Indskjærpes i denne §, synes og umiddelbar at være hjemlet saavel i Sagens Natur som i L. 1—5—7 og Fdn. af 3die Juni 1796 §. 7, der alle forens sig i, at en Part vel bør have den til sine Rettigheders lovlige Forsøgning og Forsvar fornødne Tid, men ikke ved sin Forsømmelse kan sætte Vederparten ud af Nydelser af dennes lovlige Ret. Grundsætningen udtaler sig og paa det tydeligste i bemeldte Fdn. §. 14, der, efter at have bestemt hvorledes den skal behandles, som har indkaldt Vidner, men ikke møder selv eller ved Fuldmægtig til den bestemte Tid, for at fremme den tilstævnte Vidnesføring, tilføier: det følger ellers af sig selv, at den, der saaledes har efterladt at føre sit Tingsvidne, ikke desformedelst bør gives Opsættelse i Hovedsagen, og saaledes betragter det som en Selvfølge, at ikke nye Udsættelse kan faaes for at oprette det en-

gang Forsømte. Det har imidlertid været ikke usædvanligt, at en Sagfører, efter at have havt lange og gjentagne Udsættelser for at besvare hvad der fra Modpartens Side er fremkommet, successive er kommen frem med et Foregivende om at have tilstillet sin Principal Sagens Documenter, at ville indgive Contrastlage og udtage Contrastævning, føre Vidner, eller andet, som i sig indeholder en uforkastelig Grund til Udsættelse, men hvortil han alt forud har havt rigelig Tid, og at dertil atter er bevilget ham en Udsættelse, hvorved en Mængde tilkommende lange Udsættelser forberedes. Cancelliet ansaae det derfor særdeles vigtigt, at hiin Grundfætning blev udtalt paa en bestemt Maade. Det kan heller ikke ansees som nogen særdeles Haardhed, at en Part derved vil udsættes for at tabe sin Sag, alene fordi hans Sagfører for sildig kommer til rigtig Indsigt om hvorledes Sagen bør behandles; thi fra det Dieblik Sagføreren har modtaget sin Bederparts sidst indgivne i Sagen, har han havt samme Midler til at bedømme, hvad der var at foretage, som han faaer efterat Documenterne en Tidlang have hullet i hans Bærge; og, hvis han itide havde gennemgaaet og gjenomtænkt Sagen, vilde han og før have seet, hvad han havde at gjøre. At en Part maa kunne tabe sin Sag, fordi hans Sagfører enten slet ikke eller ikke itide kommer til det rigtige Begreb om Sagen, er desuden et uafværgeligt Onde; hvilket ei vilde været undgaaet, saafremt Sagføreren havde givet sit Tilsvær i Sagen, inden han var kommen til den rigtigere Indsigt. Det for-

staaer sig isvrigt, at her ikke er Tale om det Ufældige, hvori der under den alt bevilligede Henstands Løb er forefaldet noget, som opfordrer til andre Forholdsregler end dem, hvortil Man tidligere var anlediget; thi da kan Man ikke sige, at der allerede forhen har været tilstrækkelig Tid til at foretage det, som Sagføreren, efterat have forbrugt alle andre Midler til Sagens Udsættelse, forkynder nu at ville gjøre.

ad §. 3. Bestemmelserne have til Formaal, at ikke paa den ene Side en Part skal blive overrasket ved Sagens Optagelse til Dom, fordi han ei strax seer sig i Stand til at bevise en Omstændighed, hvorpaa han grunder en Begjering om Udsættelse, og at paa den anden Side ikke Sagen ved lange fortsatte Udsættelser uden Beviis for den paaberaabte Henstandsgrund skal drages i Langdrag. Den gaaer tillige ud paa at forebygge, at en Sagførers Sygdom eller saadant Forfald skal blive ved i det ubestemmelige at bevise Sagens Henstand. Hvad i saa Henseende er fastsat stemmer med Sagens Natur og Analogien af Forordningerne i Høiesterets Instrux af 7de Decbr. 1771 §. 28.

ad §. 4. Den i Forordn. af 3die Junii 1796 §. 7 antagne Grundsætning, at Sagførernes fælleds Samtykke om en Udsættelse ikke skal være nok til at retfærdiggjøre samme, er vistnok fuldkommen hjemlet i Sagens Natur; thi, skjøndt Sagførerne repræsentere deres Principaler, kunne disse dog ikke formodes at bifalde en i sig unødvendig Udsættelse. Men Lovstedet har dog kun krævet, at den Sagfører, som indvilger en af Modparten begjert Anstand, skal bevise,

at hans Principal selv dertil har givet sit Samtykke. Fra den Sagsførers Side derimod, som begjærer Udsættelsen, fordrer hiint Lovsted ikke Beviis for at hans Mandant bifalder samme; hvorfor, naar Modpartens eget Samtykke blev fremlagt, Anstand er bleven meddeelt i saa lang Tid, det skulde være, uden at der er ført noget Beviis for Nødvendigheden af saadan Udsættelse. Det kunde og synes ganske naturligt, at den, paa hvem Sagen staaer, altid maa ønske den Udsættelse, som hans Sagsfører finder nødvendig, og at det kun kan være Modparten, mod hvis Interesse den attraaede Anstand kunde stride. Imidlertid har dog dette aabnet Leilighed til Elusioner. Det har nemlig Kundom endog været Tilfældet, at den ene Sagsfører har spiet den anden i at begjære en Udsættelse, som ikke han, men derimod Bederpartens Sagsfører behøvede, og at denne da har forskaffet sin Principals Samtykke. Der har da ei været Spørgsmaal om Samtykke fra hiin førstnævnte Sagsførers Principal, naaget det egentligen var ham, der havde Interesse i Sagens Fremme, og som leed ved Udsættelsen, hvilken derimod heel vel convenerede den Part, der havde givet Samtykket. Disse Betragtninger have fremkaldt Forskriften i den første Deel af §. 4, der dog ikke ubetinget gjør begge Parters Samtykke fornødent, naar Udsættelsen uden videre oplyst Grund skal meddeles, men tilstøder 14 Dages Udsættelse blot paa Modpartens Samtykke. Strax at afflaae Udsættelsen fordi Sagsføreren ei tillige fremlægger sin egen Mandants Samtykke, kunde let blive til dennes Skade;

ved hin Modification faaer han dertimod Tid til at indhente sin Mandants Samtykke, hvis denne er villig til at give samme; og forsømmer han baade at forskaffe det og ellers at fremme Sagen, saa er det som anden Forsømmelse af en Fuldmægtig, der efter L. 1—9—13 gaaer ud over Mandanten, men giver denne Regres mod Fuldmægtigen. Vil en Part, naar Sagen staaer paa ham, end ikke let for Dieblikket nægte sit Samtykke til den Udsættelse, hans Sagsfører attraaer, saa kommer han dog derved, at det skal have, til Kundskab om, at det er hans egen Sagsfører, der opholder Sagen, og, ligesom dette sætter ham i Stand til at tage andre Forholdsregler, vil det blive en kraftig Spore for en Sagsfører til ikke uden Nødvendighed at opholde en Sag, som Parten ønsker fremskyndet. Slutningen af den her omhandlede Paragraph er foranlediget ved at Udsættelse ikke sjelden er givet blot fordi en Debitor har søgt sin Creditor om Dilation med Betaling eller løvrigt attraact Forlig, uden at det documenteredes, at Creditor dermed var tilfreds; hvorhos og Bestemmelsen fandtes saa meget mere nødvendig, som den 3die S. i Rescript til Kjøbenhavns Magistrat af 8de Aug. 1766 angaaende Rettens Pleie ved det daværende Byeting her i Staden, kundgjort ved Raadstue-Placat af 13de s. M., kunde synes at hjemle sig Anstandsgrund.

ad S. 5. Paa sine Steder ere ikke saa gjensagne Udsættelser af en Retsdag foranledigede derved, at den Part, der skulde besvare det af Bederparten indgivne, først maatte tage Gjenpart heraf hos Skre

veren, og at denne, paa Grund af §. 1—8—9, havde 14 Dages Frist til at levere denne Gjenpart, men ofte leverede den sildigere. Dette har foranlediget, at der strax kunde begjeres 3 Uger, hvor ubetydeligt det, der fremlagdes, end var i Omfang, og at denne Frist siden kunde faaes forlænget, fordi Gjenparten et endnu eller først mod Terminens Slutning var meddeelt; hvilket flere Gange kunde gjentages i een og samme Sag. I et Andragende fra den vestindiske Regjering er det især udviklet, hvorledes denne Omstændighed idelig er bleven misbrugt til Sagens Forhaling. Til at forebygge slige Misbrug sigter Bestemmelsen i §. 5. Den Udgift, som paaføres en Part ved Paragraphens Bestemmelser, vil han siden kunne faae godtgjort under Sagens Omkostninger, forsaavidt disse blive ham tilkjendte; hvorhos han og paa den anden Side vinder ved at fritages for at betale Afskrifter af hvad Modparten producerer, og han vil som oftest have det i sin Magt ganske at undgaae hiin Udgift ved at tillade Udlaanet af selve Documenterne. I Særdeleshed gjelder dette om Tingssvidner, Domsacter og andre deslige Documenter, som, hvis de skulde forkomme, igjen kunne faaes beskrevne, og overalt synes det mere naturligt, at den Part, der fremkommer med noget imod en anden, bringer dette paa sin Bekostning til Modpartens Kundskab, end at denne skal paabyrdes Udgifter for at erholde Underretning om hvad der i Retten er fremkommet imod ham. Med Hensyn til den Skriversen tillagte Betaling for Conferente og Attestation formeentes det,

at han vil være vel tjent med at faae halv Betaling, naar han slipper for selv at besørge Afskrifterne, hvorhos og hiin Bestemmelse vil medføre, at han i beneficerede Sager undgaaer en Deel Arbeide. Da in specie i de vestindiske Sager Mangel af Oversættelsers Fremlæggelse tilligemed de Documenter, som ere i fremmed Sprog, ofte har foranlediget Sagernes Ophold, er Paragraphens Slutning paa Grund heraf tilføiet.

ad §. 7. Den i første Deel af denne Paragraph indeholdte Bestemmelse, der i sig selv er retsfærdig, havde en afgjørende Analogie for sig i Placaten af 9de April 1783, der udtrykkelig fastsætter, at enhver Overdommer skal eftersee og kjende, om de i Retten fremlagte Acter ere forsvarligt skrevne, og i forekommende Tilfælde mulctere Skriveren, hvad enten den Fornærmede berøver klager eller ikke.

ad §. 9. Det kunde synes, at den her omhandlede Udsættelse i sig ei kunde have synderligt at betyde, da den, naar Domstolene nøie holde sig de Regler efterrettelige, som indeholdes i Forordningen, in specie i §. 2, ikke kunde have videre Følge, end at Sagen for hvert Tilsvær, der gives i samme, blev 8 Dage længere udsat, end nødvendigt; thi den forlængede Udsættelse, en Part paa den Naade havde faaet, burde ligesaa vel som den, der udtrykkelig var ham tilstaaet, komme i Betragtning, naar nye Udsættelse siden begjertes; og paa den anden Side kunde det synes haardt, at en Forsømmelse af Møde skulde have Sagens Spilts tilfølge, naar Modparten ikke

mødte og derom gjorde Paastand. Imidlertid fandtes det dog, at overvelende Grunde talte for Ophevelsen af den omhandlede Regel, der hidtil har givet Anledning til betydelige Misbrug, i Særdeleshed derved, at den Udgang, som hiin Regel frembyder til at faae Udsættelse efter foregaaende indbyrdes Af tale mellem Procuratorerne, velviis er afbenyttet i Forbindelse med andre Anstandsgrunde. Det er desuden heller ingenlunde ganske ubetydeligt, om en Sag udsættes 8 Dage mere, end Man ellers vilde have kunnet erholde den udsat, for hver Gang, Tilsvaret af den ene eller den anden Part gives. Hertil kommer, at den ovenmeldte Regel ikke synes at passe til Consequentsen af den øvrige Lovgivning. Thi da Edn. af 3die Junii 1796, for at fremskynde Sagerne, har affkaffet Lovdag (hvilken dog kun foresaldt eengang for hver Domsstævning og som i enkelte Tilfælde kunde tjene til et Correctiv paa de Feiltagelser, der ved en Stævnings Forkyndelse kunde være indløbne) saa synes det hermed lidet overensstemmende, at der for hver Gang, Sagen staaer paa en Part, kan for medelst Udeblivelse gives ham den prorogatio termini, som Lovdagen indeholdt for een Gang. Og, da Forordningen ikke tilstedes paa Grund af udtrykkeligt Samtykke fra Modpartens Sagsførers Side at give nogen i sig unødvendig Udsættelse, saa vilde det være anomalisk, at det stiltiende Samtykke, som han tilkjendegiver ved ei at møde, skulde indeholde Hjemmel for Udsættelse. Denne Udeblivelse vilde imidlertid endogsaa ikke kunne hielve. Saaksemt den, paa hvort

Sagen stod, mødte og begjerte Udsættelse; thi da vilde Reglen gjelde, at han ei kunde erholde samme, uden en derfor ansørt tilstrækkelig Grund eller t al Fald med Modpartens eget Samtykke. Det var altsaa kun ved ogsaa selv at udeblive, at han tilvendte sig den ham ellers ei tilkommende Udsættelse. Pro- ver Man endeligen det, der lader sig ansøre til For- deel for Reglen, saa vil det og uden Tvivl indlyse, at dette kun er af liden virkelig Værd. Den, som forsømmer at møde den Dag, han skulde fremme Sa- gen, undgaer dog ikke, at Sagen optages til Dom, saafremt hans Modpart møder og derom gjør Paa- stand; og denne Fare er dog i Almindelighed af større Betydning end den, at Sagen kan blive hæ- vet, naar hverken han eller hans Modpart møder; thi ved Sagens Optagelse kan Man lide et uopretteligt Tab, hvorimod Sagens Hævelse blot gjør det nød- vendigt for Citanten, igjen at begynde forfra. Den omhandlede Regel kunde derhos let lede til at en Part forsømte at møde for at begjere en Udsættelse, hvortil han havde lovlig Grund, i den Tanke, at Modparten, efter hvad der mellem dem havde været aftalt, ogsaa vilde udeblive, men at han heri bedrog sig og derefter Vederparten til hans Skade uhindret fik Sagen optagen til Dom.

ad §. 10. Ved For skrifterne i denne §. er hens- seet til, at det mueligen i enkelte Tilfælde kunde med- føre et ubilligt Tab for en Part, om de strengere Grundsætninger, som Anordningen gaaer ud paa at indføre, ubetinget skulde sættes i Værk siebliffeligt

efterat Anordningen var emaneret, i det han, beløvet paa det hidtil gjeldende lempeligere System, ikke havde sat sig i Stand til strax at fremme Sagen. Hvis Anordningen fra det Dieblif, den var tinglæst, traadte i Kraft, maatte den endog samme Dag kunne anvendes til at høre en Sag, hvori Parterne i Tillid til hiint System vare udeblevne.

ad §. 11. Ifølge Lovens 1—3—5 skulde Hætereds, Virke- og Byeting samt andre ordinaire Underretter sættes om Sommeren til 8 og om Vinteren til 9 Slet. Men der er paa mange Steder indført større eller mindre Afvigelse fra fornævnte Lovens Artikel. Dersom der dog i denne Afvigelse iagttoges en vis Regelmæssighed, saa at Retten holdtes nogenslunde til bestemt, skjøndt ikke til den lovbefalede Tid, medførte det imidlertid just ingen væsentlig Ulempe for de Tingsøgende. Men, naar først Lovens Regel ikke følges, kan der let indsnige sig en fuldkommen Vilkaarlighed, saa at de Vedkommende ikke kunne gjøre nogen sikker Regning paa naar Retten begynder; og dette medfører, at Enhver, der har Forretninger paa Ting, maa, hvis han vil være sikker paa at være tilstede, naar Dommeren indfinder sig, anvende langt mere Tid til sit Møde, end der ellers vilde være nødvendig, samt at de, som ere mindre forsigtige, staae Fare for, ved Mangel af Møde til den Tid, Retten holdes, at paadrage sig det ofte høist betydelige Tab, der flyder af Udeblivelse. (Det var derfor af Bigrighed, at der indførtes Regelmæssighed i den omhandlede Henseende. Imidlertid vilde et Lovbud, som blot gif ud paa

at Indskærpe Bestemmelsen i Lovens 1—3—5, neppe være fuldkommen hensigtsmæssigt; thi den i bemeldte Artikel fastsatte Tid er ikke synderlig stemmende med Landboernes Tarv, der, naar de have en noget lang Tingvei, ikke i de korte Dage kunne fra Morgenens af naae Tinget til bestemt Tid; hvilken Omstændighed og stundom paaberaabes af Dommerne til Forsvar fordi de ikke holde Tinget til den befalede Tid. Den faste Tingtid formeentes dog ikke at kunne rykkes længere frem end til Kl. 10; thi skjøndt det med Hensyn til Hentreisen kunde være bekvemmere for de langtfra boende, først at skulle møde paa Tinge Kl. 11 eller 12, saa vilde dog dette paa den anden Side gjøre det vanskeliggere for dem, efterat have tilendebragt deres Erinde i Retten (hvor de maaskee maaske opholde sig nogle Timer), at komme hjem ved lys Dag, ligesom og de, der boede nærmere, og som ellers ofte kunde komme hjem til Middag, let dert vilde blive forhindrede. Det fandtes og rettest, at have samme Termin for hele Aaret, da Forskiel paa Sommer og Vinter let kunde føde Forvirring og Feiltalgelse hos de Tingsøgende.

Ligesom den Bestemmelse, at det hver Tingdag skal tilføres Protocollen, naar Retten er sat, allerede har Hjemmel i et specielt Rescript til Stiftamtmanden over Viborg Stift af 30te Novbr. 1764, saaledes formeentes det at ville bidrage til en større Accuratesse, naar det paalagdes Dommeren, at han, naar han en enkelt Gang bliver forhindret i at sætte Retten til det befalede Klokkeslæt, og dette først skeer mere

end eet Qvarteer senere, udtrykkeligen i Protocollen skal anføre denne Omstændighed saavel som Aarsagen hertil.

ad §. 12. Den første passus i denne §. er ligeledes overensstemmende med det foransførte specielle Rescript af 30te Novbr. 1764; og, skjøndt den vel er mindre nødvendig, naar Retten sættes til en bestemt Tid, end under den modsatte Forudsætning, saa kan det dog billigen fordres, at Retten ikke haves strax efterat den er sat, fordi der ei øieblikkelig til den befalede Tid indfinder sig nogen, og saaledes de, der have Ærinde til Tinget, ved at komme nogle Minuter for sildig, hvilket for Landboere, der ofte have en lang Vej til Tinget, let kan være en Følge af tilfældigt Ophold paa Veien, af Ughrens Forskjellighed e. d., udsættes for at maatte tage tilbage med uforrettet Sag. Men især naar den ene Part har givet Møde i rette Tid og Sagen i dennes Overværelse har været foretaget, inden den anden Part indfinder sig, vilde det være haardt, om den, der saaledes er kommen for sildig, omendskjøndt han indfandt sig før end Retten blev hævet, skulde betragtes som aldeles udebleven, hvorved han mueligen kunde lide et væsentligt Næstetab. Uagtet der nu saaledes bør tages billigt Hensyn til den Vanskelighed, der ofte for Landboerne kan være forbundet med nøjagtig at møde paa Tinget til et bestemt Klokkeslæt, bør det dog paa den anden Side ikke være uden Følge, at en Part ei har været tilstede, naar den ham vedkommende Sag efter sin Orden er paaraabt, da ellers Enhver, stolende paa, at han intet vilde tabe ved at komme for Al-

digt, naar han kun indfandt sig inden Retten hævedes, vilde blive ligegyldig ved at møde betimelig og saaledes Diemedet med at fastsætte en bestemt Tingtid vilde forfeiles. Paa disse Betragtninger er den i Paragraphen foreslaaede Bestemmelse bygget, hvorefter den Part, der har forjæmt at møde til rette Tid, men dog siden indfinder sig sørend Retten hæves, kan faae Sagen for igjen, mod at erlægge en Kjendelse til en i Retten værende Fattighøsse; hvilket og er analogt med hvad der for Hof- og Stadsretten er foreskrevet i Rescript af 18de Febr. 1785, kundgjort ved Placat 23de s. N. Da det imidlertid ikke kunde gjøres den Part, som har givet Møde tidt, til Pligt at opholde sig i Retten saa længe, indtil denne blev hævet, for at erfare om ikke Modparten omfider vilde møde, maatte der naturligvis sørges for, at han, naar Modparten, efterat hiin allerede havde forladt Retten, indfandt sig og imod Erlæggelsen af fornævnte Kjendelse begjerede Sagen paa nye foretaget, fik fornøden Underretning om hvad der saaledes i hans Bevarelse var passeret. Da iøvrigt den Part, der ikke er mødt i rette Tid, maad, for at faae Sagen for igjen, betale Gebyr for dens Udsættelse og ofte tillige for den i Paragraphen omhandlede Udskrivt og sammes Forkyndelse, formentes det, at der i det omhandlede Tilfælde et bør fordres Reassumtionsgebyr, for ikke at gjøre Sølgene af hiin ofte let tilgivelige Feil alfor byrdesulde.

Ifølge ovenmeldte Rescript til Hof- og Stadsretten af 18de Febr. 1785 §. 1, kunde den Citant,

som skulde incaminere en Strævning, skøndt han ikke gav Møde i rette Tid, og uagter maaskee Modparten, der var mødt itide, allerede havde bortfjernet sig, saae Sagen for paa nye, mod at erlægge en ubetydelig Kjendelse til Fattighøssen; hvortmod den Indskævnte, der ikke mødte ved Sagens Paaraab, risikerede, at denne strax uigjenkaldeligen blev optagen til Dom, saa at han tabte alle de Indsigelser, han kunde have mod Søgmaalet, og end ikke, uden ved en ganske extraordinær Bevilling, kunde hjælpes ad Appellationsveien. Den Ulighed, der saaledes til Skade for Indskævnte har fundet Sted, og som ikke kan bestaae med Billighed, ligesom den og kunde misbruges af en snedig Citant, vil bortfalde, naar de i §. 12 indeholdte Bestemmelser, der have Hensyn til begge Parterne, gjøres gjeldende for Retterne i Kjøbenhavn, hvorved naturligtvis forhævnte Rescript, forsaavidt det affølger fra hine Bestemmelser, vil blive ophævet.

ad §. 13. En ikke ubetydelig Årsag til Processers Forhaling ligger deri, at der ikke er foreskrevet nogen anden Termin til Afgjælse af de Kjendelser, der skulle afgjøre, om en begjert Udsættelse kan gives eller ikke, end de 6 Uger, som L. 1—5—8 har givet Dommeren til Doms Afgjælse. Ved den Kongelige Lands-Overret samt Hof- og Stadsret møde isærigt særdeles Vanskeligheder ved steblikkelig Afgjørelse af hine Spørgsmaal, hidværende deels fra det større Antal af Sager, som der foresalde hver Retsdag, deels fra den Omstændighed, at Retten bestaaer af flere Medlemmer, hvilket samme og gjælder med Hensyn til

Lands-Overretten i Viborg. Hvor det nemlig ikke strax ansees klart, at Udsættelse bør tilstaaes, er det nødvendigt, at Rettens Medlemmer deliberere herom; men, da disse umuligt altid forud kunne kjende Sagens Stilling saaledes, at de strax kunne tage en Beslutning, og det vilde medføre Standsning i de andre Sager, om Parterne skulde udvises og Bote- ring anstilles angaaende hver enkelt Sags Udsættelse, saa bliver Sagen i saadanne Tilfælde optagen til Kjendelse eller alternative til Kjendelse eller Dom, og circulerer, som andre Retsfager, blandt det behørige Antal Tilforordnede. Da herved altid foraarsages i det mindste 8 Dages, ofte endog længere Ophold, saa flyder heraf, at Man, heller end ved Sagens Optagelse at foranledige et endnu større Ophold, maatte bevilge en begjert Udsættelse, naar den ikke strax fremstillede sig som aldeles ugrundet, og især naar den kun var for 8 eller 14 Dage, og det ikke faldt i Dinene, at den vilde trække længere Udsættelse efter sig, skjøndt det imidlertid stundom senere viste sig, at den saaledes bevilgede korte Anstand havde en lang Udsættelse til Følge, da Man ikke siden uden Inconsequents kunde nægte den længere Tid, som maatte udkræves til det eengang som gyldig Anstandsgrund erkjendte Dømeds Opnaaelse. §. 13 indeholder de Bestemmelser, der ere anseete tjenlige til at hæve den foransførte Anledning til Sagens Ophold.

ad §. 14. Det er uden Tvivl i Lovgivningens Aand, at Retterne ex officio skulle ansee Sagførerne, naar disse gjøre dem skyldige i Sagens utilbørlige

Forhaling, uden at nogen Paastand af Modparten derom behøves, endnu mindre nogen Strævning eller Saggivelse. Dommerne bør vaage over en tilbørlig og lovmæssig Procedure og ingenlunde overse Procurotorernes Overtrædelser, fordi vedkommende Parter, der maaskee ikke have Kundskab om at Forseelsen er begaaet, eller Ingen Interesse have i at faae den skyldige Sagfører anset, ei derom gjøre Paastand. Endnu mindre bør den ene Sagfører kunne finde Beskyttelse deri, at den anden Sagfører ikke paataaler Opholdet. Som en accessorisk Deel af selve Sagen ligger og saadant Forhold umiddelbart for Dommeren, uden at behøve særskilt at inddrages. L. 1—9—11, 1—12, Forordningen af 23de December 1735, in specie dens Præmisses (cfr. S. 2), Forordningen 3die Marts 1741 S. 9 og Forordningen af 3die Juni 1796 indeholde desuden bestemte Vidneskyrd om Lovgivningens Princip i foransførte Henseende. Imidlertid har især den sidstnævnte Forordning tvertimod dens Hensigt givet Anledning til at indskrænke Dommernes Myndighed till at ansee Procuratorerne for ulovligt Ophold i Sagerne. Det er kun i criminelle og beneficerede Sager, at Forordningens §§. 35 og 39 hjemle Bøder blot for Sagernes Forhaling. §§. 10 og 11 ere vel almindelige og uden Tvivl i Forbindelse med S. 7 ansete tilstrækkelige til i de øvrige Sager at hæmme disses utilbørlige Forhaling. Men for nævnte §§. 10 og 11 have netop ved de haarde Udtryk, hvorved Sagførernes Misbrug characteriseres, og ved den strenge Straf af Bestallingens Fortabelse,

der i tredie Sjentagelsestilsælde finder Sted, givet Anledning til, at Sagsførerne udenfor de i §§. 35 og 39 omhandlede Tilfælde yderst sjældent ere dragne til Ansvar, nemlig kun naar det har været indlysende, at de have brugt Rænker for at forhale Sagerne.
(Fortsættelsen følger i næste Nummer).

Fedige Embeder.

Under det danske Cancellie: Seiling og Stinding Sognekalb i Aarhus Stift, 150 Rbdlr. — Bølling og Sædding Sognekalb i Ribe Stift, 160 Rbdlr. — Qvong og Lyhne Sognekalb i Ribe Stift, 148 Rbdlr. — Ordineret Catechet og første Lærer; Embede ved Borger-skolen i Rudkjøbing. Løn 300 Rbdlr. Sølvs foruden frie Boelig, 4 Favne Brænde og Høitidsoffer af Menigheden.

Befordringer og Afgang.

Under det danske Cancellie: Den 12te Januarii er Conferentsraad Schønheyder, Ridder af Dannebrogen og Dannebrogsmænd, efter Ansøgning i Naade entlediget som Advocat i Høiesteret, og den 16de udnævnt til extraordinalt Assessor i bemeldte Ret. Den 18de, Sognepræst for Seiling og Stinding Menigheder i Aarhus Stift, J. Hee, til Sognepræst for Lødberg og Meilbye Menigheder i samme Stift; Sognepræst for Bølling og Sædding Menigheder i Ribe Stift, J. E. Jordan, til Sognepræst for Skjern Menighed i samme Stift; Sognepræst for Qvong og Lyhne Menigheder i Ribe Stift, N. H. Ollvarius,

til Sognepræst for Lunde og Outrup Menigheder i samme Stift.

Under Rentekammeret: Den 29de Decbr. 1827 er Cand. juris C. E. Vardenfleth udnævnt til Kammerjunker. Den 8de Jan. 1828, Cand. juris C. W. Barner forundt Plads som Auscultant i Rentekammeret. Den 12te, Conferentsraad Schönheyder, Ridder af Dannebrogen og Dannebrogsmænd, efter Ansøgning i Naade entlediget fra sit Embede som Kammeradvocat. Den 21de, Høiesteretsadvocat og Generalassessor, Statsraad H. Vilsted, udnævnt til Kammeradvocat.

Under Landmilitairtaten: Den 25de Decbr. 1827 er Capitain C. F. v. Carlsen, Compagniechef i Livjægercorpset, affædiget efter Ansøgning og formedelst Svagelighed i Naade af Krigstjenesten med Majors Character og Pension. Den 26de, Secondlieutenant a la suite ved Livgarden til Hest, C. E. Greve af Knuth, affædiget i Naade af Krigstjenesten som Ritmester. Den 27de, J. Nørager udnævnt til overcomplet Cadet uden Gage ved Landcadetcorpset. Den 28de, ved Artilleriecorpset er skeet følgende Avancement: Stabscapitain G. F. v. Sprechler udnævnt til Chef for det 13de Compagnie; characteriseret Capitain C. F. v. Schumacher til Stabscapitain og characteriseret Premierlieutenant N. P. W. N. v. Keyper til virkelig Premierlieutenant; characteriseret Premierlieutenant B. W. P. v. Klubien tillagt den høiere Secondlieutenants Gage og Secondlieutenant C. A. L. H. v. Lesjer indtraadt i virkelig Nummer paa yngst Secondlieutenants Gage,

hvorved hans havende Extragage bespares; endvidere er Oberstlieutenant W. v. Wille tildeelt det 16de Compagnie; ved det andet Livregiment er Secondlieutenanterne G. J. W. v. Nielsen og F. W. v. Anker tillagte den høiere Secondlieutenants Gage, hvorhos den førstnævnte er ansat ved Jægercompagniet og den sidstnævnte ved Grenadeer-Compagniet; Secondlieutenant ved samme Regiment F. C. v. Lange placeret ved et Musqveteer-Compagnie. Den 29de, Premierlieutenant a la suite ved Prinds Frederik Ferdinands Regiment lette Dragoner J. v. Friis affødiget efter Ansøgning i Naade af Krigstjenesten som Ritmester; E. A. v. Buchwaldt udnævnt til overcomplet Cadet uden Gage ved Landcadetcorpset. Den 30de, ved Livjægercorpset er skeet følgende Avancement, nemlig: Major J. P. v. Jensen meddeelt Oberstlieutenants Character med den ham reserverede Anciennitet; Stabs capitain E. v. Worch udnævnt til Chef for andet Compagnie; Premierlieutenant P. B. v. Thuesen til Capitain og Chef for tredje Compagnie; Premierlieutenant a la suite E. v. Hansen til Stabscapitain; Secondlieutenant E. A. v. Jacobsen til Premierlieutenant; og Premierlieutenant og Adjutant E. v. Nabye forundt Capitains Character. Soldkassereren i Frederikssted paa St. Croix C. W. Narestrup meddeelt Over-Krigs-Commissairs Character, med Rang med No. 3 i femte Klasse og med Tilladelse at bære den reglementerede Uniform og Armeeens Felttegn. Den 1ste Jan. 1828, Secondlieutenant af andet Livregiment L. S. v. Lassen forsat i lige Egenkab til det Syenske Infanterieregiment. Den

2den, ved det andet Jydske Infanterieregiment es
 Stabscapitain J. A. E. v. Suckow forsat til et Mus-
 queteer Compagnie; Stabscapitain E. v. Rankius og
 Secondlieutenant W. F. L. v. Hedemann placerede ved
 Jægercompagniet. Den 5te, de ved det tredje Jydske
 Infanterieregiment staaende Premierlieutenanter A.
 v. Woldike og L. E. v. Cramer meddeelt Capitains Cha-
 racter med den dem reserverede Anciennitet. Den
 6te, Secondlieutenant af andet Livregiment E. N. v.
 Meinung tillagt den højere Secondlieutenants Sæge.
 Den 8de, den ved det Syenske Infanterieregiment
 staaende Regimentschirurg A. Nielsen tillagt Rang med
 Capitainer; Capitain. Vagtmesteren i Kjøbenhavns
 Fæstning W. v. Cathala forundt Anciennitet som Ca-
 pitain af Armeen fra 30te Septbr. 1826; Premierleu-
 tenant ved Livjægercorpset H. J. v. Plutti, der paa an-
 den Naade er ansat, afskediget i Naade af Krigstje-
 nesten. Den 12te, den ved Livregimentet Cuirassierer uden
 Sæge staaende Secondlieutenant a la suite W. v. Haff-
 ner, Adjoint ved General. Quartiermester, Staben,
 forsat i lige Egenkab til Livgarden til Hest; Second-
 lieutenant af det Oldenborgske Infanterieregiment L.
 D. v. Robertson tillagt den højere Secondlieute-
 nants Sæge; Premierlieutenant af det Syenske Infan-
 terieregiment J. v. Dahlff udtraadt efter Ansøgning af
 Nummer og sat a la suite ved Regimentet paa 2 Aar
 uden Sæge. Den 14de, ved Livjægercorpset er Second-
 lieutenant F. P. v. Hagen udnævnt til Premierlieutenant.
 Den 15de, K. J. F. Greve af Ahlesfeldt udnævnt til
 Cadet uden Sæge ved Landcadetcorpset.

Collegial-Tidende.

Med kongeligt allernaadigt Prætollegium.

No. 8 og 9. Den 2den Februarii 1828.

Trykt i det Kongl. Bøisesh. Bogtrykkerie af E. F. Schibarr.

Undertegnede ere Redactører, Forlaggere og Udgivere af denne Tidende:

Peter Johan Mourad, Anders Sandse Ørsted,
Deputerede i det kongelige danske Cancellie.

Lovgivning.

Slutningen af de i No. 5, 6 og 7 begyndte Meddelelser angaaende Forordningen 16de Januarii 1828.

ad §. 14. Den, der til Exempel har taget en Udsættelse, som han dog ikke har benyttet til Sagens Fremme, er ikke bleven anseet efter hine Paragrapher, naar det er blevet klart, at han ved at tage Udsættelsen allerede har havt det Forsæt, et at benytte den. Ligesom Sagsførerne staae under Dommernes officielle Control med Hensyn til Sagens ulovlige Forhaling, saaledes staae og Underdommerne under Overdomstolens; og, naar de i Medhold af L. 1—2—4 ere lovligen stævnte for Overretten, saa bør denne, uden at nogen speciel Paastand i saa Henseende behøves, bestemme deres Behandlings Lovlighed, og, hvis de be-

findes at have gjort sig skyldige i nogen Forseelse, dersom de drage dem til Ansvar. De paaberaabte Præmisser til Fdn. om temere litigantes af 23de Decbr. 1735 have og Indskærpet, at Overretterne, især Højesteret, paa det allerstrengeste skulle paasee Underdommernes og Sagførernes Forhold, om det end ei af Parten er paastaet. Denne samme Anordning viser og, hvad der alt flyder af Sagens Natur, at Overdomstolene ex officio maae kunne ansee de Sagførere ved de underordnede Retter, som disse selv have forsømt at ansee. Overdomstolene rette herved blot en Mangel i Underrettens Dom. Imidlertid er det ikke erkjendt, at en Underdommer ogsaa udenfor criminelle og beneficerede Sager kan drages til Ansvar for Sagens ulovlige Forhaling, skjøndt dette ei udtrykkeligen er paastaet af den, som derunder ligger; og Bestemmelserne i Fdn. af 3die Junii 1796 §§. 35 og 39 kunne og ansøres for Praxis. Selv i det Tilfælde, at Lovens specielle og udtrykkelige Bestemmelse om Doms Afgivelse inden 6 Uger ikke er efterkommet, har det været antaget, at Dommeren ei derfor kunde muldtes, naar vedkommende Part ei derom gjorde Paastand. Paa alt dette har Cancelliet troet, at der vil kunne raades Bod ved de i §. 14 indeholdte Bestemmelser. Det fandtes derimod ei raadeligt, at udvide til alle Sager hvad der i Fdn. af 3die Junii 1796 er bestemt om Advocaternes Forpligtelse til i criminelle og beneficerede Sager for Højesteret at documentere hele Proceduren; thi dette vilde lede til megen Vidtløftighed, og Diemedet

vil kunne ventes opnaaet derved, at Advocaterne i de Sager, som de mundtliggen udføre, blive pligtige at paaanke ulovligt Ophold, naar saadant har fundet Sted, ligesom naturligtviis og Hviesteret, naar den, endog uden at sig Anke fremsættes, finder Anledning til at formode ulovligt Ophold, kan undersøge dette, og efter befundne Omstændigheder kalde Vedkommende til Ansvar.

ad §. 15. Skjøndt Bestemmelserne i denne Paragraph kunde synes at følge af sig selv, formeentes de dog at burde optages i Anordningen, da det turde være tvivlsomt, om de af alle Domstole vilde blive erkjendte, naar de ikke udtrykkeligen bleve indskærpede.

ad §. 16. Det var Cancelliet bekjendt, ligesom det og erfarede af de fra forskjellige Auctoriteter indhentede Erklæringer, at Meningerne i Praxis vare deelte angaaende det Spørgsmaal, hvorvidt en Skifteforvalter, der behandler et Sterv eller Fallitboe, i Henseende til Repartitionens Forfattelse er pligtig at holde sig Bestemmelserne i L. 1—5—8 og Fdn. af 3die Junii 1796 §. 23 efterrettelig, saa at Bestemmelsen om Boets Fordeling mellem Vedkommende tilendebringes respective i 6 eller 12 Uger fra den Tid, Boet er optaget til Slutning. Da Skifteforvaltningen, som en Deel af Retspleien, maa være de almindelige for dennes hurtige Fremme foreskrevne Regler undergivet, forsaavidt de paa samme ere passende, hvilket og bestyrkes ved Placat af 13de August 1766, in fine, Fdn. om Skifteforvaltningen paa St. Croix af 6te Decbr. 1799 §. 11 og paa St. Thomas 17de April 1807 §. 9,

saa er det formeentligen utvivlsomt, at den i L. 1—5—8 og Frd. af 3die Junii 1796 §. 23 bestemte Termin til Doms Afgjælse maa gjælde med Hensyn til de egentlige Skiftedecisioner, der ganske have Form af Domme og ligefrem gaae ud paa at afgjøre de paa et Skifte foresaldne og til Skifterettens Paakjendelse indladte Tvistigheder. Derimod kunde det ansees tvivlsomt, om Skifterepartitioner bør betragtes som egentlige Domme. De forudsætte ikke altid nogen Tvistighed, som derved decideres, hvortilmod de under Skiftet opkomne Disputer som oftest isorveien ere afgjorte ved Skifterettens Eragtninger. Men da imidlertid den endelige Repartition indeholder en Afgjærelse af Vedkommendes Mellemværende med Voet, hvilket maa bedømmes efter de i Lovgivningen hjemlede Retsregler, anvendte paa det givne Tilfælde, ligesom Paaankningen til høiere Ret, saavel hvad Tiden som Stedet angaaer, aldeles er underkastet de samme Regler, som andre Skiftedecisioner (see L. 1—6—6), saa have dog Skifterepartitioner meget tilfælleds med Decisioner og egentlige Domme, og der synes derfor at være god Grund til derpaa i al Fald analogisk at anvende den med Hensyn til Domes Afgjælse fastsatte Termin. Det vilde og staae i en paafaldende Modsigelse med den særdeles Omhu, Lovgivningen har vist for Skifters hurtige Fremme, om der udenfor Nødvendigheds-tilfælde skulde tilkomme Skifteforvalteren en længere Frist til det Decret, hvorved Voets Deling mellem Vedkommende reguleres, end den, der er tilstaaet til

Afgjølsen af en Dom, hvilken ofte kan være forbun-
 den med et vidtløftigere og vanskeligere Arbejde, end
 de fleste Skifterepartitioner medføre. En Tid af resp.
 6 eller 12 Uger vil i de allerfleste Tilfælde være til-
 strækkelig til Opgjørelsen af en Skifterepartition; og
 naar samme i et enkelt Tilfælde ei skulde være til-
 strækkelig formedelt Voets overordentlige Vidtløftig-
 hed eller andre særdeles Omstændigheder, vilde Skifte-
 forvalteren paa derom til Cancelliet indgiven Ansøg-
 ning kunne vente at blive meddeelt speciel Tilladelse
 til at have Voet optaget til Slutning i længere Tid.
 I Overensstemmelse hermed er Anordningens §. 16
 affattet, hvor endvidere er tilføjet den Bestemmelse,
 at en Skifteforvalter, der har gjort sig skyldig i ulovligt
 Ophold med et Skiftes Slutning, ikke skal fritages
 for Ansvar fordi vedkommende Creditorer og Arvinger
 have givet deres Samtykke til en længere Frist; ved
 hvilken Bestemmelse den Misbrug vil forebygges, at
 Skifteforvaltere, naar de ikke tidt ere blevne færdige
 med Repartitionens Forfattelse, for at undgaae Ansvar
 herfor, saae Vedkommende til at erklære, at de renunciere
 paa Anvendelsen af L. 1—5—8. Vel er det en al-
 mindelig Grundsætning i vore Proceslove, at enhver
 Rets sag kan udsættes, naar Parterne dertil give deres
 Samtykke, hvilket Princip blandt andet ligger til Grund
 for Frdn. af 3die Junii 1796 §. 7, saavel som for
 den nærmere Bestemmelse af dette Lovsted, der i denne
 Anordnings §. 4 er foreslaaet. Men dette laader sig
 ikke ligesvem anvende med Hensyn til Skifteforvalt-

ningen, blandt andet forbi Staten, baade formedelst dens Baretægt for de umyndige Arvinger og paa Grund af de det Offentlige tillagte Afgifter, er interesseret i at Skiftet sluttet, og altsaa maa ansees som en af de Parter, hvis Samtykke maatte være fornødent; ligesom man og kunde tænke sig, at en Skifteforvalter, efterat have tilfredsstillet alle Arvingerne og Creditorerne for hvad der tilkom dem, kunde i det uendelige faae deres Samtykke til Boets Udsættelse, og derved berøve de offentlige Kasser deres Indtægter. Det Offentlige fører derfor en særdeles Control med Skifters hurtige Tilendringelse; og i Særdeleshed indeholder Pl. af 21de April 1824 §. 1, at Cancelliet kan lade en Skifteforvalter tiltale for ulovligt Ophold med et Boe, om det end ei af Bedkommende paatales *). Det er altsaa ganske i Consequentsen, at der behøves speciel Bevilling fra Cancelliet til Prolongation af den sædvanlige Frist; og hvor denne virkeligen maa ansees utilstrækkelig, vil Bevillingen ikke blive nægtet. Hvad nu Ansvaret for den Skifteforvalter angaaer, som saaledes utilbørligen opholder et Skiftes Slutning, da kan han i Analogie af L. 1—5—8 i intet Tilfælde herfor være at ansee mildere end med en Mulct af 200 Lod Sølv. Men da imidlertid Pl. af 21de April 1824 §. 1 for Skifters ulovlige Forhaling i Almindelighed fastsætter en Straf, hvis Minimum vel for de tvende første Gange, lig Forseelse begaaes, er ringere end hin Mulct, men som paa den anden Side ofte kan være langt bety-

*) Cf. Coll. Tid. for 1824, S. 235—237.

deligere end denne, saa vilde det være anomalisk, om den Skifteforvalter, der utilbørligen havde forhalet selve Slutningen af Skiftet, herved under ingen Omstændigheder skulde kunne paadrage sig større Ansvar, end den foransførte Mulct af 200 Lod Sølv.

ad §. 17. Det er ikke ualmindeligt, at Repartitionen i et Boe opgjøres uden at der af Skifteretten træffes nogen Foranstaltning til at de i Boet interesserede Personer herom erholde nogen Underretning. Da imidlertid Repartitionen, der ofte er den vigtigste Actus under den hele Skiftebehandling, indeholder den endelige Afgjørelse af Bedkommendes Mellemværende med Boet, have disse uden Tvivl billigt Krav paa at meddeles Kundskab om sammes Tilendebringelse, for at sættes istand til i saa Henseende betimelig at varetage deres Fart, og, om fornødent gjøres, paaanke Skiftebehandlingen inden de lovbestemte fatalia appellationis, der endog med Hensyn til Skiftesager, ifølge Placat af 26de August 1785, §. 1, og Placat af 2den Juni 1819 §. 1, ere kortere end den sædvanlige Appellationsfrist, nemlig resp. 12 Uger eller 6 Maaneder. At samtlige Bedkommende forud bør gives fornøden Underretning om Repartitionens Fremlægelse, synes og ligefrem at følge af den almindelige Grundsætning i L. 1—4—1, hvorefter ingen Retshandling kan have nogen forbindende Kraft for de Paagjeldende med mindre disse dertil have været lovliggen indvarslede. Med Hensyn til Politiesager, samt Søe- og Gjæsteretsager, der heller ikke foretages paa lovbestemte Tingtider, og for hvilke der ligeledes

er bestemt en usædvanlig kort Appellationsfrist, er det endog ved Frd. af 15de Jan. 1817, §§. 1 og 4, udtrykkelig foreskrevet, at Parterne skulle kaldes til at overvære Dommens Afgjælse; og denne Analogie synes saa meget mere afgjærende, som Afgjælsen af en Dom dog stedse er en offentlig Retshandling, hvorom man lettere kan erholde Kundskab end om en Skifte-repartition, der kun tilføres Protocollen, uden at nogens somhelst Offentlighed dermed er forbunden. Imidlertid kan det ikke ubetinget være nødvendigt, at Bedkommende særligen indkaldes for at være tilstede ved Repartitionens Fremlæggelse, hvorimod det maa være tilstrækkeligt, ligesom det endog, for saavidt mueligt at bespare Boet de med Indvarsling forbundne Udgifter, ordentligviis vil være at foretrække, at der ved en foregaaende efter behørig Kundgjørelse afholdt Skiftesamling berammes en vis Dag, paa hvilken Repartitionen skal forelægges til Skifteprotocollen; men saafremt dette ikke er skeet, bør Skifteforvalteren paa en af de i Pl. af 21de April 1824 §. 2 anordnede Naader betimelig give samtlige Bedkommende fornøden Underretning om, naar Repartitionen i Boet vil blive fremlagt. Og da saaledes Repartitioner, naar de Paagjældende ikke i Overeensstemmelse med det foranførte derom have erholdt den behørlige Communication, ei kan anses lovligen tilendebragt, saa er det heraf en umiddelbar Følge, at de lovbestemte fatalia appellationis først kunne regnes fra Repartitionens Fremlæggelse i en forud tilbørligen berammet og kundgjort Skiftesamling.

ad §. 18. Det er efter Lovens 1—2—3 nødvendigt, at den Dommer, hvis Dom eller Behandling indankes for høiere Ret, dertil kaldes; men dette Lovsteds Nicmeed kræver ikke, at han særskilt skal kaldes ved hver Contras og Continuationsstævning, som i Sagen maatte udtages; og en saadan Indfaldelse maa ofte foraarsage betydeligt Ophold, da sliG Stævning efter L. 1—4—21 kan forkyndes for Modpartens Sagfører, som boer paa Stedet, hvor Overretten eller Høiestret holdes, medens Dommeren kan boe langt borte. §. 18 gaaer derfor ud paa at fritage for Continuations- og Contrastævnings Forkyndelse for Underdommeren, men gjar dog en i Retfærdigheden grundet Undtagelse for det Tilfælde, at Paastand ifølge samme gøres over ham.

ad §. 19. Det er allerede i Cancelliets Skrivelse af 1ste Decbr. 1798 til Amtmanden over Ringkjøbing Amt bestemt, at Stævningsmænd, som ved Skjodesløshed spille nogens Stævnemaal, herfor bør dømmes til at erstatte den Skadelidende det han derved paasørte Tab, og tillige af Dommeren tilpligtes at bøde fra 1 til 10 Rdlr. til Sognets Fattige; hvilket og hidtil er fulgt saavel i bemeldte Amt som paa de fleste andre Steder. Imidlertid ansaae Collegiet det for hensigtsmæssigt, at hlin Bestemmelse i Forbindelse med hvad der lævrigt i §. 19 er foreslaaet optoges i Anordningen, hvorved og fornævnte Bestemmelse erholdt en Notorietet, som den hidtil har faaet.

R e g n ſ e a b

over

Nationalbankens Indtægter og Udgifter

for

Bankaaret fra 1ste August 1826 til 31te Julii 1827,
tilligemed vedføjet Forklaring,
som viser Bankens Status til bemeldte 31te Julii.

Bankens Indtægt.

	E s l v.		S e d l e r.	
	Rbdlr.	ſ.	Rbdlr.	ſ.
Indkomne Renter af Bankens Ublaar i Esly og Sedler fra den 1ste August 1826 til den 31te Julii 1827	73,173	14	68,954	20
Disconto af Omsætninger med Banco, samt Renter af Ublaar og af udestaaende Summer i Banco, fra den 1ste August 1826 til den 31te Julii 1827, Bcmk. 9351, hvoraf: Bcmk. 1441. 12 ſ. ere betalte med Banco beregnet al part, Esly Rbd. 961. 16. Bcmk. 450. ere betalte med Esly Rbd. 300.	1261	16		
Bcmk. 7459. 4 ſ. ere betalte med Sedler til forskjellig Cours. Ialt Bcmk. 9351.	.	.	5599	63
Indkomne Renter af de Bankens tillagte Hæftelses-Capitaler, nemlig :				

Bankens Udgiwt.

	Sølv.		Sedler.	
	Rbdlr.	ß.	Rbdlr.	ß.
Renter og Afdrag af Finant- sernes Reservefond, bestem- te ved Octroyens 12te §. til Sølv Rbdl. 210,000 hver Termin, hvoraf 5 pCt. af den resterende Capital er Rente, det øvrige Afdrag, ere i dette Aar udbetalte saaledes: Den 11te Dec. 1826: Sølv Rbd. 129,014 48 ß. Rente med Sedler a 225 pCt. Rbd. 145,141. 30 ß.; Sølv Rbd. 80,985. 48 ß. Afdrag med Sedler Rbd. 91,108. 66 ß.; i alt Sølv Rbd. 210,000. Den 11te Junii 1827: Sølv Rbd. 126,989.85 ß. Rente med Sedler a 225 pCt. Rbd. 142,863.60 ß.; Sølv Rbd. 83,010.11 ß. Afdrag med Sedler Rbd. 93,386.36 ß.				
Sølv Rbdlr. 210,000.	.	.	472,500	.
Udbetalte Renter af Bankens Obligationer, udstedte til Indløsning af Slesvig-hols- teniske Myntpapirer.	.	.	126,542	72
Udbetalte Renter af Obliga- tioner, udstedte for Ind- laan i Bankens Kasse i Sølv og Sedler	52,288	14	79,623	35
Til Udbetaling af udtrukne og indfrieede Obligationer for Laanet af 4de Febr. 1820	100,700	=		

Bankens Indtægt.

	Solv.		Sedler.	
	Rddlr.	ß.	Rddlr.	ß.
J Danmark for Bankaarene 1818 til 1824, eller fra 1ste Octbr. 1817 til 1ste Octbr. 1824.	58,504	1	12,162	29
J Hertugdømmene for samme Tidsrum	51,901	62		
J Danmark for Terminerne fra 1ste Octbr. 1824 til 1ste Octbr. 1825	2234	84	92,358	44
J Hertugdømmene for sam- me Tidsrum	6036	6	315	
J Danmark for Terminerne fra 1ste Octbr. 1825 til 1ste Octbr. 1826	106,155	81	736,798	51
J Hertugdømmene for sam- me Tidsrum	11,593	59		
J Danmark for Terminen fra 1ste Octbr. 1826 til 1ste April 1827	29,171	34	175,342	8
J Hertugdømmene for sam- me Tidsrum	354	81		
Indkommet fra Bank-Insti- tutet i Altona a Conto paa- hvad samme aarlig har at bidrage til Afgjørelse af den paa Banken, ifølge Oc- troyens 12 §., hvilende Gjeld			792,734	36
Renter af Obligationer, Ban- ken tilhørende	160		1418	38

Anmærkning.

Restance i Danmark for 1818	Solv Rdd.	5014.	67.
Ditto	= 1819	3034.	23.
Ditto	= 1820	21,482.	93.

Bankens Udgifter.

	Sølv.		Sedler.	
	Rbdlr.	ß.	Rbdlr.	ß.
Transport	152,988	14	678,666	11
Udbetalte Renter af Obliga- tionerne for samme Laan i 11te Dec. Termin 1826 og 11te Junii Termin 1827	177,814	=		
Tilbagebetalinger af forme- get indbetalte Summer til Udløsning af Hæstefet i Hertugdømmene efter Pa- tentet af 4de Julii 1818	25	89		
Provision, Courtage med vi- dere af Banco-Omsætnin- ger i Hamborg Bank. 3300. 12. 6.	2200	50		
Omkostninger ved Seddel: Fa- brikationen, for Seddel: Papir, Trykning, Stemp- ling og Lønninger til Nu- meranter og Underskrivere	20,628	92	9	=
Godtgjørelse for falske Sedler			1008	=
Omkostninger ved Bankens Administration, nemlig Lønninger til Directionen, Embedsmænd og Betjente, samt Bortpenge til Rigs- bankens Direction og Ad- ministration Sølv Rbd. 49,500. Betalinger for Ex- tra Forretninger, Godtgjø- relse samt Honorair til Personer, som ved sær- skjellige Leiligheder have tagtaget Bankens Lær Sølv Rbd. 1030. Sedl. Rbd. 793. 80.; Porto Sedl. Rbd. 3113. 23.				

Bankens Indtægt.

Restance i Danmark for 1821	Øslv Rbd.	25,688. 89.
Ditto	1822	44,635. 67.
Ditto	1823	62,917. 77.
Ditto	= 1824	49,534. 75.
Ditto	= 1825	60,165. 33.
Ditto	= 1826	119,532. 67.
Restance i Hertugd. pro. 1818 til 1820		45,159. 80.
Ditto	= 1821 til 1826	32,430. 30.

Øslv Rbd. 469,597. 29.

	Øslv.		Sedler.	
	Rbdlr.	ß.	Rbdlr.	ß.
Da Udgiften i Øslv saale des har været 64,217 Rbd 90 ß. større end Indtæg- ten i samme Valuta, saa er Capital-Conto belastet og Indtægten her tilskrevet	64,217	90		
Hvilken Sum igjen er godt- gjort Capital-Conto til Cours 225 pCt. med
For dette Bankaar er alt- saa Overskud
	Rbdlr.			
	404,764	48	1,885,683	1

Bankens Udgv. t.

	Sølv.		Sedler.	
	Rbdlr.	ß.	Rbdlr.	ß.
Courtager for Omsætning med Sølv og Banco, Reparationer, Inventar- ets Forbedring og Skatter, Bogbinder- og Bogtrykker- Arbejde, Vognleie, Brænd- sel, Lys, Papir og Skri- vematerialier, samt andre daglig forefaldne Udgv. t. Sølv Rbd. 576. 91. Sedl. Rbd. 10,091. 83. tilsam- men	51,106	91	13,998	90
	404,764	48	693,682	5
• • • • •	• •	•	72,245	17
• • • • •	• •	•	1,119,755	75
Rbdlr.	404,764	48	1,885,683	1

Nationalbankens Status til den 31 Julii 1827, saavel med Hensyn til dens Grundfond og de paa samme efter Octroyen hvilende Byrder, som i Hensende til Bankens øvrige Activa og Passiva.

I. A. Efter det for forrige Bankaar aflagte Regnskab udgjorde Bankhæftelsens Beløb for Danmark den 31te Julii 1826 den Sum 16,162,975 Rbd. 73 ß. herpaa er i det sidst forløbne Bankaar indtil den 31te Julii 1827 afbetalt i rede Sølv

121,901 Rbdlr. 92 f. og ved
de fra vedkommende Autho-
riteter Directionen tilstillede Be-
rigtigelser i Hæftelsesregistre-
ne er bevirket en Afgang i
denne Hæftelsescapital til Be-
løb 4721 Rbdlr. 30 f. til-
sammen . . .

126,623 — 62 —

Hvorefter Bankhæftelsens Be-
løb til 31te Julii 1827 bli-
ver for Danmark . . .

16,036,352 Rbd. 47 f.

Anmærkn. De paa Hæftelserne indbetalte
121,901 Rbdlr. 92 f. ere tilskrevne Ban-
kens Capital. Conto i Sølv.

B. Bankhæftelsens Beløb for
Hertugdømmene Slesvig og
Holsten udgjorde den 31te
Julii 1826 . . .

12,053,557 Rbd. 69 f.

herpaa er i det sidste Bank-
aar indtil den 31te Julii
1827 afbetalt i rede Sølv
10,200 Rbd. 86 f., og ved
de fra vedkommende Autho-
riteter Directionen tilstillede
Berigtigelser i Hæftelsesre-
gistrene er bevirket en Afgang
i denne Hæftelsescapital til
Beløb 7904 Rbdlr. 95 f.,
hvorfra dog afgaaer et det-
under indbefattet Hæftelses-
beløb 28 Rbd. 77 f., som
i sin Tid er indstret efter
Patent 4de Julii 1818 med
25 Rbd. 89 f. Sølv, men
som i Løbet af dette Bank-
aar efter erholdte Oplysning

Transport 12,053,557 Rbd. 69 f.
 Ger er tilbagebetalt Vedfoms-
 mende, hvilke 28 Rbdlr.
 77 f. forhen ere fradragne
 Hæftelsescapitalen 7876
 Rbdlr. 18 f. Sølv, tilsammen 18,077 — 8

Hvorefter Bankhæftelsens re-
 sterende Veløb til 31te Jul-
 li 1827 bliver for Hertug-
 dommene 12,035,480 Rbd. 61 f.

Anmærkn. De paa Hæftelserne indbetalte
 10,200 Rbdlr. 86 f. ere tilfrevne Bank-
 ens Capital-Conto i Sølv, og de tilba-
 gebetalte 25 Rbdlr. 89 f. Sølv ere førte
 til Udgift foran.

II. Bankens Seddelgjeld, som efter Regnskabet for
 det forrige Bankaar, efterat den da til Seddel-Inds-
 dragelse bestemte Sum er bleven tilintetgjort, ud-
 gjorde den 31te Julii 1826 20,899,722 Rbdlr. 22 f.
 vil for dette Bankaar blive
 formindsket med et Veløb
 stort 608,916 — 82 —

saat Bankens Seddelgjeld,
 efterat denne Seddel-Inds-
 dragelse er effectueret, ikkun
 vil udgjøre 20,290,805 Rbdlr. 86 f.

Anmærkn. Inddragelsen af den foran be-
 nævnte Sum 608,916 Rbdlr. 82 f. S. og
 T. grunder sig paa følgende Beregning:

De $\frac{1}{2}$ Dele af Bankens oprindelige Hæftelses-
 Capital, forsaavidt samme hviler paa Forder og Tiender
 i Danmark, udgjorde den 31te Julii 1827, 12,630,942
 Rbdlr. 66 f., hvoraf Renten a $6\frac{1}{2}$ pCt. aarligen be-
 løber 821,011 Rbdlr. 26 f. Sølv, eller i Sedler efter

den i forløbne Bankaar gjeldende Kvartalscour 225 pCt. 923,637 Rbdlr. 65 f. Sedler.

Hersra bliver ifølge Kgl. aabent Brev af 4de Febr. 1820 at drage de Udgifter, som Banken, i Anledning af det for at befordre Seddel-Inddragelsen aabnede Laan, har affholdt, og som for dette Bankaar beløbe som følger: i Renter 177,814 Rbdlr., i Udbrug 100,700, tilsammen 278,514 Rbdlr., som efter de den 11te Decbr. 1826 og 11te Junii 1827 gjeldende Vørscourser 226 pCt. udgjøre 314,720 Rbdlr. 79 f. Igjen 608,916 Rbdlr. 82 f. Sedler.

III. Bankens ved Octroyen paalagte Obligations Gjeld angaaende.

1) Beløbet af de for indløste Slesvig-holstenske Skat-kammerbeviser paa 20 Rdlr. Slesvig-holstensk Courant udstedte Obl. a 4 pCt. Rente, som udgjøre ligesom efter forrige Bankaars Regnskab:

2,946,120 Rbd, Sølv.

2) Finantsernes Reservefond i uopfigelige Obligationer udgjorde den 31te Julii 1826 5,160,579 Rbdlr. 95 f. S. Derpaa er i dette Bankaar betalt det fundationsmæssige Capital-Udbrug til Beløb 163,995 Rbd. 59 f. Sølv, og paa samme resterer følgende nu

4,996,584 Rbd. 36 f. S.

IV. I Henseende til Nationalbankens øvrige Activa og Passiva da er sammes Status den 31te Julii 1827 følgende:

A) I Sølv

eller Banken eller har tilgode.

Bankens Bygning af Værdie 47,779 Rbd. 32 f.

Dens udestaaende almindelige

Laan til Beløb . 1,632,138 — 56 f.

De af samme disconterede Vexler	97,096 Rbd. 18 p.
Dens Ublaar i Banco, Bcmk. 240,350. 3 p.	160,238 — 44 —
Dens Tilgodehavende i Banco deels i Vexler deels hos Correspondentere, Bcmk. 1,194,865. 10. 6.	796,577 — 10 —
Hos Finantserne har Banken tilgode for det paa de 5 første Bankaars Overskud avancerede Forskud	4898 — 53 —
Casse; Beholdning	684,435 — 53 —
	<hr/>
Summa	3,423,153 Rbd. 74 p.

Skylder Banken:

For Indlaan	1,115,119 Rbd. 91 p.
For Indskud til Actier	87,400 — —
For uaffordrede Renter	6225 — 55 —
For opsagte Obligationer, hvis Beløb er uaffordret	2300 — . —
For Hæstelsesrenter, hvis Forsforkaldstid et er opgiven	1173 — 87 —
For uberigtigede Indbetalinger paa Hæstelser	273 — 62 —
Antledning af overtagne Hypothekers Realisation henligger indtil videre paa Kassen	2748 — 32 —
§ Banco Bcmk. 11,122. 8.	7415 — .
	<hr/>
	1,172,655 Rbd. 85 p.

Saldo som udgjør Bankens Capital i Sølv	2,250,497 — 85 —
---	------------------

Summa 3,423,153 Rbd. 74 p.

Saldoen bestaaer i Bcmf.

1,424,093. 5. 6.	949,395 Rbd. 54 f. Sølv
og i Sølv	1,301,102 — 31 — —

 2,250,497 Rbd. 85 f. Sølv

 B) I Obligationer
 eier Banken:

 Af de for Riggsbanken overle-
 verede extraordinaire Activa
 nu for Tiden

 4000 Rbd. Sølv

den skylder:

 For det af Hans Majestæt Kon-
 gen til Banken overdragne
 Guldrassel

150,500 Rbd. Sølv

 For de efter Bekjendtgjørelsen
 af 21de Junii 1818 udstedte
 uopsigelige Obligationer

180,600 — —

 For Obligationer udstedte for
 Laanet efter Indbydelsen af
 4de Febr. 1820 skyldte Ban-
 ken den 31te Julii 1826
 4,495,200 Rbdlr. Herfra
 gaar det foran omforklarede
 Afdrag paa dette Laan

 100,700 Rbdlr., hvorefter
 Banken herpaa skylder det
 31te Julii 1827

 4,394,500 — —

 4,675,600 Rbd. Sølv

 C) I Sedler og Tegn
 eier Banken:

 Dens ubestaaende almindelige
 Laan til Velg

2,238,176 Rbd. 49 f.

 Imod Verel. Obligationer
 ubestaae

142,192 — 16 —

 For uopgjorte Fordringer hos
 Forskjellige, reisende sig fra

Indløsningen af Courantsedlerne, har Banken tilgode	1,002,901 Rbd. 17 $\frac{1}{2}$.
Hos Finantserne har Banken tilgode for det paa de første 5 Bankaars Overskud avancerede Forskud	16,220 — 12 —
I Activa, som Banken i Anledning af dens Udlaan er kommen i Besiddelse af	32,581 — 69 —
I Kassen	1,908,045 — 66 —

Summa 5,340,117 Rbd. 37 $\frac{1}{2}$.

den skylder:

For Indlaan	1,774,165 Rbd. 28 $\frac{1}{2}$.
I Anledning af Courantsedlernes Indløsning er der endnu paa Banken en uopgjort Fordring til Beløb	907,621 — 38 —
For Hæstelsesrenter, hvis Forfaldstid ei er opgiven	1600 — . —
For opsagte Obligationer, hvis Beløb er uaffordret	11,391 — 24 —
For modtaget Banco for fremmed Regning	16,086 — 49 —
For uberigtigede Indbetalinger paa Hæstelser i Danmark	94 — 25 —
Den efter Forklaring til Opbrænding henlagte Sum	608,916 — 82 —

3,319,875 Rbd. 54 $\frac{1}{2}$.

Saldo, som udgjør Bankens Capital i Sedler,	2,020,241 — 179 —
---	-------------------

Summa 5,340,117 Rbd. 37 $\frac{1}{2}$.

Anmærken. Ved Ansørselen af de udestaaende Fordringer ere de Banken givne Forskrivningers paa-lydende Summer lagte til Grund. Noget Afgang i dette Tilaaehavende vil imidlertid finde Sted,

forsaavidt de stillede Sikkerheder ikke længer maatte være tilstrækkelige, og saavel i disse Tilfælde, som naar ingen Sikkerhed er stillet, Fyldestgjørelse ei maatte være at erholde ved personlig Elltale til Debitorerne.

Sammenligning imellem Bankens Capital-Conto to den 31te Julii 1826 og den 31te Ju'ii 1827.

1826 eiede Banken i Sølv	1,409,020 Rbdlr. 93 §.
1827 eier Banken i Sølv	2,250,497 — 85 §.

Forsøget i Sølv 841,476 Rbdlr. 88 §.

1826 eiede Banken i Sedler	2,299,195 Rbdlr. 44 §.
1827 eier Banken i Sedler	2,020,241 — 79 §.

Formindsfket i Sedler 278,953 Rbdlr. 61 §.

Denne Forandring i Bankens Capital-Conto har følgende Aarsager:

a) I Henseende til Sølvet: Capital-Conto udgjorde efter forrige Aars Regnskab . 1,409,020 Rbd. 93 §.

Hvortil lægges:

- 1) De i indeværende Aar paa Hæftelsesfonden for Danmark afbetalte 121,901 Rbd. 92 §.
 - 2) Ligeledes for Hertugdømmene 10,200 Rbdl. 86 §.
 - 3) Som Tilskud til Actier 23 Rbdlr. 77 §.
 - 4) Som mere kjøbt end solgt Sølv og Banco 773,568 Rbd. 19 §.
- (hvorimod der igjen paa Capital-Conto er affkrevet en Sum af 862,037 Rbd. 71 §. Sedler) er 905,694 Rbd. 82 §.

Transport 1,409,020 Rbd. 93 β .

Herfra drages:

Det foran anførte Beløb i
 Sølv, som Banken til Dæk-
 ning af hvad Udgifterne i
 Sølv have overstøget Inds-
 tægterne i samme Balsaar,
 har udgivet i dette Balsaar
 64,217 Rbd. 90 β .

(hvorfør Capital-Conto i Seds-
 ler er tilskrevet en Sum af
 72,245 Rbdlr. 17 β .)

841,476 Rbd. 88 β .

Bankens nuværende Capital i
 Sølv

2,250,497 Rbd. 85 β .

b) I Henseende til Seddel-
 Capitalen:

Bankens Capital-Conto i Seds-
 ler udgjorde efter forrige
 Balsaars Regnskab

2,299,195 Rbd. 44 β .

Hertil lægges:

1) De for de ovenanførte
 64,217 Rbdlr. 90 β . Sølv,
 Capital-Conto tilkommende

72,245 Rbd. 17 β .

2) Overskuddet
 for indværens
 de Balsaar,
 som er
 1,119,755
 Rbdlr. 75 β ,
 hvorfra den til
 Zillintetgjø-
 relse henlagte

Sum 608,916

Rbdlr. 82 $\frac{1}{2}$.

510,838 Rbd. 89 $\frac{1}{2}$.

588,094 Rbd. 10 $\frac{1}{2}$.

Tilfsammen 2,882,279 Rbd. 54 $\frac{1}{2}$.

Fragaaer:

Som udgivet for det mere
kjøbte end solgte Guld
og Banco

862,037 — 71 $\frac{1}{2}$

Igsen Bankens nuværende

Capital i Sedler 2,020,241 Rbd. 79 $\frac{1}{2}$.

e) I Henseende til Bankens Obligations-Conto:

De Banken tilhørende Obligationer udgjorde den
31te Jullit 1826 4000 Rbdlr. Guld,
hvormed ingen Forandring er skeet.Directionen for Nationalbanken den 31te Jullit
1827.J. Thomsen. P. Møller. Chr. Thomsen.
Hagesen. D. Koefoed.Directionen for Nationalbanken bliver herved qvilt-
teret for aflagt Regnskab for Bankaaret fra 1ste
August 1826 til 31te Jullit 1827.Nationalbankens Repræsentantskab den 20de
December 1827.

H. C. Kierulff. C. Lerche. Knuth.

Kaben-Suitsfeldt. Levegau. Bentley.

G. L. Becker. J. J. Frølich. P. Erichsen.

E. Busch. Solten. Prætorius. S. Lowgow.

Blandede Efterretninger.

Directionen for Kjøbenhavns Brandforsikkring
har, i Overensstemmelse med den 21de S. i Anordnin-

gen af 17de Jullii 1795, fremsendte General-Extract af Regnskabet fra 1ste Octbr. 1825 til 30de Septbr. 1826 *), saaledes som det ved de af de committeredes de Interessentere valgte Revisorer er revideret og af General-Forsamlingen qvitteret.

Af bemeldte General-Extract erfares: 1) Kassens Glende og Tilgodehavende i Pante-Obligationer, Annuitets Obligationer, af den Kongelige Gave til Bombardements-Erstitningerne, af Erstatningen for Deficit tilsamme, Kassens Glendomme, hos uvisse Debitorer, Restancer, Contant m. v. var i rede Sølv 195,931 Rbdlr. $7\frac{2}{3}$ β., i Sølv 2,559,262 Rbdlr. 16 β.; i Sedler og Tegn 79,823 Rbdlr. $16\frac{1}{4}$ β.; 2) Skyld efter optagen Laan, uashentede Renter, de ei indbetalte $\frac{1}{8}$ Pct. til Annuitets Gjæld, var: i rede Sølv 103,078 Rbdlr., i Sølv 1,703,503 Rbdlr. $34\frac{2}{3}$ β., i Sedler og Tegn 1765 Rbdlr. $44\frac{1}{2}$ β. Kassens Beholdning og Tilgodehavende overfiger altsaa Gjelden med rede Sølv 90,853 Rbdlr. $7\frac{1}{2}$ β., Sølv 855,758 Rbdlr. $77\frac{2}{3}$ β., Sedler og Tegn 77,557 Rbdlr. $67\frac{1}{2}$ β. Sømmeldte Regnskabsaars Løb har Kassen faaet en Tilvæxt af 73,750 Rbdlr. $6\frac{1}{2}$ β. rede Sølv og 29,297 Rbdlr. $77\frac{2}{3}$ β. Sedler og Tegn, men i Sølv lidt en Afgang af 49,082 Rbdlr. $40\frac{2}{3}$ β.

Det betydelige Tilgodehavende der i General-

*) Om Beskrivningen fra 1ste October 1824 til 30de Septemvber 1825 see Coll. Tid. for 1826, Side 720-721.

Extracten er opført som ubestaaende hos uviste Debitorer, nemlig: 197 Rbdlr. 9 $\frac{3}{4}$ β. rede Sølv, 66,763 Rbd. 55 Sølv, og 1846 Rbdlr. 15 β. Sedler og Tegn, hidsrører fra de af Brandforsikringens Pantedebitorer, hvis Eiendomme, formedelst Restancer enten af Banks renter, Skatter eller Renter af den til Brandforsikringen skyldige Prioritets Capital ere bortsolgte uden at Brandforsikringen hos disse Debitorer er bleven stadesløs for sine Fordringer.

Disse Debitorens Gjeld, efter den for enhver Især opgjorte Conto, er i hvert Aars General-Forsamling bleven anmeldt, med Henstilling om der med de anmeldte Debitorer, hos hvem intet med Rimelighed var at erholde og hvis Pante-Obligationer vare qvitterede til Udskættelse af Pantebogen under al Forbeholdenhed af Brandforsikringens Ret til Debitor for det Manglende i Stadesløs Betaling, noget videre maatte ansees fornødent at foretage; hvorefter Generalforsamlingen har resolveret, at Gjelden skulde anføres i Regnskaberne Paa sædvanlig Maade, da det i Tiden vilde vise sig, om noget eller intet hos dem vilde være at erholde, og har Directionen ei heller tabt disse Debitorer af Sigte, saaledes at, saafremt der kan formodes en Forbedring foregaaet i deres økonomiske Stilling, vil den uopholdelig søge at gjøre Kassens Ret hos dem gjeldende.

Iøvrigt har Directionen anmærket, at Restancer beløbet, der i Status er oplyst til ialt 94,871 Rbdlr.

2 p. Sølv og 3594 Rbdlr. 12 p. Sedler og Tegn, i sidstafvigte Regnskabsaar fra 1ste Octbr. 1826 til 30te Septbr. 1827 saaledes er formindsket, at Beløbet til sidstmeldte Tid ikkun udgjorde 56,916 Rbdlr. 30 p. Sølv og 3594 Rbdlr. 12 p. Sedler og Tegn, altsaa 37,954 Rbdlr. 68 p. Sølv og 1001 Rbdlr. 56 p. Sedler og Tegn mindre end 30te Septbr. 1826.

Sluttelig har Directionen angaaende de af Kassen overtagne Eiendomme, der staae den til et Beløb af 11,822 Rbdlr 91 $\frac{3}{8}$ p. rede Sølv, 17,687 Rbdlr. 25 p. Sølv og 27,694 Rbdlr. 89 p. Sedler og Tegn, bemærket, at de Eiendomme, som den paa Brandforsikringens Vegne har været nødsaget til Accessive at overtage for at forebygge et større Tab for Kassen, har ve været saadanne, i hvilke Brandforsikringen har havt Prioritet, men som formedelst paadrogne Restancer enten af Bankrenter, Skatter eller Prioritetsrenter ere satte paa Auction og bortsolgte ifølge foregaaende Executio.

Brandforsikringen har saaledes siden Aaret 1820 havt 14 overtagne Eiendomme, hvoraf de 13 Tid efter anden ere bortsolgte og det saaledes, at Overtagelserne have været høist fyldestgjørende for Kassen, i det Summen for de solgte Eiendomme har e afgivet et betydeligt Overskud over hvad Eiendomme ne have været debiterede for. 3) Kassens Risiko til 30te Septbr. 1826 var 47,912,200 Rbdlr. Sølv, altsaa 55,600 Rbdlr. Sølv større end 30te Septbr. 1825.

Denne Beretning er af Cancelliet allerunderdagsligst forelagt Hans Majestæt.

Forhandlinger i det Kongelige medicinske Selskab i Kjøbenhavn:

I Selskabets tre ordentlige Sommermøder oplæstes af Secretæren, Dr. Otto, den 3die Mai 1827 tolvte practiske Fagttagelser, meddeelte af Regimentschirurg Müller i Horsens: 1) febris intermittens som simuleret Sygdom, 2) Bidrag til næsttes Kundskab om luxatio radii og dens Følger. Den 7de Junii tolvte fra Cancelliraad Bendelboe i Sorøe indsendte Tilfælde af hydrocele tunicæ vaginalis, lægte ved gjensagen Afskaling af Vandet. Den 6te Septbr. tolvte practiske Fagttagelser af Justitsraad Dr. de Meza i Helsingør: 1) En usædvanlig Helbredelse af ileus; 2) Et Tilfælde af sjelden abnorm Fødsel; og tolvte af Stiftsphysicus Lind i Viborg indsendte casus. Desforuden foreviste Professor Seltzer den 7de Junii tolvte Misfostre, det ene med alle Underlivsorganerne i Brystet, det andet med en stor Svulst paa det hellige Been, og oplæste Professor Jacobsen den 6te Septbr. en af Bataillonschirurg Lumboldt i Elsted indsendt Notice om en Polyp i Livmoderen.

I Selskabets overordentlige Møde den 4de Octbr. 1827 valgtes for det næste Aar til Præsæs Dr. Aahlff, til Vicepræsæs Etatsraad Professor Fenger, til Secretair, Dr. Otto. Til udenlandske Medlemmer optoges Dr. Ekström i Stockholm og Professor

for Dr. Nagels i Heidelberg. Afgang til Wæberne
 erholdt Reservechirurg Dörup, Cand. Med. Larpent,
 Rasm, Wallin og Reservechirurg Møller. Esterat
 Selskabet derpaa den 14de Octbr. havde fejret sin 55
 aarige Stiftelsesdag, toge de ordentlige Vintermøder
 igjen den 25de Octbr. deres Begyndelse. Professor
 Dr. Bang oplæste en Samling af kliniske Jagttar-
 gelser, og Professor Dr. Wendt et Tilfælde af en
 stor Svulst af Eggestokkene med Forevllning af
 samme. Den 8de Novbr. holdt Præses Dr. Kahlff
 en latinist Mindetale over afdøde Dr. Gartner. Res-
 fervechirurg Møller oplæste et Tilfælde af Forbenin-
 ger i Rygmarvens tunica arachnoidea med Fremlægs-
 gelse af et dertil hørende Præparat. Professor Jac-
 cobsen foreviste et Patient med en Epistafse paa Gla-
 bella udaf Pandehulhederne. Den 22de Novbr. op-
 læste Professor Dr. Klingberg et Tilfælde af ileus,
 med Forevllning af Præparatet. Den 3de Decbr.
 Præses en fra Dr. Brück fra Osnabrück indsendt Af-
 handling de Neuralgia chronica plexus solaris. Den
 20de Decbr. foreviste en af Dr. Trentepohl fra Kiel
 indsendt Afhandling om Resultaterne af en i visse
 Mellemrum, der har flere Gange gjentagen Vaccina-
 tion. Professor Klingberg forelæste en fra Regts-
 mentsskirurg Panum paa Bornholm meddeelt Beret-
 ning om adskillige af ham angaaende Iglers Forplant-
 ningsmaade i allede Forsøg. Professor Jacobsen
 foreviste Selskabet et pathologisk Præparat af staphylo-

ma posticum. Til udenlandst Medlem optoges Dr.
Brück fra Osnabrück.

Fortsættelse af Efterretningerne om ledige geistlige
Embeders Indtægter og de derpaa hvilende Bytder.

(See Coll. Tid. for d. A. No. 4, Side 56.)

408) Bammen Lindum og Vigum Sog-
nekald i Viborg Stift er efter den gamle Angi-
velse anslaaet til 350 Rbdlr., men har nu følgende
Indtægter: 1) Tienden af alle tre Sognes 281 Edr.
2 Skpr. Hartkorn er omtrent 78 Edr. Rug, 24 Edr.
Byg og 49 Edr. Havre; 2) Avogtjenden anslaaes
til 10 Rbdlr. Sølv; 3) Smaaredsel 12 Del Eg, 14
Lpd. Ost, 1½ Lpd. Smør og 4 Edr. 4 Skpr. Rages-
rug; 3) Offer og Accidentser omtrent 80 Rbdlr.; 5)
Præstegaardens staaer for Hartkorn 8 Edr. 4 Skpr.,
med et Areal af 53 Edr. Agerland og endeel Eng-
bund; 6) For at have Opsyn med den Levetzauke, Fa-
miliebegravelse i Thjete Kirke haves aarlig 10 Rdlr.
Sølv. Extraseerhest holdes.

409) Maglebye og Holtug Sognekald
i Sjællands Stift. Det er efter den gamle Angivelse
anslaaet til 500 Rbdlr., men har nu efter den sene-
ste Beretning følgende Indtægter: 1) Tienden af beg-
ge Sognes 742 Edr. 7 Skpr. 2 Alb. Hartkorn ud-
gjør omtrent 409 Edr. Byg; 2) Avog. og Smaa-
redsel; Tienden er omtrent 120 Rbdlr. Sedler; 3)
Offer og Accidentser omtrent 250 Rbdlr.; 4) 3 No.

fusion have: a) af Gjørløv Hovedgaard 54 Rbdlr. 4 Mk. Sølv; b) af Hrus; og Jordfæstere 44 Rbdlr.; c) af den bortsolgte Holtug Præstegaard 10 Edr. Rug, 43 Edr. Byg, og 10 Edr. Havre, samt Renten af 1600 Rbdlr. Sølv; 5) 3 Udviisning have 6 Favne Brænde; 6) Præstegaarden staaer for Hartkorn 14 Edr. 4 Skvr. med et Areal af 70 Edr. Land god Jord. Artilleriehest holdes. (Fortsættes).

Ledige Embeder.

Under det danske Cancellie: Maglebye og Holtug Sognekald i Sjællands Stift, 500 Rbdlr. — Sognekaldet i Kjøbstæden Mariager, 200 Rbdlr.

Befordringer og Afgang.

Under det danske Cancellie: Den 23de Jan. er Cand. theol. L. N. Balsløv beskikket til Sognepræst for Ellbye og Meelbye Menigheder i Fyen. Den 25de, Cancellieraad og Skriver ved Gjeldscommissionsen og Gjøsteretten under den Kongelige Lands-overret samt Hof- og Stadsret, A. P. Hoff, til Justitssecretair ved samme Ret; Cand. juris P. H. Graah og P. M. Sinding til Copister i Justitscontoret; og J. F. Monefeldt til Copist i Kongens Fogeds Contoir under bemeldte Ret.

Under det Slesvig-Holsten-Lauenborgske Cancellie: Den 8de Jan. er hidtilværende Diaconus i Währden, P. H. C. Wiencke, beskikket til Præst i Erfde i Landskabet Stapelholm. Den 15de Chef for Collegiets andet Secretariat, Cancellieraad A. F. C.

Lorentzen, befuldt til 8de Raad i den Holsten-Lauenborgske Overret i Glückstadt.

Under Rentekammeret: Den 10de Novbr. er pensioneret Capitain F. W. Sievers udnævnt til Sognesoged i Neuenbrock, Steinborg Amt. Den 4de Decbr., Skovridder F. C. Daniel i Guttan, under Eismar Amt, til Skovridder i Mönckteich i Keinsfeld Amt. Den 15de, Skovridder Niassussen i Buderupholm, Halsborg Amt, til Skovridder i Ladendorff under Trittau Amt. Den 18de, Kammerjunker og Auscultant ved det Slesvig-Holsten-Lauenborgske Cancellie, C. E. Kardorff, til Amtmand over Eismar Amt. Den 28de, Sognesoged J. W. Lempfert i Meldorff i Landskabet Søndre Ditmarsken til virkelig Kammer-Assessor. Den 5te Jan. 1828, Renteskriver for det første Holstenske Contoir, J. V. Erichsen, udnævnt til Renteskriver for det første Slesvigske Contoir, og Fuldmægtig i det Slesvig-Holsten-Lauenborgske Kammer-Cancellie, C. E. Masemann, igjen udnævnt til Renteskriver for det første Holstenske Contoir under Rentekammeret. Den 19de, er første Fuldmægtig i Rentekammerets Danske Cancellie, C. F. Holm, udnævnt til Secretair.

Under Generaltoldkammer- og Commerces Collegiet: Den 8de Jan. er Premierlieutenant ved Hans Majestæt Kongens Livjægercorps H. J. Plum befuldt til Told- og Consumtions-Underbetjent i Kjøbenhavn.

Collegial-Tidende.

Med kongeligt allernaadigt Privilegium.

No. 10 og 11. Den 9de Februarii 1828.

Trykt i det Kongl. Baisens. Bogtrykkerie af E. F. Schubarck.

Undertegnede ere Redactører, Forlæggere og Udgivere af
denne Tidende:

Peter Johan Mourad, Anders-Sandse Ørsted,
Deputerede i det kongelige danske Cancellie.

Forordning.

Der er hyppig ført Klager over, at det i^{de} senere
Tider har været Skik, ved allehaande Udflugter at
udhale de klareste Gjeldssager, saaledes at ikke sjelden
hele Aar ere hængaede, inden Creditor har erhvervet
endelig Dom, og at det derefter stundom atter har
varet en rum Tid, inden han ved Execution og Reas-
sification af sit Pant eller andre Debtors Eiendele er kom-
men til sin Betaling. I denne Mellemtid ere ofte Debtors
Eiendomme blevne betydeligt forringede og bebyrdede med
Skatte og Renterestancer m. v., saaledes at de, endog
uden Hensyn til Prisernes Forandring ved mellemkommens
de Conjuncturer, ere blevne mere utilstrækkelige til Gjeld-
dens Betaling, end de vilde været, hvis Creditor hurtigere
var bleven sat i Stand til at gjøre sin Ret

gjeldende. Altsom det er vist, at Mangel paa Evne til at betale, for en stor Deel har været Marsagen til hine Vergiversationer, saaledes er det og uomtvisteligt, at disse attet saare meget have bidraget til at gjøre det vanskeligere for enhver Debitor at skaffe sig Midler til at tilfredsstille sine Creditorer, idet samme have gjort Capitalisternes frygtssomme for at udlaaue deres Penge til Private anderledes end mod haandsfaaet Pant; hvilket Man uden Proces, paa den i L. 5—7—2 og 3 foreskrevne Maade, kan reallisere. En hurtigere Retspleie i Sager, der anlægges til Gjeldsforfrevningers Indskrelse, antoges derfor mærkeliggen at ville bidrage til at opblyse den private Credit og dermed tillige Eiendommenes Værdie.

Skjøndt Lovgivningen ved flere Leiligheder har yttret den Hensigt, især at paaskynde de Sagers Fremme, som grunde sig paa rene og klare Forfrevninger, har den dog ikke hidtil indeholdt saadanne Bestemmelser, hvorved denne Hensigts Opnaaelse tilfulde kunde sikkes; og det maatte derfor ansees hensigtsmæssigt, i Forbindelse med den under 16de Jan. sidstl. emanerede Forordning, indeholdende en Deel nærmere Bestemmelser angaaende Rettens vedbørlige og hurtige Pleie, hvad in specie llquide Gjeldsager angaaer, ved særlige Forfrifter at fremme disse hurtige Tilendebbringelse.

Der tales vel i Systemerne over den danske Ret om en saakaldet executiv Proces, som skal finde Sted i rene og klare Gjeldsager, men i Virkeligheden finder Man ikke en saadan Processform.

Dette skjønnes allerede af den Definition, som Fdn. af 30te Septbr. 1778 og 13de Jan. 1792. givte paa rene og klare Gjeldssager, nemlig at det er de, hvori ingen Indsigelse er bleven gjort mod Haand, Priftens Gyldighed eller Fordringens Algtighed; thi efter dette Begreb kan en Sag ei henføres til hiin Klasse, saend den er udprocederet, og selv Processormen kan altsaa ikke derefter bestemmes. Kun efterat Dom er affagt og det spørges om Birkningen af Appel, sætter der sig, efter Lovens 1—6—23 og Fdn. af 13de Jan. 1792, nogen Forskjel; men denne kan kun lidet bidrage til Creditens Besættelse, især da det staaer til enhver Debitor, blot at fremkomme med en Indsigelse, den være nok saa ugrundet og urimelig, at betage Creditor det Fortrin, som han skulde have paa Grund af Sagens Klarhed, og det er just imod chicanøse og udhalende Indsigelser, at Lovgivningen skulde beskytte de Creditorer, der have rene Forskrivninger ihænde; thi med Hensyn til den Debitor, der, uden at gjøre nogen Erindring mod Fordringen, lader sig sagsøge, blot fordi han ikke kan betale, vil en hurtig Retspleie følge af sig selv.

Næsten efter alle fremmede Lovgivninger finder der imod en særegen og hurtigere Rettergangsmaade Sted i de Sager, der reise sig af Gjeldsforskrivninger. I Hertugdømmerne Slesvig og Holsten er og denne Processormen bleven ordnet ved særegne Anordninger, og i Særdeleshed har et Cancelliepatent (7de Octbr. 1815*),

*) En omstændelig Udvikling af dette vigtige Cancelliepatents Motiver findes i Coll. Ttd. for 1815, No. 43.

ved hensigtsmæssige Forskrifter, afflaaret en Deel Udflugter, som Debitorerne og deres Sagsførere havde bragt i Gang, for at opholde Creditorerne i deres Rets Nydelse, og hvilke Udflugter fornyrede Lovgiverens velgjørende Niemeed med de Anordninger, der forhen under 25de Jult 1781 og 26de Jult 1782 vare udgivne for at forebygge Forsinkelsen af det omhandlede Slags Sager.

Den væsentligste Grundsætning, hvorpaa hiin særegne Rettergangsmaade hviler, er, at der mod et paa Haandskrift grundet Søgmaal ikke maae fremføres andre Indsigelser end saadanne, som ligeledes lade dem bevise ved Haandskrifter eller og stulle afgjøres ved Eed. Naar den Sagsagte vedgaaer sin Haandskrift, kan han ikke ved Indsigelser, som stulle bevises ved Vidner eller paa anden saadan omstændelig Maade, hindre Sagsøgeren i at erhverve Dom over ham; men han vil, slige Indsigelser uagtet, strax blive dømt til at betale, og maa, hvis han iøvrigt trøster sig til at gjøre bemeldte Indsigelser gjeldende, forfølge disse ved et særskilt Søgmaal, der ikke standser Executionen af hiin allerede affagte Dom. Fragaar han derimod Haandskriften, og Sagsøgeren ikke agter med Vidner eller Ekjøn over Haandskriftens Lighed at modbevise saadan Fragaalelse, bliver Sagen at afgjøre ved Benægtelseseed, forsaavidt Haandskriftens Væghed ei ved en under offentlig Aukthoritet meddeelt Attestation er beviist. Saafernt ders imod Sagsøgeren vil med Vidner eller Ekjøn over

Skiftens Rigtighed godtgjøre Documentets Rigtighed *), bliver og derved Sagvolderen berettiget til, fra sin Side at føre Vidner og andre deslige Beviser, og Sagen gader da, uden at der videre tages Hensyn til hiin særegne Rettergangsmaade, over til at behandles efter den ordinaire Processus Forskrifter.

Det er aabenbart, at der ved disse Regler sikres den Creditor, som har forsynet sig med en klar Forskrivning, Afgang til hurtig Rets Hjelp. At Debitor fragaaer sin Haand, hvilket dog ikke hjælper ham, hvis han ikke tør beedige sin Fragaaelse, kan Man i de fleste Tilfælde være temmelig sikker imod. I alt Fald kan Man, ved at lade Forskrivningen udstede coram notario og af denne paa lovlig Maade attestere, skaffe sig et afgjørende Beviis for Haandskriftens Rigtighed. Derimod kan Man ikke paa nogen Maade forebygge, at Debitor kommer frem med urigtige Foregivender om ikke at have faaet Valuta, om allerede at have betalt, om at Creditor har lovet ham Udsættelse, eller med andet slikt, hvorom han paatager sig at ville føre Beviis ved Vidner. Efter de hidtil hos os gjeldende Love kunde Anstand til slikt Bevisers Førelse ikke nægtes ham; og, uagtet Debitor forudsaaer, at Intet derved kunde udrettes med Hensyn til Sagernes endelige Udfald,

*) Et saadant Skjøn kan, efter den romersk-tydske Proces, have til Følge, at Sagen afgjøres ved iuramentum suppletorium, hvor det ellers havde staaet til den, Haandskriften fremlægges imod, at frie sig med sin Sed.

fik han dog altid Vællighed til at udhale Sagen, især da denne ved ethvert saadant Forsøg tabte Characteren af reen og klar Gjeldssag, forsaavidt samme, efter L. 1—6—23 og Fdn. af 13de Jan. 1792, skulde betage Appel til Høiesteret: dens sædvanlige suspensive Virkning. Vel har L. 5—14—6 paabudet, at omvistet Gjeld eller Regnskaber ikke bør ansees mod rigtige og pure Haandskrifter. Men dette Lovsted forbyder kun, at Man mod et paa Haandskrift grundet Søgmaal fremkommer med et Contrastsøgmaal, der ei ilgeledes er hjemlet i Haandskrift, hvorimod det ikke hindrer den Sagsøgte i at møde Søgsmålet med aldeles illiquide Exceptioner. Maa skee har dog Lovstedet virkeltigen havt en saa udstrakt Tendents, hvilket vinder nogen Sandsynlighed derved, at den romersk: tydske Proces har havt nogen Indflydelse paa den Deel af Kong Christian den 5tes Lov, der angaaer Rettergangsmaaden, samt at Artiklen ikke er hentet fra nogen af de ældre danske Love. Saafernt den kunde forstaaes saaledes, vilde den indeholde Grundvolden til en processus executionis i rene og klare Gjeldssager, og Man behøvede da i fornævnte Henseende ikke stort andet end at sætte denne Lovstedets Mening i Kraft. Men Artiklens Ord lede ei til at tillægge samme en saa udstrakt Betydning, og i Praxis forstaaes den saaledes, at den kun gjelder om Contrastfordringer og ikke om Exceptioner. Søvrigt indeholder den danske Lovgivning flere Grundsaetninger, som gjøre, at Principet for hiin Retters

gangsmåade endog med langt mindre Betænkellighed her kan optages, end i de fleste af de fremmede Stater, hvor samme er gjeldende. Det er nemlig en i Frn. I de Febr. 1798, saavel efter dens udtrykkelige Forskrifter, som ifølge de dert udtalte Grundsætninger, hjemlet og almindeligen antagen Regel, at hverken den Exception, allgrede at have betalt, eller nogen anden Indsigelse, der ikke har Hjemmel i selve den udstedte Gjeldsforfrevnings Indhold eller de derpaa gjorte Paategninger, kan komme i Betragtning, naar Gjeldsbrevet er blevet overdraget til tredje Mand. Debitor vil altsaa ved et Løpbud, der medfører, at han ikke under Hovedsagen kan benytte de ovennævnte Indsigelser, men ved et særskilt Søgmaal maa forfølge disse, ikke tage andet end hvad Creditor ved en Transport er i Stand til at stille ham ved, og som han derfor aldrig kan stole paa at kunne gjøres gjeldende under det Søgmaal, som maatte anlægges imod ham til Gjeldsbrevets Indfrielse. Den Creditor, som er sig sin Uret bevidst, vilde heller ikke let unblade at benytte hiint Kunstgreb; hvortimod just den redelige Creditor, der ikke er beløvet paa flige Exceptioner, meest udfattes for at lide ved samme. Debitor er desuden endog langt værre faren ved at Fordringen transporteres, end ved at den bliver i den oprindelige Creditors Hænder, selv om den ovenmeldte Procesgrundsætning antages; thi foruden at han, naar han virkelig har et retmæssigt og beviistligt Krav paa den oprindelige Creditor, kan, ved at gj

re Arrest paa den Sum, han udbetaler, sikke sig i denne Henseende, har og hiin ordentligviis noget at hæfte ved, saa at Erstatning hos ham kan faaes, hvis Indsigelserne omsider findes grundede; hvortmod det, naat Gjeldsbrevet udstedes til, en Person, som intet eier, for at denne kan transportere samme til den egentlige Creditor, der saaledes faaer Leilighed til at indskyde sig under Grundsaetningen i Fdn. I de Febr. 1798, ikke hjælper at holde sig til Cedenten, for hos ham at faae Erstatning for Tabet af de Indsigelser, som ved Transporten ere blevene udelukkede. Og saa ved at tage haandsaaet Pant kan Man sætte sig i Stand til at faae Debtors Forskrivning fuldbjyrdet uden Hensyn til dennes muelige Indsigelser; thi efter L. 5—7—2 og 3 kan Man uden videre forauktionere sigt Pant.

Blandt de Lovbestemmelser, som kunde synes at gjøre en Anordning om en særegen Rettergangsmaade i Sager angaaende liquide Gjeldsforskrivninger mindre nødvendig, hører fornemmeligen L. 1—21, der hjemler enhver Creditor, hvis Fordring er klar, eller som kan stille Sikkerhed for Sølgerne, Afgang til uden Dom at erhverve Arrest paa Debtors Gods, og, hvis fornødent gjøres, tillige paa hans Person. Men det Gods, der under en Arrestforretning antages at indeholde Sikkerhed for Fordringen, vil ofte ved den endelige Realisation ikke hertil findes tilstrækkeligt. Desuden faaer Creditor i alt Fald ikke Disposition over det arresterede Gods,

ja kommer ordentligviis end ikke i Besiddelse af samme, saa at det i mange Maader kan forringes eller forkomme; ikke, at tale om, at Arrest ei giver Pantet, men kun en Baretægtsret, hvoraf følger, at det ikke kan formenes andre Creditorer ved Execution at søge Fyldestgjørelse i de Effecter, som ere belagte med Arrest. Fremdeles kunde L. 5—7—8 synes tilstrækkeligen at have sørget in specie for de Creditorer, der have Pant i faste Eiendomme, i det disse, naar Debitor paa nogen Maade misligholder sin For skrivning, strax kunne lade sig sætte i Besiddelse af Pantet. Men Erfaring viser, at dette Lovsted, skjøndt usvæket ved senere Love, sjældent benyttes, hvortil uden Tvivl Aarsagen især ligger dert, at Creditor herved udsætter sig for Fortrædeligheder med Hensyn til det Ansvar for Godssets Bestyrelse og Indtægterne af samme, som efter den paafølgende 9de Artikel paa ligger ham. Endeligen synes Udkast = Anordningen om Sikkerhed og Rigtighed for Umyndiges Wilder af 7de Febr. 1794, §. 12, at hjemle Lovgyldigheden af For skrivinger, som gaae ud paa, at Creditor uden Lovmaal og Dom kan sætte sit Pant til Auction, naar Debitor ei efterkommier sine Forpligtelser. Men foruden at dette dog er ulige Mening mellem de Lovkyndige underkastet, maa det indrømmes, at en saadan Clausul kan give Anledning til mange Vanskeligheder, naar Debitor gjør Indsigelser mod Rigtigheden af den Fordring, for hvilken hans Eiendom forlanges uden Dom for auctioneret. Det er ogsaa vist,

at den i det Foregaaende omhandlede Fremgangsmaade i enhver Henseende er skaansommere mod Debitor, og at der altsaa ikke kan være nogen Betænkelighed ved at hjemle denne, om endog hlin Clausul maatte ansees lovgyldig.

Efter det saaledes udviklede sandtes der god Grund til at gjøre de foransørte Procesregler, hvilke desuden i det væsentlige allerede, hvad Berelsager angaaer, ere paabudne ved Forordn. om trasserede Bexler af 18de Maii 1825, §. 69, gjeldende med Hensyn til alle Sager, der anlægges til rene og klare Gjeldsbrevs Indfrielse; og Cancelliet forelagde saaledes Hans Majestæt Udkast til en Anordning om denne Sjenstand. Da dette Udkast fandt Hans Majestæts allerhøieste Bifald, er under 25de Januarii sidstl. udkommet følgende dermed overeensstemmende Forordning:

Vi Frederik den Sjette, af Guds Naade Konge til Danmark, ic. ic. Gjøre vitterligt; at, ligesom Vi ved Vor allernaadigste Forordning af 16de denne Maaned have søgt at sikre Rettens vedbærlige og hurtige Pleie i borgerlige Retsager i Almindelighed, saaledes have Vi været betænkte paa, til Bedste for den private Credit, at give de Creditorer, der forsyne sig med klare Gjeldsforfrevninger, Leilighed til end yderligere at betrygge sig Rettens hurtige Bistand, naar de nydes til at forfølge deres i saadan Forfrevning hjemlede Rettigheder. Efterat have taget denne vigtige Sag under nøieste Overveielse, byde og befale Vi som følger;

§. 1.

Naar der i et Gjeldsbrev indføres den Betingelse, at Debitor underkaster sig den hurtige Retssfølgning, som nærværende Bor Anordning hjemler, eller denne Betingelse ved Paaregning eller ved et nyt Document tilføies en allerede udfædt Forskrivning, skal, i Tilfælde af Sagsmaal efter et saadant Gjeldsbrev, den Indskrænte ordentligviis kun være berettiget til derunder at benytte sig af de Indsigelser mod Fordringen, som enten gaae ud paa, at Underskriften under Gjeldsbrevet er urigtig, eller at der i Indholdet er foregaaet en Forsalfkning, eller at Udfædderen ikke ved Documentets Udfæddelse var mægtig og myndig til derved at forpligte sig.

§. 2.

Dog skal ogsaa enhver anden lovlig Indsigelse komme i Betragtning, naar den Sagsøgte kan gjøre samme gjeldende, uden at der gives ham Udsættelse til derfor at søge Beviis; ligesom og den, der imod Sagsøgeren fremsætter Sigelse for Uager eller anden ulovlig Omgang, og godtgjør, at en behørig Undersøgelse fra det Offentliges Side derom er begyndt, kan erholde fornøden Udsættelse til at oppebie og benytte Resultater deraf.

§. 3.

Hvis den Sagsøgte har Indsigelser, som han i Medhold af Bestemmelserne i §§. 1 og 2 ei bliver i Stand til at gjøre gjeldende under den mod ham anlagte Sag, staaer det til ham, under en særskilt

Sag at udføre flige Indsigelser, for paa Grund af samme at søge Skadesløsholdelse. Dog bør han, for dertil at være berettiget, have nævnt disse Indsigelser under den til Sjeldsforfrevningens Indscielse anlagte Sag. Det paaligger ikke Sagsøgeren med Hensyn til deslige forbeholdte Indsigelser at stille nogen Sikkerhed; men det maa i alt Fald være den Indstævntes Sag, under Sagttagelse af Lovens Forskrifter i 1ste B. 21de Cap., at søge Sikkerhed ved Arrest.

§. 4.

Som Følge af Bestemmelserne i §§. 1 og 2 kan der i fornævnte Slags Sager i Almindelighed kun indrømmes den Indstævnte en meget kort Udsættelse til at fremkomme med sit Tilsvær. I Særdeleshed maa længere end 14 Dages Frist ikke tilstaaes ham, undtagen der maatte finde saadanne ganske særdeles Omstændigheder Sted, som gjorde, at en længere Udsættelse var fornøden, for at han kunde benytte sig af de i §. 1 hjemlede Forsvarsmidler, eller og det Tilfælde maatte indtræde, som omhandles i Slutningen i §. 2. Iøvrigt følger det af sig selv, at den Udsættelse, hvortil Sagsøgeren i Overeensstemmelse med Rdn. af 3de Junii 1796 §. 7 giver sit Samtykke, hvorved iøvrigt den nærmere Bestemmelse, som indeholdes i Bor Rdn. af 16de Jan. d. A. §. 4, bliver at tage i Betragtning, ikke bliver at bedømme efter foransførte Regler.

§. 5.

I de ovennævnte Sager bør der ei tilstaaes Udsættelse paa Grund af indgivet Ansøgning om Bene-

ficium paupertatis, naar ikke Ansøgningen i det mindste tre Dage efter Sagens Slutning ved Forligelses-Commissionen har været indleveret til dennes Erklæring.

§. 6.

Saafernt den Indskævnte, efterat have erholdt Udsættelse i Sagen, maatte finde sig besværet til at nedlægge Afvisningspaaastand, bør han tilligemed samme fremsætte de Indsigelser, han maatte have mod selve Fordringen.

§. 7.

Derfom den Sagsøgte har Contrafordringer paa Sagsøgeren, kunne disse ei heller gøres gjeldende under samme Sag, forsaavidt han i saa Henseende vil benytte Beviset, til hvis Erhvervelse særskilt Udsættelse maatte være fornøden.

§. 8.

I Sager af foranstøtte Slags bør ordentligvis Dom affiges i det seneste 14 Dage efter Sagens Optagelse, ligesom og Dommen og Domsacten uden Ophold, skal paa Forlangende gives beskreven, alt under en saadan Mulct, som Fdn. af 3die Junli 1796 §§. 35 og 39 bestemme med Hensyn til befalede Sager. Hvis den i L. 1—5—8 bestemte Termin til Doms Afgivelse er forsømt, bliver den der fastsatte Mulct at anvende. I de Retter, som bestaae af flere Personer, bør, hvis Dommen først affiges senere end 14 Dage efter Sagens Optagelse, en saadan Medtægning meddeles Acten, som Fdn. af 3die Junli 1796 §§. 23 og 34 foreskrive.

§. 9.

Naar Dom i deslige Sager er affagt og samme af den Domsældte appelleres, blive L. 1—6—23 og Rdn. af 13de Jan. 1792 at anvende, uagtet Dommen ikke umiddelbart indstævnes til Høiesteret, saa at under de i for nævnte Forordning fastsatte Betingelser Execution eller i al Fald Affættelses-Forretning uagtet den udtagne Ankestævning kan iværksættes.

§. 10.

Skulde det i det ommeldte Slags Sager hændes, at Sagsøgeren, i Anledning af de Indsigelser, som i Medhold af §§. 1 og 2 fremsføres imod Fordringen, selv finder det fornødent at føre Vidner eller andre deslige Beviser, saa skal og den Sagsøgte være berettiget til at bruge samme Fremgangsmaade; og da bortfalde alle foransførte særdeles Bestemmelser angaaende Sagens Behandling, hvortilmod der i eet og alt bliver at forholde efter de almindelige Love om Rettens vedbørlige og hurtige Pleie.

§. 11.

Den Clausul, som i Rescripterne af 25de Jullii 1788 §. 7, 10de Jullii 1789 §. 7 og 7de Febr. 1794 §. 12 er befalet indført i Obligationer, der udstedes for Umyndiges Midler, at Pantet uden Lovmaal og Dom skal kunne sættes til Auction, skal bortfalde, hvortilmod sige Obligationer for Fremtiden bør indeholde den Forpligtelse, at Debitor underkaster sig den Retsforfølgning, som nærværende Forordning hjemler. Ogsaa bør denne Forpligtelse ved Paategning

eller, hvis særdeles Omstændigheder herfor ere til Hinder, ved et særskilt Document tilføies de allerede udstedte Obligationer, og derimod den foransførte Clausul bortfalde. Et saadant Document kan skrives paa uskemptet Papir, hvilket og skal gjælde i ethvert andet Tilfælde, hvort en Erklæring af lige Indhold udstedes i Anledning af en allerede nu eksisterende Gjeldsforfkrivning. Hvad ovenmeldte Rescripter tillige have foreskrevet om, at alle Obligationer, der for Umyndes Midler udstedes, bør indeholde den Betingelse, at, saafremt Renten ikke til rette Tid vorder erlagt, skal Capitalen til samme Termin være forfalden til Betaling, bliver usforandret.

§. 12.

I de Forfkrivninger, som udstedes for andre end der offentlig Baretægt staaende Midler, skal ligeledes den Betingelse for Fremtiden indføres, at Debitor underkaster sig den i nærværende Anordning hjemlede hurtige Retsforfølgning; ligesom den og ved Paategning eller ved særskilt Document bør tilføies de allerede udstedte Obligationer; hvortimod den Clausul, disse maatte indeholde om Pantets Realisation uden Lovmaal og Dom, skal bortfalde. Hvis nogen Debitor skulde vægre sig for saaledes at tilføie sin for Umyndiges eller andre under offentlig Baretægt staaende Midler udstedte Obligation den ovenmeldte Betingelse, bliver Capitalen at opsiges eller, forsaavidt den uden Opsigelse er forfalden, paa lovlig Maade at inddrive.

Hvorefter Alle og Enhver sig allerunderdanigst have at rette.

* * *

Bemærkninger til de enkelte Paragrapher i Forordningen:

ad §. 1. Skjøndt det vel lod sig retfærdiggjøre at foreskrive den i Forordningen bestemte Rettergangsmaade med Hensyn til alle saavel allerede udstedte, som senere Gjeldsbrevt, er det dog, for at betage enhver Debitor al mulig Anledning til Klage, anseet raadeligere at indskrænke hine Bestemmelser til de Tilfælde, hvor den Paagjeldende udtrykkelig har forskrevet sig til at lide sig hurtigere Rettsforfølgning, og altsaa selv har renunceret paa Brugen af de Indsigelser, som udelukkes ved bemeldte Rettergangsmaade. De ældre Debitorer ville da paa ingen Maade kunne siges at tabe noget Forsvarsmiddel, som forhen har staaet dem aabent, og de nye Debitorer ville heller ikke uden eget udtrykkeligt Samtykke tabe nogen af de i de hidtilværende Love hjemlede Indsigelser. Det følger af sig selv, at den ovennævnte Clausul ligeledes maa kunne tilføies ældre Forordninger, enten ved Paategning eller ved et nyt Document.

Umyndigheds- og Mindreaarligheds-Exceptio-
nen høre til de Indsigelser, som det under den i Anordningen foreskrevne Processform bør staae den Sagsøgte aabent at benytte, hvilket og udtrykkelig er tilkjendegivet i Forordn. af 18de Maii 1825 §. 69. Har Udstederen ikke været nægtig og myndig til at forpligte sig, er det ganske det samme, som om han

ikke havde udstedt Gjeldsbrevet, og man kan ikke her, saaledes som med Hensyn til andre Indsigelser, anføre, at det kan tilregnes ham selv, at et Gjeldsbrev eksisterer imod ham, uden at han virkelig skylder det, samme lyder paa. Umyndigheds- og Mindre-aarigheds-Exceptionen hører derfor heller ikke til dem, der efter de gjeldende Love tabes derved, at Forskrivningen kommer i tredje Mands Hænder.

ad §. 2. Da Grunden til at Indskrænte ordentligvis ikke skal være berettiget til at fremkomme med andre Indsigelser imod Sagsmaalet end dem, som nævnes i Forordningens §. 1, er, at ikke Sagens Fremme derved skal lide Ophold, saa kan det naturligtvis ikke være noget imod, at og andre Indsigelser komme i Betragtning, naar den Sagsøgte seer sig i Stand til at gjøre samme gjeldende, uden at der gives ham Udsættelse til derfor at søge Devits, i hvilket Tilfælde hiin Grund til at deslige Indsigelser i Reglen ei kunne benyttes, ganske bortfalder.

ad §. 3. Foruden at §. 1 ei gjør Debitor noget Afbræk i, at gjøre Nagerstatelsen gjeldende i det Tilfælde, der er det sædvanligste, at han fremsætter Sigtelsen uden at træffe sig til derfor at søre Devits, men blot vil, at det ved Dommen skal paalægges Creditor at fralægge sig samme ved Eed, saa vil den, der seer sig i Stand til at bevise sin Sigtelse og derfor ikke er tjent med at der gives Creditor Løslighed til at frie sig ved Benægtelsesæed, kunne

faae Sagen udsat, naar han betimelligen anlediger Undersøgelse fra det Offentliges Side. Selv om Indsævnte forsømmer dette, bliver dog Creditor ikke derved sikket mod Nagersigtelsens Virkninger, da det, ifølge §. 3, og under Jagttagelse af hvad den foreskriver, altid vil staae ham frit for under et særskilt Søgmaal at forsølgge samme. Paa den anden Side kan heller ikke Crediten lide ved den foransførte Bestemmelse, da Debitor dog ikke faaer Leilighed til ved en temerair Sigtelse at trække Sagen i Langdrag.

ad §. 4. Efr. Ebd. af 18de Mait 1825, §. 70.

ad §§. 5 og 6. De Bestemmelser, som indeholdes i disse Paragrapher ville uden Tvivl væsentligen bidrage til Sagernes hurtigere Fremme, ligesom de og synes at være uden Betænkelighed. Isærdesleshed er det vigtigt, at Debitor ei faaer Leilighed til at trække Sagen i Langdrag ved først at fremsætte temeraire Afviisningspaaftande, og forbeholde sig, først efter disses Forkastelse at komme frem med sine Indsigelser i Realiteten. Det er isøvrigt klart, at Forordningens §. 1, der kun taler om Indsigelser mod Fordringen, ei indeholder eller kunde indeholde Indskrænkning i den Sagsøgte's Ret til at gjøre Formaalrets Indsigelser.

ad §. 8 og 9. Disse stemme i det væsentlige overeens med Ebd. af 18de Mait 1825 §§. 71 og 72.

ad §. 11 og 12. Det er foran bemærket, at den Clausul, som ved de allerhøieste Rescripter af 25de Julii 1788 §. 7, 10de Julii 1789 §. 7 og 7de Febr.

1794 §. 12 er befalet at skulle indføres i alle Obligationer, der udstedes for Umyndiges Midler, nemlig at Pantet uden Lovmaal og Dom skal kunne sættes til Auction, naar Debitor ei efterkommer sin Forpligtelse, giver Anledning til flere meget tvivlsomme Spørgsmaale og i Udførelsen leder til betydelige Vanskeligheder. Ved denne Anordnings Bestemmelse kan hiin Clausul uden Betænkelighed bortfalde, imod at de Obligationer, der udstedes for Umyndiges Midler, for Fremtiden komme til at indeholde den Forpligtelse, at Debitor underkaster sig den i Anordningen hjemlede hurtige Retsforfølgning, samt at ligelødes denne Forpligtelse ved Paategning eller, hvor særdeles Omstændigheder herfor maatte være til Hinder, ved et særskilt Document tilføies de allerede udstedte Obligationer. Herved undgaaes aldeles hne Tvivlsmaat og Vanskeligheder, ligesom og denne Fremgangsmaade, medens den tilstrækkeligen synes at betrygge de Umyndige mod usfordent Ophold af Debitorerne, paa den anden Side medfører større Skaansel imod disse, der saaledes mindre, end naar de have forskrevet sig til uden Lovmaal og Dom at lade Pantet forauktionere, ere udsatte for at overraskes derved, at Fordringen ad Rettens Bei forfølges imod dem. Iøvrigt maatte de samme Regler foreskrives med Hensyn til Obligationer, der udstedes for andre under offentlig Varetægt staaende Midler; og, saafremt nogen Debitor skulde vægre sig for at tilføie sin til en offentlig Stiftelse eller for Umyndiges Midler

udstedte Forskrivning den ovenmeldte Betingelse, fandtes det, at Capitalen strax burde opsiges eller, forsaas vidt den uden Opsigelse er forfalden, inddrives paa lovlig Naade.

Fra Amtmanden over Bornholm modtog Cancelliet et Forslag om at, ligesom det er Velfartøjerne paalagt at medtage Arrestanter og Forbrydere imod en bestemt Betaling, det ogsaa ved Lov maatte foreskrives, at enhver bornholmsk seilfærdig Skipper skulde være pligtg at medtage Arrestanter og andre Personer, som for offentlig Regning skulde oversøres til eller tilbagesendes fra Kjøbenhavn, imod 2 Rbdlr. Sølv pro persona i Fragt samt Godtgjørelse for Kosten paa Reisen efter billig Regning. Det blev i denne Henseende anført, at naar Tjenestefolk eller andre simple Personer reise til eller fra Kjøbenhavn, betale de aldrig mere i Passagerpenge end 6, 8 a 9 Mk. Repræsentativer, skjøndt de medbringe Kiste eller Kuffsert, og at af Borgerklassen ingen betaler mere end 8 a 10 Mk. indtil 2 Rbdlr. Sedler, i hvilket Fald de dog selv forskaffe sig Kosten; hvorimod Man for Personer, som fordres hidsendte for offentlig Regning, ofte har fordret langt høiere Betaling. Hvad Kosten angaaer, ansaa Amtmanden det hensigtsmæssigt, at den betaltes efter Regning, da Reisen ofte gjøres paa 18 a 24 Timer, men det derimod ogsaa kan hændes, at Reisen formedelst Modvind bliver langvarig, hvilket da, saafremt alt skulde betales under

ret, kunde anlede Skipperen til at opkræve Fordringen. Isald overdrevne Regninger skulde fremkomme, da kunde Amtmanden efter Forslaget bemyndiges til at paaskjønne og bestemme det rigtige.

Cancelliet fandt det gavnligt, at enoalmindelig Regel, ikke blot for Bornholm, men for hele Landet, fastattes angaaende Skipperes Forpligtelse til at medtage og overføre Personer, der ved offentlig Foranstaltning skulle transporteres fra et Sted til et andet. Vel kan nemlig den omhandlede Forpligtelse saarvel af almindelige Retsgrundsaetninger, som og analogt af de gjeldende Bestemmelser udledes, ligesom og derhen hørende specielle Bestemmelser (saasom i Plaanen angaaende Kjøbenhavns Fattigvæsen 1ste Jullii 1799 S. 144) have, men der savnedes dog herom en almindelig og udtryffelg Lov, der i Særdeleshed med Henjyn til Betalingens Bestemmelse kunde være af Vigtighed og i mange Tilfælde medføre Besparelse for den Kongelige Kasse. En saadan Lov formeentes at maatte gaae ud paa, at enhver seilfærdig Skipper under dansk Flag havde efter Opfordring af Politimesteren paa Afsejllingsstedet at medtage Personer, der for offentlig Regning skulde oversendes, imod en billig Betaling, der af Politimesteren blev at bestemme. En almindelig gjeldende Taxt, lig den af Amtmanden over Bornholm for deslige Personers Transport imellem bemeldte Ø og Kjøbenhavn foreslaaede, vilde ikke kunne paabydes for alle Steder, da det vilde være en upassende Detail, at foreskrive Taxt:

ter for en Mængde Steder, med Hensyn til hvilke Tilfældet sjelden eller aldrig vil opstaae, ligesom heller ikke Bestemmelsen af sliq Fragt altid kan beroe paa Veiens Længde alene, men og andre Omstændigheder, der ikke uden i det concrete Tilfælde kunne bedømmes, kunne komme i Betragtning. Heller ikke hvad Betalingen for Kosten angaaer, troede Man, at den af fornævnte Dørlighed foreslaaede Bestemmelsesmaade, skjøndt den for Reiserne imellem Kjøbenhavn og Bornholm fandtes hensigtsmæssig, almindeligen burde sølges; hvorimod det baade vil lede til en større Censformighed og til mere Hurtighed i Afgjørelsen, naar det ligeledes overdrages vedkommende Politimester, at accordere om Betalingen for Kosten, og, saafremt mindelig Overeenskomst ikke skulde kunne træffes, ved Resolution at bestemme samme.

I Henhold til forestaaende indstillede Cancelliet allerunderdanigst Sagen til Hans Majestæts allerhøieste Afgjørelse, hvorefter under 22de Januarii sidstl. er udfærdiget følgende Cancellie-Placat.

Det har behaget Hans Majestæt, paa Cancelliets derom allerunderdanigst nedlagte Forestilling, under 9de d. M. allernaadigst at resolve:

1) at selskærdige Skippere under dansk Flag skulde være pligtige til, efter Opfordring af Politimesteren paa Afseilingsstedet, at medtage Personer, der ved offentlig Foranstaltning skulle oversøres fra et Sted til et andet, imod en billig Betaling for Fragten og Kosten, der, i Mangel af mindelig Overeenskomst, af Politimesteren bliver at bestemme.

2) at Fragten for desllge Personers Oversførelse imellem Kjøbenhavn og Bornholm skal være 2 Rbdlr. Sølv, men Kosten paa disse Reiser betales efter Regering, hvis Villighed, i fornødent Fald, af Amtmanden over Bornholm bliver at paaskjønne.

Hvilken allerhøieste Bestemmelse herved kundgjøres til alle Vedkommendes Efterretning.

Fra det Kongelige General-Loldkammer og Commerce-Collegium er under 17de Jan. 1826 emaneret følgende Placat for Danmark:

Hans Majestæt har under 9de dennes allernaadigst resolveret, at den senest ved Placat af 3de Jan. 1826 interimistisk tilstaaede Afgiftsfrihed og Godtgjørelse af den erlagte fulde Indførsesconsumtion for indenlandske Producter, som udføres til de dansk-vestindiske Der, maa gjelde for det første endnu i Aarene 1828, 1829 og 1830.

Hvilket herved bekjendtgjøres til alle Vedkommendes Efterretning.

Blandede Efterretninger.

Fortættelse af Efterretningerne om ledige geistlige Embeders Indtægter og de derpaa hvilende Byrder.

(See Coll. Tid. for d. A. No. 8 og 9, Side 126.)

410) Sognekaldet i Kjøbstæden Mariaager er efter den gamle Angivelse anslaaet til 200 Rbdlr., men har nu følgende Indtægter: 1) Præstens Andeel af Sognets Tiender samt Landgilden af Annexgaardens i Hou, udgjør omtrent 41 Edr. Rug, 87 Edr.

Collegial-Tidende.

Med kongeligt allernaadigt Privilegium.

No. 12. Den 16de Februarii 1828.

Trykt i det Kongl. Baisenh. Bogtrykkerie af E. F. Schubart;

Undertegnede ere Redactører, Forlæggere og Udgivere af
denne Tidende:

Peter Johan Monrad, Anders Sandøe Ørsted,
Deputerede i det kongelige danske Cancellie.

Lovgivning.

Det har hidtil ikke ved nogen almindelig Bestemmelse været afgjort, i hvor lang Tid en syg Laugsvend kan være berettiget til at, fordre Understøttelse af vedkommende Svendelade, og efter hvilken Tids Forløb Lauget kan fordre, at Fattigvæsenet skal overtage Forsørgelsen. Vel er det ved den for Kjøbenhavn udgivne Forordning af 24de Septbr. 1708 dens 1ste Capittel S. 14 bestemt, at de syge Svende sammeføds i Reglen først efter et Aars Forløb kunne fordres inddragne under Fattigforsørgelsen; men denne Forfrist kunde ikke analogice anvendes udenfor Kjøbenhavn, hvorimod det fandtes hensigtsmæssigere, at der blev fastsat en kortere Grændse for vedkommende Laugs Forpligtelser i den ommeldte

Byg og 117½ Edr. Havre; 2) Refussion af Mariager Kloster 20 Edr. Rug og 20 Edr. Byg; 3) Maaest omtrent 350 Pd. Brød, 39 Enefe Æg og 11 Lpd. Ost; 4) Offer og Accidentser omtrent 200 Rbdlr. Sølv; 5) Istedet for Bolig, som ikke høves in natura, 20 Rbdlr. Sølv af Kirken og Brugen af en øde Plads i Byen for 1605 = Alen. Paa Kaldet hviler Enkepension. (Fortsættes.)

Befordringer og Afgang.

Under det danske Cancellie: Den 30te Jan. er surnumerair Deputeret i det Kongelige General-Tolds Kammer og Commerce-Collegium, Etatsraad Dr. phil. C. F. v. Schmidt: Phisfeldt, Ridder af Dannebrogen, beskikket til virkelig Deputeret i bemelte Collegium. Den 1ste Februarli, surnumerair Assessor til Landsoverretten i Viborg, Kammerjunkker Baron F. E. Bretton, beskikket til 2den Assessor i samme Ret; Copist i Jyllands Pupilcontoir J. V. Willse til Fuldmægtig i Sjællands og Fyens Pupilcontoir; Copist i Revisionscontoiret for Skifterne og offentlige Stiftelsers Midler, A. Kraiberg, til Fuldmægtig i samme Contoir, og Copist i Revisionscontoiret for Lehnsgodsernes og de complete Sædegaardes Ovrformynderier, J. J. Orleser, til Fuldmægtig i samme Contoir.

Under Generalpostdirectionen: Den 22de Decbr. 1827 er Student og Extrapostfører H. C. Seest beskikket til constitueret Postfører paa Routen mellem Kjøbenhavn og Kolding.

Henseende, da det vistnok i mange Tilfælde for smaae Laug i de mindre Kjøbstæder vilde være trykkende at afholde de med en Sygs Cuur forbundne Omkostninger et heelt Aar igjennem. De Overøvrigheder, hvis Betænkning Collegiet har indhentet, have ogsaa anset det tilraadeligt, at der i den omhandlede Henseende ved Lovbud blev fastsat en hidtil savnet fast Regel; kun have de været af forskjellig Mening med Hensyn til Længden af den Tid, i hvilken Svendeladerne kunde bebyrdes med Forsørgelsen af de syge Laugssvende, da nemlig nogle have foreslaaet et halvt Aar, andre et Fjerdingaar og atter andre 4 til 6 Uger som Maximum af denne Tid. Imidlertid have de fleste været enige i, at et Fjerdingaar burde være Maximum for den Tid, i hvilken Lauget skulde forsørge de syge Svende, og denne Mening maatte saa meget mere tiltrædes, som det altid er ønskeligt, at Svendeladerne have nogen Leilighed til ved god Bestyrelse at vedligeholde eller samle sig en Beholdning. Iøvrigt kunde den omhandlede Forpligtelse ikkun paahvile Laugene med Hensyn til de paa samme tjenende Svende, hvorimod de omreisende Svende, der blive syge paa et Sted, hvor der er Laug, uden at de der have været tagne i Arbejde, maatte være Laugene, hvilke de desuden ere til Byrde, i den omhandlede Henseende uvedkommende.

Da det forresten af de indhenteede Erklæringer erfarede, at allerede den som almindelig Regel fore-

Naede Forsørgelsestid af 3 Maaneder paa mange Steder, hvor der kun ere faa Contribuenter til Svendeladen, kan være Laugene uoverkommelig, og da disses Forpligtelse neppe kan strække sig videre end til at understøtte de syge Evende af Tidpengene, saa sandtes det nødvendigt, at ovenanførte Regel blev givet den Modification, at hvis paa et eller andet Sted Svendeladen ei maatte formaae at ubrede alt, hvad der isølge deraf paaligger samme, bør Stedets Fattigcommission, naar den Syge er trængende til offentlig Understøttelse, overtage hans Cuur og Pleie imod et passende Bidrag fra Svendeladens Side, men at Fattigcommissionen har at fordrø næste Oplysning om, at Ladens Uformuenhed ikke hidrører fra Mangel af vedbørlig Omhu for at inddrive dens Indtægter, eller af god Huusholdning med disse, i hvilket Tilfælde Vedkommende bør drages til Ansvar for Følgerne af denne Esterladenhed. Amtmanden burde derhos bemyndiges til ved sin Resolution endelig at afgjøre ethvert i saa Henseende opstaaende Spørgsmaal, saafremt Lauget ikke finder sig tilfreds med Fattigcommissionens Bestemmelse.

Endeligen formeente Cancelliet, at det, for at forebygge Misbrug, udtrykkeligen burde tilføies, at det følger af sig selv, at Fattigcommissionen i intet Tilfælde bør lade en trængende syg Evend savne den fornødne Hjelp, fordi den finder, at samme burde ydes fra Laugets Side, men at den da har at henvende

fig til Amtmanden, for ved denne Dyrigheds Resolution at faae Laugets Vedkommende tilholdte at opfylde deres Forpligtelse i saa Henseende.

Cancelliet androg allerunderdanigst paa et Lovbud indeholdende foransførte Bestemmelser, og da Hans Majestæt ved allerhøieste Resolution af 16de Januari sidst. bifalde dette, udkom den 29de samme Maaned følgende Cancellie-Placat:

”Det har behaget Hans Majestæt, paa Cancelliets derom allerunderdanigst nedlagte Forestilling, under 16de d. M. allernaadigst at resolve:

1) At den længste Tid, i hvilken det i Kjøbstæderne, Kjøbenhavn undtagen, kan paalægges vedkommende Laug i Sygdomstilfælde at understøtte de paa samme tjenende Svende, skal bestemmes til 3 Maaneder, hvilken Forpligtelse derimod ikke skal gjælde i Henseende til omsireisende Svende, der blive syge paa et Sted, hvor der er Laug, uden der at være tagne i Arbeide, da der med Hensyn til disses Cuur og Pleie strax bliver at forholde efter de almindelige Bestemmelser angaaende Fattigforsørgelsen, for saavidt de ikke maatte være istand til af egne Midler at affholde de dermed forbundne Omkostninger.

2) At, hvis paa et eller andet Sted Svendelas den ei formaaer at udrede alt, hvad der ifølge heraf paaligger samme, Stedets Fattigcommission da bør, naar den Syge er trængende til offentlig Understøttelse, overtage hans Cuur og Pleie imod et passende

Bidrag fra Svendeladens Side, dog at Fattigcom-
missionen derhos har at fordre nogle Oplysning om,
at Svendeladens Uformuenhed ikke hidrører fra Man-
gel af vedbørlig Omhu for at inddrive dens Indtæg-
ter, eller af god Huusholdning med disse, da i dette
Tilfælde Vedkommende bør drages til Ansvar for
Følgerne af deres Efterladenhed; samt.

3) At det igvrigt maa ansees som en Selvfølge,
at Fattigcommissionen i Intet Tilfælde bør lade en
trængende syg Svend savne den fornødne Hjælp, fordi
den finder, at samme bør ydes fra Laugets Side;
hvortilmod Commissionen bør anbrage Sagen for Amts-
manden, der, saavel naar det opstaaer Tvivlighed
imellem Lauget og Fattigvæsenet angaaende Forlæ-
gelsespligten overhovedet, som naar Lauget i det samme
erkjender sig forpligtet til at yde Bidrag efter S. 2,
dog finder sig misfornøiet med dettes af Fattigcom-
missionen bestemte Størrelse, har endelig at afgjøre
Sagen ved sin Resolution."

Hvilkken allerhøieste Resolution herved kundgjøres
til alle Vedkommendes Efterretning.

Blandede Efterretninger.

Overensstemmende med den i Rescript af 31te
Maj 1814 givne allerhøieste Befaling har Kjøben-
havns Magistrat confereret med vedkommende Autho-
riteter og Stadens 32 Mænd angaaende med hvilket
Beløb Commune-Afgifterne, med Undtagelse af Sat-

sigstatten, maatte være at opkræve hos Stadens Indvaanere for Aaret 1828 *), hvorefter Resultatet indberettedes til Cancelliet. Efter Correspondence med de Deputerede for Finantserne nedlagde Cancelliet derpaa allerunderdanigst Forestilling om denne Sag, hvorunder Resultatet af Forhandlingerne har været følgende:

1) Borgervæbningskatten blev foreslaaet opkrævet med 12,880 Rbdlr. 80 β . Sølv, ligesom for afgang Aar 1827 **).

2) Indquarteringskatten, der har at udrede den aarlige Godtgjærelse til Landmillitair-Etaten 85,000 Rbdlr. Sølv, og til Lønninger, Rodemesternes Procenter m. m. 1387 Rbdlr. 70 β . Sølv, blev foreslaaet opkrævet med 36,387 Rbdlr. 70 β . Sølv, hvilket stemmer med det for sidstafvigte Aar approberede Skattebeløb.

3) Renovationskatten. Til Dagrenovationens Vortførsel, Feining og Rensning af de offentlige Pladser og Aqueducter, Lossseptabernes Planering samt Lønninger og Pensioner m. v., udfordres 25,960 Rbdlr. Sølv, men heri kommer til Afgang Port- og Passagepengene, der udgjøre 15000 Rbdlr. Sølv,

*) See om Municipal-Afgifterne for 1827 Collegiale Tidenden for samme Aar, Side 97 ff.

***) See den i Coll. Tid. for 1827, Side 98, derom givne nærmere Forklaring, der og var aldeles anvendelig bnd 1828 angaaet.

og Godtgjørelsen fra Vægterklassen for Opfigtsbetjentes forsøgede Lønninger 1100 Rbdlr. Sølv. Vel er der i Aaret 1827 til Bestridelse af de forsøgede Udgifter ved Gaderenovationens Vortførsel tilskudt flere Tusinde Rbdlr. af Renovationskattens Beholdning^{*)}; da imidlertid denne Skat endnu har en Beholdning, fandt Man et at burde foreslaae en større Opkrævning for 1828, end der virkelig for dette Aar selv udfordres, nemlig 10,000 Rbdlr. Sølv. Dette Beløb udgjør ikkun Halvdelen af hvad Skatten har beløbet i Aaret 1827, hvilken Formindsfelse har sin Grund dert, at Gaderenovationens Vortførsel i Aaret fra 1ste Decbr. 1827 til ultimo Septbr. 1828 er bortliciteret for 21,380 Rbdlr. Sølv mindre end for det næstforegaaende Aar.

4) Vægter skatten er, ligesom for 1827, ^{**)} fundet at maatte opkræves med 48,129 Rbdlr. 46 β . Sølv.

5) Lygte skatten blev foreslaaet opkrævet med 10,000 Rbdlr. Sølv, ligesom for 1827. Vel antages denne Sum et at ville blive ganske tilstrækkelig til Udgifterne ved Lygtevæsenet; men det manglende vil kunne afholdes af Skattens Beholdning fra foregaaende Aaringer.

Beløbet af samtlige foransførte 5 Skatter, der, tilfammen udgjør 116,898 Rbdlr. 14 β . Sølv, skal

^{*)} See Coll. Tib. for 1827, Side 99, der viser, at dette blev forudsæet.

^{**)} See l. c. Side 99—100.

ifølge Anordningen af 21de April 1812 §. 11 lignedes paa Grundtaxten.

6) Broelægningskatten er foreslaaet opkrævet med 27 Rbß. Sølv pr. □ Favn eller i alt omtrent 30,000 Rbdlr. Sølv, hvilket er det samme Beløb, som for 1827 for Stadens og Indvaanernes Andeel, foruden Bidraget for de Kongelige Bygninger og Havnekaassens Vedkommende, som udgjør circa 9000 Rbdlr. Sølv. Endskjøndt Broelægningskatten egentlig trænger til forsøgede Indtægter, da dets Kasse har en betydelig Underbalance, og mange Gader og Pladse trænge til Omlægning, samt forskjellige Reparationer ligeledes ere nødvendige, er Forslaget dog, for ikke at besvære Indvaanerne, indskrænket til det for sidstafvigte Aar approberede Beløb.

7) Vandkatten, der i 1827, ligesom i det nærmest foregaaende Aar, udgjorde, foruden den Næringsbrugere paahvilende Afgift, 22,300 Rbdlr. Sølv, nemlig $\frac{1}{2}$ R. pr. □ Alen af alle Stadens skattepligtige Forhuusbygninger, og $\frac{1}{2}$ R. af Side- og Tverbygninger, formeente den Kongelige Vandcommission, i Henshold til hvad af samme ved Forslaget til Skatten for 1827 blev ytret *), at maatte nødvendigen forhøies for Aaret 1828, nemlig resp. til $\frac{3}{4}$ og $\frac{1}{2}$ R. pr. □ Men af de nævnte Bygninger, hvorved Skattens Beløb vilde forøges til omtrent 30,000 Rbdlr. Sølv.

*) See Coll. Tid. for 1827, Side 101, cfr. om Skattens successive Forandring Noten Side 102.

Som Grunde for den proponerede Forhøielse har Vandcommissionen anført, at de allerede i flere Aar paatænkte Hovedforbedringer ved Indløbskisterne og adskillige af Hovedrenderne nu ikke længere kunne udsættes, men maac nødvendiggen paabegyndes i indværende Aar og udføres ved Siden af de sædvanlige Reparations-Arbejder, og da alene disse sidste i nogle Aar have medført større Udgifter, end det hidtil fastsatte Beløb af Vandskatten har kunnet dække, ligesom og Skattens forhen havde Beholdning nu er medgaaet, vil en Forøgelse af benævnte Skat være uundgaaelig nødvendig.

Efter disse Omstændigheder kunde intet erindres imod Skattens Forhøielse efter Vandcommissionens Forslag.

8) Næringskatten, der paalignes Stadens næringsdrivende Indvaanere og er bestemt til at supplere hvad Stadens Kasse behøver til dens Udgifter, har i 1827 udgjort 44,000 Rbdlr. Sølv. For Aaret 1828 er den af Stadens Ræmner anslaaet til 39,201 Rbd. Sølv, hvilket mindre Beløb hidrører derfra, at Jordafgifterne til Staden og Intraderne af Bidstrup Gods have formedelt de høiere Kornpriser givet en forsøget Indtægt. I Ræmnerens Calcul er iøvrigt tillige regnet paa, at der i Bidrag til Politie-Statens *) samt til Almue og Børger-skolevæsenet

*) Jvfr. dog herved den i Coll. Tid. for 1826, Side 37 i Noten givne Oplysning.

vil efter vedkommende Auctoriteters Opgivende behøves for 1828 resp. 37,896 Rbdlr. og 10,000 Rbdlr. Sølv. Da der imidlertid under Politie-Statens Udgifter et er taget Hensyn til de ved Politiekammeret faldende Bøder m. m., hvilke i Almindelighed udgjøre omtrent 2000 Rbdlr. Sølv, og et saadant Besløb desaaarsag bør fradrages den for Aaret 1828 calculerede Sum, saa formeente Magistraten med Borgers-Representanterne, at Næringskatten for 1828 kunde bestemmes til 37,000 Rbdlr. Sølv.

I Overensstemmelse med foransførte indstillede Cancelliet, at Kjøbenhavns Commune = Afgifter for indværende Aar, med Undtagelse af Fattigskatten, maatte opkræves saaledes:

1) Borgervæbningskatten med	12,380 Rbd. 90 f.	Sølv.
2) Indquarteringskatten med	36,387 — 70	—
3) Renovationskatten med	10,000 —	—
4) Vægterkatten med	48,129 — 46	—
5) Lygtekatten med	10,000 —	—
6) Broeløgningskatten, for
Stadens og dens Indvaa-
neres Andeel, med	30,000 —	—
samt for de Kongelige Col-
legier og Havnevæsenets
Vedkommende omtrent 9000
Rbd. Sølv.		
7) Vandkatten med	30,000 —	—
og 8) Næringskatten med	37,000 —	—

I Alt 213,898 Rbd. 14 f. Sølv.

Hvilket er 9300 Rbd. mindre end hvad i Aaret 1827 er opkrævet.

Denne Indstilling har det allernaadigst behaget Hs. Majestæt at bifalde ved allerhøieste Resolution af 23de Januarii sidstleden.

Fra det Kongelige Danske Cancellie er under 26de Januarii afgaaet følgende Circulaire-Skrivelse til samtlige Amtmænd og Lehusbesiddere i Danmark:

Da Cancelliet har bragt i Erfaring, at Folk af Landalmuen undertiden holde flere vorne Børn hjemme, end de i deres Huusholdning og Bedrift have Brug for, skulde Man tjenstlig anmode (Tit.) om at gjøre vedkommende Fattig- og Skole-Commissioner paa Landet i deres Embedsdistrikt opmærksomme paa, at den Omstændighed, at Forældre saaledes uden Nødvendighed holde flere vorne Børn hjemme end de behøve til deres Tjeneste, bør anses som Beviis paa, at de enten have forholdsmæssig gode Raar, eller ved Børnenes Hjælp have forsøgt Erhverv, og altsaa i Medfør af Reglementet Ste Julii 1803 §. 35 og Anordningen af 29de Julii 1814 komme i Betragtning ved Fattig- og Skolefattens Ligning, saaledes at sige Forældre ansættes til større Bidrag end andre, med hvilke de isvrigt kunne antages omtrent at være i samme Stilling, hvorhos det er en Selvfølge, at Tilholdet i Forældrenes Huus ikke kan beskytte Børnene imod Tiltale efter Anordningerne, naar saadanne

Omstændigheder finde Sted, som vise, at sligt Tilhold
 ikkun tjener som Ekjæl for Løsgjængerie.

Efter de derom til Cancelliet indkomne Beret-
 ninger ere Capitelstaxterne for Afgrøden af 1827 fast-
 satte for de forssjellige Stifter i Danmark, saaledes:

For Sjællands Stift:

Rug pr. Tønde	3 Rbdlr. 2 β . Sølv.
Byg	1 — 86 — —
Havre	1 — 46 — —

For Syens Stift.

Rug pr. Tønde	3 Rbdlr. 2 $\frac{1}{2}$ β . Sølv.
Byg	2 — 3 $\frac{1}{2}$ — —
Havre	1 — 62 $\frac{3}{4}$ — —

For Lollands og Falsters Stift.

For forrige Nalholms og Mariboer Amt.

Hvede pr. Tønde	3 Rbdlr. 40 β . Sølv.
Rug	2 — 84 $\frac{1}{2}$ — —
Byg	1 — 83 — —
Havre	1 — 35 — —
Hvide Erter	3 — 8 $\frac{1}{2}$ — —
Graae Erter	2 — 90 $\frac{1}{2}$ — —

For forrige Hålsted Amt.

Hvede pr. Tønde	3 Rbdlr. 44 $\frac{1}{2}$ β . Sølv.
Rug	2 — 86 $\frac{1}{2}$ — —
Byg	1 — 78 — —
Havre	1 — 24 — —
Hvide Erter	2 — 95 — —
Graae Erter	2 — 84 $\frac{1}{2}$ — —

For forrige Nyekjøbing Amt.

Hvede pr. Tønde	3 Rbdlr. 45 s. Sølv.
Rug	2 — 90 — —
Byg	1 — 76½ — —
Havre	1 — 28½ — —
Hvide Erter	3 — 7 — —
Graae Erter	2 — 92½ — —

For Aalborg Stift.

For Bønsbøl og Han Herreder.

Rug pr. Tønde	3 Rbdlr. 38 s. Sølv.
Byg	2 — 8 — —
Havre	1 — 25 — —

For Thy og Nørøse.

Rug pr. Tønde	3 Rbdlr. 48 s. Sølv.
Byg	2 — 4 — —
Havre	1 — 39 — —

For Viborg Stift.

Rug pr. Tønde	3 Rbdlr. 12 s. Sølv.
Byg	2 — — — —
Havre	1 — 24 — —

For Aarhuus Stift.

Rug pr. Tønde	3 Rbdlr. 16 s. Sølv.
Byg	2 — 4 — —
Havre	1 — 36 — —
Boghvedegryn	4 — 36 — —
Smør	38 — 40 — —

For Ribe Stift.

For Ribe Amt.

Rug pr. Tønde	3 Rbdlr. 31 s. Sølv.
---------------	----------------------

Byg	2 Rbdlr. 21 f. Sølv.
Havre	1 — 65 — —
Boghvede	1 — 76 — —
Lør Flesk pr. Lpd.	1 — 47 — —
Smør pr. Lpd.	2 — 20 — —
Hønning pr. Pot	— — 20 — —

For Veile Amt.

Krug pr. Tønde	3 Rbdlr. 31 f. Sølv.
Byg	2 — 12 — —
Havre	1 — 46 — —
Boghvede	1 — 90 — —
Lør Flesk pr. Lpd.	1 — 72 — —
Smør pr. Lpd.	2 — 62 — —
Hønning pr. Pot	— — 22 — —

For Ringkjøbing Amt.

Krug pr. Tønde	3 Rbdlr. 19 f. Sølv.
Byg	2 — 11 — —
Havre	1 — 39 — —
Boghvede	2 — 32 — —
Lør Flesk pr. Lpd.	1 — 35 — —
Smør	2 — 9 — —
Hønning pr. Pot	— — 15 — —

Fortsættelse af Efterretningerne om ledige geistlige Embeders Indtægter og de derpaa hvilende Byrder.

(See Coll. Tid. for d. A. No. 10 og 11, Side 152.)

411) Wolling og Sædding Sogneskald i Ribe Stift er efter den gamle Angivelse anslaaet til 160 Rbdlr., men har nu følgende Indtægter: 1)

Korn- og Qvægtienden af begge Sognes 157 Tdr. 1 Skp. 3 Fdkr. 1 Alb. Hartkorn er 36 Tdr. 1 Skp. Rug, 3 Tdr. Byg, 26 Tdr. 7 Skp. Havre; 2) Smaaredsel 5 Lpd. Smør, 10 Dl Vg, 10 Sfr. Ost, 16 Par Kyllinger; 3) Offer og Accidentser, omtrent 80 Rbdlr.; 4) Af Annergaardens Hartkorn 6 Tdr. 2 Skpr. $\frac{7}{8}$ Fdkr. svares i aarlig Afgift 1 Td. 6 Skpr. Rug, 1 Td. 6 Skp. Byg, 2 Tdr. 4 Skpr. Havre og 10 Rbd. 19 $\frac{1}{2}$ Sslv; 5) Præstegaardens Hartkorn er 9 Tdr. og 3 Skpr. 3 Fdkr. Ager og Eng. Paa Kaldet hvi-
ler Enkepenſion. Det henhører blandt de Embeder, som ere forundt særdeles Lettelse i Skatter.

412) Quong og Lyhne Sognekald i Ribe Stift er tilforn anſlaet til 148 Rbdlr., og har følgende Indtægter: 1) Korn- og Qvægtienden af begge Sognes 189 Tdr. 2 Skpr. 1 Alb. Hartkorn, er 70 Tdr. 5 Skpr. 3 Fdkr. Rug; 2) Smaaredsel omtrent 5 Lpd. Smør, 5 Lpd. Ost og 80 Snes Vg; 3) Offer og Accidentser omtrent 100 Rbdlr. Sslv; 4) Præstegaarden ſtaaer for Hartkorn 8 Tdr. 7 Skpr. 2 Fdkr. Ager og Eng. Et Fæſteſted, bortſættet paa Fæſterens og Enkes Livstid, svarer i aarlig Landgilde 7 Rbdlr. Sslv, og efter den forhenværende endnu levende Fæſters og Enkes Død desuden $1\frac{1}{2}$ Td. Rug. Kaldet er forundt særdeles Lettelse i Skatter. (Fortsættes).

Befordringer og Uſgang.

Under det danſke Cancellie: Den 8de Febr. er Sognepræſten til Domkirken i Viborg ſamt for

Asmild og Tapdrup Menigheder under Viborg Stift, P. Schjødte, befuldmægtiget til tillige at være Stiftsprovst i Viborg Stift; Cand. theol. E. H. Bredsdorff til Medtjener og Capellan pro persona for Besterkjærninge og Ulbølle Menigheder i Fyen.

Under Admiralitetet: Den 14de Decbr. er Commandeur D. E. Bagge i Raade og med Pension entlediget fra sin Post som Indrulleringschef og Overlods i Vesterjyllands District, og bemeldte District forenet med Østerjyllands Indrullerings- og Lods væsens-District under Commandeurcapitain E. Krieger; det forenede District er givet Navn af det jydsk Søindrullerings- og Lods væsens-District. Den 21de, Cadetunderofficererne M. E. Thulstrup, H. Steenbach, J. O. Donner, F. Paludan og J. L. Gottlieb udnævnte til Secondlieutenanter. Den 23de, afdøde Capitain lieutenant Elys enke, Anna Elisabeth Ely, fød Selmer, tillagt Rang med Søcapitainstruer.

Under Directionen for Universitetet og de lærde Skoler: Den 22de Jan. er Professor extraordinarius i Historien og de nordiske Antiquiteter ved Kjøbenhavns Universitet, samt Bibliothekar ved det store Kongelige Bibliothek, Justitsraad E. C. Werlauff, udnævnt til Professor ordinarius og Assessor Consistorii.

Med dette No. følger Registeret for Aaret 1827, 3te Ark, som meddeles uden Betaling.

Collegial-Tidende.

Med kongeligt allernaadigt Privillegium.

X No. 13. Den 23de Februarii 1828.

Trykt i det Kongl. Baisenh. Bogtrykkerie af C. F. Schubarck.

Undertegnede ere Redacteurer, Forlæggere og Udgivere af
denne Tidende:

Peter Johan Mourad, Anders Sandøe Ørsted,
Deputerede i det kongelige danske Cancellie.

Udgivning.

Med Forordningen af 23de Decbr. 1681, §. 5 er det bestemt, at, naar der til en Kjøbstad hidkommer en fremmed Mester, som sig der vil nedsette, og han beviser sig andensteds at have været Mester, da skal han være fri for Mesterstykke, og naar han har taget Borgerskab og ladet sig indtegne, maa han i Lauget annammes og sig som andre Mestere i Lauget ernære. Det har neppe været Meningen med denne Lovbestemmelse, at den, der vilde nedsette sig som Laugsmester paa eet Sted, kunde reise hen til et andet Sted og der gjøre Prøve; thi Forordningen omtaler kun det Tilfælde, at den, der virkelig har været Mester paa et Sted, siden flytter til et andet Sted, for der at ernære sig som Laugsmester. De

specielle Laugsartikler forudsætte ilgeledes som Regel, at Mesterstykket gjøres paa Stedet; ligesom og de Reformeertes Privilegier af 15de Marts 1747 §. 26 og Privilegierne for Fremmede af 29de Novbr. 1748 §. 7 forudsætte, at de fremmede Haandværksmestere, som her ville nedsætte sig, skulle, naar de ville befries for at gjøre Mesterstykke, have udøvet Haandværket som Mestere andetsteds. Vel bestemmer Placaten af 23de Octbr. 1822 i den 6te §., at Bedømmelsen af de der omhandlede Prøvestykker kan, saafremt den Paagjeldende maatte ønske det, skee i en anden Kjøbstad, hvor der er Laug; men denne Anordning taler kun om den, der vil etablere sig paa Steder, hvor der ikke er Laug, og hvor Prøvens Afslæggelse derfor ansees mindre betryggende end den, der kan aflægges paa et Sted, hvor der er Laug. (se. Placatens §. 7).

I midlertid har Man i den senere Tid seet flere Exempler paa, at den, der har ønsket at etablere sig som Mester i en Kjøbstad, er reist hen til en anden, for der at gjøre Mesterstykke, hvortil Grunden vel undertiden kan have været Frygt for i Mesterstykkets Bedømmelse at møde Chicaner af det Laug, hvori han ønskede at optages, men vistnok oftere har været Haabet om, at Prøven ei vilde bedømmes med synderlig Næagtighed af et Laug, der var mindre interesseret i, om han blev erklæret for Mester, skjøndt han ikke besad den behørigue Duelighed, og som vel endog kunde finde Fordeel ved, at Man fra an-

dre Kjøbstæder søgte derhen for at gjøre Mesterstykke. Det har og vlist sig, at det er fra de større Kjøbstæder, hvor strengere Dueltghedsprøver rimeligviis fordres, at Svendene have søgt hen til de mindre, hvor ubetydelige Laug findes, for der at aflægge den Prøve, hvorved de vilde vinde Mesterrettighed i en af hine større Kjøbstæder.

Da 3dn. af 23de Decbr. 1681 §. 5, naar den endog fortolkes saaledes som oven udviklet, let kunde eluderes derved, at Vedkommende først paa en ganske kort Tid etablerede sig i den By, hvor Prøven aflagdes, saa har Cancelliet taget under Overveelse, hvorledes fornævnte Ulfik rettest kunde være at have, og har Man anseet det som det bedste Middel i saa Henseende, at det blev fastsat som Regel, at det ikke, paa Grund af det i en Kjøbstad gjorte Mesterstykke, skal være tilladt at etablere sig som Laugsmester i en anden, førend efterat Man i to Aar har været nedsat som Mester i hiin første Kjøbstad, dog at denne Bestemmelse ikke skal være anvendelig med Hensyn til den, der har forskærdiget Mesterstykke i Kjøbenhavn, da Man her kan vente en mere betryggende Behandling og Vedømmelse ved Mesterstykkernes Antagelse eller Forkastelse.

At Man ilgesaavel i den Kjøbstad, hvori Man agter at nedsætte sig, kan være udsat for overdreven Strengbed, som Slaphed i Vedømmelsen kan være at befrygte, naar Prøven gjøres i en stemmed Kjøb-

stad, fandtes et at være nogen tilstrækkelig Grund imod hiin Bestemmelse; thi sjøndt det vel er noget misligt, at Lauget selv har Indflydelse paa Personens Qualification til Optagelse i samme, saa har Man dog Garantie imod dets Partisshed ved den Wyn- dighed, Fdn. af 23de Decbr. 1681 §. 4 giver Overigheden til nærmere at paakjende Mesterstykkets Forsvarlighed, naar Tvist derom opstaaer, samt i den Ret til at klage, som altid maa staae til den Fornærs medes Disposition, og der vil endvidere gives en forsøget Betryggelse imod de mindre Kjøbstædlaugs Partisshed deri, at Prøven altid kan gjøres i Kjøbenhavn. Være vilde det i al Fald være paa den anden Side, naar den uduelige Haandværker havde en banet Veie til at absolvere sit Mesterstykke ved at gaae til en eller anden lille Kjøbstad, hvis Laug kunde gjøre sig en Indtægt af at stemple alle Fuskere i Landet som Mestere. Ikke heller kunde det med Grund indvendes, at Prøven ikke bliver mere paalidelig derved, at den bliver to Aar gammel, da det er klart, at de Motiver, som kunde bestemme et Laug til Sløvhed i at bedømme Mesterstykket, bortfalde, naar den Paagjældende skal ned sætte sig som Mester paa det Sted, hvor Prøven skal aflægges, for det første i to Aar, hvilket Tidsrum han let kunde forlænge, og at det tillige for vedkommende Aspirant blev en for besværlig og kostbar Omvei til at vinde Mesterkab i den Kjøbstad, hvori han attraaer det, først at skulle boe

som Borger og Laugsmester i en anden Kjøbstad i to Aar, og at han altsaa hellere vill skaffe sig den fornødne Duellighed end underkaste sig denne Gene. Overalt er det en Selvsølge, at en Regel, der sigter til at afsværges Misbrug, ikke af den Grund bør forkastes, fordi den ikke gjør disse absolut umuelige. Det Kongelige Academie for de skønne Kunster og Kjøbenhavns Magistrat, samt de fleste af de Amtmænd, hvis Betænkning Cancelliet derom havde indhentet, fandt ligeledes en Bestemmelse, som den foranførte, hensigtsmæssig.

For tvivrigt saameget sikkrere at forebygge, at ikke denne Foranstaltning skal bevirke, at vedkommende Laug skulle vise en overdreven Strengthed i Mesterstykkernes Bedømmelse, for derved om müeltigt at holde den Paagjeldende ube fra Optagelse i Lauget, ansaaes det passende, ved denne Leilighed at indskærpe vedkommende Vyrigheder, at de have at paage over, at Lauget forsvarligt og med Upartiskhed bedømmer Mesterstykkerne, samt at de, naar der klages over et saadant Prøvestykkets Forkastelse, have at affordre Lauget en nøiagtig Opgivelse af dets Mangler, for, efter at have foranlediget den nærmere Prøvelse, der efter Omstændighederne maatte ansees fornøden, at afgive Kjendelse i Overensstemmelse med Forordningen af 23de Decbr. 1681 §. 4.

Hvad de Duellighedsprøver angaaer, som i Medhold af Placaten 23de Decbr. 1822 §. 6 aflægges

i de Kjøbstæder, i hvilke der ikke er Laug, da kunne ogsaa Misbrug finde Sted derved, at de her omhandlede Prøvestykker gjøres paa et andet Sted, end det, hvor den Vedkommende agter at nedsætte sig; isærdes Leshed kunde det let skee, at de, der ville nedsætte sig i en af de betydeligere Kjøbstæder, foretrak at aflægge den befalede Duellighedsprøve i en af de mindre betydellige Kjøbstæder. Det sandtes derfor rigtigst, at den paatænkte Lovbestemmelse ligeledes gjordes gjeldende for bemeldte Duellighedsprøver, dog med Undtagelse af det Tilfælde, at den Vedkommende begiver sig til en anden Kjøbstad, hvor der er Laug, og der godtgjør sin Duellighed; hvorhos omvendt et i Overeensstemmelse med Placaten af 26de April 1826 §. 1 modereret Prøvestykke end ikke efter to Aars Forløb kan give den Paagjeldende Adgang til at nedsætte sig paa samme Profession i en anden Kjøbstad, hvor strengere Prøver kræves.

Endeligen blev det af adskillige Overøvrigheder ved denne Leilighed foreslaaet, at det maatte blive fastsat som en almindelig Regel, at ingen Haandværksvend, hvis Prøve til at blive Mester er befunden uantagelig, atter maa tilstedes at gjøre nye Prøve før et halvt Aar efter, og at dette ligeledes maatte finde Sted, naar den gjentagne Prøve ikke antages. Denne Regel har allerede i flere Aar været paabudet i Kjøbenhavn *), og da den vistnok maa ansees aldeles

*) See Raadstue-Placat 1ste September 1819.

henfigtsvarende, saa tog Cancelliet ikke i Betænkning at andrage paa, at den ved et almindeligt Lovbud maatte blive fastsat som Regel for hele Riget.

Da Cancelliets i Overeensstemmelse med det foranførte allerunderdanigst gjorde Indstilling fandt Hs. Majestæts Bifald, er under 13de Februaris sidstl. udkommer følgende allerhøieste Placat:

Vi Frederik den Sjette, af Guds Naade Konge til Danmark, &c. &c. Gjøre vitterligt: At Vi, for at forebygge nogle Misbrug, som i den senere Tid have viist sig, allernaadigst have fundet for godt at byde, som følger:

§. 1.

Ingen maa, paa Grund af det i een Kjøbstad gjorte Mesterstykke, have Tilladelse til at etablere sig som Laugmester i en anden Kjøbstad, førend efterat han først i 2 Aar har været nedsat som Mester i hiin første Kjøbstad. Dog skal denne Bestemmelse ikke være anvendelig paa den, der har forfærdiget Mesters stykke i Kjøbenhavn.

§. 2.

Samtlige vedkommende Dyrigheder have nøie at vaage over, at Lauget forsvarligen og med Upartiskhed bedømmer Mesterstykkerne, og, naar der klages over et saadant Prøvestykkets Forkastelse, have de at affordre Lauget en nøiagtig Opgivelse af dets Mangler, for, efter at have foranlediget den efter Omstændighederne fornødne nærmere Prøvelse, at af-

give Kjendelse i Overensstemmelse med Forordningen af 23de December 1681 §. 4.

§. 3.

Den i §. 1 foreskrevne Regel skal ligeledes være gjeldende i Henseende til de Duelighedsprøver, som i Overensstemmelse med Placaten af 23de October 1822 §. 6 aflægges i de Kjøbstæder, hvori der ikke er Laug paa den Profession, hvorpaa den Bedkommende vil nedsætte sig; dog at det forbliver ved forsværgede Lovsted, forsaavidt samme tillader den, der vil nedsætte sig i en saadan Kjøbstad, at aflægge sin Prøve i en Kjøbstad, hvori der er Laug, uden da at være underkastet foransførte Indskrænkning; ligesom omvendt et, i Overensstemmelse med den ved Cancellie-Placat af 26de April 1826 kundgjorte allerhøieste Resolution af 12te næstforhen §. 1, modereret Prøvestykke end ikke efter to Aars Forløb skal give den Paagjeldende Udgang til at nedsætte sig paa samme Profession i en anden Kjøbstad, hvor strengere Prøve kræves.

§. 4.

Det skal være en almindelig Regel, at ingen Haandværksvend, hvis Prøve for at blive Mester er befunden uagtelig, maa stedes til at gjøre nye Prøve, sørend et halvt Aar efter hiin Prøves Aflæggelse, og, naar den gjentagne Prøve forkastes, maa han hvergang atter oppebie et halvt Aar, for at faae Udgang til igjen at gjøre Prøve.

ell der da ogsaa paa Plankværket imellem min St.
 degaard og den forreste Gaard maae gjøres en Port,
 men som jeg dog forbeholder mig Rettighed til
 at have saa forsvarligt Lukke paa, som kan sikre mig
 for Misbrug og anden utilbørlig Udfærd. Afslukket
 imellem Løfterne, som ikke er gjort med Hensyn til
 forskjellig Eiendom, kan dog for det første blive som
 det er; men skulde der gives mig Aarsag til at do-
 lere over Misbrug eller anden Utilbørlighed, da bliver
 Skolevæsenet pligtigt at forskaffe mig det saa forsvar-
 ligt, at jeg kan være betrygget derimod. Et Vindue,
 som sidder i Gavlen af Luden, hvorfra kan sees ned
 i mine Sideværelser, maa borttages og Aabningen til-
 mures. 3) Da det skænkede i alle Henseender ud-
 gjør de $\frac{2}{3}$ Dele af Eiendommen, saa bliver det der-
 af en Selvsølge, at det i samme Forhold overtager
 med 80 R., siger Firesindstyve Skillings Grundtaxt,
 alle Skatter og Afgifter under hvad Navn nævnes
 kan, som enten ere eller i Fremtiden kunde blive Eien-
 dommen paalagte. Men da Eiendommen er freetgjort
 for Bankhæftelsen, skal det ogsaa efter sin Andeel være
 frietaget derfor, hvorimod 4) da det er den forhen
 egentlig allene beboede Halvdeel af Eiendommen, hvort
 Huusholdningsværelserne, Indquarteringskammer,
 Stald m. v. ere indrettede, hvis Beboere og Bru-
 gere derfor altid have holdt al Gaardens saavel ordi-
 nære som extraordinaire Indquartering, præsteret alle
 af Gaarden til Byens Løv krævende Beboeres Plig-

ter, havt Brandredskaberne under Bevaring, tilsvaret og besørget alt hvad nævneligt dertil kan hentrenges, saa vedbliver det samme fremdeles at hvile paa det bortskjænfede. 5) Skulde et eller andet være undgaaet min Opmærksomhed, bliver det efter Villighed at afgjøre, og dersom det skulde være af saadan Betydelighed, at det kunde agtes fornødent, da Gavebrevet ved Paategning at tilføie.

Paa disse omskrevne Vilkaar kan det overdragne strax efter den nu nær forestaaende Mikkelsdags Flyttetid tages i Besiddelse, og til sin Bestemmelse afbenyttes, fra hvilken Tid det da staaer for Skolevæsenets Regning og Risiko, ligesom og dets Andeel i Skatters Svarelse med øvrige Præstationer derfra tager sin Begyndelse. Alt hvad lovligt der kan agtes fornødent til Betyggelse for Donationens Urofselighed, skulle Skolevæsenets Foresatte være berettigede til at foranstalte iværksat, uden videre Indvilliggelse dertil fra min Side; hvorefter mig da leveres en af dem verificeret ordret ligelydende Gjenpart, som i Tilfælde af det originale Gavebrevs Forkommelse, skal af begge Parter agtes ligesaa gyldig, som Originalen selv, der nødvendig maae stadfæstes ved Kongelig Confirmation.

Til-uomstødelig Bekræftelse, haver jeg dette mit Gavebrev egenhændigen underskrevet og med mit hoftrykte Segl forsynet.

Bordingborg den 27de September 1827.

Kra det Kongelige Danske Cancellie er under 2den Febr. sidst. afgaaet følgende Circulair-Skrivelse til samtlige Amtmænd i Danmark og Kjøbenhavns Magistrat:

Under 22de Jan. 1822 *) tilstillede dette Collegium (Tit.) saavel som andre vedkommende civile Dyrtigheder, 2de af den Kongelige Direction for den almindelige Pensionskasse forfattede Schemata, med Anmodning om, ved den endelige Erklæring over enhver Ansøgning om Pension eller Pensionstillæg af bemeldte Kasse, at udfylde et af disse Schemata, som maatte passe sig til det Tilfælde, hvorom der er Spørgsmaal, og derefter tilstille det vedkommende Collegium, hvorunder den Ansøgendes Mand eller Fader har været ansat, bemeldte Schema tilligemed den documenterede Ansøgning, ledsaget med Deres Ytring over de andre Omstændigheder, som desforuden maatte kunne komme i Betragtning ved Sagen.

Det har desuagtet ikke sjelden været Tilfældet, at der til Cancelliet er indkommet Ansøgninger om Understøttelse af ovenmeldte Kasse, uden at disse have været forsynede med de befalede Schemata, ligesom Udfylningen af disse i andre Tilfælde har været mangelfuld. Hyppigen have Schemata og alene været udfyldte og understrevne af Supplicanterne selv eller af uvedkommende Personer. Da det er af Blyg

*) See Coll. Tid. for 1822, Side 47 -50.

tlighed, at de nødvendige Oplysninger afgives med den fuldkomneste Nøjagtighed, for at de Vedkommendes Qualification derved med Sikkerhed kan bedømmes, finder Man sig foranlediget til tjenstligt at anmode (Etc.) om at see Bestemmelsen i ovennævnte dette Collegti Skrivelse nøie iagttaget, hvorved det i Særdeleshed maa bemærkes, at anmeldte Schemata blive at udfolde af vedkommende civile Dyrlighed, hvem det paaligger at afgive den endelige Erklæring over Ansøgningen, i Overensstemmelse med hvad der enten er samme personligen bekjendt, eller isvrigt ved de Ansøgningen vedlagte Documenter, eller paa anden Maade, er oplyst for samme.

Fra det Kongelige Danske Cancellie er under 5te Febr. sidstl. afgaart følgende Circulaire Skrivelse til samtlige Amtmænd og Lehnsejere samt Biskopper i Danmark:

Det er i Cancelliet kommet under Overveielse, hvorvidt det med Hensyn til Bestemmelserne i Reglementet for Fattigvæsenet i Kjøbstæderne af 5te Julii 1803 §. 20 og for Landet af samme Dato §. 24 kan ansees fornødent, at Fattiglemmers Efterladenskaber herefter tages under ordentlig Skiftebehandling, saavel som og hvorvidt det skulde være nødvendigt, at Anmeldelse om saadanne Personers Dødsfald skal skee for Skifteforvalteren, samt at Præsterne efter Cancellie-Circulaire af 1ste September 1810 ikke maae

kaste Jord paa bemeldte Personer, uden at Attest for Dødsfaldets Anmeldelse for Skifteforvalteren fremlægges.

I Anledning heraf skulde Cancelliet til behagelig Efterretning og Communication for samtlige Skifteforvaltere (Præster) tjenstligst melde, at et afdødt Fattiglemes Efterladenskab kan uden Skiftebehandling overtages af vedkommende Fattigcommission, som ikke kun, forsaavidt der, efter at Fattigvæsenets Bekostning paa den Afdødes Forsørgelse er refunderet, maatte blive noget Overskud, har at afgive dette til videre anordningsmæssig Behandling; hvorimod der, da in specie Kdn. af 12te Septbr. 1792 §. 8 paabyder Anmeldelse af ethvert Dødsfald for Skifteforvalteren, hvad enten Skiftebehandling efter Lovens Forskrifter er fornøden eller ikke, bør om Almisselemmers Dødsfald skee saadan Anmeldelse; ligesom og Bestemmelsen i Cancelliets Skrivelse af 1ste Septbr. 1810, at der ei maa kastes Jord paa noget Liig, forinden det ved Attest fra vedkommende Skifteforvalter er godtgjort, at den befalede Anmeldelse til ham er skeet, ogsaa med Hensyn til Almisselemmer bliver at lagttage.

Den 22de Januaril er Grosferer C. N. F. Martioe meddeelt Bevilling til at være Traducteur i Kjøbenhavn.

Ledige Embeder.

Under det danske Cancellie: Lime Sognekald i Viborg Stift, 220 Rbdlr.

Befordringer og Afgang.

Under det danske Cancellie: Den 13de Febr. er Sognepræst for Lime Menighed i Viborg Stift, G. H. Bendtsen, beskikket til Sognepræst for Steenmagle og Steenlille Menigheder i Sjælland; Cand. theol. og constitueret Adjunct ved den lærde Skole i Horsens, P. Aabye, til at være residerende Capellan for Skovlænge, Søllested og Surrebye Menigheder i Lolland; forhenværende personel Capellan for Veilbye og Hømaae Menigheder i Aarhus Stift, M. A. Kirkebye, til ordineret Catechet og første Lærer ved Dørgeskolen i Hjørring.

Under Generalpostdirectionen: Den 2den Febr. er hidtilværende Controleur i Kjøbenhavns danske Pakkepostcontoir, Cancelleraad H. S. Benzon, beskikket til Postmester ved Kjøbenhavns Helsingørske og Lollandiske Postcontoir fra 1ste April næstkommende, og 2den Fuldmægtig i Generalpostdirectionens danske Secretariats Contoir, J. F. Zillge, igjen i hans Sted fra samme Tid af udnævnt til Postcontroleur i fornævnte Pakkepostcontoir; Postcontroleur i Kjøbenhavns danske Brevpostcontoir, Postmester Grove, i Naade entlediget fra dette Embede, og den paa Bartpenge staaende Postskriver A. P. Zillge udnævnt til Postcontroleur i bemeldte Contoir; Postskriver i Kjøbenhavns danske Pakkepostcontoir, H. Petersen, forundt Prædicat af Postcontroleur.

Collegial-Tidende.

Med kongeligt allernaadigt Privilegium.

No. 14. Den 1ste Marts 1828.

Trykt i det Kongl. Baisens. Bogtrykkerie af C. F. Schubart;

Undertegnede ere Redactøret, Forlaggere og Udgivers af
denne Tidende:

Peter Johan Monrad, Anders Sandøe Ørsted,
Deputerede i det kongelige danske Cancellie.

Forordning.

Gjennem det Kongelige Slesvig-Holsten-Lauen-
borgske Cancellie er under 11de December 1827 ud-
kommet følgende allerhøieste Patent for Hertugdøm-
merne Slesvig og Holsten, angaaende Fremgangsmaa-
den ved de Stridigheder, som opstaae i Anledning af
Haandværkslaugenes, Kræmmercompagniernes og de
øvrige næringdrivende Corporationers Laugsforfatning:

Vi Frederik den Sjette, af Guds Naade
Konge til Danmark, &c. &c. Gjøre herved vitteligt:
Da det er erfaret, at de Stridigheder, som opstaae i
Anledning af Haandværkslaugenes, Kræmmercompa-
gniernes og de øvrige næringdrivende Corporationers
Laugsforfatning i Hertugdømmene Slesvig og Holsten,
ikke allevegne behandles eensformigen, og at der,

øvertimod disse Sagers Natur, paa nogle Steder tilstedes vidtløftige Processer desangaaende, saa have Vi funden Os anlediget til at fastsætte almindelig gjeldende og med Sagernes Beskaffenhed overensstemmende Regler for Fremgangsmaaden i Sager af dette Slags, og i den Henseende at anordne Følgende:

§. 1.

Klager over Indgreb i Haandværkslaugenes, Kræmmercompagniernes eller andre næringdrivende Corporationers udelukkende Rettigheder, eller over lovstridig Nægtelse af Deeltagelse i disse Rettigheder, samt andre ved disse Corporationers Laugsforsatning anledigede Stridigheder, skulle for Fremtiden i ingen Kjøbstad eller laugsberettiget Flekke behandles ved den ordentlige Rettergang, eller dertil henvises, men skulle derimod i Overensstemmelse med følgende Regler summarisk undersøges og paakjendes, i Kjøbstæderne af Magistraten, i Værrestjøping af den Værreste Land, og Stadsret, og i Flekkerne af de Embedsmænd eller Domstole, som hidtil have behandlet disse Sager, ved Forliig, eller retlig Afgjørelse.

§. 2.

Efter Klagerens mundtlige Begjæring indvarsles den Paaklagede, efter den paa ethvert Sted brugelige Maade. I de Tilfælde, hvor Laugets Morgensprache først har givet Kjendelse i Sagen, under Forbehold af Provocation, skal foruden Meddelelse af en Afkælv af denne Kjendelse, hvilken hvergang

skal indføres i Laugsprotocollen, foreskrives Provocanten en præclusiv Tid af 10 Dage, til at anbringe sit Forlangende om Modpartens Indvarsling, og at saadant er skeet, skal anmærkes paa en Afsskrift af Kjendelsen, hvilken strax uden Betaling meddeles den, der har provoceret fra Morgensprædten.

§. 3.

Naar den Indstevnte modvillig udebliver til den forelagte Tid, saa dømmes han til at betale Terminsombkostningerne, og der skeer en anden peremptorisk Indkaldelse. Udebliver derefter den Indklagede modvillig, saa blive de Facta, paa hvilke Klageren grundet sin Paaastand, ansete som tilstaaede, og dertilmod den Indklagedes Indsigelser betragtede som hævede ved Præclusion, hvorefter da afgives en definitiv Kjendelse. Udebliver Klageren i den første af ham forelagte Termin, saa dømmes han til Terminsombkostningernes Erstatning, og tillige fastsættes paa Indklagedes Begjæring en nye peremptorisk Termin, i hvilken, naar Klageren atter udebliver, Indklagede frikjendes for den imod ham anbragte Klage, og Klageren tildømmes at betale Omkostningerne.

§. 4.

Møde Parterne, da har vedkommende Dyrighed eller Ret, at lade begge Parter, uden nogen skriftlig Procedure, afgive mundtlig Forklaring, hvoraf det væsentlige tages til Protocol og, om mueligt, Forlig søges tilveiebragt. Ved saadan Sagens Be-

Handling er det Parterne uformeent at medbringe deres antagne Sagsførere. Opnaaes ikke Forlig, da afgives Kjendelse i Sagen, hvorved samme enten paa fjendes endeligen, eller, i Tilfælde at der mangler Oplysning angaaende væsentlige Omstændigheder, henvises til Erhvervelse af nærmere Bevis.

§. 5.

Naar i den første Termin gives Kjendelse til nærmere Oplysningers Tilveiebringelse, saa skal der i samme Termin fastsættes en anden kort Termin, i hvilken begge Parterne (hvis Sagsførere ogsaa her tilstedes Afgang) have under Fortabelse af Rettighed til Bevisers og Modbevisers Førelse at fremkomme med samme, eller saafremt Beviset beroer paa Vidners Udsigende, da at foranstalte disse betimelig indfaldede, samt ligeledes under Fortabelse af Rettighed til Bevisers og Modbevisers Førelse at fremkomme med deres Eedsdelation, samt erklære sig angaaende Edens Acceptation og Relation. Naar imidlertid den, som opfordres til at gjøre Eed, forlanger Betænkningstid til at erklære sig over den ham deforerede Eed, skal hertil forelægges ham en peremptorisk Frist, hvilken efter Rettens Skjønnende kan bestemmes fra 3 til 8 Dage, inden hvilken Tid han da har at afgive sin Erklæring, om han vil aflægge Eden; hvorimod han i Mangel heraf ansees at have vægret sig ved at aflægge Eden. Naar saaledes fra begge Steder er bleven tilveiebragt Bevis og Modbevis, i

hvilken Henseende Vidnerne, saafremt Modparten ikke udtrykkelig forlanger, at de skulle beedige deres Udsagn, ikkuns have at give Forsikkring under Fortabelse af gode Navn og Rygte, og deres Udsagn korteligen protocolleres, afgives strax endelig Kjendelse i Sagen. Dersom ved denne Kjendelse paalægges Eed, bliver der til dennes Afslæggelse fastsat en anden kort Termin, og den til disse Sagers Paakjendelse competente Auctoritet bemyndiges udtrykkeligen herved til Edens Moddragelse.

§. 6.

Ved den endelige Kjendelse skulle Sagens Omkostninger, ogsaa med Indbegreb af de Omkostninger, som, i Tilfælde at Eed er paalagt, ville i Anledning heraf finde Sted, bestemmes efter Billighed, og i et passende Forhold til den omvistede Gjenstands Værd.

§. 7.

I Tilfælde, at Gjenstanden for deslige Stridigheder efter Forordningen af 25de Juli 1781 og Resolutionen af 6te Februar 1796 hører til de saakaldte "geringsfugige", skal Dommeren, saavel som Sagsførerne alene kunne beregne sig de modererede i bemeldte Sager tilladte Sportler.

§. 8.

Ell Kjendelsens Efterlevelse skal bestemmes en Tid af 10 Dage, efter hvis Forløb Kjendelsen paa mundtligt Forlangende fra vedkommende Part overgives.

§. 9.

Naar Sagens Gjenstand er mere end 8 Rbd. af Værdie, staaer det den Part, som ved Kjendelsen anseer sig forurettet, frit for at indkomme med Supplicationen, i Altona og Flecken Preek til den Holssten, Lauenborgske Overret, og i de øvrige Districter til Stadtholderskabet. Dog skal dette Retsmiddel i ethvert Tilfælde skriftlig anmeldes inden Forløb af 10 Dage fra Kjendelsens Publication, og i Mangel heraf af Retsmidlets Anvendelse være forbrudt, og ligeledes skal bemeldte Retsmiddel forfølges ved Klagens Indlevering til den høiere Authoritet inden 3 Uger fra Kjendelsens Datum, og i Mangel heraf af Retsmidlets Anvendelse være forbrudt. I intet af disse Tilfælde maa den bestemte Frist forlænges.

Alle ældre Anordninger, som bestemme Rettergangen i saadanne Laugstridigheder, og i Særdeleshed den for Bort Hertugdømme Slesvig under 1ste Marts 1775 emanerede Forordning, og den for Stadten Rendsborg under 20de Mai 1775 bekjendtgjorte Forfrist blive herved aldeles ophævede og satte ud af Kraft.

Hvorefter alle Vedkommende sig allerunderdanigst have at rette.

Under 15de Decbr. 1827 er fra det Kongelige Slesvig - Holsten - Lauenborgske Cancellie udsærbiget

følgende Patent for Hertugdømmerne Slesvig og Holsten:

Det har allernaadigst behaget Hs. Majestæt Kongen den 27de i f. M. at fastsætte, at for Fremtiden Ingen maae besordres til et Læreembede ved en Prævestole for den indbyrdes Skoleindretning, med mindre han af den i Eckernförde til denne Skoleindretnings Fremgang og Fuldkommengjørelse allerhøist anordnede Commission har erholdt en Attest om at han er fuldkommen duelig til at indføre og forestaae den indbyrdes Skoleindretning.

Ovenstaaende bekjendtgjøres herved til alle Vedkommendes Efterretning og vedbørlige Efterlevelse.

Igjennem samme Collegium er under 18de December 1827 udkommet følgende Patent for Hertugdømmerne Slesvig og Holsten:

Vi Frederik den Sjette, af Guds Naade Konge til Danmark, &c. &c. Gjøre herved vitteligt: At Vi, med Hensyn til Vore i fremmede Stater accrediterede Gesandters og andre, Exterritorialitet havende, i Udlandet værende og til Vore Gesandtskaber hørende Personers Bærning, have fundet Os foranlediget at fastsætte Følgende:

S. 1.

I det Tilfælde, at en til Vore Gesandtskaber i fremmede Stater henhørende Person umiddelbart før

sammes Ansættelse ved et af Vore Gesandtskaber, har havt sit Forum i et af Vore Hertugdømmer Slesvig, Holsten og Lauenborg, beholder samme sit personlige Værneting ved det Overdicasterium, under hvilket den før hlin Ansættelse henhørte, enten i første eller anden Instans. Ligeledes tilkommer den derefter competente Ret Skiftereguleringen i Døds-tilfælde.

§. 2.

I alle andre Tilfælde have Vore i fremmede Stater accrediterede Gesandter og de øvrige til Vore Gesandtskaber hørende Personer deres personlige Værneting, i Danmark ved den Ret, som ifølge den igjennem Vort Danske Cancellie under 30te Mai d. A. emanerede Forordning er competent dertil *).

Hvorefter alle Vedkommende have allerunderdanigst at rette sig.

Fra sammts Collegium er under 22de Jan. sidst. udfærdiget følgende Patent for Hertugdømmerne Slesvig og Holsten:

Det har allerhøist behaget Hs. Majestæt Kongen at ophæve de ved §. 1 af Cancelliepatentet af 6te Septbr. 1825, om trængende Studerendes Adgang til det academiske Convict i Kiel, i Henseende

*) See herom Coll. Sid. for 1827, Side 461—468.

til de Studerende, som ere fødte i de til dette Convict contribuerende Landskaber, fets Undtagelse fra den Forfkrift, at ifkun de Studerende, som i den med dem anstillede Convict-Examen i det mindste have erholdt Characteren "værdig" skulle tilkjendes Nydel- sen af Convictet; hvortmod fastsættes, at ogsaa disse i de ovenmeldte Landskaber fødte Studerende ifkun, naar dem i Convict-Examen er bleven tilkjendt Cha- racteren "værdig" skulle have Adgang til at nyde Convictet *).

Hvilket herved bekjendtgjøres til Efterretning og vedbærlig Efterlevelse af alle Vedkommende.

Fra samme Collegium er under samme Dato ud- færdiget følgende Patent for Hertugdømmerne Sles- vig og Holsten:

Det har allerhøist behaget Hs. Majestæt Kon- gen at ophæve de i Landmilitærforordningen af 1ste August 1800 §. 19 og i Rescriptet af 10de October 1820 indeholdte Bestemmelser ihenseende til den Prøve, hvilken af det philosophiske Facultet i Kiel skal fore- tages med de Bærnepligtige, som agte at studere, hvortmod allerhøist anordnes, at saadanne Bærneplig- tige herefter skulle underkaste sig den selvsamme Prø- ve, som er foreskrevet for dem, som attraae Adgang

*) cfr. Goll. Tid. for 1825, Side 670.

til at nyde det academiske Convict, og at ikkun de blandt disse, som for Landmilitairsessionsdeputationen ved et skriftligt Bevils godtgjøre, at de ved hlin Prøve i det mindste have erholdt den til Afgang til Convictet ifølge Cancelliepatenterne af 6te Septbr. 1825 og af Dags Dato fornødne Character "værdig" kunne vente foreløbigen at forbigaaes ved Udskrivningen.

Hvilket herved bekjendtgjøres til Efterretning og vedbørlig Efterlevelse for alle Vedkommende.

Fra det Kongelige Danske Cancellie er den 21de Febr. udfærdiget følgende Placat for Kjøbenhavn:

Kans Majestæt Kongen har ved allerhøieste Resolution af 13de denne Maaned allernaadigst befaleet Cancelliet, at bringe til offentlig Kundskab, at Brandforordningen for Kjøbenhavn af 1ste Novbr. 1805 S. 24 skal være anvendelig paa alle Oplag af Sommerforraad til Handel, ikke blot paa dem, der findes under aaben Himmel, men og paa dem, som maatte have i Huse.

Hvilket herved bekjendtgjøres til fornøden Efterretning og allerunderdanigst Efterlevelse.

Blandede Efterretninger.

Fra det Kongelige Danske Cancellie er under 5te Febr. afgaaet følgende Circulair-Skrivelse til samtlige Biskopper i Danmark:

Det er befundet, at de Attester, der af vedkommende Præster meddeles separerede Ægtefolk om deres Forhold til Afbenyttelse ved Ansøgninger om Ægteskabs Ophævelse, ofte blot indeholde, at de Paagjældendes Bandel, saavidt Attestanten bekjendt, har været upaaflagelig. Da slige Attester kun under den Forudsætning, at Attestanten har havt tilstrækkelig Leilighed til at erfare, hvorledes den Paagjældendes Bandel har været, indeholder det fornødne Bevis for samme, men derimod ei giver nogen Veiledning hvor det modsatte har været Tilfældet, saa skulde Man tjenstligst anmode (Lit.) om at indstærpe Præsterne i deres Embedsdistricte, forsaavidt de ei have tilstrækkeligt personligt Bekjendtskab til Vedkommende, saaledes at de kunne meddele et positivt Vidnesbyrd om deres Forhold, da i Attesterne at angive, om de have havt Leilighed til nøie at kjende den Paagjældende eller ikke, og, hvor det sidste skulde være Tilfældet, da at tilholde den Paagjældende med andre Attester at oplyse sit Forhold, med Hensyn til hvilke Præsterne da efter Omstændighederne have at bevidne Attestanternes Paalidelighed.

*

*

*

Indholdet af denne Circulaire-Skrivelse er ligeledes ved Circulaire af 5te Febr. meddeelt samtlige Amtmænd og Lehnbesiddere samt Kjøbenhavns Magistrat til fornøden Underretning.

Fra det Kongelige Danske Cancellie er den 12te Febr. sidst. afgaaet følgende Circulair-Skrivelse til samtlige Landmilice-Sessioner i Danmark:

Da de Tingsvidner og andre Beviser for at Gaardmænd, der ikke have opnaaet 60 Aars Alderen, ere siensynlige Krøblinge eller vedvarende syge og svagelige og som medfølge Sessionernes Indberetninger i Medfør af Cancellie-Circulair-Skrivelser af 22de Jan. 1803 S. 2 Litt. c og 24de Decbr. 1816, ikke altid ere tilstrækkelige til at sætte dette Collegium i Stand til at bedømme, om disse Gaardmænd, uagtet deres Mangel af den befalede Alder, virkelig trænge til at erholde en Søn fritaget for Udskrivning, for at denne kan ansættes dem til Hjælp, saa skulde Man herved tjenstligst have (Lit.) anmodet om for Fremtiden at iagttage, at sige Gaardmænd, om de end forud have erhvervet Tingsvidner eller andre Attester, som de fremlægge til Bevis for deres Svaghed, dog stedse personlig bør møde paa selve Sessionen, for at deres Tilstand der paa det næste af Sessionslægerne kan vorde undersøgt, hvorom disse have at afgive et detailleret Skjøn med Forklaring om den Svaghed, der angives i det fremlagte Tingsvidne og de andre Beviser, saaledes befindes og i hvilken Grad. For dette Møde kunne ikkun de enkelte Gaardmænd fritages, som lade fremlægge Attest fra en Læge eller i al Fald fra deres Sognepræst, om at deres Svaghed er af den Bessaffenhed, at den gjør dem det al-

deles umuligt at forlade deres Boepæl. Derhos bør det stedse som ufravigelig Regel følges, at forindt nogen Gaardmand, hvad enten sig foregaaende Undersøgelse har kunnet finde Sted eller ikke, optages til Indberetning som Svag-Mand bør det unge Mandskab, som henhører til det Lægd, hvoraf den som Svag-Mands-Søn begjerte er, høit og tydeligt af Sessionens Deputerede afspørres, om det anses den som Svag-Mand opgivne Fader at være i saadan Forfatning, at han ikke er i Stand til selv at føre det fornødne Tilsyn med sin Gaards Avlsdrift. Naar den paagjeldende Gaardmand har andre Sønner, af hvilke han ellers kan antages at kunne have fornøden Hjelp, men som han angiver, formedelst en eller anden Feil eller Svaghed ikke at kunne forrette det til hans Avlsbrug udfordrende Vondarbejde, da bør lignende Opfordring stee til det nævnte Mandskab, for at erholde dets Vidnesbyrd om hiint Angivende stemmer med hvad der er Sognebeboerne i saa Henseende bekjendt. Saavel de fornævnte Lægeattester som Afskrift af hvad der er tilført Sessionsprotocollen i Anledning af det unge Mandskabs Forklaring bør derefter medfølge de befalede Indberetninger til Cancelliet. Som Følge af denne fremtidige Bestemmelse bør det i de aarlig udstedende Sessionsplacater bekjendtgjøres, at ingen Gaardmand, der er i det Tilfælde, at han paa Grund af Svaghed ellers kunde gjøre sig Haab om at blive tilstaaet

en Søst fritaget for Udskrivning, kan vente at hans Ansøgning vil komme i Betragtning, naat han har forsømt personlig at anholde detom paa selve Sessionsen.

Fortsettelse af Efterretningerne om ledige geistlige Embeders Indtægter og de derpaa hvilende Byrder.

(See Coll. Lid. for d. N. No. 12, Side 167.)

413) Selling og Sinding Sognekald i Aarhus Stift er efter gammel Angivelse anslaaet til 150 Rbdlr., men har efter den seneste Beretning følgende Indtægter: 1) Præste-Korntienden af Selling Sogns 65 Edr. 2 Skpr. 2 Fdkr. Hartkorn anslaaes til 8 Edr. Rug, 16 Edr. Byg og 32 Edr. Havre; 2) Konge- og Præstetienden af Sinding Sogns 53 Edr. 6 Skpr. er 32 Edr. og 2 Skpr. Rug, 24 Edr. 2 Skpr. Byg og 41 Edr. Havre; 3) det saakaldte Genantkorn af Selling Sogns Kongetiende 5 Edr. Rug; 4) Præstevægttiender af begge Sogne og Kongevægttienden af Sinding Sogn: 6 a 7 Rbdlr.; 5) Paaste og St. Hans-Rente af begge Sogne 15 Ol Ug og 7 a 8 Lpd. Ost; 6) Offer og Accidentser 60 a 70 Rbdlr. Sedler; 7) Præstegaarden har et Areal af 66 Edr. Land, foruden 80 a 90 Edr. Land Hebe og Mose. Enkepension til 2de Enker hviler paa Kaldet. Kaldet er frie for at holde militair Hest. (Fortsettes.)

Ved allerhøieste Resolution af 16de Febr. d. A. er det philosophiske Facultet ved Kjøbenhavns Universitet blevet bemyndiget til at conferere Magistergraden til Cand. Theol. Carl Emil Scharling, Alumnus paa Borchs Collegium og til Adjunct ved Metropolitan-skolen, Rudolph Johannes Frederich Henrichsen, efter at disse havde offentlig, den 16de og 19de Jan. d. A., forsvaret de af dem udarbejdede Dissertationer.

Den 8de Januarit er Cand. pharmaciæ E. M. Andersen meddeelt Bevilling til at nedsætte sig i Hilsersød som Apotheker.

Befordringer og Afgang.

Under det danske Cancellie: Den 20de Febr. er Justitsraad og Høiesterets-Advocat F. W. Treschow befippet til Generalassessor; Overauditeur og Auditeur ved Hans Majestæts eget Regiment P. J. Tetens til surnumerair Assessor i den Kongelige Landsloverret samt Hof- og Stadsret; Sognepræst for Tønning og Trøden Menigheder i Aarhus Stift, L. Bynck, efter Ansøgning i Naade entlediget fra bemeldte Embede med Pension; Sognepræst for Uzerballig Menighed paa Als, N. H. Pærehøy, formedelst Sygdom i Naade entlediget fra bemeldte Embede med Bartspenge; ordineret Catechet og første Lærer ved Borgerskolen i Storeheddinge, E. Sandholdt, formedelst Svagelighed i Naade entlediget fra bemeldte Embede

med Bartpenge. Den 22de, Postcontroleur i Kjøbenhavn Danske Brevpostcontoir, E. Hege Dahl, udnævnt til Cancellieraad; Cand. theol. J. F. Holst beskikket til ordineret Catechet og første Lærer ved Borgerskolen i Kallundborg; Examinatus juris H. Storch til Procurator ved samtlige Over- og Underretter i Byens Stift.

Under det Slesvig-Holsten-Lauenborgske Cancellie: Den 22de Januarii er Cand. theol. H. Schott udnævnt til Diacönus i Albersdorf i Landskabet Sønderditmarsken. Den 29de, Deputeret Borger i Flensburg, N. Petersen, til Hospitalsforstander sammesteds. Den 5te Februaril, Justitsraad og Doctor A. Schionberg, Ridder af Dannebrogen, i Neapel til Archiater med Rang No. 3 i 4de Klasse. Den 12te, Cand. theol. J. M. Redling til Rector ved Eckernsørde Byes Skole; deputeret Borger og Dannebrogsmænd H. Mortensen i Eckernsørde efter Ansøgning i Raade entlediget som deputeret Borger og som Medlem af Broecollegiet. Den 19de, Dr. Med. og Chirurgie E. Spies i Ahrensbock udnævnt til Chirurg i Amtet og Flekken Ahrensbock.

Under Directionen for Universitetet og de lærde Skoler: Den 19de Februaril er Høiesteretsassessor Conferentsraad E. B. Brorson efter Ansøgning i Raade og med Pension entlediget fra hans Embede som Professor juris ved Kjøbenhavns Universitet.

Collegial-Tidende.

Med Kongeligt allernaadigt Privillegium.

No. 15. Den 8de Marts 1828.

Trykt i det Kongl. Baisensh. Bogtrykkerie af E. R. Schudars.

Undertegnede ere Redactører, Forlaggere og Udgivere af
denne Tidende:

Peter Johan Monrad, Anders Sandse Ørsted,
Deputerede i det Kongelige danske Cancellie.

F o v g i v n i n g.

Under 26de Febr. sidst. er fra det Danske Cancellie udkommet følgende Placat:

Det har behaget Hs. Majestæt Kongen under 23de d. M. allernaadigt at resolve saaledes:

"Vi ville allernaadigt have bestemt, at herefter alle Candidat Theologiae førend de maae stedes til Bisper-Examen, og alle, som kaldes til Skolelærere, forinden dem af Biskoppen maae meddeles Collats, skulle, ved Attest fra Forstanderen ved et af de Kongelige Skolelærer-Seminarier eller fra den her i Staden værende Normal-Skole for den indbyrdes Underviisnings-Methode, for Biskoppen godtgjøre, at de besidde theoretisk Kundskab og practisk Dygtighed til bemeldte

Underviisnings-Methodes rigtige Anvendelse, saaledes som den ved Normal-skolen er indført" *), hvilket herved bekjendtgjøres til Efterretning for alle Bedkommende.

Sgjennem det Kongelige Danske Cancellie er den 4de Marts udfærdiget følgende Placat angaaende Afdragrettens Ophævelse mellem Danmark og Sardinien.

Ifølge en under 23de Decbr 1826 udstedt Declaration ere den Kongelige Danske og den Kongelige Sardinske Regjering komne overeens om følgende Punkter:

- *) See Cancellie-Placat 14de Junii 1825, Coll. Lib. for samme Art, S. 421 - 422. Nu, da den indbyrdes Underviisnings-Methode er bleven indført i største Delen af Rigets Skoler, fandtes det hensigtsmæssigt, ligesvem at gjøre Bekjendtskab med denne Methode, forenet med Dygtighed i dens Anvendelse, til en nødvendig Betingelse for Befordring til Skolelærer-Embeder. Ellers kunde vedkommende Skolecommission hindres i at indføre Metboden derved, at Skolelæreren ei havde de fornødne Egenskaber til at bruge samme. Da Præsterne have det nærmeste Tilsyn med Almueskolevæsenet, maatte det og ansees passende og tjenligt, at de tilkommende Præster føre Beviss for, at de have erhvervet et saadant Bekjendtskab med hiin Methode, at de fuldkommen ere i Stand til at paase dens rigtige Anvendelse.

§. 1.

Al Afdragstret, Bortflytningsafgift, saavel som alle andre Afgifter, der angaae Formue, der udføres fra den ene Stat til den anden, ere og skulle være aldeles affskaffede mellem Hs. Majestæt Kongen af Danmark og Hs. Majestæt Kongen af Sardiniens Stater. Herunder indbefattes og den saakaldte droit d'Aubaine (Kronens Arvesaldsret), der iøvrigt heller ikke hidtil gjensidigen har været i Kraft.

§. 2.

Som Følge heraf kunne den ene Stats Undersaatter frit og uden at erlægge nogen Afgift udføre de Midler, som de maatte have erhvervet i den anden Stats Besiddelser, hvad enten dette er skeet ved Arv, Gave, Bytte eller paa hvilkensomhelst anden Maade.

§. 3.

Disse Bestemmelser angaae ikke alene Afgifter og Paalæg af ovennævnte Slags, der tilfalde Statskassen, men og dem, der hidtil maatte være tilfaldne Individier, Provindser, Byer, Jurisdictioner, Corporationer eller Communer.

§. 4.

Fra disse Bestemmelser skulle være undtagne de Afgifter, der, være sig til Fordeel for Regjeringen eller for Private, ere eller maatte blive lagte paa Arv i anden Anledning, end paa Grund af Udsørsel, og som paa lige Maade svares af Indlændinge og Fremmede.

§. 5.

De i forestaaende §§. indeholdte Bestemmelser skulle træde i Kraft fra den Dag, da Ratificationerne bleve udveiede, hvilket har fundet Sted i Wien den 23de October 1827; men for at begge Magters Undersaatter kunne komme til snarest mueligt at nyde godt af denne Declarations Indhold, skulle de Midler, som tidligere ere tilfaldne dem i vedkommende Stats respective Besiddelser, men endnu ikke ere udførte, nyde den for tilkommende Erhvervelser fastsatte Afgiftsfrihed.

Blandede Efterretninger.

Ved Høstesterets høitidelige Aabning den 6te Marts blev, ifølge Hans Majestæts allerhøieste Resolution af 27de Febr., følgende Sag foretaget:

Peder Jørgensen og Peder Pedersen af Uldborg og Lysgaard Herreder under Viborg Amt, contra Olsbermanden for Silke- Ulden- og Lærredskræmmer-Lauget, hvor da Advocat Justitsraad og Sækrigs-procureur Schack mødte for Eitanterne og Statsraad Kammeradvocat Villsted for Indstævnte. Sagens Omstændigheder vare følgende:

Da det ved Skrivelse af 20de Marts 1826 fra afskillige af Silke- Ulden- og Lærredskræmmer-Laugets Interessenter til Indstævnte var anmeldt, at nogle reisende Personer fra Jylland — iblandt hvilke Eitanterne — her i Staden dreve en formeentlig ulov-

llig Handel med Indenlands virkede uldne Varer, til Laugets Præjudice, indgav Indstævnte i Qualitet af Laugets Oldermann under 25de næstefter en Klage desangaaende til Kjøbenhavns Politteret, hvori han paastod de Paagjeldende ansete med Straf efter Laugs Artiklerne af 7de Julii 1688 og Placaten af 4de Julii 1817. Flere af de Indklagede affandt dem med Klageren ved Forlig, hvorimod saadant for Citanternes Vedkommende ikke var at opnaae. Det var in confesso imellem Parterne, at de paaclagede og sequesserede Varer ikke vare Citanternes egne Huusflids eller Hjemstavns-Frembringelser, men at de, ved Hans dets Omsætninger af saadanne, vare indkjøbte paa Odense Marked og af Tyensk Production.

Som Hjemmel for deres Berettigelse til at maatte drive den paaclagede Handel have Citanterne paaberaabt dem deets Placaten af 3die April 1816, §. 4, der byder, at Kjøbstædernes Rettigheder ikke skulle være Landmanden til Hindet i at affætte Producterne af hans Huusflid, saasom: linnede og uldne Varer 2c, og deets tvende under 14de Febr. 1741 emanerede Rescripter til Stiftsøvrighederne for Ribe og Aarhus Stifter, hvilke tilfige Ulfborg og Lysgaard med flere Herreders Indvaanere Frihed til "at sælge og afhænde de af dem forarbejdede Varer (uldne og linnede) til hvem de selv lystte og hvor de samme beqvemmeligst og bedst til deres Tarv og Nytte kan affætte og forhandle," og i hvis Følge en

saadan Handel uden Paatale skal i over 80 Aar være dreven af bemeldte Herreders Beboere. Endelig have Citanterne og i Indlæg af 12te April 1826 anført: ikke at have affat noget af de anholdte Varer paa den Tid, Anholdelsen skete; dog have de for Politieretten den foregaaende 30te Marts tilstaaet, at de under deres 14 Dages Ophold her, førend Klagen og Sequestrationen fandt Sted, have til forskjellige af Stadens Handlende solgt flere Varer af det omhandlede Slags (hvilke de ligeledes have kjøbt paa Markeder), dog partievist og ikke under 12 Stykker af Gangen.

De Tilforordnede i Kjøbenhavns Politieret antog at Udtrykkene, i hvilke de paaberaabte Lovbestemmelser af 14de Febr. 1741 ere affattede, og som in specie hienle Udborg og Lysgaard Herreders Beboere Ret til at affætte og forhandle visse af dem forarbejdede Varer, "til hvem og hvor de ville", dog maatte være indskrænkede til saadanne Producter, som frembringes ved Sælgerens og Families egen Huusflid, og som en Følge heraf, at en saadan Ret ikke, efter den isvrigt bestaaende Handels-Lovgivning, kunde tillægges dem med Hensyn til andres af dem opkjøbte Huusflids Frembringelser; hvorimod de paa den anden Side heller ikke troede at kunne bringe Laugsartiklernes 1ste §. til Anvendelse, efterdi det ikke var oplyst, at Citanterne havde etableret noget egentligt Udsalgssted her i Staden, og saaledes kunde

figes at ernære sig ved Kræmmerhandelen. Bemeldte Artillers 7de S. blev derimod tagen til Følge, i det der ved den ergangne Dom af 2den Septbr. 1826 saaledes kjendtes for Ret:

”De sequestrerede under nærværende Sag omhandlede 4 Dyrenaar bør være confiskerede til Fordeel for Silke-Ulden og Lærreds-Kræmmer-Lauget her i Staden. Iøvrigt bør de Indstævnte Peder Jørgensen og Peder Pedersen for Klagerens, Oldermann Launys, Tiltale i denne Sag fris at være.”

Denne Dom havde Citanterne, efter dertil alernaadigst forundt Opreisning, ved Høiesteretsbestemning af 11te Junii 1827 paaanket til Underkjendelse, Tilfidesættelse og Forandring samt bedre Rets Nydelse.

Ved den i Høiesteret affagte Dom blev saaledes kjendt for Ret:

Citanterne bør for Indstævntes Tiltale i denne Sag fris at være, og bør det paa de omhandlede Varer lagte Beslag være ophævet. I Salarium til Justitsraad Schack for Høiesteret betaler Indstævnte 60 Rbdlr. Sølv. Saa betaler han og til Justitskasen 5 Rbdlr. Sølv.

I Høiesterets-Næret 1827 ere tilendebrogte 75 Ordenssager, 245 Justitssager og 19 anticiperede, i alt 339 Sager. De tilbagestaaende 18 Ordenssager ere deels efter allerhøieste Bevilling udsatte,

deels efter Skriftlig Procedure optagne til Circulation blandt Høiesterets Tilforordnede.

Under 30te Januarii sidst. er afgaaet et allers høieste Rescript til Amtmanden over Odense Amt af følgende Indhold:

Vor synderlige Bevaagenhed! Os er af Vort Danske Cancellie allerunderdanigst foredraget en af Byfogden og de eligerede Borgere i Vor Kjøbstad Kjerterminde under det Dig anbetroede Amt indgIVEN allerunderdanigst Ansøgning, om at den ved bemeldte Kjøbstad værende saakaldte Langebroe, til hvis Vedligeholdelse der hidtil ved allerhøieste Rescripter af 8de Novbr. 1698 og 22de Febr. 1814 har været henlagt visse Ydelser af Broekorn, maatte overtages som Amtsbroe, og Udgifterne til sammes Vedligeholdelse udsedes af det Offentlige m. v.

Efter at have taget denne Sag, tilligemed de Os allerunderdanigst foredragne Omstændigheder i allernaadigst Overveelse give Vi Dig hermed tilkjende, at Vi allernaadigst ville have de forommeldte allerhøieste Rescripter af 8de Novbr. 1698 og 22de Febr. 1814 ophævede, saaledes, at de ved samme fastsatte Ydelser af Broekorn for Passagen over fornævnte Langebroe, saavelsom de hidtil stedfundne Passagespenge bortfalde, imod at bemeldte Broe herefter overtages til bestandig Vedligeholdelse af vedkommende

Amt, saaledes at samtlige Udgifter til Broens Vedligeholdelse udredes af Amtsrepartitionsfondet; men at der dog aarlig, saasnart disse Udgifter nagsigtigen kunne opgives, for Kjerteminde Kjøbstad ansættes en vis Sum ester dens Hartkorn i Forhold til Amtets Hartkorn, hvilken Sum Kjøbstaden har at indbetale som Erstatning til Amtsrepartitionsfondet.

Et til Cancelliet indkommet Andragende blev anholdt om Bestemmelse for, hvorvidt den Omstændighed, at en Militair gifter sig med en Brud, der boet langvejs borte, eller endog udenfor det Stift, hvort den militaire Præst er ansat, kan gjøre nogen Forandring i den 14de §. i Fdn. af 30te April 1824, ifølge hvilken de ved de militaire Menigheder ansatte Præster beholde de dem hidtil hjemlede Rettigheder til at foretage Vielsen, naar Brudgommen er Militair, skjøndt Bruden hører til den civile Menighed.

Efter i denne Anledning at have brevverlet med det Kongelige General-Commissariats-Collegium, har Cancelliet den 19de Febr. sidstl. tilkjendegivet Beskommende, at det paaberaabte Lovsted ikke kan gjøre noget Udslag til foransførte Spørgsmaals Besvarelse, da samme kun forbeholder Præsterne ved de militaire Menigheder de særegne Rettigheder, som i Henseende til Vielsers Forrettelse alt forud vare dem hjemlede, men ikke har indladt sig paa at bestemme Grænde

ferne for disse særegne Rettigheder, eller villet udstrække samme videre end de allerede gjeldende Regler hjemlede *). Seer man nu hen til disse, saa havde Reglementet af Sde Februarli 1724 §. 4 aldeles ikke tillagt Garnisonspræsterne i Kjøbenhavn nogen Forret til at vle Officerer, men i saadan Henseende henviist til Loven, hvis 2—8—5 vedblev at være Reglen for Officerers Vielse. Derimod havde dette Lovsted tillagt Garnisonspræsterne Ret til at troelove og copulere alle Underofficerer og Gemene i hvad Sogn end Bruden er. Denne Rettighed kunde saavel paa Grund af nysansførte Udtryk, som og med Hensyn til Reglementets Inscription, hvorefter samme skulde tjene til at afgjøre de Tvistigheder, som hidtil havde været imellem Sognepræsterne og deres Mebtjenere i Kjøbenhavn paa den ene og Garnisonspræsterne sammesteds paa den anden Side, ikke strække sig uden til de Tilfælde, hvor Bruden, skjøndt ikke hørende til Garnisonsmenigheden, dog havde hjemme i et eller andet Kjøbenhavns Sogn. En Rettighed til udenfor Lovens Regel i 2—8—5 at forrette Officerernes Vielse, erholdt Garnisonspræsterne i Kjøbenhavn først ved Rescript 1ste April 1781, i hvis Følge alle Officerer af Landetaten, som opholdt sig heri Saden, maae i Henseende til deres Copulation henhøre til Garnisons Kir.

*) cfr. det Coll. Lib. for 1824, Side 269 anførte.

En, hvilket efter den senere Kongelige Resolution af 27de Decbr. 1813 endog skal gjelde med Hensyn til de Officerer, der, uden at høre til Kjøbenhavns Garnison, eller der have stadigt Ophold, reise her til Staden for at vies. Det kan hverken efter Indholdet af fornævnte Rescript af 1781 eller efter de Forhandlinger, der foregik samme, antages, at Garnisonspræsterne i Kjøbenhavn derved have faaet større Rettigheder hvad Officerernes Vielse angaaer end den, de forhen havde til at copulere Underofficerer og Gemene, og hvilken, som bemærket, indskrænkede sig til de Tilfælde, hvor Bruden havde hjemme her i Staden. Dette bestrykes og derved, at Rescriptet har forudstiftet de Ord, at der bevilges dem det samme, som Præsterne ved Holmens Kirke, nemlig ic.; thi Artikkelsbrevet for Land- og Søestaten §. 403, der for Resten dog kun talte om Underofficerer og Gemene, men som en Praxis, der maa ansees stadfæstet ved bemeldte Rescript, har udvidet til Officerer, bruger og det Udtryk: "i hvad Sogn end Bruden er" samt bestemmer, at Vielsen skal forrettes i Holmens Kirke.

Den allerhøieste Resolution af 27de Decbr. 1813 viser end yderligere, at en Garnisonspræst ei kan forrette Vielsen, naar Bruden opholder sig paa et andet Sted; thi i saadant Fald vilde Resolutionens Bestemmelse ei bestaae med de Rettigheder, som tilkom den Garnison, til hvis Menighed vedkommende Offi-

ceer hører. Da det endeligen vilde være unaturligt, om Vielsen skulde ske i en Garnisons Kirke i Kjøbenhavn, uagtet Bruden hører hjemme paa et langt fraliggende Sted, eller om der skulde tillægges en Garnisonspræst Ret til Vielser, som han et uden at gjøre lange Reiser kunde forrette (i hvilken Henseende det desuden maa bemærkes, at Garnisonspræsternes Ret til at forrette Vielser er knyttet til Kirken, hvilkens, og ikke Præsten, benævnes i Rescript 1ste Aug. 1781 S. 2), og det baade vilde være uprincipmæssigt og bebyrdende for de Militaire, om Recognition skulde erlægges til Garnisonskirken og Præsten for en Forretning, som ikke paa Grund af Bedkommendes særdeles Ønske, men som Følge af de naturlige Forhold maatte foregaae i en fraliggende Kirke og af sammes Præst, saa sandt Cancelliet, at vedkommende Garnisonskirke og Garnisonspræst i Kjøbenhavn ordentligvis ikke have nogen Fordring at gjøre i Anledning af de til Garnisonerne hørende Officerers Vielse, naar Bruden hører hjemme andets Steds. Kun i det enkelte Tilfælde, at Vielsen, uagtet Bruden et har hjemme her, de facto foretages i Kjøbenhavn, maa Vielsen ifølge Grundsætningen i den allerhøieste Resolution af 27de Decbr. 1813 foregaae i en Garnisonskirke og tilfalde Sognepræsten sammesteds.

Den 4de Jan. Afdstl. er meddeelt allerhøieste Confirmation paa en af Sognebegn for Kirke-Hvalsøe og Sørløse Menigheder i Sjælland, Jørgen Sandbeck, oprettet Fundats for et Legat af 100 Rddlr. Sølv for Kirke-Hvalsøe Pastorats Fattigvæsen. Efter Fundatsens Bestemmelser skal den aarlige Rente af bemeldte Sum anvendes til Vedligeholdelsen af en Pensgeblot, som Giveren for en Deel Aar siden for de Fattige har opsat paa Kirke-Hvalsøe Byes Mark ved de saakaldte Jomfruekilder, og som ved Besøg sammesteds aarlig har indbragt noget for Fattigvæsenet, samt til Vedligeholdelsen af bemeldte Kilder. Hvad der ikke behøves af Renterne til det nævnte Brug, skal anvendes til Fattigvæsenets Bedste fælleds med dets øvrige Midler eller Fonds.

Cancelliet har modtaget Forespørgsel, om der tillkommer fremmede Magters Vice-Consuler den Rang, der ved Rescript af 28de Septbr. 1764 er tillagt vitkellige Consuler, og om de ifølge heraf ere pligtige at betale Rangskat.

I denne Anledning har Collegiet den 5te Jan. tilkjendegivet Vedkommende, at da Vice-Consuler udværgnes af de fremmede af Hans Majestæt anerkjendte Consuler, der staae aldeles til Ansvar for deres Embedsførelse, samt igjen kunne affædige dem, og de saaledes maae ansees for blot at staae i Consulernes private Tjeneste, kan ingen Rang tilkomme dem.

I Anledning af et til Cancelliet indkommet Andragende om, hvorvidt de i Collegiets Circulairskrivelse af 19de April 1827 *) fastsatte Bestemmelser om Regnskaberne for Afgifterne af Retssportler til Justitsfonden, ere anvendelige paa private Skiftesforvaltere, har Cancelliet den 17de Jan. tilkjendegivet Bedkommende, at det er usornødent quavtalter at affordre de private Skiftesforvaltere Rigtighed for, om noget ved deres Jurisdiction er faldet i Afgift til Justitsfonden eller ikke, hvilken derimod, som hidtil, bliver ved Aarets Ende at afgive ved Designationernes Indsendelse.

Fortsettelse af Efterretningerne om ledige geistlige Embeders Indtægter og de derpaa hvilende Byrder.

(See Coll. Lib. for b. A. No. 14, Side 198).

414) H e m og S e m S o g n e k å l d i Aars huus Stift er anslaaet til 200 Rbdlr., og har efter Biskoppens Indberetning følgende Indtægter: 1) Præstetienden af begge Sognes samt Annergaardens Hartkorn 179 Edr. 3 Rdkr. $1\frac{1}{2}$ Alb. er $22\frac{3}{4}$ Edr. Rug, 42 Edr. Byg og 44 Edr. Havre; 2) Landgilde af Annergaarden $1\frac{1}{4}$ Ed. Rug, $1\frac{1}{2}$ Ed. Byg, $2\frac{1}{2}$ Ed. Havre, samt 2 Lpd. Smør, 2 Høns og 1 Gaas; 3) Qvægtienden omtrent 8 Rbdlr.; 4) af Huusmænd 20 Arbejdsdage; 5) Maaest 22 Lpd. Brød, 40 Sneise 2 Eg, 11 Lpd. Ost; 6) Offer og Accidentser omtrent

*) See Coll. Lib. for 1827, Side 336—338.

60 Rbdlr., Præstegaarden er bortforpagtet indtil 1ste Marts 1836, og indtil den Tid maa Præsten boe i Mariager; dens Hartkorn er 5 Tdr. 4 Skpr. 2 Fdkr. 2 Alb. Paa Kaldet hviler Enkepension til 3 Tdr. Rüg, 7 Tdr. Byg og 7 Tdr. Havre, samt i Penge 12 Rbdlr. (Fortsættes.)

Fra Kjøbenhavns Magistrat er den 29de Febr. sidst. udstedt følgende Brødtart, hvorefter Bagerne her i Staden fra 1ste Marts og indtil videre sig have at rette:

1) Brød af sigtet Hvedemeel: Et Franskbrød for 4 f. i Rigsbanktegn; skal veie 12 Lod; et dito for 2 f. skal veie 6 Lod; en Hvedesimle for 4 f. skal veie 12 Lod; en dito for 2 f. skal veie 6 Lod; et Rundebrød for 2 f. skal veie 6 Lod; et dito for 1 f. skal veie 3 Lod; Hvedetvebakker for 2 f. skal veie 6 Lod; dito for 1 f. skal veie 3 Lod.

2) Brød af sigtet Rügmeel; Et Saurbrød til 4 f. skal veie 22 Lod; et dito til 2 f. skal veie 11 Lod; Rügvebakker, vel igjennemtørrede, for 4 f. skal veie 15 Lod; dito for 2 f. 7 Lod 2 Qvint.; dito for 1 f. 3 Lod 3 Qvint.

3) Brød af grovt malet Rügmeel: Et Brød til 30 f. skal veie 12 Pd.; et dito til 20 f. skal veie 8 Pd.; et dito til 10 f. skal veie 4 Pd.

Jøvrigt indeholder den udgivne Placat de sædvanlige Bestemmelser.

Den 29de Febr. er forhenbærende Vicejustitiarius i Høiesteret P. H. Graah, Storkors af Dannebrogen og Dannebrogsmænd; forhenbærende Kammeradvocat Conferenceraad J. W. Schönheyder, Ridder af Dannebrogen og Dannebrogsmænd, og Etatsraad og Deputeret i det Danske Cancellie M. Hansen tillagt Ordre til at møde i Høiesteret ved sammes høitidelige Åbning.

Pedige Embeder.

Under det danske Cancellie: Hem og Sem Sognekalb i Aarhus Stift, 200 Rbdlr.

Befordringer og Afgang.

Under det danske Cancellie: Den 13de Febr. er Cand. theol. J. W. Bang beskikket til Sognepræst for Nørre-Omme og Bregninge Menigheder i Ribe Stift. Den 27de, Herredsfoged og Skriver i Meersløse og Tude Herreder og Birkedommer og Skriver ved Lølløse og Frydendahls Birker i Holbøks Amt, J. Dall, efter Ansøgning entlediget i Naade og med Pension samt udnævnt til virkelig Cancellieraad.

Under Generaltoldkammer- og Commerces Collegiet: Den 12te Jan. Copiist i Frederiksværks Hovedcontoir A. P. Plunge udnævnt til Commerces Secretair. Den 16de, L. S. Rohde beskikket til Consumtions-Kasserer i Nyekjøbing. Den 16de Febr., H. E. Hansen til Varemægler i Kjøbenhavn.

Collegial-Tidende.

Med kongelige allernaadigst Privilegium.

No. 16. Den 15de Marts 1828.

Trykt i det Kongl. Baisenh. Bogtrykkerie af C. S. Schibarski

Undertegnede ere Redakteurer, Forlæggere og Udgivere af
denne Tidende:

Peter Johan Monrad, Anders Sandse Ørsted,
Deputerede i det kongelige danske Cancellie.

Blandede Efterretninger.

Directionen for Bombebøssen har tilstillet Cancelliet Regnskab over Bøssens Indtægter og Udgifter i Aaret 1827 *).

Af dette Regnskab erfares det, at Bombebøssen ved Udgangen af 1816 eiede:

- 1) Gaarden No. 167 paa Hjørnet af Dybensegade og Svaldergade, taxeret til 14000 Rbd. = 8. S.
- 2) Inventarium i denne Gaard af Senge m. v., taxeret til 2900 — " — —
- 3) Hofraad Meyers Legat 2500 — " — —
- 4) Hofraad Gersons Legat 1000 — " — —

*) cfr. Coll. Tid. for 1827, Side 318 — 322.

Transport 20,400 Rbd. = 6. S.

5) Den af Pastor Walther og Hustru legerede Depositscassee Obligation	500	—	—	—
6) En af Grev Moltke skjænktes Kongelig Obligation	293	—	39 $\frac{1}{2}$	—
7) Den af det oeconomiske Belfærdsselskab skjænkede Capital i Kongelige Obligationer	6225	—	—	—
8) En Nationalbank-Obligation a 4 pEt.	1000	—	—	—
9) En af et Selskab af Benner skjænket Kongelig Obligation paa	100	—	—	—
10) En Dito skjænket den 28de Septbr. 1826 af en Anonym	100	—	—	—
11) I Spareklassen indestaaende	850	—	—	—

I alt 29,468 Rbd. 39 $\frac{1}{2}$ 6. S.

og desuden en Kassebeholdning af 223 Rbd. 41 6. Sølv og 527 Rbd. 34 6. S. og L.

I Aaret 1827 har Kassen havt følgende Indtægter:

	r. S.		S. og L.	
	Rbd.	6.	Rbd.	6.
1) Renter af Bøssens Activa	206	70	201	87
2) Leie af Gaarden i Dybensgade	496	=	=	=

	r. S.		S. og L.	
	Rbd.	ß	Rbd.	ß.
3) Flagmændenes og Søe-Office- rernes Bidrag	469	42	=	=
4) Ved Bøssens Nabning i Be- gyndelsen af Aarets 4 Kvarta- ler er dert foresundet i alt	198	49	159	27
5) I Bøssen ombord paa Damp- skibet Wilhelmine foresundet	18	=	12	28
6) Netto Indtægt af en af Sel- skabet Euterpe paa Hoftheatret gIVEN Concert	31	=	428	=
7) Ved Salg af Digte af Lieute- nant Garbrecht	=	=	145	68
8) Ved Salg af 30 Exemplarer af Buchwalds Erindringer	=	=	30	=
9) Forstjællte andre Indtægter	19	16	48	68
Summa Indtægt	1438	81	1025	86

Derimod have Bøssens Udgifter i forrige Aar været:

	r. S.		S. og L.	
	Rbd.	ß.	Rbd.	ß.
1) Løn til et Bud	108	=	=	=
2) Pension til Enken Wissing	34	93	39	32
3) Ved Bøssens Nabning udbe- talt til de gamle Søefolk i Stif- telsen	=	=	15	=
4) Den specielle Directionens Ud- gifter for Stiftelsen	=	=	900	=
Summa Udgifter	142	93	954	32

Naar denne Sum drages fra den ovenangførte Indtægt 1438 Rbdlr. 81 ß. r. Sølv og 1025 Rbdlr. 86 ß. S. og L., med Tillæg af Beholdningen fra 1826 223 Rbdlr. 41 ß. r. S. og 527 Rbdlr. 34 ß. S. og L.,

tilsammen 1662 Rbdlr. 26 β . r. S. og 1553 Rbdlr. 24 β . S. og L., bliver til Rest som Indtægtenes Overskud over Udgiften 1519 Rbdlr. 29 β . r. S. og 598 Rbdlr. 88 β . S. og L.; men da heraf er til forskjellige Tider omsat 456 Rbdlr. Sedler til 400 Rbdlr. r. S. og, derimod 44 Rbdlr. r. S. til 48 Rbdlr. 18 β . S. og L., bliver det endelige Overskud 1875 Rbdlr. 29 β . r. S. og 191 Rbdlr. 10 β . S. og L. Af dette Beløb ere 1350 Rbdlr. r. S. gjort frugtbringende i Sparekassen for Kjøbenhavn og Omegn, og Resten 525 Rbdlr. 29 β . r. S. og 191 Rbdlr. 10 β . S. og L. var Kassens Beholdning ved Aarets Udgang.

Bombesøssens har saaledes i afvigte Aar ikke alene conserveret dets ovennævnte Eiendele, men derhos forøget dets Indskud i Sparekassen fra 850 til 2200 Rbdlr. r. S.; hvorhos det endnu af Regnskabet sees, at Bøssens i afvigte Aar har erhvervet i Actier i Badesanstalten 200 Rbdl. Sølv, hvilke den 2den Marts f. A. ere skjænkede af en Anonym, som derhos har forpligtet sig til at forrente Actierne med 4 pCt. aarslig, saafremt uheldige Aar forhindre Anstalten i at give Udbytte. Totalbeløbet af Bombesøssens Eiendele udgjorde altsaa ved Aarets Udgang 31,018 Rbdlr. 39 $\frac{1}{2}$ β . Sølv.

Løvrigt har Directionen bemærket, at Antallet paa de gamle Søefolk, som kunne optages i Stiftelsen, vil fra næstkommende Paaske Flyttedag blive forøget fra 25 til 30.

Denne Beretning har været H. S. Majestæt allerunderdanigst forelagt.

I Anledning af et af Stiftamtmanden og Bispefoppen over Sjællands Stift indsendt Forslag er følgende Reglement udsærdiget for den nye Kirkegaard i Holbeks Kjøbstæd.

A) Betaling for Gravsteder og Monumenter.

1) For ethvert Begravelsessted i Urtegaardene, samt Vesten og Norden for Kirken indtil den Linie, der fra Kirkegaardens østlige Grænse affjærer de Fattiges Jord fra Betalingsjorden; iligemaade for ethvert Begravelsessted Vesten for Vægen til Raadstuen, naar Plads til eet eller flere Liig sættes paa 20 Nar, betales for hver Plads til ethvert Liig 4 Rbdlr. Sølv. Rummet for et vorent Liig bestemmes til 8 \square Alen; for et Barn under 14 Nar 6 \square Alen og for et Barn under 4 Nar 4 \square Alen. For hvert Liig, der senere end Fæstet nedsættes i den fæstede Plads, 2 Rbdlr. Sølv.

2) For enkelte Begravelsessteder paa ovennævnte Pladser betales: for et vorent Liig 3 Rbdlr. Sølv, for et Barn under 14 Nar 2 Rbdlr. Sølv, for et Barn under 4 Nar 1 Rbdlr. 3 Mk. Sølv. For en ved hvert Gravsted indsættende paabrændt Graspæl med Nummer erlægges desuden 1 Mk. 8 β . Sølv.

3) Forlanger nogen at indhegne sit Gravsted, da erlægges for denne Indhegningsret for 20 Nar, foruden Fæstet eller den simple Betaling for Graven: a) naar et enkelt Gravsted 8 \square Alen indhegnes, 8

Rbdlr. Sølv; b) naar et dobbelt Gravsted 16 □ Alen indhegnes, 16 Rbdlr. Sølv; c) naar et tredobbelt Gravsted 24 □ Alen indhegnes, 24 Rbdlr. Sølv; d) naar et fireobbelt Gravsted 32 □ Alen indhegnes, 32 Rbd. Sølv.

4) Indhegning kan skee med Jerngitter eller Træstakit eller og med Plantning; men førend noget opreises, maa Tegning være approberet af Inspectionen, ligesom og samme Tegning i Udførelsen nøiagtig maa følges, samt alt vedhørligen vedligeholdes, uden Byrde i nogen Maade for Kirken. Levende Plantning maa ved Klipping og Beskjæring holdes inden sine Grændser, og enhver maa vide at holde sig Inspectionens Erindring derom efterrettelig, under Straf af Hegnets Borttagelse for Eierens Regning. Ved Opreisning af Stakitværk eller anden Indhegning, maa intet derved befæstes i Kirkens eller Kirkegaardens Mure; ei heller Træer plantes derved saa nær, at de enten skulle lægge sig ind paa samme eller paa anden Maade bestadige den.

For store Steen- eller Træmonumenters Anbringelse over een eller flere Grave bestemmer Directionen for de offentlige Stiftelser, efter Inspectionens Forslag, hvad derfor skal betales. 1) For en Lligsteen $3\frac{1}{2}$ Alen i Længden og 2 i Bredden, naar samme paalægges en Grav, betales til Kirken 4 Rbdlr. Sølv; 2) for en dobbelt Lligsteen $3\frac{1}{2}$ Alen i Længden og $3\frac{1}{2}$ Alen i Bredden 8 Rbdlr. Sølv; 3) for en Mindesteen eller Træmonument, ei større end $1\frac{1}{2}$ □ Alen 3 Rbdlr. Sølv; 4) for en Plade paa en Pæl med

Indskrivt 1 Rbdlr. 3 Mk. Sølv; 5) for et Kors uden Indskrivt 3 Mk. Sølv. Saavel Monumenterne, som Indskriften paa samme maae, førend det opsættes, være Inspectionen foreviste og approberede af samme.

B) Klokkeringningen ved Liig.

1) Naar der ringes med samtlige 4 Kirkens Klokker, da betales 8 Rbdlr. Sølv; 2) naar kun 3 Klokker bruges, 6 Rbdlr. Sølv; 3) naar de 2 Klokker kun bruges, da 4 Rbdlr. Sølv.

C) Gravstedernes Opkastning.

For en Grav at kaste og igjen, efter at Liget er nedsat, at fylde, flampe og hvine, betales til Graverkarlen, for et vorent Liig 8 Rbmfr. Sølv; for et Barn under 14 Aar, 1 Rbdlr. Sølv; og for et Barn under 4 Aar, 3 Rbmfr. Sølv. Om Vinteren, naar Jorden er stærk frossen, betales en $\frac{1}{4}$ mere. Graverkarlen maa der ved Ligets Nedsættelse i Graven i anstændige sorte Klæder, er Liigbærerne behjælpelig med at nedsætte Liget og besørge det videre dermed fornødne.

D) Almindelige Bestemmelser.

1) De 20 Aar, hvorpaa Fæste udstedes for eet eller flere Gravsteder, gjelder fra Fæstebrevets Approbations Dato.

2) Fæster nogen et Gravsted, hvori allerede eet eller flere Liig ere nedsatte, da afgaaer saameget i Betalingen, som der i det foregaaende er beregnet for ethvert Liig, der nedsættes i fæstet Begravelsesplads.

3) Opsætningen af Jorden eller Forhøjningen maa ei være høiere end 6 Tommer, 2 $\frac{1}{2}$ Alen i Længd

de og $1\frac{1}{2}$ Alen i Bredde, og det maa paasees, at Forhøinngen indrettes saaledes, at hverken Regn eller Sneevand kan samle sig deromkring og sætte Graven under Vand ved Optøinngen.

4) Ethvert Gravsted skal være 3 Alen dybt eller dybere i Forhold til Kirkens Hvide, saa at der ikke er mindre end 2 Alen Jord over Liget ligemed Jordfladen, og ingen Grav maa graves Kirkens eller Kirkegaardens Muur nærmere end 1 Alen.

5) Enhver Begravelse skal skee paa anordnet Tid og Maade.

6) Ingen maa, uden forud at have meldt sig hos Børgen og erholdt hans Tilladelse, befatte sig med Gravenes Pyntning, uden Graverkarlen alene, og det maae paasees, at Graven pyntes paa anstændig og passende Tid og Maade.

7) Alle Ligstene, Monumenter og Indhegninger, af hvad Slags de end maatte være, tilfalde Kirken efter 20 Aars Forløb fra Fæstets eller Oprettelsens Approbations Dato, med mindre Pladsen enten er fæstet paa længere Tid eller sættet paa nye.

8) Intet Træ maa plantes i Begravelsesstederne ved Kirken, Skolen eller Kirkens Ringmuur eller noget andet Sted paa eller ved Kirkegaarden uden Inspectionens Approbation.

9) Kirkens Børge har det fornødne Tilsyn med dette Reglements Overholdelse, saavidt angaaer Kirken og Kirkegården, og paaseer Orden, Reenlighed samt Fred paa samme. Han fører en authorkiseret Be-

gravelsesprotocol over Gravstederne, der bortfæstes, og til hvem, samt naar og paa hvor lang Tid Bortfæstningen er fæet; hvilke Liig i samme ere nedlagte; naar Monumenter eller Liigstene derover ere opreiste; udsteder Fæstebreve paa Begravelsespladser; anviser Plads til de forlangte Grave; forankalder ved Graverkarlen sat den paabrændte Grappæl; passer at ingen upassende Pynt anbringes paa Graven; at Grappælen ikke bortstjæles eller paa anden Maade forkommer og overalt hvad der kan tjene til god Ordens Vedligeholdelse sammesteds.

10) En Graverkarl, som er Kirkeværgen underordnet, ansættes med aarlig Løn af Kirken 16 Rbdlr. Sølv, hvorfor han, efter Kirkeværgens Anviisning, skal passe Pløntningen, holde Kirkegaarden med samtlige dens Gange rene og friske for Ukrud og om Vinteren for Snee, samt ved ugentlig Distand af 2 Fattige opklappe de Fattiges Grave og holde dem friske for Ukrud, samt paasee, at Orden og Reenlighed overholdes paa Kirkegaarden. Hvad Uorden, han ikke er istand til afhjælpe, anmelder han for Værgen til ydere Foranstaltning. Værgen antager fornævnte Graverkarl paa Inspectionens Approbation. Han forbliver i Bestillingen saalænge han opfører sig ordentlig. I modsat Fald affædiges han af Værgen med Inspectionens Approbation og en nye Graverkarl antages under samme Vilkaar og paa samme Maade.

Hvorefter alle Vedkommende sig allerunderdanigst have at rette.

Ledige Embeder.

Under det danske Cancellie: Hærsklev og Albeck Sognekald i Aarhus Stift, 320 Rbdlr. — Sjellerup og Sunds Sognekald i Ribe Stift, 350 Rbd.

Befordringer og Afgang.

Under det danske Cancellie: Den 5te Marts er Cand. juris J. A. Aagaard beskikket til Copiist i Revisionscontoiret for Lehnsgodsfernes og de complete Sædegaardes Overformynderier; Examinatus juris A. S. Holm til Copiist i Revisionscontoiret for Skifterne og offentlige Stiftelses Vidler; Exam. juris C. W. Laurup til Copiist i Jyllands Pupil-Contoir.

Under det Slesvig-Holsten-Lauenborgske Cancellie: Den 26de Febr. er Justitsraad og Borgemeester og Byeskriver i Tøndern, G. F. Horup, udnævnt til Etatsraad; Landskriver J. O. Arboe i Wilster til Justitsraad; Candidaterne i Lovkyndigheden L. E. H. Bargum i Læk, J. Bremer i Adelbye i Flensborg Amt, C. J. F. Boysen i Heide, C. Michael i Sammendorf paa Fehmern, A. E. Orth i Petersdorf paa Fehmern, H. M. C. Brinckmann i Kahlebye i Gottorf Amt, J. E. T. Adler i Altona, C. F. v. Helm i Slesvig, J. E. Kragge i Meldorf, A. E. F. T. Schulz i Slesvig, og B. G. Volquarts i Trittau meddeelte Bestallinger som Underrets-Advocater for Hertugdømmerne Slesvig og Holsten. Den 4de Marts, Cancellist i det Slesvig-Holsten-Lauenborgske Cancellie, Cancellie-secretair C. G. A. Thomsen, beskikket til Herredsfoged i Gram Hæred i Haderslev Amt.

Under Rentekammeret: Den 26de Jan. er Cand. juris Baron F. C. Holsten udnævnt til Kammerjunker. Den 5te Febr., Cand. juris E. Levsen forundt Plads som Auscultant i Rentekammeret. Den 26de, Secondlieutenant ved Hans Majestæt Kongens Regiment W. N. de Nully, Assessor auscultans i Høiesteret E. Bornemann, samt P. J. W. H. de Nully udnævnte til Kammerjunker.

Under Landmilitair-Etaten: Den 22de Jan. er Regimentsquarttermester og Auditeur T. M. S. Qvistgaard, ved Prinds Frederik Ferdinands Regiment lette Dragoner, samt Regimentsquarttermester og Auditeur E. A. Brockenhuus, ved Liv-Regimentet Cuirasserer, meddeelt Overauditeurs Character; Secondlieutenant ved det andet Liv-Regiment J. E. F. v. Krabbe forsat i lige Egenskab med sin havende Anciennitet af 21de Decbr. 1823 til det Holstenske Infanterie-Regiment; ved det Fyenske Infanterie-Regiment er Secondlieutenant H. H. E. v. Brandt udnævnt til Premierlieutenant ved Jæger-Compagniet; Secondlieutenant P. S. v. Lassen tillagt den høiere Secondlieutenants Gage; Premierlieutenant E. F. v. Frisenberg placeret ved et Musqveteer-Compagnie og Secondlieutenant J. v. Benzon ansat ved Jæger-Compagniet. Den 25de, ved det andet Liv-Regiment er Secondlieutenant E. v. Lind tillagt den høiere Secondlieutenants Gage og Secondlieutenant J. E. v. Gillestie ansat ved Jæger-Compagniet. Den 26de, Capitain og Compagniechef ved Artillerie-Corpsen J. E.

G. v. Friis, Ridder, afflediget formedelst Evagelighed i Raade af Krigstienesten med Pension. Den 27de, S Anledning af den nye Organisation, Artilleriecorpset har erholdt, er foregaaet følgende Forandringer: Oberst J. S. C. v. Frieboe tillagt ældst Brigade-Commandeurs Gage; som virkelige Majorer og Batteriesbrigade-Commandeurer ere ansatte: Oberstlieutenant W. v. Wachler, der ad interim er anstillet som høstcommanderende Artillerie-Officer i Nørre-Jylland; Oberstlieutenant A. T. v. Lützw, Ridder, der er ansat som tjenstgjørende Major ved den Daaske Brigade; Major G. v. Blicher, der er anstillet som høstcommanderende Artillerie-Officer paa Cronborg; Major J. T. v. Lundbye, Ridder; Major C. G. H. v. Bauditz og Major M. v. Glahn; Majoren ved den Holstenske Brigade G. A. B. v. Gerstenberg, Ridder, ansat tilige som Batteriebrigade-Commandeur; Oberstlieutenanterne v. Wachler og v. Lützw, Ridder, tillagt den ældre Majors Gage; Oberst v. Frieboe, Oberstlieutenanterne v. Wille, v. Wachler og v. Lützw, Ridder, samt Majorerne v. Blicher, v. Gerstenberg, Ridder, v. Lundbye, Ridder, v. Bauditz og v. Glahn afgive de dem hidindtil anbetroede Compagnier; Capitain F. A. v. Wedelfeldt, Ridder, beskicket til Chef for Laboratoriet i Kjøbenhavn og meddeelt Majors Character samt udtraadt af Armeens Detaille; Capitain G. v. Linde, Ridder af Dannebrogen og Dannebrogsmænd, ansat som Commandeur for Artillerie-Cadet-Institutet og meddeelt Majors Character samt udtraadt af

Armeens Detaillé; Stabscaptain E. H. v. Roefoed udnævnt til Chef for Laboratorii-Etaten i Rendsborg og udtraadt af Armeens Detaillé; Premierlieutenant L. J. F. v. Keyper udnævnt til Commandeur for begge Haandværker-Etaterne og meddeelt Capitains Carac- teer samt udtraadt af Armeens Detaillé; Captain B. E. v. Lund beskikket til Chef for Mineur- og Sappeur-Compagniet, hvorimod han afgiver det ham hid- til an betroede ottende Compagnie; Stabscaptain C. F. v. Schumacher udnævnt til Chef for Pontonneer- og Pionneur-Compagniet; Stabscaptain F. v. Win- kel-Horn udnævnt til Chef for første Batterie; Stabscaptain C. N. v. Gyldenfeldt, Ridder, udnævnt til Chef for femtende Batterie; Stabscaptain C. J. v. Meza udnævnt til Chef for ottende Batterie; Stabs- captain D. E. v. Fensmark ansat som Second-Capi- tain og Commandeur for tiende Batterie; til Se- cond-Capitainer ere udnævnte esternævnte caractere- rede Capitainer, nemlig: J. U. v. Brechwooldt og til Commandeur for andet Batterie; C. F. H. v. Suckov og til Commandeur for sextende Batterie, A. G. v. Delchmann, Ridder, og til Commandeur for ellefte Bat- terie; J. v. Krag ved Mineur- og Sappeur-Compagniet; C. L. v. Würken og til Commandeur for tredie Batterie; J. v. Ellbrecht og til Commandeur for fjerde Batterie; C. E. v. Krebs ved Pontonneer- og Pionneur-Compagniet, samt C. F. W. v. Sælboe og til Commandeur for ni- ende Batterie; til virkelige Premierlieutenanter ere udnævnte esternævnte caracterefere Premierlieutenan-

ter, nemlig: A. F. v. Eschering, E. L. v. Bendz, C. P. v. Hingelberg, F. C. v. Hertel, dog med Fors behold af allerhøieste Resolution af 21de September 1825, C. C. W. v. Fuhrmann, A. U. v. Falbe, C. F. v. Bruun, H. J. v. Trojel, W. N. v. Ulstrup, F. v. Kierulf, J. H. v. Fensmark, F. v. d. Pahlen, H. C. v. Fuhrmann og E. v. Bruun; de characteriserede Premierlieutenanter: J. v. Wahl, K. M. v. Hertel, L. C. v. Engelfted, T. v. Jessen, H. F. v. Boeck, J. C. v. Hoffmann, E. G. v. Dahlberg og J. L. H. v. Gelker, saavelsom Secondlieutenanterne: A. H. v. Poulsen, F. v. Schmidt, E. v. Thonboe, A. v. Schulz og A. v. Arends tillagt ældst Secondlieutenants Gage; Secondlieutenanterne: B. v. Mossin, G. v. Steenstrup, F. W. v. Hoff, D. L. v. Hansen, E. J. v. Flensborg, L. S. v. Marcussen, J. J. v. Hodorff, M. v. Lumholtz, C. F. E. v. Grove, P. N. v. Tønnesen, A. F. v. Lassen, E. F. v. Ellbrecht og H. J. E. v. Høegh-Guldberg indtraadte i virkeligt Nummer paa yngst Secondlieutenants Gage, hvorved deres havende Extragage bespares; Premierlieutenanterne J. F. E. v. Nægler, F. P. F. v. Mourier, Ridder, N. B. v. Krossing og D. N. v. Olsen meddeelt Capitains Character, dog uden Anciennetet, indtil deres Formænd i Armeen ere avancerede til Capitainer. Al forestaaende Gagering regnes fra 1ste Januar 1828 af. Den ved Ingenieur = Corpsset staaende Premierlieutenant N. C. v. Lunding meddeelt Capitains Character, dog uden Anciennetet, indtil hans Formænd i

Armeen ere blevne Capitainer. . Den 30te , ved Hs. Majestæts Livjæger-Corps ere Overjæger P. G. Haas, Commandeersergeant E. D. F. Schmidt, Overjægerne A. P. og H. P. Clausen samt Commandeersergeant J. Schive udnævnte til Secondlieutenanter, de 4 førstnævnte i virkelig Nummer og den sidstnævnte som à la suite; af bemeldte Secondlieutenanter er v. Haas tillagt Anciennetet fra 6te April 1826 og de øvrige a Dato; Overjæger ved fornævnte Corps E. Sørensen meddeelt Afsted af Krigstjenesten som Secondlieutenant; virkelig Volontair ved Landcadet-Corpsset F. L. W. v. Rosen afgaaet som saadan og E. F. W. Rohweder udnævnt til virkelig Volontair ved Corpset. Den 3die Febr., Premierlieutenant ved Jæger-Compagniet af Bornholms Milice J. W. v. Sonne afskediget efter Ansøgning og formedelst Svagelighed, i Raade af Krigstjenesten med Capitains Caracteer og Pension. Den 5te, den ved det Slesvigske Infanterie-Regiment staaende Bataillons-Commandeur, Oberst og Ridder F. B. v. Moltke, afskediget efter Ansøgning og formedelst Svagelighed i Raade af Krigstjenesten som Generalmajor og med Pension; ved bemeldte Regiment er skeet følgende Avancement, nemlig: Commandeuren for anden Bataillon, Oberstlieutenant E. E. v. Bechtolsheim, beskikket til Commandeur for første Bataillon; Major G. v. Lüchow udnævnt til Commandeur for anden Bataillon og meddeelt Oberstlieutenants Caracteer med den ham refererede Anciennetet; Major ved anden Bataillon E.

W. v. Blücher forsat i Ilge Egenffab til første Bataillon og tildeelt det fjerde Compagnie; Capitain W. D. S. v. Schulze udnævnt til Major ved anden Bataillon med den ham reserverede Anciennetet; Stabs capitain J. D. S. v. Licht, Ridder, til Chef for Jægercompagniet; Premierlieutenant N. de Vicq. Tholen til Stabscapitain, med den ham forbeholdte Anciennetet, og characteriseret Premierlieutenant C. F. S. v. Krabbe til virkelig Premierlieutenant; Secondlieutenant C. R. v. Kirchner tillagt den højere Secondlieutenants Gage; Premierlieutenant ved det Holstenske Infanterie-Regiment A. J. v. Stahl affediget efter Ansøgning i Naade af Krigstjenesten med Capitains Caracteer og Pension. Den 6te, Capitain ved Kjøbenhavns Brandcorps J. E. Wahl meddeelt Majors Caracteer; den ved Hs. Majestæts eget Regiment staaende Secondlieutenant J. F. E. v. Cassonler forsat med sin havende Anciennetet af 21de Decbr. 1823 til de Vestindiske Tropper; dimitteret Secondlieutenant M. v. Hvild, der er ansat ved Soldvæsenet, udnævnt til Krigssecretair. Den 9de, den fra Kjøbenhavns borgerlige Artillerie dimitterede Premierlieutenant P. A. Kaarsberg meddeelt en nye Afsted af den borgerlige militaire Tjeneste som Capitain. Den 11te, de ved de Vestindiske Tropper staaende Compagniechefer, Majorerne L. v. Chabert og F. C. P. v. Moth affedigede, efter Ansøgning og formedelst Svagelighed, i Naade af Krigstjenesten med Pension.

(Fortsættes.)

Collegial-Tidende.

Med kongeligt allernaadigt Collegium.

No. 17 og 18. Den 22de Marts 1828.

Trykt i det Kongl. Bølsessk. Bogtrykkerie af C. F. Schubart;

Undertegnede ere Redactører, Forlæggere og Udgivere af
denne Tidende:

Peter Johan Monrad, Anders Sandse Ørsted,
Deputerede i det kongelige danske Cancellie.

F o r g i v n i n g.

Med allerhøieste Resolution af 15de Malt 1816, Kundgjort ved Cancellie-Placat af 25de samme Maaned, er det befalet samtlige Amts-Tiende-Commissio-ner at inddrage Regningerne for Omkostningerne paa Tiendeforhandlingerne fuldstændigen i de Udskrivter, som udstedes af deres Protocoller, og overdraget den Kongelige overordnede Tiende-Commissiøn endeligen at paakjende saadanne Regninger, med den Virkning, at Regningernes Beløb derefter uden videre Søgemaal kan inddrives hos Vedkommende.

Formaalet hermed var paa en ubekostelig og simpel, samt derhos virksom Maade at faae de Ubilligheder rettede, som den overordnede Tiende-Commissiøn stundom havde fundet i Regningerne over Omkost-

ningerne, samt at faae de ugrundede Klager, som derover maatte føres (endelig afgjorte *). Det tilføjede Niemed, imidlertid ikke ubetinget derved været at opnåae. Bestemmelsen har egentlig det Tilfælde for Dine, at nogen af Parterne finder Anledning til at føre Anke over selve Endebestemmelsen; hvor de finde sig tilfredse med denne, synes det mindre nødvendigt, at den overordnede Ende-Commission behrdes med Sagen blot for Omkostningernes Skyld. Men selv hvor Kjendelsen i Hovedsagen paaankes, er det ikke altid, at Parterne sætte den overordnede Ende-Commission i Stand til at paaafjønne de beregnede Omkostningers Lovlighed og Villighed. Det er saaledes et sjældent Tilfælde, at en Part, som efter Amts-Ende-Commissionens Kjendelse ingen Omkostninger har at tilsvare, tilpligtes af den overordnede Ende-Commission, ved hvis Kjendelse Hovedsagen faaer et andet Udfald, at deeltage heri. En saadan Part har ikke havt nogen særdeles Anledning til at paaanke Amts-Ende-Commissionens Regninger, der, saaledes som Sagen stod, da den indkom for den overordnede Ende-Commission, ei endnu vare ham vedkommende. Imidlertid har Over-Ende-Commissionen antaget, at den efter Formen ikke uden flig Paastrand kunde indlade sig paa, til hans Fordeel at moderere Regningen, forsaavidt han efter dens Kjendelse bliver deeltagtig i Forpligtelsen til at betale samme, og om det end kunde være tilladt

*) See Coll. Lib. for 1816, Side 363-365.

ved disse Slags Forhandlinger at følge en mindre stæng Form, saa er det ofte ikke gjørligt at bedømme Omkostningerne, der for en stor Deel berøbe paa Keiserens Tal, Veilængden o. s. v., naar ikke alle Parter derover have yttret sig og meddeelt de fornødne Oplysninger. Men at den Part, som efter Amts- og Ziende-Commissionens Kjendelse intet har med Omkostningerne at bestille, skulde, for den Muligheds Skyld, at de efter den overordnede Ziende-Commissions Kjendelse kunne blive ham vedkommende, gjøre spectielle Indsigelser, vilde være en Omhyggelighed, som man af Parterne, der ofte ere Bønder, ei kunde vente, ligesom det og vilde lode til nogen Omstændelighed. Adskillige til Cancelliets indkomne Andragender vilde og, hvorliden Parterne pleie at være betænkte paa at varetage deres Tare i saa Henseende.

Det blev under disse Omstændigheder anseet nødvendigt, at have en i alle Tilfælde anvendelig Regel angaaende Fremgangsmaaden, der skal bruges, for at faae Omkostningernes Størrelse paadømt. I denne Henseende blev det, efter at Sagen, hvorefter den overordnede Ziende-Commissions Betænkning var indhentet, var allerunderdanigst foredraget Hans Majestæt, allernaadigst befalet, at Regningerne over bemeldte Omkostninger skulle underkastes vedkommende Amtsmænds Bedømmelse, hvorefter det af denne approberede Beløb kan inddrives ved Udpantning saavel hos Requirenterne, som og, efter Begjæring af den, der har udlagt Beløbet, hos dem, der igjen ganske eller

for en Deel have at erstatte dette. Saafremt Betsbet ved Amtmandens Resolution nedsættes, bør det mere, som allerede maatte være betalt til Tiendes Commissarierne, af disse gives tilbage. Den overordnede Tiende-Commission blev saaledes i Fremtiden fritaget for at prøve og paakjende forommeldte Regninger, og har blot at bestemme det Forhold, hvori Omkostningerne bør bæres af Parterne, uden at indlade sig paa disses Størrelse, dog at der med Hensyn til de allerede for bemeldte Commission indankede Sager forholdes efter den allerhøieste Resolution af 15de Maii 1816.

Ogsaa i en anden Henseende fandt Cancelliet en Forandring tilraadelig i de angaaende Fdn. af 8de Jan. 1810 opstaaende Sagers Behandling. Ved bemeldte Forordnings §. 28 No. 5 er det bestemt, at i det Tilfælde at nogen maatte finde sig utilfreds med den af vedkommende Amts-Tiende-Commission afgivne Kjendelse til Bestemmelse af Tiendevederlag og vil paaanke samme, bør saadant skee ved Klage til den overordnede Tiende-Commission, hvilken Klage bliver at indlevere inden 8 Uger fra den Tid, da den underordnede Tiende-Commissions Forhandling er meddeelt beskreven; og at iøvrigt Beskrivelsen, saafremt Paaanke skal finde Sted, bør forlanges inden 14 Dage efter Kjendelsens Afsgivelse. For end ydermere at gjøre Tiendeyder eller Tiendetager opmærksom paa ovennævnte Bestemmelse, paalagde Cancelliet ved Skrivelse af 6te Febr. 1813 samtlige Amts-Tiende-Commissioner, naar

Rkendelsen forlangtes beskrevet, udtrykkelig berpaa at anføre, at Paaanke til den overordnede Tiende-Commission, hvis denne attraaedes, maatte iværksættes inden bemeldte 8 Uger. Det blev imidlertid ikke herved forebygget, at der jo jevnlig indløbe Andragender til Cancelliet om Opreisning til, uagtet fatalis appellationis vare overstaaede, at see Amts-Tiende-Commissions Rkendelser satte under nærmere Paaakjendelse for bemeldte overordnede Tiende-Commission, og der blev almindeligen som Grund for en saadan Begjæring anført deels Vedkommendes Uvidenhed om at deres Ret til Paaanke præscriberedes ved et saa kort Tidsrum, deels at der ikke levedes dem, især naar de ere af Bøndestanden og mange i Tallet, Tid til i dette Tidsrum at blive enige om Appel skulde finde Sted eller ikke, samt at fremskaffe de Oplysninger, de maatte ansee nødvendige at fremkomme med ved Rkendelsens Appel.

Collegiet tog derfor under Overveelse, om der ikke maatte være Anledning til at fastsætte en længere Tid, inden hvilken det kunde tillades at paaanke Amts-Tiende-Commissionernes Rkendelser.

Den overordnede Tiende-Commission var enig i, at de i ovennævnte Forordning foreskrevne 8 Uger ere for knapt bestemte, især naar der tages Hensyn til, at Vedkommende, som ere i det Tilfælde at maatte attraae den her omhandlede Paaankning, jevnlig ere Almuesmænd og derhos stundom meget talrige og sælgelig kunne behøve nogen Tid for at eenes om Ap-

pellen bør finde Sted eller ikke; men at det dog, ved at overveie hvilken Termin der kunde være at sætte Istedetfor den nærværende, burde komme i fortrinlig Betragtning, at Fdn. af 8de Jan. 1810 ifølge dens Aand og Tendents gaaer ud paa at fremkynde en snarest mulig endelig Afgjørelse, hvilket Diemed mindst bør tabes, af Sigte, naar der handles om inden hvilke Grændser Adgang til Appel bør staae aaben i Sager, hvis Parter ofte af blot temporære Aarsager, s. Ex. et indtruffet uheldigt Ulskaar, jevnlig ville have Opfordring til at søske en Appel forsøgt. Commissionen meente vel, at Appellations Terminen bør være saaledes bestemt, at den virkelig Forurettede ikke afskjæres Adgang til at faae den tilføjede Uret afhjulpen; men at den paa den anden Side bør være en Dom mod Trættelyst eller vrang Formening; og antog, at der for det førstnævnte Diemed vilde være særegt tilstrækkeligt, naar terminus bestemtes til 6 Maaneder, for hvilken der haves en Analogie i Fdn. af 15de Januarii 1817 §. 4 angaaende nogle andre Arter af Sager, hvis hurtigst mulige Tilendebringelse det ligeledes er fundet rigtigst at fremme. Fremdeles benærkede bemeldte Commission, at den omhandlede Paragraph i Fdn. af 8de Jan. 1810 ingen Forfrist indeholder om hvor lang Tid Amts- og Tiende-Commissionerne maae bruge til at give deres Forhandlinger beskrevne, og da dermed i Virkeligheden ofte medgaaer meget lang Tid, saa ansaaes det passende, forsaavidt at tilføie en Forfrist, i Lighed med den, som

indeholdes i Lovens 1—8—9, 10; dog at Terminen, med Hensyn til at den her omhandlede Beskrivelse skal gives af Mand, der, foruden dets Stilling, som Tiende-Commissionær i Almindelighed, have anden Beskjæftigelse, bestemtes til 6 a 8 Uger.

Cancelliet maatte være enigt i, at fatalia appellationis passende kunde fastsættes til 6 Maaneder, og at disse maatte regnes fra den Dag, da Kjendelsen blev assagt, hvortil de Vedkommende behørig burde kaldes, ligesom det ved fornævnte Fdn. 1817 §§. 1 og 4 er bestemt for Extrarets Sager. Inden hvilken Tid den, der vil påanke den assagte Kjendelse, vil begjære samme beskrevet, maatte da ganske beroe paa ham selv, hvortmed det, i Overensstemmelse med den overordnede Tiende-Commissions Forslag, kunde gøres til Pligt for Amts-Tiende-Commissionerne at give Forhandlingen beskrevet inden 6 Uger efterat den behørigen er bestilt, med den nærmere Betingelse, at hvor den længere opholdes, kan den Vedkommende hevende sig til Amtmanden, som under en daglig Muld kunde paalægge Amts-Tiende-Commissionen, inden en vis af ham foreskrevet kort Frist at meddele Beskrivelsen.

Ved fornævnte Bestemmelse om fatalia appellationis vilde det isvrigt ikke kunne aldeles forebygges, at jo Ansøgninger vilde indkomme om Tilladelse til uden for hiin Tidspunct at see Amts-Tiende-Commissions Kjendelser nærmere prøvede af den overordnede Tiende-Commission, og der kunne være sådanne

undskyldende Marsager, der have hindret Vedkommende i betimeliggen at fremkomme med deres Anke, at det vilde være ubilligt at nægte dem Adgang til at lade Spørgsmaalet afgjøres af den overordnede Tiende-Commission. Ligesom nu Cancelliet ved allerhøieste Resolution af 4de Julti 1800 er bemyndiget til at bevillige Opreisninger paa Domme i Almindelighed, der ei ere over 3 Aar gamle, saaledes androg Cancelliet paa, at en lige Bemyndigelse maatte gives til at meddele Opreisning paa Tiende-Kjendelser, hvor særdeles Omstændigheder oplyses, som have forhindret de Vedkommende i betimeliggen at paaanke samme; dog at saadan Opreisning kun kan faaes inden Aar og Dags Forløb, i Lighed med hvad i Fdn. af 15de Jan. 1817 §. 4 er bestemt med Hensyn til Oze- og Vjærsretsager.

Endvidere indkom til Cancelliet et Andragende fra en Amts-Tiende-Commission om at de Kjendelser, som affiges af den overordnede Tiende-Commission, i Fremtiden maatte, istedetfor som hidtil at tilsendes vedkommende Stiftsøvrigheder, tilstilles Amts-Tiende-Commissionen, for at den at foranstaltes bekjendtgjorte for samtlige Vedkommende og derefter opbevares i sammes Archiv, saa at enhver kunde erholde de fornødne Oplysninger derfra. Bemeldte overordnede Tiende-Commission bemærkede herved; at saasnart den havde begyndt sin Virksomhed, blev det vedtaget, at de endelige Kjendelser burde tilstilles Stiftsøvrighederne, for at bekjendtgjøres Parterne; hvorhos den,

da de fleste Stender ere beneficerede til Embeder, offentlige Stiftelser og Kirker, som samtlige staae under Stiftsøvrighedernes Tilsyn, forudsatte, at de originale Kjendelser forbleve i Stifts-Archiverne og at Parterne meddeeltet fornøden Underretning, hvis Form, enten som Extracter eller Udskrifter, var bemeldte Øvrigheder overladt. Da imidlertid flere Amts-Tiende-Commissions Kjendelser ere saaledes indrettede, at Udskrifter af den egentlige Domslutning blive videløstige Documenter, hvis Afskrivning kunde blive Stiftsøvrighederne meget byrdesuld, saa erfarede den overordnede Tiende-Commission snart, at de originale Kjendelser bleve udlæggede til Parterne, og den modtog flere Begjæringer om Udskrifter og Efterretninger af de endelige Kjendelser. Commissionen maatte derfor antage, at ligesom det ved den Kongelige Indbydelse af 18de Marts 1796 er befalet, at mindelige Foreninger skulle tinglæses, burde det paalægges Stiftsøvrighederne at lade de dem tilstillede Kjendelser læse for vedkommende Ret, hvorefter Originalerne kunde med Rettens Paategning afleveres til Stifts-Archiverne, og een eller to, nemlig een til Tiendetagerne og een til Tlendeyderne, af Retten udstedte Udskrifter tilstilles Parterne. Retsgebyrerne herfor maatte efter Commissionens Forslag udlægges af den, som har indflaget Sagen, imod Regres til de øvrige Vedkommende, i samme Forhold, som ved Edn. af 8de Jan. 1810 §. 28 No. 4 Litt. c er bestemt for Omkostningernes Udredelse til Amts-Tiende-Commissionens For-

retninger. Commissionen bemærkede iøvrigt, at Begjæringer til den om Udskrifter ikke have fundet Sted i noget betydeligt Antal, saa at af det langt større Antal af endelige Kjendelser kun eksisterer eet Exemplar foruden Commissionens Protocol, hvorfor det ei synes at være Sikkerhed nok for disse vigtige Documenters Conservation; men den fandt det ikke passende, at deres Opbevaring blev overdraget Amts- og Tiende Commissionerne, forbi disse Commissioner ere aldeles temporaire og deres Virksomhed betinget derved, om nogen vil bruge dem, saa at det vilde være lige mod den hele Indretnings Bæsen, om de bleve i nogen Henseende betragtede som bestandige Authoriteter, som have Archiver. Derimod fandt den ikke nogen fortere Maade til at forene alle Hensigter, nemlig Documenternes Sikkerhed, Lettelse for Parterne til deraf at faae Efterretning, og Befrielse for byrdefulde Skrivelser for Stiftsøvrighederne, end Kjendelsernes Tinglæsnings. Commissionen formeente det derhos nødvendigt, at lige Foranstaltning blev truffen, ikke alene for de siden Aaret 1811 affagte endelige Kjendelser; men endog for de Amts- og Tiende Commissions Kjendelser, som ikke appelleres, og hvis Antal kan formodes at være meget større, end Antallet af de Kjendelser, som affiges af denne Commission.

Ved den Kongelige Indbydelse af 18de Marts 1796 §. 8 blev det, "til Vetryggelse for de i Medhold deraf indgaaede Tiendesorentingers Varighed og til Sikkerhed for Parterne selv" i §. 8 fastsat, at

Forordningen skulde læses til Ting for den eller de
 Retter, under hvis Jurisdiction Jorden ligger. Men
 Fdn. 8de Jan. 1810 S. 31. har saavel hvad Tiende-
 kjendelsen angaaer, som med Hensyn til de Tiendefor-
 eninger, der mægles af Tiende-Commissionen, som en
 Afvigelse fra bemeldte Kongelige Indbydelses Bestem-
 melser, overladt til Parterne selv, om de ville lade For-
 retningen tingløse eller ikke. Det er og vist, at
 Tinglæsning in specie af Tiende-
 Kjendelser ei, efter
 det, der er det sædvanlige Formaal ved Documenters
 Tinglæsning, kan anses fornøden. Da Lovgivningen
 seengang for alle har vist, at Natural-Tienden, paa
 den i saa Henseende foreskrevne Maade, kan forvands-
 tes til en bestandig Afgift i Korn eller Kornværdie, saa
 har Enhver, der erhverver enten en Tiende, eller en
 tiendepligtig Jord, eller og tager Pant enten i hiint
 eller dette Slags Eiendomme, Anledning nok til at
 erkjendige sig om, hvorvidt nogen Tiendebestemmelse
 er foregaaet, uden at det er nødvendigt, at der, ved
 Paategning paa Skjodet eller Panteobligationen derom
 gives ham Underretning. Desuden maa Tiendeveder-
 laget antages at svare i Værd til selve Tienden in na-
 tura, saa at det ikke kan gjøre en Panthaver væsentligt
 Afbræk, at en saadan Forandring er skeet, ligesom
 der heller ikke er givet ham nogen Ret til at deeltage i
 Forhandlingerne om Tiendebestemmelsen eller derom
 faae Underretning. Imidlertid maatte Cancelliet dog
 med Hensyn til Vigtigheden af, at der til alle Tider
 kan faaes Oplysning om et for-Eiendommene saa vig-

tigt Document, der selv efter Aarhundreders Forløb kan komme under Spørgsmaal, med den Kongelige overordnede Tiende-Commission ansee det saare gavns ligt, at alle Tiende-Kjendelser saavelsom alle Tiende-foreninger, der indgaaes for Amts-Tiende-Commissionen, læses til Ting, og at de øvrige af Over-Tiende-Commissionen foreslaaede Forholdsregler dermed sættes i Forbindelse. Skjøndt Kongetiendens Bestemmelse, hvortil samme tilhører en privat Mand, er Stiftsøvrigheds heden uvedkommende, fandtes det dog hensigtsmæssigt, at Kjendelserne, ligesom de Kjendelser der angaae Præster og Kirke-Tienderne, opbevares hos Stiftsøvrighederne, for at de kunne blive samlede; ligesom og Tiendevæsenet, som hidrørende fra de kirkelige Forhold, i det hele regnes til de geistlige Anliggender, uagtet de enkelte Konge-Tiender nu ikke længere staae i Forbindelse med Kirkevæsenet. Hvad især Tinglysningen af Amts-Tiende-Commissionernes Kjendelser angaaer, da kunde det vel synes, at denne blot var fornøden, naar hine Kjendelser ikke appelleres; men da Amts-Tiende-Commissionen først om en rum Tid kan vide dette, og desuden en begyndt Paaankning kunde kaldes tilbage, vilde Man neppe kunne sikke sig den fornødne Læsning af alle endelige Kjendelser, naar Man gjorde denne Distinction. Desuden vil den foregaaende Tinglysning af Amts-Tiende-Commissions Kjendelserne bevirke, at der bliver mindre at læse og give bestreven, naar den overordnede Tiende-Commissions Kjendelse falder, der oftest refererer sig til Amts-Ti-

ende=Commissionens og i de fleste Tillæbe Stadfæstede denne, om ei ubetruget, saa dog med en eller anden Modification.

Uf de ved Tiende=Commissionernes Mægling tilvebragte Foreninger blive de, der behøve Bekræftelse i Cancelliet *), ifølge Confirmationernes Indhold tinglæste, men der maatte og sørges for at dette samme lagttoges med Hensyn til de enkelte Foreninger, som, fordi Tienden hverken tilhører en Kirke eller anden Stiftelse, eller en Beneficiarius, eller et Fideicommiss, kunne gjælde uden sig Stadfæstelse. Hvad Tiendeforeninger angaar, da indeholder Sporskel=Reglementet af 22de Marts 1814 §. 84 (efr. 156) et modereret Gebyr for deres Læsning. Denne samme Moderation kunde saa meget mere uden Betænkthed udvides til Læsningen af Tiende=Rjendelser, som dette Slags Documenter hidtil sjelden eller aldrig ere blevne læste, og Rettens Betjente altsaa ingen Indtægt deraf have havt.

De Grunde, som tale for Hensigtsmæssigheden af at Tiende=Rjendelser og Tiende=Foreninger fremtidig tinglæses, tale ligeledes for at dette Sikkerheds=Middel udstrækkes til alt afgivne Rjendelser, saavel som til de Tiendeforeninger, der ikke alt ere læste, der for Vedkommende ikke ere af mindre Vigtighed end hine. Da imidlertid Parterne ei kunne forpligtes til at betale de af en saadan Tinglæsning flydende Ud=

*) See den Kongelige Indbydelse af 18de Marts 1796 §. 5 og Fdn. 8de Jan. 1810 §. 53.

giver, foreslog Cancelliet, at det maatte tillades, at Justitsfondet paatager sig den Beforsning, som heraf vil blive en Følge, og som dog i det særegne Tilfælde kunde indskrænkes til en Arkebetaling af 16 Rbb. Sølv for Arket, saavel af de Affrister, Secretairen i den Kongelige overordnede Tiende-Commission meddeles, som af dem, der meddeles fra Amts-Tiende-Commissionerne og Retterne; hvorhos og Rettens Skriver maatte nyde lige Betaling for Protocollationen, men derimod Tinglæsningen selv see uden Betaling; thi da dette hele Arbejde maa anses som forrettet for det Offentlige, bør Vedkommende lade sig nøie med simpel Skadesløsholdelse.

Sagen blev saaledes allerunderdårligst foredraget Hans Majestæt, og i Overensstemmelse med den derefter afgivne allerhøieste Resolution udkom den 12te Martii en allerhøieste Forordning saaledes lydende:

Vi Frederik den Sjette, af Guds Naade Konge til Danmark, 2c. 2c. Gjøre vitteligt: at Vi ere blevne opmærksomme paa, at det Hiemed, hvort Vi ved Vort allerhøieste Resolution af 15de Marts 1816, der ved Placat fra Vort Danske Cancellie af 25de s. M. er bragt til almindelig Kundskab, have tillagt den af Os nedsatte overordnede Tiende-Commission Bemyndigelse til at paakjende Lovligheden og Billigheden af de over Omkostningerne ved Tiende-forhandlinger opgjorte Regninger, ikke tilfulde opnaaes, i det Parterne, selv i de Sager, som inddrages for bemeldte overordnede Tiende-Commission,

ofte forsømme at fremsætte og behørig oplyse de Klager over hine Regninger, hvormed de dog senere komme frem. Vi have derfor været betænkte paa et andet Middel til at fremme hiint, for Hovedformaalet med Vor Forordning af 8de Januar 1810 vigtige, Niemed. Endvidere have Vi fundet Anledning til at forlænge den Frist, som bemeldte Vor Anordning giver til at paaanke Amts=Tiende=Commissionernes Kjendelser, ligesom Vi og, med Hensyn til Vigtigheden af, at der stedse kunne faaes paalidelige Afskrifter af de Kjendelser, hvorved Tiendevederlaget ordnes, saavel som af de Tiendeforeninger, som ved bemeldte Commissioners Mægling tilvelebringes, have anseet det nødvendigt, at træffe en saadan Foranstaltning, at disse Kjendelser og Foreninger, foruden at opbevares i vedkommende Commissioners Protocoller, ogsaa blive at finde i vedkommende Stiftsarkiv, samt i Tingprotocollen.

Vi byde og befale derfor, som følger:

§. 1.

De Regninger, som Amts Tiende=Commissionerne opgjøre over de af Tiendeforhandlingerne flydende Omkostninger, skulle for Fremtiden underkastes vedkommende Amtmands Bedømmelse, hvorefter det af dem ne Vor Embedsmand approberede Beløb kan indbringes ved Udpantning, saavel hos Requirenterne, som ogsaa, efter Begjæring af den, der har udlagt Beløbet, hos dem, der have igjen at erstatte dette ganske eller for en Deel. Herved bliver at iagttage, at saafremt

Betsbet ved Amtmandens Resolution nedfattes; saa bør det mere, som muligen allerede maatte være betalt til Tiende-Commissionerne, af disse gives tilbage.

Den af Os bestfattede overordnede Tiende-Commission skal saaledes i Fremtiden være fritaget for at prøve og paakjende forommeldte Regninger, hvortil mod den blot haver, ved sin endelige Kjendelse i de til samme indankede Sager, at bestemme det Forhold, hvori Omkostningerne bør bæres af Parterne, uden at indlade sig paa disses Størrelse. Dog vil der med Hensyn til de allerede for bemeldte Commission indankede Sager være at forholde efter den ved Placat fra Bort Danske Cancellie af 25de Mai 1816 kundgjorte allernaadigste Resolution af 15de s. M., ligesom det følger af sig selv, at det vil have sit uforanderlige Forbivende ved de Regninger, som ere billigede af fornævnte overordnede Tiende-Commission.

§. 2.

Den Frist, inden hvilken Anke over en Amts-Tiende-Commissions Kjendelse bør fremsæres for den overordnede Tiende-Commission, skal for Fremtiden, istedetfor at bestemmes efter Vor Forordning af 8de Januar 1810 §. 28 No. 5, være 6 Uge, at regne fra den Dag, da Amts-Tiende-Commissionens Kjendelse affiges, til hvilken Affigelse de Bedkommende behørigen bør kaldes. Dog skal Bort Cancellie være bemyndiget til at udfærdige Opreisning paa fornævnte Kjendelser, hvor særdeles Omstændigheder oplyses, om have forhindret de Bedkommende i betimelligen

at paaanke den affagte Kjendelse; men saadan Op-
 retsning kan ei ventes efter Aar og Dags Forløb fra
 den Tid, Kjendelsen er affagt.

§. 3.

Som en Følge af den i §. 2 gjorte Forandring
 i Forordningen af 8de Januar 1810 §. 28 No. 5,
 vil det nu beroe paa den Part, som vil paaanke en
 Amts- Tiende-Commission's Kjendelse, indtil hvilken
 Tid han vil tage samme beskreven. Derimod skal
 det være Pligt for Amts- Tiende-Commissionen at
 give samme beskreven inden 6 Uger efter at den er
 bestilt. Opholdes Beskrivelsen længere, kan den Ved-
 kommende henvende sig til Amtmanden, som under
 en daglig Mulet kan paalægge Amts- Tiende-Com-
 missionen, inden en vis af ham foreskreven kort Frist
 at meddele Beskrivelsen.

§. 4.

Alle Kjendelser til Tiendes Bestemmelse, hvad
 enten de affiges af en Amts- Tiende-Commission eller
 af den overordnede Tiende Commission, tilsendes ved-
 kommende Stiftamtmand og Biskop, der have at for-
 anstalte dem tinglæste ved den Ret eller de Retter,
 under hvis Jurisdiction de vedkommende tiendepligtige
 Jorder ligge. Rettens Betjente have derefter at til-
 bagesende Originalen til Bevaring i Stiftsarkivet, og
 iøvrigt at tilstille Tiendetagerne een og samtlige Ti-
 endeydere en anden Udskrift af Kjendelsen. Forsaa-
 vidt Løsningen er skeet ved forskjellige Retter, bliver

dette at foranstalte af den Retsbetjent, under hvis Jurisdiction det største Hartkorn ligger.

§. 5.

Gebyhret for en saadan Kjendelses Læsning skal være det, som Sportel-Reglementet af 22de Martii 1814 §. 84, cfr. §. 156, hjemler for Tiendeforeningers Læsning, hvorhos Protocollation og Udskrifter blive at betale efter Sportel-Reglementets almindelige Forskrifter. Disse Udgifter blive, hvor det er en Amts-Tiende-Commissionens Kjendelse, som tinglyses, at udrede af den eller dem, der have begjært Tiendebestemmelsen, og, hvor det er en af den overordnede Tiende-Commission affagt Kjendelse, af dem, der have paaanført Amts-Tiende-Commissionens Kjendelse; dog kunne Rettens Betjente holde sig til hvilken de ville af de flere Personer, der have taget Deel i Requisitionen eller Paaankningen. Iøvrigt kunne disse Udgifter af den eller dem, der saaledes have erlagt dem, søges godtgjorte af de øvrige Bedkommende paa samme Maade, som de øvrige med Tiendebestemmelsen forbundne Udgifter.

§. 6.

De Tiendeforeninger, der tilveiebringes ved Amts-Tiende-Commissionernes Mægling, bør ligeledes alle at tinglyses, samt en Udskrift deraf opbevares i Stiftsarkivet. Denne Læsning bliver, med Hensyn til de Foreninger, som behøve Vor allerhøieste Confirmation, at foranstalte af Stiftsøvrigheden efterat Confirmationen (der bliver at læse tilligemed Forenin-

gen, som den vedhæftes) er blevet udfærdiget; men hvad de øvrige angaaer, er det Tiende-Commissionernes Sag at foranstalte Læsningen. De heraf flydende Omkostninger blive at udrede i Overensstemmelse med hvad Vor Forordning af 8de Januar 1810 §. 28 No. 4 Litr. a har fastsat angaaende de øvrige Omkostninger, der maatte medgaae paa de Tiendeforhandlinger, som tilendebringes ved mindelig Foresning, og ellers forholdes efter nærværende Anordnings §. 5.

§. 7.

Fremdeles ville Vi, at Vort Cantellie foranstalter, at alle de hidtil affagte endelige Tiende-Kjendelser, saavel som de ved Amts-Tiende-Commissionernes Mægling tilendebragte Tiendeforentinger tilgæltes og afgives til Opbevaring i Stiftsarkivet, forsaavidt dette ikke allerede er skeet. Men for de i saa Henseende fornødne Afskrifter bliver kun at betale 16 Rbß. Bølv for Arket, hvad enten de meddeles af Secretairen i den overordnede Tiende-Commission eller af nogen Amts-Tiende-Commission. En lige Betaling tilstaaes Retskriverne for Protocollationen, men for Tinglæsningen selv erlægges intet Gebyr. De af denne Foranstaltning flydende Udgifter tillade Vi at maatte udredes af Justitsvæsenets Fond.

Hvoorefter Alle og Enhver sig allerunderdanigst have at rette.

Blandede Efterretninger.

Fra de Deputerede for Finantserne er under 5te Januarii d. A. udgaaet følgende Bekjendtgjørelse:

Under 15de Septbr. f. A. har det allernaadigst behaget Hans Majestæt Kongen at bifalde: "At der paa Reversen af de Frederiksd'orer, der fra indværende Aars Begyndelse af udpræges, maa sættes det danske Baaben og Værdien ved Siden af Baabenet, nemlig: 1 eller 2 FR paa den ene og D'OR paa den anden Side.

Af den i Overensstemmelse med det Kongelige aabne Brev af 6te April 1818 til Kvartalscoursens Bestemmelse anordnede bestandige Committee er den Cours, hvorefter Rigsbanksedler i April, Mai og Juni Maaneder 1828 skulle modtages i alle de Sølvbetalinger, der efter alderhøistbemeldte aabne Brev kunne afgjøres med Rigsbanksedler, bestemt til 218 $\frac{1}{2}$ imod 100 Species eller 200 Rddlr. Sølv, saa at 1 Rddlr. Sølv i foransførte Tilfælde kan betales med 1 Rddlr. 9 s. i Rigsbanksedler og Tegn.

Herom er under 20de Marts udfærdiget en Cancellie: Placat.

Fortsættelse af Efterretningerne om ledige geistlige Embeders Indtægter og de derpaa hvilende Byrder.

(See Coll. Tib. for d. A. No. 15, Side 214.)

415) Harrikslev og Albeck Sognekald i Aarhus Stift er efter den gamle Angivelse om

flaet til 320 Rbdlr., men har efter den seneste Be-
 retning følgende Indtægter: 1) Præstetienden af om-
 trent 364 Tdr, Hartkorn er omtrent 33½ Tdr. Rug,
 91 Tdr. Byg og 114 Tdr. Havre, hvorunder An-
 nergaardens tredobbelte Flende er indbefattet; 2) Land-
 gilde af Annergaarden 2½ Td. Rug, 3 Tdr. Byg, 5½ Tdr.
 Havre og 1½ Lpd. Smør; 3) Rente af en Embedet
 tilhørende Capital af 202 Rbdlr. Sedler, som ube-
 staae blandt Stiftets offentlige Midler; 4) af 4 Ga-
 debuse 20 Rbdlr.; 5) Maaest, omtrent 8 Rbdlr. Brød-
 penge, 116 Sene Eg, 10 Lpd. Ost og 63 Par Kys-
 linger; 6) Offer og Accidentser omtrent 200 Rbdlr.;
 7) Arbejdsdage af Huusmænd omtrent 50; 8) Præs-
 tegaarden har et Areal af 76 Tdr. Agerland og Eng
 103,128 □ Alen. Rytterhest holdes; Enke-Pension
 hviler paa Kaldet. (Fortsættes.)

Den 11te Marts er Christopher Bernt Claudt
 meddeelt Bevilling til at være Translateur i Ring-
 kjøbing Amt i det engelske og tydske Sprog.

Den 14de Marts er Cand. pharmacie Jens Vas-
 lentin Arns meddeelt Bevilling til at nedsætte sig
 som Apotheker i Mariager.

Befordringer og Afgang.

Under det danske Cancellie: Den 12te Marts

er forhenværende Capitain ved det Kongelige Artilleriecorps, J. E. G. Friis, Ridder af Dannebrog, udnævnt til Justitsraad; Procurator O. E. E. E. er beskikket til Birkedommer og Skriver ved Thorseng Lands Birk.

Under Landmilitairetaten: Den 12te Februarli: Ved det Holstenske Infanterie-Regiment er characteriseret Premierlieutenant H. F. F. v. Kirchner udnævnt til virkelig Premierlieutenant; Secondlieutenant J. E. F. v. Krabbe tillagt den høiere Secondlieutenants Gage og Secondlieutenant A. J. v. Brackel ansat igjen ved Jægercompagniet. Den 13de, Capitain i Hs. Majestæts Livcorps L. Fasting udtraadt af Nummer og sat à la suite ved Corpsen. Den 16de, affædiget Major E. T. v. Chabert, der senest har staaet ved det Tydske Jæger-Corps, optaget igjen i Krigstjenesten og ansat som Capitain og ældst Compagniechef ved de Vestindiske Tropper, samt tillagt sin forhen havde Capitains Anciennetet af 16de August 1814 og beholder Majors Characteren, dog blot som en Titel. Den Major v. Chabert ved hans Afgang fra fornævnte Jæger-Corps tillagte Pension indtrækkes og bespares. Premierlieutenant ved det Sjællandske Jæger Corps H. v. Lønborg udnævnt til Capitain og yngst Compagniechef ved de Vestindiske Tropper med Capitains Anciennetet af 31te December 1825. Den 17de, Commandeersergeant ved Hs. Majestæts Livcorps F. A. H. d'Auchamp udnævnt til Secondlieu-

tenant; ved det Sjællandſke Jæger-Corps er characteriseret Premierlieutenant J. v. Smith -udnævnt til virkelig Premierlieutenant; characteriseret Premierlieutenant F. J. v. Branner tillagt ældst Secondlieutenants Gage og Secondlieutenant à la suite H. J. v. Hansen indtraadt i virkelig Nummer paa yngst Secondlieutenants Gage, hvorved hans havende Extragage bespares; den ved den Holstenſke Artillerie-Brigade ſtaaende Compagniechirurg T. F. Rosendahl meddeelt Bataillons-Chirurgs Character. Den 19de, den ved Hs. Majestæts eget Regiment ſtaaende Auditeur, Overauditeur P. J. Tetens, der er ansat paa anden Nagde, afgaaet fra Regimentet; Auditeur ved det Spenſke Infanterie-Regiment A. L. Drewsen forsat i lige Egenſkab til Hs. Majestæts eget Regiment; Premierlieutenant ved Hs. Majestæts Livcorps C. F. Soylnet udnævnt til Captain og Compagniechef, og Secondlieutenant N. P. Scherbeck til Premierlieutenant; den ved Liv-Regimentet Cultraſſerer ſtaaende Dyrlæge N. Jacobsen meddeelt Character af Regimentsdyrlæge, dog uden Gage og Emolumenter ſom ſaadan indtil Vacance indtræffer. Den 24de, den ved Artillerie-Corpsen ansatte Krigs-Assessor P. Ipsen udnævnt til virkelig Krigsraad med Tilladelse at bære ſin hidtil havde Uniform; Fyrværker ved Artilleriecorpsen H. Baſtian udnævnt til virkelig Krigs-Assessor, og den ved Corpsen i Fyrværker-Nummer ſtaaende H. J. Hald meddeelt Krigs-Assessors Character, begge med Tilladelse

at anlægge den samme Uniform, som Krigsraad Ipsen nu bærer. Den 26de, ved det tredie Tydske Infanterie = Regiment er Secondlieutenant K. W. v. Nismeling forsat til et Musqveteer = Compagnie og Secondlieutenant G. E. v. Wenzl placeret ved Jæger = Compagniet; den fra Hs. Majestæts eget Regiments Forstærkningsbatalioner demitterede Premierlieutenant F. v. Jensen = Selchau meddeelt Over = Krigs = Commissariats Character, med Tilladelse at bære den for denne Charge reglementerede Uniform og Armeens Felttegn. Den 29de, Premierlieutenant ved Liv = Regimentet Cuirasserer C. F. v. Holtermann, der er ansat i Civil Staten, affødiget i Raade af Krigstjenesten. Den 1ste Marts, den ved Altona borgerlige Infanterie = Corps ansatte Chefs = Adjutant, Major J. F. Heine, affødiget efter Ansøgning og formedelst Svagelighed i Raade af den borgerlige militære Tjeneste, og Premierlieutenant D. P. Lübbers ansat i hans Sted som Chefs = Adjutant; Premierlieutenant à la suite ved Artillerie = Corpset G. F. v. Krogh indtraadt i virkelligt Premierlieutenants Nummer og meddeelt Capitains Character, dog uden Anciennetet, indtil hans Formænd i Armeen ere blevne Capitainer. Den 4de, Cand. jur. F. U. Timm udnævnt til Auditeur ved det Tyenske Infanterie = Regiment, imød at han underkaster sig den sædvanlige Auditeur = Examen. Den 5te, Stykjunckerne ved Artillerie = Corpset C. J. Bretteville og M. G. E. Arenstorff affødigede efter Ansøgning fra Corpset.

Collegial-Tidende.

Med kongeligt allerhøiadslyst Privilegium.

No. 19 og 20. Den 29de Marts 1828.

Trykt i det Kongl. Baisensh. Bogtrykkerie af C. F. Schubard;

Undertegnede ere Redactører, Forlæggere og Udgivere af
denne Tidende:

Peter Johan Monrad, Anders Sandse Ørsted,
Deputerede i det kongelige danske Cancellie.

Forgivning.

Da det ved Domstolene var antaget, at den Frihed, som Fdn. af 24de Novbr. 1790 tilstaaer alle Hans Majestæts Undersaatter til i Kjøbenhavn at sælge og oplægge eller lade sælge og oplægge Kornvarer i store og smaae Partier, ogsaa maatte være anvendelig med Hensyn til Salg af Meel og Gryn, indgave Formanden og Repræsentanterne for Meel- og Grynhandlerne en Ansøgning, hvori de anholdt om, at bemeldte Varesorter maatte blive undtagne fra hiin almindelige Tillæbelse, saa at ingen uden særskilt Berettigelse maatte handle dermed, efterdi den Corporationen forundte Handelsret ikke kunde være dens Interessenter til nogen Nytte, naar de, som have maattet løse Borgerskab paa denne Næring og svare Næringsskat af sam-

me, skulde dele den med Alle og Enhver, som, uden at være underkastede lige Byrder, maatte finde for godt at etablere Udsalg af Meel og Gryn. Kjøbenhavns Magistrat understøttede dette Andragende, fordi flere Bestemmelser vise, at Meel- og Grynhandel i senere Anordninger er bleven betragtet som en særegen borgerlig Næringsvei, hvilke ei kunne bestaae med at Enhver uden videre skulde være berettiget til her i Staden at have Udsalg af de omhandlede Vareartikler. Foruden at nemlig Meel- og Grynhandel findes anført i den i Aaret 1812 approberede Classification over de borgerlige Næringsveie her i Staden, ligesom Meelhandlere ogsaa ere anførte i den Classification, som indeholdes i Anordningen af 5te Juni 1771, saa er og Handel med Meel og Gryn ikkun undtagelsesviis og under visse særdeles Betingelser, hvoriblandt den, at tage særskilt Borgerskab derpaa og deraf svare Næringskat, ved allerhøieste Rescript af 17de Septbr. 1811 tilstaaet Møllerlaugets Interessenter, og endelig er det ved allerhøieste Rescript af 8de Septbr. 1818, kundgjort ved Raadstueplacat af 28de s. M., bestemt, at Meel- og Grynhandlere skulle udgjøre en egen Corporation, og indbyrdes vælge en Formand.

Cancelliet fandt ogsaa i de anførte Data, og da den Mængde Næringsdrivende, som under de for Borgerstabs Erhvervelse sædvanlige Betingelser have erholdt Tilladelse til at drive bemeldte Handel, ei kunne

figes ved deres Borgerſkab at have vundet nogen borgerlig Næringsret fremfor Andre, naar Handelen ſkulde ſtaaе aaben for Alle og Enhver, endog for dem, der, uden at have noget Slags Borgerſkab, ere Indvaas nere i Kjøbenhavn, tilſtrækkelig Anledning til at andrage paa en Beſtemmelse om at den ved Fdn. af 24de Novbr. 1790 givne frie Afgang til her i Staden at ſælge og oplægge Korn i ſtore og ſmaaе Partier herefter blev indſtrænket til uformalede Kornvarer. Det ſjønnedes ei heller, at der kan være nogen Beſtænkethed ved denne Indſtrækning; thi der blive dog altid Udsalgsſteder for diſſe Vareartikler i Mængde tilbage. Foruden de mange, der have ſærligt Borgerſkab paa fornævnte Handel, kunne Møllerne iſølge det ovenanførte allerhøſteſte Reſcript af 17de Septbr. 1811 udsælge Meel; Spøkhøerne kunne iſølge Placat af 2den October 1741 og Reglement for Kjøbenhavn af 5te Junii 1771, §. 5, ſælge Gryn, og begge Slags Varer kunne i Havnene og paa Torvene forhandles af Skippere og Landbrugere, under de Reglers Jagttagelse, ſom indeholdes i Placat af 2den Octbr. 1741 og de øvrige Torve- og Havne-Affættningen vedkommende Anordninger. Publicum formeentes endog at være bedre tjent med; at der hos de enkelte Borgerklaſſer, hvem ſaaledes Detail-Handelen med Meel og Gryn forbeholdes, findes ordentlige og vel aſſorterede Boutiker med diſſe Varesorter, end at ſnart den ene, ſnart den anden Borger befat-

ter sig med bemeldte Handel som en Visag, hvilken han igjen opgiver, naar han formedelst den ubegrændsede Concurrence ikke finder Affætning nok til at Handelsdelen kan svare Regning. Dog fandtes det tilstrækkeligt for at hævde Meel- og Gryn-Handlerne en dem forbeholden særegen Handelsret, naar det blev bestemt, at ingen Andre her i Staden maae holde aaben Boutik med Meel og Gryn eller udsælge disse Varer i mindre Quantiteter end tøndevis, naturligtvis med Undtagelse af dem, der maatte være i Besiddelse af et andet Næringsbrug, som giver dem en særlig Udkomst til at have Detail-Udsalg af den ene eller den anden af fornævnte Varearter, hvilket, som ovenfor bemærket, er Tilfældet med Møllerne og Spekhøkerne; hvorefter hos det for Tydeligheds Skyld fandtes rigtigst, uduydeligen at tilføie, at hiin Bestemmelse ikke skulde medføre nogen Indskrænkning i Henseende til den lovlige Havne- og Torveaffætning af oftmeldte Varer.

For at endeligen de af Byens Indvaanere, der allerede maatte have anskaffet sig Partier af Meel og Gryn, uden at have nogen særskilt Berettigelse til at handle med disse Varer, ikke ved hiin Bestemmelse skulde sættes i Forlegenhed ved Affætningen, holdtes det for tilraadeligt at fastsætte, at oftmeldte Bestemmelse i de første 3 Maaneder efter dens Kundgjørelse et skal komme til Anvendelse imod dem, der imidlertid maatte blive sagsøgte for formeentligen uberettiget Handel med Meel og Gryn; men at sliq Paatale alene

bliver at bedømme efter de forhen gjældende Love, uden Hensyn til hiin nye Bestemmelse.

Efterat Cancelliets i Overeensstemmelse med for-
ansørte gjorde Indstilling var allernaadigst bifaldet af
Hans Majestæt, udkom den 18de Marts følgende Can-
celle-Placat:

"Hans Majestæt har ved allerhøieste Resolution
af 5te denne Maaned allernaadigst befalet, at det her-
efter ikke skal være tilladt andre end dem, der have
vundet Borgerskab som Meel, eller Grynhandlere eller
drive et andet Næringsbrug, som, i Medhold af de
gjældende Love, giver dem Adkomst til den detail at
udsælge Meel eller Gryn, i Kjøbenhavn at holde aaben
Boutik med bemeldte Varer, eller at falholde samme
i mindre Partier end tøndevis. Denne Bestemmelse
skal dog i de første 3 Maaneder efter denne Anord-
nings Kundgjørelse ikke kunne anvendes imod dem,
der imidlertid maatte blive sagsøgte for formeentli-
gen uberettiget Handel med Meel og Gryn; hvori-
mod sig Tiltale bliver at bedømme efter de forhen
gjældende Regler uden Hensyn til forbemeldte, aller-
høieste Bestemmelse. Lovrigt skal denne ikke medføre
nogen Indskrænkning i den lovlige Havne- og Torves
affætning af Meel og Gryn."

Hvilket herved bekjendtgjøres til fornøden Efter-
retning og allerunderdanigst. Efterlevelse.

Fra det Kongelige Rentekammer er den 29de Febr. sidst. emaneret følgende Placat for Danmark angaaende Officerers og andre til Militair-Etaterne hørende Embedsmænds Forpligtelse til at svare Rangs-
 skat.

Ligesom det ikke vedkommer de civile Oppebørs-
 selsbetjente at opkræve Rangsstat hos de Officerer og
 andre til Militair-Etaterne hørende Embedsmænd, der
 enten staae i virkelig Tjeneste, eller ere afskedigede
 med Pension eller Bartpenge, eller endeligen ere
 ansatte a la suite med Gage, hvad enten saadanne
 Officerer og Embedsmænd ere benaadede med højere
 Rang, end den, deres militaire Charge medfører, eller
 ikke, eftersom der i deres Gage, Pension eller Bart-
 penge skeer Afkortning for bemeldte Skat, saaledes har
 Hans Majestæt Kongen under 28de Marts forrige
 Aar allernaadigst resolveret, at alle Officerer, der en-
 ten staae i virkelig Tjeneste uden Gage, eller ansæt-
 tes a la suite ligeledes uden Gage, skulle, saalænge
 de ei nyde saadan, aldeles fritages for at svare Rangs-
 skat, det være sig af deres militaire Rang, eller af
 anden højere Rang, hvormed de udenfor det Militaire
 ere benaadede, samt at den samme Bestemmelse skal
 være gjeldende med Hensyn til andre Embedsmænd,
 der ansættes uden Gage i fornævnte Etater.

Hvad derimod angaaer de Officerer eller andre
 til Militair-Etaterne hørende Embedsmænd, der ere
 afskedigede uden Pension eller Bartpenge, og for hvilke

saaledes ingen Afkortning skeer for Rangskatten, da have disse, ifølge allerhøiestbemeldte Resolution, fremdeles, ligesom ogsaa afgaaede militaire Embedsmænd i Almindelighed, der ansættes i civilt Embede, til vedkommende civile Oppehørsbetjente at erlægge tilnævnte Skat af den højeste Rang, dem er tillagt. Dog skulle de fra Søe- og Land-Etaten uden Pension eller Bartpenge affledigede subalterne Officerer efter allerhøieste Resolution af 30te forrige Maaned være fritagne for at svare Rangskat, om de endog ved Afskeden eller siden benaades med en højere militair Character eller Rang, end deres forhenværende, saa længe de ikke ansættes i civilt Embede. Men, erholde de en saadan Ansættelse, eller gaar dem ved Afskeden eller senere maatte forundes højere civil Character eller Rang, end deres forhenværende militaire, have de af den dem tillagte Rang at svare den paa budne Rangskat.

Hvilket saaledes herved, ifølge allerhøieste Befaling bekendtgjøres til allerunderdanigst Efterretning og Jagttagelse for alle Vedkommende.

Blandede Efterretninger.

Fra den Kongelige Direction for Døvsstummes Institutet her i Staden har Cancelliet modtaget Beretning om Institutets Tilstand for Aaret 1827, hvilken Beretnings væsentlige Indhold er følgende*):

*) See Coll. Tid. for 1827, Side 385—401.

Om Institutets Locale.

Institutets betydelige Udvidelse i Aaret 1825, fra 70 til 93 Pladser, viste sig allerede i 1826 utilstrækkelig for det Antal Børn, som efter Alderen burde optages, og i 1827 er Antallet af Eleverne 101. Der er desaaarsag gjort Udveite til 11 nye Pladser, saa at der haves i alt 104 Pladser, nemlig 71 Drengempladser, hvoraf de 68 ere besatte og de 3 forbeholdne Børn, der med det første ventes at indkomme, og 33 Pigepladser, som alle ere besatte. Vel er Pigebørnernes Antal efter de aarlige Beretninger altid noget ringere end Drengenes; men at der alligevel er et Misforhold i Institutets nuværende Antal, viser Erfaringen, da 18 Pigebørn ifølge det forløbne Aars Indberetninger ere foreslaaede som Expectantinder, medens den foreslaaende Confirmation kun giver Udsigt til 5 a 6 ledige Pladser for Piger. Pigebørnernes Antal synes saaledes endnu at kræve en Forandring af Localet. Iøvrigt er paa Grund af Elevernes forøgede Antal den egentlige Spisestue, som fra Begyndelsen var indrettet til 70, overladt Drengene alene, og en anden Spisestue indrettet for Pigerne. Den store Skolesal er gjort rummeligere til Læse- og Arbeids-Stue for alle Pigerne samt til almindelig Haandarbeidsstole, ligesom og 2 Skoleværelser nu alene anvendes for Drengene; ogsaa er den nødvendige Udvidelse foretaget i Beklædningskammeret.

I Henseende til Bestyrelsen samt Orden i Hu-

set og Steenlighed er alt uforandret lagstaget efter de foreskrevne Regler.

Angaaende Bespisningen og Beklædningen.

Endskjøndt 4 Aars Erfaring har givet Grund til at antage, at Bespisningen efter det i Aaret 1823 vedtagne Reglement har været sund og hensigtsvarende, har der dog med Hensyn paa den næsten almindelige Disposition hos Døvtumme til Kjørtelsyge og paa Grund af den fra locale Omstændigheder hidrørende Forandring i Levemaade, som Børn i Almindelighed blive underkastede, naar de komme fra Landluften her til Staden, efter Lægens Forslag været gjort Forsøg siden 1ste April 1827 med at affkaffe enkelte Spiser, som rimeligten kunne nære hiin sygelige Disposition; og der er saaledes paa de 2 Dage om Ugen, paa hvilke søy blev givet Ærter med Fless og Raal med Fless, i dets Sted givet Kjød- eller Bryn-Suppe med fersk Kjød; for hvilken Forandring, hvorved Decornomen isvrigt ikke har nogen forsøget Udgift, den heldige Sundhedstilstand hos Børnene i Aaret 1827, og især den Omstændighed, at Kjørtelsygen, uagtet det store Antal Børn, har yttret sig hos færre og mindre ondartet, synes at vidne fordeelagtigen. Besklædningen har fra 1826 været i saa fuldstændig Stand, at den i Beklædnings-Reglementet aarlig beregnede nye Klædning til hvert Barn er sparet i Aaret 1827, saa at der ikkun af nyt er forserdiget Some

merbeenklæder til de nye indkomne Dreng, Klædningsstykker til de ved Confirmationen afgaaede og til enkelte andre Elever, af det fra Aaret 1826 i Behold varende Løi, Beste af det i Institutet forfærdigede Hvergarn, det i Haandarbejds-skolen forfærdigede Linned, samt Strømper, Skoetsi og Kasketter.

Om Sundhedstilstanden.

I Aaret 1827 har Sundhedstilstanden blandt Institutets Elever været meget god, især i Forhold til den mod Aarets Slutning i Hovedstaden herskende Sygghed. Af Strubehoste har een af Eleverne været angrebet, som igjen er helbredet; blandt de nye Elever have adskillige medbragt Snat; men da saadanne altid strax holdes affondrede og snarest muligt indlægges i Luur paa det almindelige Hospital, har al Smitte derved været forebygget; og Kjerfelsygen har, som ansført, været sjeldnere og mindre ondartet, end i Aaret 1826; dog har den hos een Elev, en Dreng fra Frederiksborg Amt, vist sig som indvortes Sygdom, hvorefter han er sendt hjem for en Tid. Foruden den ovennævnte Forandring i Bespizningen tilskriver Directionen de idelige Øebade bemeldte Sygdoms Aftagelse.

Kun een af Eleverne er død i Aaret 1827, nemlig en Dreng fra Island, som havde Brysttsyge og allerede i 1826 var erklæret uhelbredelig; og ved Aarets Slutning fandtes kun 2, som havde betydelige Sygdomstilfælde; den ene en haardnakket Knæeskade og den anden chronisk Brysttsyge; ialt vare 5 syge.

Om Underviisningen.

Den intellectuella Underviisning er fortsat uforandret efter den hidtil fulgte Plan, som i det væsentlige har vilst sig at være heldigen lagt; og Inddelingen af Eleverne i 3 Classer har, som hidtil, været vedligeholdt, kun med den Forandring, at en fuldkommen Afsondring mellem Drenges og Pige-Børnene nu finder Sted, som er foranlediget ved de ommeldte Forandringer med Lærestuerne. Ved Udgangen af Aaret 1827 vare til Underviisning i Institutet i alt 99 Elever: nemlig 67 Dreng og 32 Piger, foruden 1 Pige, som er i Kost hos Professor Eastbergs Enke, der forestaaer Stiftelsens Decanats. Desuden møde 1 Dreng og 4 Piger, som boe udenfor Institutet, dagligen der til Underviisning; altsaa ere i alt til Underviisning 105 Børn, hvoraf de 68 ere Dreng og de 37 Piger, og disse ere saaledes fordeelte i Classerne: ældste Klasse har i alt 12 Elever, nemlig 7 Dreng og 5 Piger; mellemste Klasse har i alt 31 Elever, nemlig 20 Dreng og 11 Piger; yngste Klasse har i alt 62 Elever, nemlig 41 Dreng og 21 Piger.

En confirmeret Dreng er bestemt at forblive ved Institutet, for at dannes til Lærer, og ligeledes en confirmeret Pige, for at dannes til Lærerinde; begge gaae under tilbørligt Tilsyn tilhaande ved yngste Klassen Underviisning. Øverste Klassen 12 Elever ville i tilstundende Sommer blive færdige til Confirmation. Den indbyrdes Underviisnings-Methode er som

ledes til fuldkommen Tilfredshed; 5 Dreng, som afgik i Marts 1827, vare alle oplærte i dette Værksted, og enhver af dem leverede for sin Afgang et godt Prøvestykke af nyt Skoemagerarbejde; ogsaa forfærdiges og udbedres her hele Institutets Forbrug af Skoetøi, samt Kaffetter.

Ved Skræderværkstedet er ogsaa nu ansat en døvstum Skræder ved Navn Lund, som har været Elev ved Institutet; han underviser 10 Dreng, som have gjort god Fremgang, og i dette Værksted er foruden al nødvendig Udbedring af Drengenes Klæder, syet af nyt: 9 Klædes Trøier, 8 Par Klædes Beenklæder, 55 Hbergarns Veste, 40 Par Lærreds Sommerbukser og 60 Par Svømmebeenklæder.

Desuden drives ved Institutet Paparbejde, bestaaende af Skriverbøgers Indbinding, Paaklæning af Tabeller og Forfærdigelse af Perspektivkasser, hvortil Kobberstykkerne illumineres af Eleverne, hvilket Arbejde har indbragt i Aaret 1827 contant 50 Rbd. Sedl., og, da Udgifterne have været 36 Rbd. 2 Mk. 4ß, givet et Overskud af 13 Rbd. 3 Mk. 12ß. S. og E.

Endvidere Dreining, som foretages af enkelte Dreng i Frietimerne, og Straafletning, hvort nogle af Eleverne have opnaaet megen Færdighed, men hvis Hensigt, da Arbejdet ifølge Stiftelsens Indretning og Bestemmelse ikke kan drives i det store, alene er at aabne Udsigt til en Erhvervskilde i Fremtiden for enkelte af de afgaaende Elever.

Saalebes have i bemeldte Aar, foruden de Elever, der nyde den almindelige Underviisning i Haand- arbejdsskolen, været anbragte i Institutets Værksteder: de 7 Drengene af ældste Klasse, 20 Drengene af mellemste Klasse og 3 Drengene af yngste Klasse, ialt 30 Drengene.

Gymnastikken drives med megen Lyst og god Fremgang af Drengene under den duelige Gymnastiklærer Mylius, som fra 1ste Marts 1827 er ansat istedetfor den forrige Gymnastiklærer Baarst, der for medelst Svagelighed maatte beaffedigges. Den gymnastiske Underviisning foretages 3 Gange om Ugen i de 9 Maanedet af Aaret, og Sommermaanederne anvendes til Svømmesøvelser, der især yttre en velgjørende Indflydelse paa Børnenes Sundhed. Svømmesøvelserne bleve forhen foretagne 6 Gange ugentlig; men, da Børnene i de 6 a 7 Aar, de almindeligviis ere ved Institutet, kunne saavel med Hensyn til Færdighed som til den gavnlige Indflydelse for Sundheden, have nok af at svømme 3 Gange ugentlig, ere disse Søvelser indskrænkede dertil, og den Tid, som derved vindes, anvendes til den øvrige Underviisning. Udfaldet af den den 31te Aug. 1827 afholdte Svømmeprøve var, at af 64 Drengene, som fremstillede, svømmede 26 i stram Sele, 10 i Slap og 28 uden Sele; og af disse: 14 fra 200 til 400 Alen, 7 600 Alen og 7 800 Alen, hvilket er den længste Strækning, der, efter den forandrede Bestemmelse for Længde-

svømming ved de militaere Drengeskoler, maa svømmes.

Om Inventariet.

Alt Institutets Inventarium er vedligeholdt i saa forsvarlig Stand, at saare lidet, med Undtagelse af Klædningsstykker, er casseret; iøvrigt har Forsøgelsen af Elevernes Antal foranlediget Anskaffelse af en betydelig Deel Inventariestykker.

Angaaende Af- og Tilgang blandt Eleverne.

Den 31te December 1826 vare i Institutet 57 Dreng og 28 Piger, ialt 85 Elever; den 31te Decbr. 1827 vare i Institutet 68 Dreng og 33 Piger, ialt 101 Elever; altsaa 16 flere. De afgaarde ere 1 Dreng, som døde, 2 Dreng, som bleve hjemfendte, samt 5 Dreng og 3 Piger, som bleve confirmerede. De tilkomne have været 19 Dreng og 8 Piger. Desuden ere tilkomne blandt dem, som nyde Underviisning i Institutet, men opholde sig uden for samme: 1 Dreng og 1 Pige i Aaret 1827.

Med det ved Stiftelsen ansatte Personal har Directionen i Aarets Løb været særdeles tilfreds, og den bevidner, at alle med Lyst og Iver have søgt at opfylde deres Pligter; men især anbefales Pastor Schou og Capitain v. Cathala, der med utrættelig Flid og Omhu have besørget den hver især paalagte Tjeneste og i hver Henseende lettet Directionen sit Arbejde.

Karstregnskabet.

Den Indtægt, Directionen i Aarets Løb har havt til sin Disposition, udgjør 11,568 Rbdlr. 32 $\frac{1}{2}$ S. og 2. Heraf er fra Institutets under Cancelliets Bestyrelse staaende Fond udbetalt 10,796 Rbd. 82 $\frac{1}{2}$ S.; det øvrige Beløb hidrører fra den Beholdning, der havde ved Udgangen af 1826, fra et tilbagebetalt Forskud, fra Fordelen paa Paparbejdet, og fra Betalingen for en Elev fra Sverrig. De af Directionen bestridte Udgifter have udgjort 11,279 Rbdlr. 2 Mk. 5 $\frac{1}{2}$ S. og 2., saa at der blev en Beholdning tilbage ved Begyndelsen af 1828. Af fornævnte fra Cancelliet udbetalte 10,796 Rbd. 72 $\frac{1}{2}$ S., vil, under Forudsætning af, at Underholdningspengene fra vedkommende Communer, der nu ere og i Løbet af 1827 have været bestemte til 96 Rbd. Sølv, indkomme efter Kvartalskours 218 $\frac{1}{2}$, et Beløb af 9226 Rbdlr. 2 Mk. 5 $\frac{1}{2}$ S. være dækket ved disse Underholdningspenge, derunder indbefattet 700 Rbdlr. Sølv, som det Kongelige Vaisenhuus bidrager. De øvrige 1570 Rbd. 45 $\frac{1}{2}$ S. og 2. ere tilskudte af Fondens øvrige Indtægter. Men Directionen har og med ovennævnte af samme udgivne Beløb bestridt en Mængde Udgifter, der ere uden for dem, som efter Foundationen af 17de April 1807, §. 11, cfr. §. 12, skulle dækkes ved Communernes Underholdningsbidrag, nemlig Kost, Klædning, Pleie og Reenlighed; den har nemlig udbetalt enkelte af de mindre Lønninger, afholdt alle Skatter

og Afgifter af Institutets Gaard, besørget de fornødne Reparationer og Forandringer ved Localet, bekostet en heel Deel nyt Inventarium tilligemed de fornødne Reparationer af det gamle, endvidere Brændsel, Lysning og en Mængde andre Fornødenheder, hvilket tilfattmentaget endog medtager meget mere end bemeldte 1570 Rbdlr. 45 ß . S. og T. Denne Besparelse maa tilskrives Directionens omhyggelige Deconomie, ligesom og herved maa bemærkes, at Beskædningen, som skal dækkes ved Communebidragene, for en stor Deel er tilveiebragt ved Institutets egne Arbejder. Iøvrigt ville i næste Aar Beskædningsomkostningerne blive betydeligere, Fonden har, foruden foransførte 1570 Rbdlr. 45 ß ., havt en Udtrælling af 260 Rbd. r. Sølv og 2004 Rbd. 64 $\frac{1}{2}$ ß . S. og T., der størstedels er medgaaet til Lønninger til Institutets Embedsmænd og Betjente, en Deel og til Rente af Fondens Gjeld *). Altsaa har den, foruden de Summer, der antages at ville dækkes ved Underholdningsbidragene, havt at tilskyde 260 Rbdlr. r. S. og 3575 Rbdlr. 13 $\frac{1}{2}$ ß . S. og T. Hertil har den have Renter af Fondens Capitaler **) 802 Rbd. r. S.; af Finantserne, som sædvanligt, 2600 Rbd. r. S., og Indtægten af den ved Foundationens §. 12 bevillgede Rirketavle paa Confirmationdagene 91 Rbd. 40 ß . r. S.

*) Efr. Coll. Lib. for 1827, Side 396.

**) Efr. s. St., Side 397.

og 957 Rbd. 57 §. S. og T. ; i alt 3493 Rbd. 40 §. r. S. og 957 Rbd. 57 §. S. og T. Dens Overbalance i Sølv overstiger saaledes temmelig betydelig dens Underbalance i Sedler.

Foranfarte Beretning har været allerunderdanigst foredraget Hans Majestæt, som ved allerhøieste Resolution af 19de Marts allernaadigst behagede at befale Cancelliet at tilkjendegive Directionen for Døvsstummes Institutet Allerhøiøissammes Velbehag med den Klogskab og Omhyggellighed, hvormed den vedbliver at sørge for Institutets Liv.

Fra det Kongelige Danske Cancellie er den 29de Marts afgaaet følgende Circulatr. Skrivelse til samtlige Oversørigheder i Danmark:

Cancelliet ønsker for Fremtiden at komme i Besiddelse af en, saavidt muligt, fuldstændig Oversigt over Antallet og Beskaffenheden af de her i Landet forefaldende saavel større som mindre Lovovertrædelser og de derfor tilfundne Straffe, hvilket vil afgive et vigtigt og interessant Bidrag til Bedømmelsen af Nationens sædelige Tilstand og Straffelovenes Virksomhed. For at nu Collegier, hvad de Jurisdictioner angaaer, som henhøre under (Lit.) Øvrighedsdistrict, kan erholde de til Forfattelsen af en saadan Oversigt fornødne Oplysninger, skulde Man tjenligst anmode Dem om at paalægge vedkommende Retsbetjente, ved Udgangen af indeværende Aar og herefter ved hvert

Næst Slutning at afgive Beretning om de ved enhver Jurisdiction i Næsts Løb forefaldende Sager angaaende Forbrydelser og Straffe. Disse Beretninger ville blive at indrette efter de 3de hosfølgende Schemata, saaledes at der afgives en med Schemaet No. 1 overensstemmende Forklaring over de egentlige Justitsager, og derhos tvende særskilte Beretninger efter Schemaerne No. 2 og 3, den ene om offentlige Politiesager, og den anden om alle private Sager, under hvilke Forseelser paatales; hvorved især bemærkes, at blotte Bøder for usædlig Trætte, eller andre processualske Forseelser ei blive dertil at optage. Ved hertil at indsende foransførte Oplysninger, ville De tillige behøge at meddele Collegiets Efterretning om de Tilfælde, hvortil Bøder for offentlige Politieforseelser, i Medhold af Cancellis-Placat 12te Jan. 1821, ere erlagte uden Dom, samt om de Sager angaaende Hoer, der i Næsts Løb ere afgjorte ved Deres Resolution i Overensstemmelse med Fdn. 24 Septbr. 1824 S. 4, dog at det i Henseende til disse Slags Sager vil være tilstrækkeligt, at Antallet af de paagjældende Individer opgives.

*

*

*

Ligeledes har Cancellist tilskrevet den Kongelige Landsoverret samt Hof- og Stadsret, Kjøbenhavns Politikeret, Kjøbenhavns Søret og Vicepolitiedirecteuren i Kjøbenhavn, for at erholde Oplysning om de forffjellige Lovovertrædelser, som her i Staden blive Gjenstande for Paatale.

No. 2.

S u m m a r i s k F o r t e g n e l s e

over

de Personer, som i N. N. Jurisdiction have i Aaret N. N. været tiltalte for offentlige Politieforseelser, m. v.

Antallet af de tiltalte Individer.	Antallet af dem, med Hensyn til hvilke Sagerne endnu henstaae uafgjorte.	Hvormange frifundne.	Hvormange dømte i Bøder.	Hvormange dømte til høiere Straf, i hvilket Tilfælde Straffens nærmere Bestaffenhed saavel som Forbrydelsens Art maa opgives.	Om Sagerne ere appellerede, og hvorvidt i saa Fald de i 1ste Instants affagte Domme ere uændrede, eller om de i 2de Instants affagte Domme ere uændrede, eller om de i 3de Instants affagte Domme ere uændrede.

No. 3.

S u m m a r i s k F o r t e g n e l s e

over

de Personer, som i N. N. Jurisdiction have i Aaret N. N. været sigtede for private Forseelser, m. v.

Antallet af de sigtede Individer.	Antallet af dem, med Hensyn til hvilke Sagerne endnu henstaae uafgjorte.	Hvormange frifundne.	Hvormange dømte i Bøder.	Hvormange dømte til høiere Straf, i hvilket Tilfælde Straffens nærmere Bestaffenhed saavel som Forbrydelsens Art maa opgives.

Fortsættelse af Efterretningerne om ledige geistlige Embeders Indtægter og de derpaa høllende Byrder.

(See Coll. Lib. for d. X. No. 17 og 18, Side 253.)

416) Lime Sogneskald i Viborg Stift er efter den gamle Angivelse anslaaet til 220 Rbdlr., men har nu følgende Indtægter: 1) Præste, Tienden af Sognets 136 Edr. 6 Skp. 2 Fdkr. $1\frac{1}{2}$ Alb. Hartkorn og 27 Edr. 7 Skpr. $2\frac{1}{2}$ Fdkr. Rug, 33 Edr. 7 Skpr. $1\frac{1}{2}$ Fdkr. Byg og 78 Edr. 2 Skp. Havre; 2) Kongetienden, hvormed Embedet er beneficeret, ligesaameget; 3) Nævgtienden er overladt Beboerne, som derfor gjøre 48 Beed (en Beed er $\frac{1}{2}$ Dags Arbejde med Bogn, Plov eller Harve med Heste i Præstegaardens Mark); 4) Offer og Accidentser omtrent 60 Rbdlr.; 5) Vaasse og St. Hans Rente 19 Del Eg, 8 Lpd. Ost og $2\frac{1}{2}$ Lpd. Smør; 6) Præstegaarden staaer for Hartkorn 3 Edr. 6 Skpr. 1 Alb. med et Areal af 25 Edr. Land, Ager, Eng, Kjør og Hede. Paa Kaldet høller Enkension, og af Kongetienden svares aarlig til Seminariefondet 2 Rbdlr. Derimod har Præsten, for at holde Viin og Brød til Kirken, og betale Lyspenge 3 Rbdlr. 2 Mk til Skoleholderen, Brugen af en Toftte beliggende paa Lime Mark af Hartkorn 1 Ed. 2 Skpr. 3 Fdkr. 1 Alb.

417) Gjellerup og Sunds Sogneskald i Ribe Stift, tilforn anslaaet til 350 Rbdlr., har nu følgende Indtægter: 1) Tienden af begge Sognes 471 Edr. 1 Skp. 2 Fdkr. 2 Alb. Hartkorn, giver 141 Edr. Rug, 50 Edr. Byg og 12 Edr. Havre;

2) Qvægtlenden omtrent 10 Rbdlr.; 3) Smaaredsel 20 Lpd. Ost, 6 Lpd. Smør, 30 Del Vg; 4) Offer og Accidentser omtrent 176 Rbdlr.; 5) Præstegaardens Hartkorn er 7 Edr. 4 Skpr. 1 Fdkr. Et Sko: levæsenet svares aarligen af Kaldet 20 Edr. Rug. Rytterhest holdes. Paa Kaldet hviler Enkepension.
(Fortsættes.)

Ledige Embedet.

Under det danske Cancellie: Virkedommer og Skriver-Embedet ved Amager Virk.

Befordringer og Afgang.

Under det danske Cancellie: Den 1de Marts er Cand. Theol. U. K. Schmidt bestillet til Capellan pro persona for Mesinge Menighed i Fyen.

Under Rentekammeret: Den 22de Jan. er hidtilværende Fuldmægtig i Assignations-, Expedition- og Bogholdercontoiret under de Deputerede for Finantserne, D. C. Nuppenau, udnævnt til Sognesoged i Bilster, gamle og nye Elde. Den 16de Febr., Forstcandidat J. S. Levekov udnævnt til Forst- og Jagtjunker.

Under de Deputerede for Finantserne: Den 18de Marts er Coplist i Assignations-, Expedition- og Bogholder-Contoiret under de Deputerede for Finantserne, C. A. F. Aschensfeldt, udnævnt til 4de

Fuldmægtig og J. Andresen til 6te Coplist i samme Contoir.

Under Generaltoldkammer- og Commerces Collegiet: Den 9de Febr. er Kjøbmand J. W. Rückert i Hamborg beskikket til Consul sammesteds. Den 12te, afflediget Secondlieutenant, samt Postmester i Helligenhafsen, E. E. Aubert, til tillige at være Toldcontroleur sammesteds. Den 26de, de constituerede Toldcontroleurer, Copliisterne W. F. Müller, A. G. Tamsen og F. W. Kroll, samt constitueret Controleur J. G. W. Kell og Premierlieutenant E. F. Holtermann til Toldcontroleurer i Flensborg. Den 26de, Secretair Hansteen entlediget med Pension fra hans Post som Mægler paa St. Thomas. Den 22de Marts, J. G. Niebe, H. Ploog og J. E. A. Koff beskikkede til Copliister i det tydske Sags under Collegiet.

Under Generalpostdirectionen: Den 4de Marts er Coplist i Directionens Revisions-Contoir, G. A. Pollet, udnævnt til 2den Fuldmægtig i bemeldte Contoir uden Anciennetet, og Volontair i samme Contoir E. A. F. Westen igjen i dennes Sted udnævnt til Coplist i fornævnte Revisionscontoir; Cand. juris J. E. Prikel beskikket til 2den Fuldmægtig i Directionens Danske Secretariats Contoir; Volontairerne J. F. Osten og J. Wolff, respective i Directionens Slesvig-Holsten-Lauenborgske Secretariat, og i Befordringsvæsenets Revisions- og Postcontoir, forundt Prædicat af Copliister.

Collegial-Tidende.

Med kongeligt allernaadigt Præstollegium.

No. 21. Den 5te April 1828.

Trykt i det Kongl. Baisend. Bogtrykkerie af E. F. Schubart.

Undertegnede ere Redactører, Forlaggere og Udgivere af
denne Tidende:

Peter Johan Monrad, Anders Sandse Østed,
Deputerede i det kongelige danske Cancellie.

Rovgivning.

For at forebygge Nærings-Fortrædigheder imellem Bryggerne indbyrdes og ulovlige Forbindelser mellem Bryggerfolkene og Andre til Skade for Bryggeren, blev det foreslaaet, at det, i Lighed med hvad Brændevinsbrændernes Laugsartikler indeholde, maatte fastsættes, at den ene Brygger ei maatte antage den andens Kroersker, med mindre disse foreviste rigtig Qvittering fra den Brygger, hos hvem de tilforn havde taget Øl, for at de intet til denne vare skyldige, da den, som antog Kroerskerne, i modsat Fald skulde betale al den Gjæld, den forrige Brygger hos dem havde tilgode for betroet Øl; hvorhos det formeentes, at ved Kroersker maatte forstaaes ikke de enkelte Huusholdninger, til hvilke en Brygger leverer Øl, men ikkun de, som drive Næring ved at holde Verts-

huus, Skænking eller Østapperie, Brændeviinsbrænderne derunder indbefattede. Da Bryggerne i Reglen ligesaalidet som Brændeviinsbrænderne kunne subsistere uden at give Kroerskerne Credit, og det maa være dem særdeles magtpaalliggende at betrygges mod Ophævelsen af Forbindelser mellem dem og Kroerskerne, forinden de ere komne i Besiddelse af deres Tilgodehavende, fandt Cancelliet, at bemeldte Forslag fortjente Opmærksomhed. Det antoges ogsaa, at det, da Kroersken sjældent staaer i noget umiddelbart Forhold til Bryggeren selv, men derimod til Knekten, der, efterat have forskaffet sig et tilstrækkeligt Antal af slige Bekjendtskaber, stundom har opsagt sin Tjeneste, lelet sig et Bryggerie, forledet Kroersken til at tage sit Øl hos sig og saaledes ganske uventet sat sin forrige Husbonde ud af Næring, vilde være et ikke uvirksomt Middel til at forebygge slige Misbrug, naar Knekten ikke kunde komme til at drage sin Husbondes Kroersker efter sig, uden in specie at paa- drage sig Ansvar for disses refererende Gjæld for crediteret Øl.

Uansætteligheden af at undersøge hos hvem den Paagjældende forhen har faaet sit Øl, saavel som af at bedømme Qvitteringernes Rigtighed, kunde ikke antages at blive betydelig, da de fleste Bryggerknegte som oftest i Forvelen have den fornødne Kundskab i den omhandlede Henseende, og Bryggerne i al Fald have det i deres Magt, inden de indlade sig med en Kroerske, ved Forespørgsel hos den opgivne Ud-

skeder at erkjendte sig om den affordrede og foreviste Qwitterings Rigtighed. Et heller syntes det at være en væsentlig Betænkelse, at en Brygger ved en Bestemmelse, som den foransførte, kunde finde Leilighed til at fortrædige en Udsjænker, som maatte finde sig foranlediget til at forlade ham, ved at nægte ham den dertil fornødne Qwittering, da det er en Selvfølge, at Bryggeren ved en saadan Nægtelse vilde paadrage sig Ansvar for Standsningen af Kroerssens Møring. Iøvrigt fandt Man, at en kort Frist burde fastsættes, inden hvilken Bryggeren skulde forfølge sin Ret mod den, der havde antaget hans Kroerske; samt at Bestemmelsen ikkun burde anvendes imod den, der umiddelbart efterat Kroersken har forladt sin første Brygger, paatager sig hans Forsyning, saa at den Brygger, der giver ham Credit, blot behøver at undersøge, om han staaer i Gjæld til denne, uden at være nødsaget til at søge Kundskab om hans tidligere Forbindelse med en anden Brygger.

Endeligen ansaaes det for at være en Selvfølge, at Bestemmelsen indskrænkedes til det *Al-Udsalg*, der skeer paa Borg, da det vilde være unaturligt, om den, som sælger *Al* til en Vertshuusholder imod contant Betaling, skulde undersøge, om denne stod i Gjæld til den Brygger, hos hvem han tidligere maatte have taget *Al*.

Efterat Cancelliet, i Anledning af en af Formændene for Bryggerne indgiven Ansøgning, havde allerunderdanigst foredraget Hans Majestæt foransførte, og Allerhøjstsamme bifaldet det i saa Henseende Ind-

stillede, udkom den 27de Marts en Cancellie-Placat af følgende Indhold:

Hans Majestæt har under 22de denne Maaned allernaadigst resolveret saaledes:

”Vi ville allernaadigst have bestemt, at ingen Brygger i Kjøbenhavn maa sælge Øl paa Borg til Nogen, der ernærer sig ved Vertshuushold, Skjænkning eller Øltapperie, uden at forvisse sig om, at denne intet for bekommet Øl er skyldig til den Brygger, hos hvem han nærmest forhen har taget Øl paa Borg, og at han, hvis han forsømmer dette, skal af den sidstomtalte Brygger kunne søges til at betale alt, hvad denne for betroet Øl har tilgode hos den Person, som hiin førstmeldte Brygger nu leverer Øl paa Borg; dog bør Eegsmaal anlægges i det seneste inden 3 Maaneder fra den Tid, den til Øl-Udsjænkning berettigede Næringsbruger har forladt den Brygger, hos hvem han forhen tog sit Øl, da efter den Tid det ovenanførte Ansvar for den Brygger, som senere leverer ham Øl paa Borg, bortfalder. Under de ovennævnte Næringsbrugere, som holde Udsjænkning, blive ogsaa Brændeviinsbrændere at indbefatte. Iøvrigt bør ingen Brygger nægte den, som har taget Øl hos ham paa Borg, fornøden Qvittering, naar han har afgjort, hvad han i saa Maader er ham skyldig, da han i modsat Fald bør give Erstatning for den Ulempe og det Næringsstab, som derved paaføres den Paagjældende.”

Hvilket herved kundgjøres til fornøden Efterretning og allerunderdanigst Efterlevelse.

I de i senere Tider udfomne Anordninger om Skyld- og Pante-Protocoller, hvorefter Pantebøgerne ere indrettede for de adelige Godser i Hertugdømmene Slesvig og Holsten, for de den Holstenske Overret umiddelbar underlagte faste Eiendomme, for dem, der fortore under de adelige og klosterlige Districter i Hertugdømmet Holsten, og for Syd-Ditmarsken, er, til at lette Pengeomsætningen, truffet den Foranstaltning, at protocollerede Fordringers Indbyrdes Prioritet ikke bestemmes ved Protocollations-Tiden, men ved Beløbet af de foran protocollerede Summer, hvorom Bemærkning gjøres i Protocollations-Attesten paa Documentet, og at de saaledes bestemte Prioriteter ikke rykke op naar en Fordring udsættes, med mindre Foliehaveren (Pantedebitor) finder sig foranlediget til at indrømme de efterfølgende Creditorer den højere Prioritet. For at bestemme den Orden, hvori de protocollerede Fordringer følge paa hinanden, blive de protocollerede Capital-Summer udførte i en egen Kuvrik, saa at enhver Prioritet bestemmes ved Addition af de foranstaaende. Naar nu Foliehaveren indfrier en Gjeldspost, saa skeer Udsettelsen af denne, naar han ikke forlanger det modsatte, ifkun for en Linie, og han beholder Ret til at udfylde den ledige Plads med et nyt Protocollat indtil et lige Beløb. Lader han derimod den protocollerede Gjelds-

post udslætte ogsaa bag Linten, saa medfører saadant Tabet af hiin Ret og en forholdsviis Oprykken af alle efterfølgende protocollerede Gjeldsposter. Med Hensyn til den anførte Regel — der ved Praxis ogsaa er bleven Indført i forskjellige af Stæderne, hvor, efter den ældre uforandrede Lovgivning, protocollerede Fordringers Prioritet ellers skulde afgjøres efter Protocollations-Tiden — blev det sat under Qvæstion, om den Prioritet, der tilkommer et Istedetfor en foran Placen udslættet protocolleret Fordring substitueret nyt Laan, ogsaa erhverves for de høiere Renter, som betinges af dette, eller om hiin Prioritet maa indskrænke sig til et saadant Rentebeløb, som efter den ældre Protocollation har været svaret af det oprindelige Laan; i hvilken Henseende det bemærkes, at den loubestemte Regel for Renters Prioritet er, at den samme Prioritet, som havees for Capitalen, ogsaa havees for Renterne i et Tidsrum af 2 Aar før Concurss finder Sted, samt for de saalænge Concurssen varer faldende Renter. De forskjellige om hiin Qvæstion herskende Meninger og et, i den Anledning til det Kongelige Slesvig-Holsten-Lauenborgske Cancellie indgivet Forslag om sammes Afgjørelse ved Lovbud, foranledigede Collegiet til desangaaende at indhente Betænkninger fra den Holsten-Lauenborgske Overret og fra den Slesvigiske Overret, hvilke Overdicasterier atter indhente de Erklæringer fra de Embedsmænd, som besyre Pantevæsenet. Meningerne vare vel noget deelte saavel med Hensyn til Spørgsmaalets Afgjørelse efter

de gjældende Love, som og tilbeels hvad Ekstraadelligheden af en authentiff Bestemmelse angaaer. Smid-
 lertid antog dog den Holsten-Lauenborgske Overret be-
 stemt, at den omhandlede Fortrinsret ikke kunde næg-
 tes for de af det nye Laan betingede højere Renter.
 Den nye Pantecreditors Fordring grunder sig nemlig
 ikke paa nogen Cession fra den ældre syldestgjorte Cre-
 ditors Skulde, saalidet som Pantedeblitor kan anses
 som Cedent af sidstnævntes havte Rettigheder, da
 der, efter Udskættelsen af dennes Capital og Rentefor-
 dring, ikke længere eksisterer nogen Gjenstand for Ces-
 sionen. Det er derimod en nye Contract, hjemlet
 derved, at Debitor har forbeholdt sig Ret til at give
 en vis Capital-Fortrin for den, der har erhvervet Priori-
 teten efter en saadan. I denne Ret indeholdes en
 Ret til af den fortrinsberettigede Capital ogsaa at
 give lovlig Rente, hvilken Ret ikke kan være indskrænket
 derved, at den i et enkelt Tilfælde er benyttet i rins-
 gere Udstrækning, end Debitor havde Competence til.
 Hvad Sagens Natur og Begrebet om den fornævnte
 Udskættelse foran Linien medfører, behøver ei at være
 udtrykkelig udtalt ved Lov, men antydes dog derved,
 at vedkommende Forordninger betegne Capitalgjelden
 som den egentlige Præstation og alene udhæve denne
 overalt, hvor der tales om Prioriteter, samt ikkun for-
 lange Bemærkning og Attest paa Documenter om for-
 an prioriterede Capitalsummer, medens Renterne,
 uden Forskjel paa Rentefoden og Oprindelsen, kun
 omtales som accessorium. Hertil kommer, at ikke

blot Protocollations-Forordningen for Syddtmarssken af 22de Decbr. 1810, — der vel kun er en Local-Anordning, men dog, som den nyeste og fuldstændigste af de Anordninger, der her komme i Betragtning, fortjener fortrinligt Hensyn, hvor der spørges om Principet for Indrætningen — udtrykkelig bestemmer i §. 45, at ved Udskættelser ante lineam den hele Protocollation, alene med Undtagelse af Capitalbeløbet skal udstreges og udfættes, men at der og i det, i det vedføjede Reglement for Protocollførerne meddeelte Schema, er taget Hensyn til det omhandlede Tilfælde, og derved antydet, at Man ved Anordningens Udgivelse har anset en nye Protocollation af en Capital med høiere Renter i den ved Udskættelsen foran Utnien ledigblevne Prioritet for at være tilladelig. Endeligen taler og Formen af Extracterne af Skyld- og Panteprotocollerne for den oven yttrede Mening, da Protocollføreren i samme kun behøver at angive de protocollerede Capitalers Prioritet uden Hensyn til de stipulerede Renter (forbemeldte Anordning af 22de Decbr. 1810 §§. 45 og 56), saa at Creditorerne kun erfare hvor mange Capitaler der gaae forud for dem. Ligesom den efterfølgende Prioritetshaver ved Lovene er sikket for, at ikke høiere end de ved Lovene tilladte Renter nyde lige Ret med den foranprotocollerede Capital, saaledes maae han og vide, at Renter indtil dette Beløb kunne gaae forud for hans Krav. Praxis blandt Retsbetjentene har og været temmelig afgjort for Protocollationen af høiere Renter,

og ligeledes den almindelige Mening blandt dem, der udføre Pengesforretninger; thi ved Laan paa Eien- domme spørges der kun om de foranstaaende Prio- riteter, men ei om den Rentefod, hvorefter de ældre Laan ere stete, eller om de aabne Pladser, hvorpaa der naturligtvis kunne optages Laan til enhver lovlig Rente. Men ogsaa betydelige statsoeconomiske Grunde tale herfor. Sjelds og Panteprotocollerne skulle i lige Grad lette og sikre Creditor og Debitor Capitals Omsætninger, og derved fornemmeligen holde den gjængse Rente paa den i Forhold til andre Omstæn- digheder lavest mulige og ligeligste Fod. Under de nuværende Conjunctioner ere Renter i gode Prio- riteter sunkne til 4 pC.; men under andre Conjun- cturer ville de ligeledes atter stige til 5 pC. og der- over. Ved Forbud imod Protocollation af høiere Renter vilde Man imidlertid binde Debitor til den nu- værende lave Rentefod ved Benyttelsen af hans Prioriteter, og for alle de enkelte Prioriteter, hvor en Udsettelse ante lineam og den nævnte Proto- collation forekommer, paa en vis Maade indskrænke Renten til minimum, hvilket kun ved Samtykke fra eller Betaling til de efterfølgende Creditorer kun- de hæves for hine enkelte Tilfælde. Saasnart Ren- tesfoden gik i Veiret, vilde altsaa Laan vanskeligt være at finde selv paa trygt Pant. Disse skadelige Følger vilde vise sig selv i de Tilfælde, hvor oprindeligen en høiere, men, ved nye Protocollation efter passeret Udsettelse, en lavere Rente var betinget; i det Fo-

Uehaverens Competence maatte fremtidigens bestemmes
 efter den sidste Protocollattort. Rettighed for Sollehaa-
 veren til ved Protocollation at tilstaae høiere Renter giver
 ham heller ikke paa nogen Maade til Prills for Creditor,
 da begge maae rette sig efter den gjængse Rentefod.
 Til denne kan Debitor med et godt Hypothek altid
 faae Penge og behøver ei at berygte Opsigelse; og
 staaer Capitalen i et usikkert Hypothek, saa vil Cres-
 ditor heller opgive Lysten til en afvungen Rentefor-
 høielse, end bringe sin Capital i Fare ved Opsigelse.
 Paa den anden Side opfordrer mange Debitorens
 Stilling, og navnlig Land, Elendommens Besidderes,
 til at lette dem Optagelsen af nye Capitaler i Stedet
 for opsagte ved Rettighed til at tilstaae høiere Ren-
 ter end dem, den forrige Creditor nød, dog under
 Sagttagelse af det lovbestemte maximum for Renter.
 Da Renteforhøielsen altid maa blive indenfor den lov-
 bestemte Rentefod, saa er desuden i Tilfælde af Con-
 curs det for de øvrige efterfølgende Pantecreditorer
 deraf flydende Tab i Reglen saa ubetydeligt, at det
 ikke staaer i Forhold til de ansætte Hensyn; ikke at
 tale om, at bemeldte Creditorer ved Eftersyn af Pan-
 tebogen til enhver Tid kunne erfare, om og hvilke
 Renteforhøielser der have fundet Sted ved nye Pro-
 tocollationer, for derefter at træffe Foranstaltninger
 til at afværge truende Tab, hvilket Eftersyn for dem
 medfører en ringe Bekostning i Sammenligning med
 Vanskeligheden og næsten Umueligheden for Protos-
 colføreren af at tilveiebringe Orden, let Oversigt og

Hurtighed i hans Forretninger, naar Protocollationen af høiere Renter skulde være forbudt.

Den Slesvigskke Overret fandt vel ikke de foransførte retlige Grunde afgjørende; men fra den legistative Side ansaae den det dog for rigtigst, at der i foransførte Tilfælde indrømmes de høiere Renter lige Prioritet med Hovedstolen, og fandt en authentisk Fortolkning af den bestaaende Lovgivning saa meget mere nødvendig, som de forskjellige Meninger, der allerede have yttret sig i Retsdomme, ellers vilde lede til en anomalt Afgjørelse, eftersom Tilfældet maatte forekomme ved de forskjellige Overdicasterier. Bestemmelsen fandtes idvrigt ogsaa at maatte omfatte det Tilfælde, hvor, uden forekommende Udskiftelse foran Linten, Creditor betingede sig høiere Renter af en allerede protocolleret Capital, da den Debitor tilkommende frie Dispositionsret med Hensyn til Renterne af en Prioritet indtil sammes lovbestemte maximum ogsaa var anvendelig i dette Tilfælde, og Diemedet i al Fald kunde opnaaes under en anden Form, nemlig ved Udskiftelse foran Linten og Udstedelse af en nye Forskrivning.

Det Slesvig, Holsten = Lauenborgskke Cancellie var enigt i Hensigtsmæssigheden af at den Civil, som fandt Sted med Hensyn til den omhandlede Lovgivning, blev afgjort ved en authentisk Fortolkning, da det for Creditens Skyld var af Bigtighed at de samme Grundsatninger fulgtes overalt, og Collegiet fandt sig ligeledes foranlediget til at tiltræde den

oven udviklede Mening, hvorefter Bestemmelsen maatte gaae ud paa, at der for den senere Rentesforhøielse kunde gives samme Prioritet, som der var tillagt Kapitalen og de oprindeligvils betingede Renter, og saaledes, at dette kom til Anvendelse saavel hvor Debitor, efterat have indfriet en Gjeldspost og ladet denne udslette foran Linien, optog et nyt Laan til høiere Renter, som hvor han af det oprindelige Laan forpligtede sig til høiere Renter.

I Overensstemmelse hermed gjorde Collegiet allerunderdanigst Indstilling til Hs. Majestæt, og der emanerede derefter under 12te Februarit sidstl. et alderhøieste Patent for Hertugdømmene Slesvig og Holsten af følgende Indhold:

Vi Frederik den Sjette, af Guds Naads Konge til Danmark, ic. ic. Sjøre vltterligt: Det er allerunderdanigst foredraget Os, at der er opstaaet Tvivl i Henseende til de Skyld- og Pante-Protocoller, i hvilke Udsettelsen foran Linien finder Sted, eller i hvilke efter et Protocollats Udsettelse de efterfølgende protocollerede Poster ikke af sig selv oprykke, paa den Naade, at Skyldneren derved erholder Rettighed til istedetfor den udslettede Gjeldspost at lade protocollere en anden Obligation af lige Beløb og med samme Prioritet, som den udslettede Post havde, og at der har været forskjellige Meninger om hvilken Fortrinsret der tilkommer de Renter, som ikke ere stipulerede og protocollerede for den oprindelige protocollerede Sag

pital, men først for den Obligation, som er traadt istedetfor hiin.

Vi have desaarfsag, og paa det at der overalt kan anvendes lige Grundsætninger, fundet Os anlediget til for Fremtiden, og altsaa i alle de Tilfælde, som ikke allerede før denne declarerende Befalings Publication ere ved retskraftig Dom eller paa anden Maade blevne endeligen afgjorte, at fastsætte følgende:

§. 1.

Naar der for en Gjeld, som er protocolleret i en Skyld- og Panteprotocol af ovenmeldte Slags, enten, i Tilfælde at der oprindeligen ikke har været betinget Renter, accorderes lovlige Renter, eller, i Tilfælde at der allerede forhen blev svaret Renter, accorderes højere Renter, hvilke dog ikke maae overstige den lovbestemte Rentefod, saa skule saadanne Renter eller saadan Renteforhøielse, forsaavidt som de for 2 Aar før Concursens Udbrud ere resterende og fremdeles under Concursen selv paaløbe, uden Undtagelse nyde lige Prioritet med Capitalen, saafremt saadan Stipulation af Renter eller Renteforhøielse er behørigt annoteret i Skyld- og Panteprotocolen ved Siden af den vedkommende allerede forhen protocollerede Capital.

§. 2.

Det samme gjelder ogsaa om de ovenmeldte Skyld- og Panteprotocoller i Henseende til Renter af en Capital, som bliver protocolleret istedetfor en anden udfløttet Post, uden Forskjel om der for den udfløttede Post, i hvis Sted den nye Gjeld er indtraadt, enten

aldeles ingen Rente er bleven svaret, eller dog lavere Renter have været stipulerede end de, der have været stipulerede for den senere protocollerede Capital, ved den enten tillige med Hovedstolen protocollerede eller senere annoterede Renteforpligtelse.

Hvorefter alle Bedkommende sig allerunderdanigst have at rette.

*

*

*

Det Spørgsmaal, som ved ovenansførte Patent er afgjort med Hensyn til Hertugdømmerne Slesvig og Holsten, kan ikke let opstaae i Danmark, hvor den lovhjemlede Rente ordentligviis (naar man nemlig ikke vil benytte Vereløblligationer, hvilket, formedelst de i saa Fald fornødne ideltge Fornyelser ikke let vil anvendes ved Pantsættelse af faste Etendomme) kun er 4 pCt., og, som Følge deraf, næsten alle Panteobligationer lyde paa samme Rente. Forsaavidt Spørgsmaalet imidlertid under særdeles Omstændigheder maatte opstaae, sees det let, at de Raisonnements, som ere hentede fra Indretningen af de Pantebøger, hvorom der oven har været handlet, ikke ere anvendelige i Danmark. Her er ingea saadan Indretning af Panteregisteret anordnet som den, der i hine Raisonnements er paaberaabt; men den indfrieede Panteobligation udslettes ganske. Naar Debitor desuagtet ordentligviis ansees berettiget til at besætte den engang indfrieede Prioritet med en nye, uden Hensyn til dem, der havde Prioritet næst efter den indfrieede, saa er dette noget, som blot grunder sig paa det Samtykke, disse i Følge

deres Pantebreve maa antages at have givet til at vige Hltn Prioritet, hvad enten den bliver i den oprindelige Creditors Hænder, eller dennes Person, enten i den ene eller den anden Form, forandres; hvilket intet forandrer i hans Stilling. Men hvorvidt dette Samtykke kan strækkes, maa beroe paa de Betingelser, hvorunder enhver Panteforskrivning er udstedt; i Almindelighed kan det derfor ikke antages, at nogen Renteforhøielse af den Prioritet, som de yngre Panthavere havde erkjendt foran dem, kunde finde Sted (sef. Fdn. af 5te Jan. 1813 S. 34); men Forskrivningernes Indhold kunde naturligvis hjemle det, som i de Dele af Hertugdømmene, hvor den oven beskrevne Form af Panteregistrerne er indført, har havt Hjemmel i denne og nu i Lovgivningens udtrykkelige Villietilkjendegivelse.

Fra den Kongelige Generalpostdirection er den 25de Marts sidstleden udsærdiget følgende Placat:

Hans Majestæt Kongen har paa Generalpostdirectionens allerunderdanigste Forestilling ved allerhøieste Resolution af 21de d. M. behaget allernaadigst at bifalde: "at Vognmandstaxten for Danmark for de næstfølgende 3 Maaneder April, Masi og Juni 1828, maa forblive usorandret, nemlig: for et Par Forspandsheste eller stemplet Vogn med 2 Heste 5 Mk. Sølv pr. Mill, og for en mindre Vogn med 2 Heste eller enkelt Hest til Estafette eller Forspand 4 Mk. 4 S. Sølv pr. Mill."

Hvilken allerhøieste Resolution herved kundgjøres til Efterretning og allerunderdanigst Efterlevelse for enhver Vedkommende.

Ledige Embeder.

Under det danske Cancellie: Kjøslinge Sognekald i Syens Stift 214 Rbdlr. — Et Copilist Embede i Justitscontoret under den Kongelige Lands-Overret samt Hof- og Stadsret.

Befordringer og Afgang.

Under det danske Cancellie: Den 26de Marts er Assessor auscultans i Høiesteret, Kammerjunker E. H. L. Harthausen, beskikket til surnumerat Assessor i Lands-Overretten i Viborg.

Under Admiralitetet: Den 24de Febr. er Cadetunderofficer B. A. G. E. Gledde efter Ansøgning meddeelt Afsted i Naade som Secondlieutenant af Sø-Etaten. Den 23de Marts, dimitteret Premierlieutenant F. E. Dichmann meddeelt en nye Afsted som Capitainlieutenant.

Under Generalpostdirectionen: Den 15de Decbr. er afskediget Secondlieutenant E. E. d' Aubert beskikket til Postmester i Heiligenhafen fra 1ste Jan. d. A. Den 19de Febr., hidtilværende Postexpediteur i Wandsbeck, Overkrigs-Commissair Burmeister, udnævnt til Postmester i Cappeln fra 1ste April d. A. Den 11te Marts, hidtilværende Postfører paa Routen imellem Kolding og Hamborg T. Dyrsen beskikket til Postmester i Pinneberg fra 1ste April d. A.

Collegial-Tidende.

Med Kongelige allernaadigst Prædilegium.

No. 22. Den 12te April 1828.

Trykt i det Kongl. Baisens. Bogtrykkeris af E. S. Schubarts

Undertegnede ere Redactører, Forlaggere og Udgivere af
denne Tidende:

Peter Johan Monrad, Anders Sandse Ørsted,
Deputerede i det Kongelige danske Cancellie.

Forsigtning.

Efterat Cancelliet fra den Kongelige Bestindiske Regjering havde modtaget Betænkning angaaende hvorvidt de for Danmark i Aarene 1825 og 1826 udfomne almindelige Anordninger kunde ansees anvendelige for de Bestindiske Her, og hvorvidt de i visse Henseender maatte behøve nærmere Modificationer førend de der bleve gjorte gjeldende *), og efterat Cancelliet havde brevvevlet med det Kongelige Departement for de udenlandske Sager, med det Kongelige General-Toldkammer og Commerce-Collegium, samt med det Kongelige Admiralitets- og Commissariats-Collegium, angaaende enkelte under disses Virkekreds hørende Dele af Sagen, nedlagde Collegiet allerunderdanigst Forestilling

*) Eft. Coll. Tid. for 1827, Side 601—610.

om denne Gjenstand, og da de deri fremsatte Forslag fandt allerhøieste Bifald, blev derefter den 19de Marts sidstl. udfærdiget følgende allerhøieste Rescript til fornævnte Reglering.

B. S. B. Og er af Bort-Danske Cancellie alserunderdanigst bleven foredraget, hvorvidt de for Bort Nige Danmark i Aarene 1825 og 1826 udfomne almindelige Anordninger, deels uden Forandring, deels med visse Modificationer, passende kunde gjøres gjeldende paa Bore Bestindisse Eilande. Esterat har taget denne Sag i allerhøieste Overveetelse, ville Vi allernaadigst have fastsat:

1) at Placat af 7de April 1825 angaaende Afsdragsrettens Ophævelse imellem Danmark og de hertugelige Nassauiske Lande skal udvides til hemelede Bore Eilande.

2) at ligeledes Placat af 20de April 1825 om Processens Omkostninger i beneficerede Sager skal gjelde sammesteds, dog at de i samme indeholdte Bestemmelser angaaende det stemplede Papir blive uden Anvendelse paa St. Thomas og St. Jan.

3) at fremdeles Forordningen af 18de Malt 1825, om trasferede Bexler skal gjelde paa Bore Bestindisse Eilande, dog med de Modificationer, som flyde af at stemplet Papir ei er indført paa St. Thomas og St. Jan, og at der angaaende stemplet Papir paa St. Croix gjelde særegne Anordninger, med Hensyn til hvilke ovennævnte Forordningers §. 2 og §. 11 der blive at anvende.

4) at Placat af 28de Malt 1825 om Behandlingen af Sager, som angaae Opfostringshjælp til uægte Børn, skal udvides til ogsaa at gjælde for bemeldte Eilande *).

5) at Placat af 23de Junii 1825 angaaende Afdragsrettens Ophævelse imellem Danmark og Nederlænderne ogsaa sammesteds skal gjøres anvendelig.

6) at Placat af 25de Aug. 1825, hvorved Placat af 25de Marts 1824 angaaende Opfiskning af Ankertouge m. m., der findes paa Havbunden ved Helsingørs Rked, er udvidet til hele Vort Rige, ligesledes skal gjælde paa Vore Vestindiske Eilænde, med det Tilæg, at Ankere, som opfiskes, skalle tilhødes Vore Vestindiske Regjering. At Vore Væbningsskuffe, og at det overdrages den sædvanlige Regjering at forbeholde sig de saaledes tilbudne Ankere, naar saamlige, efter vedkommende Skibscheferes derover indhønte Erklæ-

*) Det var sat under Spørgsmaal, om ikke den sidste Deel af Placaten, i hvis Følge intet Gebühr i hine Sager skal erlægges, maatte saaledes modificeres, at sædvanligt Retsgebühr blev at udrede i Colonierne, medmindre Vedkommende maatte have erhølet Bevilling til fri Proces; men, da det imidlertid var bemærket, at Antallet af de omhandlede Sager paa Colonierne er ubetydeligt, og Retsbetjenterne altsaa intet mærkeligt Uffavn kunne lide ved i deslige Sager intet Gebühr at erhøle, hvilket desuden i de fleste Tilfælde vilde tabes formedelst de Paagjældendes Uformuenhed, ansaae Cancelliet det for rettest,

ring, maatte behøves til de Kongelige Danske Skibe i Vestindien *).

7) at Placat af 15te October 1825 angaaende Afdragsrettens Ophævelse mellem Danmark paa den ene Side og det forenede Kongerige Storbrittanien og Irland paa den anden Side skal gjelde paa ostmeldte Eilande.

8) at endvidere Placat af 19de April 1826, ifølge hvilken Retterne, hvor Nogen efter Loven og Anordningerne skal straffes med Fæstningsarbejde, alene have at dømme ham til denne Straf i Almindelighed, uden at nogen vis Fæstning i Dommen navngives, skal gjelde paa meerbemeldte Eilande med Hensyn til de Forbrydere, som efter de hidtil gjeldende Regler skulde oversendes til Fæstningsarbejde her i Riget.

9) at Placat af 12te Septbr. 1826, hvorved det tillades Procuratorer at give Møde i Politieretterne for Parter, der boe uden for Jurisdictionen, skal udvides til Bore Vestindiske Eilande, dog saaledes, at den i Placaten gjorte Indskrænkning med Hensyn til

at Placaten uden Forandring blev indført paa Colonierne.

*) Denne Bestemmelse blev foreslaaet af det Kongelige Admiralitets- og Commissariats-Collegium, som især rigt med den Vestindiske Regiering var enigt i Gavnligheden af den nævnte Placats Anvendelse paa de vestindiske Der, fordi ilær Ankere ikke sjældent forlises, fornemmeligen ved Frederikssted og St. Thomas, og saadanne tabte Ankere udsætte andre Skibe eller vises Ankertouge for Fare.

de Parter, der vel ere hjemmehørende udenfor Jurisdictionen, men dog ikke boe længere end fire Mile fra det Sted, hvor Politieretten holdes, bortfalder *).

10) at endelig Placat af 27de Decbr. 1826, angaaende Afdragsrettens Ophævelse imellem Danmark paa den ene Side og Sverrig og Norge paa den anden Side, ogsaa skal gjøres anvendelig paa otmeldte Bore Bestindiske Eilande.

Derefter J Eder allerunderdanigst have at rette og det fornødne at foranstalte.

Fra det Kongelige General-Toldkammer og Commerce-Collegium er den 25de Martz emaneret følgende Placat:

Hans Majestæt Kongen har paa Collegiets allerunderdanigste Forestilling om Forandring i Broetaxten for Landingsbroen ved Vedbeck, under 13de Febr. d. A., blandt mere allernaadigst resolveret saaledes:

*) Vi befalde allernaadigst, at den ved Broetaxten af 17de August 1812 anordnede Afgift maa forans

*) Dette er overeensstemmende med den Bestindiske Regierings Indstilling, som grundedes paa, at der med Reiser fra een Ne til en anden og paa St. Croix fra den ene Jurisdiction til den anden ere forbundne betydelige Omkostninger og ikke ringe Tidspilbe, og at der til Politiefagers Anlægg eller Udførelse i Almindelighed bliver søgt Raad hos en Sagfører.

dres saaledes, at Afgiften til Broen for Strand-
distriktet ophæves, og Tarten til Broens Afbe-
nyttelse nedsættes til det Halve."

Hvilken allerhøieste Resolution herved bekjendtgjøres
til Efterretning for alle Vedkommende.

Blandede Efterretninger.

Under 12te Marts er meddeelt allerhøieste Cons-
firmation paa følgende Fundats for Aarhus Stifts
Bibliothek:

A) Om Bibliothekets Viemed og Indretning.

§. 1.

Aarhus Stifts offentlige Bibliothek har det
Viemed at gavne, ikke blot den egentlige Videnskabs-
dyrker, ved at aabne ham Adgang til saadanne litter-
ære Hjælpemidler, hvoraf han et kan formodes selv
at være i Besiddelse, men ogsaa enhver Mand i hvils-
kensomhelst Stilling, ved at yde ham efter hans Trang
en nyttig og underholdende Læsning. Til dette Vie-
meds Opnaaelse bør i Bibliotheket, forsaavidt de aar-
lige Indtægter gjøre det muligt, efterhaanden anskaf-
fes de bedste Skrifter i de forskjellige Fag, ei blot
Bøger af strengt videnskabeligt Indhold, men ogsaa
saadanne, der kunne bidrage til at befordre almindelig
Oplysning.

§. 2.

Alle de Bøger, Charter, eller andre videnskabe-
lige Apparater, som Bibliotheket enten nu eier, eller
i Fremtiden maatte komme i Besiddelse af, forblive

stedse Karhuus Stifts Eiendom, og opbevares i Karhuus Kjøbstad, hvorfra de under ingen Betiingelse maas bortflyttes.

B) Om Bibliothekets Indtægter.

§. 3.

Bibliotheket staaer vel ifølge dets Plemed og Venævnelse aabent for enhver af Karhuus Stifts Indvaanere; men da det er sunderet ved frivillige Gaver, og endnu ingen fast aarlig Indtægt til sin Vedligeholdelse og Forøgelse har, bør enhver, som herfra vil laane Bøger, aarlig til Bibliothekets Kasse erlægge 2 Rbdtr. Sølv. Dog ere Bestyrerne bemyndigede til, naar Laaneren med troværdig Attest godtgjør sin Uformuenhed, at tilstaae ham Adgang til Bibliotheket mod Erløggelse af halv Betaling, eller efter Omstændighederne aldeles gratis.

§. 4.

Dette aarlige Bidrag erlægges forud, inden Afbenyttelsen af Bibliotheket tilstedes, og Aaret regnes stedse fra 11te Junii til 11te Junii næstfølgende Aar, uanset til hvilken Tid i Løbet af dette Aar Noget maatte begjære Udlaan. Naar Bidraget er til hver 11te Junii forud er erlagt, erholder den Resterende ikke Udlaan, før samme er berigtiget.

§. 5.

Men da dette Bidrag ikke kan ansees som nogen fuldstændig Godtgjørelse for Brugen af Bibliotheket, og et heller kan afgive nogen tilstrækkelig Indtægtskilde til dens Vedligeholdelse og Forøgelse,

bliver det fremdeles Bestyrernes Pligt ved udstedte Indbydelse at opfordre de mere formuende Embedsmænd og Borgere i Byen og Stiftet til, som hidtil, ved rigere Bidrag velvilligen at understøtte en saa almeennyttig Indretning.

C) Om Bibliothekets Bestyrelse.

§. 6.

Som offentlig Stiftelse staaer Bibliotheket under Stifts-Overopholdsens Overopsyn. Stiftamtmanden og Biskoppen over Aarhus Stift paaligger det deraf for stedse at vaage over denne Indretnings Vedligeholdelse, og til den Ende aarligt at lade sig forelægge en Udsigt over Bibliothekets Tilstand og Foragelse, samt Kassereens aarlige Regnskab, behørigt revideret, saavel som ogsaa eengang aarligt, efterat Bøgerne have været indkaldte og paa nye ere ordnede, at lade sig Bogsamlingen forevise.

§. 7.

Den specielle Bestyrelse af Bibliothekets Anliggender paaligger stedse Borgemeesteren her i Byen, Sognepræsten til Doinkirken, Rectoren ved Cathedral-skolen, Stiftsphysicus samt et militairt Medlem, som opholder sig her i Byen, og vælges af de øvrige Bestyrere, hvilke Mænd i Forening med Bibliothekaren og Kassereen udgjøre Bibliothekets Direction.

Bibliothekets øvrige nuværende Stiftere og Bestyrere vedblive i denne Egenskab, saalange de dertil maatte være villige.

§. 8.

I Bestyrernes Forsamlinger afgjøres alt, hvad der vedkommer Bibliotheket, i Overensstemmelse med hvad denne Fundats fastsætter. Ere Medningerne deelte, afgjøres Sagen ved Stemmegivning, og ere Stemmerne paa begge Sider lige, har den, som er ældst i Bestyrelsen (Bibliothekaren og Kasseren undtagne), den afgjørende Stemme. Naar Bibliothekar og Kassere afgaae, vælges igjen nye af saavelige Bestyrere.

§. 9.

Et Bibliothekar vælges stedse en i Bogsæsenes kundig Videnskabsmand. Efterat have modtaget Bibliotheket i behørig Orden, er han, saalænge han vedbliver sin Post, ansvarlig for alle dets Tilstande, forsaavidt de ved hans Forsømmelse kunne forekomme. Han besørger Udloanet efter de fastsatte Regler, indkræver de ublaante Bøger, og foreslaaer i Forsamlingerne de øvrige Bestyrere hvad han troer at kunne bidrage til Indretningens Fremme. Gengang aarligt i Sommermaanederne indkalder han alle de ublaante Bøger, som da ordnes, og forelægger de øvrige Bestyrere en Fortegnelse over de Skrifter, som muligt kunne være udeblevne, eller hos Laanerne have taget Skade. Han indfører i en almindelig Protocol enhver Forsøgelse, Bibliotheket modtager, fortsætter den videnskabeligt ordnede Catalog, og besørger i det mindste hvert andet Aar Fortegnelser over de tilkomne Skrifter udgivne i Trykken.

§. 10.

Som Bibliothekets Secretair fører han Protocollen i Bestyrernes Forsamlinger, besørger Correspondencen, fører Correspondence-Protocollen, ordner Archivet, og har det under sin Bevaring. Man tør haabe, at der stedsø her paa Stedet vil findes en Mand, som af Interesse for Sagen vil paatage sig ovenstaaende Forretninger uden Betaling. Dog skal, saasnart Bibliothekets Indtægter nogenlunde tillade det, en Medhjælper lønnes for at gaae Bibliothekaren tilhaande. Ønster Bibliothekaren at fratræde sin Post, bør han, hvis Aarsagen ikke er Forflyttelse til et andet Sted, et halvt Aar forud tilkjendegive det for de øvrige Bestyrere, i hvis Overværelse han til sin Eftermand overleverer Bibliotheket, og erholder derfor en skriftlig Tilstaaelse.

§. 11.

Til Kasserer vælges en vederhæftig og oplyst Mand blandt Byens Borgere. Han modtager af sin Formand Kassebeholdning og Regnskab mod vederlig Tilstaaelse, indkræver Bibliothekets Indtægter og udbetaler dets Udgifter efter Anviisninger, som i det mindste maae være underskrevne af 3 af de øvrige Bestyrere. Han aflægger aarligt Regnskab, som inden hvert Aars 1ste August maa være forelagt de øvrige Bestyrere, hvilke, efterat det er revideret og rigtigt befundet, herfor meddele ham Qvittering.

D) Om Bibliothekets Afbenyttelse.

§. 12.

Enhver Indvaaner i Aarhus Stift, som erlæg-

ger de i §. 3 fastsatte aarlige Bidrag, eller paa Grund af Usformuenhed er fritagen for at yde noget, kan erholde Bøger til Laans af Bibliotheket. Til Embedsmænd og andre i Byen og Stiftet boesatte og bekjendte Mænd udlaanes Bøger uden Caution; enhver anden maa derimod stille Caution fra en vederhæftig Mand. Det samme maa være Tilfældet med Ubekjendte, som paa andet Sted kunne være boesatte.

§. 13.

Bibliotheket er for det første aabent tvende Gange om Ugen, nemlig Tirsdag og Lørdag Middag fra Kl. 12 til 1. Dog kunne Bestyrerne, naar det gjøres fornødent, forandre Udleveringstiden, og efter Omstændighederne henlægge den til andre Dage, hvilket da forud i Avisen bekjendtgjøres.

§. 14.

Ingen af Aarhus Indvaanere kan erholde flere end eet større eller 2 mindre Bind ad Gangen tillaans. Dog kunne flere Smaapjecer paa eengang udlaanes. Udenbys, som boe over 3 Mile fra Byen, kunne, hvis de ønske det, erholde det dobbelte Antal af Bind ad Gangen. Dog gjaer denne Bestemmelse ikke for saadanne Bærker, som skulle benyttes til videnskabelige Arbejder, da Enhver af disse kan erholde hvad han ønsker.

§. 15.

Enhver, som erholder en Bog tillaans, udsteder derfor et skriftligt Beviis, som indeholder Bogens Titel, saaledes som denne angives i Catalogen.

§. 16.

De udlaanste Bøger kunne beholdes af Indenbyes boende i 3 og af udenbyes i 6 Uger. Ønsker Nogen at beholde et Værk længere, kan Bevistet foresynes paa ligesaa lang Tid. Dog kan denne Fornøelse ikke finde Sted, hvis det udlaanste Skrift imidlertid er blevet forlangt af Andre. Til videnskabeligt Brug kan et Værk beholdes paa længere Tid, naar derom gjøres Anmeldelse til Bestyrerne. Naar nogen af Aarhus Byes Indvaanere har beholdt en Bog 3 Dage, eller en udenbyes boende en Uge over den bestemte Tid, da erlægger han for hver fremdeles overskridende Dag en Mulct af 8 β . for hvert Bind, han saaledes maatte have beholdt. Inden de erholdte Bøger ere tilbageleverede i vedbørlig Stand, og Mulcten erlagt, kunne ingen andre Bøger erholdes.

§. 17.

Bremlaan af Bibliothekets Bøger maa aldeles ikke finde Sted. Overbevises Nogen om at have gjort sig skyldig heri, erlægger han en Mulct af 2 Rbdlr. Selve for hvert Bind, han saaledes har udlaanet, og bliver i Sjantagelses-Tilfælde udelukket fra Brugen af Bibliotheket.

§. 18.

Udenbyes boende maae, hvis de ei selv møde, have en Commissionair i Aarhus, som modtager Bøgerne i Bibliotheket, og besørger dem forsvarligt indpakkede. Er Commissionairen Embedsmand, eller bosat Borger i Byen, kan han paa Laanerens Vegne

udstede Bevist, men medbringer et andet Gald Laan-
nerens Bevist. Til et Tjenestebud fra Landet maa
ingen Bøger udleveres fra Bibliotheket medmindre det
medbringer en Læder-Portofeuille eller andet sikkert
Gjemme, hvori Bøgerne strax kunne nedlægges og
bringes til deres Bestemmelse, uden at tage Skade
af Fugt eller Ondning.

§. 19.

Hvis nogen udlaant Bog bortkommer eller ved
Tilbageleveringen findes at være maculeret eller paa
anden Maade beskadiget, betaler Laantageren dens
Værdie efter Bogladeprisen eller leverer igjen et ube-
skadiget Exemplar. Er det et enkelt Bind af et heelt
Værk, og et særskilt kan faaes, betales hele Værket. I
Er den bortkomne eller beskadigede Bog ikke mere i
Boghandelen eller dens Priis ubekjendt, afgjøre Bi-
bliothekets Bestyrere, hvor høi Erstatningen efter
Billighed bør være. Naar Erstatningen er erlagt, ud-
leveres den beskadigede Bog til Laantageren. Saa-
længe til en saadan Sag er afgjort, kan den Paa-
gjældende ingen Bøger erholde af Bibliotheket.

§. 20.

Manuscripter, Kobbersamlinger, Kostbare Værker
med Kobbere, meget sjeldne Skrifter, som vanskeligen
kunne erholdes, større lexicaliske og encyclopædiske Vær-
ker samt videnskabelige Apparater kunne i Almindes-
lighed ikke udlaanes. Naar altsaa Nogen især til
videnskabeligt Brug ønsker et saadant Værk udleveret,

maa han derom indgive en skriftlig Begjæring til Bestyrerne, som da ere bemyndigede til at bevilge samme, men efter Omstændighederne kunne fordrø, at Laasneren stiller Caution. I Bibliothekets Locale staaer det derimod Enhver frit for at benytte saadanne Værker.

Fra det Kongelige Danske Cancellie er den 8de Marts afgaaet følgende Circulair: Skrivelse til samtlige Amtmænd i Danmark:

Da det ikke sjældent indtræffer, at betydelige criminelle Tilfælde eller andre Begivenheder, der vække almindelig Opmærksomhed, forefalde, uden at Cancelliet enten nogensinde eller i det mindste først meget sildigt derom erholder officiel Kundskab, saa skulde Man herved tjenstligst have (Lit.) anmodet om, naar Tilfælde af den nævnte Beskaffenhed skulde møde, da ufortøvet at gjøre Collegiet dermed bekendt.

Fra samme Collegium er den 11te Marts afgaaet følgende Circulair: Skrivelse til samtlige Amtmænd i Danmark:

I Anledning af en hertil indkommen Forespørgsel, om en Skiftesforvalter, naar han, i det Tilfælde, hvor en længstlevende Ægtefælle er forundt gratis Bevilling til at sidde i uskiftet Boe, renuncerer paa den ham efter Sportel-Reglementet af 22de Marts 1814 §. 96 tilkommende Recognition, ogsaa kan an-

sees berettiget til at skafalde den Justitsfondet efter bemeldte Reglements §. 156 deraf tilkommende Andeel, skulde Man tjenstligst have (Eit.) anmodet om, at tilkjendegive vedkommende Retsbetjente i deres Embedskreds, at Cancelliet efter Omstændighederne finder, at Afgiften til Justitsfondet, i Tilfælde hvor Bevilling til at henses i uskiftet Bøe er meddeelt uden Betaling, og vedkommende Retsbetjent aldeles estergiver den ham tilkommende Recognition, kan bortfalde, hvortil den, naar Retsbetjenten ikkun tildeels estergiver sin Ret, i Forhold dertil kan nedsættes.

Fortsettelse af Efterretningerne om ledige gejstlige Embeders Indtægter og de derpaa hvilende Byrder.

(See Coll. Tid. for d. A. No. 19 og 20, Side 279.)

418) Nylinge Sogneskald i Syens Stifte er efter den gamle Angivelse anslaaet til 214 Rbdlr., men har nu følgende Indtægter: 1) Præstetienden af Sognets 148 Tdr. 1 Skp. 1 Fdk. 2 Alb. Hartkorn er 36 Tdr. 6 Skp. Rug, 33 Tdr. 7 Skpr. 3 Fdk. Byg, 47 Tdr. 5 Skp. Havre, 5 Tdr. Voghvede, 2 Tdr. Vester og 1 Td. Bikker; 2) Qvægtienden omtrent 14 Rbdlr. Sedler; 3) Offer og Accidentser 200 Rbdlr.; 4) af 4 Huse svares af hvert 4 Høsidage samt 12 Rbdlr.; 5) Præstegaarden staaer for Hartkorn 9 Tdr. 2 Skpr., og har et Areal af omtrent 120 Tdr. Land. Det er iblandt de Kald, som ere forundte særdeles Lettelse i Skatter.

(Fortsettes.)

Ledige Embeder.

Under det danske Cancellie: Personel Capellanet hos Sognepræsten for Østervelling, Helstrup og Grensteen Menigheder i Viborg Stift. Capellanen skal paa eget Ansøgning og Tilsvær forestaae Sognekaldet og erholder derfor en aarlig Løn af 200 Rbdlr. Sølvs, foruden frie Kost, Logie, Lys, Varme og Vadsk i Præstegaarden.

Befordringer og Afgang.

Under det danske Cancellie: Den 26de Marts er Conferentsraad D. P. Holm efter Ansøgning i Naar de og med Pension entlediget fra hans Embede som Directeur ved Kjøbenhavns Brandforsikkring samt fra de ham som Tilforordnet ved det almindelige Brandsassurance-Compagnie for Varer og Effecter anbetroede Forretninger. Den 2den April, Sognepræst for Estrød og Rønberg Menigheder i Ribe Stift, S. M. Tranberg, beskikket til Sognepræst for Hjerm og Gimsing Menigheder under samme Stift; Cand. theol. J. A. Sørensen til personel Capellan for Vallerup og Maaløv Menigheder i Sjælland; Cand. theol. H. P. Ebeling til personel Capellan for Skamstrup og Frydendahl's Menigheder i Sjælland; Cand. theol. H. R. Buchhave til personel Capellan for Dalbye og Stupperup Menigheder i Fyen.

Under Generaltoldkammer- og Commerces Collegiet: Den 15de Marts er Viceconsul i Liverpool, H. Sørensen, beskikket til Consul sammesteds.

Collegial-Tidende.

Med Kongeligt allernaadigt Privilegium.

No. 23. Den 19de April 1828.

Trykt i det Kongl. Baisend. Bogtrykkerie af E. F. Schabartz:

Undertegnede, ere Redactører, Forlaggere og Udgivere af
denne Tidende:

Peter Johan Monrad, Anders Sandse Ørsted,
Deputerede i det Kongelige danske Cancellie.

F o r d r i n g.

Igjennem det Kongelige Slesvig-Holsten-Lauenborgske Cancellie er den 19de Februarii emaneret følgende allerhøjeste Forordning for Hertugdømmerne Slesvig og Holsten angaaende Haandværksfvendenes Svende- og Vandret-Aar.

Vi Frederik den Sjette, af Guds Naade Konge til Danmark, &c. &c. Gjøre vitterligt: At Vi, for at skaffe Landet gode og duelige Arbejdere i alle Haandværker, have fundet fornødent, for Vore Hertugdømme Slesvig og Holsten at fastsætte følgende:

§. 1.

Enhver, som agter at erholde Mesterrettighed i et Laug, skal godtgjøre at han har arbejdet som Svend i en Tid af fem Aar.

§. 2.

Ved Tømmermand-, Smeder-, Murers-, Hjulmager-, Grov- og Kleinsmede-, Kemmesnider- og Sadelmager- samt Kæbslager-Laugene skal ingen Svend, som i Bore Lande har udstaaet sine Læreaar, tilstedes at erholde Mesterrettighed, med mindre han (forveien har arbeidet som Svend enten tre Aar i Udlandet (det er: udenfor Bort Kongerige og Bore Hertugdømme Slesvig, Hølstien og Lauenborg) eller to Aar i Vor Residensstad Kjøbenhavn; ved de øvrige Lauge skal Svendene kun da have Adgang til at erholde Mesterrettighed, naar de i det mindste i eet Aar have arbeidet som Svende udenfor det Sted, hvor de have staaet i Lære.

§. 3.

Ogsaa de Svende, som ere oplærte i Udlandet, have at godtgjøre, at de i fem Aar have arbeidet som Svende, og at de af disse fem Aar med Hensyn til de efter Håndværkernes Forskjellighed i forestaaende §. bestemte Forhold, have tilbragt respective tre Aar eller eet Aar udenfor det Sted, hvor de have været i Lære.

§. 4.

Fra disse Forskrifter skal aldeles ingen Undtagelse finde Sted, hvad enten den, som vil erholde Mesterrettighed, er Søn af en Mester, eller giver sig med en Mesters Enke; dog skal den ved Patent af 8de November 1805, angaaende de i Hertugdømmene

Elevolg og Holsten værende Døvsstummes Underviisning og Forsørgelse, de døvsstumme Haandværkskvende tilstaaende Fritagelse for at vandre fremdeles vedblive.

§. 5.

Derfom nogen Svend imod disse Forskrifter antages som Mester i et Laug, da skal ikke allene saadan Antagelse være ugyldig; men desuden skal Enhver, som har deeltaget i den lovstridige Handling, erlægge en Buxet af 8 Rbdlr. til Stedets Fattigkasse.

§. 6.

Det tillades ingen Svend i længere Tid end eet Aar fra den Tid, han er bleven Svend, at forblive paa det Sted, hvor han har staaet i Lære, eller at arbejde der som Svend, med mindre der fra Stedets Dyrighed bevilges ham en Udsættelse af den for Vandringens Tiltrædelse fastsatte Termin, hvilket dog kun paa Grund af særdeles Omstændigheder skal tilstedes. Heller ikke maa han komme tilbage til det Sted, hvor han er oplært, førend han i det mindste har arbejdet eet Aar udenfor samme Sted, med mindre han for dette Steds Dyrighed godtgjør, at have skjellig Aarsag til at komme tilbage, og saaledes fra samme erholder en skriftlig Tilladelse dertil; og skal i saa Tilfælde i selve Tilladelsen bestemmes, i hvor lang Tid han maa opholde sig paa forberemelte Sted. Oldermændene ved hvert Laug ere forpligtede i Henseende til de ved Lauget udfrevne Lærlinge at overholde disse Forskrifter, og i Overtrædelses-Tilfælde at

melde saadant for Dyrigheden, som da har at foretage det fornødne.

§. 7.

Alle mod nærværende Forordning stribende Bestemmelser, hvad enten de maatte indeholdes i almindelige Love eller i specielle Laugsartikler, blive herved satte ud af Kraft.

Hvorefter alle Vedkommende sig allerunderdanigst have at rette.

Fra det Kongelige General-Toldkammer og Commerce-Collegium er den 27de Marts sidstleden udsærdiget følgende Placat:

Under 5te d. M. har det, paa Collegiets allerunderdanigste Forestilling, behaget Hans Majestæt Kongen allernaadigst at resolve, at den for Kongeriget Danmark i Placat af 27de Januar 1826 givne Bestemmelse, hvorefter Transport af Gjeldsbreve, forsaavidt disse ere folgte ved offentlig Auction, for Ester-tiden udstedes paa stemplet Papiir efter den Tarr, der svarer til det for ethvert Gjeldsbrev ved Auction gjorte høieste Bud, hvorefter Tilslag er skeet, maa gives Anvendelse paa Eilandet St. Croix.

Dette bliver herved, i Følge allerhøieste Befaling, bekjendtgjort til Esterretning for alle Vedkommende.

Blandede Efterretninger.

I Anledning af et i Bladet Politivennen den 18de August forrige Aar indført Stykke under Overskrift: "Spørgsmaal i Anledning af et ligesaa umenneskeligt som bøddelagtigt Dyreplagerie" foranstaltede Cancelliet, i Overensstemmelse med et allerhøieste Reskript af 21de s. M., efterat Oplysning om Forfatteren var tilvelebragt og denne havde angivet en her i Staden boende Brøndeviinsbrænder Ole Møller, der tillige eier en Gaard i Brønshøj, som Gjerningsmanden, at et Politieforhør blev optaget ved Kjøbenhavn's Amts nordre Districts Politteret, og efterat dette Forhør var indsendt, blev fremdeles Foranstaltning føjet til Sagens nærmere Undersøgelse og Paa kjendelse ved samme Ret, hvor Dom nu er affagt den 15de Marts sidstleden.

Hvad der deels i Politivennen, deels under det optagne Forhør er fremsat og forklaret, har Dommeren henført under tvende Klasser, nemlig deels de angivne specielle Facta, der kunne vidne om utilbørlig Behandling mod Kreaturerne paa bemeldte Gaard; deels Forklaringer i Almindelighed om en saadan Behandling med Gaardens Besætning af Heste.

Forsaavidt det i første Henseende af Anmelderen i Politivennen er anført, at Gaardens Eier skal have ladet en efter mange Mis handlinger styrtet Hest ligge halvanden Dag i en Grøvt, hvor Hesten, udmattet af Hede og Tørst, slog Diet ud paa sig selv

I det den forgjæves søgte at reise sig, og at den først blev befriet fra sine Pindler, efter at Folk havde sendt 3 Gange Bud til Fogden, er det i Dommen bemærket, at det, som efter næste Undersøgelse kan ansees for virkeligen at være passeret, bestaaer deri, at en Tjenestebørg, navnlig Ole Jensen, som fra Mail til November tjente paa Møllers Gaard, og da var i sit 16de Aar, har en Dag i Høstens Tid skullet føre hjem fra Marken 3 Heste, hvoraf den ene paa Brønshøholms Vægen faldt og tumlede om i Grøften, uden at der er opkommen mindste Formodning om at bemeldte Tjenestebørg førte Hesten usforsvarligen. Han selv manglede Kræfter til at faae Hesten transporteret bort, og paa Gaarden var ingen Anden, end en Arbejdsmand. Hesten blev desaaarsag liggende i bemeldte Grøft, indtil Brændevinsbrænder Møller og Folk om Aftenen kom hjem fra Mark og Skov; og da det allerede var mørkt, kunde der ikke føies nogen Anstalt til enten at bortføre eller dræbe den førend næste Morgen; hvorimod det maa ansees afgjort, at der baade om Middagen, før Huusbonden kom hjem, og om Aftenen, efter hans Ordre, blev henbragt Føde til Hesten, som næste Morgen blev ihjelstagen. I det saaledes passerede har Dommeren ikke fundet noget, som kunde lægges enten Huusbonden eller hans Folk til Last, da det maa antages, at der er gjort alt, hvad der efter Omstændighederne øjeblikkeligen kunde gøres til Hestens

Conservation, og dens sygelige Tilstand ikke unødventdigen er forlænget. Forøvrigt have de afgivne Forklaringer ikke givet mindste Anledning til at antage, at Dyret skulle, medens det laae i Grøften, have udsaaet Diet paa sig selv, ligesom der ei heller, saaledes som i Politievennen angives, har været sendt ensten eet eller flere Bud til Fogden, hvorimod Sognepresten i Brønshøj har ladet Gaardens Ejer avertere om, at hans Hest i syg Tilstand laae i Grøften udenfor Præstegaards Lødden.

Der næst er anført i Politievennen, at Gaardens Møller skal have ladet en Strikke binde om Halsen paa en Hest, der ikke kunde gaar længere, og kjørt den, stæbt paa den knudrede Vej, hjem. — Angaaende dette factum indeholder Dommen, at en af Brændeviinsbrænder Møllers Heste, som havde faaet Kneb, efter Angivende ved at fluge for megen tør Hvede, og desaaarsag skulde bringes ud i Marken, styrte den ud for Skolebygningen, der ikkun ligger faa Skridt fra bemeldte Møllers Gaard. Paa den Tid vare paa Gaarden Tjenestekarl Peder Sørensen og Brændeviinsbrænder Møllers Søn Hans, hvilken sidste paa den Tid egentlig forestod Gaardens Drift. Da der saaledes ikke var Folk nok til at faae Hesten løstet paa en Vogn, og Hans Møller, som han angiver, ikke uden sin Faders Tilladelse turde slaae Hesten ihjel, besluttede de begge, at slaae et Reeb om Hesten og saaledes at trække den hjem ved Hjælp af

tvende Heste, som bleve svændte for. Det er oplyst, at Brændevlinsbrænder Møller ikke har havt Kundskab om eller ladet iværksætte den omhandlede Transport af den syge Hest, hvidaarsag Dommeren et Heller har fundet at noget i saa Henseende kan lægges ham til Last; og hvad angaaer de tvende andre, som foranstaltede Transporten, har Dommeren — i Betragtning af at de af Mangel paa andre Hjælpe- midler besluttede dem til at iværksætte Transporten paa denne Maade, at Velen fra Staboebygningen, hvor Hesten styrte, til Møllers Gaard ikkun er saa Skridt, og endelig at Hesten, langt fra at lide noget derved, et Par Dage efter kunde bruges i Plougen og under den imod Brændevlinsbrænder Møller anlagte Sag endnu levede, — ej heller troet sig beføjet til at ansee dem for den af dem brugte Fremgangsmaade, der efter fælleds Overlæg blev valgt som den meest passende.

Det er dernæst angivet i Politilevningen, at Eteren af bemeldte Gaard skal have ladet en Hest, som ikke kunde gaae, levende nedgrave indtil Hovedet, og at den saaledes skal have ligget i et Par Dage indtil den, efterat Fuglene havde huffet Djnene ud paa den, omsider døde. Dette factum er benægtet saavel af Brændevlinsbrænder Ole Møller og dennes tvende Sønner, som af alle de Folk, der have tjent paa Gaarden til en saadan Tid, da Tildragelien maatte forudsættes at være skeet. De Personer, fra

hvilke Anmelderen i Politilevningen har faaet sin Efterretning, have ei heller selv desangaaende erfaret noget, men opgivet Hjulmand Niels Olsen af Brøndse hoi som den, af hvem de have hørt saadant. Sidste nævnte har ogsaa afgivet en aldeles omstændelig Forklaring, hvorefter han i Esteraaret 1824 selv har seet en Hest ligge nedgraves i en Møgdyngge midtvejs paa Brændevilnsbrænder Møllers Led ude paa Marken ved et Led, tæt ved Beigravten; og, ved i 2 Dage at komme forbi bemeldte Møgdyngge, bemærket, at der var Liv i Dyret, som søgte at arbeide sig op; samt at han den 3die Dags Morgen selv har, i Overværelse af Brændevilnsbrænder Møllers Søn og dennes Tjenestekarl samt en liden Tjenestebdreng, ihjelslaget Hesten med en Øre, som Møllers Søn skulde have beordret Drengen at hente. En Forklaring, der i noget synes at stemme med denne, er afgivet af et andet Vidne, der har bevundet, at han for omtrent 1½ Aar siden har, ved at gaae forbi en Møgdyngge, der laae ligeudfor Stalddøren paa Møllers Gaard, seet en Hest nedgraves indtil Hovedet i Møgdyngen, hvoraf den aad. Da imidlertid disse Forklaringer i deres væsentligste Dele, saavel som i Henseende til Tiden og Stedet, ere afvigende fra hinanden, saa har Dommeren, i Særdeleshed da ingen andre Omstændigheder tale for Rigtigheden af samme, ikke troet herpaa at kunne grunde nogen Ansvarlighed for de Bedkommende, saameget mindre,

som flere Omstændigheder betage forbenævnte Niels Olsens forøvrigt aldeles omstændelige Forklaring meget af dens Troeværdighed; hvortil Dommeren henseer, at Niels Olsen, som i 2 Dage vil have bemærket factum 4 Gange, ikke da gjorde noget Skridt til at see Dyrets Lidelser endte; at han, som vedgaaer at kjende begge Brændeviinsbrænder Ole Møllers Søner, ikke har, da han blev confronteret med dem, dristet sig til at erklære, hvilken af dem samsteds skal have været tilstede og ladet hente den Dre, hvormed han vil have ihjelslaget Hesten; fremdeles, at han ikke har kunnet opgive Navnet paa det Tjenestekarl og Tjenestedreng, der skulle have været tilstede ved Hestens Ihjelslagning, og at han endelig efterat være confronteret med de af Møllers Tjenestefolk, som kunne antages at have været paa Gaarden paa den Tid, ikke i dem har kunnet gjenkjende nogen af de Personer, der skulle have været tilstede. Endelig er det under denne Deel af Sagen bemærket, at det er oplyst og vedgaaet, at der til den Tid, der kan ansees at stemme med den af Niels Olsens omforklarede, styrtede paa Brændeviinsbrænder Møllers Lod en Hest, som blev henlagt ved en Møgdyngge, der ligeledes maa ansees at være den af Niels Olsens omforklarede, og hvor der, for at ikke Veisarendes Heste skulde blive stræmmede, blev kastet noget Halm og Gjødning over bemeldte Hest, som der ikke strax var Leilighed til at flaae; men at denne Hest

blekkelig var ihjelslagen og død, da den blev henlagt ved Møddingen, maa under Sagen anses tilstrækkeligt bevist.

Fremdeles er det under Forhøret forklaret af en Deponent, at han en Nat i Efteraaret 1825 eller 1826 blev vækket derved, at nogle af Brændeviinsbrænder Møllers Folk pryglede paa en Hest, som om Natten var styret udenfor Skolebygningen, og derved forarsagede en Støt, der løb, som om nogen tærskede; men ingen af Brændeviinsbrænder Møllers Folk har vedgaaet dette Factum, og Deponenten har ikke kunnet mindes hvilke af Møllers Folk det var, skøndt han efter sin Forklaring vil have talt med dem, og forestilt dem det unænnelike i den brugte Behandling; ligesom han, efterat have forklaret, at han ogsaa tvende Gange har gjort Brændeviinsbrænder Ole Møller selv saadan Forestilling, hvilket denne benægtede, et heller, da han skulde beestdige sin Forklaring, kunde mindes, om han havde talt angaaende slikt til Brændeviinsbrænder Møller selv eller til dennes Folk, eller med hvilke af Folkene han i alt Fald har talt.

Endvidere er det af ovennævnte Niels Olsen opgivet, at han engang i Aaret 1824, da han stod i en Løe, der fløder op til Brændeviinsbrænder Møllers Gaard, har hørt og seet at denne, der stod i sin egen Gaard, tog en engelsk Spade og dermed huggede flere Slag over Hofsterne paa to Heste, over hvilke der klagedes at de vare

bovne, og det saaledes, at Blodet skød ud af Saarene, langs ned af Venene, hvorpaa Brændeviinsbrænder Møller sagde: "Gaae nu hvor der er Hul, saa gaae de nok frem." Dette Factum har imidlertid Brændeviinsbrænder Møller benægtet som usandsfærdigt; og det er oplyst, at den Person, som Niels Olsen først havde opgivet tilligemed ham selv at skulle have været Vidne dertil, ikke har været nærværende; Niels Olsen, nævnte derefter en anden Person, men om dennes Opholdsted og Stilling kunde han ikke opgive noget.

Hvad angaaer Sagens anden Deel, eller hvorvidt der i Almindelighed er brugt urigtig Behandling med Besætningen af Heste paa Brændeviinsbrænder Møllers Gaard, da er det ved nogle af de under Sagen afhørte Vidner bemærket, at Brændeviinsbrænder Møllers Vogne, naar de førte Brænde fra Skoven, formeentlig vare stærkt belæssede; men foruden at det ikke er oplyst, at Brændeviinsbrænder Møller har ladet fjære mere end $\frac{1}{2}$ Favne Brænde paa en Vogn eller 2 Favne paa 3 Vogne, har Dommeren antaget, at det i alt Fald ikke kunde lægges ham til Last, da det ikke ved Lov er foreskrevet, hvor stort Quantum Producter en Landmand maa have læsset paa sin Vogn, naar han fører ad Landeveien med samme. Forsvrigt er der ikke udkommet det mindste mod Brændeviinsbrænder Møller, som kunde lede til at antage, at han enten selv har brugt eller

befalet sine Folk at bruge nogen haard Medfart med hans Kreaturer. Kun har et Vidne bevundet, at han for flere Aar siden har seet Møller selv slaae en Hest, som var forspændt en Vogn, hvormed han hentede Sand til Landeveien fra en Gruusgrav, med Sladen af en Spade, hvilket dog af Brændeviinsbrænder Møller er benægtet; ligesom denne selv har vedgaaet, at han har tilkjendegivet sine Folk, at de skulde slaae paa en stærk Hest, som havde den Vane at blive stædig, da den i saa Fald nok gik frem.

Hvad betræffer Brændeviinsbrænder Møllers Søner og Tjenestefolk, da er det af flere Personer udsagt navnlig om Sønnen Hans Møller og følgende af hans i sin Eld havde Tjenestefolk, Peder Sørensen, Jens Albrechtsen og Ole Jensen, at de, naar de have kjørt ad Landeveien med Brænde og deslige, have, istedetfor Pidsk, benyttet sig af saadanne Kjepe, som i Skoven sættes imellem Favnene til Skjel, og at i Særdeleshed Peder Sørensen har paa Landeveien igjennem Husum med en saadan Stav eller Kjep slaaet paa en Hest, der var stædig, ved hvilken sidste Leilighed ovennævnte Hjulmand Niels Olsen endog vil have bemærket, at der flød Blod af Hesten efter Slagene. Dette er, ihvorvel de Paaagjeldende paastaae, at de blot have benyttet sig af smække Pile eller Hasselkjepe, naar de ikke havde Pidske ved Haanden, ved Dommen anseet at være fuldkommen beviist. Imidlertid har Dommeren dog

ikke troet herfor at kunne ansee de Paagjeldende, efter som flige Kjepper, hvorvel de ikke kunne ansees som et ordentligt Redskab til at styre og fremføre Heste, dog ikke kunne ansees som noget forbudt Styreredskab, saameget mindre, som det vel lod sig tænke, at det sædvanlige Styreredskab kunde være saaledes indrettet, at dermed kunde tilsløjes langt føleligere Slag, og det desuden ikke er oplyst at noget Kreatur derover har lidt Skade.

Da der saaledes efter de fremkomne Oplysninger ikke fandtes at være frembragt noget juridisk Bevlis, hverken for de den Paagjeldende imputerede specielle facta, eller for at han eller hans Folk have gjort sig skyldige i en utilbørlig Behandling af Gaardens Besætning af Heste, bleve saavel Brændevilnsbrænder Ole Møller, som dennes Søner Anders og Hans, og Tjenestekarlene Peder Sørensen og Ole Jensen samt Huusmand Jens Albrechtsen frefundne for videre Tiltale.

Paa Cancelliets allerunderdanigste Forestilling har Hans Majestæt allernaadigst befaleet, at det hidtilværende Hesselager Virk under Svendborg Amt nu, da Virkedommeren og Skriveren ved samme, L. D. Hanssen, er død, skal nedlægges og det derunder henhørende District for Fremtiden indgaae under Sunds Gudme Herreders Jurisdiction; hvorom et allerhøieste

Rescript den 5te Marts 1851. et udsærbiget til Amtmanden over Svendborg Amt.

Den 11te April er Deputeret i det Kongelige Danske Cancellie, Etatsraad E. L. Lassen, Ridder af Dannebrogen, tillagt Ordre at indtræde som Kongelig Directeur i Directionen for Brandforsikringen i Kjøbenhavn.

Samme Dato er Professor Dr. juris J. P. A. Kolberup Rosenblugs udnævnt til at være Lærer i Retskeretten ved Pastoral-Seminarlet i Kjøbenhavn og til at deeltage i sammes Bestyrelse.

Ledige Embeder.

Under det danske Cancellie: Byefoged, Byeskriver, Politimester, og Auktionsforvalter-Embedet paa St. Thomas. — Raadmand, Byefoged, og Politimester-Embedet i Odense samt Herredsskriver-Embedet i Bjerge og Nasum Herreder. — Skriver-Embedet ved Gjeldscommissionen og Gjesteretten under den kongelige Lands-Overret samt Hof- og Stadsret. — Hærthe og Bramdrup Sognefald i Ribe Stift, 280 Rbdlr.

Befordringer og Afgang.

Under det danske Cancellie: Den 9de April er Sognepræst for Vesterulsklev Menighed i Lolland, W. Thanning, beskikket til Sognepræst for Hundsebye Menighed sammesteds; Sognepræst for Gjerding og

Blenstrup Menigheder i Viborg Stift, H. Seerup, til Sognepræst for Marlager i Aarhus Stift; Cand. theol. og Adjunct ved Cathedral=Skolen i Aarhus, N. E. Asmusen, til Sognepræst for Salling og Stinding Menigheder i Aarhus Stift; Cand. theol. E. Graae til ordineret Catechet og første Lærer ved Borger-skolen i Rudkjøbing paa Langeland. Den 11te, Sognepræst for Harthe og Bramdrup Menigheder i Ribe Stift, J. Thune, til Sognepræst for Fauløv Menighed i samme Stift; Cand. theol. J. A. Thonboe til Sognepræst for Bølling og Sædding Menigheder i samme Stift; Cand. theol. M. Schjødte til Sognepræst for Quong og Lyhne Menigheder i samme Stift; ordineret Catechet og første Lærer ved Borger-skolen i Hjørring, M. A. Kirkebye, til Medtjener og Capellan pro persona for Mørche og Svillager Menigheder i Aarhus Stift.

Under Generalpostdirectionen: Den 18de Martil er Chefen for Directionens Secretariats Contoir for Land- og Vand-Befordringsvæsenet, Justitsraad N. S. Frimann, efter Ansøgning i Raade og med Pension entlediget fra bemeldte Embede. Den 5te April, Fuldmægtig i fornævnte Secretariats Contoir, Postsecretair L. E. Reimer, bestikket til Chef for dette Contoir, og Copiist under den Kongelige Direction for Universtitetet og de lærde Skoler, Candidatus juris S. A. Bojesen, igjen i hans Sted udnævnt til Fuldmægtig i samme Contoir.

Collegial=Zidende.

Med kongelige allernaadigst Privilegium.

No. 24. Den 26de April 1828.

Trykt i det Kongl. Baisenh. Bogtrykkerie af C. F. Schubart

Undertegnede ere Redacturer, Forlæggere og Udgivere af
denne Tidende:

Peter Johan Monrad, Anders Sandse Ørsted,
Deputerede i det kongelige danske-Cancellie.

Forbygning.

Det Misforhold, som Lidsomstændighederne have fremkaldt mellem adskillige Landbygningers Assurancesum og den Værdie, hvortil blise Bygninger, efter de senere Tidens Priser paa Bygningsmaterialer og Arbejde, (den Værdie, en Bygning i og for sig eller som Appertinents til en Landeendom kan have i Hans del og Vandel kan aldeles ikke komme i Betragtning, hvor der er Spørgsmaal om Brandforsikringen for Landbygninger, hvilken nødvendigviis skal anvendes til nye Bygning), kunne ansættes, har givet Anledning til omfattende Undersøgelser om de Midler, som kunde være at anvende, for at see saadant Misforhold afhjulpet. Denne Sag har været Gjenstand saavel for Betænkninger, som ere indhentede fra Lan-

bets Amtmænd, som for Overbetælle af en Commission af flere kyndige og erfarne Mænd, ligesom den og paa det næjeste er bleven overveiet i Cancelliet. Der have været flere indgribende Forholdsregler foreslåede i foranførte Henseende. Men det fandtes, at disse være forbundne med vigtige Betænkkeligheder. For at Assurance paa Landbygninger skal svare til sin Bestemmelse, bør Bygningens Eier være sikker paa, i Tilfælde af Ildbrand, at kunne for Assurance-summen faae opført en anden Bygning, der kan erstatte ham den afbrændte. Ellers kunde Forsikringen blot være til Nytte for de mere formuende, som kunde tilskyde noget til Assurance-summen. Naar en Landbygning er forsvarlig vedligeholdt, bør end ikke Forskjellen mellem Gammelt og Nyt forarsage Medsetelse af den Værdie, hvortil den engang rettelig er ansat; thi, uagtet dens absolute Værdie kan være formindsket ved Elden, beholder den dog for Eieren oprindeligtis den samme relative Værdie, da den giver ham og Familie Bopæl, og sætter ham i Stand til at drive sin Avling, og han, hvis den afbrænder, er nødsaget til af nye Materialier at opføre en for hans Behoefse og Næring ligesaa tilstrækkelig Bygning. Der kunde heller ikke findes tilstrækkelig Grund til at antage, at det ovenmeldte Misforhold havde i nogen sær mærkelig Grad anlediget Forøgelse af Ildbrande; thi deels have Brandskaderne hverken i Antal eller i Beløb staaet i noget særdeles ufordeelig

Forhold til Hvåd de have været i de foregående Perioder *), eller været betydeligere, end man, efter Bygningsmaaden paa Landet og den mindre Leiligheds der er til betimellgen at faae Slutningsredskaber i Virksomhed, maatte formode; deels er den Brandlidte udsat for saa mange Lidelser og Tab ved hans Bygningers Afbrændelse, at den Fordeel, at faae en ny og bekvemmere Bygning i den afbrændtes Sted (og dette er den eneste Fordeel, han kan have af Branden, naar Brandforsikrings-Forordningen for Landet af 29de Februar, 1792 §§. 12 og 13 nøie overholdes) ikke ofte vil være fristende for en Eter, selv naar ikke Samvittigheden eller Lovens Straff kunde affholde ham fra den Afgjærning, selv at antænde sin Bygning. Den Hjælp, den Brandlidte kan vente af sine Naboer, falder ikke let i dens Løb, paa hvem nogen grundet Mistanke hviler, og den kan efter sin Natur ikkun bidrage til noget at bøde paa den med Opbrændelsen af den Paagjældendes Bygning forbundne indirecte Skade.

Skjøndt disse og flere Betragtninger gjorde, at de under Omhandling bragte mere omfattende Forholdsregler bleve fundne for betænkelige, blev det dog anset gavnligt at foreskrive nogle Bestemmelser, som kunde tjene til yderligere Betyggelse for de i Assurancesager saa vigtige Taxationers Paalidelighed, og til strengere Control med de assurerede Bygningers forsvarlige Vedligeholdelse m. v.

*) cfr. Coll. Lib. for 1827, S. 700.

Disse Bestemmelser indeholdes i følgende Cancellie-Placet, som, efterat hele Sagen omstændelig har været Hans Majestæt foredraget, er udkommet under 15de April sidstleden.

Det har behaget Hans Kongelige Majestæt, med Hensyn til Landbygningerne i Danmark og Brandforsikringen for disse, under 26de Marts sidstleden allernaadigst at resolve: .

1. At enhver til Oplysning om anordningsmæssig Anvendelse af Brandersatningen afholdt Taxationsforretning bør indsendes til Amtmandens Bedømmelse; der, saafremt han ved samme maatte finde det Offentlige brøstholden, for Brandforsikringens Regning har at foranledige Omtaxation ved et dobbelt Antal Mænd; ligesom det og, hvor det efter Bygningernes Bestaffenhed ansees nødvendigt til fuldkommen Visheds Erhvervelse om Assurancens rigtige Anvendelse, kan af Amtmanden forlanges, at der under Arbeidet, i Særdeleshed naar Bygningen er reist og Murene opførte, optages en Taxation over det da udførte Arbeide *).
2. At Branddirecteuren ved hvert Kvartals Udgang

*) Det var allerede grundet i Brandforsikrings-Anordningen for Landet af 29de Februar 1792, §. 12, at Amtmændene skulle paasee Brandersatningens rigtige Anvendelse, ligesom det er dem, der have at bedømme den Caution, som skal stilles inden Forsikringssummen kan udbetales.

har at indberette til Amtmanden de i Kvartalet afholdte Taxationer, for at Amtmanden, i Tilfælde af at han maatte finde særdeles Anledning til, efter indhentet speciellere Oplysning, at foranledige Omtaxation over nogen Bygning fra det Offentliges Side, derefter kan foranstalte det fornødne.

3. At Branddirecteurerne hvert Aar have at eftersee de betydeligste forsikrede Steder, og i Særdeleshed dem, om hvs tilhørlige Vedligeholdelse der med Grund kunde tykles, samt at der, hvor nogen Mangel findes, forholdes, efter den 7de §. i Brandforsikrings-~~Anordningen~~ for Landet af 29de Februar 1792, ligesom Branddirecteurerne i det hele bør anvende den største Opmærksomhed paa de Bygninger, der paa Grund af Forringelse, i Overeensstemmelse med Forordningen af 26de Marts 1800 §. 7 Litr. B. No. 8, ere qualificerede til at omvurderes til Assurance's Medsættelse.
4. At foruden det, i Følge Brandvæsens Anordningen for Landet af 29de Februar 1792 §. 17, ~~efr.~~ Forordningen angaaende Branddirecteurer paa Landet af 26de Marts 1800 §. 7 Litr. A. No. 1, befalede vidnesfaste Esterfyn af Branddirecteuren, det i ovennævnte §. i Anordningen af 29de Februar 1792 befalede Brandfogedsfyn ligeledes skal afholdes vidnesfast, og at der til den Ende forinden hvert Aars Paaske af hvert Sogn bør udnævnes tvende Mænd til som Vidner at medfølge ved de befalede Brandfogedsfyn.

B. At intet Skjæde herefter maa antages til Tinglæsning paa nogen Bygning eller paa nogen Landeenddom, hvorpaa der findes Bygning, uden at være forsynet med Branddirecteurens Attest om at det har været ham foreviist, hvorfor Betaling dog ikke bliver at erlægge.

C. At Branddirecteurernes Forretninger paa Vernoøen, Falster, Langeland, Samsø, Anholt, Læsø og Fanø ved foresaldende Vacance, til Besparelse for Brandforsikringen, underlægges vedkommende Herredsfogder, Birkedommere, eller Postitiemestere (mod en passende Godtgjørelse *).

Hvilket herved kundgjøres til alle Vedkommendes Efterretning og allerunderdanigste Efterlevelse.

I Anledning af at en dansk Consul i en Havn ved Middelhavet hos det Kongelige General-Oldskammer og Commerce-Collegium havde andraget paa

*) Paa de ovennævnte Her ere Branddirecteur-Forretningerne i deres Omfang ikke saa betydelige, at deres Henlæggelse under Herredsfogderne eller Birkedommerne kunne forøge disses Arbejde i den Grad, at deres Embedsforretninger i Almindelighed ikke fulde kunne vedbørligen pleies, og desuden have Branddirecteurerne i saabanne mindre Districter maattet aflægges med en i Forhold til Forsikringskammerne forhøjet Løn, der dog kun giver dem knapt Udkomme.

at meddeles det gjeldende Epise-Reglement for danske Skibe, fordi det ei sjeldent tilfalder ham at stille til Rette mellem Skibsfører og Mandskab i Tilstaa- heder om den Koft og især om det Quantum af Drick- levarer, Skibsfolkene ere berettigede til at fordrø, begjærede bemeldte Collegium Oplysning af Kjøben- havns Eøeret om hvilke Regler Rette fulgte ved Paakjendelsen af deslige Stridigheder; og da Rette- ten herester yttrede, at den senere Lovgivning alens- hvad Skibe, der fare fra Kjøbenhavn, angaaer, for hvilke det ved Raadstue-Placat af 19de November s. A. kundgjorte allerhøieste Descript af 14de s. M. i saa. Henseende foreskriver det fornødne *), indeholde Bestemmelser angaaende Skibsmandskabets Underholds- ning, men at forøvrigt en Episetaxt for det forrige octroyerede danske almindelige Handelscompagnies Skibe efter Rettens sækyndige Medlemmers Opgivende er bleven fulgt af Skibsførerne, naar de, af Frygt for Udsættelser i deres Regnskaber, ikke turde tildele Mandskabet mere, saa henstillede fornævnte Collegium til Cancelliet, om der ei maatte være Anledning til at andrage paa, at det for de herfra Staden farende Skibe approberede Epise-Reglement blev gjort gjel- dende ogsaa for Skibe, der afgaae fra andre Steder i Riget.

Saa vel med Hensyn til Spørgsmaal om For- pleiningens Forsvarlighed, der kunne opstaae mellem

*) sef. Goff. Tid. for 1827, S. 388-392.

Skipperen og Mandflabet, som til Bedømmelsen af de Tvistigheder mellem Rhederen og Skipperen, dennes Regnskab over Skibs-Udgiulterne kan foranledige, er det af væsentlig Nytte at der gives en offentlig sanctioneret Regel for hvad Skibsmandflabet af Fødemidler og Drikkevarer er berettiget til at fordrø. En saadan offentlig Sanction mangler imidlertid den ovennævnte Spisetart, som Skipperne ifølge Sørettsens Erklæring, for at undgaae Ansvar til Rhederen, pleie at rette sig efter, da denne Tart alene var gælden for et enkelt, allerede for længst ophævet Handelselskabs Skibe; og det kan saa meget mindre antages, at denne Tarts Efterlevelse af Skibsmandflabet skulde erkjendes at betage dem al Anledning til Besværing over Kosten, da samme af de fleste Artikler tilstaaer Mandflabet et rigere ugentligt Quantum; end den for de her fra Staden farende Skibsapprobore Tart.

I Betragtning heraf, og da forsvarende Tart, hvis Bestemmelser ere byggede paa Forslage og Erklæringer fra Kjøbenhavns Skipperlaug, Søretts og Grosserer-Societetets Committee, maa antages at afgive den med de nuværende Forhold meest stemmende Regel for Sæfolds Forpleining paa Reiser, uden at der kan være nogen Grund til en anden Regel for de fra Kjøbenhavn farende Skibsfolks Forpleining end for dem, der fare fra andre Steder, fandt Cancelliet at burde tiltræde det Kongelige General Soldkam-

tærs og Commerce-Collegii Forslag om sammes Udvidelse til hele Riget; og da Cancelliets herom gjorte allerunderdanigste Indstilling blev bifaldt ved allerhøieste Resolution af 9de April, er det fornødne desangaaende kundgjort ved en Cancellie-Placat af 22de April.

Frå det Kongelige Slesvig-Holsten-Lauenborgske Cancellie er den 1ste Marts sidstleden udfærdiget et Patent for Hertugdømmene Slesvig og Holsten angaaende Afdragsrettens Ophævelse med Kongeriget Sardinen, hvilket Patent indeholder lignende Bestemmelser, som den den 4de Marts udfærdigede Placat for Danmark angaaende samme Sjenstand *).

Igjennem det Kongelige Slesvig-Holsten-Lauenborgske Cancellie er den 15de Marts sidstleden emaneret følgende Cancellie-Patent, angaaende Oprettelsen af et Landmilicefond for Hertugdømmene Slesvig og Holsten.

Det har behaget Hans Majestæt Kongen allerhøist at fastsætte, at der skal oprettes et Landmilicefond for Hertugdømmene, og at der, for at danne dette Fond, i Fremtiden skal til samme erlægges en Sum af 8 indtil 64 Rbdlr. af enhver Værnepligtig,

*) See Coll. for d. A., Side 202—204.

som enten tilstedes fritagelse fra at opfylde sin Tjenerpligt, eller som ved Hans Majestæts specielle allerhøieste Resolution maatte forundes Eftergivelse af den Straf, han har forbrudt ved at undvige; dog skal Undtagelse finde Sted i Tilfælde at en saadan Værnepligtig findes at være aldeles uformuende. Fremdeles har Hans Majestæt allernaadigst tilladt Sessionsdeputationerne i enkelte Tilfælde, hvor det maatte anses hensigtsmæssigt, igjennem Cancelliet allerunderdanigst at foreslaae, at en Værnepligtig, som stikker en anden Mand for sig, maa, imod at erlægge en Sum af 48 indtil 120 Rbdlr. til Landmilicesondet, forundes Befrielse fra at være ansvarlig for at den Stillede ikke undviger.

Sessionsdeputationerne have at foranstalte, at de Summer, som i Overensstemmelse med forestaaende allerhøieste Bestemmelser skulle erlægges til Landmilicesondet, betales af Vedkommende førend Udfærdigelsen angaaende den tilstaaende Befælsse dem udelveres; og at Pengene indfendes til Cancelliet tillige med de ved Sessioenerne tilkjendte Bøder, hvilke ere stillede til Cancelliets Disposition.

Førestaaende bekjendtgjøres herved for alle Vedkommende til Efterretning og vedbørlig Efterlevelse.

Fra det Kongelige General-Toldkammer, og Commerce-Collegium er den 15de April sidstleden udfærdiget følgende Placat for Danmark:

Hans Majestæt Kongen har under 29de Marts d. A. allernaadigst resolveret:

At ved Udsørselen fra Danmark til fremmed Sted af saltet og røget Kjøb saavel som af saltet og røget Flesk, Tillægssafgiften maa godtgjøres tilligemed Hovedconsumtionsafgiften, imod at Saltgodtgjørelsen efter Placaten af 12te Januar 1825 for Fremtiden bortfalder; og derhos allernaadigst bestemt Udsørselstolden af saltet og røget Kjøb til 30 p. Sølvmynt pr. Tønde a 16 Lpd. og af saltet og røget Flesk til 70 p. Sølvmynt pr. Skpd. Ugeledes har Hans Majestæt allernaadigst bevilget, at Udsørselstolden af saltet og røget Kjøb og Flesk fra Kongeriget til Hertugdømmene samt den i Constitutionens Tariffen for disse Artikler under Navn af Nølemrugs-Consumtion anordnede Forhøielse for Indsørselen fra Hertugdømmene til Kongeriget bortfalder.

Disse allerhøieste Bestemmelser bringes herved til offentlig Kundskab.

Blandede Efterretninger.

Fra det Kongelige Danske Cancellie er den 29de Marts afgaaet følgende Circulairstrivelse til samtlige Overøvrigheder i Danmark:

Omendkjøndt det ved Hans Majestæts allerhøieste Resolution af 13de Septbr. 1820, communiceret ved dette Collegii Circulaire af 30te samme Maaned *), er allernaadigst befalet, at der aarlig skal indsendes

*) See Coll. Tid. for 1820, Side 751—752.

til vedkommende Collegiets Beretninger om alle af Private stiftede Legater og Donationer, for at det kan controlleres, at de for deslige Stiftelser fastsatte Bestemmelser efterleves, har Cancelliet dog bragt i Erfaring, at denne allerhøieste Befaling ikke overalt nøiagtigen følges; i det at Legater til Skoler og Fattige, hvis Bestyrelse ifølge de oprettede Fundatser og Gavebreve er betroet til Private, befindes at være forbigaaede i de indkomne Beretninger. Man skulde derfor tjenstligst anmode (Tit.) om behageligen at ville fra vedkommende Fattig- og Skolecommissioner indhente nøiagtige Oplysninger angaaende hvorvidt deslige Legater under aldeles privat Bestyrelse maatte være Dem bekjendte; og ville De fra de Steder, hvor saadanne eksistere, drage Omsorg for, at de befalede Beretninger tilligemed Afskrifter af Fundatser og Gavebreve blive meddeelte til Indlemmelse i de aarlige Beretninger, der skulle tilstilles Stiftsøvrighederne, for at indbefattes i den ved Cancelliets Circulaire af 6te April 1824 foreffrevne aarlige Generalberetning.

Det er forøvrigt en Selyfølge, at saadanne under privat Bestyrelse staaende Legater maaske være offentligt Tilsyn undergivne, og at derfor Bestyrerne ere pligtige til aarlig for Oversøvrigheden ved Forevisning af den Regnskabs-Protocol, der føres over Renternes Anvendelse, og ved at afgive documenteret Forklaring om, hvorledes Capitalen er sikket, at godtgjøre, at Legatet bestyres paa vedbørlig Maade.

Fra samme Collegium er den 12te April udfærdiget følgende Circulairstrivelse til samtlige Amtmænd i Danmark.

Cancelliet har havt Leilighed til at bringe i Erfaring, at saavel Sogne- som Brand-Fogderne, naar de i Overeensstemmelse med Anordningerne sende Bud til vedkommende Politimester og Branddirecteur med Anmeldelse om indtruffen Ildbrand, ikke altid lade medfølge Vogn, og at saaledes Embedsmandens Ankomst til Brandstedet forsinkes derved, at han maa oppebie denne Befordrings Afgivelse efter Tilsigelse; og da man finder, at det efter Anordningerne er det Sogn, hvori Ildbranden forefalder, som det paaligger at yde den i saa Henseende fornødne Befordring, saa skulle Cancelliet tjenstligst anmode (Lit.) om at indskærpe Sogne- og Brand-Fogderne at lagttage, at de stedse, ved Buddets Affendelse til vedkommende Politimester og Branddirecteur med Efterretning om indtruffen Ildbrand, tillige lade medfølge en af Sognet afgiven Vogn til disses uopholdelige Befordring, da de i modsat Tilfælde maae ansees berettigede til selv at leie Befordring til Brandstedet paa Sognets Bekostning.

Endvidere er fra samme Collegium den 15de April afgaaet følgende Circulaire til samtlige Amtmænd i Danmark:

Da Cancelliet har bragt i Erfaring, at ikke alle Retsbetjente følge den samme Regel i Henseende til de Syns- og Overleveringsforretninger, som vedhæftes de paa Haremaal indgaaede Lele-Contracter om Huse, i det nogle udfærdige dem paa ustemplet Papir og imod Retsgebyhr, som for Fæstebreve paa Huse, andre derimod til saadanne Forretninger bruge stemplet Papir og beregne Gebyhr derved, som for Tingsvidner, saa skulde Man tjenstligst have (Tit.) anmodet om at tilkjendegive samtlige Retsbetjente i det dem betroede Embedsdistrict, at slige Forretninger vilde være at udfærdige paa ustemplet Papir, samt imod Gebyhr beregnet efter Sportelreglementets 130te og 148de §§., den første i Forbindelse med den 156de §.

Ved allerhøieste Resolution af 27de Februar 1828 er det allernaadigst tilladt de Speculanthandlere, som opsende Skibe til Island, endvidere i 3 Aar at beseile det autoriserede Udliggested Vestmanna i Sønder Amtet sammesteds, uden Forpligtelse til først inden at anløbe nogen af Islands Kjøbstæder.

Da den fra det 1ste Liv-Regiment til Føds afskedigede Secondlieutenant Frederik Christian Wilfelde ved en af den Kongelige Lands-Overret samt Hof- og Stadsret affagt Dom er blevet anseet med 3 Gange 5 Dages Fængsel paa Vand og Brød, for at have forfærdiget falske Willetter til de Kongelige Skuespil

m. v., saa har det behaget Hans Majestæt Kongen at cassere den hemeldte Villfeldt under 25de October 1821 forundte Afsked i Naade af Krigstjenesten som Secondlieutenant.

Fædige Embeder.

Estvad og Rønberg Sognekald i Ribe Stift, 140 Rbd.

Befordringer og Afgang.

Under det danske Cancellie: Den 16de Aprill er Sognepræst for Winkel og Rind Menigheder i Viborg Stift, N. Tøllgaard, befippet til tillige at være Provst for Nørlyng, Rind, Sønderlyng og Midsdelsom Herreder i Viborg Amt og Stift; Amtsprovst for Aars, Sislum og Sleth Herreder i Halborg Amt, samt Sognepræst for Sebbe og Alstrup Menigheder i Viborg Stift, J. Bering, til Sognepræst for Magslebye og Holtug Menigheder i Sjælland; personel Capellan ved Taarnbye Menighed paa Amager, N. S. Deichmann, til Sognepræst for Lihme Menighed i Viborg Stift; Cand. theol. og Overlærer ved Søetatens Pigeskoler i Kjøbenhavn, J. H. Zahrtmann, til Sognepræst for Wammen, Lindum og Blgum Menigheder i Viborg Stift; Exam. juris E. Pøllgaard til Procurator ved Retterne i Ringkjøbing Amt samt i forrige Skivehuus Amt.

Under det Slesvig-Holsten-Lauenborgske Cancellie: Den 18de Martii er Cand. theol. N. E. Grauer befippet til adjungeret Forstander og Lærer ved Døvstumme-Institutet i Slesvig; Præst i Heldewadt

og Eckwadt, E. H. Hoeck, til Præst i Hofstrup i Provstiet Løndern. Den 8de April, Cancellist under det Slesvig-Holsten-Lauenborgske Cancellie, E. O. Dumreicher, til Chef for Secretariats-Contoiret for Cancelliets 2det og 3de Departement og derhos udnævnt til virkelig Cancelliesecretair; Doctor medicinæ W. G. S. Rißler til Physicus i Pløen og i Amterne Pløen og Ahrensboeck. Den 15de, Subrector ved den lærde Skole i Glückstadt, G. E. F. Ohrt, til 4de Lærer ved Gymnasiet i Altona.

Under Rentekammeret: Den 11te Martii er Landmaaler J. F. Ingversen udnævnt til Landinspæcteur; Forpagter paa Vedse, Krigsbassessor J. B. Secher, til Medlem af Stenbecommisjonen for Kongssøe, Sønderhald, Nørre-, Sønder- og Mols Herreder i Randers Amt. Den 25de, Overkrigscommisair H. H. Schønberg meddeelt Bestalling som Hofinspæcteur og Hofrevisor samt Overhofmarschallats-Secretair.

Under Directionen for Universitetet og de lærde Skoler: Den 5te April er Assessor i den Kongelige Lands-Overret samt Hof- og Stadsret J. O. Hansen beskikket til, i Forening med sit nuhavende Embede og saalænge han deri forbliver, at holde Forelæsninger ved Kjøbenhavns Universitet over den Danske Ret i Almindelighed og over de specielle Discipliner af samme, som maatte blive ham overdragne, samt deri at examinere. Den 8de, Lector i det græske Sprog og Litteratur ved Sorøe Academie, E. F. Molbeck, i Naade og med Bartpenge entlediget fra dette hans Embede.

Collegial-Tidende.

Med Kongelige allernaadigst Privilegium.

N°. 25 og 26. Den 3die Maii 1828.

Trykt i det Kongl. Waisenh. Bogtrykkeris af C. F. Schuberts

Undertegnede ere Redacteurer, Forlæggere og Udgivere af
denne Tidende:

Peter Johan Mourad, Anders Sandse Ørsted,
Deputerede i det kongelige danske Cancellie.

Forordning.

Da Cancelliet havde bragt i Erfaring, at der fulgtes forskjellige Meninger i Henseende til det Spørgsmaal, i hvilket Forhold Huusmænd skulle deeltage med Gaardmænd i at forrette Gangdagsarbejde ved Kirkerne's Istandsættelse, blev det anseet hensigtsmæssigt, at Sagen ordnedes ved en almindelig Bestemmelse.

Pluraliteten af Amtmændene, hvis Erklæringer desangaaende indhentedes, saavelsom det Kongelige Rentekammer, ansaae den Regel, at Gaardmændene, foruden at forrette Pligtkjørseler, ogsaa skulle tage lige Deel med Huusmændene i at forrette Haandlanger- Arbejdet, (hvilket og forhen af Cancelliet er antaget i en under 18de April 1795 afgiven Resolution) for den i det hele taget billigste, der lod sig foreskrive.

Enkelte meente imidlertid, at den er for gunstig for Huusmændene, og at disse ene burde forrette alt Gangdagsarbejde, hvorfor saaledes Gaardmændene, der maae forrette Spanddagsarbeidet, ganske skulde forsvaanes. Til Fordeel herfor anførtes Skoleanordningen af 29de Juli 1814 §. 54; men der kunne tænkes flere særdeles Grunde, hvorfor denne Anordning har paalagt Huusmændene ene at forrette alt Haandlanger- Arbejde ved Skolernes Opbyggelse og Vedligeholdelse. Gaardmændene have nemlig i andre Henseender flere Byrder af Skolevæsenet end Huusmændene, der dog, efter deres Børnetal, have lige Nytte deraf med hine. Ikke at tale om, at Gaardmændenes Bidrag efter §. 56 blive større, saa falde de i §. 55 litr. b. nævnte Byrder af Kjørsel med Brændsel til Skolen og Skolelæreren kun paa dem, og den i litr. c. omhandlede Foderleverance bliver alene at svare af Hartkornsbrugerne. Selv §. 54 paalægger Gaardmændene, foruden Kjørselen med Bygningsmaterialer, ogsaa den særdeles Pligt at vedligeholde Hegnet omkring Skolens Gaard, Hauge og Jordlod. At lægge alt Haandlanger-Arbejde ved Kirkeparationer paa Huusmændene, kunde desuden meget let have til Følge, at disse, især i Sogne, hvor deres Tal er lidet i Forhold til Gaardmændenes, fik hver for sig større Byrde af Kirkeparationer end Gaardmændene, hvilket vistnok va ubilligt. Naar derimod Gaardmændene beholde Kjørselerne, som en særegen paa dem efter deres Stillin-

høllende Byrde, og dog lige med Huusmændene maae forrette Gangdagsarbeidet, bliver der et taaleligt Forhold til hver Klasse's Kræfter; thi de Ydøler, hvor til Gaardmændene alene have Midler, paaligge dem udelukkende, men hvad der kan udføres ved de Kræfter, der ere fælles for begge Klasser, paaligger dem i lige Maade. Derved faaer den præsumtiv mere fornuende Klasse, naar baade Kjørseler og Gangdagsarbejde tages i Betragtning, den større Byrde; hvortil mod den fattige Klasse kunde blive meest medtaget, naar Man deelte Arbeidet saaledes, at Huusmændene fik alt Gangdagsarbeidet og Gaardmændene alt Spandagsarbeidet, hvilket sidste ved Kirke-reparationer ofte er det mindst betydelige og desuden, efter Lovens 2—22—68 og senere Bestemmelser, har sine faste Grændser. Heller ikke kan den tilfældige Omstændighed, at der i eet Sogn kun ere nogle faa Huusmænd, blive særdeles trykkende for disse faa, naar Omgangen for hver bestemmes ved det sammenlagte Tal af Gaardmænd og Huusmænd. At Gaardmændene isvrigt faae megen Assistance, naar der ere mange Huusmænd, og derimod liden, naar der kun ere faa, er naturligt og billigt. Der er desuden i de Bestemmelser, som ere givne om Sognesfolkens Pligtsarbejde, intet, som kunde fritage Gaardmændene for at deeltage deri (see til Exempel Rescripterne af 5te August 1726, 26de August 1746, 8 og 24de August 1753). Snarere kunde der blive Spørgsmaal, om

Man ikke gif Huusmændene for nær, ved af dem at fordre lige Dreeltagelse i Gangdagsarbeide som af Gaardmænd. Cancellie-Skrivelse af 5te October 1793 bestemte, at de kun skulde forrette halvt af dette Slags Arbeide mod Gaardmændene. Enkelte Amtmænd have endog troet, at der burde gjøres en Fordeling af Kjørseler og Pligtarbeide, saaledes at Huusmændene kun skulde tage Deel i Totaliteten af begge disse Byrder, hvilke skulde fordeles efter Hartkornet, men saaledes, at et Huus regnedes lige med 1 Td., eller, efter nogle, med $\frac{2}{3}$ Td. Hartkorn; hvorhos Spanddagene vel skulde forrettes af Gaardmændene alene, men komme dem tilgode i Fordelingen efter Forholdet af een Spanddag mod 3 Gangdage. Men foruden at denne sidste Fremgangsmaade vilde blive endeel compliceret, saa er den aldeles afvigende fra de hidtil gjeldende Regler, der end ikke ville, at Gaardmændene forrette deres Kjørseler til Kirken i Forhold til Hartkornet; hvortilmod 2—22—68 og endydermere de spectelle Anordninger af 13de December 1701 og 26de Marts 1702, samt Resolution af 1ste Marts 1730 medføre, at alle Kjørpligtige have lige mange og lige lange Kjelser at forrette. Den Betragtning, at alle Menighedens Beboere nyde Kirkens Goder, medens dog Hartkornsbrugere, in specie som Tiendepligtige, i det hele bidrage mere til Kirkens Fornødenheder end Huusmændene, har uden tvivl gjort, at Lovgiveren, ved Fordelingen af den her omhandlede Byrde,

ei har været omhyggelig for, at den skulde gaae efter Hartkornet eller for at Huusmændene blot skulde deel, tage efter det Forhold, hvori de ellers kunne antages at staae til Gaardmænd, ligesom Skoleanordningen heller ikke har tagtaget dette Forhold.

Iøvrigt fandtes en nærmere Forklaring fornøden, for at bestemme, hvem der ved foransørte Leilighed skal ansees som Gaardmand eller Huusmand. Da Cancellie=Skrivelse af 18de April 1795 bestemmer, at Kjørseleerne skulle forrestes af samtlige Bønder, som have Heste og Vogn, uden Hensyn til Hartkornet, og at Huusmændene og de, som intet Hartkorn have, bør tage lige Deel med Gaardmændene i at forrette Haandlanger=Arbeidet, saa kunde dette muelig give Anledning til, at Man i Keglens Anvendelse lod det komme an paa, hvorvidt den Paagjeldende holdt Heste og Vogn eller ikke. Men da Ordet "Bønder" dog er brugt i Opposition mod Ordet "Huusmand," synes det ikke, at det herved positivt er afgjort, at ogsaa Huusmænd, som holde Heste og Vogn, skulle deeltage i denne Byrde, og, skjøndt Anordningerne af 13de December 1701 og 26de Maii 1702 vise, at selv de ringeste Gaarde skulle præstere lige Kjørseleer med de større, saa kan dog ei heraf uledes, at Kjørpligt kan paalægge en egentlig Huusmand, hyortil ei heller 2—22—68 giver Anledning. Der kunde og i ældre Tider saameget mindre tænkes paa at paalægge Huusmænd at forrette Kjørseleer, som det

da var noget aldeles usædvanligt, at en Huusmand holdt Heste og Vogn. Nu derimod holde paa mange Steder Huusmænd, der kun have faa Tønder Land, enten aldeles for egen Regning eller i Fælledskab med een eller flere Naboe-Huusmænd, Heste og Vogn af maadelig Beskaffenhed. Disse maatte altsaa, naar det virkelige Hestehold skulde gjøres til Regel, ogsaa udrede Kjørseler med Materialier til Kirken, uagtet ofte deres Kjøretøis Beskaffenhed ingeniunde tillader at afbenytte det til slige Kjørseler, og de altsaa dertil maatte leie anden Befordring. Andre Huusmænd, der holde Befordring, have vel mere Jord, men som er en Parcel fra en nedlagt Bøndegaard, og for dem indeholder da Forordningen af 3die December 1819 Reglen. Da isøvrigt Lovgivningen i andre Henseender antager Besiddelsen af 1 Td. Hartkorn, som begrænsende Forfjellen mellem Gaardmænd og Huusmænd, fandtes det rigtigst, at denne her tjener som Norm, for at afgjøre, hvorvidt det paaligger en Jordbruger enten alene at præstere Gangdage eller tillige Spandage til Kirkens Bygning og Reparation.

Der er en Deel, der kunde synes at tale for, at Underster ikkun skulde tilpligtes at tage halv Omgang mod Huusmænd. Ligesom imidlertid det Kongelige Rentekammer meente, at disse sidste burde have lige Forpligtelser med de første, saaledes maatte ogsaa Cancelliet tiltræde denne Mening, der stemmer med hvad der med Hensyn til Belæarbejde er bestemt

ved Forordningen af 13de December 1793 §. 32 og Placat af 4de April 1800 §. 7, ligesom og Lovens 2—23—13 paalægger Inderster og Huusmænd lige aarlig Pengecontribution til Kirken; hvortil endnu kommer, at Inderster udgjøre en Klasse, som ofte falder Sognemændene til Byrde. Iøvrigt fandtes dog Bestemmelsen om at Huusmænd og Inderster efter lige Omgang med Gaardmændene bør forrette Haandlanger-Arbejdet til Kirkenes Vedligeholdelse, at burde indskrænkes derhen, at denne Deeltagelse kun fordres af de Huusmænd og Inderster, der ere arbeidsdygtige nok til personlig at kunne forrette dette Arbejde; thi at paalægge dem, at de i andet Fald skulle lade det besørge ved andre dertil leiede Folk, vilde for svagelige Huusmænd og Indsiddere blive en alt for svær Byrde.

For at have Sikkerhed for, at Omgangen rigtig overholdes og Vedkommende betimelig forud vorde underrettede om Arbejdet, de skulle afgive, sandt Cancelliet det fremdeles hensigtsmæssigt, at alle Tilsigelser, saas vel til forommeldte Pligtkjørseler, som Haandlangers Arbejde, skee i det seneste 2 Dage forud, inden Kjørselen skal afgives eller Arbejdet præstere, og at vedkommende Kirkepatron, eller den, der træder i hans Sted, holder over Tilsigelserne til disse Kjørseler og Arbejder en Protocol, som, naar forlanges, bør forevises Amtmanden, for at godtgjøre, at behørig Omgang blandt Sognemændene derved er lagttaget; ligesom det iøvrigt i paakommende Tvistigheder, angaaende om nogen behørig er tilfagt eller ikke, maa paa

ligge Kirkepatronen lovlig at bevise, at dette er skeet. I Tilfælde af, at nogen Tvistighed maatte opstaae i Anledning af Bestemmelsen om disse Kjørseler og Arbejder, ansaaes det iøvrigt at være rettest, at denne afgjøres ved vedkommende Amtmands Kjendelse.

At Controllen med at behørig Omgang iblandt de til Kirkerne Arbeidspligtige iagttages paalægges Kirkepatronen, maatte Cancelliet ansee tilstrækkelig hjemlet; thi hvad de Kirker angaaer, som tilhøre en Privatmand, da kan det ikke være nogen anden end denne eller hvem han dertil antager, som det kan tilfalde at holde den i Lovens 2—22—68 befalede Bog. Det er nemlig Kirkepatronen, som har at foranstalte Bygningsarbejdet, og det er ham, der er berettiget til at requirere den Hjælp af Sognemændene, Loven hjemler. Det er altsaa ogsaa ham, som derom bør holde Rigtighed paa samme Maade, som en Jordbrot ellers over Hovet. Kirkepatronen skal og efter 2—22—9 hjælpe sig med en af sine egne eller i al Fald af Andres Bønder til Kirkeværg, og en saadan vil ikke altid være flippet til den omhandlede Rigtigholdelse, ligesom det og syntes ubilligt, om han til Kirkepatronens Bedste skal bebyrdes dermed. Vel er det ofte Tilfældet, at Kirkepatronerne bue uben for Sognet, endog i en fremmed Provinde; men derfor er og det ovennævnte Udtryk "eller den, der træder i hans Sted," tilføjet. Kirkepatronen maa dog have en Fuldmægtig paa Stedet, der, foru-

Ven at indcassere Kirkens Indtægter, kan iagttage hans Pligter med Hensyn til Kirkens Vedligeholdelse m. v.

Hvad der, gjelder om Pligtkjørseler og Pligtarbejde for Kirken, maatte og være anvendeligt paa de Kjørseleer og det Arbejde, som til Kirkegaardens vedværende Vedligeholdelse gjøres fornødent.

Efterat Sagen saaledes var foredraget Hans Majestæt udkom den 18de April sidstleden følgende allerhøieste Placat.

Vi Frederik den Sjette, af Guds Naade Konge til Danmark, ic. ic. Gjøre vitterligt: At da Vi have bragt i Erfaring, at der følges meget forskellige Regler ved Fordelingen af det Gangdagsarbejde, Sognebeboerne ere pligtige at forrette til Landsbykirkenes og Kirkegaardenes Istandsættelse og Vedligeholdelse, saa have Vi anseet det for gavnligt at denne Sag kunde ordnes ved en almindelig Bestemmelse.

Vi byde derfor, som følger:

§. 1.

Alle Bønder, der have en Lønbe Hartkorn eller derover i Brug, bør, efter lige Omgang og uden Hensyn til Hartkorn, forrette alle de Pligtkjørseler til Sognekirkens Bygning og til dennes og den samme tilliggende Kirkegaards forsvarlige Vedligeholdelse, hvilke ifølge Lov og Anordninger rettelig af Sognemændene kunne fordres; dog, hvor det Hartkorn, der tilligger et Bøndested, er en Parcel af en Bøndergaard, bliver den samme forhen paaliggende Kjørsel.

pligt at fordele paa den i Vor Forordning af 30de December 1819 §. 4 foreskrevne Maade.

§. 2.

I Udredelsen af det Haandlanger=Arbejde, som ifølge Lov og Anordninger af Sognemændene bør udredes til Kirkerens Bygning og Reparation, bør hver arbejdsfær Huusmand og Indsidder tage lige Deel med Sognets Gaardbrugere, alt efter Omgang.

§. 3.

Alle Tilføjelser, saavel til forommeldte Pligt=Kjørseler som Haandlanger=Arbejde, bør skee i det seneste 2 Dage forud, inden Kjørselen skal afgives eller Arbejdet forrettes; og bør Kirkepatronen eller den, der træder i hans Sted, over Tilføjelserne til disse Kjørseler og Arbejder holde en Protocol, som, naar forlanges, for Amtmanden bør forevises, for at godtgjøre at behørig Omgang blandt Sognemændene derved er tagtaget; ligesom det ogsaa i paakommende Tvistigheder angaaende om Noget behørig er tilfagt eller ikke, paaligger Kirkepatronen lovlig at bevise at dette er skeet.

§. 4.

Alle Tvistigheder, som opstaae i Anledning af Bestemmelserne om fornævnte Kjørseler og Arbejder, blive at afgjøre ved vedkommende Amtmands Kjendelse.

Hvorefter alle Vedkommende sig allerunderdanigst have at rette.

Fra det Kongelige General=Soldkammer og Commerce=Collegium er den 15de April sidstleden udkom-

met følgende Placat for Hertugdømmene Slesvig og Holsten *):

Hans Majestæt Kongen har ved allerhøieste Resolution af 29de s. M. allernaadigst nedsat Udsørselstolden af fersk, saltet og røget Kjød saavel som af Pølser og Tunger til 16 Rbß. pr. 100 Pd., og af fersk, saltet og røget Flesk til 24 Rbß. pr. 100 Pd., samt tillige allernaadigst bestemt, at Udsørselstolden af saltet og røget Kjød og Flesk fra Kongeriget Danmark til Hertugdømmene, samt den i Consumtions-Tariffen for Indførselen af disse Artikler fra Hertugdømmene til Kongeriget Danmark, under Navn af Mellemrigs-Consumtion, anordnede Forhøielse for Fremtiden bortfalder.

Hvilket herved bekjendtgjøres til Efterretning for alle Vedkommende.

Fra den Kongelige General-Postdirection er den 15de April sidstleden udkommet følgende Placat:

Paa Generalpostdirectionens derom nedlagte allerunderdanigste Forestilling har Hans Majestæt Kongen under 8de April sidstleden allernaadigst resolveret: at den ved Forordningen af 22de Martii 1780 paa budne, og ved Placat af 23de Maii 1823 paa nye regulerede Afgift af Rejsende og Gods, som med Skibslæilighed besordres mellem Kjøbenhavn og Lybeck, maa for Fremtiden, forsaavidt efternævnte Dele

*) cfr. Placat af samme Dato for Danmark i Coll. Tid. for d. A., Side 338—339.

af bemeldte Afgiwt angaaer, ned sættes og bestemmes saaledes: for en Vogn med 4 Hjul til 6 Rbd. Sølv, for en Vogn med 2 Hjul til 3 Rbd. Sølv, samt at den i under No. 2 i Placaten af 23de Maa 1823 bestemte Afgiwt af 1 Rbd. 64 f. Sølv maa være gjeldende for alle Reifende uden Hensyn til, om de komme fra eller udgaae til Lybeck, og hvormange Kufferter, Pakker, Kasser og deslige de medføre, saa at den hidtil Sted fundne Forskjel i Afgiwt for de Reifende, som komme fra og de, som udgaae til Lybeck, naar de føre flere Kufferter med sig, for Fremtiden aldeles bortfalder.

Hvilket herved til alle Vedkommendes allerunderdanigste Efterretning bekjendtgjøres.

Blandede Efterretninger.

Fra det Kongelige Danske Cancellie er den 22de April afgaaet følgende Circulaerskrivelse til samtlige Amtmænd og Land- og Sæktigs Commissairer i Danmark.

§ Anledning af en hertil indkommen Forespørgsel, om de Attester, som indsendes for udeblevne nationale Heste til Artillerie- og vedkommende Cavallerie Regimenter, allene bør udstedes saaledes som i Cancelliets Skrivelse af 12te Maa 1787 til det daværende Kongelige Generalitets- og Commissariats-Collegium er bestemt, eller om ikke Attester, udstedte af en autoriseret Dyrlæge under Embeds Sed, ogsaa kunne ansees som fuldkommen gyldige, skulde Cancelliet, efter herom at have brevvexlet med det Konge-

Alle General-Commissariats-Collegium, til fornøden Underretning herved tjenstligst melde, at en paa den sidstnævnte Naade udstedt Attest maa i den omhandlede Henseende ansees ligesaa gyldig, som den i bemeldte Cancelliets Skrivelse af 12te Mait 1787 forekrevne.

Fremdeles er under samme Dato fra samme Collegium afgaaet følgende Circularskrivelse til samme Embedsmænd.

Hos Cancelliet er forespurgt: hvorvidt de Bestemmelser, Placaten af 7de November 1827 indeholder, angaaende de Tingsvidner, som optages til Brug ved Landmilitæsesessionerne, ogsaa ere anvendelige naar Tingsvidner optages, for ved Sæsesionerne at bevise Svaghedstilfælde. Da denne Bevlismande, i Overeensstemmelse med de fra det Kongelige Admiralitets- og Commissariats-Collegium modtagne Oplysninger, ogsaa er anvendelig under Sæsesionerne, saa skulde Man herved tjenstligst tilmelde (Tit.), at Placaten af 7de November 1827 for Aarsagernes Ligheds Skyld ogsaa maa tjene til Regel med Hensyn til de Tingsvidner, der saaledes optages til Afbenyttelse ved Sæsesionerne.

Cancelliet har modtaget en Forespørgsel, om den ved Collegiets Skrivelse af 6te August 1825 *) forekrevne Beedigelse af Taxationsforretninger under Voer,

*) cfr. Coll. Tid. for 1825, Side 574.

som efter Burderling overbrages en længstlevende Egetesfælle, og hvori der enten er umyndige eller fraværende Arvinger eller de tilstedeværende myndige Arvinger modsiges Taxationens Rigtighed, uanseet af Beedigelse i Placat af 31te Julii 1754 blot er krævet ved Burderinger over Gaarde og Huse, ogsaa bør finde Sted ved Taxationsforretninger over Løsøre: saa og om saadan Beedigelse, naar et Bøe stensynligt er fallit, og ingen af de Paagjeldende paastaar samme, alene af den Grund er nødvendig, at de gives umyndige Arveberettigede.

Cancelliet har herpaa resolveret den 8de Martii sidstleden, at Beedigelse i begge de omspurgte Tilfælde maa ansees fornøden.

Den 12te Martii sidstl. er meddeelt allerhøiest Confirmation aldeles gratis paa følgende Fundats for en privat Skolelærer-Enkekasse i Nørre, Sønder og Mols Herreder under Randers Amt.

1. Fra 1ste Januarii 1828 tager denne Enkekasses Oprettelse sin Begyndelse.
2. Den høieste Pension, som en Enke rimeligen kan nyde aarlig efter Interessenternes Antal, bestemmes til 8 Rd. Sølv efter den ved Forsaldstiden gjeldende Kvartalscourss *).

*) Med Hensyn til denne §. har Skoledirectionen erklæret, at det først var en Hovedbestemmelse af Interessenterne, at alle Renterne af Kasens Masse skulde anvendes til Enkerne, og altsaa alle have lige stor Deel i Renterne, men at da Fonden mueligen, ir

3. Enhver Interessent indskyder aarlig 2 Rd. Sølv, der i det seneste inden Naanedes Udgang indbetales til de valgte Bestyrere, hvilke derfor meddele vedhørlig Qvittering, samt dernæst afgive betimelig det hele samlede Bidrag til den Kongelige Kasse, for at gjøres frugtbringende; og den ved Indbetalingstiden gjeldende Quartalscours bør være Reglen, hvorefter det aarlige Contingent erlægges.
4. Naar Kassens Summa er voret til nogen betydelig Størrelse, f. Ex. til 3000 Rd. Sølv, kunne muelligen Interessenterne lindres i det aarlige Indskud.
5. Attraaer Nogen, som nu er Skolelærer, men dog ikke for nærværende Tid vil være Interessent,

den Enkernes Antal vore, kunde stige saa meget, at det kunde ansees uhenftmæssigt at uddele hele den aarlige Rente, Pensionens maximum senere er bestemt til 8 Rbdlr. Sølv for hver Enke; hvoraf altsaa følger, at den første pensionsberettigede Enke ikkun under den Betingelse nyder den hele Rente, naar sidste ikke overstiger 8 Rbdlr. Sølv; men at dersom Renten beløber til mere, end bemeldte 8 Rbdlr. Sølv, Dverskuddet skal lægges til Hovedstolen. Heraf følger altsaa, at de flere tilkommende Enker dele hvert Aars faldende Renter mellem sig, dog at de ikke nyde mere hver for sig, end det bestemte maximum 8 Rbdlr. Sølv; da, i Tilfælde af Dverskud af Renterne, naar enhver har faaet bemeldte 8 Rbdlr. Sølv, samme lægges til Capitalen,

siden at worde det, da bør han at indskyde i Kassen saa meget, som hans aarlige Indskud kunde have beløbet sig, hvis han fra Begyndelsen af havde været Deeltager. Dog kan en efter Kassens Foundation kaldet og ej forhen i Embede værende Skolelærer tiltræde som Interessent, imod til ovennævnte Tid at indbetale 2 Rd. Sølvs aarlig, uden at derfor tages Hensyn til den Tid, da han ikke var i Embede og som Følge heraf ikke Interessent. Men Ingen bør efter Kassens Foundation indlemmes i Interessentskabet, uden med de fleste Medlemmers Samtykke.

6. Skulde nogen Skolelærer, ogsaa udenfor de 3 nævnte Herreder, ønske at tiltræde, da kan sligt ogsaa skee paa ovennævnte Bilkkaar, og deres Navne og Opholdsteder indføres i det Register over Interessenterne, som stedsse bør være i Bestyrernes Bærge; ligesom deres eventuelle Enker nyde den Ret, som denne Fundats hjemler andre Enker, hvis Mænd have været contribuerende Medlemmer.
7. At en Skolelærers Forflyttelse af Herredet ikke bør udelukke ham, naar han til rette Tid erlægger sin Contingent, er en Selvfølge.
8. Som Bestyrere vælges 2de af Interessenterne, der fortiden efter sættes Dnske og Valg ere Chordegne Thaanum i Ebbeltoft, og Skolelærer Brønnum i Hyllested, hvilcke dog ikke ere plig-

tige til at forestaae denne Function længere, end 2 Aar. Skulle disse Bestyrere enten formedelst Dødsfald eller, naar de 2de Aar ere forløbne, efter eget Anske fratræde, da vælges nye efter fleste Stemmer. Dog bør begge Bestyrere ikke fratræde paa eengang.

9. Saasnart det aarlige Indskud er skeet, blive de samlede Penge til en bestemt Tid af Bestyrerne indsendte til den Kongelige Amtstue i Ebeltoft, for der at modtage Bevlis for deres Indsendelse, og hvorfra ogsaa den aarlige Rente hæves med 4 pCt.
10. Skulde i eet eller flere Aar ingen til Pension af denne Kasse berettigede Enker være, da lægges Renterne til de aarlige Indskud, for at forøge Capitalen.
11. Da vistnok mange af Interessenterne ere uforsmuende og det aarlige Indskud ikke er ubetydeligt i Forhold til deres Embeders Indkomster, saa tillades det Enhver, som maatte ønske det, at indbetale deres aarlige Bidrag i 2de Terminer, saasom til Juul og Paaske; men da bør Indbetalingen skee i rede Sølv, fordi hverken Bestyrerne, Kassen, eller Contribuenterne selv skulle lide Tab ved Kvartalscoursens Forandring.
12. Restancer kunne og bør ikke taales; thi til 11te Junii skulle Bestyrerne indsende det hele Beløb af Indskuddene i Ant. luen, hvormed ingen Hen-

stand kan gives. Derfor bestemmes, at hvo, som ikke inden Nati Maanedes Udgang har indbetalt sit hele aarlige Bidrag, ansees ikke længere for deeltagende, men udslettes af Interessentskabet, og erholder ingen Godtgjærelse hverken for sig selv eller Enke for de gjorte Indskud.

13. Til Sikkerhed for at Bestyrerne opfylde deres Pligter efter Foreningens Djemeed, bør disse aarligen inden August Maanedes Udgang aflægge Regnskab for Indtægt og Udgiwt; nøiagtigen opgive Interessenternes Antal; med Qwittering fra Amtstuen bevise Contingentets rigtige Indsendelse, samt bevise Renteuddelingen ved enhver Enkes Qwittering og Leveattest. Dette Regnskab indsendes til Amtsfoledirectionens Revision og Decision.
14. Saasnart det aarlige Regnskab er forfattet, bør Bestyrerne lade en summarisk Extract af samme circulere til alle Interessenterne, hvoraf enhver kan faae Kundskab om Kassens Tilstand.
15. Naar nogen herefter attraaer at vorde indlemmet i Interessentskabet, bør disse med skriftlig Begjæring derom henvende dem til Bestyrerne, hvilke ved det aarlige Regnskabs Circulation lade saadanne skriftlige Begjæringer tilligemed egne Bemærkninger medfølge, og enhver Interessent afgiver dernæst sit Votum, hvorefter Bestyrerne tilkjendegive den Ansøgende, om hans Begjæring af de fleste er samtykt eller ikke, og om

Han paa Grund heraf kan indlemmes i Interessentsskabet eller ikke.

16. Bestyrerne bær af det aarlige Indskud godtgjøres de nødvendige Udgifter, de have havt ved Kassens Bestyrelse, saasom Skrivematerialier, Postpenge ic.; men for deres Arbeide bær de aldeles ingen Betaling have.
17. Iøvrigt staaer det enhver Interessent frit for, skriftligen at indsende til Bestyrerne ethvert velgrundet Forslag, som med deres Bemærkninger og Votum omsendes til Interessenterne; og, hvis det da erholder de flestes Bifald, sendes det af Bestyrerne til Skoledirectionens Approbation.
-

Under 16de April sidst. er Stadshauptmandsskabet i Kjøbenhavn allernaadigst rescriberet saaledes:

"Da Vi have fundet det hensigtsvarende at ansætte under Stadshauptmanden i Kjøbenhavn saavel en Commandeur for det borgerlige Infanterie, som for det borgerlige Artillerie, saa befale Vi herved følgende:

§. 1.

Stadshauptmanden fører som hidtil Overcommandoen over begge fornævnte borgerlige Corps. Som en Følge heraf modtage Corpscommandeurerne Befalinger fra ham og indgve til ham Forslag, Rapporter og Meldinger. Commandeurerne forestaae desimod Tjenstedetallen og Exercitsen, enhver ved sit

Corps. De vedblive tillige at være Bataillonscommandeurer.

§. 2.

Naar disse Corpsfer præsenteres for Os, ledsager Stadshauptmanden ved Vor Ankomst Os langs med Fronten, for at erfare, om Vi have Noget at befale, indgiver derefter Reviuelisten og commanderer ved Reviuemarschen. Men naar denne er tilendebragt og Corpserne igjen ere opmarscherede, overtages Commandoen af den vedkommende Commandeur, der lader udføre den Exercits og de Maneuvrer, Vi maatte befale. Ved al Exercits skal hans Bataillon commanderes af en characteriseret Major.

§. 3.

For Inspecteuren over Infanteriet eller Artilleriet præsenteres Corpserne af Commandeurerne; dog skeer dette i Stadshauptmandens Overværelse.

§. 4.

Hvor ofte, til hvilken Tid og paa hvilket Sted der skal exerceres, derom indgive Corpscommandeurerne Forslag til Stadshauptmanden, som tager samme under Overveielse og tilkjendegiver dem sin Beslutning. Stadshauptmanden overværer Corpsernes Ovelser, saa ofte han finder for godt, og dersom han paa Stedet maatte finde noget at bemærke eller erindre, tilkjendegiver han vedkommende Corpscommandeurer saadant.

Naar Corpscommandeurerne have gjort Udkaft til det Maneuvre de ønske at vise ved Dynstringen

for Os, have de, forinden de lade Corpserne begynde paa sammes Dvelse, derom at conferere og aftale det fornødne med Stadshauptmanden.

§. 5.

De i Reglementet af 1ste Junii 1808 §§. 22 og 51 omtalte Rapporter m. m. indgives herefter af Bataillonscommandeurerne til Corpscommandeurerne, ligesom de i alt hvad den militaire Tjeneste og Commando angaaer have at henvende dem til ham, der i saa Henseende holder sig denne Befalings §. 1 efterrettelig, eller afgjør selv Sagen, forsaavidt Stadshauptmanden har overdraget Afgjørelsen til ham.

§. 6.

Corpscommandeurerne indgive til Stadshauptmanden Forslag saavel til Afgang som til Avancement eller Forflyttelse i Officeresklassen, hvornæst han efter bedste Overbeviisning og uden Tilbageholdenhed ytrer i en Forestilling til Os sin Formening om Sagen, og fremsætter de Forslag, han i forekommende Tilfælde maatte finde hensigtsmæssigere. Hvad Afgang og Ansættelse af Underofficerer og de med dem i Klasse staaende Betjente betræffer, indgive Corpscommandeurerne ligeledes deres Forslag, men Afgjørelsen skal ene være overladt til Stadshauptmanden.

§. 7.

Ved Vor Parole møder som hidtil blot Stadshauptmanden med en Chefsadjutant. Officerer af Corpserne præsenteres Os af førstnævnte, og alle saavel skriftlige som mundtlige Meldinger til Os skee ved

ham, ligesom han har at indlevere eller indsende til Os Ansøgninger fra Individer under Borgerbevæbningen militaire Gjenstande betræffende.

§. 8.

Stadshauptmanden vedbliver at være Jurisdictionsschef for begge Corpserne. I denne Henseende skeer ingen Forandring i Tjenstforholdene.

§. 9.

Parolen for begge Corpser udgives af Stadshauptmanden til de Lieder og paa det Sted, han bestemmer. Ved denne Parole møde, saa ofte Stadshauptmanden finder det fornødent og forlanger det, begge Corpscommandeurerne, (eller i deres Forsald en Stabsofficer) med deres Adjutanter, Chefs-Adjutanterne og de Officerer, som Stadshauptmanden maatte lade tilstige. Det, som befales af Stadshauptmanden, have Commandeurerne derefter at bekjendtgjøre for Corpsernes Bataljoner.

Regiments-Adjutanten møder derimod dagligen hver Formiddag hos Stadshauptmanden, for at indføre i hans Parol-Protocoller de for begge Corps indkomne Ordres og Resolutioner, og for derefter at udsærdige til hans Underkrift de fornødne Communicationer og Bekjendtgjørelser. Han holder de øvrige ved Stadshauptmandskabet fornødne Lister og Protocoller i behørig Orden, og iagttager lævrigt de Pligter, Infanterie-Reglementets 3die Deel Pag. 60 fastsætter, forsaavidt de maatte være anvendelige ved disse Corpser.

§. 10.

Uden Stadshauptmandens Billie eller Befaling maa ingen Deel af Borgervæbningen samles under Gevær.

§. 11.

I Stadshauptmandens Forsald bestyres hans Tjeneste af den ældste Corpscommandeur.

§. 12.

De i Reglementets 23de §. omhandlede Reispermissioner meddeles Indvilder, som ei henhøre udelukkende til noget enkelt Corps, af Stadshauptmanden, men for øvrigt og forsaavidt bemeldte §. ei har overladt saadant til Bataljonscommandeurerne eller Compagniecheferne, meddeles flige Permissioner af Corpscommandeurerne.

§. 13.

Kasse-Commissionen skal for Fremtiden bestaae af begge Corpscommandeurerne, af den ældste Bataljonscommandeur, ligemeget til hylket Corps han henhører, og af Regimentsquarttermesteren. Corpscommandeurerne tiltræde de i Reglementets §. 44 nævnte Commissioner, og skulle Commandeurerne for det borgerlige Infanterie og det borgerlige Artillerie indtil videre vedblive at være Medlem af den borgerlige Indrulleringscommission.

§. 14.

Exerceerskolen for hvert Corps underlægges dets Commandeur. Som en Følge heraf giver Stadshauptmanden sine Befalinger Exerceerskolen angaaende gjennem Corpscommandeurerne, der for øvrigt have

det Tilsyn med Øvelserne, som de finde passende og hensigtsmæssigt. Stadshauptmanden besøger Exerceer-skolerne saa ofte hans øvrige Forretninger tillade ham det, og finder han noget der at erindre eller bemærke, tilkjendegiver han vedkommende Corpscommandeurer saadant.

Exerceer-Inspecteurernes Forhold til Stadshauptmanden, som Chef, bliver usorandret, uagtet det Forhold, de træde ind i under vedkommende Corpscommandeurer med Hensyn til Skolerne.

§. 15.

Den yngste Chefsadjutant ved hvert Corps afgives som Adjutant for Commandeuren, og tilstaaes denne endvidere en af de Commandoskrivere, som for tiden haves.

§. 16.

Corpscommandeurerne skulle for Fremtiden i Embeds Anliggender føre et Seigl. ligt med behørig Forandring det, som ved Reglementets §. 80 er forundt Bataillonscommandeurerne.

§. 17.

Stadshauptmanden bær som hidtil afvejlende bære, begge Corpsers Uniform.

Ved at meddele disse Bestemmelser ville Vi, at det for øvrigt skal have sit Forblivende ved Reglementet for Kjøbenhavns Borgervæbning af 1ste Junii 1808."

Ledige Embeder.

Under det danske Cancellie: Karum og Kirkeværnløse Sognekald i Sjælland, 400 Rbd. — Tønning og Træden Sognekald i Aarhus Stift, 200 Rbd.

Befordringer og Afgang.

Under det danske Cancellie: Den 25de April er Fuldmægtig i Skifte- og Brevskriver-Contoiret under den Kongelige Lands-Overret samt Hof- og Stadsret, P. Jversen, udnævnt til Cancelliraad; Cænd. jurisk P. L. Benzon til Procurator ved alle Over- og Underretter i Danmark, Høiesteret undtagen.

Collegial-Tidende.

Med kongeligt allernaadigt Privilegium.

No. 27. Den 10de Maii 1828.

Trykt i det Kongl. Baisens. Bogtrykkeris af C. F. Schubart.

Undertegnede ere Redactører, Forlaggere og Udgivere af denne Tidende:

Peter Johan Monrad, Anders Sandse Ørsted,
Deputerede i det kongelige danske Cancellie.

B e v g i v n i n g.

I Anledning af en til Cancelliet indkommen Forespørgsel angaaende en enkelt Bragningen vedkommende Gjenstand indhentede Cancelliet Betænkning fra Committeeen for Grosserer = Societetet her i Staden, som da i denne Betænkning blandt andet yttrede, at det Waand paa Handelen, som ved den hidtil gjeldende tvungne Bragning af visse Varesorter, saasom af saltet Kjød, saltet Fisk, Tran og Tjære, naar disse Varer hertil indføres, har fundet Sted, formeentligen ikke længere kunde ansees gavnligt eller hensigtsmæssigt, og at det derimod maatte ansees magtpaaliggende at træffe enhver Foranstaltning, hvorved den høieste Grad af Frihed i Handelen kan fremmes. Committeeen tog derfor saa meget mindre i Betænk-

ning at tilraade den tvungne Bragnings Affkaffelse, som den under de nærværende Forhold ikke tjener til Opnaaelsen af de Diemed, paa Grund af hvilke den kan antages paabuden. Disse ere deels at sikre Forbrugerne for uredelig Behandling af Kjøbmanden, deels at skaffe enkelte indenlandske Producter større Udsald og derved bedre Affætning uden Riget. Men det første Diemed kan saa meget mindre i nogen mærkelig Grad opnaaes ved Bragningen, som denne dog ikke finder Sted i det Varerne gaae over i Forbrugernes Hænder, men kun i det Dieblik, de komme i Kjøbmandens Besiddelse; og, om det sidste Diemed end i fordums Tid er blevet fremmet ved Bragningen, saa skal Man dog nu, efter Committens Erklæring, paa fremmede Steder ikke længer tage saadant Hensyn til Bragemærkerne, at Varernes Credit derpaa kan beroe.

Det Kongelige General- Toldkammer og Commerce-Collegium ansaae det ogsaa ønskeligt, at der i den omhandlede Henseende finder den størst mulige Frihed Sted, da den tvungne Bragning formeentligent ikke længere svarer til den Hensigt, formedelsk hvilken den i ældre Tider blev anordnet, og det desuden maa ansees naturligt, at overlade til Kjøberens og Sælgerens gjensidige Interesse, at bestemme og paasee Varernes Qualitet.

Stadens 32 Mænd, hvis Erklæring tilligemed Kjøbenhavns Magistrats blev indhentet, tiltraadte liges

ledes den Mening, at den tvungne Bragnings Af-
 skaffelse vilde være ønskelig; og Cancelliet maatte være
 aldeles enig i dette Forslag. Foruden at det nemlig
 maa erkjendes, at Bragningen end ikke altid giver
 Kjøbmanden Sikkerhed for Varernes Godhed, saa
 kan den i det hele endnu mindre være betryggende
 for Forbrugerne, der deels i Almindelighed ikke er
 holde Varerne i de med Bragemærker forsynede Em-
 ballager, deels i al Fald ere udsatte for, at de siden
 Bragningen foregik ere blevne bedærvede. Det er
 og kun enkelte Vareforter, som have været Tvangsfor-
 pligtelse til Bragning undergivne, medens andre,
 der baade høre til dem, der meest ere Fordærvelse un-
 derkastede, og tillige til dem, som ere af sær Vigtig-
 hed for Indvaanerne, ingen saadan Forpligtelse have
 været undergivne, til Exempel, Smør. Man maa
 desuden antage, at Grosferer-Societetets Committee,
 der indeholder flere af Statens indsigtsfuldeste og meest
 agtede Handlende, bedst maa kunne bedømme Brag-
 ningens Værd saavel paa Udførsels- som paa Ind-
 førselsvarer; og Forbrugernes Interesse er her i
 Grunden den samme som de Handlendes. Dersom
 Bragningen virkelig indeholdt den fornødne Garan-
 tie for Varernes Godhed, maatte det ogsaa netop
 for Kjøbmanden, der modtager Varepartier til For-
 handling, være vigtigt at have denne Garantie, ef-
 tersom han er den, der taber meest ved at erholde
 flette og derfor uaffættelige Varer. Iøvrigt vil na-

turkligvis Bragning, uagtet den ikke længere bliver en tvungen Sag, ligesuldt benyttes i alle de Tilfælde, hvori den virkelig, efter Tid og Omstændigheder, kan bidrage til større Betryggelse og Credit for Handelsvarers Godhed. Da isørrigt de Varer, som ere Ojensstand for tvungen Bragning, høre til de grovere Varefortes, ved hvis Omsætning de Handlende, især under de nuværende Handelsforhold, ordentligvis maa tage til Takke med saa Procent, saa er det begribeligt, at allerede en liden Udgift her kan have en besværende Indflydelse paa Handelen; imidlertid er det mere den Gene, hin Forpligtelse fører med sig, end selve Udgiften, som er Handelen til Byrde.

Iøvrigt fandt Cancelliet, at det ved Forandringens Iværksættelse maatte tages Hensyn til ikke at stille de nu ansatte Bragere ved de Indtægter, deres Stillinger under den hidtil værende Tingens Orden have givet dem. Omendkjendt nemlig deres Functioner vel egentlig efter deres Natur maaskee snarere blot vare at betragte som autoriserede Erhvervs-grene, hvorved de selv maatte bære den Risiko, at deres Tjeneste og de dermed forbundne Indtægter ganske eller tildeels maatte bortfalde, naar forandrede Lov og Indretninger maatte medføre saadant, saa vilde det dog, efter den Synspunkt, hvorfra deslige Forretninger hidtil er betragtet, være ubilligt at betage Bragerne den Indtægt, som den hidtil gjeldende Tvangsforpligtelse har forskaffet dem, uden Godtgjæ-

velse for de nuværende. Ved aldeles lige Leiligheden er det og sørget for at Intet Afbræk skulde ske i de Bestillingsmænds Raar, der, paa den Tid, Forandringen skete, vare i Tjenesten. Saaledes have Placat af 22de August 1788 og Fdg. af 29de October 1791 §. 3, forbeholdt de daværende Maalere den dem tillagte Betaling for Kornvarers Maaling, uagtet det blev tilladt Sælger og Kjøber, selv at maale Kornvareu uden de beskikkede Maalers Mellemkomst; ligeledes har Fdg. af 1ste Februar 1797 §. 33 tillagt Velerne Erstatning for det Tab, de lide ved Bestemmelsen i sammes §. 32, hvorefter al Veining ved Told- og Consumtionsvæsenet herefter skulde forrettes af Told- og Consumtionsvæsenets egne Betjente. Paa lige Maade blev vedkommende Embedsmænd tilkædet Erstatning, da den forhen paabudne tvungne Bragning af saltet Sild, som udføres fra Aalborg eller andre Steder ved Limfjorden, ved allerhøieste Rescript af 21de Mait 1823 *) blev ophævet. I fornævnte Henseende blev det derfor anseet passende at bestemme, at de for Tiden beskikkede Bragere for deres Embedstid skulde beholde Ret til Betaling i alle Tilfælde, hvor Bragning efter de hidtil gjeldende Anordninger er nødvendig, hvad enten deres Tjeneste begjæres eller ikke.

Efterat Sagen saaledes var foredraget Hans Majestæt og Collegiets Indstilling havde fundet allers

*) See Coll. Tid. 1823, S. 366.

Høieste Bifald, udkom den 30te April afslæden følgende allerhøieste Placat:

Vi Frederik den Sjette, af Guds Naade Konge til Danmark, ic. ic. Gjøre vitterligt: At, da den Forpligtelse, som hidtil har fundet Sted til at underkaste visse Varer Bragning, under de nærværende Handelsforhold ikke længere svarer til det Nies med, hvort denne Indretning i ældre Tider er indført, saa have Vi allernaadigst fundet for godt nu at befrie Handelen for dette Baand; hvorhos Vi dog have anseet det for billigt, i Overeensstemmelse med hvad der ved andre lignende Leiligheder har været anordnet, at stikke de nu ansatte Bragere de Indtægter, som deres Tjeneste for Tiden giver dem.

Vi byde derfor som følger:

§. 1.

Den i de hidtil gjeldende Anordninger hjemlede Evangsforpligtelse til at lade visse Vareforter underkastet Bragning skal for Fremtiden aldeles bortfalde, saa at det skal beroe paa vedkommende selv, om de attraae Bragerens Tjeneste eller ikke.

§. 2.

Uagtet den tvungne Bragning saaledes fra nu af ophører, skulle dog de for Tiden beskikkede Bragere for deres Embedstid beholde Ret til Betaling i alle de Tilfælde, hvor Bragning efter de for nærværende Tid' gjeldende Anordninger er nødvendig, hvad enten deres Tjeneste begjæres eller ikke.

Hvorefter alle Vedkommende sig alierunderdanigst have at rette.

Blandede Efterretninger.

Fra den Kongelige Quarantaine-Direction i Kjøbenhavn er den 6te Maii sidstleden udstedt følgende Bekjendtgjørelse:

De Lande, Stæder og Øer, som, efter de sidste til Directionen indkomne officielle Beretninger, indtil videre anses for smittede, ere:

- a) Constantinopel,
- b) Algier.
- c) Tunis.
- d) Marocco,
- e) Smyrna, i Provindsen Anatolien.
- f) Den Candia.

For mistænkte Lande og Stæder anses indtil videre:

- a) Alle tyrkiske Havne, med Undtagelse af de som smittede foransørte.
- b) Det afrikanske Barbarles øvrige Havne og Stæder.
- c) De vestindiske Øer. Dog skulle de fra de danske vestindiske Øer ankommende Skibe kunne befries for at lægges under Quarantaine, saafremt de foruden Sundhedspas medbringe behøvrige, af Vedkommende under Embedsauthoritet udstedte, Sundhedsattester.
- d) Nord-America. Dog fritages de fra disse Havne ankommende Skibe for Quarantaine, saafremt

de foruden Sundhedspas ere forsynede med behørig Sundhedsattester fra de derværende Kongelige danske Consuler, eller disses Vice-Consuler. Alle andre Lande, Stæder og Øer i og udenfor Europa blive at ansee som aldeles umistænkte.

Fortsættelse af Efterretningerne om ledige geistlige Embeders Indtægter og de derpaa hvilende Byrder.

(See Coll. Lib. for d. N, No. 22, Side 311.)

419) Hartbe og Bramdrup Sognekalb i Ribe Stift er efter den gamle Angivelse anslaaet til 280 Rbd., men har nu følgende Indtægter: 1) Kornstjenden af begge Sognes 232 Edr. 7 Skpr. 1 Fdkr. 1 $\frac{1}{2}$ Alb. udgjør omtrent 108 Edr. Rug; 2) Smaarsjæls 1 Pd. Ost af hver Edr. Hartkorn; 3) Offer og Accidentser omtrent 140 Rbd. Sølv; 4) Præstegaarden staaer for Hartkorn 6 Edr. 2 Skpr. 2 Fdkr. 2 Alb.; 5) Annergaard, der staaer for Hartkorn 3 Edr. 5 Skpr. 3 Fdkr., giver i aarlig Afgift, i Forbindelse med en Fæstere tilhørende Gaard, 9 Edr. 5 Skpr. Rug, 1 Edr. 4 Skpr. Byg og 1 Rbd. Sølv, samt 1 lang og 4 korte Vgter. Paa Kaldet hviler en Afgift af 26 Rbd. 3 Mk. Sølv, ifølge allerhøjeste Resolution af 28de Februar 1812, som Godtgjærelse for Forbedringer paa Præstegaarden, hvilken Afgift ophører med Aaret 1832.

420) Estvad og Rønberg Sognekalb i Ribe Stift er tilforn anslaaet til 140 Rbd., men har

nu følgende Indtægter: 1) Begge Sognes 282 Edr. Hartkorn giver omtrent 83 Edr. Rug, 24 Edr. Byg og 13 Edr. Havre; 2) Qvægtienden omtrent 4 Rbd. r. Sølv; 3) Offer og Accidentser 80 Rbd.; 4) Smaaredsel 16 Del Væg og 12 Lpd. Smør; 5) Præstegaardens Hartkorn er 6 Edr. 4 Skpr. 1 Fdkr.; 6) Annergaarden, af Hartkorn 5 Edr. 2 Skpr. 2 Fdkr. 2 Alb., giver aarlig Afgift 3 Rbd. 2 Mk. r. Sølv, 4 Edr. 4 Skpr. Rug og desuden Smaaredsel af Ost, Smør og Væg; 7) Mensalgods af Hartkorn 3 Edr. 2 Fdkr. 1 Alb. giver i aarlig Afgift 6 Rbd., samt gjør 2 Reiser hver paa 4 Mill. Paa Kaldet hylles Enkepension.

421) Farum og Kirkeværlose Sogneskald i Sjælland. Det er tilforn anslaaet til 400 Rbd., men har følgende Indtægter: 1) Tienden af Farum Sogns 178 Edr. Hartkorn har hidtil været bortaccoroderet for 5 Skpr. Sød (af Rug, Byg og Havre) pr. E. Hartkorn, hvori var indbefattet Qvægtienden og Smaaredsel; 2) Af Kirkeværlose Sogns 286 Edr. tiendeydende Hartkorn er omtrent Tienden af $\frac{2}{3}$ bestemt ved Tiende-Commissions Kjendelse til 5 à 6 Skpr. Sød pr. E. Hartkorn; 3) Offer og Accidentser omtrent 450 Rbd.; 4) Præstegaardens Areal er omtrent 100 Edr. Land; 5) Annergaarden giver en aarlig Indtægt af 290 Rbd. 5 Mk. Sølv.

422) Tønning og Træder Sogneskald i Aarhus Stift er tilforn anslaaet til 200 Rbd., og har nu følgende Indtægter: 1) Korn- og Qvægtiens-

den af Sognekens 165 Tdr. 6 Skpr. Hartkorn anslaaes til omtrent 35 Tdr. Rug, 35 Tdr. Byg og 70 Tdr. Havre; 2) Offer og Accidentser omtrent 60 Rbd.; 3) Alle tre Tiender af en Annergaard i Trøden paa 4 Tdr. 6 Skpr. Hartkorn; 4) Mannest og Smaaredsel omtrent 10 Lpd. Ost, nogle Lpd. Smør og nogle Sene Hg; 5) Præstegaardens Hartkorn er 5 Tdr. 8 Skpr. 1 Fdkr. 2 Alb. med et Areal af omtrent 60 Tdr. Land. Den stiller ingen Cavalleriehest.

(Fortsættes).

Ledige Embeder.

Under det danske Cancellie: Borgemeister=Byesfoged= samt Bye- og Raadstue=Skriver=Embedet i Korsfær. — Sjørring og Taarsted Sognekald i Aalborg Stift, 220 Rbd.

Under Generaltoldkammer= og Commerces Collegiet: Toldcontroleur=Embedet i Uetersen.

Befordringer og Afgang.

Under det danske Cancellie: Den 30te Aprill er Sognepræst for Garde og Bessetad Menigheder paa Island, A. Helgesen, tilkagt Rang med Stiftets provster efter Rangforordningen af 14de Octbr. 1746 5te Klasse No. 8; Cand. theol. J. W. Herz beskikket til ordineret Catechet og første Lærer ved Borgerskolen i Sjørring.

Under Generaltoldkammer= og Commerces Collegiet: Den 22de Marts er Rjsbmand C. H. Bruun i Wyeljøbing paa Falster udnævnt til Agent med Rang

No. 6 i 7de Klasse af Rangforordningen af 14de Octbr. 1746. Den 26de, Krigsraad og surnumme-
 rair Faldcontroleur paa St. Croix, J. Groos, til vir-
 kelig Faldcontroleur sammesteds. Den 5te April,
 Krigscancelliesecretair og Procurator P. Borch til ad-
 vocatus regius paa St. Croix. Den 12te, S. N.
 Schmidt til Boremægler i Kjøbenhavn.

Under Landmilitair-Etaten: Den 9de Marts
 er Capitain à la suite ved Hans Majestæts Livcorps
 L. Fasting afskediget efter Ansøgning i Naade fra
 Corpset som Major. Den 14de, Commandeersergeant
 ved bemeldte Corps J. C. Jürgensen udnævnt til Se-
 condlieutenant. Den 15de, Secondlieutenant ved Livs
 Regimentet Extrasserer J. N. v. Baumann tillagt den
 høiere Secondlieutenants Gage og Secondlieutenant
 à la suite J. v. Skildenskiærne - Schestedt indtraadt i
 virkeligt Nummer paa yngst Secondlieutenants Gage,
 hvorved hans havende Extragage bespares. Den 16de,
 C. L. Scharffenberg udnævnt fra 1ste Julii d. N. til
 Cadet uden Gage ved Landcadet-Corpsen. Den 18de,
 Regimentsquarttermester og Auditeur ved Livgarden
 til Fods, Over-Krigs-Commissair H. H. Schönberg,
 Ridder, som er befordret paa anden Naade, afgaaet
 fra Garden; den ved bemeldte Garde staaende Pre-
 mierlieutenant C. W. v. Stibolt udnævnt til Regiments-
 quarttermester og Auditeur ved Livgarden til Fods,
 imod at han, forinden Embedet tiltrædes, stiller den
 befalede Caution for Oppebærsterne og paa egen Des-

Iostning lader Auditeur=Forretningerne besørge ved en
 examineret Auditeur; v. Stibolt er derhos meddeelt
 Capitains Character; characteriseret Capitain J. E. C.
 Greve af Holck, Premierlieutenant à la suite i Liv-
 garden til Fods, indtraadt efter Ansøgning i det ved
 v. Stibolts Afgang vacantblevne Premierlieutenants
 Nummer. Den 19de, Secondlieutenant af Kjøben-
 havns Brandcorps L. Junggreen afflediget efter An-
 søgning og formedelst Svagelighed i Raade fra Corps-
 fet; Overbrandmesterne ved bemeldte Corps H. O. Blom
 og S. L. Drewes udnævnte til Secondlieutenanter.
 De ved Kjøbenhavns borgerlige Infanterie staaende
 Secondlieutenanter T. G. Naumann og C. P. W.
 Holst affledigede efter Ansøgning og formedelst Sva-
 gelighed i Raade af den borgerlige militaire Tjeneste;
 Sergeanterne ved bemeldte borgerlige Infanterie J.
 Jensen og J. E. G. Ringberg udnævnte til Second-
 lieutenanter. Den 21de, De fra Artillerie=Corps-
 set dimitterede Stykjunkere C. J. Bretteville og M. G. C.
 Ahrensborff meddeelt Afsead af Krigstjenesten som
 Secondlieutenanter. Den 22de, Capitain à la suite
 ved St. Thomæ Borgervæbning F. Groos, der er be-
 fordret i Civil=Staten, afflediget i Raade fra bemeldte
 Borgervæbning og udnævnt til virkelig Krigsraad.
 Den 23de, Overcomplet Stykjuncker ved Artilleries
 Cadet=Institutet C. E. Lundbye indtraadt i det vacant-
 blevne Stykjuncker=Nummer, hvorved det ham tilstaa-
 de. Extratillæg bespares, og Cadetterne C. M. S. Laub

og P. E. B. Boeck tillagt Gage som saadanne. Den 26de, Characteriseret Premierlieutenant ved Jægercompagniet af Bornholms Milice A. A. v. West udnævnt til virkelig Premierlieutenant; Secondlieutenant à la suite H. P. v. Rasmussen til virkelig Secondlieutenant og Overjæger P. K. Rømer til Secondlieutenant à la suite. Den 29de, den ved Husar-Regimentet staaende Secondløjtnant E. D. v. Kecke, Ridder, afskediget i Naade af Krigstjenesten med Majors Character og Pension under Navn af Bartpenge; Secondløjtnant ved Husar-Regimentet U. M. v. Gade udnævnt til Chef for den fjerde Escadron; characteriseret Ritmester E. W. v. Funch til Secondløjtnant, og characteriseret Premierlieutenant J. J. v. Brechwaldt til virkelig Premierlieutenant; Secondløjtnant J. L. v. Koehl tillagt ældst Secondløjtnants Gage og Secondlieutenant à la suite E. F. v. Holfstein indtraadt i virkelig Nummer paa yngst Secondløjtnants Gage, hvorved hans havende Extragage bespares. Den 30te, ved Livgarden til Fods er skeet følgende Avancement, nemlig: Oberst J. D. v. Sepelin, Ridder, udnævnt til Commandeur for Garden; characteriseret Major N. v. Juul til virkelig Major og tillagt Majors Anciennitet fra bemeldte Dato af; characteriseret Capitain J. J. F. v. Beck til Compagniechef med Capitains Anciennitet fra samme Dato af, og Secondlieutenant W. T. v. Bornemann til Premierlieutenant; Secondlieutenant E. v. Barner tillagt den ældre Secondløjtnants

Gage, og Secondlieutenant à la suite J. E. v. Skeel indtraadt i virkeligt Nummer paa yngst Secondlieutenants Gage. Ved Husar-Regimentet er skeet følgende Avancement, nemlig: Premierlieutenant H. A. v. Qvaslen udnævnt til Secondløjtnant med den ham reserverede Anciennitet og characteriseret Premierlieutenant E. E. v. Nissen til virkelig Premierlieutenant; Secondlieutenant H. v. Lerche tillagt den ældre Secondlieutenants Gage og Secondlieutenant à la suite L. v. Gandil indtraadt i virkeligt Nummer paa yngst Secondlieutenants Gage, hvorved hans havende Extragage bespares. Den 1ste April, Generalmajor J. H. v. Kirchhoff, Storkors af Dannebrog, udnævnt til Generallieutenant; Auditeur ved det tredje Jydske Infanteri-Regiment L. Petersen udnævnt til Regimentsquarttermester og Auditeur ved det Slesvigske Cuirassier-Regiment, imod at stille den for Oppebørsterne befalede Caution. Den 2den, Krigsassessor og Postmester J. E. Bay meddeelt Over-Krigs-Commissairs Caracteer med Tilladelse at bære den for denne Charge reglementerede Uniform og Armeens Felttegn. Den 3die, Bataillons Commandeur ved Kjøbenhavns borgerlige Infanterie, Oberstlieutenant G. Wegener udnævnt til Stadshauptmand over Kjøbenhavns borgerlige Infanterie og Artillerie; Bataillons Commandeur ved Kjøbenhavns borgerlige Infanterie, Oberstlieutenant B. Thorsen, udnævnt til tillige at være Commandeur for Kjøbenhavns borgerlige Infanterie; Vas-

taillons-Commandeur ved Kjøbenhavns borgerlige Ar-
 tillerie, Major E. L. Nense, meddeelt Afsted i Raade
 af den borgerlige militaire Tjeneste med Pension; Ba-
 taillons-Commandeur ved Kjøbenhavns borgerlige Ar-
 tillerie, Major J. P. Wellbach, Dannebrogsmænd,
 meddeelt Oberstlieutenants Caracteer og udnævnt til
 tilfælde at være Commandeur for bemeldte borgerlige
 Artillerie; Capitain og Compagniechef ved Kjøbenhavns
 borgerlige Artillerie N. Seidelin udnævnt til Major
 og Bataillons-Commandeur ved bemeldte borgerlige
 Artillerie. Den 5te, Characteriseret Bataillonschirurg
 ved det tredje Jydsk Infanterie Regiment C. Færch
 udtraadt eet Aar af Compagniechirurgs Nummer og
 sat à la suite ved Regimentet. Den 6te, Capitain
 af de Vestindiske Tropper C. T. v. Chabert (der har
 havt Majors Afsted) meddeelt Majors Caracteer af
 bemeldte Tropper med Andkennet fra bemeldte Dato
 af. Den 9de, Characteriseret Capitain ved Kjøben-
 havns borgerlige Artillerie J. E. Bræmer affediget
 efter Ansøgning i Raade af den borgerlige militaire
 Tjeneste. Secondlieutenant ved Kjøbenhavns borger-
 lige Infanterie J. N. Evane affediget efter Ansøg-
 ning og formedelst Svagelighed i Raade af den bor-
 gerlige militaire Tjeneste, og Sergeant N. A. Faber
 udnævnt til Secondlieutenant ved bemeldte borgerlige
 Infanterie; characteriseret Bataillonschirurg ved Ar-
 tillerie-Corpsen L. H. Leth udnævnt til virkelig Ba-
 taillonschirurg ved bemeldte Corps. Den 15de, Ser-

condlieutenant ved Dronningens Liv-Regiment L. v. Krug affødiget, efter Ansøgning og formedelst Ujensdygtighed, i Raade af Krigstjenesten med Pension. Den 19de, Auditeur ved Hans Majestæts Livcorps E. C. Birch meddeelt Overauditeurs-Character; Candidatus juris E. N. Petersen udnævnt til Auditeur ved det tredje Jydske Infanterie-Regiment, dog tillæder han ikke Embedet, forinden han ved aflagt Prøve har godtgjort at besidde tilbørlig Kundskab i den militaire Ret. Den 20de, den ved Kjøbenhavns Fæstning ansatte Materialforvalter D. Stolley affødiget efter Ansøgning, formedelst Alder og Svagelighed, i Raade fra bemeldte Embede og med Pension fra 1ste August dette Aar af at regne; Bygnings skriver ved Ingenieur-Corpsen, Krigs-Cancelliesecretair E. C. Carlsen, bestykket fra bemeldte Dato af til Materialforvalter ved Kjøbenhavns Fæstning, og Dessinateur ved Corpsen J. C. Neumann udnævnt til Bygnings skriver, dog begge paa Vilkaar at stille Caution for Oppebørstjerne. Den 22de, den i Oberstlieutenants Nummer ved det Slesvigske Cuirassee-Regiment staaende Oberst A. B. C. v. Bibow affødiget efter Ansøgning og formedelst Svagelighed i Raade af Krigstjenesten som Generalmajor og med Pension, under Navn af Bartpenge. Secondrimester ved det Slesvigske Cuirassee-Regiment J. H. Baron Kragh-Juel-Wind-Arenfeldt udnævnt til Chef for Regimentets anden Escadron.

(Fortsættes.)

Collegial-Tidende.

Med kongeligt allernaadigt Privilegium.

No. 28. Den 17de Maii 1828.

Trykt i det Kongl. Baisenh. Bogtrykkerie af C. F. Schubarth

Undertegnede ere Redactører, Forlæggere og Udgivere af
denne Tidende:

Peter Johan Mourab, Anders Sandse Ørsted,
Deputerede i det kongelige danske Cancellie.

R o g t g i v n i n g.

Fra det Kongelige Rentekammer er den 23de April
sidstleden udkommet følgende Placat for Hertugdømme-
mene Slesvig og Holsten:

Vi Frederik den Sjette, af Guds Naade
Konge til Danmark, &c. &c. Sjære vitterligt: Elge-
som i forrige Aar tilstodes Grundeierne i Vore Her-
tugdømmer Slesvig og Holsten en Lettelse ved Esters-
givelse i Skatten af Besiddelse, Nytte og Brug, saa-
ledes ville Vi ogsaa for dette Aar, i den ved Forord-
ningen af 9de Julii 1813 consoliderede Skat af Be-
siddelse, Nytte og Brug, allernaadigt have bevilliget
den samme Estergivelse af 25 Procent eller 10 Rbdg.
af hvert 100 Rbdlr. af Jordernes Taxationsværdie.
Og forbliver det i Henseende til Oppehørselen ganske

ved de nærmere Bestemmelser, som Placaten af 24de April 1817 indeholder.

Hvorefter alle Vedkommende sig allerunderdanigst have at rette.

Blandede Efterretninger.

Commissionen for afgangne Arnas Magnussens Stiftelse har til Hans Majestæt indgivet allerunderdanigst Beretning om hvad der i de sidste fem Aar er virket til Opnaaelse af Stiftelsens Hensigt. Siden Commissionens sidste allerunderdanigste Indberetning af 29de Marts 1823 *) har Commissionen havt det Uheld at miste sit første Medlem, salig Geheimes Conferenceraad Cold, som i tyve Aar havde deeltaget i Commissionens Forhandlinger. I hans Sted behagede det Hans Majestæt paa Commissionens allerunderdanigste Forslag at udnævne Conferenceraad og Cancelliedeputeret Monrad til at tiltræde Commissionen. Et andet af dens Medlemmer, Etatsraad Thorlacius, har ved en videnskabelig Udenlandsreise været i tvende Aar forhindret fra at medvirke til Commissionens Niemed. Bemeldte Beretnings Indhold er følgende:

A.

Den tredje og sidste Deel af den poetiske Edda, hvilken i de ældgamle Sange Voluspa Havamal og Rigsmal digterisk fremstiller den nordiske Oldtids Philosophemer, Klogskabslære og borgerlige Forhold, er nu bleven færdig. Dens Trykning er bleven fuldendt

*) See Coll. Lib. for 1823, Side 416 — 425.

flbigere end Commissionen, da den indgav sin sidste
 allerunderdanigste Rapport, havde kunnet formode.
 Marsagen til denne Forhaling er, at Commissionens
 Medlem, Professor Magnussen, der havde lovet at
 forsyne Udgaven med et kort mythologisk Lexicon, tik
 bød sig at udarbejde et fuldständigt Lexicon over den
 nordiske Mythologie, der skulde indeholde Resultaterne
 af hans mangeaarige Undersøgelser over disse Gjen-
 stande, og som baade kunde høre til den tredje Deel
 af Edda og tillige udgjøre et selvständigt Værk.
 Commissionen modtog saameget beskellere Tilbudet,
 da ved et saadant paa Latin forfattet Skrift de frem-
 mede Lærde snarest kunde blive bekjendte med vore
 Landsmænds hdbørende Granskninger. Det var hel-
 ler ikke at vente, at nogen Boghandling vilde uden
 Understøttelse paatage sig Forlaget af et saadant Værk,
 hvilket vel kan læses over hele Europa, men kun af
 Enkelte i ethvert Land. Dette Lexicon, som Forsat-
 teren havde tænkt at skulle udgjøre omtrent 30 eller
 40 Ark, vorte under Udarbeidelsen til 90 Ark, hvortil
 endnu kom en Afhandling paa 15 Ark om de gamle
 Nordboers Calendar. Kun ved megen Anstrængelse
 er det bleven Forfatteren muligt under hans andre
 Forretninger i Aar at fuldføre dette Arbeide. Eddas
 tredje Deel er ligesom de foregaaende udgivet paa den
 Gyldenbalske Boghandlings Forlag, men det arnæmag-
 næanske Legat har givet dertil en Trykningshjælp af
 850 Rbd. r. S.

Et andet ligesaa vidtløftigt Værk, der udgives

paa Legatets eget Forlag, og om føle Tid kan ventes færdigt, er den ældste ikke blot islandsk men oldnordisk Retsbog eller Lovsamling, den saakaldte Graa-gaas, hvis Udgivelse de Lovlærde med Længsel have seet imøde. Dette ligesaa vanskelige som vigtige Arbejde er blevet fuldført af Legatets forhenværende Ords-pendiar, nu Syssemand i Arnes Syssele paa Island, Thord Sveinbjørnsen, som har affrevet Texten og kritisk berigtiget den ved Sammenligning med Lega-tets bidrørende Haandskrifter, forfattet en latinss Oversættelse samt tilføjet Ordregister og Sagregister. Af dette Værk, der vil udgjøre tvende Bind i Qvart, ere 114 Ark trykte; omtrent 16 Ark ere tilbage foruden Indledningen, hvilken Commissionens Medlem, Con-ferenceraad Schlegel, har paataget sig at skrive. Til Sommer vil det hele udkomme. Af Legatets Renter ere hidtil 2754 Rbd. Sedler og 437 Rbd. Sølv fra 1822 til Indværende Aar blevne anvendte paa at fremme dette Værk.

Imedens Trykningen af disse tvende Værker freed frem, havde Commissionen været betænkt paa at udgive et Værk af mindre Omfang, og deril valgt *Laxdælasaga*, en sandfærdig Fortælling om islandsk Høvdingers Bedrifter og deres Besøg hos norske og islandsk Konger i det tiende og ellefte Aarhundrede. Af denne livlige Fremstilling af Oldtidens huuslige og bougerlige Liv, der indeholder vigtige Bidrag til Sædernes, Culturens og Lovgivningens Historie i Norden, havde den islandsk Text ikke hidtil

været trykt. Den udkom nu ledsaget af en latinsk Oversættelse, forfattet af Thorlev Repp, nuværende Underbibliothekar ved Advocaternes Bibliothek i Edingsburg, og siden gennemseet af Legatets daværende Stipendiar, Consistorialassessor Oddsen, Præst til Reikavigs Domkirke. Dertil blev føiet en kortere med hiin Saga forbundet Fortælling om Gunnas Thidrandebane og en critisk. Fortale samt trende Excursioner, forfattede af Commissionens Medlemmer, Justitsraad Verlauff, Professor P. E. Müller og Professor Mag. nussen, samt Register udarbejdet med Omhyggelighed af Legatets nuværende første Stipendiar, Candidat Gudmundsen. Trykningen af dette Værk, der udgjør 58 Ark, har kostet omtrent 1000 Rbd. Sedler.

B.

Foruden disse af Commissionen og under dens Navn besørgede Værker, have flere af dens Medlemmer ved egne videnskabelige Arbejder deels benyttet de til deres Omsorg betroede Haandskrifter, deels oplyst og anvendt det paa Legatets Bekostning forhen udgivne.

Confærenceraad Schlegel har skrevet en udførlig Undersøgelse om de gamle Danstes Retsædvaner og Autonomie, der udgjør den største Deel af det Kongelige Videnskabernes Selskabs philosophiske og historiske Afhandlingers tredie Bind, hvori han tager Hensyn til samtlige oldnordiske Love, og har benyttet uudgivne Haandskrifter i den arnæmagnæanske Samling.

Statsraad Thorlacius og Justitsraad Verlauff have fuldendt Udgivelsen af den paa Hans Majestæts Bes

kostning udkomne Norske Kongehistorie, hvortil de næ-
 rømagtønstre Samlinger have leveret rige Bidrag.
 Den sjette og sidste Deel af dette Værk, der vil blive
 et varigt Hædersminde saavel om de gamle Islændes
 res historiske Sands, som om det danske Kongehuses
 Iver for Videnskabeligheds Befordring, indeholder
 fuldstændige Registre over alle i dette vidtløftige Værk
 forekommende Personer, Steder og de vigtigste om
 gamle Sæder og Skikke deri indeholdte Efterretnin-
 ger; desforuden en Forklaring af de i Værkets tren-
 de første Dele forekommende Skaldesange, forfattet af
 den afdøde lærde Islænder Jon Olaffen fra Snefns,
 og en Forklaring af de tvende sidste Deles Vers, for-
 fattet af Professor F. Magnussen, samt en Under-
 søgelse om Snorres Kilder og Troværdighed af Pro-
 fessor P. E. Müller. Sidstnævnte har desuden ud-
 givet en Undersøgelse om Kilderne til Saxos ni første
 Bøger og deres Troværdighed, hvilken især beroer
 paa Sammenligning med Islændernes Beretninger,

Professor F. Magnussen har udgivet et Værk
 i fire Bind om Eddakæren, hvori han fremstiller og
 forklarer de gamle Nordboeres Digtninger og Menin-
 ger om Verdens, Gudernes og Menneskenes Tilbli-
 velse, Natur og Skjæbne, samt oplyser alt dette ved
 udførlige Sammenligninger med andre gamle Folkes-
 kags Oldsagn.

Af andre Videnskabselskere og Lærde ere de Mags-
 tømønstre Haandskrifter i de sidste 5 Aar flittigere blev-
 ne benyttede, end nogenstæde før. Foruden at flere

fremmede Værde ere riste til Kjøbenhavn, og det have
 opholdt sig nogen Tid, for paa Universitetsbibliotheket
 at gjøre sig bekendte med disse Samlinger, har det
 nordiske Oldskrifts Selskab foranstaltet Olaf Tryggves-
 sens Saga fuldstændigen udgivet paa islandsk i tren-
 de Bind, samt en dansk Oversættelse deraf i ligesaa
 mange Bind og af samme latinske Oversættelse eet
 Bind. Nyligen ere Jomsvikingasaga og Rnyttlinga
 udkomne ved det samme Selskabs Foranstaltninger.
 Mange af Legatets Haandskrifter ere til disse Udgaa-
 ver benyttede. Ved denne Selskabets Virksomhed er
 tillige det vundet for Legatets Viemed, at flere is-
 landske Studerende ere bleve fortrolige med de gamle
 Haandskrifter, saa at Legatets Stipendiarier nu ved
 deres Antagelse besidde en Dullighed, hvilken de for-
 hen ikkun langsomt kunde erhverve sig. Professor
 Rafn har fortsat og fuldendt sine nordiske Ræmpehi-
 storier, hvilket Værk i trende Bind indeholder dan-
 ske Oversættelser, forfattede efter magnæanske Afskrif-
 ter, af de vigtigste mythiske og romantiske Sagaer.
 Desuden har han med megen Omhyggelighed udgivet
 Krakumal eller Regner Lodbrogs Dødsang, hvortil
 ligeledes flere magnæanske Haandskrifter ere bleve
 sammenlignede.

Endeligen har Professor Rosenvinge til sin Ud-
 gave af de danske Necesser, de danske Gaardsretter
 og Stadsretter og til Knud den Stores Love benyt-
 tet Legatets Haandskrifter og er derved bleven i Stand
 til at berigtige de gamle Loves Text.

Legatets rentehærende Capital beløb sig den 1ste December 1827 til 22,785 Rbd. S. Regnskab for Legatets Indtægter og Udgifter er aflagt indtil Enden af det afsligste Aar og disse Regnskaber ere blevne reviderede og deciderede.

I Anledning af forbemeldte Beretning har Hans Majestæt ved allerhøieste Rescript af 6te Malt sidstleden befalet Cancelliet, at tilkjendegive Commissionen Allerhøistssammes særdeles Tilfredshed for hvad den i de sidste 5 Aar har virket til Opnaaelse af Stiftelsens Hiemed, og det har fremdeles behaget Hans Majestæt at tillægge det i Beretningen hæderligen ommeldte nordiske Oldskrift Selskab, som et Beviis paa Allerhøistssammes Velbehag med dets Virksomhed, Prædicat "Kongeligt", saa at samme herefter maa benævnes "Kongeligt nordisk Oldskrift Selskab."

Fra det Kongelige Danske Cancellie er den 6te Malt sidstleden afgaaet følgende Circulaire Skrivelse til samtlige Amtmænd, Land- og Spektigecommissairet i Danmark;

Hans Majestæt Kongen har under 8de April d. A. allernaadigst resolveret, at det Mandskab, der er udskrevet til og den 1ste October d. A. tiltræder Ejenesken ved det Kongelige Stutterie paa Frederiksborg, saa og det, der til samme Tid afgaaer fra bemeldte Stutteries Ejeneske, skal, saavelsom de Mandskaber, der for Fremtiden udskrives til denne Ejeneske og der

efter Igjen afgaae fra denne, udbetales de anordningsmæssige Marschpenge, som lignes paa det Offentlige.

Hvilket Man ikke undlader til fornøden Efterregning herved tjenstligst at melde,

I Anledning af en indkommen Forespørgsel, om Sager angaaende Overtrædelse af Jagtanordningerne og navnlig angaaende ulovlig Jagt i den Kongelige Wildbane skulle paafjendes ved den ordinære Ret eller ved en Politieret, samt hvorvidt deslige Sager i det hele kvalificere sig til Behandling ved Extraret, har Cancelliet, efter herom at have brevsættet med det Kongelige Rentekammer, den 45de April sidstleden tilkjendegivet Bedkommende, at der med Forsølgningen af Sager, der angaae Indgreb i Kongens Jagtret, fremdeles bør forholdes ligesom hidtil har været brugeligt, saaledes at nemlig Forhørene optages ved Politieretten, men Domssagerne behandles i den ordinære Processes Former, hvilken Fremgangsmaade er overeensstemmende med hvad der i Placat af 6te Junii 1788 er foreskrevet om de egentlige Skovforbrydelsers Paatale *).

*) Rescriptet af 11te Julii 1749 indeholder en udtrykkelig Bestemmelse for at Sager angaaende Wildt og Skovtyverie (hvilke Forseelser heller ikke belægges med sædvanlig Tyvsstraf, men i Almindelighed

Forhandlinger i det Kongelige medicinske Selskab i Kjøbenhavn.

I Selskabets Møde den 3de Januar 1828 oplæstes af Professor Viborg en Afhandling over de saakaldte drastiske Lægemidlers Virkning hos vore større Huisdyr. Den 17de Januar gav Dr. Møhl en Beretning om den fra Efteraaret 1825 til Sommeren 1827 i Kjøbenhavn herskende Koppe-Epidemie. Reserverchirurg Møller forelæste et Sygetilsælde af en mærkelig og dødelig hydrops ovarii med Forevllsning af Præparatet. Den 31te Januar oplæste Secretaren Dr. Otto en Oversigt af de i Aaret 1827 i Tugt-Kaspi og Forbedringshuset behandlede Syge, med

affones med Bøder, som tilbeels tilfalde den Forurettede), ej blive at behandle som egentlige Criminalsager, men maae forsøges paa Bedkommendes egen Regning. Selv naar det er Kongens Jagtret, hvori der er gjort Indgreb, eller det er i de Kongelige Skove, ulovlig Hugst er forøvet, behandles Sagerne ej som egentlige Criminalsager, men mere som Kammer-sager; og, ligesom i begge Tilfælde Sagerne forhen bleve foretagne ved et særegent Tribunal, Skov- og Jagt-Sessionen, (Fdg. af 26de Januar 1733 §. 45), saaledes taler og baade Sagens egen Natur og Analogien for at den i Placat af 6te Junii 1788. for Forst-sager udtrykkelig foreskrevne Fremgangsmaade ligeledes bør anvendes i Jagt-sager, der alt tidligere bleve undbragne Behandling ved fornævnte extraordinaire Ret (Fdg. af 18de April 1781 §. 93).

Bemærkninger om Behandlingsmaaden. Den 14de Februar Regimentschirurg Svendsen nogle practiske Jagttagelser. Den 28de Februar, Professor Thalvende Jagttagelser af store suppurative Destructioner af Nyrene, hvormed Patienterne i længere Tid levede; og et Tilfælde af en særegen Tilbøielighed til ved mindre Saar at forbløde sig. Den 13te Marts Professor Lunding, de carcinomate mammæ sub lactatione exorto, postea sub graviditate revertente, og de tumore sic dicto vasculari orificii urethrae. Professor Wendt meddeelte nogle Bemærkninger om Behandlingsmaaden af Gonorrhoe ved en nye af Thorn i Engelland foreslaaet Anvendelse af balsam. copaivæ. Professor Bang forelæste tvende Sygehistorier med tilhørende pathologiske Præparater. Den 27de Marts, Professor Withusen Beretning om nogle sjeldne Sygdomme i Venene, med en Beskrivelse af de dertil hørende Operationer. Professor Bang forelæste et Tilfælde af en mærkelig Forbrusning af flere Muskler og fremviste det dertil hørende Præparat; samt en casus af mange Kræftknuder i de indre Organer, og et Tilfælde af Exfoliation af tvende Stykker Kjøvebeen hos et saliverende Barn. Hermed sluttedes Selskabets Vintermøder.

Befordringer og Afgang.

Under det danske Cancellie: Den 7de Malt er Sognepræst for Nye Menighed i Aarhus Stift,

F. C. Wendtsen, formedelst Svagelighed i Naade entlediget fra bemeldte Embede; Cand. theol. N. A. Bergmann beskikket til Sognepræst for Hem og Gemmenigheder i Aarhus Stift. Den 9de, Hofprædikant og residerende Capellan ved Frue Kirke i Kjøbenhavn, Dr. theol. J. P. Wypster, Ridder af Dannebrog og Dannebrogsmænd, Medlem af Directionen for Universitetet og de lærde Skoler, beskikket til Kongelig Confessionarius samt Hof- og Slotspræst; anden residerende Capellan ved Bremerholms Kirke og Menighed i Kjøbenhavn, B. Wüster, til tillige at være Hofprædikant.

Under det Slesvig-Holsten-Lauenborgske Cancellie: Den 22de April er Præst i Cosel, J. H. F. Passow, beskikket til Præst i Bargehelde i Provstiet Stormarn; Dr. philosophiæ H. C. F. Prähm til Collaborator ved den lærde Skole i Meldorf; Organist og Skolelærer i Leeken, C. Jacobsen, til Organist og Skolelærer i Zarpen i Reinsfeld Amt; Cand. theol. N. F. E. Thieszen til Præst i Ulvesbüll i Provstiet Eiderstedt; Diaconus i Langenhorn, P. Jensen, til Præst i Schwesing i Provstiet Husum. Den 26de, Underrettsadvocat B. Valentiner i Neustadt meddeelt Tilladelse til at øve Notarialforretninger. Den 6te Malt, Catechet ved St. Petri Menighed i Kjøbenhavn, C. A. Valentiner, til første Præst i Heiligenhafen, og Cand. i Lovkyndigheden, U. Beseler i Jesper, til Underrettsadvocat i Hertugdømmene Slesvig og Holsten.

Under Landmilitair-Etaten: Den 22de April, Characteriseret Ritmester og Adjutant ved det Fyenske Regiment lette Dragoner H. J. P. v. Schouw forsat som Secondritmester til det Slesvigskke Cuirassseer-Regiment, hvorimod hans havende Extragage bespares; Stabscaptain i det Oldenborgske Infanterie-Regiment S. A. v. Witt, Ridder, afflediget, efter Ansøgning og formedelst Svægelighed, i Naade af Krigstjenesten med Majors Character og Pension; Landcadet O. W. v. Høegh-Guldberg, der har tilendebragt sin Officcer-Examen, udnævnt til Secondlieutenant à la suite ved det Fyenske Regiment lette Dragoner med sin havende Anciennetet af 15de December 1827, men uden Sagge, indtil han ved forefaldende Vacance kan indtræde i virkelig Nummer. Den 23de, de ved det tredje Herreds-Compagnie af Bornholms Milice staaende Lieutenant W. Petersen og J. Nielsen affledigede formedelst Svægelighed i Naade, med Behold af de Friheder og Rettigheder; der sædvanligen forundes længe og veltjente Herreds-Officerer; Lieutenant à la suite A. H. Møller og Corporal M. Riøllen udnævnte til virkelige Lieutenant ved bemeldte Herreds-Compagnie; Lieutenant à la suite ved det fjerde Herreds-Compagnie H. S. Dam avanceret til virkelig Lieutenant. Den 26de, Landcadetterne A. B. v. Lilliencron og J. A. F. v. Falkenskjold, der have bestaaet i Officcer-Examen med tredje Character, udnævnte til Secondlieutenant med Anciennetet fra bemeldte Dato

af, den førstnævnte ved Dronningens Livs Regiment i Nummer paa yngst Gage og den sidstnævnte ved det andet Jydsk Infanterie-Regiment med extraordinaire yngst Secondlieutenants Gage, indtil han ved forefaldende Vacance kan komme i virkeligt Nummer. Den 27de, Ritmester à la suite i Armeen A. Greve af Rankau, Ridder, affediget i Raade af Krigstjenesten med Majors Character og Pension. Ved Helsingørs Brandcorps er skeet følgende Afgang og Avancement, nemlig: Vice-Brandmajor L. A. Pough affediget, efter Ansøgning og formedelst Svagelighed, i Raade; Capitain P. Braunbehrer udnævnt til Vice-Brandmajor; Premierlieutenanterne F. E. Tegner og J. Lind, Dannebrogemand, til Capitainer; Secondlieutenanterne H. Friderichsen og D. E. Unmarch til Premierlieutenanter, samt Overbrandmesterne H. Andreasen og N. Hansen til Secondlieutenanter; Secondlieutenant A. Lorenzen meddeelt Premierlieutenants Character og sat paa eet Aar à la suite ved Corpsets Benævnelsen af Stabscapitain ved Helsingørs Brandcorps bortfalder for Fremtiden. Ved Landcadet Corpset ere Cadetterne uden Gage C. C. S. v. Andæ og N. N. v. Undall udnævnte til virkelige Cadetter og Indskreven C. E. Wegener til Cadet i Hoffkasse-Nummer; de overcomplete Cadetter J. A. H. v. Nørager og D. E. H. v. Nicolin indtraadte i virkeligt Cadet-Nummer uden Gage; Eleve N. W. Gerlach samt C. E. C. Banner og E. L. Bolesen ansatte som overcomplete

Cadetter uden Gage. Den 29de, Premierlieutenant ved det Oldenborgske Infanterie: Regiment N. L. v. Zeska, Ridder, udnævnt til Stabscapitain med den ham reserverede Anciennetet, og characteriseret Premierlieutenant H. E. W. v. Wasmer til virkelig Premierlieutenant, ligesom Secondlieutenant E. C. W. v. Stockfleth er tillagt den høiere Secondlieutenants Gage. Den 30te, Characteriseret Capitain J. L. Humble og Premierlieutenant J. M. Stadthagen, begge ved Kjøbenhavns borgerlige Infanterie, affledigede i Naade af den borgerlige militære Tjeneste; den sidstnævnte med Capitains Character. Ved Kjøbenhavns borgerlige Infanterie er skeet følgende Forsættelse og Avancement, nemlig: Corps-Commandeuren, Oberstlieutenant D. Thortsen, forsat som Commandeur til første Bataillon; characteriseret Major S. W. Olgas udnævnt til Commandeur for tredje Bataillon; Capitain P. J. Friedenreich meddeelt Majors Character; characteriseret Capitain P. M. Launy beskikket til Chef for Øster-Compagnie, dog indtil videre kun med 200 Rbd. aarslg Gage; Premierlieutenant J. F. le Maire meddeelt Capitains Character og characteriseret Capitain E. Mathiesen tillagt Anciennetet som Capitain fra bemeldte Dato af; Secondlieutenanterne G. F. Wisberg, N. Wad og W. D. Jørgensen udnævnte til Premierlieutenanter og Sergeanterne G. F. Petersen, N. A. Holm og E. F. Henningsen til Secondlieutenanter; Secondlieutenant à la suite J. J. L. Blankensteiner meddeelt

Premierlieutenants Caracteer; og Major G. H. Möbi sin efter hans Dødske fremdeles bleven staaende i sin nærværende Stilling ved Corpset, med Forbehold af sin Anciennitet. Ved Kjøbenhavns borgerlige Artillerie er skeet følgende Forsættelse og Avancement; nemlig: Corps-Commandeuren; Oberstlieutenant J. P. Weibach, Dannebrøgsmand, foresat som Commandeur til første Bataillon; Bataillons-Commandeuren, Major A. Seldelin, tildeelt den anden Bataillon; Capitain N. K. Bang udnævnt til Major og Commandeur for tredje Bataillon; de caractetiserede Capitainer J. F. Eberlin og P. E. Hagen beskikkede til Compagniechefer, resp. for 10de og 7de Compagnie, dog indtil videre kun med 200 Rbd. årlig Gage; Premierlieutenanterne G. N. Sibbern, S. L. Møller og E. N. Bestenholdt meddeelt Capitains Caracteer, hvorhos bemeldte Capitain Møller er Indtraadt i Premierlieutenants Nummer og afgaaet som Chef-Adjutant; Secondlieutenanterne E. W. Hochbrandt og H. Bohn avancerede til Premierlieutenanter; Secondlieutenant E. Christensen udtraadt af Nummer og sat à la suite, da han er placeret som anden Chef-Adjutant; Bombardiererne N. A. Hamborg, P. E. Greifenberg og F. J. May udnævnte til Secondlieutenanter. Den 3die Mail, Secondlieutenant ved Dronningens Liv-Regiment A. H. v. Lobedan; tillagt den højere Secondlieutenants Gage,

Collegial-Tidende.

Med kongeligt allernaadigt Privilegium.

No. 29. Den 24de Maii 1828.

Trykt i det Kongl. Baisenh. Bogtrykkerie af E. B. Schubart.

Undertegnede ere Redactører, Forlæggere og Udgivere af denne Tidende:

Peter Johan Monrad, Anders Sandøe Ørsted,
Deputerede i det kongelige danske Cancellie.

Lovgivning.

Forordningen af 7de Januar 1741 forbyder at esters trykke noget Skrift, som en Anden her i Riget har erhvervet justo titulo, under Straf af Exemplarernes Confiskation samt anden vilkaarlig Wulst. Denne Anordning indskrænker sig vel til at yde indenlandske Forlæggere Beskyttelse mod Estertryk, men ved i Præmisserne at characterisere Estertryk som "aldeles ubillig," har den tydeligen tilkjendegivet, at Lovgiveren har anseet Estertryk som noget, der i sig selv og ikke blot paa Grund af et positivt Forbud er forkasteligt, saa at det er klart, at hiin Indskrænkning blot har sin Grund deri, at man, efter de daværende Forhold, ikke kunde gjøre Regning paa i fremmede Stater at finde gjensidig Erkjendelse af danske Undersaatters Forlagsret-

tigheder. Saavel i den almindelige Mening, som blandt Pluraliteten af de Forfattere, der have behandlet denne Materie, har og Estertryk stedse været betragtet som stridende mod den naturlige Retsskolelse. Da et Skrifts Trykning ikke blot medfører Bekostninger, som skulle dækkes ved dets Afslætning, men Forfatteren derved ogsaa maa søge Godtgjørelse for den Tid og det Arbejde, han paa Skriftet har anvendt, saa synes det heraf at være en umiddelbar Følge, at Forfatteren eller den, til hvem han har overdraget Forlaget, ikke, ved at overlade Nogen et enkelt Exemplar, har villet tilstede denne Ret til vilkaarligen at forsøge Exemplarernes Antal, hvorved Forlæggeren vilde lide et Afbræk, som aldeles ikke stod i Forhold til den Priss, der betales for det ene Exemplar, og Estertrykkeren faae Leilighed til, uden mindste Honorar til Forfatteren, at forskaffe sig alle de Fordele, hvorfor Forlæggeren maatte betale et meed eller mindre betydeligt Honorarium. Der vilde endog heraf opstaae den Synderlighed, at enhver tredje Mand havde større Ret end enten selve Forfatteren eller den oprindelige Forlægger; thi Forfatteren kan ikke uden aabenbart Brud paa den med Forlæggeren indgaaede Contract lade trykke Exemplarer af sit Skrift, saalænge Forlagsretten varer, og ligesaa lidt kan den sidstnævnte lade et større Antal Exemplarer trykke end det, Forlagscontracten hjemler. Men den uvedkommende tredje Mand var uden saadant Waand, og

Forlæggeren havde altsaa betalt et Honorar for at er-
 hverve mindre Ret end den, enhver Anden kan er-
 holde ved blot at forskaffe sig et enkelt Exemplar.
 Forlagsrettighed og Eftertryk ere sælgeligen i den be-
 stemteste indbyrdes Modsigelse, og det ligger saaledes
 i denne Rettigheds hele Væsen, at Forfatteren eller
 den i hans Sted trædende Forlægger ikke overlader
 Nogen et Exemplar uden under den stillende Betin-
 gelse, at det et maa benyttes til Eftertryk. At For-
 fatteren, paa hvem det beroede, om han vilde meddele
 det Offentlige sit Arbejde eller ikke, maa være besætet
 til at fastsætte de Betingelser, hvorunder han overla-
 der det, og at Kjøberen, til hvem det stod at tilfor-
 handle sig Skriftet eller ikke, undertkaster sig samme,
 er klart. Ikke mindre klart er det, at den Indskræn-
 ning, hvorunder den første Kjøber (hvormed og den,
 som Skriftet ellers overlades, forsaavidt maa staa ved
 Siden) erhverver Exemplaret, maa gjælde med Hens-
 syn til enhver tredje Mand, i hvis Hænder Exem-
 plaret siden kommer, da Overdragelsen ikke kan skee
 med større Ret end den, hvormed den første Kjøber
 besad Bogen. Selv om Man vilde kalde Eftertryks
 naturlige Rettsstridighed i Tvivl, maatte Man dog
 erkjende det uværdige og skammelige i Eftertrykke-
 rens Haandværk, hvorved Forfatteren og den retmæs-
 sige Forlægger berøves den billige Frugt af deres Ta-
 lent, Flid og Arbejde; ligesom det og indlyser, at en
 uhindret Afgang til Eftertryk upaatvlelligen vilde

Have den meest fordærvelige Indflydelse paa Literaturren, i det Eftertryk ei kunde være Hinder for maa- bellige Frembringelser, som det ikke kan betale sig at eftertrykke, men derimod vilde forstyrre Udgivelsen af grundige og omfattende literaire Arbejder, der kræve lærde og talentsfulde Mænds Tid og Møie samt betydelige Omkostninger, saa at just saadanne Skrifter, der meest vilde være en Berigelse for Literaturen, vanskeligest vilde kunne udkomme. Det kan heller ikke med Føie paastaaes, at Eftertryk i det hele taget bidrager til at nedstemme Bogpriserne. Tværtimod vilde en fri Afgang til Eftertryk medføre, at Forlæggeren, der ikke kunde regne paa fortsat Afsetning af et Værk, som efter dets Beskaffenhed kunde ventes at ville blive meget søgt, maatte see at skaffe sig sit Udlæg med nogen Gevinst godtgjort ved den Afsetning, han kunde have i en vis kort Tid efter Skriftets Udgivelse; og Erfaring viser ogsaa, at Bogpriserne i det af de større europæiske Lande, hvori det hidtil kun havees ufuldkommen Beskyttelse mod Eftertryk, nemlig Tydskland, i Almindelighed ere nok saa høie, som i Frankrig og England, hvor Eftertryk ved Lovene er tilstrækkelig kuet, især naar der tages Hensyn til den langt bedre Tryk og det bedre Papiir, som i disse Landes literaire Frembringelser er almindelig.

Da det i enhver civiliseret Stat ligesaa vel er forbudt at forurette fremmede Staters Undersaatter,

som at fornærme Eens egne Medborgere, hvilken Grundfætning ved den næstere Forblindelse, hvort de europæiske Stater i senere Tider ere traadte til hinanden, er bleven langt bestemtere erkjendt og sat i større Virksomhed end i ældre Tider, saa bør det heller ikke være tilladt ved Eftertryk at stille en i en fremmed Stat boesat Forlægger ved de retmæssige Fordele, som han kunde gjøre sig ved Affærlingen af det Værk, der af Forfatteren er ham overladt til Udgivelse ved Trykken, og saaledes at handle mod det, der efter det foransætte er en stikende Betingelse ved hvert Exemplars Overlæbelse. Hertil kommer, at Videnskaberne, der ere et sælleds Gods for alle Stater, aabenbart lide under sligt literairt Fribyttteri; og det er klart, at de Fordele, en Stat kån gjøre sig ved Eftertryk af fremmede Skrifter, hvilke desuden, som stridende mod Ret og Villighed, ei bør komme i Betragtning, kun ere ubetydelige mod det Tab, som Staten lider derved, at dens Borgere igjen af Fremmede behandles paa lige Maade.

Uagtet Fdgn. af 7de Januar 1741, som ovenfor bemærket, nærmest kun har Hensyn til Eftertryk af de Skrifter, hvortil Nogen her i Landet har Forlagsret, saa har det dog, da Eftertryk saa meget strider mod de hos Nationen herskende Begreber og Følelser, været yderst sjældent, at nogen dansk Undersaat har tilladt sig at eftertrykke fremmede Forlagsartikler; og i de meget enkelte Tilfælde, hvort saadant har sun-

det Sted, har det opvakt levende Misbilligelse og skundom paadraget Vedkommende de haardeste offentlige Behreidelser. Men, skjøndt saaledes Fremmedes Forlagsret næsten altid her i Riget er bleven respecteret, blev det dog sundet passende, at gaane de Bestræbelser i Væde, som i flere Stater have vliit sig for at sikke Forfattere og Forlæggere mod Estertryk, og derfor ved en Anordning udtrykkelig at gjøre det Forbud, som Edgn. af 7de Januar 1741 indeholder mod Skrifteres Estertryk, gjeldende ogsaa til Fordeel for Undersaatterne i fremmede Stater, hvort danske Undersaatters Forlagsrettigheder gjensidigen tages i Beskyttelse. Et saadant Forbud stemmer aldeles med hvad der i flere oplyste Lande deels er anordnet ved almindelig Lov, deels søgt tilvelebragt ved Foreninger med fremmede Stater, og kan træde i Stedet for alle slige specielle Foreninger, da enhver anden Regjering, der har indført eller vil indføre en gjensidig Beskyttelse for de danske Forlæggeres Rettigheder, eo ipso derved for sine egne Undersaatter erhverver Sikkerhed mod Estertryk her i Danmark. Der er saaledes, efterat Cancelliet om denne Gjenstand har nedlagt allerunderdanigst Førestilling, under den 7de Mai sidstleden udkommet en allerhøjeste Forordning af følgende Indhold:

Vi Frederik den Sjette, af Guds Naadige Konge til Danmark, &c. &c. Gjøre vitterligt: at Vi skjøndt Estertryk af Andres Forlagsartikler næsten al

drig har fundet Sted her i Riget, dog have fundet det hensigtsmæssigt, ved udtrykkelig Lov at gjøre det Forbud, som Fdgn. af 7de Januarii 1741 indeholder imod Skrifteres Estertryk, men som nærmest har Hensyn til de Skrifter, hvortil Noget her i Landet har Forlagsret, gjeldende ogsaa til Fordeel for Undersaatterne i andre Stater, hvori Vore Undersaatters Forlagsrettigheder gjensidigen tages i Beskyttelse. Thi byde og befale Vi herved:

Det Forbud, som Fdgn. af 7de Januarii 1741 indeholder imod Estertryk, skal, i Forbindelse med det deri faste Straffeansvar, ogsaa være anvendeligt med Hensyn til Skrifter, hvortil fremmede Staters Undersaatter have Forlagsret, forsaavidt det i disse Stater gjensidigen er eller maatte blive forbudt at estertrykke Skrifter, som ere forlagte af Vore Undersaatter.

Hvorefter Alle og Enhver sig allerunderdanigst have at rette,

Fra det Kongelige Slesvig-Holsten-Lauenborgske Cancellie er den 5te April sidstleden emaneret følgende Patent angaaende den i Henseende til Hertugdømmene Slesvig, Holsten og Lauenborg med Kongeriget Preussen affluttede Convention til Betryggelse for Forfattere og Forlæggere imod Estertrykning og estertrykte Bøgers Udbredelse i begge Landene.

For at betrygge Forfattere og Forlægnere imod Eftertrykning og eftertrykte Bøgers Udbredelse, er efter allerhøieste Autorisation, forsaavidt Hertugdømmene Slesvig, Holsten og Lauenborg angaaer, affluttet efterstaaende Conventtion med Kongeriget Preussen.

Enhver Preussisk Undersaat, som er Forfatter eller Forlægger af et Værk, og i den Egenkab ansøger om et Privilegium imod Eftertrykning og sammes Udbredelse, skal uden Omkostninger erholde saadant Privilegium derhen, at det i et Tidrum af 20 Aar, regnet fra Privilegiets Udstedelses Dato, aldeles skal være forbudt i Hertugdømmene Slesvig, Holsten og Lauenborg baade at eftertrykke et Værk, hvori saadant Privilegium er bleven aftrykt foran, som og i disse Hertugdømmer at falbyde et andensteds forfærdiget Eftertryk af samme Værk, samt at Overtrædelsen af dette Forbud skal straffes med Confiscation af alle hos Eftertrykkeren eller i Boghandlinger forefindende Exemplarer, og desuden med en Pengemulct som er lig Værdien af Boglade-Prisen for femhundredte Exemplarer af Originalværket.

Fra den Preussiske Regjerings Side er derhos vedtaget, at Forbudet imod Eftertrykning og eftertrykte Bøgers Udbredelse, hvilket nu allerede gjelder og overholdes i det hele Preussiske Monarchie i Henseende til de indenlandste Forfatters og Forlæggers Betryggelse ifølge de i enhver af de forskjellige Preussiske Provindsjer gjeldende Lovbestemmelser, ligeledes

skal komme til Anvendelse, ogsaa i Henseende til Forfattere og Forlæggere i Hertugdømmene Slesvig, Holsten og Lauenborg, saaledes at enhver Forurettelse, som ved Eftertrykning eller eftertrykte Bøgers Udbredelse tilskrives disse, skal ansees og straffes efter de samme lovbestemte Forskrifter, som anvendes mod dem, der forurette Forfattere og Forlæggere i det Preussiske Monarkie selv.

Forestaaende bekjendtgjøres herved til alle Vedkommendes Efterretning og vedbørlige Efterlevelse.

Blandede Efterretninger.

Cancelliet har fra vedkommende Autoriteter i det egentlige Danmark modtaget de befalede Indberetninger om Forligelsesvæsenets Tilstand sammesteds i Aaret 1827. Ifølge disse er af Sager, som hense høre til det almindelige Forligelsesvæsen, hvorunder ogsaa de, der ere foretagne ved Gjeldscommissionen i Kjøbenhavn samt Søe- og Sjæsteretten, henregnes, i Aarets Løb foretagne 24941, hvoraf 17084 ere forligte eller hævdede, 446 udsatte, 7411 henviste til Dietten, og 2235 virkelig dertil indstevnte. Af Politiefager, der kunne forliges, ere foretagne 6629, hvoraf 4858 ere forligte, 266 udsatte og 1505 paadømte. Desuden ere af Kjøbenhavns Magistrat behandlede 223 Sager, hvori Forlig er prøvet, nemlig 149 Skilsmisfesager og 74 andre Sager. Af de første ere 82, af de sidste 65, og saaledes ialt 147 Sager i Mindelighed afgjorte.

Af de i 1827 ifølge Forordningen af 29de October 1819 summarist behandlede Sager har Antallet i det egentlige Danmark været 1791, hvoraf 1421 ere forligte eller hævede, 52 udsatte, 1 henvilst til Afgjærelse ved ordinair Rettergang og 317 paadømte under den ved Forordningen foreskrevne Behandlingsmaade.

Hvad de ved det almindelige Forligelsesvæsen i Aaret 1827 behandlede Sager angaaer, da har disses Antal været noget større for Aaret 1827 end for Aaret 1826, da det var 870 færre, ligesom og de til Retten virkelig indstevnte Sagers Antal i Aaret 1827 staaer i noget mindre fordeelagtigt Forhold til det hele Antal af de indklagede Sager end i 1826, hvori kun 1996 af deslige Sager, altsaa 239 færre end i 1827, bleve indstevnte. Af de i 1827 ved Politiretterne behandlede Sager, der kunne forliges, har Antallet været 1454 større end i 1826, ligesom og 324 flere ere komne under Paakjendelse, saa at forholdsmæssigen flere ere blevne afgjorte uden Dom end i 1826.

Af de i Følge Fdgn. af 20de October 1819 summarist behandlede Sager har der været 304 færre i 1827 end i 1826, og 79 Sager færre ere komne under Paakjendelse paa den i Forordningen foreskrevne Maade. I Kjøbenhavn in specie ere af 354 Sager 337 afgjorte uden Dom.

Beretning om foransførte har været Hans. Mæjstret allerunderdanigst forelagt *).

Cancelliets Resolution er bleven begjært i Anledning af følgende, med Hensyn til Fdgn. af 7de November s. A. angaaende Betaling for de Attester, som udsærdiges af Præsterne, fremsatte Spørgsmaal.

1) Hvorvidt Tjeneste-Tyende, med Hensyn til den i §. 3 fastsatte Betaling for Skudsmaal og Skudsmaals Paategninger, kunne henregnes til de i §. 1 Litr. d, omtalte Uformuende. 2) Om den i bemeldte §. 3 fastsatte Betaling kan fordres for den i Fdgn. af 24de Julii 1822 §. 2 foreskrevne Forevisnings Paategning. 3) Om Betaling skal erlægges for Dødes attester, der udstedes til Brug ved Skifter. 4) Hvorvidt der efter fornævnte §. 3 kan fordres Betaling for den Confirmations Attest, som efter Anordningerne af 29de Julii 1814 for Almueskolevæsenet i Kjøbstæderne og paa Landet, §§. 34 og 27, meddeles en Person, naar han er confirmeret. 5) Om ikke de combinerede Attester, som meddeles gamle eller svage Mænd eller gaardbrugende Enker til Brug ved Sessionerne, bør betales efter §. 2.

Collegiet har herpaa den 3die Maat resolveret saaledes: ad 1mum, at det er klart, at §. 3 ikkun indeholder en Undtagelse fra §. 2 med Hensyn til Betalingens Størrelse, og at altsaa den i §. 1 Litr. d,

*) cfr. Coll. Tid. for 1827, Side 578—580.

glvne almindelige Bestemmelse, hvorefter Uformuende fritages for at betale Præste-Attester, i hvilken Anledning de end forlanges, ogsaa er anvendelig paa de i §. 3 omhandlede Attestationer; men at et Tjenesteyende, der fortjener Kost og en passende Løn, ei kan efter sin Stilling ansees uformuende i den Grad, at det har Ret til at fordrø Attestationen gratis.

ad 2dum, at der ved "Skudsmaals Paategninger" ikkun bjr forstaaes saadanne Paategninger, som i Overensstemmelse med Fdgn. af 24de Julii 1822 §. 7 og de ældre Lovbestemmelser gives Vedkommendes ældre Skudsmaal, naar de flytte fra Sognet, saa at der ingen Betaling kan fordrø for de omhandlede Forevisnings-Paategninger, hvilke blot ere forekrevne til Beviis for at Præsten har iagttaget, hvad bemeldte Anordning i Henhold til Lovens 3—19—8 (der ei, som samme Capitels Artikel 10, der har anlediget Bestemmelsen i Fdgn. af 7de November 1827 §. 3, hjemlet Betaling) har foreskrevet som Pligt imod det Offentlige.

ad 3dum, at da Døbe-Attester, der udstedes til Brug ved Skifter, blive at requirere af dem, som ved Hjælp deraf ville beviisliggjøre deres Rettigheder under et Skifte, og altsaa ikke kunne henregnes til de i Fdgn. §. 1 litt. a. anførte Undtagelser, bør derfor erlægges den befalede Betaling, saastremt Vedkommende ikke i Overensstemmelse med Litt. b. i samme §. kan ansees som uformuende.

ad 4rum, at den Attest, som efter Anordningerne af 29de Jullit 1814 for Kjøbstæderne §. 34 og for Landet §. 27 meddeles et Barn ved dets Udtrædelse af Skolen, bliver at give uden Betaling, men at naar ellers nogen forlanger en Confirmations-Attest, bliver Betaling at erlægge efter Fdgn. af 7de November 1827 §. 2.

ad 5rum, at det følger af Fdgn. §§. 1 og 2, at Betaling i det omhandlede Tilfælde bør erlægges efter sidstnævnte §.

Fortsettelse af Efterretningerne om ledige geistlige Embeders Indtægter og de derpaa hvilende Byrder.

(See Coll. Lib. for d. A. No. 27, Side 378).

423) Sjørring og Taarsted Sognesald i Aalborg Stift er efter den gamle Angivelse anslaaet til 220 Rbd., men har nu følgende Indtægter: 1) Tlenden af Sognenes 313 Tdr. 4 Skpr. 1 Alb. Hartkorn giver omtrent 200 Tdr. Byg og 5 Kjørve Tag af hver Lønde; 2) Qvægttlenden omtrent 35 Rbd.; 3) Smaarente 18 Del Vg, 20 Lpd. Ost og 6½ Tdr. Ragerug; 4) Offer og Accidentser omtrent 150 Rbd.; 5) Præstegaarden har frit Hartkorn 14 Tdr. 1 Skpr. 1 Fdkr. 1 Alb. og contribuabelt Hartkorn 1 Td. 4 Skpr. 2 Fdkr. med et Areal af 90 Tdr. Land, som dyrkes til Gaarden, og 37 Tdr. Land Kjør, Hede og Fælled, samt 15 Tdr. 5 Skpr. Land, som er

bortleiet; 6) Af 3 Afbygger-Huse svares a) i aarlig Landgilde 3 Rbd. og 16 Dages Arbeide paa Præstens Kost, b) i aarlig Landgilde 2 Rbd., c) i Forpægtnings Afgift 2 Rbd. 3 Mk. og 2 Edr. Byg; 7) a) af en Annexgaard i Taarsted paa 2 Edr. 7 Skpr. 3 Fdkr. 2 Alb. Hartkorn svares i Landgilde 6 Rbd. og for alle 3 Tiender 4 Rbd., b) af et Mensalhuus i Sjærsring paa 7 Skpr. 1 Fdkr. Hartkorn, svares 4 Rbd. og 12 Dages Arbeide paa Præstens Kost, c) af et dito af Hartkorn 2 Skpr. 1 Fdkr. 1 Alb., svares 3 Rbd. 2 Mk., d) af en bortsolgt Annexgaard i Sjærsring af Hartkorn 2 Edr. 3 Skpr. 1 Alb., havees aarlig 4 Edr. Byg, samt Renter af 500 Rbd. Paa Kaldet hviller Enkepension.

424) Sjælsking og Frans Sognekalb i Ribe Stift er tilforn anslaaet til 180 Rbd., og har nu følgende Indrægter: 1) Korntienden af begge Sognes 223 Edr. 4 Skpr. 1 Fdkr. $\frac{1}{2}$ Alb. Hartkorn besløber omtrent til 23 Edr. 6 Skpr. Rug; 83 Edr. Byg, 86 Edr. $1\frac{1}{4}$ Skp. Havre; 2) Qvægtienden 1 Rbd.; 3) Smaaredsel, 96 Torst, 96 Snes Hvilinger, 110 Snes Vg, 9 Lpd. Ost; 4) Offer og Accidentser omtrent 200 Rbd.; 5) Præstegaardens Hartkorn 8 Edr. 1 Fdkr. 1 Alb. Uger og Eng; 6) Annexgaarden af Hartkorn 1 Edr. 3 Skpr. 2 Fdkr. 2 Alb. giver aarlig i Afgift 2 Rbd. og 1 Sjerding saltet Torst; 7) Tvende Afbyggersteder paa Præstegaardens Grund: a) Kathole af Hartkorn 1 Edr. 3

Rdfr. 2½ Alb, giver aarlig 16 Rbd., b) Fermedal af Hartkorn 1 Rdfr., giver aarlig 2 Rbd. Paa Kaldet hviler Enkension.

425) Sebbet og Nistrup Sogneskald i Viborg Stift er tilforn anslaaet til 220 Rbd., men har nu følgende Indtægter: 1) Præste- Kornlenden af begge Sognes 134 Edr. 4 Skpr. Hartkorn er 38 Edr. Rug, 38 Edr. Byg og 30 Edr. Havre; 2) Qvægtlenden er 13 Rbd. 70 s.; 3) Refusions Korret af Sebbeskloster 4 Edr. Rug, 2 Edr. Byg og af Kysegaard 4 Edr. Rug og 4 Edr. Byg; 4) Smaarente omtrent 4 Edr. Rug og 1 Ed. Byg; 5) Af Farsstrup Præstekald svares 10 Edr. Byg. for Anneret Lundby, som tilforn hørte til Sebbet; 6) Accidenterne omtrent 100 Rbd.; 7) Præstegaardens Hartkorn er 3 Edr. 1 Rdfr.

426) Høbde og Thistrup Sogneskald i Ribe Stift er tilforn anslaaet til 180 Rbd., og har nu følgende Indtægter: 1) Kornlenden af begge Sognes 197 Edr. 7 Skpr. 1 Rdfr. Hartkorn er 46 Edr. 7½ Skpr. Rug, 61 Edr. 4½ Skp. Byg; 2) Smaaretsel omtrent 7 Lpd. Smør, 11 Lpd. Ost, 60 Onese Væg; 3) Offer og Accidenter omtrent 130 Rbd.; 4) Præstegaardens Hartkorn 6 Edr. 6 Skpr. 2 Rdfr. 1 Alb. Ager og Eng; 5) Af en bortsolgt Annergaard havees i aarlig Rente 3 Rbd. 92 s. samt alle 3 Tiender 3 Edr. 3 Skpr. Rug. Enkension hviler paa Kaldet. Det er forundt særdeles Lettelse i Skatter.

427) Nærresnede og Eistrup, see Collegen
glad Tidenden for f. N. No. 23 pag. 325.

(Fortsættes).

Ledige Embeder.

Under det danske Cancellie: Sjaltring og
Trans Sognekald i Ribe Stift, 180 Rbd. — Sebs
ber og Aistrup Sognekald i Viborg Stift, 220
Rbd. — Nærresnede og Eistrup Sognekald i Aarhus
Stift, 420 Rbd. — Hodde og Thistrup Sognekald
i Ribe Stift, 180 Rbd. Det er iblandt de Kald, som
ere forundte særdeles Lettelse i Skatter.

Befordringer og Afgang.

Under Generaloldkammer, og Commerces
Collegiet: Den 23de April er Told- og Consump
tions-Underbetjent i Helsingør, E. Aris, beffillet
til Strandoldbetjent i Hornbæk under Helsingørs Tolds
sted. Den 29de, Kjøbmand J. N. de Olveira til
Consul i Olinda de Pernambuco; Capitain og anden
Inspecteur ved Øresunds Toldkammer H. G. Snees
dorff til Inspecteur ved bemeldte Toldkammer.

Under Directionen for Universitetet og de
Iærde Skoler: Den 3die Mail er Cand. jurts E.
A. Flensborg beffillet til Copiist i Directionens Sec
retariatscontoir.

Collegial-Tidende.

Med kongeligt allernaadigt Privilegium.

No. 30. Den 31te Maa 1828.

Trykt i det Kongl. Baisens. Bogtrykkerie af C. F. Schubart.

Andertegnede ere Redactører, Forlaggere og Udgivere af denne Tidende:

Peter Johan Mourad, Anders Sandse Ørsted,
Deputerede i det kongelige danske Cancellie.

F o d g i v n i n g.

Fra det Kongelige Rentekammer er den 29de April sidstleden udkommet en Placat for Hertugdømmene Slesvig og Holsten angaaende Officerers og andre til Militair-Statene hørende Embedsmænds Forpligtelse til at svære Krigsskat, hvilken Placat er aldeles ordlydende med den under 29de Februaril udkomne Placat for Danmark angaaende samme Gjenstand, der findes indført i Coll. Tid. for d. A., Side 262—263.

Blandede Efterretninger.

Fra det Kongelige Danske Cancellie er den 27de Maa sidstleden afgaaet følgende Circulair-Skrivelse til samtlige Amtmænd og Lehnbesiddere i Danmark:

Da Cancelliet er kommet til Kundskab om, at

der finder Meningsullighed Sted i Henseende til Spørgsmaalet om, hvorvidt den Fornærmede, der ved Dom i en offentlig Sag er tilkjendt Erstatning, kan tillægges samme, naar Domsældtes Tiendele ikke ere tilstrækkelige til at udrede saavel den, som de af Actionen og Dommens Execution flydende Omkostninger, saa skulde Man tjenstligst tilmelde (Lit.) til behagelig Efterretning, at den den Fornærmede tilkommende Skadeserstatning og Actionsomkostningerne i saa Fald i Overensstemmelse med Loven 1—24—21 bør concurrere med hinanden, hvor der er Spørgsmaal om Inddrivelse ved Execution, og at det samme ligeledes maa være Tilfældet, naar den Paagjældendes Bøe er under Behandling som fallit *).

*) cfr. Collegials-Retvenden for 1826, Side 557—558, hvor de Grunde, som anføres for, at Actions-Omkostningerne skulde nyde Fortrin, findes gennemgaaede. Naar paa den anden Side L. 1—24—3 og Fdg. af 6te December 1743 §. 20 paaberaabes til Bedste for den Mening, at den den Forurettede tilkommende Erstatning endog skulde gaae forud for Omkostningerne, saa bemærkes, at disse Lovsteder blot hjemle hiin Erstatning Fortrin for Bøe'er, men at Actions-Omkostningernes Godtgjørelse selv er en Skades-Erstatning. Hvor, ved Hjælp af Undersøgelsen, den Noget fravendte Ting kaffes tilstede in natura, faaer han den vel udleveret uden, al Deeltagelse i Omkostningerne, men det er kun det sædvanlige Fortrin, som et jus in re har for et jus ad rem.

Under 25de Malt 1827 er meddeelt allerhøieste Confirmation, paa følgende Fundation for Kammerraad og Amtsforvalter Søren Paus Legat for trængende og værdige Enker af Ringsted Kjøbstad eller Ringsted Amtstue; District, stiftet af hans Enke, Frue Anna Christine Paus, født Heinemann (udstedt af Excecutorerne i Medhold af sidstnævntes Testamente).

§. 1.

Saaledes som i Testamente af 26de Jullit 1821, allernaadigst confirmeret den 4de Jullit 1823, af afgangne Frue Anna Christine Paus, født Heinemann, er bestemt, oprettes herved et Legat for trængende og værdige Enker af Ringsted Kjøbstad, eller af Ringsted Amtstue; District.

§. 2.

Legatet skal bestandig kaldes: "Kammerraad og Amtsforvalter Søren Paus Legat for trængende og værdige Enker af Ringsted Kjøbstad eller af Ringsted Amtstue; District."

§. 3.

Legatets Capital er 1000, skriver eet tusinde Rigsbankdaler rede Sølv, og havees for Tiden i en Nationalbankobligation No. 2368.

§. 4.

Saa længe som denne Obligation ikke opsiges eller udtrækkes til Udbetaling, skal Legatets Capital dert blive indestaaende. Opsiges eller udtrækkes den

Derimod, skal det paaliggende Legatets Direction at søge Capitalen anbragt i saadant Pant, som for offentlige Midler er foreffrevet, saaledes at den altid kan være fuldkommen betrygget.

§. 5.

Kenterne af denne Capital skulle ved Aarets 2de Terminer uddeles til een eller tvende trængende og værdige Enker af Ringsted Kjøbstad eller af Ringsted Amtstue District, hvorved fastsættes:

- a) Skulde der nogenfinde melde sig nogen trængende og værdig Enke af Ringsted Kjøbstad eller af Ringsted Amtstue District, som kunde bevise Slægtskab med Kammerraad og Amtsforvalter Søren Pau eller hans Hustru Anna Christine, sødt Heinemann, skal saadan Enke agtes fortrinlig berettiget til Optagelse til Legatets Understøttelse.
- b) Skulde nogenfinde en trængende og værdig Enke efter en Amtsforvalter i Ringsted Amtstue District anmeldte sig som trængende, da der heri intet foregaaende Tilfælde ikke finder Sted, tages fortrinlig Hensyn til hendes Optagelse.
- c) Naar intet af disse 2de Tilfælde gives, da skulle trængende og værdige Enker efter Embedsmænd vælges forud for Enker, hvis Mænd ikke have været Embedsmænd.
- d) Ved Valget af saadanne Enker skal der da fortrinlig sees paa deres Trang og Værdighed, saaledes at den Enke, der uden for Legatet nyder mindst

- Understøttelse og befindes efter Omstændighederne meest trængende, og ved Levnet og Forhold maa agtes meest kvalificeret, gives Fortrin til Optagelse fremfor den mindre trængende eller isvrigt mindre kvalificerede.
- e) Embedsmænds Enker, der i længere Tid have haft fast Boepæl i Ringsted Kjøbstad eller i Ringsted Amtstue-District, der fremdeles have og beholde fast Boepæl der, have Udgang til Legatets Understøttelse, hvad enten deres Mand have været ansat i Embede i Ringsted Kjøbstad eller Amtstue-District, eller andetsteds, i Kongens Rige; men ved Frasyttelse fra Ringsted Kjøbstad eller Amtstue-District ophøres Understøttelsen.
- f) Skulde det nogenstinde vedde Tilfælde, at ingen Enke, som efter de under foregaaende Poster a — e kunde ansees kvalificeret, søger Understøttelse af Legatet, da skal det være Directionen tilladt at optage Enker efter Borgere i Ringsted eller Landbrugere i Ringsted Amtstue-District, naar de ved Trang og Værdighed isvrigt ere kvalificerede.
- g) Der skal i Almindelighed udnævnes tvende Enker, efter foranforklarede Bestemmelser, til at nyde godt af Legatets Rente; dog skal det være Directionen tilladt, i Tilfælde at nogen Enke efter Bestemmelserne under a eller b blev at optage, da efter Omstændighedernes Medfør at tillægge hende ene den fulde Rente, saalænge hendes Trang beto

til var den samme, i hvilket Tilfælde der da ikke
blev een Enke paa Legatet.

§. 6.

De af afgangne Frue Pan valgte Executores
testamenti, Amtsprovst Mønster i Ringsted og Oberst
Leutenant v. Posth. til Brørse, skulde, om de dertil
ere villige, udgjøre Legatets Direction, Dersom de
derimod ikke ville paatage sig Legatets Bestyrelse, el-
ler naar Fratrædelse finder Sted, da skal Legatets
Direction bestaae af: Sognepræsten i Ringsted, Byes
og Herredsfogden sammesteds og Amtsforvalteren i
Ringsted Amtstus. District.

§. 7.

Denne Direction modtager Ansøgninger om Op-
tagelse til Legatet og bestemmer efter Stemmesleed-
hed, hvilke af de Siggende der blive at optage. Den
besørger Legat-Capitalens Rentor-hævede og efter
Bestemmelsen uddeelte. Den besørger ogsaa Capita-
len udsat, dersom det i §. 4 ommeldte Tilfælde ind-
kræfter, og vaaer over, at den i ethvert Tilfælde
kan være sikret og mod al Forringelse betrygget.

§. 8.

Directionen samles en af de første Dage i Ju-
ni og en af de første Dage i December Maaned —
Dag og Sted bestemmer den af Directeurerne, som
har Forsædet — for at tage under Overveielse, hvad
der maatte angaae Legatets Bestyrelse, og bestemme
Rente-Uddelings Dagen. Skulde Omstændighederne

gjøre nogen anden Samling nødvendig, saa vil det paaligge forberemte Medlem af Directionen at foranstalte saadan.

§. 9.

Alt, hvad der angaar Legatets Bestyrelse og Uddelingen af samnes Renter, saavel som det aarlige Regnskab, indføres i en Protocol, som for første Gang bekræftes af Frue Paus Bøe, men siden efter maa anskaffes for Legatets Renter, og som authoriseres, saaledes som nedenfor bestemmes.

§. 10.

I denne Protocol skulde ogsaa Qvitteringer tages af de Enker, der oppebære Understøttelse af Legatet, hvorved Regnskabet vorder simplet og Bilag undgaars.

§. 11.

Denne Protocol, saavel som Legatets Capital skal stedse være hos den af Directeurene, som fører Forsædet i Directionen. Forsaavidt som Capitalen bestaar i en Nationalbankobligation, bør denne stedse være noteret paa Legatets Navn, og med Paategning af den samlede Direction saavel som af Overdirectionen forsynet. Forsaavidt som Capitalen nogensinde maatte blive paa anden Maade at anbringe, bør hvad for offentlige Midler i saa Hensende er forordnet iagttages.

§. 12.

Det aarlige Regnskab skal affattes inden hvert Aars 31te December og dernæst fremsendes til Overdirectionens Eftersyn og Approbation.

§. 13.

Legatet skal staae under Konge Amtsbortfygheds Tilsyn og Overbestyrelse. Samme authoriserer Fors handlings- og Regnskabs- Protocollen, ifølge Bestem melseerne i §. 9, og Paategner Legatets Obligation. Til samme indsendes Regnskabet, indført i Protocollen, aarligen, saaledes som i §. 12 er bestemt, til Revision og Approbation.

Den 16de Maat er Kjøbmand J. E. Dreier i Helsingør anerkjendt som Consul sammesteds for Hans højæderne Lübeck og Bremen.

Ledige Embeder.

Under Generaltoldkammer- og Commerces Collegiet: Skolelærer-Embedet paa St. Croix, Gage 1600 Rd. 3Et. aarlig.

Befordringer og Ufgang.

Under det danske Cancellie: Den 21de Maat er Sognepræst for Brøndum, Sten og Thorup Menigheder i Viborg Stift, J. Jungersen, be fikket til Sognepræst for Harklew og Albet Menig heder i Aarhus Stift; Sognepræst for Lem og Weis bye Menigheder i Viborg Stift, J. Wehl, til Sogs nepræst for Gjellerup og Eunds Menigheder i Ribe Stift; karakteriseret Reservecirurg og Underchirurg ved Ose-Statens Hospital, N. E. Møller, til Chirurg i Nakflov paa Lolland.

Collegial-Tidende.

Med kongeligt allernaadigt Privilegium.

No. 31. Den 7de Junkt 1828.

Trykt i det Kongl. Baisens. Bogtrykkerie af C. F. Schubarth;

Undertegnede ere Redakteurer, Forlæggere og Udgivere af
denne Tidende:

Peter Johan Mourab, Anders Sandse Ørsted,
Deputerede i det kongelige danske Cancellie.

Blandede Efterretninger.

Den 7de Mail sidstleden er udsærdiget følgende allerhøieste Rescript til Gouverneuren over Syens Stifte.

Vor venlige Hilsen og hvad Vi ellers formedelst Slægtsskab mere kjær og godt formaae, Høibaarne Fyrste, Os Elskelig kjære Hr. Fætter. Os er af Vort danske Cancellie allerunderdanigst bleven foredraget et til Eders Kjærlighed indkommet og med Eders Kjærligheds Betænkning ledsaget Andragende fra Chefen for Jægercorpset til Fods i Vor Kjøbstad Odense udi Vort Land Syen, om at dette Corpses Styrke, der ved Vort allerhøieste Rescript til Eders Kjærlighed af 1ste August f. A. *) er bestemt ikke at maatte oversige 50 Mand, Officerer, Underofficerer og Spille.

*) cfr. Coll. Tid. for 1827, Side 649 ff.

mænd uberegnebe, for Fremtiden maa forøges til 100 Mand.

Efterat have overveiet denne Sag tilligemed samtlige dens Omstændigheder, og den af Vort danske Cancellie over samme afgivne Betænkning, ville Vi allernaadigst have fastsat som følger:

- 1) Vi tillade allernaadigst, at den i Vort allerhøjeste Rescript af 1ste August s. A. under ltr. A. og B. No. 6 benævnte Styrke af 50 Mand, Officerer, Underofficerer og Spillemænd uberegnebe, hvoraf Odense Kjøbstads frivillige Jægercorps til Fods maa bestaae, forøges indtil 100 Mand, dog at denne Tilladelse kun er gjeldende saalænge Odense Brandkorps desuden kan holdes complet.
- 2) Fremdeles tillade Vi lige allernaadigst, at de ved det forhenværende Ungkarlecorps i bemeldte Kjøbstad staaende Officerer og Underofficerer maae udtjene deres endnu resterende Tjenestetid ved Jægercorpsen til Fods, hvorimod Antallet af dette Corpses Officerer for Fremtiden bestemmes til 1 Capitain, 2 Premier- og 6 Secondlieutenanter, samt 15 Underofficerer, til hvilket Antal det nuværende efterhaanden skal indskrænkes.

Derefter Eders Kjærlighed Eder underdanigst har ver at rette, og Bedkommende det fornødne at tilkjendegive. Vi forblive Eders Kjærlighed med al Kongelig Naade stedse tilgedan og bevaagen.

Administrationen for Præmie-Selskabet for den mosaiske Ungdoms Anbringelse til Kunster og Haandværker har til Hans Majestæt indgivet en allerunderdanigst Beretning om Selskabets Virksomhed siden dets Stiftelse, hvilken Beretning i det væsentlige indeholder følgende:

Indtil Aaret 1793 havde de Kjøbenhavnske Borgere af den mosaiske Religion den sørgelige Løb ej at kunne vende opdragne i borgerlige Kunster og Haandværker, fordi Ingen tog dem i Lære, og fordi der da, naar de vare udlærte, mødte dem mange Hindringer for at vende Svende i Laugene. Dette bevægede nogle Fædrelandets Venner til at forene sig om at stifte Selskabet af ovennævnte Navn, i den Hensigt ved Belønninger at opmuntre Mestere af den kristelige Religion til at antage sig den mosaiske Ungdom, og denne til at lade sig antage hos hine, for at oplæres i Kunster og Haandværker.

Til høifallig Kong Christian den Syvendes Fødselsdag samme Aar var aabnet en Subscriptionsplan, hvorpaa et Antal af 175 Medborgere havde tegnet sig deels til Fonden for 548 Rbd., deels i aarligt Bidrag for 412 Rbd., og af Stifterne, som de første Administratorek, indbødes til en Generalforsamling, hvori det allerede foretagne blev bekjendtgjort. Til samme Tid havde allerede meldt sig 28 Laugmestere af forskjellige Haandværker for at antage Drengene af den mosaiske Troesbekjendelse i Lære, ligesom og 11 Drengene af

Denne Erødsbekjendelse til at oplæres i forskjellige Haandværker. I samme Forsamling valgdes en Committé af 6 Medlemmer til at affatte Selskabets endnu gjeldende Love, hvilke af Hans Majestæt under 16de October 1796 bleve allernaadigst gratis confimerede. En saadan Forsamling har siden aarlighaars funden Sted, ved hvilken Leilighed Taler til Opmuntring ere blevene holdte af forskjellige Medlemmer, og Belønninger til christelige Mestere blevene uddeelte i Penge, og til mosaiske Svende deels i Penge, deels i en Sølvmedaille, svarende til Selskabets Djemed. I disse Generalforsamlinger er tillige givet Underretning om Selskabets Status; Cassebøger og Regnskaber fremlagte, og Revisorer valgte, af hvilke den ene altid har været af christelig, den anden af mosaisk Erødsbekjendelse. Selskabets Administration, der bestandig har bestyret Selskabets Anliggender, saavel som de i de aarlige Forsamlinger valgte Revisorer til at revidere Regnskabet, have besørget det uden Betaling. Ligeledes ere Selskabets Bøger og Correspondance i de første otte Aar ført gratis. I de første Aaringer kunde Selskabet ikke efter dets Djemed og Ønsker virke, deels fordi der udfordredes Tid inden de i Lære satte Drengene havde udlært, deels fordi de indkomne Bidrag, der vare faa, først skulde gøres frugtbringende. De første Belønninger uddeelted dog allerede i Generalforsamlingen den 6te April 1796, og siden er aarligen hver Gang uddeelt flere, ligesom Lærlingernes

Tid efter anden havde udlært, undtagen 1807, da Krigsurolighederne meget standfede Selskabets Virksomhed. Fra Selskabets Begyndelse indtil sidste den 16de Julii 1827 holdte Generalforsamling have været satte i Lære 251 Lærlinge, hvoraf 50 deels ved Døden ere afgaaede, deels bortreiste, deels ej have udholdt Læreaarene. Af de 201 Lærlinge have 175 udlært og ere blevene Svende, og af disse have allerede en Deel nedsat sig som Mestere, enten her i Staden eller i Provindserne; en Deel har taget Voepæl uden for Fædrelandet, hvor nogle ere blevene Mestere. I de 31 Generalforsamlinger, som ere holdte i Aarenes Række, ere uddeelte 129 Penge-Belønninger til Haandværksmestere og Kunstnere, hvilkte beløbe sig til 1770 Rd. D.E. og 2180 Rbd. Sedler. Til Haandværks-svende og Kunstnere: 175 Penge-Belønninger og Medailler til Beløb 1705 Rd. D.E. og 2241 Rbd. 40 f. Sedler og Tegn. Den hele Præmie-Udgift i de forløbne Aar udgjør 3475 Rd. D.E. og 4421 Rbd. 40 f. Sedler og Tegn. For nærværende Tid ere 30 mosaiske Ynglinge i Lære og adskillige paa Prøve i de forskjellige Haandværks- og Kunst-Fag. Alt hvad i Forsamlingerne har været foredraget er aarligen blevet trykt og meddeelt ethvert Medlem. Efter afflutet Regnskab til den 31te Julii 1826, nemlig fra 1ste August 1825 til 31te Julii 1826, bestaaer Selskabets Formue i 1) Kongelige Obligationer — som ifølge Selskabets Love med Administrationens Paategning ere

til Bevaring henlagte i Nationalbanken — en Capital af Sølv og r. Sølv 32,040 Rbd., 2) Sedler og Tegn 55 Rbd. 55 p., 3) Restancer 19 Rbd. Salt Sedler og Tegn 74 Rbd. 55 p. og 32,040 Rbd. Sølv og rede Sølv.

I Anledning af denne Beretning har Hans Majestæt overdraget Cancelliet at tilkjendegive Administrationen for Præmieselskabet, at Allerhøiøstamme med allerhøieste Velbehag har erfaret det betydelige Gavn, som ved Selskabet er fremmet i de tilbagelagte 35 Aar af dets Virksomhed,

I Anledning af en af en Overøvrighed til det Kongelige Rentekammer indgiven Forespørgsel, om Værn, som opbringes med Forældre, der sættes under Tiltale for begaaede Lovovertrædelser, eller som, fordi begge Forældrene i lignende Anledning arresteres, maa tages under offentligt Tilspn. skulde, i Overensstemmelse med hvad i Cancellie-Skrivelse af 3die Decemher 1814 *) er antaget, underholdes paa den Maade, at Udgifterne dertil, saalænge Actionen varer, afholdes af samme Kasse, som den, hvorfra Omkostningerne i Sagen mod Forældrene blive at udrede, og Værnernes Forsørgelse saaledes først overtages af Fattigvæsenet naar Forældrene ere dømt og Dommen er exequeret, eller om Værnernes Underholdning skal også

*) See Ussings Rescriptsamling paa sit Sted.

faa under Forældrenes Action bekostes af Fattigvæsenet paa det Sted, hvor Forældrene høre hjemme, blev Cancelliets Betænkning forlangt.

Collegiet yttrede med Hensyn hertil i Skrivelse af 3die Mail sidstleden, at der under den Sag, som ved Collegiets forbemeldte Skrivelse af 3die Decem-ber 1814 blev afgjort, var Spørgsmaal om et spæd og endnu diende Barns Underholdning. Da der nu med Hensyn til deslige Børn, forsaavidt de ere under 1 Aars Alder, have en Deel Hjemmel i de gjeldende Bestemmelser for, at disse skulle forblive hos Moderen, selv om hun arresteres, og da Beføstningerne paa deres Underholdning, i det Tilfælde Moderen er indsat i en Straffeanstalt, falder denne til Last (see den ved Cancellie. Circulaire af 18de August 1804 bekjendtgjorte allerhøieste Resolution af 11te Mail s. N. S. 16, jevnført med Cancellie. Promemoria af 6te December 1806 *), fandt Cancelliet, at meget taler for, at de omhandlede Udgifter under Arresten ligeledes paahvile den Kasse, der har at afholde de øvrige Arrestomkostninger, saameget mere, som Omkostningerne paa et diende Barns Underholdning maae antages høist ubetydelige, saalænge ikke enten Sygdom eller andre extraordinaire Tilfælde indtræffe. Men ligesom Cancelliet saaledes formeente, at de omspurgte Omkostninger kunne, forsaavidt diende Børn under 1 Aars Alder betreffen, i Almindelighed, og

*) See Fogtmans Rescriptsamling paa sit Sted.

saalænge ikke Omstændighederne gjøre extraordinære Udgifter fornødne, afholdes paa den foransførte Maade, var Man paa den anden Side af den Mening, at Børn over den nævnte Alder maatte i det omhandlede Tilfælde blive Fattigvæsenets Forsørgelse undergivne, og det uden at den i Fdg. af 5te April 1793 Cap. 1 §. 6 nævnte eventuelle Pigning, der ved Fattigvæsenets senere Organisation maa ansees at bortfalde, kan komme til Anvendelse. Da det Kongelige Rentekammer har tiltraadt hvad Cancelliet saaledes har yttret, har Kammeret i Overensstemmelse dermed givet vedkommende Overværgighed Besked.

I Anledning af en til Cancelliet indkommen Forespørgsel, om en Læge tilkommer det i Fdg. af 3die April 1810 §. 4 fastsatte Honorarium, naar de vaccinerede Personer henhøre til en Kjøbstad og in specie til den Kjøbstad, hvor Lægen er boestdende, samt i bekræftende Fald om Honorariatet i det nævnte Tilfælde skal udredes af Amtsrepartitionssundet eller af Kæmnerklassen, har Cancelliet den 27de Marts sidstleden tilkjendegivet Vedkommende, at, da det ovenmeldte Honorarium er tilstaaet i Stedet for Diætpenge, og disse alene kunne fordres, naar Lægen maa foretage Reiser, vil der ordentligvis ikke tilkomme Lægen nogen Betaling for den offentlige Vaccination i Kjøbstæderne. Kun hvor Lægen, for at foretage saadan

Vaccination, nødsages til at gjøre Rejser, Ander Cancelliet, at der, uagtet Fdg. af 3die April 1810 S. 4 ved at bestemme et Honorarium af 24 β . for hver vaccineret Person egentlig blot har Hensyn til Landet, bør tilstaaes en lige Godtgjærelse, hvilken bliver at udrede af Lærerkassen.

Et Cancelliet er indsendt en Forespørgsel fra nogle Kjøbmænd i Frederiks, om det med Hensyn til Bestemmelseerne i Fdg. af 4de August 1742 er Skibe fra det Slesvigske Villadt, i Liggedagene at udsælge Salt fra Skibet i smaa Partier, og om Skibperne ere berettigede til ved Auction at sælge deres Ladninger i saa smaa Partier, som det i Liggedagene er dem tilladt at udsælge samme fra deres Skibe. Foranlediget heraf har Cancelliet den 31. Mail sidstleden ladet Vedkommende tilkjendegive: at Salt ikke hører til de Varer, som Skipperne i Liggedagene kunne udsælge i smaa Partier, og at det ikke kan formentes Nogen, der er berettiget til Varers Forhandling, ogsaa at sælge dem ved Auction, naar det skeer i saadanne Partier, hvori han ellers er berettiget til at falholde samme.

Da Skoemagerlauget i en Kjøbstad besværede sig over, at LandsbySkoemagerne i Omegnen af samme for

handlede det af dem forfærdigede Arbejde ved at indsætte det som Appendix paa de paa Landet offentligent afholdte Auctioner, blev Cancelliets Resolution bestemt, om en saadan Afhændelsesmaade kan ansees som lovlig, eller om Bedkommende derfor kunne tillades for Indgreb i Kjøbstædlaugenes Rettigheder. Cancelliet har herpaa den 31te Malt sidstleden tillidjendegivet Bedkommende, at Man ikke anseer en Landsbyfkoemager berettiget til at sælge sine Været ved Auction paa den omhandlede Maade, da Placaten af 3die April 1816 §. 3, hvorefter Landsbyehaandværkere ikke maae arbejde for Kjøbstædsfolk, herved vilde kunne overtrædes.

Den 23de Malt sidstleden er Kjøbmand E. J. Sætting i Helsingør anerkjendt som Kongelig Vice-Consul sammesteds.

Vedige Embeder.

Under det danske Cancellie: Hættedstogede og Skriver-Embedet i Meerløse og Ludse Herreder og Birkedommer og Skriver-Embedet ved Tolløse og Frydendal Birker i Holbeks Amt. — Aggersøe og Orøe Sognekald under Sjællands Stift, 175 Rbd. Det er iblandt de Kald, som ere forundte særdeles Betættelse i Skatter. — St. Pederskjer Sognekald paa Bornholm, 200 Rbd.

Befordringer og Afgang.

Under det danske Cancellie: Den 28de
Mali er Cand. theol. og forhenværende Forstander og
første Lærer ved det nu nedlagte Skolelærer-Semina-
rium paa Brædetrolleborg i Fyen, E. T. Heise, for-
undt Titel af Professor med Rang efter Rangfor-
ordningen af 14de October 1746, 6te Klasse No. 13.
Den 30de, Sognepræst for Aggersøe og Omse under
Sjællands Stift, D. E. Vech, beklippet til Sognes-
præst for Hyslinge Menighed i Fyen; Cand. theol.
E. S. Holst til personel Capellan for Bigersted og
Qverkebye Menigheder i Sjælland; Cand. theol. F.
Storm til personel Capellan for Gudme og Brudager
Menigheder i Fyen, Den 2den Junii, Politieassis-
tent J. E. v. Osten til Birkedommer og Skriver i
Amager Birk; Fuldmægtig ved Kjøbenhavns Forlt-
gelsescommission, Secretair J. M. Roefod, til Skri-
ver i Gjeldscommissionen og Sjæsteretten under den
Kongelige Lands-Oversamt Hof- og Stadsret; Cand.
juris E. Venken til Copist i Justitscontoiret under
samme Ret; personel Capellan for Gudme og Brud-
ager Menigheder i Fyens Stift, H. G. Hennings-
sen, til Sognepræst for Akerballig Menighed paa Als;
Cand. theol. M. Raahauge til personel Capellan for
Østervelling, Hjelstrup og Grensteen Menigheder i Bl-
borg Stift; Cand. theol. J. G. W. Dreyer til pers-
sonel Capellan for Sønderbye Menighed i Fyen;
Cand. theol. J. E. Jacobsen til personel Capellan for

Naarbye Menighed i Syen; constitueret Districtschirurg paa Fjyve, Femse og Afsøe, E. F. W. Bang, til virkelig Districtschirurg paa bemeldte Her. Den Ede, Kammerraad og Stempletpapirforvalter for Danmark J. Schifter, første Administrator ved Talottoet i Kjøbenhavn N. V. Staahl, Kammerraad og Renteskriver for det 2det Sjællandskentekammer = Contoir under det Kongelige Rentekammer E. B. Wondo, og Kammerraad og Chef for Veicontoiret under Rentekammeret H. N. Hoyer til virkelige Justitsraader; Regimentsquartiermester og Auditeur ved Sjællandske Landfener Regiment, Kammerjunker G. N. Klauemann, til Byesoged, Politimester og første Raadmand i Odense samt Herredsskriver i Bjerge Nasum Herreder; Capitain, Colonial-Adjutant og Procurator H. H. Berg til Byesoged, Byeskriver, Politimester og Auctionsforvalter paa St. Thomas i America; Sognepræst for St. Pederskjer Menighed paa Bornholm, S. Sørensen, til Sognepræst for Asminnderup og Grandløse Menigheder i Sjælland.

Under Rentekammeret: Den 3te Mall er Overførsteren i Haderslev og Lygumkloster; Amt, Kammer- og Jagtjunker E. H. Krogh og Overførsteren ved Valløe Stift, Forst- og Jagtjunker K. Baron af Bedel-Bedelsborg, forundt Titel af Hofjægersmestere; Renteskriver for det 2det Aesvigsk Contoir W. E. Jansen, Arkivarius for Kammernes forenede Arkiv-Contoir E. Gise, Renteskriver for det 2det

Holstenske Contoir N. C. F. Bledemann og Secretaire for det jydsk og sollandsk Landvæsens Contoir A. de Fine Skibsted, udnævnte til virkelige Kammer-raader.

Under Landmilitair-Staten: Den 3die Rott er Major G. L. v. Plessen, Escadronschef i det Holstenske Landseneer-Regiment, affødt efter Ansøgning i Naade af Krigstjenesten som Oberstlieutenant og med Pension under Navn af Bartpenge, og ved samme Regiment er fæet følgende Avancement: Second-Ritmester F. J. A. v. Sperling udnævnt til Chef for tredje Escadron; Premierlieutenant G. v. Elmisen til Second-Ritmester med den ham reservede Anciennitet og characteriseret Premierlieutenant F. L. v. Creutz til virkelig Premierlieutenant; characteriseret Premierlieutenant E. C. v. Bennigsen tillagt den ældre Secondlieutenants Gage og Secondlieutenant à la suite P. F. v. Müller indtraadt i virkelig Nummer paa yngst Secondlieutenants Gage, hvorved hans havende Extragage bespares. Den 7de, den ved Artillerie-Corpsen staaende Capitain og Batterichef E. M. v. Lohse affødt, efter Ansøgning og formedelst Svagelighed, i Naade af Krigstjenesten med Majors Character og Pension; Artillerie, Stykjuncker J. F. E. Astrup meddeelt Afsted fra Artillerie-Cade's Institut og udnævnt til Krigs-Cancelliesecretair. Den 10de, Underofficererne R. Bonnicksen af det Holstenske Infanterie-Regiment og E. A. Schumacher af

Dronningens Liv-Regiment udnævnte til Cadetter uden Wage ved Landcadet=Corpsset. Ved Artillerie=Corpsset er skeet følgende Avancement: Second=Capitain O. E. v. Fensmark udnævnt til Chef for det andet Batteredie ved den Danske Brigade; Second=Capitain J. U. v. Brechwolde til Chef for det syttende Batteredie ved det Holstenske Brigade; characteriseret Capitain P. P. v. Malling, Ridder, til Second=Capitain og Commandeur for det sjette Batteredie; characteriseret Capitain H. M. v. Smith til Second=Capitain og Commandeur for det tiende Batteredie, samt de characteriserede Premierlieutenanter E. v. Hennings og P. S. v. Tøttrup til virkelige Premierlieutenanter; Secondlieutenanterne P. L. v. Sandholt og F. L. E. Schmidt tillagt den høiere Secondlieutenants Wage og Secondlieutenanterne E. B. v. Lund og A. B. v. Dinesen indtraadte i virkelige Nummere paa yngst Secondlieutenants Wage, hvorved deres havende Extragage bespares. Den 11te, Secondlieutenant ved Artillerie=Corpsset P. R. v. Tønnesen afskediget, efter Ansøgning og formedelse Svagelighed, i Raade af Krigstjenesten med Pension; E. E. Mathiesen udnævnt til Secondlieutenant à la suite ved Hans Majestæts eget Regiment; dog uden Anciennitet, indtil han har taget og bestaaet den befalede Officeer=Examen, samt uden Wage og Emolument, indtil han ved foresaldende Vacance kan indtræde i virkeligt Nummet. Den 12te, Chef for det tredje Jydske Infanterie=Regiment, Oberst

H. F. L. v. Games, Ridder, meddeelt efter Ansøgning Afsted af Krigstjenesten; Bataillons-Commandeur ved det første Jydske Infanterie-Regiment, Oberst E. F. v. Zyrphen, udnævnt til Chef for det tredje Jydske Infanterie-Regiment; den ved det tredje Jydske Infanterie-Regiment staaende Capitain og Compagniechef W. F. L. v. Rizzo afflediget, efter Ansøgning og formedelt Svagelighed, i Naade af Krigstjenesten med Pension, under Navn af Bartpenge; Stabscapitain ved bemeldte Regiment F. A. v. Schleppegrell udnævnt til Chef for Jægercompagniet; characteriseret Capitain A. v. Boldike til Stabscapitain og Secondlieutenant F. v. Bleting til Premierlieutenant ved Grenadeer-Compagniet; Premierlieutenant G. J. J. G. v. Rindt forsat til et Musqveteer-Compagnie og Secondlieutenant A. v. Lorp tillagt den høiere Secondlieutenants Gage. Den 13de, Regimentskirurg S. Statinsky ved det Siølandske Landseneer-Regiment tillagt Rang med Capitainer. Ved det første Jydske Infanterie-Regiment er fæet følgende Avancement: Commandeuren for anden Bataillon, Oberstlieutenant E. v. Gosh forsat som Commandeur til første Bataillon; Major ved første Bataillon P. H. W. v. Klein udnævnt til Commandeur for anden Bataillon; Major ved anden Bataillon P. E. v. Ricker forsat i lige Egenkab til første Bataillon; Capitain E. A. v. Schiern udnævnt til Major ved anden Bataillon; Stabscapitain A. E. v. Klenau til Chef for

det tredje Compagnie; Premierlieutenant G. P. N. Baron v. Pechlin til Stabscapitain med den hant reserverede Anciennetet og Secondlieutenant F. A. v. Gosch, til Premierlieutenant ved Jæger-Compagniet; Secondlieutenant H. N. F. v. Rückert tillagt den høiere Secondlieutenants Gage; Premierlieutenant E. H. v. Røsemødel forsat til Grenadeer-Compagniet og Secondlieutenant F. E. v. Holm placeret ved Jægercompagniet. Den 14de, Secondlieutenant ved Artillerie-Corpsen F. W. v. Olivarius indtraadte i virkeligt Nummer paa yngst Secondlieutenants Gage, hvorved hans havende Extragage bespares. Den 16de, den ved Næsse Borgercompagnie af Bornholms Milice staaende Lieutenant N. L. Dam affødiget, efter Ansøgning og formedelst Svagelighed, i Raade, og Lieutenant à la suite B. H. Müller indtraadte i virkeligt Lieutenants Nummer ved Compagniet; Capitain P. F. Weidemann, Compagniechef i Hans Majestæts Livcorps, affødiget efter Ansøgning i Raade fra Corpsen; Premierlieutenant ved bemeldte Corps P. W. Rør udnævnt til Capitain og Compagniechef, og Secondlieutenant M. P. T. Christensen til Premierlieutenant. Den 18de, characteriseret Capitain ved Kjøbenhavns borgerlige Artillerie F. L. Müller affødiget efter Ansøgning i Raade af den borgerlige militaire Tjeneste.

(Fortsætted).

Collegial-Tidende.

Med kongeligt allernaadigt Privilegium.

No. 32 og 33. Den 14de Junii 1828.

Trykt i det Kongl. Balleub. Bogtrykkerie af C. F. Schubarck.

Undertegnede ere Redactører, Forlaggere og Udgivere af
denne Tidende:

Peter Johan Monrad, Anders Sandse Ørsted,
Deputerede i det kongelige danske Cancellie.

Forgivning.

I Anledning af et til Hans Majestæt indgivet Forslag om en forandret Indretning af den pharmaceutiske Examen, hvilket Forslag blev tilstillet Cancelliet, for derover at nedlægge allerunderdanigst Betænkning, blev det taget under Overveielse, om de gjeldende Bestemmelser med Hensyn til bemeldte Examen kunde antages at fyldestgjøre de Fordringer, som, efter Videnskabernes nærværende Tilstand og med Hensyn til de nuværende academiske Indretninger, med Høie kunne gøres, eller om Forandringer, og i saa Fald hvilke, maatte ansees hensigtsmæssige for yderligere at fremme det pharmaceutiske Studium. Til den Ende blev Betænkning indhentet fra den Kongelige Direction for Universitetet og de lærde Skoler, som atter

indhentede og meddeelte Cancelliet Erklæringer fra det medicinske Facultet, fra Consistorium og fra en Committee, der efter Consistorii Foranstaltning og med den nævnte Directions Samtykke har været dannet af 2 Professorer i det medicinske Facultet, og Professor Ørsted som Professor i Physik og Chemie, samt Professor Hornemann som Professor i Botanik. Ligeledes blev det Kongelige Sundhedscollegii Betænkning af Cancelliet indhentet.

Under de Ventilationer, som saaledes have fundet Sted, er der blevet yttret forskjellige Meninger om Nødvendigheden og Hensigtsmæssigheden af at lade den pharmaceutiske Examen undergaae nogen Forandring, ligesom og om det Omfang, hvori Forandring i al Fald maatte iværksættes. Ligesom imidlertid den nedsatte Committees Pluralitet havde forfattet Forslag til forskjellige Forandringer, hvilket Consistoriet anbefalede, saaledes tiltraadte og den Kongelige Direction for Universitetet og de lærde Skoler Forslaget næsten i alle Punkter, og Cancelliet kunde ikke heller andet end ansee det gavnligt, at den pharmaceutiske Examen modtog nogle Forandringer, der kunne tjene til yderligere Garantie for, at Candidaterne have tilstrækkelige Indsigter i de for Pharmaceuten vigtigste Videnskabsgrene. Vel kan det efter de afgivne Erklæringer af det Kongelige Sundhedscollegium og det medicinske Facultet ikke paatvivles, at den pharmaceutiske Examen, saaledes som den hidtil

har været indrettet, har afgivet Garantie for at Can-
 didaterne have de til at forestaae et Apothek ab solut
 fornødne Kundskaber, og at Landets Apothekere i
 Almindelighed bestyre deres Officiner vel; men det
 var vistnok ønskeligt, at de vare i Besiddelse af saas-
 danne mere udvidede Kundskaber, hvorved de i deres
 Fag kunne virke til større Gavn for Staten. Det var
 i denne Henseende at ønske, at de selv forarbejdede en
 Mængde Lægemidler, som de nu forskrive i forarbej-
 det Tilstand; at de vidste at foretage deres Tilbered-
 delser efter de rigtigste og meest besparende Metoder,
 og at de med Indsigt samlede de Producter, især
 af Planteriget, som Fædrelandet leverer til medicinsk
 Brug. At de in specie i sidste Henseende ikke alde-
 les præstere, hvad der kunde ønskes, kan neppe tilskri-
 ves anden Grund, end at en stor Deel af de danske
 Pharmaceuter, som Professorens Botanicæ ved Kjø-
 benhavns Universitet i en af dem afgivet Erklæring
 have bemærket, i botaniske Kundskaber staaer langt
 tilbage fra det, Man med Føie kan forlange. Det
 maa desuden ansees gavnligt, om Pharmaceuterne,
 udrustede med grundige Indsigter i deres Fag, kunde
 ved disses Hjælp ved flere Leiligheder gavne Samfun-
 det, ved at vejlede Fabrikantene og Haandværkere, og
 ved at afgive Betænkninger og Oplysninger, som det
 Offentlige maatte behøve til en eller anden Sags Be-
 dømmelse, hvorom der in specie kan blive Spørgs-
 maal ifølge Instrux for Stifts- og Landphysici af 4de

Marts 1818, efter hvis §. 13 Physicus, hvor der er Formodning om Forgiftelse, kan, naar han finder det fornødent, requirere en Chemicus Medvirkning. Den Indvendning, som er hentet fra den Betragtning, at Apothekerne ingen Løn nyde af Staten, men blot Tilladelse til at benytte deres Eiendom og deres Kundskaber, og det endda med særdeles Indskrænkninger, kan neppe ansees gjeldende, naar det overvejes, at Apothekerne have en Eneret til at tilberede og forhandle Lægemidler, som giver dem en god og paa sine Steder særdeles fordeelig Næringsvet, og hvilkken af Regjeringen dem forundte Eneret vist nok kan med Hensyn til dens Fordeelagtighed i det Hele staae ved Siden af de fleste Embeder. Forsordningen af 4de December 1672, §. 16, vil og, at de selv skulle forarbejde præparata og ikke forskrive dem fra andre Steder; ligesom og §. 15 indeholder, at de skulle deels indsamle deels dyrke medicinske Planter, samt søge at udvide Kundskaben til deslige Planter; og §. 18, som bestemmer, at stadigt Hensyn skal ved Affattelsen af Dispensatorium tages til Pharmaciens successive Udvikling, viser, at Lovgiveren allerede dengang har havt Øie for det Fremskridende i Faget. En forsøgt Omhu for Pharmaceuternes Indsigter i deres Sag anbefales og ved Betragtningen af hvad der i den senere Tid er virket andetsteds, især i Preussen, for Pharmaceuternes større videnskabelige Dannelse, i hvilken Henseende

der i bemeldte Stat, hvor Apothekervæsenet er i en sær blomstrende Tilstand, ifølge et den 1ste December 1825 udkommet Reglement gjøres særdeles store Forandringer.

Den vigtigste Betænkellighed, der lod sig fremsætte imod en Skjærpelse af Examen, synes at være den, at Pharmaceuternes Stilling gjør det dem vanskeligt at høre Forelæsninger; men ligesom det med Grund kan fordres af en Principal at han indrømmer sine Nødhjælpere eller Lærlinger saaa megen Tid, som der udkræves for at de kunne forfatte sig de i deres Rald nødvendige Kundskaber, saaledes afgiver ogsaa Kong. af 4de December 1672, §. 15, Hjælp herfor, naar den gjør det til Pligt for Apothekernes Lærlinger at følge Professoren botanicam, naar han med sine Disciple gaar herbarum. Hertil kommer, at det for Pharmaceuterne endog er mindre vanskeligt at finde Tøne og Leilighed til den behørig Forberedelse, end til Exempel for dem, der forberede sig til den mindre fuldstændige juridiske Examen, da de som oftest kunne under deres Forberedelse finde Plads paa et kjøbenhavnsk Apothek, hvor de i al Fald, naar de ville tjene for en nedsat Løn, kunne faae Tid til at høre de nødvendige Forelæsninger og til at læse de meest fornødne Skrifter.

Det blev saaledes anseet gavnligt, at det i Overeensstemmelse med det indgivne Forslag blev bestemt, at Examen, der hidtil kun har bestaaet i en

mundtlig Prøve af Candidatens Kundskaber, for Fremtiden tillige skal indbesfatte en practisk Prøve i Chemien. Derimod fandt Man Betænkelighed ved tillige at foreskrive en skriftelig Prøve, hvorpaa det til Hans Majestæt indgivne Forslag ogsaa gik ud.

Med Hensyn til Examinationsgjenstandene ved den pharmaceutiske Examen, maatte Cancelliet være enigt med den Kongelige Direction for Universitetet og de lærde Skoler i at samme blev fastsat saaledes, som Consistorium, i Overeensstemmelse med hvad der af Pluraliteten af den nedsatte Committee's Medlemmer er foreslaaet, har ytret, hvilket, forsaavidt den mundtlige Prøve betræffer, end ikke er væsentligt afvigende fra hvad der hidtil har været Hjemmel til at kræve. Som Følge heraf skulde da Candidaten under den experimentale Prøve lægge sin practiske Duellighed for Dagen ved:

- 1) Udførelsen af en chemisk pharmaceutisk Operation.
- 2) Tillavelsen af et Reagens.
- 3) En let chemisk Analyse af en Gjenstand, som har Hensyn paa Pharmacien.

Spørgsmaalene skulde bestemmes af Professorerne i Chemie og Pharmacologie, samt den examinerende Apotheker, og Operationerne selv foretages i det chemiske Laboratorium under professoris chemiæ Tillsyn. Skulde Candidaten ikke kunne udføre No. 2 og 3, maatte han dog derfor ikke udelukkes fra videre Prøve, men han maatte bestaae i No. 1 for at kunne erkjendes antagelig til den mundtlige Prøve.

Under denne Skulde der examineres i Receptlæsning, Pharmacologie, Chemie, Botanik og i de for Pharmaceuten vigtigste Dele af den mechaniske Physik og physiske Chemie; fremdeles i pharmaceutisk Værekundskab og Beregning, samt mechaniske Præparationer.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hva der skal foretage bemeldte Examen, yttrede den Kongelige Direction for Universitetet og de lærde Skoler, størstedels i Henhold til hvad der i den ommeldte Henseende var foreslaaet af Consistorium og den nedsatte Committee, at Examen formegentlig maatte afholdes af 2 Professore af det medicinske Facultet, hvoraf den ene skulde være Professore i Pharmacologien, og den anden Decanus eller hvem Facultetet dertil maatte udnævne, hvilke skulde prøve Candidaten i Receptlæsning og Pharmacologie; endvidere af en Professor i Chemien, en Professor i Botaniken, og Professore i Physik, der skulde examinere hver i sin Videnskab, samt en af Stadens Apothekere, der enten maatte være en af Assessores Pharmaciae i Sundheds Collegiet, eller hvem der ellers maatte anses for dygtigst til at udføre dette Hverv, og som skulde examinere i pharmaceutisk Værekundskab og Beregning samt mechaniske Præparationer. Denne af Directionen for Universitetet og de lærde Skoler yttrede Formening troede Cancelliet ogsaa at burde tiltræde. Ligesom Fdg. af 4de December 1672, §. 18, saa-

velformet Forordningen af 9de April 1740, §. 2, (sef. Rescriptet af 7de Marts 1803) tydelig vise, at Chemien hører til de Fag, som bør særdeles dyrkes af Pharmaceuter, og førstnævnte Fdg. §. 15 ligeledes paa det stærkeste indskræper Botanikens Dyrkelse af Pharmaceuterne, saaledes er det og klart, at omtalte Forordning, naar den i §. 11 (sef. §. 13) udelukkende overlader den pharmaceutiske Examen til facultas medica i Forbindelse med Kjøbenhavns Apothekete, gaaer ud fra den Forudsætning, at dette Facultet, i Overensstemmelse med den daværende academiske Indretning, indbefatter Professorene i Physik, Chemie og Botanik, hvilke altsaa virkelig toge Deel i Examen. Bemeldte Videnskaber bleve nemlig da blot betragtede som medicinske Hjelpevidenskaber, hvorfor Botaniken blev doceret af en og Physik og Chemie af en anden medicinsk Professor, ligesom og Fundats for Universitetet af 7de Marts 1788, Cap. 1, §. 5, havde fastsat, at der ved det medicinske Facultet skulde ansættes en Lector Chemiæ, indtil Kongen i sin Tid fandt for godt at bestikke en særskilt Professor i Physiken ved samme Facultet. Først i den nyere Tid har Man indseet, at hine Videnskaber, uagtet deres Bigtighed for Medicinen, dog ikke udelukkende tilhøre denne, men dertilmod udgjøre en Deel af de til den almindelige videnskabelige Dannelselse hørende Discipliner, som ere samlede under det philosophiske Facultet. Fra den Tid af har det medicinske Facultet ikke nød-

vendigviis nogen Chemicus, Botanicus eller Physicus ex professo, og det synes altsaa ikke at være aldeles principmæssigt, at det medicinske Facultet, uagtet den stedfundne Forandring, der netop vidner om Regjeringens Omhue for bemeldte Videnskabers Dykkelse, skulde vedblive at examinere Candidaterne i disse Videnskaber. Der kunde endelig saameget mindre være nogen Betænkelighed ved at lade Professorer af det philosophiske Facultet tage Deel i en Examen, der forøvrigt vedkommer det medicinske Facultet, som i ældre Tider det Medlem af det medicinske Facultet, som Physiken var betroet, examinerede ved examen philosophicum, ligesom endnu Professor i Statistiken examinerer ved juridisk Examen.

Med Hensyn til de Reagentia, hvis Tillavning kan fordres ved den practiske Prøve, holdt Man for, at der, saaledes som det af den Kongelige Direction for Universitetet og de lærde Skoler, Consistorium og den nedsatte Committee var foreslaaet, burde forfattes en Liste over samme; og forsaavidt angaaer det Omfang, hvori ved den mundtlige Prøve Kundskab i Chemie, Botanik og Physik bør fordres, blev det efter Omstændighederne anseet rigtigst, at de vedkommende Examinatorer derom bleve nærmere instruerede.

Det blev endvidere taget under Overveelse, om der ikke kunde gjøres noget for at give de bedre Characterer noget Fortrin, og derved opmuntre Pharmaceuterne til at forskaffe sig de større

Kundskaber, samme forudsætte. Da der ikke, som ved Embeders Besættelse, kan iblandt flere Concurrentere gjøres Forskjel paa bedre og ringere Character, men den, som har kjøbt et Apothek, naar han har den fornødne Qualification, kan gjøre sig sikkert Haab om at erholde Privillegiet, vilde det eneste Middel hertil være, om Apothekerne paa de større Steder, men i al Fald i Kjøbenhavn, bleve forbeholdne de Candidater, som havde faaet den første Character. En saadan Bestemmelse vilde ikke alene komme Kjøbenhavn, hvor den bedre Character krævedes, tilgode; men enhver Pharmaceut i Almindelighed vilde have en Bevæggrund til at arbejde for at komme i en saadan Stilling, at han ikke i Tiden blev udelukket fra at kunne etablere sig paa hvilket somhelst Sted, Leilighed dertil frembød sig for ham. Der er heller ingen virkelig Inconsovents i at fordrø mere af dem, der erholde de større Apotheker, end af dem, der nedførte sig paa de mindre Steder; thi hos alle, der have udholdt Examen, maa det forudsættes, at de besidde de Kundskaber, som ere uoms gjængelig fornødne, og det mere, der kunde ønskes, maa indskrænkes med Hensyn til hvad der efter Forhold og Omstændigheder lader sig opnaae. De mindre indsigtsfulde Apothekere kunne og forskrive en Mængde Præparater, som de mere kyndige selv kunne forarbejde. Forsaavidt Reglen blot foreskrives for Kjøbenhavn, har den endnu den Grund for sig, at der af

denne Hovedstads Apothekere tages Assessorers pharmacix, hvis Embeder kræve fortrinlige Kundskaber. Endelig blev det anseet rigtigst, at den pharmaceutiske Examen, der hidtil har været afholdt efter Candidatens Veltighed, for Fremtiden bestemtes til at holdes til 2de Terminer, nemlig April og October Maaned, hvilket et kan være Candidaten vanskeligt at rette sig efter, og hvorved et, saaledes som ved Examen til extraordinaire Læder, Forelæsningerne afbrydes.

Da Cancellens i Overeensstemmelse med alt foranførte gjorde allerunderdanigste Indstillinger vandt allerhøieste Bifald, udkom den 2den Junii sidst. følgende allerhøieste Forordning:

Vi Frederik den Sjette, af Guds Naade Konge til Danmark, &c. &c. Gjøre vitterligt: at Vi ere blevne opmærksomme paa, hvorledes de Bestemmelser angaaende den pharmaceutiske Examen, som indeholdes i Fdn. af 4de Decbr. 1672, §. 11, under Videnskabernes nærværende Tilstand og med særdeles Hensyn til at nogle af de Videnskaber, som den Tid vare henlagte til Professurerne i det medicinske Facultet ved Kjøbenhavns Universitet, senere have faaet egne Professorer, der have deres Plads i det philosophiske Facultet, kunne behøve nogen Forandring; i hvilken Henseende Vi herved byde og befale som følger:

§. 1.

Den pharmaceutiske Examen i Kjøbenhavn skal afholdes to Gange om Aaret, nemlig i April og

October Maanedet, og bestaae af en practisk og af en mundtelig Prøve.

§. 2.

Med den practiske Prøve skal fordres 1) Udførelsen af en chemisk-pharmaceutisk Operation, 2) Tillavelsen af reagens og 3) en let chemisk Analyse af en Gjenstand, som har Hensyn paa Pharmaciaen, og over disse Operationer skal føres en Journal, hvori Fremgangsmaaden og Grundene for samme forklares. Spørgsmaalene skulle bestemmes af Professorerne i Chemie og Pharmacologie, samt af den examinerende Apotheker, og Operationerne selv foretages i det chemiske Laboratorium under Tilsyn af Professor Chemiæ. Skulde Candidaten ikke kunne udføre No. 2 og 3, bliver han dog ikke derfor at udelukke fra videre Prøve, men derimod maa han bestaae i No. 1 for at kunne kjendes antagelig til den mundtelige Prøve.

§. 3.

Under den mundtelige Prøve skal examineres i Receptlæsning, Pharmacologie, Chemie, Botanik og i de for Pharmaceuten vigtigste Dele af den mechaniske Physik og physiske Chemie, i pharmaceutisk Værkskabs og Beregning, samt i mechaniske Præparationer. Prøven afholdes i Receptlæsning og Pharmacologie af tvende Professorer af det medicinske Facultet, af hvilke den ene skal være Professor i Pharmacologien og den anden Decanus eller hvem Facultetet dertil maatte udnævne; i Chemien af Professor Chemiæ; i Botanik af Professor Botanicæ;

I de for Pharmaceuterne vigtige Dele af Physiken af Professor Physices, og i pharmaceutisk Varekunds-
 skab og Beregning samt mechaniske Præparationer af
 en af Apothekerne i Vor Kongelige Residensstad
 Kjøbenhavn, som enten skal være en af Assessores
 Pharmaciæ i Bort Sundheds Collegium, eller hvem
 bemeldte Collegium ellers maatte udnævne til stedse
 at udføre denne Forretning. Lovligt forbeholde Vi
 Os nærmere at instruere Examinatorerne angaaende det
 Omfang, hvort Kundskab i fornævnte Videnskaber skal
 kræves; ligesom Vi og ville foranstalte, at en Liste
 forfattes over de reagentia, hvis Tillævelse kan fore-
 dres ved den praktiske Prøve.

§. 4.

Engen, som ei har erholdt bedste Character til
 den pharmaceutiske Examen, maa herefter forundes
 Privilegium som Apotheker i Vor Kongelige Resi-
 densstad Kjøbenhavn; dog skal dette ikke gjælde med
 Hensyn til dem, der have taget Examen førend denne
 Forordnings Kundgjørelse.

Fra det Kongelige Rentekammer er den 20de
 Maai sidstleden udkommet følgende Placat angaaende
 Udskrivningen af de ifølge allerhøieste Placat af 29de
 Januar 1800 af samtlige Marsslande i Hertugdøm-
 mene Slesvig og Holsten til den almindelige Dige-
 kasse fremdeles ydende Bidrag.

Da Hans Kongelige Majestæt ved allerhøiest
 Resolution af 2den d. M. har befaleet, at, i Anled-

ning af de, i Overeensstemmelse med allerhøiest Placat af 29de Januar 1800, til den almindelige Digekasse af samtlige Marsklande i Hertugdømmerne Slesvig og Holsteen ydende Bidrag, endvidere skal foretages en Udskrivning af 4 Rbß. à Demath eller 10 Rbß. à Morgen Land i Sølv Mynt, saa bekjendtgjøres saadant herved af Rentekammeret efter allerhøiest Befaling.

Ihl have Forstanderne for enhver Marsk-Commüne og Inspecteurerne over de octroierede Roee inden 4 Uger at indkræve af Interessenterne disse Bidrag af resp. 4 Rbß. à Demath, eller 10 Rbß. à Morgen Land i Sølv-Mynt, og dernæst, ligesom Eierne af adelige Marskgodser, uopholdeligen, og under Executionstrvang, at indsende samme til den Kongelige Hovedkasse i Kendsborg.

Tillige bekjendtgjøres, ifølge den 8de §. i den allerhøieste Placat af 29de Jan. 1800, at, efter de af Hovedkassen indsendte Extracter, de siden den sidste Udskrivning af 1ste April 1826 for den almindelige Digekasse oppehaarne Penge, hvoriblandt Restancer af tidligere Udskrivninger, efter Fradrag af de af Hovedkassen forestrakte 4897 Rbd. 19 ß., have udgjort 4364 Rbd. 60 ß.

Derimod er blevet udbetalt: 1) Digebetsjentes Lønninger for Aarene 1826 og 1827, 10,235 Rbd. 20 ß. 2) til Diæter og Reiseomkostninger i almindelige Digeanliggender 2015 Rbd. 58 ß., Summa 12,250 Rbd. 78 ß. Hovedkassen i Kendsborg staaer altsaa

i Forskud for Aarene 1826 og 1827 med 7886 Rbd. 18 β., hvilke blive at refundere samme af hvad der indkommer ved denne Udskrivning, hvorover speciel Beregning til sin Tid vil vorde aflagt.

Under Rentekammerets store Segl.

Efterat Generalpostdirectionen ved forudgaaet Undersøgelse og Beregninger havde overbevist sig om, at Anvendelsen af Dampskibsfarten paa det store Belt vilde paa en særdeles hensigtsmæssig Maade ikke alene medvirke til Postgangens Fremme igjennem de Kongelige Stater, men især have en vigtig og gavnlig Indflydelse paa Postforbindelsen mellem disse og Hamborg, samt Udlandet i Almindelighed, androg man i Løbet af forrige Aar ved en allerunderdanigst Forestilling til Hans Majestæt paa allernaadigst Tilladelse til at maatte, til de Kongelige Brev- og Pakkeposters samt de med sidstnævnte Reiseselskaber Overførelse over det store Belt, for Postkassens Regning lade forfærdige i England et Dampfartøi af 30 Hestes Kraft, og da det derefter behagede Allerhøivisamme allernaadigst at bemyndige Directionen til at træffe den i saa Henseende fornødne Foranstaltning, samt lige allernaadigst at bifalde Directionens senere allerunderdanigste Indstilling om at bemeldte Dampfartøi, der i afvigte Maaned ankom hertil, fuldkommen svarende til sin Bestemmelse, og i Løbet af indeværende Maaned vil blive sat i Farten imellem Nyborg og Korsør i fornævnte Djeved, maatte, foruden den forom-

meldte Hovedbestemmelse, endvidere afbenyttet til andre Reisendes Oversførelse, saavel naar det indeholder Brevposten, som naar det, efterat have overført samme, vender tilbage fra et af dièse Steder, ligesom og, at det maa fragtes til Reisendes Oversførelse paa Liden da det ikke afbenyttet til Posternes Transport, og det i øvrigt kan undværes fra Postvæsenets Tjeneste, saa er om denne Gjenstand under 3die s. N. fra Generalpostdirectionen udsærdiget efterstaaende Placat:

Med Allerhøieste Bemyndigelse har Generalpostdirectionen anskaffet et Dampfartsli til de Kongelige Brev- og Pakkeposters, og de med sidstnævnte Poster følgende Reisendes Befordring over det store Velt.

Skjønt imidlertid Postvæsenets Tjeneste saaledes er bemeldte Dampfartsli Hovedbestemmelse, har Hans Majestæt Kongen dog derhos allernaadigst tilladt, at samme, naar det enten oversfører Brevposten, eller, efterat have overført nogen af de Kongelige Poster, gaaer Retour fra Korsør eller Nyborg, maa afbenyttet til andre Reisendes Oversførelse, imod at der i saa Fald erlægges i Fragt af enhver Reisende, der medfølger samme, det dobbelte af den efter Færgertarten mellem Korsør og Nyborg til enhver Tid gjældende Værtfragt.

Naar derimod Dampfartsliet ønskes fragtet af Nogen paa Liden, det ikke afbenyttet til Posternes Oversførelse, og det iøvrigt da fra Postvæsenets Tjeneste kan undværes, er Betalingen for samme allernaadigst bestemt saaledes: om Sommeren, som over-

eensstemmende med fornævnte Færetart anregnes fra 1ste April til ultimo September, til 23 Rbd. 60 $\text{\$}$. Sølv, og om Vinteren, eller den øvrige Tid af Aaret, hvort dette Fartsøi kan bruges, til 25 Rbd. 16 $\text{\$}$. Sølv.

Hvilket herved til alle Vedkommendes Efterretning bekjendtgjøres.

*

*

*

I Forbindelse med denne til Postgangens Fremme og Reisesendes skyndigere Befordring over Beltet sigtende Foranstaltning, samt i det Djemed, ved en hensigtsmæssig Forbedring i Landbefordringen og de Bequemmeligheder, derved kan ydes den Rejsende, at virke efter Muelighed til sammes jevnligere Afbenyttelse, har Generalpostdirectonen endvidere med allerhøieste Bemyndigelse sølet Foranstaltning til at Rejsende herefter og indtil videre ville kunne erholde Befordring med Wiener- og Offenbækker: Vogne paa Routen mellem Koeskilde og Kolding under efternævnte Bestemmelser:

Betalingen for disse med 2de Heste bespændte Voiturer har man til saadan Hensigts Fremme og i Betragtning af at der paa samme ikkun kan beforders en Vægt af 600 Pd., eller 200 Pd. mindre end paa de store Postvogne med Calescher, fundet det passende kun at bestemme til 1 Mk. Sølv pr. Mill mere end for sidstnævnte Vogne, der er lige med hvad der efter de gjeldende Bestemmelser erlægges for en Calesche pr. Mill.

De, som paa fornævnte Route have overtaget at befordre med Wiener- eller Offenbækker: Vogne, skulle

besørge denne Kørsel efter særskilt Tour og Omgang til næste Station, men det er dem derhos tilladt efter Overenskomst med den Rejsende at besordre denne igjennem flere Stationer. Man har ved denne Bestemmelse taget Hensyn til Forskjellen i bemeldte Vognes Rummelighed for den Rejsendes Bagage, og anseet det nødvendigt at sikre disse en Befordring gjennem flere Stationer, saaledes som de med Hensyn dertil maatte ønske det.

Skjøndt Betalingen for Befordringen med disse Vogne ifølge foransørte er bestemt saa lav, som det efter Omstændighederne er muligt, skjønes det dog at kunne stundom være den Befordrendes Interesse at kjøre for en ringere end den taktmæssige Betaling, og med Hensyn dertil, saavel som til Fordeel for den Rejsende er det bestemt, at det skal staae ham frit for, efter Omstændighederne at accordere med den Befordrende om en ringere Betaling for de omhandlede Vogne end Taxten fastsætter.

Generalpostdirectionen vilde have anseet det ønskeligt, om den Tour og Omgang, hvorefter samtlige Vognmænd paa en Station anordningsmæssigen besørge et lige Antal Kølser, kunde, forsaavidt Befordringen med de omhandlede Vogne angaaer, aldeles have været ophævede, og at det saaledes havde kunnet overlades til de Rejsende at vælge hvilken af de med samme Befordrende de maatte ønske; men da det kunde befrygtes, at Rejsende, som vare ubekjendte paa Stationen og saaledes i Hensyn til Valget mellem de

derværende Vogne maatte overlade sig til Vilkaarlighed og Andres Veiledning, kunde under saadan Bestemmelse vorde udsatte for Uleilighed og Misbrug, saa har man anseet det nødvendigt ikkun at afvige fra den foransførte Grundbestemmelse om Tour og Omgang i Hensyn til Indvaanerne i Kjøbstæderne og Beboerne i sammes Omegn indtil en Strækning af 2 Mile, der maa antages at have tilstrækkeligt Kjendskab til de respective Steders Befordringsmidler, og i Betragtning deraf fastsat, at disse uden Hensyn til Tour og Omgang maa accordere om Kjørselen med hvem de finde for godt iblandt dem, der have overtager sig at befordre med Viener, eller Offenbækker, Vogne, saavel som om dissees Udnyttelse til hvilket som helst Sted eller Station; dog at der paa saadan Befordring, hvis den ei skal betragtes som ulovlig, og følgelig være underkastet de desangaaende gjeldende Bestemmelser, maa af Opsynsmanden udstedes Timestedler, samt ellers forholdes i Hensyn til samme al, deles efter Forskrivterne om Befordringer i Almindelighed, hvoraf følger, at der til Opsynsmanden paa de Stationer, hvorigjennem Reisen gaaer, bliver at erlægge de anordnede Tilfjelsespenge.

Iøvrigt er det til Sikkerhed for de Reisendes Kufferter eller anden Bagage, naar samme anbringes uden paa de forommeldte Vogne, fastsat, at der under Mulct af 48 R. Sølv for enhver Deel, som mangler, skal medfølge samme Reeb og Jernkæder med Laas, samt at der i Dagklædningen af Vognen skal være an-

bragt en Klude, indvendig tilbækket med en løs Klap.

Om indbemeldte Bestemmelser for Brugen af de omhandlede Wiener- og Offenbacher Bogne har Generalpostdirectionen under 7de d. M. udfærdiget en Bekjendtgjørelse, som vil findes ophængt i Gjestgiverstederne paa Routen mellem Koeskilde og Kolding, og som isvrligt er foranstaltet Indrykket i flere offentlige Tidender.

Blandede Efterretninger.

Under den 17de Mail 1828 er den for forhenværende Inventariisskriver ved Ingenieurcorpset, Sophillus Johannes Valle, i sin Tid udfærdigede Bestalling til at være Landmaaler, i Anledning af en over ham for Falsk, m. m., affagt Krigsbrets-Dom og derefter afgiven allerhøieste Resolution, bleven casseret.

Ledige Embeder.

Under det danske Cancellie: Nye Sognekald i Aarhus Stift, 180 Rbd. — Nylche Sognekald i Aarhus Stift, 195 Rbd. Det er iblandt de Kald, som ere forundte særdeles Lettelse i Skatter.

Under Rentekammeret: Landskriver-Embedet for Eiderstedts vestre Deel i Garding. Cautionen i 4 Prc. Kongelige Obligationer, 6400 Rbd.

Under Generaltoldkammer- og Commerces Collegiet: Chirurgicatet paa de guineiske Etablissementer; tvende Fuldmægtigposter i Ostindien, hvortil udfordres Candidater med den fuldstændige juridiske Examen; Grændsecontroleur-Tjenesten i Gronenberg under Neustadts Toldsted.

Befordringer og Ufgang.

Under Rentekammeret: Den 19de April er E. B. Olsen beskikket til Forvalter ved Palaet i Roeskilde. Den 22de, J. J. Loria udnævnt til Hofguldtrækker. Den 26de, Kammerherre Arenstorff tilladt at udtræde af Flende-Commissionen for Giertev, Onsilb, Støvring, Nørhald, Galthen og Øster-Lisberg Herreder i Randers Amt og Stiftslandinspecteur Osfessen igjen udnævnt til Medlem af bemeldte Commission. Den 13de Malt er Stiftslandinspecteur i Ribe Stift D. Wesenberg efter Ansøgning i Naade entlediget. Den 17de, constitueret Slotsforvalter ved Frederiksberg Slot, Lieutenant J. M. Bonsach, beskikket til virkelig Slotsforvalter sammesteds, og afskediget Secondlieutenant J. F. Qvistgaard til Slotsforvalter ved Fredensborg Slot. Den 24de, Amtmand og Commandant paa Færøerne, Major E. M. S. Løbner, efter Ansøgning i Naade entlediget, og den hidtil constituerede Amtmand, Kammerjunker E. L. Tillisch, igjen beskikket til Amtmand og Commandant paa Færøerne; Fuldmægtig i det 2det jydskke Renteskriver Contoir K. H. Hegelund beskikket til Renteskriver for det 1ste jydskke Renteskriver-Contoir, og Fuldmægtig P. Povelsen i det 2det jydskke Renteskriver-Contoir til Revisor for Regnskabsagerne for de Godser, som Tid efter anden ere overtagne for Statsgjeldsskassens Regning og henlagte under Rentekammerets Bestyrelse m. m. Fremdeles ere følgende Copiister udnævnte til Fuldmægtige: Copiist i det syenske og lolske

landſke Rentefriver=Contoir M. P. Grooſſ og Copiift i Bet=Contotret J. Bertelſen til Fuldmægtige i det 2det jydſke Rentefriver=Contoir; Landmaaler og Copiift i det Kjøbenhavnſke Rentefriver=Contoir J. Froſt til Fuldmægtig i Matrifulerings=Contotret og Copiift i det ſjællandſke og ſyenske Landvæſens=Contoir L. Svendsen til Fuldmægtig hos Reviſoren for de ovenmeldte Godſers Regnskabsſager; Copiift i det iſlandſke og bornholmſke Contoir J. P. Hanſen forflyttet i lige Egenſkab til Bet=Contooret; til Copiifter: Cand. juris S. A. Eſbensen i det ſjællandſke og ſyenske Landvæſens Contoir; Exam. juris S. Fuhrmann i det Kjøbenhavnſke Rentefriver=Contoir; Exam. juris M. A. Berg i det ſyenske og lollandſke Rentefriver=Contoir og Exam. juris H. P. Kofoed i det iſlandſke og bornholmſke Rentefriver=Contoir; Syſſelmand for Myre og Snappedals Syſſel i Iſlands Beſtre Amt, P. Otteſen, efter Anſøgning i Raade entlediget; Syſſelmand for Borgeffjords Syſſel i Søndre=Amtet, E. Overriſſon, ubnævnt til Syſſelmand for Myre og Snappedals Syſſel; Exam. juris S. Gungløſen til Syſſelmand for Borgeffjords Syſſel, og Exam. juris E. Magnusſen til Syſſelmand for Sneeffjeldnæs Syſſel i Iſlands Beſtre Amt. Den 27de Mai, Procurator A. W. Meldeblad ſom Landvæſens=Commiſſair i Præſtø Amt forundt Kammerraads Rang efter Rangforordningens 7de Klasse No. 2.

Under Generaltoldkammer, og Commerce Collegiet: Den 7de Mai er forhenværende Con-

troleur-Assistent paa Sylt, E. C. Schulthes, beflillet til Faldcontroleur paa Pellworm. Den 24de, J. de St. Croix til Consul paa Jersey og H. Dobree til Consul paa Guernsey.

Under Landmilitair = Staten: Den 21de Maai er den ved Bornholms Milice ansatte Regimentschirurg J. S. N. Panum udnævnt til Regimentschirurg ved den Holsteenske Artillerie, Brigade; Secondlieutenant V. E. v. Böttger af det andet Liv = Regiment afflediget, efter Ansøgning og formedelst Svagelighed, i Raade af Krigstjenesten med Pension; Premierlieutenanterne à la suite ved Kjøbenhavns borgerlige Artillerie E. Westergaard og E. M. Wøller, Dannesbøgsmænd, meddelst Capitais Character, og bemeldte Capitain Wøller indtraadt i Premierlieutenants Nummer og afgaaet som Bataljons = Adjutant, og Secondlieutenant N. H. Brandt ansat som Adjutant ved tredje Bataillon, hvisaarsag han er udtraadt af Nummer og sat à la suite ved Corpsen; den ved det første Rønne Borger = Compagnie paa Bornholm ansatte Sergeant E. Rømer udnævnt til Lieutenant à la suite ved bemeldte Compagnie. Den 22de, Secondlieutenant ved Kjøbenhavns borgerlige Infanterie P. J. Reedtz afflediget, efter Ansøgning og formedelst Helbredsivagthed, i Raade af den borgerlige militære Tjeneste, og Commandeersergeant J. Nielsen udnævnt til Secondlieutenant ved bemeldte borgerlige Infanterie. Den 24de, Land = Krigs = Commissairen i det første Slesvig = Holsteenske

District, Oberstlieutenant F. v. Heinen, affødiget efter Ansøgning og formedelst Svagelighed, i Raade fra denne Post med Obersts Caracteer og Pension; den fra det Oldenborgske Infanterie-Regiments Forstærkings-Bataillon dimitterede Major J. F. v. Zepelin, Ridder, udnævnt til Land-Krigs-Commissair i fornævnte District, hvortil den ham tillagte aarlige Pension indtrækkes. Den 25de, Secondlieutenant ved det andet Liv-Regiment J. E. v. Gillespie tillagt den højere Secondlieutenants Gage. Den 27de, Capitain F. E. v. Petersen, Compagnieschef i det Jydsk Jægercorps, affødiget, efter Ansøgning og formedelst Svagelighed, i Raade af Krigstjenesten med Majors Caracteer og Pension, under Navn af Bartpenge. Den 28de, Capitain ved Artillerie-Corpsen L. E. F. v. Prunst, Ridder, meddeelt Majors Caracteer, dog indtil videre uden Anciennitet. Den 29de, Capitain à la suite ved det Jydsk Jægercorps E. G. v. Reinshardt affødiget i Raade af Krigstjenesten med Pension; Stabscapitain ved bemeldte Corps M. W. Baron v. Harthausen udnævnt til Compagnieschef; Premierlieutenant A. v. Hesselberg til Stabscapitain, og Secondlieutenant J. F. v. Hegermann-Lindencrone til Premierlieutenant; Secondlieutenant E. v. Brunne-mann tillagt den højere Secondlieutenants Gage, og Secondlieutenant à la suite E. D. v. Hegermann-Lindencrone indtraadt i virkelligt Nummer paa yngste Secondlieutenants Gage, hvorved hans havende Extragage bespares.

Collegial-Tidende.

Med kongeligt aHermaadigt Privilegium.

No. 34. Den 21de Junii 1828.

Trykt i det Kongl. Balleh. Bogtrykkerie af C. F. Schudars.

Undertegnede ere Redacteurer, Forlaggere og Udgivere af
denne Tidende:

Peter Johan Monrad, Anders Sandse Ørsted,
Deputerede i det kongelige danske Cancellie.

Blandede Efterretninger.

St. Petri Menigheds Ældste, Curatorer og Forstandere anholdt i en til Cancelliet indgiven Ansøgning, der anbefalede af Kirkens Patron, om at Kirkens og Thymes samt Velts Pleiestiftelser her i Staden maatte forundes Bevilling til i Overeensstemmelse med Lovens 2—19—13 og Forordningen af 5de December 1749 at arve deres Lemmers Efterladenskaber. Der eksisterer ikke nogen Fundation for nogen af bemeldte Stiftelser, men til Oplysning om deres Oprindelse og Bestemmelse indsendtes følgende Documenter: 1) Udskrift af hvad der den 1ste Januarii 1755 er tilført Hospitals- og Pleiehuss. Protocollen angaaende det forhen saakaldte Kirkens Pleiehuss. 2) Udskrift af hvad der den 1ste Marts 1780 og 19de

Junii 1783 er indført i Kirkens Hovedprotocol angaaende det forhen saakaldte Thymes Pleiehuus; og 3) Afskrift af Bantcommissaire Abraham Pelts Disposition af 26de October 1780.

Det første af disse Documenter viser, at den i 1718 afdøde Elisabeth v. Lengercken havde legeret en Capital af 1000 Rd. til Opbyggelsen af et Hospital eller Pleiehuus ved St. Petri Kirke for gubfrygtige gamle Mænd og Qvinder, og at Peter Lund og Lorenz Kettels ligeledes ved Testamente af 9de Junii 1716 havde legeret hver 250 Rd. til samme Anvendelse, for hvilke Capitaler med deraf oplagte Renter Kirkens Eldste, Curatorer og Forstandere den 3die Junii 1737 besluttede at paabegynde Opbyggelsen af et saadant Hospital, Pleie- og Fattighuus, hvilket og med Patronens Consents skete paa en Kirken tilhørende Plads i Larsleistræde. Stiftelsen indrettedes til 8 trængende Lemmer af begge Kjønn, som tilskodes hver aarlig til Godebrændsel 3 Rd. 2 Mk., der senere i 1743 forøgedes til 5 Rd. 3 Mk.; men i 1754 udvidedes Stiftelsen saaledes, at den indrettedes til 16 Boeliger.

Af det andet af ovenansførte Documenter erfares, at forhenværende Kirke-Eldste Winand Thyme ved Testamente legerede blandt andet til St. Petri Kirkes Pleiehuus = Stiftelse 8760 Rd. 2 Mk. 15½ S., og at det i den Anledning i Marts 1780 blev besluttet at kjøbe og indrette en Bygning til frie Bolig

for hjælpeløse gamle Medlemmer af Menigheden eller Kirkebetjentenes Enker, samt førene den med det gamle Pleiehuus. I denne Stiftelse fik 6 Personer først frie Boelig, og senere blev fra 1784 af tilstaaet enhver af dem ugentlig 12 β . Lybsk.

Begge de nævnte Pleiehuse afbrændte i 1807, men ere igjen siden, forførstedelen ved frivillige Bidrag, under eet opbyggede under Navn af Kirkens og Szymes Pleiehuus, der, ligesom de afbrændte, afgiver Boelig for 22 Personer og desuden har en Sygestue og en Arbeidssstue. I samme indtages saadanne af Menighedens Huusarme, Enker og ugifte Fruentimmer, som formedelst Svagelighed eller Alderdøtt ikke kunne fortjene det nødtørstige til Livets Ophold, og de nyde der hver ugentlig 3 Mk. 8 β . Sølvs og 1 Favn Brænde aarlig.

Efter det Idle af de foran nævnte Documentets Udvisende har Bankommissair Abraham Velt skænket til St. Petri Kirke et af ham opbygget Fattige og Pleiehuus til 16 trængende Christelige Lemmer af Menigheden med den Bestemmelse, at der i samme skulde stedse indlægges 8 gamle Borgere, som skulde nyde ugentlig 4 Mk. hver og aarlig ved Micheldag 8 Rd. til Brændsel, samt ligeledes 8 gamle fattige Christelige Enker af den borgerlige Stand, der ugentligen skulde nyde 3 Mk. hver, samt ved Micheldag 5 Rd. hver til Brændsel; hvorhos det med Hensyn til Bedømmelsen af Personernes Qualification hedder i

Dispositionen, at de enten ved Alder eller Svaghed maae være satte ud af Stand til selv at for tjene deres Brød. Lemmerne nyde nu respective 4 Mk. og 3 Mk. 8 S. Sølvs ugentligen, samt hver 1 Favns Brænde om Aaret.

Endelig er det bemærket, at samtlige Plees lemmer i de omhandlede Stiftelser, foruden den ugentlige Understøttelse, tillige i Sygdomstilfælde nyde friske Læge og Medicin, samt efter Omstændighederne hvad anden Hjælp deres Sygdoms-Tilstand kræver. Ogsaa begravnes de paa Stiftelsernes Bekostning, forsaavidt ikke deres Familier overtage Besørgelsen deraf. I Stiftelserne indtages et heller Nogen for Betaling.

Det er i sig selv naturligt og billigt, at den Stiftelse, som antager sig et trængende Menneske, ved at give ham Boepæl og Underholdning eller noget vist, der træder i Underholdnings Sted, erhverver sig Efterladenskaber, der maatte være efter ham. Stiftelsen erhverver derved forsøgede Kræfter til at fortsætte og udvide sin velgjørende Virksomhed, og den Paagjældende kan med Føie formodes at ville unde den Stiftelse, der skaffer ham en sikker Eksistens, den Uden til at betrygge hans Underholdning utilstrækkelige Formue, han maatte eie; hvilket desuden er analogt med Lovens Bestemmelse i 5—1—9, hvorefter en Person, for at betrygge sig sin Eksistens, kan overdrage alt hvad han eier og eiendes vorder til en Anden. Lovens 2—19—13 og Forordningen af 5te Decem-

ber 1749 have ogsaa erkjendt hlln Grundsætning, og den har ved en Mængde spectelle Resolutioner og Confirmationer faaet en saadan Udvikelse, at den, tildeels med nogen Modification, endog tjener til Regel i de saakaldte Frue- og Jomfrue-Klostere, der dog have mere end simpel Underholdning til Gjensstand. At Lovens 2—19—13 og Fdg. af 5te December 1749, forsaavidt samme angaaer Hospitalet, skulde være indskrænkede i Kjøbenhavn ved Planen af 1ste Julii 1799 §. 185, og for de øvrige Kjøbstæder og Landet ved Reglementerne af 5de Julii 1803 resp. §. 20 og §. 24, synes at have overveiende Grunde imod sig; thi da der i sig selv er Færskjel paa et simpelt Almisselem, som Communen blot skal skaffe de første Fornødenheder, paa hvilke Fattig-Lovgivning endog giver ham et absolut Krav, og et Hospitals-Lem, der ved Hjælp af en Stiftelse, der skyldes frie Belgjærenhed, faaer en bedre Existenté, end den, Fattigforsørgelsen i Almindelighed gaaer ud paa at forskaffe; som ofte slet ikke er qualificeret til egentlig Fattigunderstøttelse og som end ikke siden kan udelukkes, fordi han paa anden Maade hjælpes saaledes, at den egentlige Trang ophører, saa kan der ikke af den Modification, de senere Anordninger i foranstøttede Henseende have gjort med Hensyn til dem, der blot nyde simpel Understøttelse af Fattigvæsenet, sluttes til en Forandring i det, der in specie var bestemt angaaende Hospitals-Lemmer.

Ved de ovennævnte Oplysninger maatte det anses tilfulde godtgjort, at St. Petri Kirkes og Thyms samt Pelts Pleiestiftelser ere Indretninger, der sigte til Trangs Afhjelpning, og i det Helt af saadan Beskaffenhed, som de i Loven under Benævnelsen af Hospitaller omhandlede Stiftelser. Men det kunde desuagtet betvivles, om de Forrettigheder, Loven tillægget Hospitaller, ipso jure tilkom bemeldte Stiftelser, da de mangle allerhøieste Bekræftelse, og det kunde synes betænkeligt at antage, at private Folk ved at gjøre en Indretning, hvis Hensigtsmæssighed ikke underkastes videre Prøve, kunne tilvende dem hine Forrettigheder. Vel er det ikke bestemt i Lovens 2—19, at et Hospital just behøver Kongelig Sanction, og Udtrykkene i 2—19—14 kunde endog tale derimod, ligesom det er vist, at mange ældre Stiftelser af det Slags ere oprettede uden Kongelig Sanction, der ei behøvedes til de saakaldte Sjølegaver. Lovens 5—4—15, 18 og 19 give ogsaa en betydelig Frihed til at borttestamentere sin Formue til sligt Brug uden at Kongelig Sanction derpaa behøves. Men, ligesom disse Lovsteder i al Fald kunne finde deres Anvendelse paa testamentariske Dispositioner til Bedste for alt sanctionerede milde Stiftelser, saa er heller ikke Erkjendelsen af de i gammel Tid uden Kongelig Stadfæstelse stiftede Indretninger et Beviis paa at lignende Indretninger fremdeles kunne stiftes uden Regjeringens Medvirkning. I al Fald maatte det anses sikkest, at hine Stiftelser, i Overensstem-

melse med Kirke-Collegiets af Patronen understøttede Ønske, erholdt en udtrykkelig Bekræftelse af deres Egenkab som offentlige Stiftelser, hvortil de fuldkomment kvalificerede sig. Forsaavidt de herved tillige vilde ifølge Forordningen af 25de Mait 1804 §. 26 blive begunstigeede i Henseende til Brugen af det stemplede Papiir, havde det Kongelige Rentekammer heller ikke noget at erindre imod at Stiftelserne tillagdes Hospitaters Rettigheder.

Paa Cancelliets i Overeensstemmelse med foransførte gjorte allerundvørbantigste Indstilling er den 30te Mait 1804 afsluttet en allerhøieste Beplyning til at St. Petri Kirkes og Thymes samt Dets Pletestiftelser i Kjøbenhavn maatte anses som Hospitaler og som saadanne nyde godt af alle de Rettigheder, Lovgivning og navnlig Lovens 2—19—13 og Fdg. af 5te December 1749 tillægges disse Stiftelser.

Den 10de Junii er fra det Kongelige Danske Cancellie afgaaet følgende Circulair-Skrivelse til samtlige Amtmænd, samtlige Amters Fattigdirectioner, Directionerne for samtlige Kjøbstæders Fattigvæsen og den administrerende Direction for Kjøbenhavns Fattigvæsen,

Naar vægte Børns Fædre, som have at svare Bidrag til Børnenes Opdragelse, eller Mænd, som forblt de enten unddrage sig fra at leve med og forsørge deres Hustruer eller ere separerede fra disse,

ere pligtige at yde dem Underholdningsbidrag, for-
 samme at betale dette, er det ikke sjældent Tilfælde,
 at vedkommende Fattigvæsen maa antage sig saadanne
 Hustruer eller Børn, hvorved Fattigvæsenet faaer Ret
 til at oppebæere fornævnte Bidrag til Afgang i hvad
 det maa udrede eller til Gjengjæld for dets Udlag.
 Med Hensyn til den Fattigvæsenet saaledes tilkom-
 mende Ret til Erstatning er ved allerhøieste Resolu-
 tion af 12te August 1811 befalet følgende:

- 1) Den Egtemand, som, uagtet hans Evner og
 Kræfter tillade det, modvilligen unddrager sig fra
 at forsørge sin Hustru, og de Forældre, som liges-
 ledes modvilligen unddrage sig fra Opfyldelsen af
 deres Pligter imod deres Børn, og derved foran-
 ledige, at Hustruen eller Børnene falde Fattigvæsenet
 til Byrde, skulde være pligtige til at tilbagebetale
 Fattigvæsenet de derved forarsagede Bekostninger.
- 2) Naar slige Debitorer modvilligen nægte at tilbage-
 betale eller afdrage paa saadan deres Gjæld til Fat-
 tigvæsenet, skulde de paalægges at afdrage Gjælden
 ved at arbejde til Fordeel for Fattigvæsenet, uden
 at maatte imidlertid forlade Districtet.
- 3) Bestyrerne af Fattigvæsenet skulde bestemme, hvor-
 meget den Daagjeldende ugentligen skal afdrage
 med Hensyn til hans Arbeidsfortlighed, den gangs-
 bare Pris paa det Arbejde, han henvises til, og
 øvrige Omstændigheder.
- 4) Forlader den Daagjeldende Districtet mod det gyl-
 ne Forbud, da skal han tiltales for en Poltteret

og straffes med Arbejde i Forbedringshuset, første Gang i een Maaned, anden Gang to Maaneder, og dersom Forbuddet oftere overtrædes, forlænges Straffetiden hver Gang med to Maaneder.

- 5) Naar den Paagjeldende enten nægter at arbejde eller viser Dovenskab og Skjodesløshed under Arbejdet, skulle Bestyrerne af Fattigvæsenet være be myndigede til at hensejtte ham i Fængsel paa Vand og Brød indtil han beqvemmer sig til at modtage Arbejdet og ved sammes ordentlige Udførelse at afdrage paa sin Gjeld; dog maa dette Tvangsmiddel ikke anvendes for længere Tid end i det højeste 7 Dage hver Gang.

Det er blevet underkastet Lovol, om vedkommende Fattigvæsen ved hine Bestemmelser ubetinget er nægtet Ret til at anvende de i de almindelige Anordninger hjemlede Tvangsmidler mod Mænd eller Fædre, som forsømme at betale deres Hustruer og Børn Underholdningsbidrag, eller om hin allerhøjeste Resolution ikkun, ved Siden af de i de almindelige Anordninger fastsatte Tvangsmidler, har villet give vedkommende Fattigvæsen mildere Midler i Hænde, hvorved Hensigten saavidt muligt skulde søges opnaaet *); og da Cancelliet i den Anledning har ned-

*) Vedkommende Moder eller Hustru er heller ikke pligtig at gjøre sin Ret til de lovhjemlede Tvangsmidlers Anvendelse gjeldende, men vil ordentligviis kun gjøre Brug af denne Rettighed (der mere er bestemt til allerede ved sin Ellvarelse at bringe den

lagt allerunderdanigst Forestilling, har det behaget Hans Majestæt ved allerhøieste Resolution af 14de forrige Maaned, som Forklaring og nærmere Bestemmelse af allerhøiestbemeldte Resolution af 12te August 1811, allernaadigst at tilkjendegive, at vedkommende Fattigvæsen ikke er betaget Ret til at anvende de samme Evangsmidler imod dem, som nægte at betale Fattigvæsenet hvad de skyldte for ydet Underholdning til Hustruer og Børn, som ifølge Anordningerne af disse selv kunne kræves anvendte; men at især Fattigvæsenet, for, saavidt muligt, at komme til Erstatning og for at tillige Anvendelsen af legemlig Straf

letfindige Børnesøder eller Mand til at opfylde sin Pligt, end til at blive hyppig anvendt) hvor det pligtige Bidrag modvilligen tilbageholdes, eller den Paagjeldende af Dovenstøb eller Letfindighed forsømmer at sætte sig i Stand til at opfylde sin Pligt. Men Loven kunde herom intet foreskrive, hvorvidt en Privatperson vil vise Billighed i at benytte sin Ret, maa overlades til dennes egen Samvittighed; og man kan i Særdeleshed i de omhandlede Tilfælde gjøre temmelig sikker Regning paa, at den ei i det Hele vil blive øvet med en Haardhed, som ei vilde være den Retthavende selv til Rytte. Hvor Rettigheden kommer i Fattigvæsenets Hænder, bør den heller ikke udøves uden for de billige Grændser, som den Private maa formodes at ville affikke for sig selv; men, hvis udtrykkelige Bestemmelser ei derfor gaves, kunde det dog være tvivlsomt, om vedkommende Bestyrelser kunde undlade at benytte Rettigheden.

kan blive faa sjelden som muligt, har at iagttage følgende Fremgangsmaade. Fattigvæsenet bør sørge for, at Bidraget ikke opdynger sig og henstaaer uopkrævet i et længere Tidsrum, men bør derimod søge forud at sikre sig det ved Forbud paa den Paagjeldendes Løn, Arbejdsfortjeneste eller deslige, og kræve det prompte til hver Forsaldstid, samt i Udeblivelses Tilfælde strax requirere det inddrevet ved Udpantning. Naar det saaledes ikke kaneholdes, bør Fattigvæsenet overveie, om det ikke ved at skaffe den Paagjeldende Arbejdsfortjeneste kan erholde Bidraget, og derhos nøie undersøge, om det er af Uvillie, Dovenskab eller af virkelig uafhjelpelig Uformuehed at det ikke udredes, samt først naar denne Undersøgelse er foregaaet, under nøie Forklaring af alle Omstændigheder, begjære Resolution om Afsoningen.

Denne Resolution bliver uden for Kjøbenhavn at afgive af Amtmanden, som, efter nøie at have overveiet, eller, om fornødent gjøres, nærmere at have ladet alle Omstændigheder undersøge, resolverer, om Afsoning bør finde Sted eller ikke; men i intet Tilfælde bør denne decreteres hvor den Paagjeldende uden egen Brøde, Dovenskab eller anden Forsømmelse fra sin Side ved virkelig positiv Fattigdom er sat ud af Stand til at udrede Bidraget.

Disse af Hans Majestæt allernaadigst befalede Forfkrifter tilmeldes tjenstligst (Tit.) til fornøden Efterretning og Iagttagelse i mødende Tilfælde.

I Anledning af den ved Cancelleraad Dalls Entledigelse indtrufne Vacance i Herredsfoged- og Skriver-Embedet i Meerløse og Tudsø Herreder foreslog Amtmanden over Holbeks Amt, at det Hartkorn i Steenmagle og Munkbjergbye Sogne under Sorø Amt, der hidtil i civile Sager har henhørt under Meerløse Herred, maatte henlægges under Sorø Birk, hvorunder den øvrige Deel af bemeldte Sogne hører, hvilket allerede tidligere har været paatænkt, men ikke uden Vanskelighed kunde iværksættes førend Vacance i Herredsfoged-Embedet indtraf; og Amtmanden over Sorø Amt tiltraadte dette Forslag. Da Cancelliet ogsaa fandt, at Forslagets Iværksættelse vilde være til Bequemmelighed for vedkommende Beboere og medføre den Fordeel, at Herredsfogden i Meerløse Herred kun kom til at staae under een Amtmand, samt Sorø Amtmandskab fritages for den Byrde, blot for hiint Hartkorns Skyld at skulle have med en Jurisdiction at gjøre, der egentligen henhører under Holbeks Amt, saa indstillede Collegiet Forslaget til allerhøieste Approbation, og der er derefter den 30de Maii sidstleden udfærdiget allerhøieste Rescripter til Amtmændene over Holbeks og Sorø Amter om at de Gaarde og Huse i Steenmagle og Munkbjergbye Sogne under Sorø Amt, som hidtil i civile Sager have henhørt til Meerløse Herred, skulle med tilhørende Hartkorn 153 Rd. 2 Skp. 1½ Alb. henlægges under Sorø Birk.

Af den i Overeensstemmelse med det Kongelige aabne Brev af 6te April 1818 til Quartalscoursens Bestemmelse anordnede bestandige Committee er den Cours, hvorefter Rigsbanksedler i Julii, August og September Maaneder 1828 skulle modtages i alle de Sølvbetalinger, der efter allerhøistbemeldte aabne Brev kunne afgjøres med Rigsbanksedler, bestemt til 218 $\frac{1}{2}$ imod 100 Species eller 200 Rbd. Sølv, saa at 1 Rbd. Sølv i alle foransførte Tilfælde kan betales med 1 Rbd. 9 s. i Rigsbanksedler og Tegn.

Herom er under 20de Junii udsærdiget en Cancelli-Placat.

I Anledning af Bestemmelsen i Fdg. af 7de Junii f. A. S. 1 om at særskilt Burdering over de Eiendomme, hvori Sikkerhed gives for Umyndiges Midler, er usornoden, saafremt Laanet hjemles ved den i Rescriptet af 7de Februar 1794 S. 11 antagne Værdie paa Jordegods og Kongeliender, er til Cancelliet indgivet Forespørgsel, om denne Værdie maa med Hensyn til Myntforholdet beregnes med et Tillæg af 60 pC. paa samme Maade, som de paa Jordealendomme i Anledning af Fdg. af 1ste October 1802 satte Taxationer ere forhøiede ifølge Fdg. af 9de Julii 1813. Ligeledes er med Hensyn til de i Fdg. af 7de Junii f. A. S. 6 og 8 angivne Tilfælde, hvori vedkommende Bærges skal give sit Samtykke til Ublaas eller Substitution i ældre Obligationer af de under hans Bærgemaal hørende Capitaler, forespurgt, om Vær-

gen nødvendigen skal høres, hvor Ilden Gjenstanden end er for Omsætning eller Substitution, naar hans Myndling eller Myndlinger ere Tiere af 200 Rbd., eller om saadant blot udkræves naar det, der skal udlaaness eller substitueres, udgjør 200 Rbd. eller derover.

I Anledning heraf har Cancelliet den 10de Junii sidstleden tilkjendegivet Vedkommende ad 1, at den omhandlede Værdie ikke kan beregnes med det omspurgte Tillæg af 60 pC. og ad 2, at Børgens Samstykke ikkun udfordres hvis det, der skal udlaaness eller substitueres, udgjør 200 Rbd. eller derover.

Fortsettelse af Esterretningerne om ledige geistlige Embeders Indtægter og de derpaa hvillende Byrder.

(See Coll. Tid. for d. X. No. 29, Side 416).

428) Nye Sogneald i Aarhus Skifte er efter den gamle Angivelse anslaaet til 180 Rbd., men har nu følgende Indtægter: 1) Korn- og Qvægttenden af Sognets 72 Edr. 4 Skpr. 1 Fdkr. 2 Alb. Hartkorn giver omtrent 38 Edr. Rug og 20 à 22 Edr. Byg; 2) Offer og Accidentser omtrent 150 Rbd.; 4) Maaest og Smaarebsel omtrent 2 Lpd. Smør, 2 Lpd. Ost, 12 Enefe Eg og 12 Par Kyllinger; 4) Refusion af Doder og Bettege Sogneald, 66 Rbd. 4 Mk. Sølvs; 5) Renten af en Capital paa omtrent 780 Rbd.; 6) Præstegaarden staaer for Hartkorn 2 Edr. 4 Skpr. 1 Fdkr. med Areal af omtrent 36 Edr. Land. Cavallerie Hest holdes ikke.

Hans Majestæt har allernaadigst behaget den

20de Mait sidstleden at benaade Copiist ved den Holsteen-Lauenborgske Overret Peter Christian Wedderkop med Dannebrogsmændenes Hæderstegn; den 25de s. M. at udnævne Premierlieutenant Jrminger, Regiments-Adjutant i Dronningens Liv-Regiment, til Ridder af Dannebrogordenens fjerde Klasse; den 27de s. M. at forunde Soghesøged og Lægdsmand paa Aggersøe, Hans Christensen, Dannebrogsmændenes Hæderstegn, og den 4de Junii at benaade Ein Minister-Resident og General-Consul ved de forenede Nordamerikanske Stater, Conferentsraad Pedersen, Ridder af Dannebrogordenens Commandeurkors.

Den 10de Junii sidstl. er Kjøbmand H. N. Lange i Frederikssund anerkjendt som Svensk-Norsk Vice-Consul sammesteds og i Roeskilde.

Den 13de Junii sidstl. har forhenværende Feldt-apotheker Cand. pharmacie C. W. Schönemann erholdt Bevilling til at nedsætte sig som Apotheker paa Thyholm under Thisted Amt.

Befordringer og Afgang.

Under det Slesvig-Solsten-Lauenborgske Cancellie: Den 20de Mait er Cand. theol. M. Dithmann beskikket til 4de Læter ved den lærde Skole i Pløn. Den 27de, hidtilværende Lector i det franske Sprog ved Universitetet i Kiel, E. B. de St. Simon, entlediget i Naade fra dette Embede. Den 30te, Cand. theol. C. F. Thomsen beskikket til Diaconus i Sørup i Provstiet Flensburg; hidtilværende

Rector i Oldenburg, E. Petersen, til Præst i Hellewath og Eckwadt i Apenrade Provstie. Den 3de Junii, Cand. theol. H. D. Heuck til Præst i Windbergen i Landstabet Søndre, Ditmarsken; Rector ved Borger-skolen i Eckernsørde, J. M. Riedling, udnævnt til Medlem af Commissionen til Udbredelse af den Indbyrdes Underviisning i Skolerne i Hertugdømmene, hvorhos det er bifaldet, at hidtilværende Lærer ved Christskants-Pleiehuss i Eckernsørde, Eggers, som er beskikket til Catechet ved Waisenhuus-Skolen i Altona, fremdeles efter hans Afgang fra hiint Embede vedbliver at være Medlem af bemeldte Commission. Den 2de, et Overs og Landrets-Advocat D. Johannsen i Sønderburg meddeelt Concession til at øve Notarialforretninger.

Under Rentekammeret: Den 29de Marts er Sognefoged i Crempdorf i Amtet Steinburg, N. Wedel, efter Ansøgning i Raade entlediget fra sit Embede. Den 26de April, Cand. juris P. J. F. Boysen udnævnt til Sognefoged og Sogneskriver i Wüsum i Nordre, Ditmarsken. Den 30te, Studiosus P. Romsen fra Horstedt i Amtet Husum meddeelt Bestalling som Landmaaler. Den 20de Malt, Secondlieutenant i det Holstenske Infanterie-Regiment G. F. v. Lovenfeld udnævnt til Kammerjuncker. Den 24de, Skovfoged i Mørel i Amtet Rendsborg, J. W. Schinn, udnævnt til Skovrider i Halloh i Amtet Neumünster. Den 31te, Fuldmægtig i det 1ste Holstenske Renteskriver-Contoir M. Moriken udnævnt til Fuldmægtig i Kammerets Eleshig-Holjen Lauenborgske Cancellie.

Collegial-Tidende.

Ved Kongeligt allernaadigt Brevblegium.

No. 35. Den 28de Junii 1828.

Trykt i det Kongl. Baisenh. Bogtrykkerie af C. F. Schubart.

Undertegnede ere Redactører, Forlaggere og Udgivere af denne Tidende:

Peter Johan Mourad, Anders Sandse Ørsted,
Deputerede i det Kongelige danske Cancellie.

Blandede Efterretninger.

Den 17de Junii sidstleden er fra det Kongelige Danske Cancellie afgaaet følgende Circulatr-Skrivelse til samtlige Stifts- og Amts-Overligheder samt andre Vedkommende:

Cancelliet har ved flere Leiligheder bragt i Erfaring, at vedkommende Bestyrere af offentlige Stiftelsers og Umyndiges Midler have tilstaaet Ublaant af disse til Nærbeslægtede og Besvogrede.

Foranlediget heraf skulde Collegiet herved tjenstligst tilmelde (Tit.) til behagelig Efterretning og videre Bekjendtgjørelse, at ligesom Bestyrerne af offentlige Stiftelsers og Umyndiges Midler, ifølge Forordningen af 31te August 1774 og 14de Februari 1821, ikke ere berettigede til, hvad Sikkerhed de end

Kunne give, selv at tage Laan af disse Midler, saaledes følger det af de nævnte Lovbuds Grundsætninger, sammenholdte med de Anordninger, der forhinsdre en Dommer i at fungere i en hans Nærpaarsørende vedkommende. Sag, at Bestyrerne ei heller bør bevilge et Udlaan til nogen, der er nogen af dem bestøgt eller besvogret saa nær som Sødskendebørn; men hvis der maatte findes særdeles Grund til at anbefale en saadan til sligt Laan, bør derom først gjøres Førestilling til Cancelliet.

3 Anledning af, at et i en Kjøbstæd garnisonerende Regiment hos Byens Øvrighed havde begjert udbetalt Forskjellen imellem Chefens og Oberstlieutenantens Qvartierpenge i den Tid, Chefen havde været permitteret, blev det sat under Qvæstion, hvorvidt saadan Godtgjørelse burde erlægges med Hensyn til at §. 2 i Forordningen af 15de November 1816 som Betingelse herfor synes at kræve, at Regimentschefen bestandig er fraværende. Cancelliet, hvis Resolution herom blev begjert, har, efter foregaaende Correspondence med det Kongelige General-Commissariats-Collegium, den 21de Junii sidstleden tilkjendegivet vedkommende Øvrighed, at de i §. 2 af Sdg. af 15de November 1816 brugte Udtryk: "naar Obersten for Regimentet bestandig er fraværende," ikke kunne tages i bogstavelig Mening, men meget mere bør i

Sammenhæng med de nærmest paafølgende Udtryk forstaaes saaledes, at naar Oberstens eller Regimentschefens Fraværelse er af saa lang Varighed, at han paa Grund deraf intet Qvarter kan fordre, da nyder den Næstcommanderende hans Qvarter, imod at dennes Qvarter eller Qvarterpenge bortfalder, hvilken Fortolkning ogsaa synes grundet i Sagens Natur, eftersom det ikke kan formenes den Næstcommanderende i Chefens Fraværelse at afbenytte dennes Qvarter, saalænge han endnu nyder dette, til Pasrolstue eller Regimentskriverstue m. v., hvortilmod det ikke med Billighed kan forlanges, at den Næstcommanderende, naar Chefen ikke mere kan fordre Qvarter, skal uden Godtgjærelse afgive Plads til de omtalte Forretninger i sit eget Qvarter, eller endog, forsaavidt hans eget Qvarter ikke er rummeligt nok, dertil forskaffe et særskilt Locale. Det maa derfor antages snarere at have været Lovgiverens Hensigt at tilstaae den Næstcommanderende en Godtgjærelse, han i dette Tilfælde synes at kunne tilkomme, end paa Grund af Regimentschefens Fraværelse at fritage vedkommende Kjøbstæd for en Deel af dens sædvanlige Indquarteringsbyrde.

Cancelliet har fra en Retsbetjent modtaget følgende Forespørgsler:

1) Om Udskifter og Attester af Kjøbstædernes Brand.

taxations-Protocol, som maatte forlanges, bør skrives paa stemplet Papir.

2) Om Betalingen for Attester af nyknævnte Protocol skal beregnes efter Ep. Regl. af 22de Marts 1814 §. 15.

3) Hvilken Betaling Raadskueskriveren tilkommer for Protocol-Førelse og Udstedelse af Skibscertificater, samt Attester om Skipper-Edens Afløggelse til Erholdelse af Algierste Søepasser.

4) Om Notarius, for at overvære Underskrift og Forsøgling af en Fuldmagt og derom meddele Attest, tilkommer 1 Rbd. 66 §. eller kun 1 Rbd. 12 §. i Gebyhr.

5) Om der af det Gebyhr, som Notarius ifølge Forening med Vedkommende erholder for Oversættelser i fremmede Sprog, skal beregnes Afgift til Justitsfonden.

6) Hvilken Betaling der tilkommer Rettens Betjente for efter vedkommende Parters Begjering at conferere trettelagte Documenter, og hvorledes denne Betaling skal deles mellem Dommer og Skriver.

Herpaa har Collegiet den 22de Maat sidstleden afgivet følgende Svar:

ad 1ma, da Brandforsikrings-Anordningen for Kjøbstæderne i Danmark af 29de Februar 1792 §. 13 i almindelige Ord tillader, at alle Brandforsikringen vedkommende Documenter maae udsærdiges paa uskempt Papir, saa maa dette Beneficium an-

tages tilstaaet uden Hensyn til hvilket Brug den, der begjærer Attest eller Udskrift af Brandtaxations-Protocollen, vil gjøre af samme.

ad 2da, Betalingen maa beregnes efter Ep. Regl. af 22de Marts 1814 §. 15 sidste Membrum, hvor, som i Almindelighed maa antages at være Tilfældet, Attesten kun indeholder en Udskrift af et enkelt Ered i Protocollen, men derimod efter første Membrum, naar en mere compliceret Attest meddeles.

ad 3tia, Gebyret for Skibs-certificaters Udstedelse og for Attest om Skipper-Edens Afslæggelse bærdeles paa samme Raade, som andre Magistrats-Gebyrer.

ad 4ta, De i Slutningen af Ep. Regl. §. 139 fastsatte 1 Rbd. 12 §. indeholde ikkun Gebyret for den blotte Attestes Udstedelse; men naar Notarius tillige skal modtage en Declaration, hvorved den Paa-gjældende erkjender den udstedte Fuldmagt, er han desforuden berettiget til at fordre Gebyr efter Reglementets §. 141; hvorhos i begge Tilfælde Tillæg af $\frac{1}{4}$ af Gebyret ifølge Placat af 8de Januarii 1823 kommer til.

ad 5ta, Ligesom allerede den Omstændighed, at Notarius, saakremt han af den Betaling, han efter Forening med Vedkommende oppebærer for Oversættelser, skulde udrede 20 pC. Afgiften til Justitsfonden, maatte, for at kunne concurrere med de beskikkede Translatører, som ingen saadan Afgift svare, lade

fig nøie med en ringere Betaling, end disse, taler for at ingen saadan Afgift bør erlægges, saaledes bestyrkes dette endvidere ved den udtvungne Bestemmelse herom i Sp. Regl. for Notarius publicus i Kjøbenhavn af 8de September 1812 §. 17, hvilken Bestemmelse maa antages alene af den Grund ei at være optagen i Sp. Regl. af 22de Marts 1814 §. 144, at der ikke i dette Reglements enkelte Afsnit handles om den nævnte Afgift, men først i Reglementets §. 156, hvor Afgiften desuden kun paabydes af Sportler og Gebyhrer, til hvilke Betaling for Oversættelser, der i Almindelighed beroer paa Overeenskomst, et kan henregnes.

ad 6ta, Hvor Rettens Skriver skal forsyne Gjenparten af fremlagte Documenter med Attestation om deres Overeensstemmelse med Originalerne, bliver Fdg. af 16de Januarii d. N. §. 5 at tage til Følge; men, naar Vedkommende tillige med en Gjenpart alene forevise det originale Document, og kun forlange det erkjendt i Retten, at en Original er forevist, uden at Bekræftelse af Gjenparten begjeres, høves der ingen Hjemmel til derfor at kræve noget Retsgebyhr.

Hos Cancelliet er forespurgt, om alle Klendeforretninger, der ere tilvelebragte ved vedkommende Amts-klende-Commissionsens Mægling og ikke behøver allers

naadigst Confirmation skulle, ligesom de affagte endelige Tiende-Kjendelser, efterat være tinglæste, i Overeensstemmelse med Forordningen af 12te Marts d. A., opbevares i vedkommende Stiftsarkiv; og om Justitsbetjentene i Anledning af de omhandlede Documenters Tinglæsning kunne paastaae den 77de §. i Sp. Regl. af 22de Marts 1814 iagttaget.

Foranlediget heraf har Cancelliet den 6de Marts afslæden tilkjendegivet Vedkommende, at bemeldte Tiendeforeninger hør i Overeensstemmelse med fornævnte Forordning §. 7 opbevares i Stiftsarkivet, efterat de ere tinglæste; samt at, da det ikke kan være nødvendigt, at de omkværstionerede Documenter umiddelbar efter Tinglæsningen tilbagegives, men der kan indrømmes Skrивeren nogen Tid til at indføre samme efter Originalen, saa kan den i Sp. Reglementet af 22de Marts 1814 §. 7 omhandlede Gjenpart her bortfalde.

Fortsettelse af Efterretningerne om ledige gæstlige Embeders Indtægter og de derpaa hvilende Byrder.

(See Coll. Tid. for d. A. No. 31, Side 478.)

429) Hylke Sognefald i Aarhus Stift er tilforn anslaaet til 195 Rbd.; men har nu følgende Indtægter: 1) Præstetienden af Sognets 212 Tdr. Hartkorn beløber omtrent til 66 Tdr. Rug og 36 Rbd. Sølv; 2) Offer og Accidentser omtrent 86

Rbd.; 3) Præstegaardens Hartkorn er 6 Tdr. 7 Skpr. 3 Sdr. 1 Alb. Hartkorn med et Areal af omtrent 70 Tdr. Land. Paa Kaldet hviler Enkepension. Det er blandt de Kald, som ere forundte særdeles Lettelse i Skatter.

430) Skrydstrup Sognekalb i Ribe Stift er, efter den gamle Angivelse, anslaaet til 210 Rbd. og har nu følgende Indtægter: 1) Korntienden, der hidtil er hævet i Kjørven, er anslaaet til 90 Traver Rug, 60 Traver Havre, 30 Traver Byg og 40 Traver Boghvede; 2) Qvægtienden 12 à 22 Lam; 3) Offer og Accidentser 90 à 100 Rbd. r. S.; 4) Smørbrød, 4 Fjerdinge og 65 Stk. Brød; 5) Præstegaardens Jorder ere ansatte til 6 Ottinger og udgjøre omtrent 30 Tdr. Land; 6) af 6 Fæstesteder paa Præstegaardens Grund svares 9 Rbd. Hst. Cour. eller 14 Rbd. 14½ s. r. S. Enkepension hviler paa Kaldet. (Fortsættes.)

Pedige Embeder.

Under det danske Cancellie: Herredsfogeds Embedet i Sunds Gudme Herreder under Svendborg Amt. — Skrydstrup Sognekalb i Ribe Stift, 210 Rbd. — Hyllested Sognekalb i Sjællands Stift, 212 Rbd.

Befordringer og Afgang.

Under Rentekammeret: Den 29de Marts er Boskontant i Rentekammeret E. Caspersen udnævnt til Sognesfoged i Trempdorf, Dorsfleth ic. i Amtet Steinburg.

Collegial-Tidende.

Med kongeligt allernaadigst Privilegium.

No. 36 og 37. Den 5te Julii 1828.

Trykt i det Kongl. Baisens. Bogtrykkerie af E. F. Schubart.

Undertegnede ere Redactører, Forlaggere og Udgivere af
denne Tidende:

Peter Johan Mourad, Anders Sandse Ørsted,
Deputerede i det kongelige danske Cancellie.

F o r g i v n i n g.

Efterat Cancelliet fra forskjellige geistlige Embedsmænd havde modtaget Klager over den overhaandtagende Uskik, at Daaben eller sammes Stadsfæstelse i Kirken udsattes i meget lang Tid, samt at Hjemme- daab ikke sjelden uden Nødvendighed forrettedes af Jordemødre, indhenteede Collegiet Betænkning i denne Anledning fra den allernaadigst nedsatte Commission til Kirkelovenes Revision. Denne Commissions geistlige Medlemmer yttrede, at de idelig havde haft Leilighed til at erfare, at Daaben uforsvarlig længe, stundom over Aar og Dag og i enkelte Tilfælde endog flere Aar er bleven udsat, hvorved Religionen taber sin Agtelse, foruden at de Beviser, som skulle gjøre Udslag, naar der i Tiden bliver Spørgsmaal

om Børnets Alder, derved blive mindre paalidelige, ligesom Præsterne og indvikles i Fortrædeligheder, da det er deres Embedspligt at paasee, at Børnene betimeligen blive døbte og de Hjemmedøbtes Daab i Kirken stadfæstet, uden at Lovgivningen dertil har frembudt tilstrækkelige Midler. Med Hensyn hertil og da det Commissionen paalagte Arbeides Guldsværelse endnu vil medtage en Deel Tid, henstillede den, at en sær Anordning om denne Materie maatte udkomme og meddeelte Cancelliet Udkast til en Anordning herom. Da Cancelliet maatte være enigt i, at det vilde være utilraadeligt, at udsætte de nærmere Bestemmelser om Daaben, hvortil Trangen i den senere Tid med hvert Aar er bleven større, indtil den nye Kirkelov kan udkomme, saa foretog Collegiet Hans Majestæt det af Commissionen forfattede Udkast og fremsatte de Bemærkninger, hvortil dets Indhold og de Betænkninger, som over samme vare indhente fra Landets Biskopper, gave Anledning. I Overeensstemmelse med Hans Majestæts derefter afgivne Resolution er den 30te Malt sidstleden udkommet følgende allerhøieste Forordning.

Vi Frederik den Sjette, af Guds Naade Konge til Danmark, &c. &c. Gjøre vitterligt: at Vi ere komne i Erfaring om, hvorledes Forordningen af 27de Jullit 1771, tvertimod sin Hensigt, jævnlig misbruges til utilbørlig Udsættelse med Børns Daab; hvorfor Vi have fundet det uomgængelig fornødent,

at anordne passende Evangemidler mod de Forældre, der forsømme den Pligt, der baade efter Religionens og Statens Love paaligger dem i saa Henseende. Endvidere have Vi anseet det meest svarende til Daabens Væsen og Betydning, at den forrettes paa de til Gudstjenesten helligede Steder, og at Undtagelse derfra kun tilstedes i virkelige Nødvendigheds-Tilfælde. Saa have Vi og fundet det hensigtsmæssigt at give nærmere Bestemmelser angaaende nogle andre i Forbindelse dermed staaende Punkter.

Ehi byde og befale Vi allernaadigst, som følger:

§. 1.

Etgesom det er Pligt for alle Forældre, der beskjende sig til den christelige Religion, at lade deres Børn ved Daabens Sacramente indlemme i den christne Kirkes Samsund, saaledes paaligger det dem og at opfylde denne Pligt inden en vis passende Tid.

Denne bestemmes saaledes, at Børn, der fødes fra 1ste Marts til 1ste September, begge inclusive, skulle døbes inden 8 Uger efter Fødselen; hvorimod det tillades Forældre at udsætte Daaben af de Børn, som fødes i den øvrige Tid af Aaret, til den først paafølgende Matt Maanedes Udgang.

§. 2.

Daaben bør, som Sacrament, ordentligvis altid forrettes af vedkommende Præst og i Kirken. Dog bør det, naar Barnet, formedelst beviisligt Sygdomstilfælde, kunde være Fare undergivet ved at føres

til Kirken, være tilladt at lade det døbe i dets Hjem, og, hvis saadan Svaghed skulde vedvare til Barnet naaer den i §. 1 befalede Alder, skal det endog være Pligt at foranstalte det hjemmedøbt, da det ikke kan tilstedes, at lade det længere Tid henligge udøbt, ligesom det naturligviis og vilde være utilladeligt at føre det svage Barn til Kirken i en Tilstand, hvori dets Liv og Sundhed kunde være udsat for Fare.

§. 3.

Naar i Medhold af §. 2 et Barn hjemmedøbes, skal Daaben dog forrettes af vedkommende Præst, med mindre Barnets Liv maatte være i saa øjeblikkelig Livsfare, at det var umuelligt at faae Daaben forrettet ved ham; thi i saa Fald skal det være tilstedt, at lade en anden ordineret Mand, en Skolelærer eller en anden vel oplyst Christen af sat Alder og gode Sæder døbe Barnet, ligesom og Daaben da kan meddeles af Barnets Fader. Jordemødre eller andre Qvinder maae ikke dertil bruges, med mindre Barnets Svaghed, i Forbindelse med de øvrige Omstændigheder, skulde forhindre at faae en Mandsperson af ovenansførte Egenskaber til at forrette Daaben.

§. 4.

Naar Barnet døbes hjemme i Huset, skal det være Præsten tilladt at gjøre saadanne Affortninger i den foreskrevne Formular, som Omstændighederne kræve, dog at hvad der væsentlig hører til den christne Daab ingenslunde forbigaaes. I de enkelte Tilfælde

fælde, hvor en Uordineret, i Medhold af §. 3, døber, bør den Døbende, efter at have ladet sig opgive BARNETS Navn, blot navngive det, og, ved at øse reent Vand paa dets Hoved, døbe det i Navnet Faderens, Sønnens og den Hellig-Aands, samt derpaa læse Fader Vor. Iøvrigt bør ved Hjemmedaab al muellig Værdighed og Anstændighed iagttages.

§. 5.

Saafrømt den lovbefalede Tid er udløben, uden at BARNET er blevet døbt, bør Præsten advare FADEREN eller, hvis det er et uægte BARN, Moderen om at iagttage Lovens Bud, og hvis den Paagjeldende ikke inden 8 Dage derefter opfylder saadan sin Pligt, bør Præsten anmelde Forsømmelsen, i Kjøbenhavn for Magistraten, men paa andre Steder for Amtmanden.

Disse Vurgheder have da at tilholde Forældrene inden 8 Dage at lade BARNET døbe, under Mulct af 1 til 5 Rbdlr. Søv til vedkommende Fattigkasse, hvilken Mulct paalægges for hver Uge, de fremdeles sidde Vurghedens Tilhold overhørige, og hver fjerde Uge fordobles.

Ved Mulctens Bestemmelse har Vurgheden at tage Hensyn saavel til de Paagjeldendes Kaar, som til de Omstændigheder, der gjøre Forsømmelsen mere eller mindre tilregnelig. Iøvrigt bør denne Mulct, saafremt den ei mindelig erlægges, hver Uge inddrives ved Udpantning, tilligemed samme Udpantnings-Gebyhr, som for Kongelige Skatter er bestemt.

I Uformuenheds-Tilfælde affones Mulcten efter de almindelige Lovbestemmelser.

§. 6.

Hvor Forældrene have ladet deres Barn hjemmedøbe, bør dette dog, inden den i §. 1 bestemte Tid og under de i §. 5 hjemlede Evangsmidler, føres til Kirken og dets Daab der stadfæstes paa den hidtil brugelige Maade. Dog bør Sognepræsten, paa Grund af bevilsslig Sygdom, meddele Udsættelse hermed i 4 Uger, og fornye denne Udsættelse hver Gang for 4 Uger, saa ofte Beviset gjentages for at Barnets Sundheds Tilstand ikke endnu tilsteder, at det føres til Kirken.

§. 7.

Daaben og dens Stadfæstelse i Kirken tilfalder altid, hvor intet særskilt Regulativ deri gjør Forandring, Sognepræsten i den Menighed, hvortil Barnet hører paa den Tid, Handlingen forrettes; ligesom denne og har at antegne Daaben i sin Embedsbog paa den i saa Henseende befalede Maade. Til Hjemmedaab kan derimod enhver af Menighedens Præster, og, under den i §. 3 nævnte Betingelse, ogsaa Andre bruges; men naar saaledes en Anden, end en af Menighedens Præster, har forrettet en Hjemmedaab, bør Faderen, eller, naar denne er fraværende eller Barnet er født udenfor Ægteskab, den, der har forrettet Daaben, inden 24 Timer i en Kjøbstad og 4 Dage paa Landet, derom gjøre Anmeldelse til Sog-

nepreæsten, for at denne kan foranstalte den fornødne Antegnelse i Kirkebogen. Denne Anmeldelse bør indeholde en fuldstændig Forklaring om Aarsagen til at Barnet blev hjemmedøbt, og, hvis Daaben er foretaget af en uordineret Person, bør Præsten tillige forsikre sig om, at Barnet virkelig har modtaget den christne Daab, hvorom de tilstedeværende Vidner, saavel som den, der har foretaget Daaben, skulle være pligtige, ved Møde for Præsten, om det af ham begjæres, at afgive deres Forklaring.

Foruden denne Anmeldelse til Sognepræsten, skal tillige enhver Hjemmedaab, hvad enten den foretages af vedkommende Præst eller af hvilken anden dertil Berettiget i Følge §. 3, tillige, inden foranførte Tidspuncter, anmeldes for den Kirkebetjent, som tilligemed Præsten fører Bog over de ministerielle Handlinger.

§. 8.

Forsømmes den i §. 7 foreskrevne Anmeldelse, bør den Skyldige derfor anses med Mulct fra 1 til 5 Rbdlr. Søv til vedkommende Fattigkasse efter den i §. 5 nævnte Dyrigheds nærmere Bestemmelse. Derksom det findes, at Hjemmedaab er valgt uden tilstrækkelig Grund, eller at man, uden nogen i §. 3 hjemlet Aarsag, har ladet Barnet døbe af nogen Anden end vedkommende Præst, bør enhver af de Skyldige tiltales til at erlægge en Mulct til Fattigkassen fra 2 til 10 Rbdlr. Søv efter Sagens Beskaffenhed og deres Formuksomstændigheder.

§. 9.

For at have paalideligt Opsyn med, at alle Børn betimeligens døbes i Overensstemmelse med de ovenanførte Forskrifter, bør enhver Børnesødsel, i Kjøbstæderne inden 2 Dage og paa Landet inden 8 Dage, anmeldes for den i Slutningen af §. 7 ommeldte Kirkebetjent, der strax indfører saadan Anmeldelse i det Exemplar af Kirkebogen, han haver at holde, og hver Uge giver Sognepræsten Underretning om alle deslige i Ugens Løb gjorte Anmeldelser, hvorefter denne og haver at bemærke det Fornødne i sit Exemplar af Kirkebogen.

§. 10.

Foransførte Anmeldelse paaligger i Almindelighed Faderen, men hvor denne ikke er tilstede, samt naar det er et vægte Barn, da Moderen eller dem, som ere om hende og besørge de Anliggender, som denne formedelst sin Tilstand ikke selv kan besørge. Forsømmelse af foransførte Pligt straffes, efter den i §. 5 nævnte Dørligheds nærmere Bestemmelse, med Mulct fra 1 til 5 Rbdlr. Sølv til Districtets Fattige, med Tillæg af 1 til 5 Rbdlr. Sølv for hver Uge, hvis Pligts Opfyldelse maatte være tilfidesat.

§. 11.

Naar Forældrene, inden Barnet døbes, forlade det Sogn, hvort Barnet er født, have de, under det i §. 10 ommeldte Ansvar, inden den i §. 9 bestemte Tid fra Flytningen at regne, at gjøre Anmeldelse om

Barnet for vedkommende Kirkebetjent i det Sogn, i hvilket de nu ere indflyttede, samt om den saaledes i Anledning af Bopæls Forandring skete Anmeldelse fremlægge Attest for Kirkebetjenten ved det førstnævnte Sogn, som foranstalter det Fornødne herom bemærket i Kirkebogen, og derom meddele Sognepræsten Underretning.

§. 12.

Til ydermere Betryggelse for at behørig Anmeldelse sker, bør i Kjøbenhavn Jordemødrene 14 Dage efter hvert Nytaar give vedkommende Sognepræster speciel Underretning om de Fødsler, hvorved de i det tilendebragte Aar have været brugte. I Forsømmelsestilfælde bødes 1 Rbdlr. Sølv for hver Uge, hvilken Mulct inddrives ved Udpantning efter den i §. 5 nævnte Dyrigheds Foranstaltning.

Derksom i Indberetningen nogen Fødsel findes at være ubeladt, eller Tiden urigtig bemærket, bør Jordemoderen derfor tiltales og dømmes til en Mulct af indtll 20 Rbdlr. Sølv til Fattigvæsenet, hvis Fejlen har sin Grund i Uagtsomhed, men til høiere Bøder eller efter Omstændighederne Bestillings Fortabelse, saafremt forsætlig Urigtighed er begaaet.

§. 13.

To til tre Dage førend et Barn skal døbes i Kirken eller dets Daab sammesteds bekræftes, skal Forretningen bestilles hos Sognepræsten.

Ordentligviis bør, naar det er et ægte Barn,

Faderen selv møde hos Præsten i foransførte Henseende; men er det en bekendt Mand, kan Begjæringen og Anmeldelsen og ssee skriftlig, ligesom og, hvor Faderen ei selv kan møde, samt naar det er et uægte Barn, en paalidelig Person kan sendes til Præsten, for at foranstalte og meddele det Fornødne.

Da det derhos paaligger Præsten at paasee og overholde al muellig Orden og Nsiagtighed i Protocolernes Førelse, af hvilke Attester udstedes, hvorpaa Børnenes Vel i Tiden kan beroe, have Vedkommende uvægerligen at meddele ham alle til Forretningen hørende Oplysninger, samt, naar Forældrene ere viede udenfor Pastoratet, forevise Vielse-Attest, om han det forlanger.

Den samme Bestilling skal ogsaa ssee hos vedkommende Kirkebetjent, hvis Pligt det er at indføre Daabsforretningen i sin Embedsbog.

§. 14.

Naar Daaben eller Daabens Bekræftelse foresfalder paa en Dag, da der er offentlig Gudstjeneste, bør den ssee til Hvimesen, og saasnart Psalmen efter Prædikken er affjungen, med mindre Altergang finder Sted paa en saadan Dag; thi da skal, for at ikke Altergangen skal forsinkes, Daaben først forrettes naar Communionen er forbi, dog førend Beslutningspsalmen synges. Dog ville Vi, i Betragtning af det større Antal Børn, som i de Kjøbenhavnske Menigheder blive at føre til Kirke, have tilladt, at det i

disse Menigheder fremdeles forbliver som hidtil, at Daaben eller dennes Stadfæstelse først foregaaer efter at Høimesse-Tjenesten er til Ende.

Paa andre Dage kan denne hellige Handling foretages, i Kjøbenhavn til hvilken Tid om Formiddagen, der regnes til Kl. 2, Præsten bestemmer, hvorved han dog, saavidt mueligt, bør rette sig efter Forældrenes Ønsker og Leilighed; men udenfor Kjøbenhavn bør paa saadanne Dage Anordningen om Almueskolevæsenet i Kjøbstæderne i Danmark, Kjøbenhavn undtagen, af 29de Jull 1814, §. 28, og Anordningen for Skolevæsenet paa Landet i Danmark af samme Dato §. 21 lagttages.

Naar flere Børn paa samme Dag skulle døbes, bør dette skee i den Orden, hvori Daaben er bestilt.

§. 15.

Naar Hjemmedaab forlanges hos Præsten, bør han saasnart skee kan foretage denne Handling; dog bør Forældrene, hvor det behøves, skaffe ham Befordring til det Sted, hvor Daaben skal forrettes.

§. 16.

Hvor det er tvivlsomt, om et Barn retteligen er døbt, bør det døbes paa samme Maade, som ethvert andet Barn.

Denne Regel finder og i Særdeleshed Anvendelse paa Hittébørn, og om der ved et saadant findes en Seddel, som indeholder, at det er døbt, skal dette ikke ansees som Bevist nok, men kan dog benyttes som Veiledning til nærmere Efterforskning.

§. 17.

Til Gæddere ved Daaben maa Ingen antages, som ikke bekiender sig til den christelige Religion, et heller Noget, som ikke endnu er confirmeret.

Iøvrigt bør det have sit Forblivende ved Lovens 2 Bogs 5 Capitels 5 Artikel, hvorhos der ved enhver Daab bør i det mindste være tre Vidner.

§. 18.

Ved den i §. 13 befalede Anmeldelse, hvorved Gædderne opgives for Præsten, haver denne at paasætte, at ingen Uberettiget stedes til at være Daabsvidne; ligesom han og bør paasætte, at intet upassende Navn, som Vedkommende kunde falde paa at foreslaae, gives noget Varn. Iøvrigt bør hvert Varn ved Daaben benævnes ei alene med Fornavn, men og med det Familie, eller Stammaavn, som det i Fremtiden bør bære.

§. 19.

Hvad de Børn angaaer, som for Tiden henligge udøbte eller blot ere hjemmedøbte, uden at deres Daab endnu er stadfæstet i Kirken, blive de i §§. 5 og 6 hjemlede Forskrifter ei at anvende før end 4 Uger, efterat denne Anordning paa behørlig Maade er kundgjort, om end ellers den ved Anordningen givne Frist tidligere udløber.

Hvorefter alle Vedkommende sig allerunderdanigst have at rette.

*

*

*

Angaaende de Motiver, hvorpaa de foransførte Bestemmelser ere byggede, bemærkes følgende:

ad §. 1. Efter Lovens 2—5—6 paalaae det Forældrene at lade deres Børn døbe inden 8 Dage og det i Kirken. Straffen for Overtrædelse heraf var bestemt til 20 Lod Sølv; men, hvis Barnet for- medelst Forældrenes Forsømmelse maatte døe uden Daab, skulde de Skyldige efter Artikel 7 straffes med aabent Skriftemaal. Kun i Svagheds Tilfælde maatte Hjemmedaab finde Sted og denne skulde dog, saasnart Barnet kom sig, stadfæstes i Kirken. (See 2—5—8, cfr. med 2—8—8 og 2—5—1—2). Fdn. af 13de Marts 1683 Post 3, Artikel 1 §. 10 havde vel fastsat en højere Mulct for Daabens Udsættelse over 8 Dage; men denne Bestemmelse maatte anses forandret ved Lovbogen. Kirkeritualet af 16de Julii 1685, 2 Cap. gjentager for en Deel Lovens Bestemmelser i foransførte Henseende. Forordningen af 19de Marts 1745 skjærpede og nærmere bestemte Lovens Bud, for at forebygge den Misbrug, at Børnene uden Nødvendighed hjemmedøbtes og at denne Daabs Stadfæstelse blev udsat til Moderens Kirkegang. Forordningen 27de Julii 1771 hævede dertilmod Evangsplichten inden en vis Tid at lade Børn døbe i Kirken, eller i de Tilfælde, hvor Hjemmedaab var tilladt, saasnart muligt al lade denne bekræfte i Kirken. Efter denne Forordnings Ord og Motiver kunde det være Spørgsmaal, om ikke Daaben ligesuldt

burde ske inden de befalede 8 Dage; kun at det stod til Forældrene at lade dette ske hjemme eller i Kirken, og at det i første Fald ligeledes var overladt til dem, naar de vilde lade Barnet føre til Kirken, for der at faae Daaben stadfæstet; men den modsatte Mening, der i Særdeleshed vinder Styrke ved den samtidige Fdn. for Hertugdømmerne af 19de Julii 1771, har stedse været den meest antagne og er fulgt i en Højesterets-Dom af 14de April 1815. Da imidlertid Fdn. blot blev given for at beskytte nysødte og spæde Børns Liv for Fare og derfor ikke kunde antages ubetinget at overlade til Forældrenes Godtbefindende naar de vilde lade Børnene døbe (hvilket paa en Maade vilde medføre, at det beroede paa deres vilkaarlige Godtbefindende, om de vilde lade Børnene indlemme i det christne Samsfund eller ikke, ligesom det og i borgerlig Henseende vilde stifte stor Forvirring) saa har Cancelliet, naar en overordentlig lang Udsættelse med Daaben har fundet Sted, forelagt de Bedkommende en vis Tid, inden, og en vis Mulct, under hvilken de skulde lade denne iværksætte. Collegiet har nemlig antaget, at Forordningen vel havde hævet den faste lovbestemte Tid for Børnenes Daab, men at der dog, da selve Forpligtelsen at lade Børnene døbe, og det i den tidligere Barndom, paa ingen Maade er hævet, ogsaa maatte kunne bruges Evangsmidler imod de Forældre, som aldeles forsømte denne Pligt, og at altsaa Forligheden i ethvert enkelt Tilfælde, hvor sig

Forsømmelse sandt Etid, maatte træde imellem ved at fastsætte passende Tvangsmidler, ligesom ved enhver anden Leilighed, hvor Forældrene aabenbar tilfødesatte de Pligter, de skyldte deres Børn. Da ligesledes Hjemmedaabens Stadfæstelse i Kirken, skjøndt efter forbemeldte Forordning ikke længere bunden til nogen vis Tidskrift, dog stedse blev en nødvendig lovbefalet Handling, er Cancelliet paa lige Maade gaaet frem imod dem, der utilbørlig forhalede denne Pligts Opfyldelse. Imidlertid kunde det ikke undgaaes at Børn stundom bleve endog flere Aar gamle inden de døbtes eller Daaben stadfæstedes i Kirken, da Forældrene ikke ved saadan Efterladenhed udsatte sig for Straf, saalænge ingen speciel Resolution i saa Henseende var given, og Præsterne ofte, især i Kjøbenhavn, ingen Kundskab herom havde og derhos kunde være uvisse om hvad de skulde foretage sig; ligesom de og i al Fald maatte begynde med Formaninger og Erindringer og først naar disse ikke agtedes kunde finde sig beføiede til at gjøre Anmeldelse, hvorefter Sagen maatte passere gjennem flere Hænder inden den i Cancelliet fandt endelig Afgjørelse. En Lov, som holder Middelveien imellem den stærke Skynding med Daaben, især med Daaben i Kirken, som Loven og Forordn. 19de Marts 1745 hjemlede, og den Forhaling, Forordn. af 27de Julii 1771 har givet Anledning til, kunde derfor et andet end ansees hensigtsmæssig.

Der var Spørgsmaal, om ikke en terminus a quo

skulde sættes for Kirkebaab, for at ikke spæde Børns Liv og Helbred skulde underkastes Fare; men da saameget kommer an paa Væderligets Beskaffenhed og BARNETS Sundhedstilstand, syntes det rigtigst at overlade til Forældrenes Samvittighed i dette Tilfælde at sørge for Børnenes Helbred. Derimod maatte hlin Betragtning gjøre det nødvendigt at fastsætte en længere terminus intra quem for de Børns Daab, som fødes i den ublidere Aarstid, end for dem, som fødes i den mildere; og naar Lovgivningen skal være den samme for alle Børn, hvad enten de fødes paa Landet eller i Kjøbstæderne, maatte det forebygges at ikke Daabstiden indfalder paa den haardeste Aarstid; thi i Kjøbstæderne behøves kun fornemmelig at tages Hensyn til Luftens Temperatur, hvortmod paa Landet Veiens Beskaffenhed tillige maa tages i Betragtning i Forening med den Omstændighed, at BARNET i langt længere Tid maa udsættes for Luftens Paavirkning ei alene paa Reisen til og fra Kirken, men ogsaa i eller ved Kirken selv, siden det ikke saa nøie kan passes at BARNET først til rette Klokketiet bringes til Kirken.

ad §. 2. Det er sundet, at Daaben altid bør skee i Kirken, naar ikke beviislig Sygdom gjør, at BARNET ikke kan føres til Kirken, da Hjemmedaab ikke fuldkomment svarer til sin Bestemmelse som en høitidelig Indlemmelse i det christne Samfund, samt ofte formedelt Localets Beskaffenhed ikke kan forrettes

med behørlig Værdighed, ligesom den hidtil jevnlig er bleven forrettet af Jordemødre eller Andre, som end ei have noget klart Begreb om Handlingens Væsen og Betydning. I Sygdomstilfælde fandtes derimod Hjemmedaab at burde tilstedes, fordi det kunde lede til Misbrug og Elusioner, hvis Udsættelse med Daaben uden lovbestemt Grændse kunde gives formedelst Sygdom, og det desuden vilde være aldeles utilraadeligt at forbyde Daabens Meddelelse til syge Børn, naar Forældrene ønske samme.

ad §. 3, cfr. Lovens 2—8—8.

ad §. 4. Det foreskrevne Ritual gjelder ikke ubetinget for Hjemmedaab og kan end ikke ligesrem være anvendeligt paa samme, der kan forrettes af uordnede Personer og uden at Alterbogen høves tilstede. Det er end ikke passende, at den Uordnede, som forretter Daaben, gjør dette efter Rituallet; men ved en saadan Nøddaab bør blot det, der er det væsentligt nødvendige ved den christne Daab iagttages, hvortil det er fundet passende at lægge Læsningen af Herrens Bøn.

ad §. 5. Naar det ei skal overlades til Forældrenes Godtbefindende, om de ville lade Børnene døbe eller ikke, saa ere Evangsmidler nødvendige, og det skjønedes ei, at der gives noget andet mere passende end Mulct. Der er imidlertid brugt den størst mulige Lemsældighed, i det Mulct ikke umiddelbar paalægges Noget for at overskide den lovbefalede Tid,

men Advarsel og Ellhold bør foregaae, og kun de, der modvilligen sidde dem overhørige, blive at ansee med Bøder. Iøvrigt møder her den Uleilighed, at, uagtet det, for at fritage Forældre for at føre deres Barn til Daaben i den ublidere Aarstid, er i §. 1 bestemt, at det med de fra 1ste September til 1ste Marts fødte Børns Daab maa kunne beroe til næsts følgende Malt Maanedes Udgang, saa kan det dog blive Evangspiligt at lade i Sommermaanederne fødte Børns Daab foretage i den ublide Aarstid, naar det nemlig engang er forsømt at lade dem døbe i Tide. Men Sagen kunde et ordnes paa anden Maade, uden at anledige, at Daaben i visse Tilfælde kunde udsættes endog længe over $\frac{1}{2}$ Aar. Det i den blidere Aarstid fødte Barn, som Forældrene, der have overfiddet den bestemte Tid, kunne blive pligtige at lade føre til Kirke i Vintertiden, vil og være ældre og stærkere, og hvis dets særegne Tilstand skulde gjøre det betænkeligt at føre det til Kirke, indtræder et Tilfælde, hvori Hjemmedaab kan finde Sted.

ad §. 7. See Rescripterne af 26de April 1754 §§. 1 og 7 og 9de September 1785 §§. 1 og 2. Naar Barnet er født i et Sogn, men Forældrene inden dets Daab flytte til et andet Sogn (hvilket især forefalder i Kjøbenhavn), kunde det være Eviol underkastet, i hvilket af disse Sogne det skal døbes. Imidlertid syntes det naturligt og meest analogt med hvad der gjelder med Hensyn til andre kirkelige Hand-

linger, at det døbes i det sidste. Det modsatte vilde ogsaa medføre Uleiligheder, hvor det ikke er i samme Bye, Forældrene flytte, men til et andet maaskee fra- liggende Sted, samt i nogle andre Tilfælde, f. Ex. naar Faderen i Mellemrummet fra Barnets Fødsel til dets Daab gik over fra den civile til den militaire Stand, eller omvendt.

ad §. 9 og 10. Foruden at denne Bestemmelse er aldeles nødvendig, naar §. 1 skal kunne overholdes, tjener den og til at give den Efterretning om Fødselstiden, som Kirkebogen skal indeholde og som kan have betydelige borgerlige Følger, den fornødne Paalidelighed. Efr. Anord. af 29de Marts 1814 §. 13. De anordnede Kirkebøgers Form tilsteder og, at den anmeldte Fødsel deri strax indføres, da de Rubrikker, som først kunne udfyldes efter Daaben, saalænge kunne staae ledige. Paa Landet finder desuden en lignende Forpligtelse allerede Sted med Hensyn til de Børns Fødsel, som høre til Lægdsrullen (Fdg. af 22de Marts 1793 §. 1).

ad §. 12. Denne Foranstaltning fandtes hensigtsmæssig i Kjøbenhavn, hvor Præsterne formedelst Sog- nenes Størrelse og de idelige Flytninger et kunne have fuldstændig Kundskab om de stedfundne Fødsler, saaledes som i de mindre Kjøbstæder eller paa Landet.

ad §. 13. I det væsentlige taget af Kirkeritua- let Side 54 og Cancellie-Skrivelse af 17de Octo- ber 1807.

ad §. 14. See Kirkeritualet Side 55 og Norske Lov. 2—5—4 samt Cancelliets Skrivelse af 15de Julii 1786 og Rescript af 18de August 1779. Dette sidste Rescript hæver den Tvivl, der ellers med Hensyn til Lovens 2—5—4, Kirkeritualet og Forordningen af 19de Marts 1745 kunde være, om ikke al Daab skulde foregaae til Gudstjenestetiden.

ad §. 16. See Lovens 2—5—9 og Kirkeritualet Side 81—82.

ad §. 17. Rescriptet af 6te September 1690 forbyder atantage andre til Faddere i vore Kirker end dem, som ere af Vor Confession og domesticæ fidei. Imidlertid har Rescriptet af 24de December 1756 §. 3, til Fordeel for reformerte Christne, for de Bestindiske Der gjort en Undtagelse, og da det stemmer med den senere Lovgivnings Aand, saavldt muligt at udjevne alle juridiske Forskjeller imellem den lutheriske og den reformerte Religion's Bøksendere, saa fandtes intet til Hinder for at gjøre bemeldte Bud almindeligt. Et heller skjønnes det, at Catholiker burde nægtes Afgang til at være Faddere, da Daaben er et Sacrament, som er tilfælleds for den catholske og den protestantiske Kirke, og den sidste Daab anerkjendes af den catholske, estersom den til Daabens Gyldighed alene fordrer, at den er forrettet i Treenighedens Navn; ligesom og ei blot i Danmark, men endog i catholske Lande Protestanterne admitteres som Faddere ved et catholsk Barns Daab.

Kirkerituallet Side 55 og Forordningen af 3die Junii 1746 §. 2 give Anledning til at antage, at der i det mindste bør være 3 Vidner ved en Daab, hvilket og, i Særdeleshed hvor Daaben i Nødsfald forrettes af en uordineret Person, synes passende, da deels Handlingens Bigtighed og Letheden af at have flere Vidner, deels i Særdeleshed den Betragtning, at der ordentligviis ingen edelig Bekræftelse af dem forlanges, gjør det utilraadeligt at lade det beroe ved to Vidner.

ad §. 18. At ethvert Barn i Daaben benævnes ei alene med Fornavn, men og med det Familts eller Stam. Navn, som det i Fremtiden bør bære, er beskalet for Hertugdømmene og kan være vigtigt i mange Tilfælde i det borgerlige Liv.

Efter Lovens 5—2—30 og 31 kan intet Barn tage Arv inden det er døbt. Denne af vore ældre Love tagne Bestemmelse kan ofte være af særdeles Bigtighed for Forældrene, i Særdeleshed naar Moderen døer i Barselseng førend Barnet; thi dersom det ansees at have taget Arv efter Moderen, saa er Faderen igjen efter Lovens 5—2—35 dets Arving, og han kan derved efter Omstændighederne erhverve enten hans afdøde Hustrues hele Boeslod eller en Deel deraf, i Stedet for at, hvis Barnet som udøbt ikke arver, de øvrige Børn, hvis saadanne ere til,

eller Konens øvrige Slægt, saafremt andre Børn et
 ere til og heller ikke Testament imellem Egtefolkene
 er oprettet, tage Konens Boeslod som Arv. Bestem-
 melsen kan betragtes under en dobbelt Synspunkt,
 dels som indeholdende ved Siden af de øvrige Lov-
 forskrifter et medvirkende Motiv til at fremskynde Daab-
 en, dels som en Betryggelse mere for at BARNET
 virkelig har havt Liv. Men ligesom det ikke fortjer
 net Tilfald, ved et saadant Middel at fremskynde
 det spæde og svage BARNs Daab, saaledes indeholder
 og nu Fdg. af 30te Maii d. A. de Forskrifter, som
 ere fundne passende for at forebygge Forhaling med
 Daaben; og da Nøddaab ei kan eller bør affattes,
 men denne kan forrettes af Faderen eller anden pris-
 vat Person, saa afgiver Bestemmelsen heller ingen
 særdeles Betryggelse for at BARNET har været levende
 født. Da Hjemmedaab nu er gjort vanskeliggere ved
 ovenmeldte Forordning, synes Villighed og at fordre,
 at den overlevende af Forældrene, in specie Faderen,
 befries for det betydelige Tab, som hln Lovbestem-
 melse i mange Tilfælde kan foraarsage, uden at nos-
 gen virkelig Forsømmelse med Daaben er begaaet.
 Cancelliet ansaae det derfor hensigtsmæssigt, at Loven
 heri forandrede saaledes, at det BARN, der døer udøbt
 inden den Tid, som er fastsat for BARNets Daab i
 Kirken, ikke derved udelukkes fra Arv; og da det be-
 hagede Hans Majestæt allernaadigst at bifalde dette,
 er under 4de Junli sidstleden udkommet en allerhøieste
 Forordning af følgende Indhold :

Vi Frederik den Sjette, af Guds Naade Konge til Danmark, ic. ic. Gjøre vltterligt: at Vi have taget under Overveielse, hvorledes Bestemmelserne i Lovens 5 Bogs 2 Cap. 30 og 31 Artikler, forsaavidt de udelukke det Barn, der dør uden at have modtaget Daabens Sacrament, fra Arv efter dets forhen afdøde Fader eller Moder, kunne under visse Omstændigheder paasøre den Esterlevende af Forsældrene et ligesaa uskyldt som søl:ligt Tab, og at Vi, for i Fremtiden at afværge dette, have besluttet og herved allernaadigst befale:

”at fornævnte Lovens Artikler skulle være saaledes forandrede, at et Barn, uagtet det dør uden at have modtaget Daaben, ei skal ansees udelukket fra Arv, naar kun ikke den i Vor allernaadigste Forordning af 30te Malt sidstleden §. 1 til Daabens Iværksættelse foreskrevne Tid var udløbet; dog følger det af sig selv, at det paa anden Maade nøiagtigen bør bevises, at Barnet har været levende født, saavel som at det har overlevet den, efter hvem Arv er falden.”

Hvorefter alle Bedkommende sig allerunderdanigst have at rette.

Blandede Efterretninger.

Fra det Kongelige Danske Cancellie er den 1ste Jullii sidstleden afgaaet følgende Circulaarskrivelse til samtlige Amtmænd og Lehnbesiddere i Danmark:

Cancelliet har bragt i Erfaring, at det, uanset Bestemmelserne i Placaten af 23de November f. A. S. 8, i hvis Følge Ingen paa en blot Notification om en ham forundt Bevilling maa kunne afbenytte samme ved Domstolene, eller noget af en Embedsmand derefter foranstaltes, forinden Bevillingen er bleven expederet samt derhos fremlægges eller forevises, hvilket og allerede ved Cancellie-Placat af 27de December 1803 S. 3 og Fdg. af 30te April 1824 S. 3 No. 3 i Henseende til de deri nævnte Tilfælde er foreskrevet, ikke er sjældent, at herigjennem udsærdigede Bevillinger benyttes forinden de af Bedkommende ere blevne indløste. Man skulde med Hensyn hertil tjensfelligt anmode (Elt.) om behageligen at ville indskærpe Bedkommende, at herefter Ingen, som er forundt nogen Bevilling, hvorfor Indløsnings-Gebühr erlægges, afbenytter samme forinden Bevillingen er bleven indløst.

Pedige Embeder.

Under det danske Cancellie: Første residerende Capellanie ved Frue Kirke i Kjøbenhavn, 750 Rbd. — Andet residerende Capellanie ved Frue Kirke i Kjøbenhavn, 650 Rbd. — Gjellerup og Sunds Sognekald i Ribe Stift, 350 Rbd.

Collegial-Tidende.

Med Kongeligt allerhaabligst Privillegium.

No. 38. Den 12te Julii 1828.

Trykt i det Kongl. Balleh. Bogtrykkerie af E. F. Schubart.

Undertegnede ere Redaktører, Forlaggere og Udgivere af denne Tidende:

Peter Johan Monrad, Anders Sandse Ørsted,
Deputerede i det kongelige danske Cancellie.

F o v g i v n i n g

Lovens 2—12—5 bestemmer, at Præsterne skulle nyde deres Tiende og Offer paa de 3 store Høstidder, saa og een Høstdag af Huusmænd og Huuskvinder, som ikke selv have Kornsaed til deres Huse paa Landsbyerne, og senere have Placaten af 20de Marts 1804 og Forordningen af 8de Januar 1810 nærmere bestemt bemeldte Lovens Artikel saaledes, at de Huusmænd eller Huuskvinder, som ere pligtige til at gjøre Høstdag; skulle efter betimelig Advarsel af Præsten strax erklære sig om de ville forrette Arbeidet in natura eller i dets Sted betale Penge, hvilke fastsattes til 24 Skilling for en Mand og 16 Skilling for en Kvinde. Da forbemeldte Lovens Artikel kun taler om Huusmænd og Huuskvinder, kan den ikke ansees an-

vendelig paa **Inderster**, der ere en fra **Huusfolk**
 forskjellig Klasse af **Landboer**, hvilket, foruden mange
 flere **Lovsteder**, 2—23—1 og 13 vise; og hermed
 fremmer og **Forordningen** af 8de **Januar 1810** §§. 4
 og 5, der i **Henhold** til **Loven** vise, at begge **Klasser**
 svare den **aarlige Afgift** af 8 **ß.** til **Kirken**, men kun
 omtale **Huusmændene** som **pligtige** at svare **Høstdag**
 til **Præsten**. Dette samme er og erkjendt i flere **Res-**
cripter. Saaledes indeholder **Rescriptet** af 30de **Marts**
1770 til **Stiftamtmanden** og **Biskoppen** over **Fyens**
Stift dette med **udtrykkelige Ord**, og **Rescriptet** af
31te October 1766 for **Viborg Stift** taler vel og om
Inderster som **Personer**, der, naar de bruge **Korn-**
sæd, skulle **tlende**, hvilket ligefrem er taget af 2—23—1,
 ligesom endog **Tjenestefolk** baade i sidstnævnte **Rescript**
 og i nysnævnte **Lovens Artikel** ansøres blandt dem,
 der under **foransførte Betingelse** have at **erlægge** **Tl-**
ende; men i den **Passus**, der angaaer den **Høstdag**,
 som skal svares, naar der ikke bruges **Korn-**
sæd, omtales alene **Huusmænd** og **Huusqvinder**. Derimod
 har **Rescriptet** af 3die **September 1784** for **Sjællands**
Stift i §. 3 bestemt, "ligesaa skal og **Inderster** eller
 de, som ere **tilhuse** hos andre, være **forpligtede** at
 gjøre **Præsten** en **Høstdag**, naar de ellers ikke ville
 give ham **Offer**;" men dette er dog kun fastsat for
 denne **Provincs** per modum **exceptionis** og tildeels
 motiveret derved, at **Inderster**, der i **Almindelighed**
 havde været **vante** til at præstere denne **Høstdag**, samt

at de ikke pleiede at offre, ligesom Rescriptet selv og kun paalægger de Jnderster at præstere Høstdag, som et ville offre. Denne Pligt er saaledes af en anden Natur end Huusfolks; thi disse blive ved Høstdagspræstationen, der træder i Tiendens Sted, ikke frit for at offre tillige. Da imidlertid de facto den samme Skik tildeels har fundet Sted i andre Provindser, som i Sjælland, at Jnderster forrette Høstdage, og det ansaaes billigt; at Præsten paa denne Maade erholder en liden Godtgjørelse for sin Tjeneste af en Klasse, der ellers for det meste lidet eller intet yder ham, saa fandt Cancelliet, foranlediget dertil ved en til samme Indkommen Forespørgsel, Grund til at andrage paa, at hiint specielle Rescript af 3die September 1784 ved en nye Lov blev udvidet til det øvrige Rige. Med Hensyn til Aftægtsfolk fandtes dog at burde gjøres Undtagelse; thi da saadanne have afftaaet deres Gaarde eller Steder til Paarørende eller Andre mod frit Ophold i Stedet og andre Præstationer af Fødemidler m. v., og de, til hvem Stedet saaledes er overdraget, saavel have at yde Tiende, som at give Præsten al anden Rettighed, er der ingen Retsgrund til tillige at paalægge Aftægtsfolk at præstere Høstdag, ligesom deres Sygelighed ogsaa som oftest vilde hindre dem fra personligen at udføre samme. Da isørigt de samme Grunde, som have foranlediget, at det i Placaten af 18de April d. A. ikkun er paalagt arbejdsføre Indsiddere at præstere

Pligtarbejde til Kirkerne og Kirkegaardenes Vedligeholdelse, tale for en lignende Indskrænkning her, saasom det for de Jnderster, hvis Alder eller Helbreds-tilstand ei tillade dem selv personligen at afgive saadant Arbejde, vilde blive en alt for trykkende Byrde at maatte lede Andre til at forrette Arbeidet, saameget mere, som det under saadanne Omstændigheder er forbunden med saamegen større Vanskelighed for disse at erhverve sig Underhold, formeente Cancelliet at ikkun arbejdsføre Jnderster skulle, saafremt de ikke hellere ville offre, gjøre Høstdag til Præsten.

Bed den omhandlede Bestemmelse frembød sig imidlertid det Spørgsmaal, om Placaten af 20de Marts 1801 §. 1 og Forordningen af 8de Januar 1810 §. 5 Littr. a samt Bestemmelsen i Lovens 2—12—5 burde være anvendelig, saa at de Jnderster, der bruge Kornsæd, fritages for Høstdage, naar Præsten ei hellere vil renoncere paa den ham tilkommende Tiende af sig Sæd. Lovens 2—23—1 forudsætter selv, at Jnderster kunne have Tiende at svare, og det kunde synes, at de i dette Tilfælde maatte ligesaavel som Huusmænd, der svare Korntiende, være frie for at forrette Høstdags Arbejde. Imidlertid fandtes det, at denne Indskrænkning maatte bortfalde af følgende Grunde: a) Naar Jnderster bruge Kornsæd, saa er det en Jord, der ellers høret til et Bondebrug, som de besaae, og Præsten lider da Afgang i den Tiende, han ellers skulde nyde af Bonden selv, ligesom den

Grund, hvorpaa Man nægtebe Præsten Høstdag af de Huusmænd, der ved Udskiftning fik Jord-Tillæg, der blev tagen fra Gaardmændene, den nemlig, at Jorderne ved den omhyggeligere Behandling, de kunne vente af Huusmændene, ville give en større Production, vist ikke er anvendelig paa Jnderster. b) Er en Jords Henlæggelse til et Huus et fast oeconomic Arrangement, hvorimod det er en aldeles tilfældig og temporair Omstændighed, at en Jnderste har et Stykke Jord at besaae. En Huusmand, der ei har Jord til sit Huus, men leter et Stykke Jord, som han besaaer, er ei heller frie for at svare baade Tiende og Høstdag; og c) skal Høstdag være Surrogat for Offeret; hvorimod Huusmændene maae baade offre og tillige enten tiende eller gjøre Høstdag. Derimod fandtes de i forbemeldte Placat af 20de Marts 1801 §§. 2 og 3 og Forordningen af 8de Januarit 1810 §. 5 Littr. B. og C. fastsatte Bestemmelser her passende. Det er nemlig herved fastsat, at naar Bedkommende, som have erklæret sig for at gjøre Arbejde, ikke møde den bestemte Dag efter Tilfælde, bør den saaledes Udeblivende betale til Præsten som Skadesløsholdelse, en Mand 3 Mk. og en Kvinde 2 Mk., medmindre lovligt Forfald bevises, da den almindelig fastsatte Godtgjørelse af respective 24 §. og 16 §. i saadant Fald ikkun erlægges; hvorhos i Tilfælde af Klage formedelst Nægtelse af denne Præstens Rettighed, Sagen bør afgjøres ved Politterettens Dom.

Fremdeles opstod det Spørgsmaal, om en Inderste, der i Overeensstemmelse med Rescript af 3die September 1784 kan undgaae Høstdagen ved at ofre, kan gjøre dette Offer saa ringe som han vil. Rescriptet har ikke fastsat noget minimum; men et saadant fremsbyder sig i Placaten af 20de Marts 1801 §. 2 og Forordningen af 8de Januar 1810 §. 5 Utr. B., der fastsætter en Betaling af 24 β. for en Huusmand og 16 β. for en Huuskone, som de kunne erlægge i Stedet for at forrette Høstdag; og i Overeensstemmelse hermed formeentes det minimum af det Høstidsoffer at kunne bestemmes, som Inderster maatte yde i Aarets Løb, for at undgaae at gjøre Høstdag. For at forebygge Misforstaaelse, burde det isvrigt efter Cancelliets Mening udtrykkeligen bestemmes, at der af givte Inderster kun kan fordres een Høstdag. Det fulgte derhos af sig selv, at forsaavidt Rescriptet af 3die September 1784 saaledes blev nærmere bestemt, burde saadant ogsaa tjene til Regel for Sjællands Stift.

Da det Kongelige Rentekammer med Cancelliet fandt det billigt, at Præsterne tillagdes nogen Gødtgjørelse ligesaavel af Inderster som af Sognets andre Beboere for de gøstlige Forretninger, de uden speciel Betaling udføre ogsaa til disses Tjeneste, og saaledes var enigt i ovenbemeldte Rescripts Udvidelse til de i det foransørte nævnte Personer, saa nedlagde Cancelliet allerunderdanigst Forestilling om at de foran

omhandlede Bestemmelser maatte sanctioneres ved Lov, og efterat Hans Majestæt allernaadigst har bifaldet Collegiets Indstilling er den 5te Jullii udkommet følgende Cancellie-Placat:

Det har behaget Hans Majestæt Kongen, umder 25de s. M. allernaadigst at bifalde: at det, i Elgshed med hvad Rescriptet af 3die September 1784 S. B alt har fastsat for Sjællands Stift, maa foreskrives som almindeligt Regel for hele Riget:

- 1) at enhver arbejdsfør Indsidder, dog Aftægtsfolk undtagne, har aarlig at forrette en Høstdag for Sognepræsten, saafremt han ikke heller maatte foretrække at yde Præsten Høltidsoffer, hvilket maa udgjøre i det mindste 24 Rthl. Sølv aarlig;
- 2) at Enhver, som fornævnte Pligt paaligger, skal være forbunden til, paa Præstens Opfordring, at erklære, hvilket af ovenmeldte Alternativer han vil paatage sig, og at han, hvis han har valgt at forrette Høstdag, skal, saafremt han et efter betimelig Tilfælde møder den bestemte Dag for at forrette Arbeidet, til Skadesløsholdelse betale Præsten 48 Rthl. Sølv; med mindre han kan bevise lovligt Forsald, i hvilket Tilfælde han for den forsømte Høstdag kun har at ubrede enkelt Betalling eller 24 Rthl. Sølv;
- 3) at der af givte Indsiddere ikkun kan fordres een Høstdag om Aaret, og at den Høstdag, den ugitte Indørste af Kvindelønnet har at ubrede, kun an-

sættes til 16 Rbß. Sølv, og at hun altsaa, ved at yde et aarligt Offer af dette Beløb, kan befrie sig for Høstdagen, ligesom Betalingen for hende, naar hun efter vedbørlig Tilsigelse ei har forrettet Høstdagen, kun bliver 16 Rbß. Sølv, hvis hun har havt lovligt Forsald, og i modsat Fald 32 Rbß. Sølv;

- 4) at endeligen alle Sager, som angaae Opsyldelsen af forberørte Pligt, blive at behandle og paadømme ved Politieretten, paa samme Maade, som de, der angaae den Præsten tilkommende Høstdag hos Huusmænd.

Hvilket herved bekjendtgjøres til fornøden Efterretning og allerunderdanigst Efterlevelse.

Fra den Kongelige Generalpostdirection er under 28de Junii sidstleden udfærdiget følgende Placat:

Hans Majestæt Kongen har paa Generalpostdirectionens allerunderdanigste Forestilling ved allers høieste Resolution af 27de d. M. behaget allernaadigst at bifalde:

at Vognmandstaxten for Danmark for de næstfølgende 3 Maaneder, Julii, August og September 1828, maa forblive uforandret, nemlig: for et Par Korspandeheste eller stemplet Vogn med 2 Heste, 5 Mk. Sølv pr. Mill, og for en mindre Vogn

med 2 Heste eller enkelt Hest til Estafette eller Forspand, 4 Mk. 4 Sk. Sølv pr. Mill.

Hvilken allerhøieste Resolution herved kundgjøres til Efterretning og allerunderdanigst Efterlevelse for enhver Vedkommende,

Blandede Efterretninger.

Fra den Kongelige Quarantaine-Direction er den 5te Julii sidstleden udstedt følgende Bekjendtgjørelse.

De Lande, Stæder og Her, som, efter de sidste til Directionen indkomne officielle Beretninger, indtil videre ansees for smittede, ere:

- a) Constantinopel,
- b) Algier,
- c) Tunis.
- d) Marocco,
- e) Smyrna, i Provindsen Natolien,
- f) Den Candia,
- g) Den Cuba.

For mistænkte Lande og Stæder ansees indtil videre:

- a) Alle tyrkiske Havne, med Undtagelse af de som smittede foransørte.
- b) Det afrikanske Barbaries øvrige Havne og Stæder.
- c) De øvrige vestindiske Her. Dog skulle de fra de danske vestindiske Her ankommende Skibe kunne befries for at lægges under Quarantaine,

saafremt de foruden Sundhedspas medbringe behørig, af Vedkommende under Embedsauthoritet udstedte, Sundhedsattester.

d) Nord=America. Dog skiftages de fra disse Havne ankommende Skibe for Quarantaine, saafremt de foruden Sundhedspas ere forsynede med behørig Sundhedsattester fra de derværende Kongelige danske Consuler, eller disses Vices Consuler.

Alle andre Lande, Stæder og Øer i og udenfor Europa blive at ansee som aldeles umiskendte.

Fortsettelse af Efterretningerne om ledige gæstlige Embeders Indtægter og de derpaa høllende Byrder.

(See Coll. Tid. for b. A. No. 35, Side 438.)

431) Aggersøe og Omgøe Sogns Kald i Sjælland er efter den gamle Angtvelse anslaaet til 175 Rbd., men har nu følgende Indtægter: 1) af Aggersøe Sogns 92 Edr. Hartkorn mellem 80 og 85 Edr. Sød forstørstedelen Byg; og af Omgøes 74 Edr. Hartkorn omtrent 20 Edr. Rug, 20 Edr. Byg, 5 Edr. Erter og 5 Edr. Havre; 2) Offer og Accidensser omtrent 80 Rbd.; 3) Qvægtiende og Smaaredsel omtrent 50 Rbd.; 4) af Kaldstaderne 20 Rbd.; 5) Præstegaardens Areal er 36 Edr. Land. Det er blandt de Kald, som ere forundte særdeles Lettelse i Skatter.

(Fortsettes).

Den 26de Juni sidstleden er Kjøbmand J. E. Dreyer i Helsingør anerkjendt som Viceconsul i Helsingør for Hansfestaden Hamborg.

Ledige Embeder.

Under det danske Cancellie: Kullerup og Næsvindinge Sognekald i Syens Stift, 325 Rbd. — Ring og Feuling Sognekald i Aarhus Stift, 200 Rbd. Det er iblandt de Kald, som ere forundte særdeles Værdelse i Skatter.

Under Generaltoldkammer- og Commerces Collegiet: Secretair-Embedet ved Raadet i Frederiksnagore.

Befordringer og Afgang.

Under det danske Cancellie: Den 2den Juni er personel Capellan for Hyllested, Bønsløv og Holsteinborg Menigheder i Sjælland, J. N. L. Holm, beskikket til Sognepræst for bemeldte Bønsløv og Holsteinborg Menigheder; personel Capellan for Gudum, Ullevorde og Seilfod Menigheder i Viborg Stift, E. Rehders, til Sognepræst for Gjerding og Wlenstrup Menigheder i samme Stift; Cand. theol. H. E. Fahnse til personel Capellan for Maglebye Menighed paa Amager; Cand. theol. N. A. Petersen til personel Capellan for Hørsbjerg og Hundstrup Menigheder i Syen; Byefoged i Reikiavig paa Island, S. Thorgrimsen, efter Ansøgning i Naade ent-

lediget fra bemeldte Embede. Den 4de, Sognepræst for Kullerup og Revsvindinge Menigheder i Fyen, N. Nagaard, til Sognepræst for Farum og Kirkeværlose Menighed i Sjælland; Cand. theol. J. L. Rohmann til Sognepræst for Tønning og Træden Menigheder i Aarhus Stift; Sognepræst for Ring og Feuling Menigheder i samme Stift, J. Fabritius, til Sognepræst for Sjerring og Taarsted Menigheder i Aalborg Stift; Cand. theol. A. Høegaard til Sognepræst for Estvad og Rønberg Menigheder i Ribe Stift; Exam. juris J. P. Alsted til Procurator ved Retterne i Sjællands Stift, dog Høiesteret, Lands-Overretten samt Hof- og Stadsretten, Overadmiraltetsretten og øvrige Retter for Kjøbenhavn derunder ikke indbefattede; Exam. juris E. N. Wondo til Procurator ved Retterne i Fyens Stift; Exam. juris N. F. Callesen til Procurator ved Retterne i Aarhus Stift; Exam. juris S. H. Baagse til Procurator ved Retterne i Ribe Stift.

Under det Slesvig-Holsten-Lauenborgske Cancellie: Den 25de Junli er Præst i Mildstedt, S. P. E. Weiskerlin, beskikket til første Præst i Hussum og Provst i Provstierne Hussum og Bredstedt; Præst i Landkirchen paa Fehmern, P. Clausen, til første Præst i Burg og Provst i Provstiet Fehmern; Collaborator ved den lærde Skole i Hadersleben, L. Paulsen, til Præst i Sommerstedt i Provstiet Hadersleben; surnumerair Cancellist under Cancelliet, Das

ron O. S. v. Eggers, og Volontair H. E. D. Müller til Cancellister under Cancelliet; Etatsraad P. E. Busch, Ridder af Dannebrog, efter Ansøgning i Naade entlediget fra sine Embeder som Raad i den Holsten-Lauenborgske Overret og Medlem af den Holstenske Landret.

Under Rentekammeret: Den 1ste Jullii er J. Engelbrecht udnævnt til Sognefoged i Nord Wöhrden i Nord-Ditmarsken.

Under Admiralitetet: Den 24de Maai er Holmens Lømmet-Materialforvalter, Krigsraad E. Haderup, efter Ansøgning i Naade entlediget fra sit Embede med Pension. Den 29de Junii, Fuldmægtig i Holmens Equipage- og Commando-Contotr, J. W. Knusen, udnævnt til Lømmet-Materialforvalter ved Holmen i fornævntes Sted.

Under Directionen for Universitetet og de Lærde Skoler: Den 24de Maai er Lector i Mineralogien Dr. Philosophiæ & Magister artium J. H. Bredsdorff og Adjunct ved Sorøe Academies Skole Magister E. F. Wilster beskikkede til Lectorer ved bemeldte Academie; den Første i Mineralogie og Botanik med Forpligtelse til tillige at overtage den naturhistoriske Undervisning i Academiets Skole, og den Sidste i det græske samt i det engelske Sprog med Forpligtelse til tillige at give Undervisning i Engelsk i Skolen. Den 31te, Cand. Theol. W. Edsberg til Adjunct ved Cathedralsskolen i Aarhus.

Under Landmilitær-Etaten: Den 3die Junii er den ved Kjøbenhavns borgerlige Artillerie staaende characteriserede Capitain G. N. Sibbern affædiget efter Ansøgning i Raade af den borgerlige militære Eleneste; Premierlieutenant ved bemeldte Corps M. P. Albech meddeelt Capitains Character; Secondlieutenant à la suite J. Holmblad Premierlieutenants Character og Secondlieutenant N. Soel udnævnt til Premierlieutenant; Secondlieutenant ved Kjøbenhavns borgerlige Infanterie J. H. Schmidt affædiget, efter Ansøgning og formedelst Svagelighed, i Raade af den borgerlige militære Eleneste og Secondlieutenant à la suite M. J. Adler indtraadt i virkeligt Secondlieutenants Nummer ved bemeldte borgerlige Infanterie; Secondlieutenant ved det tredie Jydske Infanterie-Regiment L. N. v. Teilmann tillagt den høiere Secondlieutenants Gage. Den 4de, Regimentsquartiermester og Auditeur ved det Siellandske Landseneers Regiment, Overauditeur G. N. Kraumann, der er befordret i Civil-Etaten, affædiget i Raade af Krigstjenesten; Colontaladjutant hos Gouverneuren paa St. Thomas H. H. Berg, der er befordret i Civil-Etaten, afgaaet fra Wilken paa St. Thomas; Secondlieutenant ved det Vestindiske Infanterie L. F. v. Kruse affædiget, efter Ansøgning og formedelst Svagelighed, i Raade af Krigstjenesten med Premierlieutenants Character og Pension; Secondlieutenant à la suite J. N. v. Meyer indtraadt i virkeligt Nummer

paa ældst Serondlieutenants Gage ved bemeldte det Bestindiske Infanterie; Premierlieutenant ved Helsingørs borgerlige Artillerie-Corps J. v. Mehren afskediget, efter Ansøgning og formedelst Svagelighed, i Raade af den borgerlige militaire Tjeneste. Den 12te, Premierlieutenanterne P. E. v. Meysenburg af det Hvenske Infanterie-Regiment, E. H. v. Johansen af det Holsteenske Infanterie-Regiment, F. E. v. Schack af det andet Jydske Infanterie-Regiment, A. L. v. Staffeldt af Prinds Christian Frederiks Regiment, J. N. E. v. Brinckmann, Ridder, af det Oldenborgske Infanterie-Regiment samt M. E. F. v. Wagner og D. E. v. Petersen af det Holsteenske Infanterie-Regiment, reserveret Capitains Anciennetet fra bemeldte Dato af; de ved Artillerie-Corpsen uden Anciennetet staaende Capitainer J. F. E. v. Mægler og G. F. v. Krogh tillagt Capitains Anciennetet; Premierlieutenanterne S. J. v. Wedseftoft af Liv-Regimentet Extraserer, M. K. b. Juel, Ridder, af Husar-Regimentet, M. H. v. Schmidt af det Holsteenske Landseneers Regiment, F. E. v. Crauk af samme Regiment og E. N. v. Wind, Ridder, af det Hvenske Regiment lette Dragoner, forbeholdt Ritmesters Anciennetet fra bemeldte Dato af; Secondlieutenanterne E. F. v. Gade af det Stollandske Landseneers-Regiment, F. E. v. Willow af Liv-Regimentet Extraserer, F. E. v. Nissen af samme Regiment, B. v. Marker af Husar-Regimentet, N. E. v. Valle af det Jydske Regiment lette

Dragoner, F. v. Friess af det Sjællandske Landseneers Regiment, A. J. H. F. v. Benndt af Liv-Regimentet lette Dragoner, W. M. v. Lühov af det Holsteenske Landseneer-Regiment og A. F. v. Harbord af det Slesvigke Culrasseer-Regiment, meddeelt Premierlieutenants Catacteer. Den 13de, Premierlieutenant ved det Sjællandske Landseneer-Regiment J. B. v. Hornes mand affediget i Naabe af Krigstjenesten med Ritmesters Caracteer og Pension; Premierlieutenant ved bemeldte Regiment P. H. v. Aden udnævnt til Secondritmester med den ham reserverede Anciennetet, og de characteriserede Premierlieutenanter N. G. v. Saurbrey og L. J. v. Bidstrup til virkelige Premierlieutenanter; Secondlieutenanterne W. E. v. Warner og G. F. v. Oldenborg tillagt den høiere Secondlieutenants Wage, og Secondlieutenanterne à la suite P. J. v. Bornemann og E. B. v. Knorr indtraadte i virkelige Secondlieutenants Nummere paa yngst Wage, hvorved deres havende Extragage bespares; den fra det Holsteenske Landseneer-Regiment afgaaede Qvarttermester J. G. Fauterschow bevilget en Affeet af Krigstjenesten som Secondlieutenant. Den 14de, Premierlieutenant E. W. v. Top af Prinds Frederik Ferdinands Regiment lette Dragoner forbeholdt Ritmesters Anciennetet fra bemeldte Dato af. Den 20de, Premierlieutenant C. Greve v. Ahlesfeldt af Livgarden til Hest meddeelt Ritmesters Catacteer med den ham reserverede Anciennetet.

(Fortsættes).

Collegial = Tidende.

Med Kongelige allernaadigst Privillegium.

No. 39. Den 19de Julii 1828.

Trykt i det Kongl. Baisens. Bogtrykkerie af E. F. Schubart.

Undertegnede ere Redactører, Forlæggere og Udgivere af denne Tidende:

Peter Johan Monrad, Anders Sandse Ørsted,
Deputerede i det kongelige danske Cancellie.

F o v g i v n i n g.

Fra det Kongelige Rentekammer er den 12te Junii sidstleden udsærdiget følgende Placat angaaende Repartition af de af den Kongelige Kasse til Arbejde paa de nye Hovedlandeveie, samt til Broers og Steensløvers Anlæg i Danmark forskudsvis udbetalte Beskostninger for Aaret 1827.

Hans Kongelige Majestæts til Danmark ic. ic., Præsident, Deputerede og Tilforordnede i Rentekammer-Collegio bekjendtgjøre efter allerhøieste Befaling herved: at, efter Afdrag af hvad de ifølge Placaten af 21de Junii 1827 indkomne Bidrag til den almindelige Veikasse have udgjort mere, end den af den Kongelige Kasse til Arbejde paa Ho:

vedlandeveiene i Danmark, med videre, indtill Udgangen af Aaret 1826, foreskudte Bekostnings-Sum, saavel som efter Afdrag deels af bemeldte Veikasses i Aaret 1827 havde tilfældige Indtægter, deels af Rens-tebelsbet for et Aar indtill 31te December 1827 af den ved Placaten af 31te December 1813, udfrevne og i den Kongelige Kasse indbetalte Fond, er den for Vet. og Broe-Arbejde og til øvrige derhen hørende Udgifter af den Kongelige Kasse for nysnævnte Aar 1827 foreskudte Sum beregnet at have talt beløbet sig til 11,780 Rigsbankdaler 10 Skilling Sølv.

Til at erstatte bemeldte 11,780 Rigsbankdaler 10 Skilling Sølv blive, i Overeensstemmelse med Forordningen af 13de December 1793, dens 66de §., og Cancellie-Placaten af 30te November 1804, samt ifølge allerhøieste Resolution af 29de i forrige Maa-ned, af Hærkornet i Danmark med indeværende Aars Gullt Kvartals Skatter at udrede efterskrevne Uddrag pr. Tønde efter de i fornævnte Forordnings 30te og 31te §§. foreskrevne Regler:

Om det sædvanlige Veis- Arbejde,
i Overeensstemmelse med Forordningen
af 13de December 1793.

Om Broer og
Steenfulers
nye Anlæg,
i Overensstem-
melse med Cans-
cellies Placaten
af 30te Novem-
ber 1804.

1. I Amtene, hvoort Arbeidet er færdigt, nemlig: förrige Bording- bord, Trupages arbejde og Vnes høst, samt nye Obente, Mari- boel, Beile og Ribe Amt.	2. I Stiftet, de Amtet undtag- ne, hvort der er arbeidet.	3. I de øvrige Stifter i Danmark.	I familie- Stifs- ter i Danmark, uden Fortiel af Stiftet eller Amtet, hvort Anlægget er færdigt.
---	--	---	--

1. Af færdige Hovedgaardes Jorder,
af Hovedgaardens Eier eller
som ere bebyggede og bruges af andre, end
Eieren eller Forpagteren, hvort der
regnes Kjøbstædernes tiendefærdige Jorder.
2. Af usædte Hovedgaardes Jorder,
under Hovedgharden,
som ere bebyggede og bruges af andre.
3. Af skattefrie men tiendepflichtige Jorder.

12 Rbf. Solv.	6 Rbf. Solv.	3 Rbf. Solv.	3 Rbf. Solv.
8 —	4 —	2 —	2 —
8 —	4 —	2 —	2 —
4 —	2 —	1 —	1 —

gaardens Jorder, som drives under Hoved-
gaarden

som beboes af Parcellister eller Fæstere,
hvorhen ogsaa regnes Kjøbstædernes tien-
depligtige Hartkorn

4. Af Bøndergods, som drives under Hov-
vedgaarden

5. Af Grevernes, Friherrerens og Andres
privilegerede Hartkorns Bøndergods
saaledes, at Væbnerne udrede det Halve, og
Lehnbesidderen eller Eieren det Halve af
den udskrevne Sum.

6. Af Præstegaardenes og Degneboligernes
frie Hartkorn

7. Af Annergodsset
hvoraf Præsten, saakfremt han selv nyder
alle 3 Tjender, i Følge Loven, udreder det
Halve af den udskrevne Sum.

8. Af Mensalgodsset, samt Præsternes og
Degnenes tjender og skattepligtige Jorder

Abf. Colv.	Abf. Colv.	Abf. Colv.	Abf. Colv.
8 —	4 —	2 —	2 —
4 —	2 —	1 —	1 —
4 —	2 —	1 —	1 —
8 —	4 —	2 —	2 —
12 —	6 —	3 —	3 —
8 —	4 —	2 —	2 —
4 —	2 —	1 —	1 —

Og bidraget Iøvrigt

9. Det contribuierende Hartkorn:

A. Til det egentlige Velarbejde saaledes:

a. I de benævnte Amter, hvori Arbejdet er stæet, skal det contribuierende Hartkorn, som ligger længere end 2 Mile fra Veien, betale dets sædvanlige aarlige Velarbejde med 4 Rigsbankskilling Sølv pr. Tønde Hartkorn, med mindre nogen af Brugerne har, efter Valg, gjort Arbejdet in natura.

b. I Stiftet udredes af hver Tønde contribuierende Hartkorn 2 Rigsbankskilling Sølv, hvorfra undtages alene i Amtet, hvori det er arbejdet, det Hartkorn, som har forrettet Arbejdet in natura, men det øvrige under Litt. a. ansætte, længere fraliggende Hartkorn concurrerer desuden ogsaa med Stiftet, og udreder altsaa ogsaa disse 2 Rigsbankskilling Sølv.

c. I de andre Stifter i Riget betales 1 Rigsbankskilling Sølv af hver Tønde contribuierende Hartkorn.

B. Til Udgivterne paa Broers og Steenslusers Anlæg 1 Rigsbankskilling Sølv pr. Tønde, uden Forskiel af Stiftet eller Amtet, hvori Anlægget er stæet, eller om af Hartkornet er forrettet Velarbejde in natura, eller ikke.

Dog undtages aldeles fra denne Repartition de Amter i Sjælland, som allerede have fuldført deres nye Landeveie, og ingen Hjælp dertil have nydt af andre Stifter, nemlig: Kjøbenhavns Amt, det nye

Frederiksborg Amt, Jægerspris Gods undtaget, Roeskilde Amt, samt det nye Sorø Amt.

Forresten contribuere Skov, og Møllefylds Hartkorn af alle forbenævnte 9 Klasser ikkun halvt imod Ager, og Engs-Hartkorn.

De udskræve Bidrag blive at erlægge enten i rede Sølv eller i Sedler og Tegn efter den ved Forsaldstiden gjeldende Kvartalscour. Og paalægges vedkommende Oppehørselsbetjente herved, strax efter Udløbet af Julit Kvartal dette Aar, til Rentekammeret at indsende Beregning in duplo over Bidragenes Veløb efter de 9 Klasser af Hartkornet i deres Oppehørsels Districter, hvoriblandt Kjøbstædernes Bidrag særskilt bør anføres, hvilken Beregning bliver at inddele i 2 Rubriker, nemlig: een for Bidraget til det egentlige Veiarbeide og een for det til Broers og Steenslusers Anlæg.

Forsaavidt ellers ved denne Udskrivning maatte indkomme en større Sum, end fornævnte 11,780 Rigsbankdaler 10 Skilling Sølv, skal Overskuddet ved en følgende Repartition vorde Yderne tilgodeberegnet.

Blandede Efterretninger.

I Ribe Amts søndre Amteprovstie findes mange Soane, ja endog enkelte Byer, hvori nogle af Beboerne i det verdslige henhøre under Ribe Amt, andre derimod under Haderslev, Lyngucloster og Tøndern Amter i Hertugdømmet Slesvig. I slige Di-

stricter er det ansæet tvivlsomt, om Anordningerne for Almueskolevæsenet i Danmark eller Anordningerne for Almueskolevæsenet i Hertugdømmene Slesvig og Holsten burde tages til Følge, og skjøndt det vel, forsaavidt Skolevæsenet i ældre Tider blev betragtet som et aldeles geistligt Anliggende og derfor afhandles i Danske Lovs 2den Bog, kunde synes, at Skoleanordningen for Danmark skulde være Regel ikke blot i de Sogne, hvort den ovennævnte Blanding finder Sted, men endog i de Districter, der aldeles høre under et Slesvigsk Amt, men dog in ecclesiasticis sortere under Ribe Stift, saa tilsteder dog Skolevæsenets nærværende Organisation ikke ubetinget at gjøre dette gjeldende, siden Skolevæsenet kommer i Berørelse med mangfoldige oeconomicke og borgerlige Forhold, og de Foranstaltninger, der i saa Henseende blive at gjøre, ofte give Anledning til Indsigelser og Spørgsmaal, der skulde afgjøres af de forskjellige verdslige Authorteter efter de paa Lovgivningen i Almindelighed grundede Regler og Indretninger.

Ifølge §. 56 i Anordningen af 29de Jullii 1814 for Almueskolevæsenet paa Landet i Danmark lignes alle Udgivter, saavel til Skolernes Bygning og Vedligeholdelse, samt de ved samme befalede Indretninger, som til Skolelærernes Lønning, der efter §. 55 bestaaer i Korn, deels at levere in natura, deels at bestaae efter Capitelstaxt, forsaavidt det fornødne dertil ellers ikke kan tilveiebringes ved andre Skolevæsenet

tillagte Indtægtskilder, paa ethvert Sogns eller Pastorats samtlige Beboere efter disses Hartkorn, Formues-Tilstand eller Leilighed, og Brændselet til Skolelæreren præsteres, ifølge samme Anordnings §. 55 Litt. b, af Jordegodsbeholderne eller Selveierne; hvori mod §. 59 i den for Hertugdømmene Slesvig og Holssten under 24de August 1814 emanerede almindelige Skoleforordning bestemmer, at Omkostningerne ved Skolehusenes Bygning og Reparation samt Leveransen af Korn og Brændsel afholdes alene af Gaardmændene eller Boelsmændene samt af Parcellisterne og Arvefæsterne, som agtes lige med hine, og i Marssken af Landbesidderne, alt i Forhold til den Jord, Enhver besidder, uden at de øvrige Skoleinteressenter bidrage hertil; men de rene Penge til Skolelærernes Løn, som efter §. 56 bestemmes uden Hensyn til Kornværdie, liges over alle Skoleinteressenter. Ogsaa i mange andre Punkter, s. Ex. med Hensyn til Forpligtelsen at søge Skole og de Midler, hvorved den skal gøres gjeldende, Tilsynet med Skolerne o. s. v., er ikke ubetydelig Forskjel imellem begge Anordninger. Med Hensyn hertil, og da det ikke vilde være muligt at anvende den Danske Skoleanordning paa de Danske Beboere og den Slesvigiske Skoleanordning paa de Slesvigiske Beboere i een og samme Commune, foreslog Skoledirectionen i Ribe Amts søndre Amtsprovstie, at det maatte bestemmes som almindelig Regel, at den danske Anordning skal være gjeldende i

ethvert Sogn, hvis Kirke ligger i et til Nørre-Jylland hørende Amt, og den Slesvig-Holstenke i ethvert Sogn, hvis Kirke ligger i et til Hertugdømmet Slesvig hørende Amt, og begge Cancellterne vare enige i at denne Regel vilde være hensigtsmæssig. Smidlertid vilde der ligesuldt opstaae Hindringer for Skolevæsenets Organisation, i Særdeleshed med Hensyn til Udredelsen af de dertil fornødne Bidrag, hvis der ikke lod sig udfinde et passende Forhold imellem Hartkornet i Nørre-Jylland og Plougarten i Hertugdømmet Slesvig, hvilket Forhold kunde lægges til Grund ved Skolebidragenes Ulgning, eller en anden passende fast Norm i denne Henseende kunde gives. Efter Overtveelse med det Kongelige Slesvig-Holsten-Lauenborgske Cancellie og det Kongelige Rentekammer blev det, forsaavidt de Districter angaaer, som høre under Haderslev og Lyngumcloster Amter og ere blandede med jydsk Indvaanere, i bemeldte Henseende befundet rigtigst at lade Gaardenes Tal (die Husenzahl) være Maalestokken ved Skoleudgivternes Ulgning imellem hine Amters og Ribe Amts Beboere, med særdeles Hensyn til at denne Repartitions-Norm sammesteds hidtil har været brugt ved lignende Leiligheder. Derimod blev det med Hensyn til de Sogne, der tildeels høre under Ribe og tildeels under Løndern Amt, anseet for den rigtigste Fremgangsmaade, at dele den hele Sum af Skoleudgivet i to Parter efter den til Nytte og Brug, Skattens Beregning efter Forord-

ningen for Danmark af 1ste October 1802 og for Hertugdømmene Slesvig og Holsten af 15de December samme Aar ansatte totale Værdie, Sum paa de Jydskke og de Slesvigskke Eiendomme i Sognet. Efterat Skoleudgiivterne saaledes vare fordeelte mellem de Jydskke og de Slesvigskke Beboere, maatte den Part, som falder paa hine, igjen ligned efter Anordningen af 29de Jultii 1814, og den Part, som falder paa disse, efter Forordningen af 24de August s. A.

Cancelliets i Overeensstemmelse med alt foranstørte gjorde Indstilling har det behaget Hans Majestæt allernaadigst at bifalde ved allerhøieste Resolution af 7de Maii sidstleden, hvorefter den fornødne Communication den 17de s. M. er afgaaet til alle Vedkommende.

Under 2den Jultii sidstleden er udsærdiget følgende allerhøieste Rescript til Gouverneuren over Fyens Stift, Hans Kongelige Høshed Prinds Christian Frederik til Danmark.

Vor venlige Hilsen og hvad Vi ellers formedelst Slægtsskab mere kjær og godt formaae, Høilbaarne Fyrste! Os Elskelige Kjære Hr. Fætter! Os er af Vort Danske Cancellie allerunderdanigst blevet foredraget et med Eders Kjærligheds Betænkning ledsaget Andragende fra Os Elskelige Vor Stiftamtmand og Biskop over Fyens Stift samt øvrige Directeurer for Graaes

brødre Hospital i Vor Kjøbstad Odense om at den af dem tidligere forfattede Plan til en Ombygning og forandret Indretning af den ved bemeldte Hospital værende Daareanstalt, hvilken Plan i 1826 blev Os allerunderdanigst foredraget og med Hensyn til hvis Udførelse Vi, ved Vort allerhøieste Rescript af 8de November næstefter til Eders Kjærlighed, tillode, at bemeldte Hospital, ved Repartition paa Syens Stift, aarlig maatte tilstaaes 600 Rbd. Sølv, for dermed at bestride de med Planens Iværksættelse forbundne forsgøde aarlige Bekostninger *), efter næiere Overveielse er befundet mindre hensigtsvarende, og at de derfor, efter Overlæg med bygningskyndige Mænd, have ladet udarbeide en ny Plan til denne Daareanstalts Ombygning og Udvdtelse, saa at den ikke alene kunde svare til sin Hensigt, at afgive et Opbevaringssted for Afstindige, der forbinder Menneskelighedens Fordringer med den offentlige Sikkerheds, men ogsaa sigte til at de Sindssvage ved en hensigtsmæssig Behandling kunne ventes helbredede. Men da denne nye Plan derhos vil medføre større Udgifter for Hospitalet end den ældre, saa har fornævnte Hospitals Direction, ved at anholde om Vor allerhøieste Sanction til denne forbedrede Plans Udførelse, tillige ansøgt om Vor allernaadigste Tilladelse til af bemeldte Hospitals Midler at maatte anvende en Sum af 3075 Rbd. 24 ß. Sedler og Tegn til Bygningens Indret.

*) See Coll. Tid. for 1826, Side 685—690.

ning foruden de alt forhen i Anslag bragte 7 à 800 Rbd. Sedler til Anskaffelsen af det fornødne Inventarium *).

Efterat have taget denne Sag med samtlige dens Omstændigheder under Overveelse, bemyndige Vi allernaadigst Directionen for Graaebrødre Hospital udi Bor Kjøbstad Odense til af Stiftelsens Midler at anvende 3075 Rbd. 24 $\frac{1}{2}$ Sedler og Tegn til en forbedret Indretning og Ombygning af den ved Hospitalet værende Daareanstalt efter den Os nu forelagte Plan, foruden 7 à 800 Rbd. Sedler til Anskaffelsen af det fornødne Inventarium. I Henseende til Udredelsen af de aarlige Bekostninger, som Indretningen vil medføre, forbliver det ved Bort alderhøieste Rescript af 8de November 1826.

*) I den første Plan var det paatænkt at opføre en Etage paa den ældre Daareanstalt; men det er senere befundet, at en to Stagers Bygning ikke er saa hensigtsmæssig som en Bygning af een Etage, der med Hensyn til de Syges Helbredelse yder betydelige Fordele. Ogfaa befrygtedes det, at en Bindingsværks Etage paa den gamle Grundmuur, om end denne var i Stand til at bære hiin, under alle Omstændigheder vilde blive en maadelig og indskrænket Tilbygning og med dens brostfældige Grundbygning om soie Tid trænge til ibelige Reparationer, samt endeligen, at Bygningen ikke vilde afgive den fornødne Plads. Den nye Plan gaaer derfor ud paa Daareanstaltens Ombygning og Opførelsen af to Tilbygninger.

Derefter Eders Kjærlighed Eder underdanigst haver at rette og Vedkommende det Fornødne at tilkjendegive.

Vi forblive Eders Kjærlighed med al Kongelig Naade stedse tilgedan og bevaagen.

Fra det Kongelige Danske Cancellie er den 5de Jullt sidstleden udfærdiget følgende Circulatskrivelse til samtlige Amtmænd i Danmark.

Da det er nødvendigt til de forsikrede Landbygningers Brandhjælpspenge Inddrivelse, at man er vidende om, hos hvilke Ydere og af hvilke Aarsager Resistancer af benævnte Brandhjælpspenge udestaae, saa vil for Fremtiden, med Januar Quartals Extract hvert Aar, af Amtstuerne være at indsende en specificeret af Amtet attesteret Resistance, Liste over samtlige i Amtstuedistricterne udestaaende Brandhjælpspenge fra de forsikrede Landbygninger, hvori tillige maa anføres hvad det er foranstaltet til bemeldte Resistancers Inddrivelse og hvorpaa disses Indbetaling i Amtstuerne beroe.

Ved derfor tjenstligst at anmode Herr (Tit.) om at tilkjendegive vedkommende Amtstue dette til fornøden Efterretning og Jagttagelse i Fremtiden, skulde man tillige have Dem anmodet om at paalægge benævnte Amtstue, forsaavidt de af Amtet, i Overensstemmelse med §. 13 i Forordningen af 30te Januar

1793, for afvigte Aar undersøgte Restancer betræffer, ligleedes hertil at indsende fornøden Restance-Liste, forsaavidt dette ikke allerede maatte være skeet.

Den 11te Julii har Kjøbmand J. Sjerding i Nysted paa Lolland erholdt Bevilling til at være Strandingscommissionær i Nysted Soldsdistrikt.

Ledige Embeder.

Under det danske Cancellie: Forslöv og Ewenstrup Sognepræst i Aalborg Stift, 287 Rbd. — Secretair- og Regnskabsfører-Embedet under den Kongelige Direction for Almue- og Borger-Skolepænsenet i Kjøbenhavn. Løn 400 Rbd. Sølvs aarlig, og til Contoirhold 200 Rbd. Sølvs aarlig; til bemeldte Direction stilles Sikkerhed for 600 Rbd. Sølvs.

Befordringer og Ufgang.

Under det danske Cancellie: Den 1de Julii er Sognepræst for Forslöv og Ewenstrup Menigheder i Aalborg Stift, M. Bramsen, beskikket til Sognepræst for Harthe og Bramdrup Menigheder i Silbo Stift; Cantor ved Slotskirken ved Balløe Stift, Cand. theol. L. F. Luplau, til Sognepræst for Vesiersullev Menighed paa Lolland.

Under Rentekammeret: Den 8de Julii er Forster J. E. Eilers i Duvensee i Amtet Steinhorsf udnævnt til Revierforster i Steinhorsf.

Under Landmilitair = Staten: Den 24de Junii er Capitain J. C. v. Bollmeister, Compagniechef i Kronens Regiment, affødiget efter Ansøgning og formedelst Evagelighed, i Naade af Krigstjenesten med Majors Caracteer og Pension; Secondlieutenant ved bemeldte Regiment W. C. v. Hedemann tillagt den høiere Secondlieutenants Sæge; Indskreven C. F. G. Moltke udnævnt til Cadet uden Sæge ved Landcadetcorpset fra 1ste Januar 1829 af. Den 28de, den ved Artilleriecorpset staaende Bombardeer F. W. Wehnung ansat fra 1ste August dette Aar af ved Ingenieurcorpset som Dessinateur i Danmark. Den 1ste Jullii, Commandeuren for Hans Majestæts eget Regiment, Oberst C. D. v. Kreber, Commandeur af Dannebrog- og Dannebrogsmænd, affødiget, efter Ansøgning og formedelst Helbreds svagheit, i Naade af Krigstjenesten som Generalmajor og med Pension under Navn af Vartpenge; Premierlieutenant à la suite ved bemeldte Regiment C. F. v. Holstein affødiget efter Ansøgning i Naade af Krigstjenesten. De ved Kjøbenhavns borgerlige Infanterie staaende Secondlieutenanter C. F. Gretter, L. W. Cantor og P. N. Dahlberg affødigede, efter Ansøgning og formedelst Helbreds svagheit, i Naade af den borgerlige militaire Tjeneste, den forstnævnte med Premierlieutenants Caracteer; Secondlieutenant ved bemeldte borgerlige Infanterie O. J. Sabra affødiget efter Ansøgning i Naade af den

borgerlige militære Tjeneste; ved Kjøbenhavns borgerlige Infanterie Sergeanterne P. E. Gundel, J. G. Valentin, J. F. G. Gnudtsmann og J. G. Blans Fensteriner udnævnte til Secondlieutenanter; Capitain C. F. Clausen, Compagniechef ved Kjøbenhavns borgerlige Artillerie, affædlet, efter Ansøgning og formedelt Svagelighed, i Raade af den borgerlige militære Tjeneste, og characteriseret Capitain C. N. Westeholdt udnævnt til Chef for det ottende Compagnie af bemeldte borgerlige Artillerie, dog indtil videre kun med 200 Rbd. Gage; ved Kjøbenhavns Brandcorps Overbrandmester J. C. Kern udnævnt til Secondlieutenant. Den 2den, A. Hein udnævnt til virkelig Krigsassessor. Den 4de, Commandeuren for det Oldenborgske Infanterie Regiment, Hs. Durchl. Generalmajor, Hertug Friderich Wilhelm Paul Leopold til Slesvig = Holsteen = Sønderborg = Glücksborg udnævnt til Chef for bemeldte Regiment.

Collegial-Tidende.

Med kongeligt allernaadigt Privilegium.

No. 40. Den 26de Julii 1828.

Trykt i det Kongl. Baisenh. Bogtrykkerie af C. F. Schubarth.

Undertegnede ere Redactører, Forlaggere og Udgivere af
denne Tidende:

Peter Johan Monrad, Anders Sandse Ørsted,
Deputerede i det kongelige danske Cancellie.

Lovgivning.

Igjennem det Kongelige Slesvig-Holsten-Lauenborgske Cancellie er den 13de Marts sidstleden emaneret følgende Forordning, angaaende Formen for Skipperes Søeforklaringer, for Hertugdømmene Slesvig og Holsten.

Vi Frederik den Sjette, af Guds Naade Konge til Danmark, ic. ic. Gjøre herved vitterligt: Vi have, for at indføre en eensformig og hensigtsmæssig, samtlige vedkommende Parteris Interesse i lige Grad sikrende Fremgangsmaade i Henseende til Modtagelsen af Skipperes Søeforklaringer, fundet for godt at anordne følgende Forstrifter:

§. 1.

Naar en Skipper eller den, som staaer i hans

Sted, formedelst tilfødt Haverie eller af nogen anden Aarsag ved sin Ankomst i en Havn i Hertugdømmene Slesvig og Holsten vil gjøre Søe = Forklaring, saa har han inden 24 Timers Forløb efter sin Ankomst i Havnen at melde sig hos Stedets ordentlige Dommer (i Altona hos Overpræsidenten), samt at anmelde til Protocollen Aaledningen til Forklaringen, og at forlange en Termin ansat til dens Modtagelse. Derhos har han for den nævnte Dyrighed at tilkjendegive, om der paa Stedet ere Personer nærværende, som ere interesserede i Sagen, eller som have ham bekjendte Mandatarier paa Stedet.

§. 2.

Naar Skipperen har opfyldt disse Forpligtelser, hvorom det Fornødne i Forklaringen ansøres, skal han inden 24 Timer derefter til den nævnte Dyrighed indlevere et Udkast til Forklaringen tilligemed Skibsjournalen.

§. 3.

Saaframt Personer, som ere interesserede i Sagen, eller sammes Mandatarier, ere nærværende paa Stedet, bør Dyrigheden strax underrette dem om at Skipperen agter at gjøre Forklaring, og tillige tilkjendegive dem, at Skibsjournalen og Skipperens Udkast til Forklaringen ligge en Tid af 2 Gange 24 Timer til deres Eftersyn. Det staaer dem da frit for, inden den til Forklaringens Beedigelse ansatte Termin, at indlevere enkelte skriftligen forfattede be-

stente Spørgsmaal til Skipperen og Mandskabet, til nærmere Oplysnings Erhvervelse.

§. 4.

Dyrigheden skal derpaa i Forening med en i Søetjenesten kyndig Mand, saakjæmt en saadan er nærværende paa Stedet, sammenligne det af Skipperen indgivne Udkast til Forklaringen med Skibsjournalen, og ifald denne formedelt en eller anden gyldig Nar-sag ikke har kunnet blive indleveret (hvilket hvergang udtrykkelig skal bemærkes i Forklaringen), undersøge Udkastet til Forklaringen. Vise sig herved Modsigelser eller Udeladelser i Fremstillingen af Begivenhedens Gang, da bør Dyrigheden herover afhøre Skipperen eller den der staaer i hans Sted. Dyrigheden udsærdiger derpaa Forklaringen, ved hvilken Udkastet til Forklaringen og eventualiter Udfaldet af det afholdte nærmere Forhør lægges til Grund.

§. 5.

I den til Forklaringens Beedlgelse ansatte Ter-min bør Dyrigheden først og fremmest paaminde Skipperen eller den, der staaer i hans Sted, samt Skibsmandskabet om, at gjøre deres Udsagn saaledes, at de edeligen kunne bekræfte dem. Derpaa bør Skipperen eller den, der staaer i hans Sted, samt de Folk, som paa den Tid, Skibet aakom i Havnen, hørte til sammes Besætning, afhøres under eet over den udsærdigede Forklaring. Dersom der er indleveret Spørgsmaal, afhøres Mandskabet særskilt over disse,

og Besvarelserne paa disse Spørgsmaal tilføies For-
klaringen.

§. 6.

Fremkomme ved disse Udsagn Ingen Modsigelser i Henseende til de Punkter, hvorover Forklaringen skal afgives, da har Skipperen eller den, der staaer i hans Sted, samt det afhørte Mandskab, efter foregaaende Advarsel imod Meened, corporligen at beedige Forklaringens og de øvrige Udsagns Rigtighed. De, som ere interesserede i Sagen, eller deres Fuldmægtige have Tilladelse at være tilstede ved Edens Afleggelse, hvisaarsag de ogsaa blive at underrette om den dertil berammede Termin.

§. 7.

I Tilfælde Skibsmandskabet, Captainen uberegnet, udgjør mere end 12 Personer, bør, foruden Skipperen, ikkun 12 af de fortrinligste Personer, hvilke, paa den Tid Skibet ankorn i Havnen, hørte til dets Besætning, afhøres og tilstedes til Ed.

§. 8.

Forsømmer Skipperen inden 24 Timer efter sin Ankomst i Havnen at melde sig hos den vedkommende Øvrighed for at afgive Forklaringen, og inden de næste 24 Timer at indlevere til samme Udcastet til Forklaringen tilligemed sin Skibsjournal, uden herfor at angive nogen gyldig Grund, hvilken bør optages i Forklaringen og strax bevises, da taber han for Vedkommende den Rettighed at kunne bruge Forklaringen som Beviis for sig.

§. 9.

En for en Notar optagen Forklaring er uden al Retsvirkning.

§. 10.

Agter Skipperen eller den, der staaer i hans Sted, at gjøre Forklaring i en udenfor Hertugdømmene Slesvig og Holsten beliggende Havn, da skal han rette sig efter de paa dette Sted gjeldende Love og Sædvaner.

§. 11.

I Gebührer for de ved Forklaringen forekommende Forretninger (§: 1) ville Vi have bevilget de ovennævnte Ørtigheder følgende: For at protocollere Begjæringen om at modtage Forklaringen og Modtagelsen af Udkastet dertil, samt Skibsjournalen 48 §. For Anmeldelsen til de derved Interesserede, at Skibsjournalen ligger til deres Eftersyn, hvad enten det er een eller flere, 32 §. For at sammenligne Udkastet til Forklaringen med Skibsjournalen, samt for derover at afhøre Skipperen 2 à 4 Rbdlr. Til den søkyndige Mand for hans Bistand 1 à 2 Rbdlr. For Indstevningerne til Eeds Afleggelse, og Undersættningen til de derved Interesserede om denne Handling, tilfammen 48 §. For hver Afskrift 16 §. For Forklaringens Beedigelse, med Indbegreb af de Forhører, der maatte blive afholdte over de enkelte Spørgsmaal, betales for hver Person, som aflægger Eed, 1 Rbdlr. For at udfærdige Forklaringen, pr. Ark, iberegnet Skriver- og Tidiminationsgebyrerne, 32 §.

I Følge heraf tilstedes ved disse Forretninger ingen videre Gebyrer, hverken pro termino eller paa nogen anden Maade, om endog saadanne tilforn paa enkelte Steder skulde have fundet Sted, og der maa saaledes, foruden Omkostningerne til Stempelpapir og de paa ethvert Sted brugelige Indkaldelses-Gebyrer, ingen videre Udgifter føres til Regning end for Oversættelsen af den vedkommende Deel af Journalen, naar samme er affattet i et fremmed Sprog, samt for Brugen af en Tolk, naar saadant i enkelte Tilfælde bliver nødvendigt.

Paa de Steder, hvor efter Forfatningen flere deeltage i de oven fastsatte Sportler, retter Fordelingen sig efter de paa ethvert Sted ifølge Skik og Brug værende Forhold.

Hvorefter alle Vedkommende sig allerunderdanigst have at rette.

Blandede Efterretninger.

I følge Bestemmelserne i Reglementet om Kirkegaardene uden for Nørre-Port af 15de Februarli 1805 kjøbes Begravelsessteder for et Tidrum af 20 Aar, og naar Vedkommende efter denne Tids Forløb ønske Begravelsen urørt, maa Betaling paa nye ere lægges for et lige Antal Aar og saa fremdeles, da i andet Fald Gravsted, saavel som de Monumenter eller Liggstene, som der ere opførte eller henlagte, hjemfalde til Kirken. For at ikke ved Salg af

slige Kirkerne hjemfaldne Monumenter, ogsaa Gravminder for Mænd af udmærkede Fortjenester skulle ellintetgives, har Biskoppen over Sjællands Stift indgivet et Forslag om hvorledes der formeentligen kunde forholdes, for at saadanne Mindesmærker uden betydeligt Tab for Kirkerne kunne bevares for Efterlægten; og ligeledes har det Kongelige Aca- demie for de Skønne Kunster, da det høilgen in- teresserer sig for de Gravminder, der fra Kunstens og Smagens Side maatte have Værd, eller som ere opførte for høitagtede og fortjente Kunstnere, der ikke have Venner eller Familie, som kunne sørge for Min- dernes Vedligeholdelse, anmodet Cancelliet om at for- anledige saadanne Foranstaltninger, at slige Mindes- mærker kunne bevares.

Cancelliet kunde ikke andet end ansee dette for en Gjenstand, der fortjente Opmærksomhed; thi det Offentlige maa have Interesse for at bevare saadanne Gravminder, som enten ere satte for særdeles udmær- kede Mænd, eller som have et sær betydeligt Kunst- værd, og det vilde være anstødeligt, om slige Monu- menter, fordi de sædvanlige 20 Aar ere udløbne, skulde bortføres fra Kirkegaarden og sælges. Efterat have taget Sagen under Overveielse og modtaget Erklæ- ringen fra Kjøbenhavns Magistrat, under hvem Til- synet med den almindelige Assistent's Kirkegaard uden- for Nørreport henhører, formeente Collegiet, at det til Niemedets Opnaaelse kunde bestemmes, at Magt-

kraten, inden der skides til nogen Liggsteens Vorttagelse eller Monuments Demolering, til Cancelliet skal indsende en oplysende Fortegnelse og Beskrivelse over samme, hvorefter det skal tages under Overveielse, hvorvidt det maatte være Anledning til at gjøre Undtagelse fra den almindelige Regel; og at i saa Fald den vedkommende Kirke uden Betaling fremdeles bør afstaae Pladsen til Monumentet eller Liggstene, hvorfor den igjen kan have en Erstatning ved Salget af de Monumenter eller Liggstene, for hvis Conservatton det Offentlige ikke kan have lige Interesse. Cancelliet formeente iøvrigt, at Man kunde foretage noget, for at lette Vedkommende i Almindelighed Betryggelsen af Liggstene og Monumenter for en længere Tid, ved at moderere Betalingen, naar den strax attraaes for et længere Tidsrum end 20 Aar. Naar Nogen hidtil strax har villet erhverve Gravsted og Plads til Monument eller Liggsteen for flere Gange 20 Aar, har dette kun kunnet ske ved at erlægge den fulde i Reglementet af 15de Februarli 1805 bestemte Betaling for hver Gang 20 Aar, uagtet Man ved at anticipere Betalingen 20, 40, 60 eller flere Aar forud opoffrer ligesaa mange Aars Renter med Renters Rente af den saaledes anticipando erlagte Betaling, hvorved Kirken lucrerer paa Vedkommendes Bekostning.

Ligesom nu en passende Godtgjørelse for slig Anticipation, hvorved Betalingen betydelig maatte reduceres for dem, som ville fikke dem selv eller deres Vens

ner deres Gravsteder og tilhørende Monumenter i en Række af Aar, antoges at ville bevirke, at Pladserne oftere ville blive kjøbt for en lang Tid, og det Offentliges Vellemkomst til Monumenternes Conserva- tion altsaa sjeldnere behøves, saaledes vil det Offent- lige og i paakommende Tilfælde for en mindre Sum kunne frede Minderne for en lang Tid; og det er og i sig selv billigt, at de, som nære det Ønske, der sikkert er meget almindeligt, at conservere deres og deres Elskedes Gravsteder og Minder i længere Tid end 20 Aar, ikke skulle behyrdes med uforholdsmæssig Betaling. Det formeentes derfor, at i de Tilfælde, hvor Nogen maatte ønske strax at erhverve Ret til et Gravsted for flere Gange 20 Aar, burde Betalingen for det andet Bicennium nedsættes til det halve af den for det første, for det tredje atter til Halvdelen af Betalingen for det andet og saa fremdeles. Efterat Sagen har været Hans Majestæt allerunderdanigst foredraget og allerhøieste Resolution afgiven, er den 11te Julli sidst- leden udfærdiget et allerhøieste Rescript til Kjøben- havns Magistrat af følgende Indhold:

V. s. G.! Vi give Eder herved tilkjende, at Vi, med Hensyn til den i Reglementet af 15de Fe- bruarii 1805 for den almindelige Kirkegaard uden for Vor Kongelige Residentsstad Kjøbenhavns Rørreport indeholdte Bestemmelse: at Betalingen for Gravsteder, Monumenter og Ligtstene skal erlægges paa nye hvert 20de Aar, og at i andet Fald disse efter 20 Aars

Forløb ere vedkommende Kirke tilhørende, efter det Os af Bort Danske Cancellie desangaaende allerunderdanigst gjorte Forslag allernaadigst ville have fastsat følgende nærmere Bestemmelser:

- 1) at der, forinden noget Monument eller nogen Liggsteen, som er anbragt paa bemeldte Kirkegaard, af Mangel paa Fornyelse i Overensstemmelse med fornævnte Reglements §. 4 borttages og sælges, ved Eders Foranstaltning eet Aar forud skal skee Kundgjørelse i den danske Stats Tidende, for at de Paagjældendes Slægt og Venner kunne sættes istand til at besørge Fornyelsen, hvis de dertil maatte være villige.
- 2) Naar saadan Bekjendtgjørelse er skeet og det ovennævnte Bortsel udløbet, have I over de af saadanne Monumenter eller Liggsteene, hvis Fornyelse de Paagjældenes Slægt og Venner ei ville besørge, hvergang at indsende til Bort Danske Cancellie en udførlig Beskrivelse og Fortegnelse, hvorefter det af bemeldte Bort Cancellie bliver at afgjøre, hvorvidt der, enten med Hensyn til saadanne Mindesmærkers Værd som Kunstværker, eller i Betragtning af de Afsødes særdeles Fortjenester, bør gjøres Undtagelse fra den Regel, at Monumentet eller Liggstenen hjemfalder til vedkommende Kirke efter 20 Aars Forløb, naar Betaling ei erlægges for at beholde samme længere Tid, saa at de i slige Undtagelses Tilfælde indtil videre vedblive, uden at

vedkommende Kirke erholder nogen Betaling for Fornyelsen.

- 3) At naar Noget vil erhverve Ret til at beholde et Gravsted, enten med eller uden noget Gravminde, i længere Tid end 20 Aar, imod derfor strax at erlægge Betalingen, skal Betalingen for de næste 20 Aar kun være det Halve imod det, som er anordnet som Betaling for de første 20 Aar, og for de derpaa følgende 20 Aar, altsaa for Tidsrummet fra 40 til 60 Aar efter den første Anskaffelse, atter halv imod den, som bliver at erlægge for hiint andet Vicennium; og saaledes bliver fremdeles steds, naar Betalingen, som meldt, erlægges forud for flere Vicennier, for hvert nye Vicennium kun at erlægge det Halve af den Betaling, som bliver at beregne for det nærmest foregaaende Vicennium.

Derefter ic.

Kleinsmedemeesterne i Kjøbenhavn indgave til Cancelliet Ansøgning om at erholde Tilladelse til at forfærdige Smede Reparations Arbejde ved Vogne, i Betragtning af at det Smedearbejde, hvortil de udelukkende ere berettigede, ikke er tilstrækkeligt til at forskaffe dem Udkomme, især da næsten alt til Kleinsmedeprofessionen henhørende Arbejde falholdes af Jsenkræmmerne, ligesom det og, da Grovsmedene ved Rescript af 10de October 1826 *) have faaet Tillad-

*) See Coll. Tid. for 1826, Side 641.

delse til at forfærdige grovt Bygningsarbejde, hvortil ikke behøves Fjil, formeentes at være billigt, at Kleinsmedene fik Ret til at deeltage i noget af det Arbejde, der egentlig hører til Grovsmedenes Profession, men til hvis Forfærdigelse de besidde ligesaa megen Duellighed som disse. I Anledning af bemeldte Ansøgning og de i Erklæringen fra Smedelaygets Oldermann og Kjøbenhavns Magistrat oplyste Omstændigheder er det ved Rescript til Magistraten af 20de Junii sidstleden bevilget, at Kleinsmedemeesterne i Kjøbenhavn maae forfærdige saadant Smede-Reparationsarbejde ved Vogne, hvortil behøves Fjil, nemlig: Reparationer af alle Undervogne, saasom Landauer, Karether, Blenervogne, Offenbacher, Cabrioletter, Viger m. fl., som skulle males og hvortil alle Jerndele, med Undtagelse af Skinnerne eller hele Hjulringe, maae affiles, Vognsjere og Beslag til enhver Overvogn, saasom sammenlagte Fodtrin, Sprøtte-Beslag til Talscher, Skjærhængsler, Beslag til Dørrene og Hænge-Kloverne.

Da Cancelliet i Anledning af en indkommen Ansøgning om Estergivelse af en for ulovligt Kroeshold Ansøgeren idømt Bødet af 20 Rbd. Sølv erfarede, at denne ved den affagte Dom var tillagt den nærmeste Kjøbstads Kæmmerkasse, gjorde Collegiet i Skrivelse af 21de Junii sidstleden Vedkommende

opmærksom paa, at Mulden maatte antages uret-
 ligen at være tilkjendt Kæmmerkassen. Vel har For-
 ordningen af 30te April 1734 tillagt nærmeste Kjøb-
 stad Bøderne for ulovligt Kroehold; men da senere
 Placaten af 5te Junii 1743 gjorde den Forandring,
 at Kjøbstæderne for Fremtiden ikke skulde være de ene-
 ste actores competentes, men at Sagerne ogsaa skulde
 paatales af de Kongelige Embedsmænd, og at Bøderne
 skulde tilfalde dem, som opdagede og paatalte For-
 seelsen, ligesom og Forordningen af 2den August 1786
 ligefrem har tillagt Angiveren Bøderne, saa synes
 Kjøbstæderne, der desuden ikke egentlig fornærmes
 ved ulovligt Kroehold, ikke længere at have Ret til
 disse Bøder, hvilke derfor i de enkelte Tilfælde, hvor
 ingen Angiver er, som kan og vil oppebære samme,
 synes ifølge Bestemmelserne i Reglementet af 5te Jus-
 lii 1803 §. 47 Litr. b. nærmest at tilfalde Amts-Fat-
 tiggassen. Antages det end, at Bøderne, selv efterat
 Placaten af 1743 var udkommet, subsidiært maatte
 vedblive at tilfalde Kjøbstæderne, vilde der i al Fald
 være Grund til at henvise den Byerne saaledes til-
 lagte Indtægt til det Sagesald, som ifølge den Kon-
 glige Resolution af 25de Februarii 1766, kundgjort
 ved Rentekammer-Skrivelse af 1ste Marts s. A., gik
 over fra Stæderne til den Kongelige Kasse.

I Anledning af Bestemmelserne i Forordningen af 12te Marts d. A. angaaende Tiendekjendelsers og Tiendeforeningers Tinglæsning, har Cancelliet modtaget Forespørgsel, om ikke de Tiendeforeninger, som, efterat være forsynede med allerhøieste Confirmation, tilstilles Stiftsøvrigheden, skulle, efterat de ere foranstaltede tinglæste, opbevares i Stiftsarkivet, og om ikke en bekræftet Gjenpart af deslige Foreninger bliver af vedkommende Retskriver at udstede og tilstille Tiendetagerne til fornødne Efterretning forinden Foreningerne efter Tinglæsningen tilbageendes til Opbevaring i Stiftsarkivet, samt hvilken Betaling der da skal erlægges for slige Afskrifter og af hvem denne Betaling bliver at udrede. Cancelliet har herpaa tilkjendegivet Vedkommende i Skrivelse af 17de Junii sidstleden, at ifølge forbemeldte Fdg. §. 6, cfr. §§. 4 og 5, bliver i det nævnte Tilfælde Originalen at opbevares i Stiftsarkivet og Gjenparten at tilstille Vedkommende, som derfor have at betale Gebyr efter de almindelige Forskrifter i Sportel Reglementet af 22de Marts 1814.

Ved Rescript til Amtmanden over Hjørring Amt af 27de Junii sidstleden er det bevilget Eieren af Bastholm Mølle under bemeldte Amt, at han, imodstedse at holde den ved hans Mølle værende Broe i forsvarlig Stand, maa for Passagen over samme op-

betære følgende Broepenge: af en Vogn 1 Rbf. Sølv; af en Ridende $\frac{1}{2}$ Rbf. Sølv; af løse Kreature, Heste eller Køer pr. Stykke $\frac{1}{4}$ Rbf. Sølv. dog at de, der passere i Kongelig Tjeneste eller Embedsforretninger, saavelsom Beboerne af den østlige Deel af Wretlev Sogn, naar de gjøre Reiser til Kirken og Skolen, samt med Tiende-, Skole- og Sattig-Korn, Intet erlægge, og at der udenfor Broehuset ophænges en sort Table, hvorpaa den anførte Betaling med store holdmalede Bogstaver og Tal ansøres.

Den 19de Februar er Land. pharmacie Ivar Brink Seideln meddeelt Bevilling til at nedsette sig som Apotheker i Frederiksfund.

Ledige Embeder.

Under det danske Cancellie: Byefoged Embedet i Rudkjøbing, og Herredsfoged Embedet i Nørre- og Sønder-Herreder paa Langeland. — Søebye og Heden Sognekald i Fyen, 179 Rbd. — Kollerup, Skram og Hjortdahls Sognekald i Aalborg Stift, 290 Rbd. — Lønborg og Romb Sognekald i Ribe Stift, 165 Rbd. Det er iblandt de Kald, som ere forundte særdeles Lettelse i Skatter. — Skolelærers Embedet ved Missionen i Franquebar. Løn 300 Marsdras Kupier aarlig, foruden fri Bolig. Der udføres Kyndighed i den indbyrdes Underviisning efter den Methode, som følges ved Normalsskolen i Kjøbenhavn.

Befordringer og Afgang.

Under det danske Cancellie: Den 16de Julii er Sognepræst ved Domkirken i Ribe, Dr. phil. P. M. Frost, bestykket til tillige at være Provst for Ribe Provstie og Seem Sogn under Ribe Amt; Sognepræst i Warde, B. Nees, til tillige at være Provst for Skads, Østerhorne og Vesterhorne Herreder under Ribe Amt; Sognepræst for Wilslev og Hunderup Menigheder, M. T. Næblerød, til tillige at være Provst for Gjørding Malt og Slangs Herreder under Ribe Amt; forhenværende Capellan for Everdrup Menighed i Sjælland, F. Spleth, til Sognepræst for Seber og Aistrup Menigheder under Viborg Stift; Cand. theol. og constitueret Lærer ved Aalborg Cathedralsskole, P. W. Stockholm, til Sognepræst for Hodde og Eistrup Menigheder under Ribe Stift. Den 18de, Byefoged i Rudkjøbing, Herredsfoged i Nørre- og Sønder Herreder paa Langeland og Birkesskriver ved Langelands Birk, Justitsraad N. E. Herzholdt, til Borgemeester, Byefoged og Raadmand samt Bye- og Raadstueskriver i Korsør; Sognepræst for Lønborg og Romb Menigheder under Ribe Stift, S. W. Sartorph, til Sognepræst for Fjaltring og Frans Menigheder i samme Stift; Cand. theol. E. S. Wolf til Sognepræst for Nørresnede og Eistrup Menigheder under Aarhus Stift.

Collegial=Lidende.

Med kongeligt allernaadigt Privilegium.

No. 41. Den 2den August 1828.

Trykt i det Kongl. Baisenh. Bogtrykkerie af C. F. Schubart.

Undertegnede ere Redactører, Forlæggere og Udgivere af denne Tidende:

Peter Johan Monrad, Anders Sandse Ørsted,
Deputerede i det kongelige danske Cancellie.

F o r g i v n i n g

Ifølge Kongelig Befaling sammentraadte i s. A. Cancelliedeputeret Etatsraad Lassen, Ridder af Dannebrogen, Directeuren over Gymnastiken, Professor Nachtgall, Ridder af Dannebrogen og Dannebrogsmænd, Kammerjunker, Major og Divisionsadjutant Abrahamson, Ridder af Dannebrogen og Dannebrogsmænd, Amtsprovst i Sorø Amt Dr. theol. Wønster, Ridder af Dannebrogen og Dannebrogsmænd og Provst i Smørum og Sockelunds Herreder Dr. phil. Schack, i en Commission, for i Forening nærmere at gennemgaae og bedømme et til Hans Majestæt indgivet Forslag til Veiledning ved og Bestemmelse for Undervisningen i Legemsøvelser i Almueskolerne paa Landet og i Kjøbstæderne; hvorhos det blev befaleet Cancelliet at indberette Resultatet af Commissionens For-

handlinger, ledsaget med Collegiets Bemærkninger. Commissionen, som fandt det særdeles gavnligt, at der havde en Lærebog i Gymnastiken med Hensyn til de offentlige Almue- og Borger-Skoler i Danmark, udarbejdede og indsendte et Udkast til en saadan Lærebog, og Cancelliet, der aldeles maatte tiltræde Commissionens Mening om Hensigtsmæssigheden af en passende Lærebog, indstillede det indsendte Udkast med en ubetydelig Modification til allerhøieste Approbation, hvorhos Collegiet gjorde allerunderdanigst Forslag angaaende de Bestemmelser, der maatte ansees tjenlige til at fremme den gymnastiske Underviisnings Indførelse i Skolerne. Efterat allerhøieste Resolution derpaa var afgivet paa Cancelliets Forestilling, er under 25de Junii sidstleden udkommet en allerhøieste Placat, ligesom den ved samme approberede Lærebog i Gymnastiken er bleven uddeelt til samtlige Directioner og Commissioner for Almue- og Borger-Skolerne i Danmark, til hvilket Med Hans Majestæt behagede at skænke 4000 Exemplarer af Lærebogen. Placatens Indhold er følgende:

Vi Frederik den Sjette, af Guds Naade Konge til Danmark, &c. &c. Sjøre vitterligt: at, da hensigtsmæssige gymnastiske Øvelser udgjøre en ikke uvigtig Deel af Ungdommens Dannelse, der stedse har været en kjær Gjenstand for Vor landsfaderlige Omhu, saa have Vi, saavel ved Befalinger, som ved Foranstaltninger, søgt at fremme Ungdommens gymnastiske Underviisning ved Siden af den øvrige for

samme nødvendige og gavnlige Undervisning; men hidindtil har denne Sag dog kun paa enkelte Steder havt en Fremgang, der svarede til Vore Hensigter. Vi have derfor, efter at have i Vor Kongelige Residensstad Kjøbenhavn oprettet en Normalsskole for Gymnastiken, endvidere været betænkte paa at udfinde Midler, hvorved en passende gymnastisk Undervisning kunde, uden trykkende Bekostning, indføres i alle Skoler, endog i dem, hvor Læreren ikke selv har erhvervet sig nogen særdeles Duellighed og Færdighed i dette Fag. Til den Ende have Vi ladet udarbejde og paa Vor Bekostning trykke en Lærebog, der tydeligen beskriver de forskjellige Gradationer af hiin Undervisning, af hvilke den tredie eller meest indskrænkede er af den Bestaafenhed, at den ikke kan overstige enten nogen Skolelærers Ene til at meddele Undervisningen eller nogen Skoleklasses til at anskaffe de fornødne Apparater; og i Forbindelse med denne Foranstaltning ville Vi herved allernaadigst have befalet som følger:

§. 1.

Den af Os foranstaltede og i Trykken udgivne "Lærebog i Gymnastik for Almue- og Borger-Skolerne i Danmark" approberes herved som Regel og Rettesnoer for samtlige Almue- og Borger-Skoler i Danmark. Af denne Lærebog bliver ved Vort Cancellies Foranstaltning at uddele eet Exemplar til hver af fornævnte Skoler, eet til hver Skoledirection og eet til hver af Skolecommissionerne.

§. 2.

Den i fornævnte Lærebog, 1ste Capitel §. 2, ommeldte og paa de der anviste Steder nærmere beskrevne meest indskrænkede gymnastiske Underviisning skal strax indføres ved alle Landsbyeskoler, hvor ikke denne eller endog en mere udvidet gymnastisk Underviisning allerede er i Gang; og de dertil fornødne Apparater blive at anskaffe paa Skolekassens Regning.

§. 3.

Skolecommissionerne i Kjøbstæderne, Kjøbenhavn derunder indbefattet, have snarest mueligt at indgive Forslag om hvilken Grad af Gymnastiken i enhver dem underordnet Skole, efter Læreren Duerlighed og Stedets Leilighed til at anskaffe de fornødne Apparater, i Overensstemmelse med Lærebogen kunde indføres; hvilke Forslag, ledsagede med Skoledirectionernes Betænkninger, blive at indsende til Vort Cancellies Bedømmelse og endelige Afgjørelse.

§. 4.

Directionerne for Almue- og Borger-Skolerne bør ubi de aarlige Beretninger om Skolevæsenets Tilstand, som de have at indgive, nølslagtigen forklare, hvorledes Gymnastiken fremmes i de dem underordnede Skoler, samt hvorvidt der, efter Stedets Leilighed til at anskaffe de fornødne Apparater og Lærernes Duerlighed til at undervise, endvidere kunde fremmes en høiere Grad af Underviisning i Gymnastik; hvilket da bliver at afgjøre ved Vort Cancellies Resolution.

§. 5.

Det skal, under de Evangsmidler, som ellers ere anordnede for Skolegangs Forsømmelse, være Pligt for alle skolepligtige Drengsbørn at deeltage i den gymnastiske Undervisning, der i Overensstemmelse med fornævnte Bore Befalinger i Forbindelse med de For skrifter, som allerede indeholdes i Skole-Anordningerne, bliver at give i enhver Almue- eller Borger-Skole.

§. 6.

Skoledirectionerne og i Særdeleshed Provsterne bør paasee, at ovennævnte Bore Befalinger nøie efterleves, og at den gymnastiske Undervisning drives med behørig Iver og Omhyggelighed; hvorefter de i deres aarlige Beretninger til Bort Cancellie have at meddele Forklaring. Det samme have og Biskopperne ved deres Skolevisitationer og i deres aarlige Indberetninger at lagttage.

Hvorefter alle Vedkommende sig allerunderdanigst have at rette.

Blandede Efterretninger.

Den 8de Julli sidstleden er fra det Kongelige Danske Cancellie afgaaet følgende Circulatr-Skrivelse til samtlige Amtmænd, Land- og Søekrigscommissairer i Danmark:

Ved den allerhøieste Resolution af 13de Decem ber 1826, der er communiceret samtlige Amtmænd og Land- og Søekrigscommissairer i Danmark ved dette Collegt Circulaire af 20de Januar f. A. *), er det,

*) See Collegial-Tidenden for 1827, Side 65-68.

blandt mere, allernaadigst bestemt, at den tilfældige Afgang, som maatte finde Sted blandt de af Recrutterne udtagne overcomplete Underofficerer, der ifølge bemeldte allerhøieste Resolution skulle holdes ved Infanterie-Regimenterne og Jæger-Corpsene, skal erstattes af den næste Tilgang af dresfere Recrutter, efterat saadan tilfældig Afgang har fundet Sted.

Det Kongelige General-Commissariats-Collegium har imidlertid nu underrettet Cancelliet om, at, da det senere er fundet hensigtsmæssigt for Armeens Tars, at denne Afgang ikke saaledes vorder erstattet, saa har velbemeldte Collegium ved Circulatskrivelse af 7de f. M. tilkjendegivet samtlige vedkommende Regimenter og Corps, at den tilfældige Afgang, som maatte finde Sted blandt de ovenmeldte overcomplete værnepligtige Underofficerer i deres 2 første Tjenesteaar, ligesaalidet bliver at erstatte, som den tilfældige Afgang, der senere finder Sted iblandt dem.

Hvorom Man ikke skulde undlade herved tjenstligst at meddele (Elt.) Underretning.

Fortsettelse af Efterretningerne om ledige geistlige Embeders Indtægter og de derpaa hvilende Byrder.

(See Coll. Lib. for b. A. No. 38, Side 522).

432) Hyllested Sognekald i Sjælland, er tilforn anslaaet til 212 Rbdlr., og har nu følgende Indtægter: 1) Præsteforntienden af Sognets 271 Tdr. 2 Skpr. 2 Fdkr. Hartkorn udgjør omtrent 170 Tdr. Byg; 2) Qvægtienden omtrent 20 Rbdlr.; 3) Smaa-

redsel, som ydes med Æg, Ost, o. s. v., anslaaes til omtrent 10 Rbdlr.; 4) af en Mensalgaard i Hyllested 8 Edr. Byg og 1 Ed. 2 Skpr. Havre; 5) Ret til Lørvestjær i Byens Mose; 6) Offer og Accidentser omtrent 50 Rbdlr.; 7) Præstegaarden staaer for Hartkorn 11 Edr. 2 Skpr. 2 Fdkr. med Areal 69 Edr. 3 Skpr. Land. Paa Kaldet hviler Enkension.

433) Sæbye og Heden Sognekald i Fyen, tilforn anslaaet til 179 Rbdlr., har følgende Indtægter: 1) Præstetienden af begge Sognes 279 Edr. 7 Skpr. 1 Fdkr. 2 Alb, Hartkorn kan anslaaes til 42 Edr. Rug, 46 Edr. Byg og 52 Edr. Havre; 2) Offer og Accidentser omtrent 156 Rbdlr. Sølv; 3) Qvægtiende 12 Rbdlr. 4 Mk. 13 ß.; 4) af 40 Gaarde svares 40 Snefe Æg, og Mell til omtrent 4 à 5 Lpd. Ost; 5) af Annergaarden svares 3 Edr. Byg, 1 Ed. 2 Skpr. Rug og 1 Ed. 2 Skpr. Havre, samt i Hovningspenge og Lele 15 Rbdlr. 3 Mk. 4 ß. Sølv; 6) Præstegaarden staaer for Hartkorn 11 Edr. 7 Skpr. 1 Fdkr. med Areal af omtrent 119 Edr. Land. Desuden gives Lørvestjær og lidt Skov.

434) Rolle rup, Skræm og Hjortdahls Sognekald i Aalborg Stift, er tilforn anslaaet til 290 Rbdlr., og har nu følgende Indtægter: 1) Korntienden af Kaldets 303 Edr. Hartkorn anslaaes til 94 Edr. Rug, 45 Edr. Byg og 18 Edr. Havre; 2) Qvægtienden omtrent 20 Rbdlr.; 3) Paaske og St. Hans Renté omtrent 10 Rbdlr.; 4) Offer og Accidentser omtrent 100 Rbdlr.; 5) Refusion a) af Aa-

legaard 6 Rbdlr., b) 1 pCt. Rente af 200 Rbdlr., 2 Rbd., c) af et Huus i Kollerup 4 Mk.; 6) Præstegaarden staaer for Hartkorn 5 Edr. 3 Skpr. 2 Fdkr. 2 Alb. med et Areal af 34 Edr. Land. Raldet er forsoavidt Hjortdahls Sogn angaaer forundt særdeles Lettelse i Skatter. (Fortsættes).

Den 25de Julii er Keiserlig Rusisk Collegii-Assessor og Ridder A. Ebeling erkjendt som Rusisk Consul i Helsingør, og samme Dato er P. E. W. Løbel erkjendt som Keiserlig Brasillansk Viceconsul sammesteds.

Ledige Embeder.

Under det danske Cancellie: Wakensbek Sogns nekald i Sjællands Stift, 150 Rbd. — Første Lærers Embede ved Borger-skolen i Sørfjæbling. Løn 200 Rbd. Sølv, fri Bolig med Brugen af 1 Ed. Land, samt 6 Favne Brænde aarlig til eget og Skolens Brug, foruden Offer og Accidentser af hele Sognet; hvortil mod han betaler Landsbyskolelærerne i Sognet 30 Rbd. Sølv aarlig, besørger Kirkesangerens Forretninger og lønner et Degnebud, m. v.

Befordringer og Afgang.

Under det danske Cancellie: Den 25de Julii er Exam. juris B. Bonnezen beskikket til Procurator ved Retterne i Hollands Falters Stift.

Under Rentekammeret: Den 22de Julii er Cand. jur. Volontair J. Preshn udnævnt til Fuldmægtig i Kammerets 1ste Holst. Districts Contoir.

Collegial=Lidende.

Med kongeligt allernaadigt Privilegium.

No. 42 og 43. Den 9de August 1828.

Trykt i det Kongl. Baisenh. Bogtrykkerie af C. F. Schubart.

Indertegnede ere Redakteurer, Forlaggere og Udgivere af denne Tidende:

Peter Johan Mourab, Anders Sandøe Ørsted,
Deputerede i det kongelige danske Canceulle.

Kusttissag.

Ved Høiesterets Dømmes 20de Juni Rådleden, der stadfæster den ved Slagelse Byrettings Extraret den 5te Marts d. A. affagte Dom, er affædiget Lieutenant Hans Jørgen Northørst, for at have ved et Geværskud aflivet en paa Martendals Mølle ved Slagelse arbejdende Møllebygger svend Jens Johansen, tilfundet at bøde Liv for Liv. Sagens Anledning og nærmere Omstændigheder have efter den fra Høiesterets Protocol=Secretariat indkomne Beretning været følgende:

Forbenvænte Mølle havde i flere Aar tilhørt Tiltalte, men i Aaret 1827 blev den efter Requisition af vedkommende Prioritetshaver, grundet paa erhvervet Dom og passeret Udlæg, ved offentlig Auc.

tion den 17de April bortsolgt til en Møllersvend Hans H. Hansen, som den 28de s. M. ved en Foged=Forretning maatte lade sig sætte i Besiddelse af Eiendommen. Denne bestod ifølge Auktions=Conditionerne af Møllen selv med 5 Favne Jord i Omkreds, der ligge i en Afstand af omtrent 50 Alen fra Slagelse Landevei inde paa en Mark, og et Baaningshuus samt Baghuus med Gaardsplads og Hauge, der ikke stode op til Møllen, men ligge omtrent 60 Alen derfra tæt ved Landeveien. Den Jordlod, hvorpaa Møllen er bygget, og som affjærer denne fra det egentlige Baaningshuus, vedblev Tiltalte at beholde i Arvefæste af Slagelse Hospital, og paa denne Jordlod lod han, efter at være udkastet af Møllen, et nyt Huus opføre for sig og Familie, ikkun i en Afstand af 50 Alen fra det gamle Baaningshuus. Beliggenheden af disse saaledes separerede Eiendomme gav snart Anledning til gjensidige Ubehageligheder. Mølleren havde fra sit Baaningshuus ingen lige Wei over Marken til Møllen, men maatte først gaae ud paa Landeveien og følge denne indtil han naaede den almindelige Møllevei, og Tiltalte kunde til Indkjørsel paa sin Mark ei benytte den mere bequemme Wei, som gik mellem Baaningshuset og Haugen, men maatte paa den anden Side af denne skaffe sig Indkjørsel. Herover opstod hyppig Uenighed mellem Tiltalte og hans Familie, paa den ene og Mølleren, men især nogle Møllebygger=svende, som i Sommeren 1827

vare bestjefstigede med at gjenopbygge bemeldte i Narret 1825 afbrændte Mølle, paa den anden Side. Saaledes kom Tiltalte og hans Kone Marie Cathrine Kirkebeck alt i Mait Maaned i Slagsmaal med en Møllebyggerfvend Jens Larsen, som vilde hindre en Vogn, der tilhørte Tiltalte, i at kjøre af Belen mellem Huset og Haugen, og Larsen lod dem i denne Anledning begge indkalde for Politieretten, hvor den 20de August 1827 Tiltalte selv blev for at have staaet Larsen dømt at bøde trende 6 Lod Sølv, og Tiltaltes Hustru for at have grebet Larsen i Haaret, tilføies ham Saar i Ansigtet med Neglene, samt bidt ham i Armen, dømt til at erlægge trende 12 Lod Sølv og en Mulkt af 5 Rbd. Sølv. Men det var dog først med den Dræbte, Møllebyggerfvend Jens Johansen, der oftere end nogen af de andre Svende tværtimod Tiltaltes Forbud gif ad en selvgjort Gjenvei over dennes Mark, at han og Kone laae i stedsevarende Strid, hvorved man paa begge Sider tillod sig de groveste Skjeldsord mod hinanden, uden at det dog længe kom til noget egentligt Slagsmaal, hvorimod man lod sig nøie med gjensidigen at udæffe hinanden. I August Maaned 1827 havde Tiltalte i den vestsjællandske Avis ladet indføre 3de Gange et Avertissement, hvorved han, da, som det hedder, "nogle infame Skurke havde paa hans Jordlod ved Steenfast ituslaet og bortstjaalet adskillige af hans Gensdele," bekjendtgjorde, at ingen Uvedkommende Dag

eller Nat tillodes nogen Passage paa hans Jordlod, beliggende ved Mariendals Mølle, og hvo som blev antruffen maatte selv tilskrive sig de Ubehageligheder, som heraf maatte følge. Saaledes vare Forholdene da det Factum passerede, der er Gjenstand for nærværende Sag. Torsdag Formiddag den 18de October 1827 befandt Marie Cathrine Worthorst og hendes Halvsøster Marie Christine Lund sig paa Tiltaltes ved Landeveien liggende Mark, omtrent 20 Skridt fra Mølleren's Baaningshuus ligesom dette, og vare bestjefstigede med at opgrave Kartofler. Ved Middagstid forlode Svendene Møllen og begave sig til Baaningshuset for at spise til Middag; nogle af dem fatte sig imidlertid først paa en udenfor Huset liggende Møllearm lige for den Mark, hvor de tvende nævnte Fruentimmer vare bestjefstigede. Den ene af Svendene Jens Larsen, (der havde haft den ovenmeldte Politiesag med Tiltalte og Hustru) skal da, efter Marie Cathrine Worthorsts Forklaring, have sagt (ligesom han og selv indrømmer Mueligheden af at have brugt en saadan Ytring) "Katten river og bider; hun graver Kartofler op," hvorhos han loe og saae over til hende, der troede at det var en Skose, men dog et brød sig derom. Alle Svendene med Undtagelse af Jens Johansen gif derpaa Ind, og Mølleren Hans Henrik Hansen sagde ved den Leilighed til Johansen, da han efter sin Forklaring nok mærkede, at Fruentimmerne skosede til denne, hvilket disse dog benægte

at være skeet: "kom og gaae ind med, det er ikke værd at have med det Kram at bestille." Jens Johansen, der blev siddende paa Møllearmen, skal da, efter Marie Cathrine Morthorsts Forklaring, have smilet af hende og hendes Søstre, uden dog at sige noget. Paa samme Tid kom en Pige, Hanne Andresen, gaaende forbi med Mad til Arbejdsfolkene paa Møllen, og skulde de fornævnte tvende Fruentimmer, efter denne Piges Forklaring, have leet og gjort Mad af hende, hvilket de imidlertid aldeles have nægtet. Efter Pogens Forklaring spurgte da Jens Johansen hende: "om hun vilde taale at saadanne Kanaller gjorde Mad af hende," hvortil hun svarede, at hun ikke brød sig derom, og gik ind i Waaningshuset, hvor hun blev staaende ved en itusslagen Vindueskrude. Hun hørte, at der i den Anledning opstod Skjenderle mellem Jens Johansen og Fruentimmerne, samt at de sfjeldte hinanden gjensidig ud, men hvilke Ord der bleve brugte, har hun ikke bestemt kunnet erindre; derimod har saavel Marie Cathrine Morthorst som Søsteren forklaret, at Jens Johansen ved den omsforklarede Leilighed yttrede, at han ikke var bange for at slaae dem, hvortil Marie Cathrine Morthorst svarede, at han vel lod være at slaae dem paa deres egen Jord, men ikke vil have brugt nogen fornærmelig Udladelse mod ham. Efter disse to Fruentimmers Forklaring udstødte derpaa Jens Johansen flere Skjeldsord mod dem, relste sig og sprang over paa

Tiltaltes Mark, hvor der opstod et Slagsmaal, under hvilket Jens Johansen kastede dem begge til Jorden og tilføiede dem flere Slag i Hovedet og paa Ryggen med knyttet Næve, hvilket foranledigede dem til at raabe om Hjelp og "Gevalt." Da dette Skrig hørtes kom saavel Tiltalte selv, som en hos ham arbejdende Snedker Hans Larsen Schou, og Dreng Wendt Olsen ud af Tiltaltes Huus, og vare da, efter Schous Forklaring, begge de fornævnte Fruentimmer og Jens Johansen i Klammerie og Ordverling med hinanden, hvorimod Wendt Olsen og Tiltalte have udsagt, at de saae at Jens Johansen var ifærd med at slaae Fruentimmerne og havde kastet dem til Jorden. Tiltalte gif nu, efter de tvende nysnævnte Vidners Forklaring, atter ind i Huset og kom strax efter ud med sit Gevær. Tiltaltes egen Forklaring i denne Henseende indeholder, at han, da han hørte sin Kone raabe Gevalt, sagde til Snekker Schou, at der maatte være noget paafærde siden der raabtes Gevalt, og da han formeente, at den eller de, der kunde overfalde hans Kone, ogsaa kunde overfalde ham, saa gif han ind og tog sin Hagelbøsse, som laae paa et Bord og var ladet. Imidlertid havde Jens Johansen forladt Fruentimmerne, hvilket efter disses Forklaring dog først skete, da man saae Tiltalte med Schou og Olsen komme ud, og efter flere Vidners Forklaring var han gaaet for omkring Møllerens Baaningshuus ind i dennes Gaard, hvor Møllebyg-

gersvend Christian Lund, der ved Tumulten traadte ud af Huset, mødte ham, og hvor Johansen, efter Indholdet af Tiltaltes Hustrues og Pigen Hanne Andresens Vidnesbyrd, stod stille. Da Tiltalte, som foran bemærket, var kommet bevæbnet med Væbren ud af Huset, fandt mellem ham og Johansen en Ordveksling Sted, uden at dog Vidnerne ere aldeles entge om hvorledes Ordene faldt. Efter Lunds Forklaring raabte Tiltalte, "kom herop om du tør," hvortil Johansen med en Eed svarede "jeg tør nok komme op til dig;" efter Vidnet Schous Udsigende raabte Morthorst "om han turde komme derop," hvortil Johansen svarede, "jeg er ikke bange," og med dette Vidnes Udsigende stemmer ogsaa Hanne Andresens overeens, der gaaer ud paa, at Tiltalte raabte til Johansen, om han turde komme op til ham, hvortil denne svarede, ja det turde han nok. Derimod har Snekkerdrengen Bendt Olsen udsagt, at han ikke hørte den af de tre andre Vidner omfoklarede Opsfordring til Johansen, men hørte Tiltalte raabe: "din nederdrægtige Slynge, hvad har du med min Familie og paa min Jord at bestille." Endeligen har, efter Marie E. Morthorsts Forklaring, hendes Mand brugt den Ubladelse: "hvor tør du understaae dig at overfalde min Familie paa vor egen Jord," hvortil Johansen svarede: "kommer du der med dit Gevær, troer du jeg er bange for dig; tør du ikke komme til mig, saa tør jeg komme til dig." Af de øvrige

ved Larmen tilkaldende Personer har Møllersvend Jens Hansen Rodlan forklaret, at han vel et hørte hvad Tiltalte sagde, men at han hørte Johansen sige: "jeg er ikke bange for din Røverknegt, skjøndt du har Gevæhr." Efter Tiltaltes egen Forklaring har han, imedens endnu Johansen slog Fruentimmerne, raabt til denne: "hvad det var for Overfald," hvorefter Johansen løb ind i Møllerens Gaard, uden at Tiltalte kunde see hvad Bei han derved tog. Derimod har Tiltalte benægtet, at have brugt nogen Udladelse, hvorved Johansen udæffedes til at komme op til ham. Under den ommeldte Ordvevling, og da Jens Johansen begyndte at gaae op mod Tiltalte llede dennes Kone saavel som hendes Søster til, i det de frygtede for at der skulde skee Ulykker. De bade Tiltalte indstændigen, at han dog for Guds Skyld ikke maatte skyde, og Konen greb endog fat i Gevæhret, men han red det fra hende, i det han stødte hende til Side og, efter flere Vidners Forklaring, slog hende dermed, samt raabte: "slip Gevæhret, ellers komme de og tage det." Tiltaltes egen Forklaring i denne Henseende indeholder, at hans Kone, da Johansen var løbet ind i Møllerens Gaard, kom til og sagde, at hun var saa forslaaet, at hun ikke troede, at hun kunde leve, og at hun greb fat i Gevæhret, som han troede i en Slags Forvirrelse, hvorpaa han sagde til hende, at hun kun skulde være roelig, da han ikke skjød med mindre han blev overfaldet. Smidlertid

nærmede Johansen sig, i det han, som nogle af Vidnerne sige, gik stærkt, eller, som andre forklare, løb op imod Tiltalte. Nærmest efter Johansen gik Lund, derpaa Wøllens Eler Hans H. Hansen og ud af Døren til Baaningshuset kom endvidere Jens Larsen og Jens Hansen Rodian med flere. Under det første i Sagen samme Dag, Gjerningen foregik, optagne Forhør har Tiltalte forklaret, at han, da han saae alle disse komme op imod sig "Itgesom en Hær, der vilde løbe Storm" raabte til dem, "at de skulde holde dem borte af hans Jordlod, da han ellers skjød;" men da de alligevel kom nærmere og især Jens Johansen, der tillige udstrakte Armene, som om han vilde gribe fat paa Tiltalte, var det, siger han, at han besluttede at skyde denne i Benene med Haglone; men i det samme sprang Jens Johansen ind paa Geværribben og derved gik Skuddet af lige under Brystet. Han har i dette Forhør videre forklaret, at han ikke saae, at Jens Johansen havde noget Vaaben i Hænderne, og at han heller ikke lagde Mærke til, at nogen af de andre, som kom ham imøde, var bevæbnet med noget Slags Instrument, da hans Opmærksomhed alene var henvendt paa Johansen. Da han havde vristet Bøssen fra sin Kone, gik han nogle Skridt tilbage op ad hans Eiendomshuus til, og Draebet skete paa den Vej, som fører fra Hovedlandeveien over hans Eiendomslod til Baaningshuset. Under Forhøret den 25de October f. A. har Tiltalte forkla-

ret, at han, da han affjød Gevæhret paa Jens Johansen, rystede paa Hænderne og paa hele Kroppen, hvorved det blev foraarsaget, at han, skjøndt han sigtede paa Johansens Been, kom til at skyde denne, som i det samme løb ind paa Gevæhrpiben, i Brystet. Under et Forhør den 27de December f. A. har Tiltalte udsagt, at Jens Johansen ikke gik, men løb op imod ham. Ved under 18de Februarii d. A. at være forelæst den for ham ved Underretten beskikkede Defensors Indlæg, har Tiltalte bemærket, at Johansen, overeensstemmende med Indlæggets Opgivende, da han kom imod Tiltalte raabte til Hans H. Hansen, Christian Lund og Jens Larsen: "kom og hjælp mig at tage Gevæhret fra ham," samt videre, at Johansen, i det Skuddet gik, foer frem og greb Tiltalte i Haaret under det Udraab: "jeg er den Onde tordne mig ikke bange for at tage et Tog i dig endnu." Disse Tiltaltes Forklaringer om Raaden, hvorpaa Factum er foregaaet, stemme imidlertid i flere Henseender ikke med de øvrige Tilstedeværendes Vidnesbyrd og de ellers tilveiebragte Oplysninger. Saaledes har ingen af de Nærværende, med Undtagelse af Tiltaltes Kone, forklaret, at have hørt, at Tiltalte advarede Johansen og de andre for at betræde hans Grund; dog ytrer Vidnet Christian Lund, at han ikke kan nægte Mueligheden af at en sliq Advarsel kunde være givet. Forsaauidt Tiltalte ved sin Fremstillelse for Retten den 18de Februarii d. A. har

yttret, at Johansen, da han kom imod ham, raabte til Hans H. Hansen, Christian Lund og Jens Larsen, "kom og hjælp mig at tage Geværet fra ham," have disse benægtet, at saadan Ytring har fundet Sted, hvorimod Rigtigheden af dette Tiltaltes Foregivende paa den anden Side bestrykes ved de Forklaringer, der under Forhøret ere afgivne af hans Kone og Vidnet Vendt Olsen, der begge vidne, at have hørt Johansen bruge den foransførte Udtalelse. Alle de afhørte Vidner have været enige om, at saavel Jens Johansen som de øvrige Personer alle vare aldeles ubevæbnede, og der er intet fremkommet, som kunde bestrykke Rigtigheden af Tiltaltes Foregivende om at den Dræbte havde opløstet Armen mod ham, og selv foranlediget sin Død ved at løbe mod Geværrøret. Evertimod have alle eenstemmigen udsagt, at Johansen var i en Distance af nogle Skridt, hvis Antal de dog bestemme forskjelligt fra 3 til 8 à 10, fra Tiltalte, da Skuddet faldt, og at Tiltalte, der stod paa en Forhøining, hvoraf Johansen ilede op, lagde sin Bøsse an mod denne; ja et Vidne, Jens Larsen, har endog forklaret, at Tiltalte sigtede paa Johansens Bryst. Af Vidnerne have Lund, Rodian og Olsen yttret, at Tiltalte førend han affyrede Geværet, strax efter at have revet det fra sin Kone, svingede det omkring, og de to sidste have derhos udsagt, at Tiltalte i det samme gik lidet tilbage. Da Skuddet faldt soer Johansen, efter de Tilstedeværen-

des Forklaring, ind paa Tiltalte, og greb, efter Olsens og Schous Udsigende, denne i Haaret. Angaaende det Udtryk, som den Dræbte ved denne Leilighed, efter Tiltaltes inden Retten den 18de Februaril 1828 afgivne Forklaring, skal have brugt "jeg er ikke bange for at tage et Tag i dig endnu" have ingen af de Nærværende, med Undtagelse af Tiltaltes Kone, vidst at forklare. Strax efter at Skuddet var skeet faldt Johansen kraftesløs baglænds om og døde øieblikkeligen. Christian Lund og Hans H. Hansen grebe dere paa Tiltalte, der gjorde nogen Modstand og sagde, at de ikke vare berettigede til at anholde ham paa hans egen Jord, da han var Borger i Byen, ligesom og hans Kone og hendes Søster vilde rive ham løs; men han blev desuagtet transporteret til Slagelse og stillet for Byefogden. Smidlertid var en af de Tilstedeværende ilst til den nærmeste Læge, en Chirurrg Løhr, der ved sin Ankomst fandt Johansen liggende tværs over Markveien paa Nyggen aldeles uden Liv. Han opknappede den Dræbtes Vest og opskar hans Nattrøle, hvorpaa han foresandt en Deel levret Blod over Saaret, der var paa venstre Side lige ved Hjertekulen. Liget blev dernæst efter hans Foranstaltning bragt ind i Møller Hansens Baaningshuus, hvor det blev foresundet af Underdommeren Cancelliasseffor Gude og Districtschirurg Kannegieser, og foranstaltet henbragt til Slagelse, hvor den 20de October en legal Syns- og Abductions-Forretning blev

af Landphysicus Leth og Districtschirurg Kanneleser
 affholdt over Liget. Ved denne fandtes den Dræbte
 endnu at være iført de Klæder, han havde paa da
 Mordet blev begaaet, hvilke vare hist og her noget
 blodige, og paa det Sted, Skuddet var gaaet igjen-
 nem, var et Hul af omtrent en Haandbreds Stør-
 relse, men aldeles ingen Tegn paa at de vare for-
 brændte eller svedne. Efterat Liget var aflædt, be-
 mærkedes, ved den udvendige Besigtigelse, i Egnen
 af Hjertet, til venstre Side af Hjertekulen og den
 nederste Deel af Brystbenet et skudt Saar af 2 Tom-
 mers Bredde og en Tommes Længde, der syntes at
 have en Retning ovenfra nedad fra venstre Side til
 høire, og Huden i Omfanget af Saaret indtil $\frac{1}{2}$ Tommes
 Afstand fra Randen var sort af underløbet Blod. Paa
 Underlivets forreste Flade, nedefor Saaret i forskjel-
 lig Afstand fra dette, vare 5 kjendelige Indtryk af
 Hagel, der ved Afklædningen tildeels sadde fast i Hu-
 den, uden dog at have saaret den, og det nederste
 af disse Mærker var $4\frac{1}{2}$ Tomme fra Saaret imellem
 Navlen og Kammen af det høire Høstebeen; fremdeles
 fandtes et Par løse Hagel, nemlig et i den høire
 Lyske og et paa Brystet, uden at have frembragt
 kjendeligt Mærke i Huden. Endelig følte til høire
 Side af Saaret, omtrent en til 2 Tommer fra sam-
 me, et Hagel under Huden mellem denne og det un-
 derliggende Brystbeen. Ved den indvendige Besig-
 tigelse foresandtes paa forskjellige Steder i Legemet

i alt imellem 20 à 30 Hagel og en Røndekugle samt i Underlivet 2 Stykker uldent Tøi, der tydeligen kjendtes at være af den Dræbtes Klæder. Det bemærkedes derhos, at det lille Net var beskadiget og gjenneføret af Hagel; at der mellem Leveren og Mavnen laae et Hagel; at den høire Lap af Leveren fra øverst til nederst var spaltet og sønderevet, og at dert fandtes 2 Hagel; endeligen at der under Leveren bag Tarmene laae 20 Hagel og Røndekuglen, samt at der desuden paa dette Sted var 4 Saar af Hagel, som vare trængte ind i de inderste Muskler. I Henseende til Retningen, under hvilken Skuddet, efter de under Syns- og Obductions-Forretningen forefundne Læsioner, maa antages at være løstnet, have de fornævnte tvende Læger yttret, at da Skudsaaet i det Hele havde en Direction ovenfra nedad til høiere Elde og bag til, og da alle Streifehaglens, paa et Par nær, havde udbredt sig nedensfor Saaret, er det rimeligt, at den Dræbte har befundet sig paa et lavere Sted end det, hvorfra Skuddet er sket; i det mindste lader det sig slutte, at Retningen af Geværets Løb under Skuddets Løsning neppe har været horizontal, endnu mindre nedensfra opad, men noget skraa nedad; og angaaende Afstanden, hvori Skuddet har fundet Sted, have Lægerne antaget, at den har været flere, in specie 6—10 Skridt, da hverken Klæderne eller Leget med i mindste Maade vare svedne af Krutdampen eller noget af Forladningen var at finde i Klæderne

eller i Saaret, ligesom heller ikke saa mange Streifhagel vilde have været fundne, dersom Afstanden havde været kortere. Men en længere Afstand havde, med Hensyn til den betydelige Kraft, hvormed den concentrerede Ladning har virket, ikke heller troet at kunne antage. De foransøgte tvende Læger have af den af dem afholdte Syns- og Obductions-Forretning uddraget det Conclusum, at Saaret, da saamatige og betydelige Beskadigelser af de vigtigste og til Livets Vedligeholdelse nødvendige Organer vare tilstede, maatte ansees for absolut dødeligt. Efterat Elstalte i et Forhør af 24de October f. A. var bleven gjort bekendt med Indholdet af den ommeldte Syns- og Obductionsforretning, og det i Særdeleshed var ham foreholdt, at Skuddet efter Saarets Beskaffenhed maatte være skeet i en Distance af flere Skridt, nemlig 6 à 10, men han desvagtet vedblev at paastaae, at Johansen var løbet ind paa Geværpiiben, fandt Netten sig foranlediget til herover at indhente Erklæring fra tvende kyndige Mænd, nemlig Smeden Dland og Skytten Faber. Disse have begge under Eed forklaret, efterat de vare gjorte bekendte med den afskudte Hagelbøsse og med Indholdet af Obductionsforretningen, at den Dræbte efter deres Formenting i det mindste maa have været 2 Alen fra Bøssapiiben, eller at der maa have været 4 Skridt mellem begge Personer, da Skuddet gik af; thi havde den Dræbte virkelig berørt Enden af Bøssapiiben, maatte Geværret

have sprunget; men dersom han havde været ganske nær, uden at just Bøsssepiben havde berørt hans Lægeme, maatte Forladningen, hvad enten denne havde været lille eller stor, af Blaar eller Uld, useilbarligen være gaaet ind i den Dræbte. Naar Gjenstanden for et Skud kun har været en Alen fra Bøsssepiben og Bøssen ladet med Hagel, har, efter deres Erfaring, det hele Skud altid samlet sig som en Kugle, uden at et eneste Hagel har været uden for Saaret. Eiltalte vedblev imidlertid sin Paastand, og uagtet Rette-ten under et senere Forhør den 16de November gjentagende foreholdt ham, at denne Paastand var urigtig og stridende mod samtlige de afhørte Vidners Forklaringer og de flere oplyste Facta, paastod han endnu stedse, at Johansen var løbet ind paa Sevæhrpiben, og tilføiede, at da Liget ved Chirurg Løhrs Foranstaltning forinden Rettens Betjent kom tilstede var bragt ind i Møllehuset, kunde det gjerne være, at Forladningen, som kan have siddet i Saaret, kan være bleven udpillet af en eller anden Uvedkommende, ligesom ogsaa det Brændte af Hullet ved Vesten ved denne Flytning maa være faldet eller revet af. I Anledning af dette Anbringende er Chirurg Løhr nærmere afhørt, og ligesom dette Vidne paa det bestemteste har forstikkret, at dersom Forladningen havde siddet i Saaret, denne deraf ikke kunde være bleven udpillet, efterdi det, da han kom til, endnu var bedækket med en Blodfage af levret Blod, og Liget af

ham blev besørget indbragt i et aflukket Bærelse, saaledes have ogsaa Districtschirurg Kannegieser og Landphysicus Leth bevidnet, at lugen Forladning, efter Skuddets Indvirkning paa det affjelede Legeme, kan have siddet i Skudsaaret og altsaa heller ikke deraf være udpillet. Imidlertid er Tiltalte desuagtet vedblevet sit Foregivende, tilskiende, at Bøssen havde været ladet i omtrent $\frac{1}{2}$ Aar, hvorfor Krudtet maa have været noget vaadt, hvilket kan have foranlediget, at det ikke er trængt saalangt ind med Forbrænding, som naar det havde været tørt, og lagde han hver Aften nye Sængkrudt paa Vandem.

Angaaende Bevæggrunden til det paa Jens Johansen udøvede Drab har Tiltalte under Forhøret den 19de Octbr. forklaret, at han ikkun udøvede Nødværge, efterdi han maatte formode, at Jens Johansen, som først havde overfaldet hans Kone, ogsaa vilde i Forening med de andre Møllebyggerisvende overfalde ham, og da Jens Johansen var en stor og stærk Karl; og de andre ogsaa vare stærke, ansaae han det utvivlsomt, at de vilde have lemlæstet ham, dersom han ikke havde fludt; thi vel havde de ingen Vaaben, men endog kun med blotte Hænder og uden Vaaben antager han, at de kunde have mishandlet ham og flaaet ham for dørvet. Under bemeldte Forhør yttrede han fremdeles som Bevitt for Rigtigheden heraf, at han stod paa sin egen Jordlod og raabte til de andre, at de ikke maatte betræde denne, da han ellers fljød, og da Jens Joh

hansen først og siden de andre desuagtet betraadte hans Jordlod, ansaae han det udenfor al Tvivl at det maatte være deres Hensigt at angribe og oversalde ham. Dette var Bevæggrunden til hans Handling, hvortmod det dog ingenlunde var hans Hensigt at dræbe Jens Johansen, men han tilføjede alene at skyde ham Hage i Venene, for at afværge Angrebet, da Tiltalte ansaae ham for at være Hovedmanden og Anføreten for de andre, ligesom han ogsaa var den farligste, stærkeste og glubfeste, og pleiede at være beruset af Brændevin. Tiltalte har tillagt, at han ved den forhen ommeldte Bekjendtgjørelse i Avtisen, saavel som ved, da Johansen og de andre gik op imod ham, høit og lydeligen at tilraabe dem, at han skød paa dem, hvis de et afholdt sig fra at betræde hans Jordlod, havde noksom advaret enhver; og under et Forhør af 23de October har han tilføjet, at han var nædsaget til at forsvare sig, da det var ham umuelligt at flygte, og at han ikke heller kunde vente nogen Bistand af: de Tilstedeværende, Snekker Schou, densnes Dreng, Tiltaltes egen Kone og hendes Søster, ligesom ikke heller af de andre Møllersvende, som han maatte ansee at være med til Angreb. Denne Forklaring om Motivet er Tiltalte stadiggen vedbleven, og han har paaستاet, at det ei var af Forbittrelse, fordi Jens Johansen havde staaet hans Kone, at han skød Johansen, men alene af Nødværge, hvorhos han inden Retten den 18de Februarii 1828 udtrykkelig har erklæret, at han ikke havde i Sinde at skade en-

ten Johansen eller nogen anden af de Ellstædeværende, men at han blot skjød paa Grund af den Nødvendighed, han ansaae det var for ham til at forsvare sig. Efter Vidnet Jens Larsens Forklaring sagde Tiltalte strax da han blev transporteret til Slagelse, at han havde været nødt til at værges sig, og efter Hans H. Hansens Udsigende talte han først ikke om at det var nødværg, men sagde, at han kun havde skudt med løst Krudt, og at man ei maatte arrestere ham, men sagde siden, da han blev bragt til Slagelse, at det var skeet for at hjælpe hans Kone. For sin Sjælesørget i Arresten har Tiltalte, efter Førstnævntes Erklæring af 26de Januarit 1828, fra Begyndelsen af stedse ytret, at det Drab, der uheldigvis ved hans Bøsses Affyring skete paa Jens Johansen, var en Følge af hans eget Selvforsvar, eftersom han frygtede for selv at blive dræbt eller i det mindste lemlestet af den brutale Karl, der allerede havde mishandlet hans Kone, og at han aldeles ikke følte Samvittigheds Nag ved dette Drab, men sov ganske roelig; han påstod endog "at han takkede Gud, som ved Johansens Død havde frelst hans eget Liv." Tiltalte har strax under Forhøret den 18de October forfikkret, at han ikke havde noget egentligt Udstående fra Fortiden med Johansen eller noget gammelt Had mod denne, men at Johansen var en stub, grov Karl, der altid drillede ham ved at straae over hans Jordlod for derved at vise, at han var en rask Karl, som turde vise Trods, da han var bekjendt for at være

en stærk Karl og en stor Slagsbroder. Tiltalte har ogsaa flere Gange yttret, at han troede at den Dræbte ikke var gaaet op imod hans Bevægt alene for at vise Mod, men i den bestemte Hensigt at overfalde ham, som han havde overfaldet hans Kone, og frygtede han for da at vorde lemlæstet eller dræbt. De Tilstedeværende have under de afholdte Forhør alle yttret den Formening, at Marsagen, hvorfor Jens Johansen gik op imod Tiltalte, var for at vise sit Mod, og de have forfikkret, at der blandt dem, som, da Factum foregik, kom tilstede, ikke var Tanke eller Tale om at overfalde Tiltalte, men at de kom til for at hindre Ulykke. Under de den 27de December f. N. og 18de Jannarii d. N. optagne Forhør forklarede Tiltaltes Hustru og Svigerinde, at Møllersvend Christian Lund havde, da de en foregaaende Gang vare i Forhør, for dem og Svenden Rodlan udladt sig med, at det var Lykke for Tiltalte at han havde skudt Jens Johansen, da denne var en stor og stærk Karl og vist ikke havde sparet at myrde Tiltalte, paa hvem ogsaa de andre vare opbragte. Ved i Anledning af disse Forklaringer at afhøres, har Rodlan bestemt benægtet, at have hørt saadan Udladelse af Lund, og denne Eldste har forklaret, at han med Visshed veed, at han ikke har brugt samme, hvorimod han antager det for mueligt, at han kan have yttret, at det var en Lykke for Northorst, at Johansen blev dræbt strax, da denne, hvis han kun af Skuddet havde faaet en Blesure, vist vilde have hevnet sig paa

Northorst og faaet Overhaand med denne, da han var en stor, stærk Karl. Iøvrigt havde han aldeles ingen Anledning til at formode, at Johansen vilde trakte Northorst efter Livet, og han veed ei heller noget af at de øvrige Møllebyggersevende vare opbragte paa Tiltalte. Sidstnævntes Svigerinde har under Forhøret den 19de October f. A. yttret den Formening, at Tiltalte skjød Johansen af Forbittrelse. over at denne havde slaaet hans Kone. Om den dræbte Møllebyggersevend Jens Johansen have flere Personer under Sagen bevidnet, at han var en stor og stærk Karl, men iøvrigt afgivet Indbyrdes af følgende Forklaringer, i det nogle have udsagt, at han var berøgtet som en Slagsbroder, og andre, at han ikke kunde fortjene saadan Venævnelse, men at han var af dem, der ikke lod sig fornærme, og at der intet ondt var i ham. I Skrivelse til Byefogden i Slagelse af 24de November f. A. har Vice-Politiedirecteuren i Kjøbenhavn meddeelt, at Johansen under sit Ophold her var Politiet bekjendt og almindelig omtalt som et brutalt og uroligt Menneske, der jevnlig drev om paa offentlige Steder og deeltog i Slagsmaal og Uordener, samt til Oplysning i saa Henseende fremsendt adskillige Documenter, hvoriblandt tvende ham ved Kjøbenhavns Politieret under 30te Julii 1823 og 22de April 1826 overgangne Domme, ved hvilke han for uvilkt voldsomt Forhold har været tilfundet Straf af 4 Gange 5 og 2 Gange 5 Dages Fængsel paa Band og Brød. Ved at fremlægge disse Documenter har Byefogden

bemærket, at Jens Johansen, der var ankommet til Slagelse i Maii Maaned s. A., i den Tid, han der havde opholdt sig, ikke havde anlediget nogensomhelst Klage eller gjort sig skyldig i nogen Overtrædelse af Politie-Anordningerne. Vidnerne Christian Lund og Jens Larsen have udsagt, at de med Bestemthed vide, at den Dræbte den Dag, Gjæringen skete, ei var beskjænket.

Quoad generalia bemærkes, at Tiltalte er døbt den 12te Marts 1786 i Frue Kirke i Kjøbenhavn og confirmeret den 5te October 1800. Hans Fader Kæbflager Otto Christian Worchorst døde da Tiltalte ifkun var i sit 7de Aar, og han forblev hos sin Moder indtil han, efter at være confirmeret, blev ansat som Fricorporal i det daværende danske Livregiment, hvorpaa han fra den 7de April 1801 indtil Januarii 1804 erholdt Underviisning i det forrige danske Militair-Institut, i hvilken Tid hans Opsørsel og Sildvel ikke altid var roesværdig, men dog stedsdisciplineret og uden graverende Forseelser. Efterat have erholdt Officæer-Examen blev han den 1ste Maii 1804 udnævnt til Sønderk i fornævnte Regiment og den 20de October s. A. til Secondlieutenant, men erholdt under 30te Maii 1806 sin Afsked i Naade af Krigstjenesten, efterat have fremlagt Læge-Attester om at han leed af Brystsvaghed. Angaaende hans Forhold i Krigstjenesten i de nævnte 2de Aar har en af hans Foresatte erklæret, at Tiltalte flere Gange fornedelst Forsømmelighed i Tjenesten blev hensat i Arrest paa Hovedvagten, og at Regimentets daværende Chef var

særdeles misfornøiet med ham. Fra Aaret 1806
 til 1808 levede Tiltalte hjemme hos sin Moder, og i
 Afsnævnte Aar blev han viet til sin Hustruerte Marte
 Catharine Kirkebeck. Angaaende hans Forhold i denne
 Tid er intet usfordeeligt oplyst, og han har efter
 sin Forklaring i Forening med sin Moder levet af
 deres Arvemidler, der beløb sig til 9000 Rbd., indtil
 han den 22de Marts 1813 paa nye blev ansat som
 Lieutenant i 2det Livregiments 4de Bataillon, hvorfra
 han i Julii Maaned samme Aar overgik til Sapeur-
 corpset, og efter bedste Opløsning atter indtraadte den
 24de Marts 1814 i fornævnte Regiments 4de Ba-
 taillon, men han gjorde ingen Tjeneste der, og blev
 den 3die October 1815 forflyttet til Regimentets første
 Bataillon, hvor han forblev staaende indtil han den
 29de April 1818 atter udtraadte af Militaire Staten.
 I denne Deel af hans Tjenestetid havde han tvende
 Gange været under Tiltale; i Aaret 1817 for util-
 børligt Forhold med en anden Officeer under Vars-
 den i Excerceerhuset, hvorfra der ved en under 11te
 April 1817 allernaadigst stadfæstet Stabskrigsrets Dom
 blev tilfundet ham Straf af 3 Ugers Vagt-
 Arrest; og det paafølgende Aar, fordi han, da han mel-
 lem den 16de og 17de Februarii havde Vagt paa
 Gammelholm, havde beordret en Gefreider at hjem-
 bringe en Sæk Brænde, og da Esklvagten ei vilde
 lade dette passere, ladet denne afløse og tildele 6
 Stokkeerygl, hvorefter han selv med dragen Sabel
 slog Soldaten over Laarene og med knyttet Haand i

Ansigtet, saa at Chacoten faldt af Hovedet. For dette Forhold blev han ved en under 24de April 1818 al lernaadigst stadfæstet Stabskrigsrets-Dom tilfundet at have sin Charge forbrudt. Han opholdt sig derefter i Kjøbenhavn indtil han den 3die Junii 1820 blev ansat som Sold, og Consumptions-Underbetjent i Nestved, i hvilken Post han forblev indtil den 10de September 1821, da han for Opsættsighed mod sin nærmeste Foresatte og fordi Toldseglet fandtes brudt paa en ham til Forvaring anbefroet Sæk med Korn, blev affødiget. Om hans Forhold i bemeldte Embede er det oplyst, at han laae i idelig Strid med de andre Toldbetjente og endog slog en af disse med en Stok, samt at han derhos viste Ligegyldighed for sine Embedsforretninger, i det han ofte var fraværende fra de ham anbefroede Poster. Derimod har Etatsraad Schønheyder under 17de December 1821 attesteret, at han som Børgemester og Politimester i Nestved intet havde at klage over Northorsts Forhold og et vidste andet, end at samme havde været anstændigt og redeligt. I Aaret 1822 kom han til Slagelse, hvor han købte Mariendals Mølle, som han tiltraadte 1ste Mai 1822. Medens han har boet sammesteds have flere Sager ved Politieretten været anlagte mod ham for verbale og reelle Injurier samt udstødte Trudsel, og han er, efter flere Vidners Forklaring, bekjendt der i Byen som en hidsig og opfarende Mand; hvorimod dog andre og deriblandt hans nærmeste Naboer have været vel tilfredse med ham, og forsikket, at han stedse

havde viist sig velvillig og høflig mod dem, et Vidnesbyrd, som ogsaa de Bønder, der i sin Tid have ladet male hos ham, have givet ham. Ved flere Personers Forklaringer er det godtgjort og af Tiltalte selv indrømmet, at han havde altid skarptladte Skydesvaaben i sit Huus, og at han et sjeldent gik med ladte Pistoler i Lommen, og han har i denne Anledning bemærket, at hans Huus endnu ikke var forsynet med Vinduer og kun stet med Døre, hvorsfor han befrygtede Overfald. Adskillige Personer have derhos udsagt, at Tiltalte ved opkommen Anledning mellem ham og dem trak en Pistol frem af Lommen, hvormed han truede at skyde dem, men dette har Tiltalte aldeles benægtet, hvortilmod han ikke har nægtet Mueligheden af, at han, som af flere Vidner er paastaaet, kan have haft Pistoler i Lommen den Dag, Fogden indfandt sig hos ham, for at sætte ham ud af Mariendals Mølle, hvilken han ikke godvilligen, efterat den ved Auction var bortsolgt, vilde forlade. Angaaende hans Character og Opførsel i den Tid, han har været Borger i Slagelse, har Underdommeren, efter Opfordring fra Actør ved Underretten, afgivet en Attest under 22de Februarli 1828, der gaaer ud paa, at han har haft megen Leilighed til i sine forskjellige Embedsstillingen at lære Tiltalte at kjende som en høist hidsig, opfarende, uforligelig og trættefjær Mand, der altid med uroffelig Stivsind og Haardnakkethed vilde have sin Villie frem, og som aldrig vilde modtage eller følge Raad og Veiledning, men som derhos er begavet

med en god Forstand og en udmærket Hukommelse samt forstaaer med Lethed at forstille sig. Sognepræst Bastholm har i sin afgivne Erklæring betreffende Tiltaltes Forhold yttret, at han selv personligen Intet egentligt Bekjendskab havde til Tiltalte, der aldrig gik til Alters og kun sjældent kom i Kirken, men at det almindelige Omdømme om ham altid havde været ufordeelagtigt, da han blev beskylt for at være en hæftig, trættefjær og voldsom Mand, som alle vare bange for at have med at bestille. Endelligen har Tiltaltes Sjelesørger i Arresten, Pastor Fuglsang, bevidnet, at Tiltalte er i Besiddelse af særdeles gode Religionskundskaber og er begavet med Forstandsevner, der synes meer end almindelige, samt besidder en fast Hukommelse og megen Skarpsindighed; ved flere Leiligheder, hvor Talen faldt paa hans afdøde Moder, viste han Tegn paa den Agtelse og Kjærlighed, hvormed han endnu erindrer hende, og han reciterode med megen Sølelse en Psalme, som hun havde lært ham i hans 6te Aar, da hans Fader var død, og befalet ham Morgen og Aften at læse, hvilket han og bestandigen lagttager, og i Psalmen, hvis Indhold, som det bemærkes, vidner om at hans Moder har indseet hvad Tilbøielighed der laae som Epire i hans Hjerte og maatte tidligen kues, om den ei skulde blive ham til Fordærvelse, finder han megen Beroligelse og Trøst. Pastor Fuglsang attesterer videre, at Tiltalte, naar han engang har fattet en Mening, vedbliver denne med en ganske ubøielig Fasthed, men at han dog mod ham

har viist sig artlig og besfeden, samt med Sindighed og Roelighed, modtaget hans Modsigelser og Bemærkninger angaaende det af Tiltalte ved adskillige Leiligheder i hans forhen førte Liv udviste Forhold, af hvilke Bemærkninger han endogsaa indvilligede nogle.

Efter samtlige Sagens Omstændigheder blev Tiltaltes Anbringende, ved paa Møllebyggerisvend Jens Johansen at affyre det Skud, hvoraf denne er død, at have udøvet lovlig Nødværge, forkastet af Høiesteret, saaledes som det og var forkastet ved Byetinget; hvorefter imod Lands-Over- samt Hof- og Stads Retten havde antaget samme forsaauidt, at Retten ei ansaae ham skyldig til Straf efter Loven 6—6—1, men kun til en arbitrair Straf af 3 Aars Fængselsarbejde. Den Henighed, der havde fundet Sted mellem Tiltaltes Hustru og Svigerinde paa den ene Side og den Aflivede paa den anden, og den voldsomme Adfærd, Sidstnævnte derunder havde udøvet, var fuldkommen ophørt forinden Gjerningen, der har anlediget nærværende Sag, begyndte, og Tiltalte har vedgaaet, at Johansen paa den Tid, han selv med ladt Gevær kom ud af sit Huus, havde forladt Stedet, hvor Slagsmaalet var passeret og var gaaet ind i Møller Hans H. Hansens Gaard, hvor tvende Vidner have forklaret at han stod stille. Tiltalte havde saaledes ikke Grund til at antage, at Jens Johansen vilde uden nærmere Anledning angribe ham selv. Derimod blev det ved Vidnerne Christian Lunds, Hanne Andresens og Bendt Olsens Forklaringer anseet lovtigen bevist,

at Tiltalte har, da han saaledes bevæbnet var kommet ud, selv opfordret Jens Johansen til at komme op til det Sted, hvor han stod; thi at benævnte trende Personer angaaende de ved den Leilighed foresaldne enkelte Udladelser have forklaret noget forskjelligt, sandtes ligesaalidet at kunne svække Beviset, som dette antoges derved tilintetgjort, at andre af de Tilstedes værende have udsagt, at de ikke have hørt Udsordringen. Ved saaledes selv at udæffe den Dræbte maatte Tiltalte efter Grundsætningen i Lovens 6—12—6, i hvis Følge selv den Fornærmede, der siden paa nogen Maade foranlediger nyt Slagsmaal, og derved udsætter sig for den Fare, som af Modstanderens Angreb maatte være at befrygte, i Almindelighed ikke kan undskyldes sig med Selvforsvar, om han end til sin egen Frelse maatte være nødsaget til at dræbe sin Modstander, ansees uberettiget til at paastyde at have befundet sig i lovlig Nødværges Tilstand. At Johansen ved efter Tiltaltes Opfordring at gaae op imod ham skulde have havt anden Hensigt end den, at vise personlig Driftighed ved at fratage Tiltalte Bevæbret, hvormed denne var bevæbnet, sandtes det efter de tilveiebragte Oplysninger end ikke tilstrækkelig Grund til at antage, og naar Tiltalte har udsagt, at han hørte Johansen anmode de andre om at hjælpe sig med at borttage Bevæbret, synes dette at tilkjendegive, at Tiltalte selv ikke kan have havt anden Forestilling om Johansens Forsæt, end at dette kun gif ud paa at afvæbne ham; men, om endog Tiltalte,

efter hvad der under Sagen er oplyst om Johansens
 Character, og med Hensyn til den umiddelbar for-
 udgangne Strid med Tiltaltes Hustru, samt den Nes-
 nighed, som tidligere havde fundet Sted mellem dem,
 kunde siges at have nogen Anledning til den Forestil-
 ling, at Johansen havde ondt i Sinde mod ham, saa
 kunde dog Tiltalte, som den, der ved sit Tilraab selv
 havde været Aarsag til det Angreb, hvorved han nu
 ansaae sig udsat for Fare, ikke paa Grund af Nød-
 værgets Ret være at fritage for den Straf, han ellers
 maatte have forskyldt for den Bestadigelse, han
 maatte foranledige ved at værges sig. Tiltalte befandt
 sig desuden ikke i en saadan overhængende Fare, at
 han deri kunde finde Undskyldning for en Fremgangs-
 maade, der maatte skjønnes ligefrem at maatte udsætte
 Jens Johansen for at miste Livet. Han har
 nemlig selv indrømmet, at Johansen var fuldkommen
 ubevæbnet, og det er bevist, at saadant ligeledes var
 Tilfældet med de øvrige Tilstedeværende, der samtlige
 have udsagt, at der ikke var Tanke eller Tale om at
 angribe Tiltalte, men at de alle ilede til for at af-
 værges den Ulykke, de befrygtede at ville skee. Ogsaa
 havde Tiltalte, der stod i Nærheden af sit Baanings-
 huus, naar han virkelig befrygtede, at Jens Johansen
 vilde paaføre ham Overlast, havt fuldkommen Let-
 lighed til at undflye, hvilket han dog end ikke har
 forsøgt; thi naar han selv har udsagt, hvad der stem-
 mer med flere Vidners Forklaringer, at han traadte
 nogle Skridt tilbage førend han affyrede Bøssen, saa

har han ikke angivet at saadant Skete for at undflye, hvorimod dette, da han saaledes gik tilbage i samme Dieblik, han lagde an, maa antages snarere at være sket for bedre at kunne bruge Geværet. Det maa herved ogsaa bemærkes, at det er bevist, at Tiltaltes Hustru og Svigerinde endog hønlige advarede ham om ikke at flyde, med de Udtryk, at der vare Vidner nok tilstede, som saae, at de bleve overfaldne paa deres Jord, men at Tiltalte ei alene ikke adlød denne Advarsel, men endog, da hans Hustru vilde fravriste ham Geværet, med Boldsomhed hindtede hende fra at udføre sit Forsæt. Naar Tiltaltes Forklaring gaaer ud paa, at han ansaae sig berettiget til at flyde Jens Johansen Hagel i Venene fordi han, som han siger, havde raabt til denne og de Andre, at de ei maatte betræde hans Jordlod, da han ellers skjød, og saaledes ansaae dem noksom advarede, da kunde han ikke være beføiet til, for at afholde Nogen fra at betræde hans Grund, at anvende et Middel, der siens synligen udsatte den, mod hvem det benyttedes, endog for Livsfare. Den Omstændighed, at Jens Johansen var Tiltalte meget nær, da denne affyrede Geværet, fandtes ei heller at kunne undskylde Sidsnævnte, da Stedet, hvortil Johansen, efter det med Tiltaltes Hustru og Svigerinde foresaldne, havde begivet sig, var i ubetydelig Afstand fra det Sted, hvor Tiltalte stod da han skjød og det derhos er sandsynligt, at han ved sin Hustrues Bestræbelser for at fravriste ham Geværet er bleven hindret i tidligere at benytte det. Naar Man, for at bedømme Tiltaltes Forhold, betragter det mellem Jens Johansen og Tiltaltes Hustru samt Svigerinde forud foresaldne, i Forbindelse med hvad der siden passerede, som en sammenhængende Handling, kan dog heraf ei udledes andet, end at Tiltalte maa antages at være ved de mod fornævnte Personer udøvede Boldsomheder bragt i en opirret Sindsforsåtning, og at han, saaledes som ogsaa hans Svigerinde har yttret hun formener, har affyret Geværet

i Forblittrelse over den hans Kone tilføiede Overlast. Men Loven forudsætter paa flere Steder, som i 6—7—16, 6—9—16 og 6—11—5, at voldsomme Foretagender ikke kunne undskyldes ved hæftige Sindssbevægelser, om de end maatte reise sig af foregaaende Fornærmelser. Vel omtaler Lovens 6—7—18 sidste Membrum et Tilfælde, hvort den, som ved Fremfusenhed antages at blive Aarsag til en andens Død, ikke findes skyldig til Livsstraf; men af Contexten skjønnes tydeligt, at her tilsigtes saadanne Tilfælde, hvor Gjertningsmanden mod sin Villie har tilføiet Skade, hvilket paa nærværende Tilfælde er uanvendeligt, da Tiltaltes egen Forklaring indeholder at han vilde skyde den Afstvede Hægel i Venente. For denne forsættelig lovstridige Handling kan den Fremfusenhed, hvormed den er udøvet, ikke tjene til Undskyldning. Efter alt foranstørte fandtes det, at Tiltalte ved den ergangne Underretts-Dom retteligen var tilfundet Straf i Overeensstemmelse med Lovens 6—6—1, og bemeldte Dom blev altsaa stadfæstet.

Men, uagtet Tiltalte saaledes ikke kunde undgaae at dømmes til den i Lovens 6—6—1 fastsatte Livsstraf, blev han dog, saavel af de Tilforordnede i Høiesteret, som af Cancelliet anbefalet til ved Hans Majestæts Naade at estergives Livsstraffen, fornemmelig med Hensyn til at Forbrydelsen havde sin Grund i den af Jens Johansen mod Tiltaltes Hustru og dennes Søster udøvede voldsomme Behandling, hvorved der hos Tiltalte var opstaaet en billig Harm mod Jbhansen og en saa lidenskabelig Stemning, at det har været Tiltalte vanskeligt at beherske sig. Iøvrigt talede den Tiltaltes foregaaende Levnet og den voldsomme Character, han derved havde lagt for Dagen, imod ham, forsaavidt det var Spørgsmaal om Benaadningens Grad.

Efter at Sagen var Hans Majestæt allerunderdanigst foredraget, behagede det Allerhøiøstamme aller-naadigst at formilde den Tiltalte idømte Livsstraf til

Arbejde i Kjøbenhavns Lughuus for Livstid, hvorom et allerhøieste Rescript under 13de Julli sidstleden er udfærdiget til Amtmanden over Sorø Amt.

Ledige Embeder.

Under det danske Cancellie: Byefoged; og Byskriver-Embedet i Saxkjøbing, samt Herredsfoged og Skriver-Embedet i en Deel af Madsø Herred, og Birkedommer og Skriver-Embedet ved Fuglsang og Prterflov Birker paa Lolland. — Barløse Sognekald i Fyen, 200 Rbd.

Under Generaltoldkammer- og Commerce-Collegiet: Et Havneskriver-Embedet ved Kjøbenhavns Toldsted.

Befordringer og Afgang.

Under Admiralitetet: Den 6te Julli er forhenværende Maanedslieutenant E. Jacobsen benaaded med Krigsassessors Caracteer; forhenværende constitueret Mynsterskriver S. H. Bagge benaaded med Søes Krigscommissairs Caracteer. Den 13de, Coplist i Holmens Equipage; og Commando; Contoir, J. N. Antworschow, udnævnt til Fuldmægtig i samme Contoir; Fuldmægtig i Søe-Statens Hovedmagazin-Contoir, A. E. Rostock, og Coplist i Sde Departements-Contoir, B. M. Rosted, efter Ansøgninges affædigede i Naade. Den 27de, Fuldmægtig i Inventarii-Contoiret, P. Lindorff, forflyttet i samme Egenkab til Hovedmagazin-Contoiret; Coplist i Veier-Contoiret, J. Seerup, udnævnt til Fuldmægtig i Inventarii-Contoiret; Coplist i Tømmer-; Material-Contoiret, L. P. Nicolaysen, forflyttet i samme Egenkab til Veier-Contoiret; Extraskriver J. F. Sebbelow udnævnt til Coplist i Tømmer-; Material-Contoiret.

Collegial=Lidende.

Med Kongeligt allernaadigst Ordoelleglum.

No. 44 og 45. Den 16de August 1828.

Trykt i det Kongl. Baskenh. Bogtrykkerie af E. F. Schibars.

Undertegnede ere Redacteurer, Forlæggere og Udgivere af denne Tidende:

Peter Johan Monrad, Anders Sandse Ørsted,
Deputerede i det kongelige danske Cancellie.

Lovgivning.

Fra det Kongelige General, Toldkammer og Commerce=Collegium er den 30te Julli sidstleden udforkmet følgende Placat, indeholdende Tillæg og nærmere Bestemmelser ved Told- og Consumtions=Forordningen af 1ste Februar 1797.

Følgende allernaadigst befalede Forandringer i og nærmere Bestemmelser ved Told- og Consumtions=Anordningerne bekjendtgjøres herved til Enhvers Efters retning.

Til Toldforordningen af 1ste Februarti 1797:

§. 205.

Foruden de anordnede Forebyggelsesmidler til at forekomme Indsnigelser af Varer til Kjøbstæderne og til de consumtionspligtige Stæder, skal ved Dyrighederne bestemmes i passende Afstand fra Byerne og de

		Indf. Told.	
		Rbd.	ß.
Salt:			
Steenfalt i Blokke	1000 Pd.	.	20
Lyneborgf	1 Ede.	1	—
Rjøkkensalt, alt andet	1 Ede.	1	16
Sennep, malet	1 Pd.	=	16
Skind og Huder:			
garvede eller Læder:			
Koes og Hestelæder, lakeret	1 Pd.	=	10

§. 363.

För Uldemballager tilstades 5 pEt. i Thara, og for Thee i Kasser 24 pEt.

§. 368.

		Udf. Told.	
		Rbd.	ß.
Skind:			
Kalve-, Saar-, Lam-, de sidste sliade og store, med og uden Uld:			
tørre	1 Pd.	=	2
saltede	1 Pd.	=	1

Fra samtlige Collegium er under samme Dato udkommet følgende Placat for Danmark:

Hans Majestæt Kongen har ved allerhøieste Resolution af 19de d. M. allernaadigst bestemt:

At indenlandsk Kornbrændevin maa, uden Hensyn til Gradestykke, ved Udsørselen til fremmed Sted udgaae fra Danmark mod en Udsørselstold af 40 ß. r. S. pr. 100 Potter, mod ved Udsørselen til fremmed Sted at erholde, foruden Consumptionen, tilslige Tillægsafgiøften godtgjort, naar Udsørselen foregaaer i Partier af i det mindste eet Anker, hvorefter imod det for mindre Udsørseler forbliver med Hen-

syn til Consumtionsgodtgjørelsen ved det hidtil Anordnede, samt at Hertugdømmenes Kornbrændeviin maa modtages paa Transitoplag i Danmark, mod ved Udførselen til fremmed Sted at svare i Afgift 40 p. r. S. pr. 100 Potter i Stedet for Transitafgift, og ved Indførsel til Forblivelse i Landet at erlægge den anordnede Consumption.

Disse allerhøieste Bestemmelser bringes herved til offentlig Kundskab.

Ligeledes er under 30te Julii fra samme Collegium udkommet følgende Placat for Hertugdømmene Slesvig og Holsten:

Det har allernaadigst behaget Hans Majestæt Kongen under 19de d. M. allernaadigst at bestemme Udførselstolden for Indenlandsk Kornbrændeviin fra Hertugdømmene Slesvig og Holsten til 40 Rbf. pr. 100 Potter, og derhos allernaadigst at tillade at Kornbrændeviin, tilvirket i Hertugdømmene, maa modtages paa Transitoplag i Danmark, mod, ved Udførselen derfra til fremmed Sted, at erlægge 40 p. r. S. pr. 100 Potter i Stedet for Transittold, og mod ved Indførselen til Forblivelse i Kongeriget at svare den anordnede Consumption.

Hvilket herved bekjendtgjøres til Enhvers Efterretning.

Endvidere er under 30te Julii fra samme Col-

leglum udkommet følgende Placat for Hertugdømmene Slesvig og Holsten:

Hans Majestæt Kongen har under 1ste d. M. allernaadigst bestemt Indførselstolden for grønne Bouteiller til Hertugdømmene Slesvig og Holsten til følgende Størrelser: for 100 Stkr. hver af Indhold under $\frac{3}{4}$ Pot, 1 Rbd. 54 β .; fra $\frac{3}{4}$ til 1 Pot, 1 Rbd. 92 β .; over 1 Pot, af hver 100 Potters Indhold, 1 Rbd. 92 β .

Hvilket herved bekendtgjøres til Enhvers Efterretning.

Endelligen er den 30te Julii fra samme Collegium udfærdiget følgende Placat for Hertugdømmene Slesvig og Holsten:

Vi Frederik den Sjette, af Guds Naade Konge til Danmark, ic. ic. Gjøre vitterligt: At Vi have allernaadigst fundet Os foranlediget til at ophæve de i Placaten af 30te December 1823 og Placaten af 30te Marts 1825 givne Bestemmelser, angaaende Forholdningen af Salt i Vore Hertugdømme Slesvig og Holsten, hvorimod Vi fastsætte Indførselstolden for Kjøkkensalt, med Undtagelse af Lyneborgsk Salt, til 1 Rbd. 16 β . pr. Tønde, for Lyneborgsk Salt til 1 Rbd. pr. Tønde, og for raat Steensalt i Stykker til 20 β . pr. 1000 Pd.

Hvorefter alle Vedkommende sig allerunderdanigst have at rette.

Blandede Efterretninger.

Fra den Kongelige Generalpostdirection er den 22de Jults sidstleden afgaaet følgende Circulart. Skrivelse til samtlige Kongelige Postcontoirer i Danmark:

Den de Kongelige Postmestere ved Forordningen af 17de Junij 1771 dens 15de Artikel givne Bemyndigelse til i Affsenderens eller Modtagerens Overværelse selv at aabne de med Posten under Paategning R. T. forsendende Breve, som der maatte have Mistanke om enten at være urigtige eller at indeholde andre private Breve, forklares og bestemmes herved nærmere derhen, at saadan Aabning maa, forsaavidt Breve fra de Kongelige Collegier, Overretter, Directioner, Commissionser eller Overøvrigheder angaaer, alene ske i den Hensigt at forviise sig om, hvorvidt der i saadanne Breve maatte være indsluttede private Breve eller Documenter private Personer tilhørende og vedkommende, men uden nogen som helst Læsning af Brevets Indhold, samt iøvrigt paa den Maade, at vedkommende Postmester skal forlange Brevene aabnede i sin Overværelse paa Postcontoret af dem, til hvilke de ere bestemte eller disses Befuldmægtigede. Findes der da i bemeldte med R. T. betegnede Breve enten private Breve eller Documenter private Personer tilhørende eller vedkommende, blive saadanne Indlæg at tilbageholde og at indsende til Generalpostdirectionen til videre anordningsmæssig Behandling.

Det er imidlertid en Selvfølge, at saadan Forsanstaltning hverken maa anvendes paa Breve fra og til Personer af det Kongelige Huus samt Stadtholderen i Hertugdømmene eller paa Breve til de Kongelige Collegier eller Directioner, som have umiddelbar Forestilling til Kongen og føre det store Kongelige Segl.

Hvilket saaledes tilkjendegives det Kongelige Postcontoir til fornødent Efterretning og Jagttagelse.

I forrige Aar indgav Amtmanden over Rjøbenhavns Amt et Andragende til Cancelliet om at den i Roeskilde Bys bestaaende Borgervæbning maatte ophæves, imod at der i samme Sted blev oprettet et Brand- og Politicorps efter samme Plan og Grundsatninger, som det, der ifølge allerhøieste Resolution i Aaret 1814 oprettedes i Næstved. Cancelliet nedlagde allerunderdanigst Forestilling herom, og det behagede Hans Majestæt ved allerhøieste Resolution af 26de August f. A. at bifalde Forslaget og at overdrage Cancelliet at approbere et for et saadant Brand- og Politicorpses Organisation forfattet Reglement. I Medfør heraf har Collegiet under 22de April sidstleden meddeelt Approbation paa efterfølgende Reglement for Brandcorpsen i Roeskilde.

§. 1.

Den hidtil værende Borgervæbning i Roeskilde ophæves ifølge Kongelig Resolution af 26de August

f. N., og i sammes Sted organiseres et Corps, under Navn af Brandcorps, hvormed en særskilt Afdeling, hvis Bestemmelse det er at være Politiet til Hjælp og vedligeholde Orden, sættes i Forbindelse.

§. 2.

Som en Følge heraf ophøre de forhen ved Borgervæbningen ansatte Officersposter og in specie Borgercapitainens. De hos bemeldte Captain værende Fahner, Trommer m. m., den forrige Borgervæbning vedkommende, overleveres til den ved Brandcorpsset ansættende hvsicommanderende Officer.

§. 3.

Under Brandcorpsset høre alle Byens Borgere og Indvaanere, som forhen hørte under Brandcorpsset og Borgervæbningens saavel første som den i sin Tid værende anden Afdeling, hvilke alle ere pligtige at forrette den Tjeneste ved Corpsset, hvortil de ansættes.

§. 4.

Officererne udnævnes af Amtmanden og kunne ligeledes af ham afskediges. De af disse Officerer, som efter de følgende Bestemmelser ere berettigede til i Forening med Politimesteren at have Sæde og Stemme i Brandretten, besørge den øvrige Fordeling af Mandskabet til enhver Post.

§. 5.

Brandcorpsset staaer under Amtmandens og i hans Fraværelse, Politimesterens Overtilsyn og Befaling.

§. 6.

Ved den Afdeling af Brandcorpsset, hvis specielle Bestemmelse det er at slukke opkommen Ildbrand, eller forebygge dens videre Udbredelse, finder følgende Inddeling Sted og ansættes følgende Officerer.

1) En Capitain. Han har høieste Commando over hele forbenævnte Afdeling og Polittevagten. Hans Pligt er at lære at kjende alt hvad Brandvæsenet vedkommer og sørge for at Mandskabet ved Brandcorpsset, som er pligtigt at møde naar det tilsiges, bliver vel øvet i at bruge Sprøiterne, Stigerne, Brandhagerne og andre til Brandvæsenet hørende Instrumenter. Han skal vaage over, at de offentlige Sprøiter og øvrige Brandredskaber, ere i behørig Orden og god Stand; paasee at Enhver holder de for hans Gaard eller Huus bestemte Brandredskaber i behørig Orden og god Stand, hvorum han i det mindste een Gang aarlig visiterer, og sørge for at Vedkommende, som i denne Henseende forses sig, blive af Brandretten mulcterede. Som den, der har høieste Commando over Sprøiterne, bestemmer han, efter Overlæg med Politimesteren, hvorledes disse i Ildbrandstilkælde skulle ordnes og anvendes, om og hvorvidt Nedbrydning bør finde Sted m. m. Han har tillige det specielle Tilsyn med de offentlige Brandredskaber, deres Vedligeholdelse og nyes Anskaffelse naar fornødent gjøres. Han haver under sin specielle Commando tvende eller, om det maatte behøves, flere af

Vyen lønede Brandsvende, ved hvilke han besørger Slangerne til Sprøiterne smurte og eftersete, Sprøitehuset reengjort m. v. Disse Brandsvendes Antal og Lønning ansættes efter Overlæg med Magistraten og de eligerede Borgere og hvorefter Amtets Approbation indhentes. Han maa holde nøiagtig Inventarium over alt det offentlige Brandredskab. Naar noget ved Ildbrand eller paa anden Maade beskadiges, paaseer han at nyt bliver anskaffet og det gamle repareret. Anskaffelsen af nye Sprøiter og Brandredskaber, saavel som betydelige Reparationer bør skee med Amtmandens Samtykke og efter Overlæg med Magistraten og de eligerede Borgere, og Omkostningerne udredes af Kæmmerkassen. Naar Elden og Omstændighederne tillade det, skulle alle Reparationer og andre Arbejder, som koste mere end 20 Rbd. Sølv, besørges liciterede, og hvad saavel disse som de mindre betydelige Udgifter angaar, paaseer Brandcaptainen, at alt bliver forsvarligt gjort og paa den meest oeconomicke Maade.

2) En Premierlieutenant, som er Vand-Inspecteur. Han har Overtilsynet med at alle Vedkommende møde med Sluffer eller Vandvogne og forsvarlige Tønder, samt Dsekar og Trakte til Tønderne. Han skal lade tilfise saa stort et Antal tomme Vogne, som Omstændighederne gjøre fornødent at møde, for at transportere Kar, Stiger og Flyttegods; vaage over at de Vedkommende kjøre af de bequemeste Veie;

drage Omsorg for at de offentlige Brønde og Vandsteder ere i forsvarlig Stand, og inndeles Bognene hver til sine Sprøiter. Under hans Commando staaer et Bud fra hvert Huus i Byen, som møder for at bære og lange Vand. Han besørger enhver Indvaaner underrettet om, hos hvem af de under hans Commando staaende, en Secondlieutenant og 2 Under-Officerer, dens Bud har at melde sig. Til Vandinspecteurens Assistance anordnes en Secondlieutenant og tvende Underofficerer, som hver tildeles spectelt Ellsyn med en Afdeling af de ovenmeldte Vandbærere og ligeledes hver med 1 eller 2 Sprøiter, at disse ingenfinde mangle Vandbærere og Vand.

Naar en Sprøite bliver saaledes posteret, at Vand ikke kan fjøres lige til den, maae dertil efter Vandinspecteurens Ordre et forholdsmæssigt større Antal Vandbærere afgives. Ligeledes kan Vandinspecteuren, efter Omstændighederne, overdrage Secondlieutenanten Ellsyn med flere Sprøiters Forsyning med Vand, mens en af Underofficererne med sin Afdeling af Folk besørger en anden ham paalagt Forretning. Secondlieutenanten træder i Vand-Inspecteurens Forsald i hans Sted, ligesom og naar denne i Capitainens Forsald maa paatage sig hans Forretninger.

3) I Capitainens Sygdom eller andet Forsald tiltræder Premierlieutenanten og overtager hans Commando som Høistcommanderende.

4) En Secondlieutenant, der er Anfører for Forbrækningen, og har Commando over de Sommer- og

Muursvende, som skulle virke ved Ildbrand med Ører og Brækjern, for, naar fornødent gjøres, at bryde ned. Han maa intet lade nedbryde uden Politimesterens eller Brandcapitainens Ordre.

Til hans Hjælp anordnes en Underofficer. Under disses Commando staae 12 Lømmere, eller Muursvende, som alle ere pligtige at møde med deres egne Ører og Værktøi, da de i Sprøitehuset værende Ører og en Fursvantser bør bevares til Brug for Militaire eller andre, som, uden at henhøre til Brandcorpsen, kunne komme til Hjælp, naar Huse skulle nedbrydes.

5) En Secondlieutenant, som er Sprøitemester og har Commando over 1ste Hovedsprøite eller No. 1 og alt dertil hørende Mandskab. Under ham staae 3 Underofficerer, nemlig 1 som Næstcommanderende og Reserve= Sprøitemester, 1 ved Slangen og 1 ved Vandkarret; disse skulle selvfølgelig have Tilsyn med Pomperne, med Slangerne og deres Conservation, samt med at de herved ansatte Skoe og Sabelmasgere møde med Skrue og Rapper og andet fornødent Værktøi, med Vandkarrene og med at intet ureent Vand kommer i Sprøiten eller Karret. I Henseende til Fordelingen af dette Arbeide og Tilsyn, og hvad iøvrigt ved Sprøiter, Vandkarrene og Stigerne kan forefalde, rette de sig efter Sprøitemesterens Ordre.

Til denne Sprøite ansættes a) de fornødne Straalemestere. Skjøndt disse ei bære Uniform som Underofficerer, anses de dog lige med disse, og skulle,

naar de ønske det, ved indtræffende Vacance fortrinligen blive tagne i Betragtning ved Officeerposters Besættelse. b) 4 Sabels eller Skoemagere eller andre dertil duelige Folk ved Slangen, som møde med Skruer og Rapper og andet fornødent Værktøi. c) En Smed med sit Værktøi. d) De fornødne Folk til at pompe. e) Mandskab til at transportere Vandkarrerne og derefter assistere ved Pompningen. f) En Bødker med sit Værktøi. g) Folk til at transportere og anbringe Stigen No. 1. h) Ligeledes til Stigen No. 2. Besætningen ved de øvrige Sprøtter bliver ligesom ved den første er anført, dog i Forhold til enhver Sprøttes Størrelse.

6) Ell Adjutant og Kullekriver ansættes en Underofficer, hvem det paaligger, naar Brandcorpsset er samlet for at exercere, eller i Ildbrandstilfælde, at være tilstede hos Capitainen, for at bringe dennes Ordre til Officererne af Corpsset og derefter strax iglen forføie sig til Capitainen eller den Høistcommanderende for at melde det Passerede. Han er Capitainen behjælpelig med Kullernes og Mandtallernes Affattelse, hvorved det paasees at ingen, som er pligtig til Tjeneste ved Corpsset, udelades.

§. 7.

Af Brandcorpssets Medlemmer udtager Brandcapitainen i paakommende Ildbrandstilfælde det fornødne og til Functioner bedst skikkede Mandskab, hvis Pligt det er at udvise al muelig Bistand ved Redning af Personer, Indboe o. s. v.

§. 8.

Med Brandcorpset sættes i Forbindelse en Vagt, hvis Bestemmelse det er, saavel i Ildbrandstilsælde, som ellers naar det behøves og dens Hjælp af Politimesteren requireres, at håndhæve Orden og Roelighed.

Denne Vagt bestaaer af 1) En Secondlieutenant, 2) En Commandeersergeant, 3) 2 Underofficerer, 4) 24 Mand, 5) 2 Tambourer. Disse udtages alle af Borgervæbningens 1ste Afdeling.

§. 9.

Ved Ildbranden møder desuden Byens Politiebetjente og Vægtene, som staae under Politimesteren.

§. 10.

Brandforordningen af 24de Januarii 1761 bliver Regel for Brandcorpset, forsaavidt der ikke ved dette Reglement er gjort nogen Forandring.

§. 11.

Det Brandvæsen, som enhver Gaard- og Huuseier bør have, skal bestaae af følgende. Enhver som holder Heste og Vogn til Avlsbrug eller anden Nærning: en forsvaetlig Vandtønde med Huusnummer paa malet og forsynet med Jernbånd og Jernhaandgreb, en Tragt og et Øskar. Naar en Mand's Gaard eller Huus, hvori der holdes Heste til Avls- eller Næringsbrug, er assureret for 5000 Rbd. Sølv, skal han tillige være pligtig, inden 4 Uger fra dette Reglem-

ments Bekjendtgjørelse, at anskaffe en Sluffe til en Hest med fornødent Seletøj, hvilken Sluffe maa passe efter hans Vandtønde, da Vand paa almindelige Bøgne ikke alle Steder kan med Bequemmelighed tilføres. Denne Forpligtelse at anskaffe en Sluffe til en Hest paahviler derimod ikke de Steder, hvortil der ei holdes Heste til Avls- eller Næringsbrug. Ved alle Gaarde og Huse, som ere assurerede for 2000 Rbd. og derover, skal anskaffes en Brandstige og en Brandhage. For en Gaard eller Huus, der er assureret indtil 500 Rbd., skal anskaffes en Læder-Brandspand, malet og forsynet med Husets Matricul Nummer; fra 500 Rbd. indtil 1500 Rbd., 2de Læder-Brandspande; fra 1500 Rbd. indtil 3000 Rbd., 3 Læder-Brandspande; fra 3000 Rbd. indtil 5000 Rbd., 4 Læder-Brandspande; fra 5000 Rbd. indtil 10000 Rbd., 6 Læder-Brandspande; fra 10000 Rbd. indtil 15000 Rbd., 8 Læder-Brandspande; over 15000 Rbd., 10 Læder-Brandspande; alt under den i Anordningen bestemte Straf. Og maa intet Skjøde paa nogen Gaard eller noget Huus antages til Læsning ved Retten, med mindre det med Brandcapitalnens Attest bevises, at de fornødne og befalede Brandrequisiter dertil have.

§. 12.

Enhver, som efter de forhen udgaaene Kongelige Anordninger hører eller hørte under Brandcorpsset og Borgervæbningens første eller anden Afdeling,

skal uvægerligen og under Straf af Mulct efter Brandanordningen, eller efter Omstændighederne med Fængsel paa Vand og Brød, møde og gjøre den Tjeneste ved Corpsset, hvortil han befales; dog tillades det enhver, som ønsker sig fritaget for at være Officeer, at blive forskaaet, imod at han vedbliver at gjøre Tjeneste som simpel Mand.

§. 13.

Da Subordination og Orden er saare nødvendig, men ikke lettelig kan finde Sted, med mindre de Commanderende ere udmærkede fra de andre, og det altsaa er aldeles fornødent, at disse ere kjendelige fra den øvrige Mængde, saa befales alle Brandcorpsets Officere og Underofficere, inden 2 Maanedes efter dette Reglements Bekjendtgjørelse og deres derefter skete Ansættelse ved Corpsset, at anlægge følgende Uniform: Lysegraa Kjole med sorte Opflag, Rasbatter og Krave med hvid Kant, gule Knapper, hvidt Foer, lysegraa Pantalons, hvid Vest og Støvler. Officere bære sort trekantet Filtehat, med hvid Hjeder og gul Top, Sabel med borgerligt Feldtegn, og Distinctioner, som ere fastsatte for Officere i Kjøbstædernes Borgervæbning. Underofficere bære en sort trekantet Hat med hvidt Eocarde og Sabel, dog er det disse tilladt, hvis de finde at Sabelen ved deres Tjeneste er dem til Hinder, da at møde uden Sabel. Vagten bærer følgende Uniform: Krarød Kjole med lyseblaa Opflag, Krave og Rasbatter med

hvid Kant, gule Knapper og hvidt Foer, graae Pantalonens og Støvler, samt trekantet Hat med hvid Fjeder. Lieutenanten og Under-Officererne skulle anlægge Uniform; for Tambourerne anskaffes samme for Byens Regning. Det øvrige Mandskab kan anlægge Uniform naar det vil og dertil har Formue. Mandskabets Armatyr er et Gevæhr med Bajonet og en Patronstaske, som bæres over Skulderen i et sort Vandoleer.

§. 14.

Udgiyterne i Anledning af Brandvæsenet repareres, som hidtil, paa samtlige Byens Indvaanere og opkræves af Ræmneren, som derved aflægges Regnskab. De Mulcter, som falde i Corpset, tilligemed den nuværende Borgervæbnings Fond, og hvad der i Mulcter er oppebaaret af Brandinspecteuren, skulle danne en Fond, som skal anvendes til Præmier for udmærket Tjenstduellighed, Flid og Hurtighed, udviist af Personer saavel i som udenfor Corpset, hvorover af Brandcaptainen aflægges aarligt Regnskab, med hvis Afleggelse, Revision og Decision forholdes efter Forordningen af 24de Januarii 1761, Cap. 7, §. 3.

§. 15.

Brandretten, som paakjender alle de Sager, hvilke efter Forordningen af 24de Januarii 1761 høre under dens Paakjendelse, samt end videre de Sager, som forhen hørte under den borgerlige Krigsret, forsaavidt Bøgtmandskabet angaaer, bestaaer af Politie-

mesteren, Brandcapitainen, Vandinspecteuren og Lieutenanten ved Bagten.

Ved Circulats-Skrivelse af 26de Julii sidstleden har Cancelliet tilstillet samtlige Amtmænd i Danmark følgende Schema, hvorefter den General-Extract bliver at affatte, der ifølge Placaten af 23de Marts s. A. *) skal tilstilles Collegiet over enhver Kjøbstæds Indtægter og Udgifter:

Indtægt.	r. S.		S. og L.	
	Rbd.	ß.	Rbd.	ß.
1. Beholdningen efter forrige Aars Regnskab				
2. Restancerne efter samme Regnskab				
3. Leie-Udgifter af Byens publique Jorder				
4. De Indvaanerne paaligtede Byeskatte				
Bremdeles specificeres Kæmnerkassens Indtægter, dog saaledes, at kun det summariske Beløb af hvert Slags Indtægter ansøres.				
Summa Indtægt				
Kæmnerkassens udlaaente Capitaler beløbe, Rbd. = ß. Sølvs. Rbd. = ß. S. og L.				

*) See Coll. Tid. for 1827, Side 259 og 260.

	r. S.	S. og T.
	Rbd. §.	Rbd. §.
Dens Tilgodehavende af urefundere; de Forstud = Rbd. = §. Sølv. = Rbd. = §. S. og T.		
Hvoraf = Rbd. = §. ere for Aaret 18 (Regnskabsaaret)		
Udgi vt.		
1. Lønninger og andre bestemte aars- lige Udgifter		
Fremdeles ansæres de summariske Summer af de forskjellige Udgifter, Udestaaende Restancer for Aaret 18 (Regnskabsaaret)		
dito dito for de foregaaende Aar .		
Den contante Beholdni. ved 18 Aars Udgang		
Summa Udgtvt.		
Rammerklassens Gjeld ved 18 Aars Udgang, = Rbd. = §. Sølv. = Rbd. = §. S. og T.		

Fra det Kongelige Danske Cancellis er den 12te August sidstl. afgaaet følgende Circulair, Skrivelse til samtlige Amtmænd i Danmark:

Da Cancelliet af de indsendte Restance-Lister over

Brand-Contingenten har seet, at Skatteydere, naar de ere forundte Henstand med Erlæggelsen af Kongelige Skatter og Afgifter, i nogle Districter heller ikke affordres bemeldte Contingent, saa skulde Man, til behagelig Efterretning og Bekjendtgjørelse for Vedkommende, tjenstligst melde, at naar Skatteydere af vedkommende Auctoritet meddeles Henstand med Betalingen af Kongelige Skatter og andre Afgifter, derunder da ikke forstaaes Brandcontingenten, med mindre saadant udtrykkelig er nævnt, efterdi denne Contingent ikke kan henføres til nogen Skat, men er en contractmæssig Betaling, som Yderne erlægge, for i paakommende Ildbrands Tilfælde at erholde den Sum udbetalt, hvorfor deres Bygninger ere assurerede.

De ovennævnte Restancer maae derfor uopholdelig indkræves og, i Tilfælde af at de ikke blive erlagte, maa der paa lovlig Maade gaaes frem mod Restanterne.

Det Kongelige Rentekammer har tilskrevet Cancelliet, at det under Administrationen af de for den Kongelige Kasses Regning overtagne Godser er kommet under Spørgsmaal, om Lovens 5—14—53 endnu kan ansees gjeldende, saaledes at vedkommende Fæstere og andre Paagjeldende nødvendigviis aarliggen blive at kalde til Ting, for der at vedgaae deres skulde Restancer, saastremt disse siden med Retskraft

ffulle kunne affordres dem, eller om ikke deslige Tingsvidner, med Hensyn til de nu gjeldende Bestemmelser om Kasse- og Qvitteringsbøger, maae ansees ufor- nødne. Cancelliet har i den Anledning indhentet Bes- tænkning fra Justitiarius og Tilforordnede i Høiester- ret, som have svaret, at det ved Høiesteretsdomme er antaget, at de ved Lovens 5—14—53 befalede Tings- vidner efter den senere Lovgivning ikke kunne ansees nødvendige til Conservation af Godbeiernes Ret til at affordre deres Bønder Skyldige Distancer, naar disse paa anden Maade kunne bevises.

I Anledning af en Forespørgsel, om der i de Sager, som af Bognmandslauget anlægges formedelst ulovlig Befordring, skal erlægges Gebyr som i an- dre private Politiesager, har Cancelliet den 7de Junii sidstleden tilkjendegivet Vedkommende, at naar Lauget eller vedkommende Opsynsmand selv anlægger Sag, bliver det befalede Gebyr at erlægge, hvorimod saa- dant Gebyr ikke kan fordres, naar Sagen efter so- regaaende Angivelse forfølges af Politimesteren ex officio.

Fortsættelse af Esterretningerne om ledige geistlige Embeders Indtægter og de derpaa hvilende Byrder.

(See Coll. Tid. for d. N. No. 41, Side 568).

435) Wallensbek Sogneskald i Sjæll- land, tilforn anslaaet til 150 Rddlr., har følgende

Indtægter: 1) Konge og Præstetienden af Sognets 143 Tdr. 3 Fdkr. Hartkorn anslaaes til 229 Tdr. Byg. 2) Offer og Accidentser omtrent 150 Rbdlr.; 3) af 6 Huse ydes omtrent 10 Rbdlr., samt nogle Arbejdsdage; 4) Præstegaarden staaer for 13½ Td. Hartkorn med omtrent 70 Tdr. Land, foruden 8 Tdr. Land, som er bortforpagtet for 1½ Td. Byg pr. Td. Land.

436) Ring og Feuling Sogneklald i Aarhus Stift er efter gammel Angivelse anslaaet til 200 Rbdlr., men har nu følgende Indtægter: 1) Præste-Korntienden af begge Sogues 206 Tdr. 4 Skpr. 2 Fdkr. 2 Alb Hartkorn anslaaes til 46 Tdr. Rug, 36 Tdr. Byg, 28 Tdr. Havre, 5 Tdr. Boghvede og 26 à 28 Rbdlr. Sølv; 2) Qvægtienden omtrent 8 Rbdlr.; 3) Offer og Accidentser omtrent 80 Rbdlr.; 4) Annergaarden i Feuling, som er bortsolgt, giver aarlig Revenue: a) 4 Tdr. Rug og 2 Tdr. Byg; b) for alle 3 Elender, 3 Tdr. Rug, 2 Tdr. Byg og 3 Rbdlr. Sebler; c) Rente af 267 Rbdl. 5 Mk. 2½ ß., som indestaae blandt Stiftets Midler; 5) Renter af tvende Embedet tilhørende Capitaler, en paa 246 Rbdlr. Sølv og en anden paa 172 Rbdlr. Sølv; 6) Maaest 1 Pd. Ost af hver Tønde Hartkorn, omtrent 13 Lpd.; 7) Præstegaarden staaer for Hartkorn 2 Tdr. 3 Skpr. 2 Fdkr. (foruden 1 Fdkr. 1 Alb. Skovslyd uden Skov) med et Areal af 40 til 50 Tdr. Land. Det er iblandt de Kald, som ere forundte særdeles Lettelse i Skatter. Embedet stiller ingen Cavalleriehest.

437) Kullerup og Neskvindinge i Fyens Stift, tilforn anslaaet til 325 Rbdlr., har nu følgende Indtægter: 1) Præste-Korntienden af begge Sognes 371 Edr. Hartkorn er omtrent 64 Edr. Rug, 80 Edr. Byg og 98 Edr. Havre; 2) Offer og Accidentser omtrent 150 Rbdlr.; 3) Qvægtienden omtrent 30 Rbdlr.; 4) af det Baggerste Legat faaer Præsten 40 Rbdlr. Sølv aarlig, og ligeledes 8 Rbdlr. Sølv, som Offer for Hospitalerne i Kullerup og Neskvindinge; 5) Refusion af Annergaarden i Neskvindinge 50 Rbdlr.; 6) af Mensalgodsst, en Gaard i Windinge, svares aarliggen. 1 Ed. 2 Skpr. Rug og 1 Ed. 4 Skpr. Byg; 7) Melk til Ost leveres i Natura, og kan afgive 7 Lpd. sød Ost; 8) Præstegaardens Hartkorn er 9 Edr. 6 Skpr. 1 Alb., med et Areal af 44 Edr. Land, foruden en Skovhauge.

(Fortsættes).

Den 8de August er N. P. Schierbeck, Associe af Handelshuset Holms Enke & Comp. i Helsingør, anerkjendt som Keiserlig Russisk Consular-Agent samsmesteds.

Befordringer og Afgang.

Under det danske Cancellie: Den 25de Jui-
lli er Sognepræst for Mars og Haubroe Menighed
i Viborg Stift, D. Gottschalch, bestikket til tillige at

være Provst for Slet, Aars og Gislum Herreder
 Aalborg Amt. Den 1ste August, personel Capellan
 for Ourse Menighed i Sjællands Stift, E. L. Bør-
 resen, til Sognepræst for Pederskjær Menighed paa
 Bornholm; Cand. theol. P. Jürgensen til Sogne-
 præst for Aggersøe og Omøe Menigheder i Sjællands
 Stift. Den 6te, Sognepræst for Aalslev og Miesing
 Menigheder i Aarhus Stift, H. Stilling, til Sog-
 nepræst for Hylke Menighed i samme Stift; Cand.
 theol. F. W. A. Kjerumgaard til Sognepræst for
 Nye Menighed i Aarhus Stift; Exam. juris H. J.
 Demant i Odense til Procurator ved Retterne i Fyens
 Stift; Vætermester i Kjøbenhavn, Capitain L. Fog,
 tillige at være Brager sammesteds.

Under Generaltoldkammer- og Commerce-
 Collegiet: Den 3die Junii er Grændsecontrolleur i
 Barmstedt J. E. N. Böhme beskikket til Toldcon-
 trolleur i Uetersen. Den 24de, E. C. Wolvig til Told-
 og Consumtions-Underbetjent i Kjøbenhavn. Den
 20de Julii, afflediget Premioslieutenant fra Kjøben-
 havns borgerlige Artillerie, J. Holmblad, til Agent
 med Rang med No. 4 i 6te Klasse af Rangfor-
 ordningen af 14de October 1746, og afflediget Pre-
 mierlieutenant fra Hans Majestæts Livcorps, N. P.
 Schierbeck, til Agent med Rang med No. 3 i 8de
 Klasse af bemeldte Rangforordning. Den 28de, Au-
 diteur Steen Anderssen Wille til Generalconsul i Bra-
 silien.

Collegial=Lidende.

Med kongeligt allernaadigt Privilegium.

No. 46 og 47. Den 23de August 1828.

Trykt i det Kongl. Baisenh. Bogtrykkerie af E. F. Schubarre.

Undertegnede ere Redactører, Forlaggere og Udgivere af
denne Tidende:

Peter Johan Mourad, Anders Sandse Ørsted,
Deputerede i det kongelige danske Cancellie.

F o v g i v n i n g.

For, saavidt muligt, at forebygge, at den brugelige
Forbrænding af Rapsædhalm paa Marken skulde foru-
rolige Omegnens Beboere, og at disse, saaledes som
undertiden havde været Tilfældet, i den Tanke, at
Ilden var i Bygninger, skulde komme tillende med
Sprøtter og Brandredskaber, hvilket blandt andet
kunde have den skadelige Følge, at Folk paa den Tid
af Aaret, da Rapsædhalm pleier at brændes, med
mindre Iver vilde lle til Hjælp, naar Tegn til virke-
lig Ildsvaade viste sig, blev det ved allerhøieste Reso-
lution af 1ste Marts 1822, kundgjort ved Cancellies
Placat af 10de s. M., under en Mulct af 16 Rbd.
Sølv forbudt at antænde den udtærskede Rapsædhalm
paa Marken tidligere end Kl. 8 eller senere end Kl. 10

om Formiddagen *). Cancelliet har bragt i Erfaring, at Man paa enkelte Steder har begyndt med paa lignende Maade at antænde Halm af Rug, Byg og Hvede m. m. paa Marken, og at det er indtruffet, at saadan Antændelse er skeet udenfor den i forebemeldte Placat bestemte Tid, saa at Egnens Beboere, som have antaget Branden for Jidløs, derved ere bleve ængstede, samt Folk ilde til Hjælp med Sluknings-Redskaber. Da den nævnte Placat udtrykkeleggen kun nævner Antændelse af Rapsædhalm, var det uklart, om dens Bestemmelse af Domstolene vilde blive anseet anvendelig paa Forbrænding af anden Halm paa Marken; og i en Sag af dette Slags, som var bleven forfulgt for vedkommende Politiet, var den Paagjeldende frifunden, da Dommeren el antog, at der var tilstrækkelig Grund til hilti analogiske Anvendelse. Imidlertid tale i det Væsentlige de samme Grunde, som have foranlediget den i Placaten af 10de Malt 1822 foreskrevne Indskrænkning i Henseende til Antændelse af Rapsædhalm, for Udvidelsen af de sammesteds givne Bestemmelser til Forbrænding paa Marken af al anden Halm, Foder o. s. v., og Cancelliet androg derfor i en allerunderdanigst Forestilling paa saadan Udvidelse. Da Hans Majestæt bifaldt Collegiets Indstilling, saa er under 16de August sidstleden emaneret en Cancellie-Placat af følgende Indhold:

"Hans Majestæt har ved allerhøieste Resolution

*) Jfr. Coll. Tid. for 1822, Side 291—295.

af 30te f. M. paa Cancelliets allerunderdanigste For-
stilling behaget allernaadigst at bifalde Anvendelsen af
den ved Cancellie. Placat af 10de Maii 1822 kund-
gjorte allerhøieste Resolution af 1ste samme Maaned,
angaende at Ingen under en Mulct af 16 Rbdlr.
Sølv maa antænde Rapsædhalm paa Marken tidli-
gere end Kl. 8 om Morgenen eller senere end Kl.
10 Formiddag, paa Forbrænding paa Marken af al
anden Halm, Foder og deslige."

Hvilket herved kundgjøres til alle Bedkommens-
des Efterretning og allerunderdanigst Efterlevelse.

Fra det Kongelige Generalsoldkammer og Com-
merce-Collegium er den 7de August sidstleden udsærdt-
get følgende Placat:

Under 9de Julii sidstleden har det behaget Hans
Majestæt Kongen allernaadigst at resolve:

"Vi bifalde allernaadigst, at Oldemanden for Dugmas
gerlauget og Forstanderen for Overstjærerne maae
ved Evendeprøver, til Erstatning for Tidsplilde
m. v., tilstaaes af enhver Udlærling, om Sommes-
ren, regnet fra 1ste April til sidste September,
64 þ. Sølv, og om Vinteren, regnet fra 1ste Dec-
tober til sidste Marts, 1 Rbdlr. Sølv."

Dette bekjendtgjøres herved til alle Bedkommens-
des Efterretning.

Blandede Efterretninger.

Paa Godset Hoffwyl i Schweiz, hvor en høiere Læreanstalt for unge Mennesker af Stand og Formue længe har været indrettet, har Eieren, v. Fellenberg, som forestaaer dette Institut, i senere Tid tillige oprettet en med hlin i visse Maader forbunden lavere Opdragelses- og Underviisnings-Anstalt for de fattigste Børn af Landalmuen, især de Fader- og Moderløse der i Eggen, i det Hjemmed ikke alene at forsørge saadanne Drengene med det til Livets Ophold fornødne, men ogsaa at danne dem, medens de opvædes, til kyndige, flittige og nøjsomme Arbeidere i Jordbruget.

Da Hans Majestæt Kongen havde ladet sig give nøgslagtige Underretninger om denne Anstalt, lod Allersløisssamme paa sin Bekostning to Seminarister, den ene fra Sjælland, den anden fra Slesvig, drage derhen og der opholde sig en vis Tid, for nøle at lære Indretningen at kjende, og for at danne sig til, som Lærere, at forestaae lignende Indretning her.

De kom tilbage efter at have som Elever benyttet sig af Stiftelsen og indøvet sig i de forskjellige Grene af dens Arbejder, og derom erhvervet sig meget gode Vidnesbyrd.

Hans Majestæt Kongen besluttede derefter at see dem anbragte paa Landet her i Sjælland, og paalagde Directionen for Universitetet og de lærde Skoler at afgive allerunderdanigst Oplysning, om ikke paa Gørse Academies Gods et Locale kunde afgives til

at anstille Forsøg med den Fellenberg'ske Skole; og Fat-
tig=Indretning, og, da Directionen dernæst havde
indberettet, at saadant Locale der vilde kunne tilveie-
bringes, behagede det Hans Majestæt ved allerhøieste
Resolution af 11te September 1827 at befale, at
bemejndte Forsøgsanstalt der skulde oprettes og være
underlagt Directionens Bestyrelse.

Til Locale for Forsøgsanstalten fandtes beqvem
Lelighed paa Arvesæstegaarden Cathrineslyst, Peders-
borg Sogn ved Sorø, og Academiet erhvervede sig
derfor, da Lelighed gaves, ved Kjøb den forhen af-
hændede Arvesæsterettighed til samme, og traf de for-
nødne Foranstaltninger til der at sætte Indretningen
i Gang.

Directionen blev dernæst betænkt paa et provisori-
sk Reglement for Indretningen, og affattede dertil et
Udkast, hvorover den modtog Betænkning fra det
Kongelige Danske Cancellie, med særdeles Hensyn til
den fra Organisationen af Almueskolevæsenet paa Lan-
det i Danmark forskjelligte Indretning og Bestyrelse,
som for denne Forsøgsanstalt var nødvendig og befalet.

Udkastet har derpaa ved en allerunderdanigst For-
restilling været forelagt Hans Majestæt Kongen, og
det behagede Allerhøistisamme under 4de Julii d. A.
at bemyndige Directionen til at bekjendtgjøre følgende
provisoriske Reglement.

§. 1.

Instituttet, som ikke blot er Underviisnings= men

tillige Opdragelsesanstalt, og som derved, ligesom ved Anførelsen til den practiske Jorddyrkning, adskiller sig fra det øvrige Skole- og Fattigvæsen paa Landet, skal være indrettet paa Bondegaarden Cathrinelyst i Pedersborg Sogn under Sorøe Academies Gods, og staae under Overbestyrelse af Directionen for Universitetet og de lærde Skoler. Det jevnlige Tilsyn paa Stedet fører en særskilt Committee, der skal bestaae af tvende Medlemmer af Pedersborgs Sogns Skole- og Fattig-Commission, nemlig Stedets Sognepræst og Godsforvalteren for Sorøe Academies søndre Godsdistrikt, samt af Forstanderen for det Agerdyknings-Institut, som i Forbindelse med Sorøe Academie begyndes paa Møerup.

§. 2.

Til Lærere ved Institutet ere allernaadigst udnævnte de tvende Seminarister Peder Møller og Pester Schmidt. Disse skulle, saalænge de ere samlede, arbejde fælles med Hyaanden som Jordbrugere og tillige som Skolelærere, og i begge Egenskaber vejlede Institutets Lærlinger til de Arbejder og de Kundskaber, som danne den gode og velunderrettede Bonde.

§. 3.

Under Jordbrug indbefattes den Mark og Haas veddyrkning i Forbindelse med Qvægrygt, som passer sig ved en vel underholdt og vel dreven Bondegaard her i Landet. Til Markernes Drift foreskriver Directionen en efter Jordernes Beskaffenhed og øvrige

locale Omstændigheder udarbejdet Driøtsplan, hvilken bestandig bliver at følge, og hvori ingen Forandring maa foretages, uden at den af Directionen, efter indkommet og paa gode Grunde støttet Forslag, er blevet Bisald.

§. 4.

Alt Arbejde i Mark, Have og Gaard skulle Lærerne selv drive ved Hjælp af Institutets ældre og yngre Lærlinger. Høste Tjenestefolk til saadant Arbejde skulle ikke holdes paa Gaarden; men naar nogen Hjælp til sine Tider og til de meste anstrængende eller paatrængende Arbejder, saasom Weien, Tørffning og deslige, behøves, da kan dertil tages Dageløse for en vis Tid.

§. 5.

Under Skoleunderviisningen indbefattes de Gjensstande, som i Forordningen af 29de Julli 1814 om Almue-Skolevæsenet paa Landet og i senere allernaadigste Bestemmelser ere foreskrevne eller heretter foreskrives, saaledes at alle disse ogsaa i dette Institut tilbørligen læres og øves.

§. 6.

Med Institutet skal ogsaa være et hensigtsvarende Værksted med fornødne Haandværksredskaber, hvor de Unge kunne anvises til og øves i saadanne Haandarbejder, som sætte dem Istand til at udbedre og saavidt muligt at forsærdige de simple Redskaber, som til Mark- og Havearbejder samt til Hunsbrug ved en Bondegård behøves.

§. 7.

Hvorledes Tiden hver Dag bedst fordeles imellem Arbejderne i Skolen, i Værkstedet, samt i Mark, Have og Gaard, dette overlades til Lærerne at bestemme efter Aarsriderne, Gjenstandenes forholdsmæssige Nødvendighed og andre Omstændigheder; men ved hvert Kvartals Slutning have de til Directionen igjennem Committeeen at indsende Forklaring om hvilken Fordeling i Kvartalets Løb har fundet Sted.

§. 8.

Ligesom Lærerne have at paasee, at Huusandagten i Institutet holdes Morgens og Aften med tilbørlig Orden og under Ansørsel af dem selv, saa skulle de ogsaa sørge for, at de Unge vænnes til ordentlig Kirkegang alle Sønde og Helligdage, saaledes, at de deles i 2 Classer, som vekselsviis og altid i een af Lærernes Følge søge Kirken, og vænnes til at gjøre forteligen Rede for Indholdet af de Prædikener, som de høre. Ogsaa i alle Catechisationer i Kirken tage de efter deres Alders og Kundskabs Maade Deel lige med den øvrige Sognets Ungdom.

§. 9.

Klædningen i Institutet skal være meget simpel, og deri Intet over Nødvendighed; Lærlingernes Leie haardt, men behørligen varmt; deres Bespisning tarvelig, men tilstrækkeligen nærende, tættet efter Aarsriderne; og iblandt Andet bør paasees, at dertil anvendes de Rød- og Havevexter, som ved Stedet dyr-

les, paa det at de Unge kunne lære at kjende Nytteten af disses Dyrkning, og vænnes til tildeels at nyde dem istedetfor anden kostbarere Føde.

§. 10.

Ingen Dreng maa antages i Institutet yngre end 6 Aar, men vel ældre, eftersom man finder ham beqvem til at kunne undervises og bruges til Arbeide. Før end Antagelsen bør Enhver af vedkommende Districtslæge være beseet og undersøgt i Henseende til hans Førlighed og Helbredstilstand, og Attest derom given. Saa maa han og, forinden han indtræder, bevisligen være vaccineret eller have havt de naturlige Børnekopper.

§. 11.

Hvortlænge en Lærling bliver i Institutet, beroer paa naar han er kommen saavidt i Undervisning, at han er confirmeret, og saavidt i Bøndearbeide, at han andetsteds kan tjene i det mindste sin Klæde og Føde. Ønsker Institutet at beholde ham i sin Tjeneste, kan saadant skee, efter frivillig Forening baade om Tiden og Vilkaarene.

§. 12.

Fattige Dreng af Academiets Gods skulde have fortrinlig Afgang til at antages og opdrages i Institutet, og Academiets vedkommende Godsforvalter skal være berettiget til dertil at udsee dem af Eognenes, af Fattigvæsenet understøttede, Børn, som ansees bedst skikkede til at benytte Institutet. Beta-

lingen for dem erlægges ved at tilbageholde en Deel af de Gaver, som Qorse Academies Kasse aarligen udreder til Fattigcommissionerne paa dets Gods. Denne Betaling skal indtil videre være: fire Lønder Rug aarlig for hvert Barn fra 6 til 10 Aars Alder; tre Lønder Rug aarlig for hvert Barn fra 10 til 12 Aar inclusive, og to Lønder Rug aarlig for Børn over 12 Aar til Confirmationen, alt in natura eller mod Betaling efter Capitelstarten. For Drengene udenfor Academiets Gods, naar for saadanne er Plads, bliver Betalingen den samme.

§. 13.

Drengenes Beflødning besørger og bekoster Institutet saavel ved Antagelsen som siden.

§. 14.

Den Huustugt og Skoletugt, som Huusfædre i Bondestanden have over deres Børn og Tyende, og som Skolelærere paa Landet have over dem, der søge Skolerne sammesteds, skal være overdraget til Institutets Lærere, for af dem at anvendes med tilbørlig Skjønksomhed.

§. 15.

De Aar, som Lærlingerne opholde sig i Institutet, skulle under ingen Omstændigheder komme i Betragtning, om og naar der i Fremtiden skulde blive Spørgemaal om hvor de ere forsørgelsesberettigede, saafremt de skulde komme til at trænge til Forsørgelse.

§. 16.

Da dette Institut er en egen Indretning for sig, og har sin særffilte Bestyrelse og Overbestyrelse, saa følger deraf, at det ikke kan være indlemmet under det almindelige Skolevæsen og Fattigvæsen paa Landet, og ikke, saaledes som samme, staae under de ved Anordningerne desangaaende oprettede Amtsdirectioner og Sognecommissioner; dog har vedkommende Provst ved de af ham, som saadan, foretagende Visitationer ogsaa at besøge dette Institut, for at undersøge Værlingernes Fremgang i Skolekundskaberne, dog uden at gjøre nogen Forandring i den ved Institutet indførte Methode, om hvilken Visitations Udfald Provsten har at gjøre Indberetning til Directionen for Universitetet og de lærde Skoler. Ligeledes bliver Institutet at besøge af Stiftets Biskop ved de af ham foretagende Visitationer, hvorefter han meddeler Directionen for Universitetet og de lærde Skoler Underretning om Visitationens Udfald.

§. 17.

Naar Institutets Værlinger naae Confirmationsalderen, og Committeeen formoder, at de ere tilbørligen underviste, skulle de fremstilles i Sognets Skole, for efter Forordningen om Skolevæsenet paa Landet at prøves, og efter Prøvens Udfald at antages til Confirmation eller ikke.

§. 18.

Karligen haver Directionen for Universitetet og

de lærde Skoler, under hvis Overbestyrelse Institutet, ligesom det hele Sorøe Academies Gods, er henlagt, allerunderdanigst at foredrage Hans Majestæst Kongen, hvorledes Institutet bestaaer og gaar frem.

Cancelliet har fra det Kongelige Sundheds-Collegium modtaget Indberetning om Vaccinationens Fremgang i Danmark for Aaret 1827 *), som er det 26de Aar siden Vaccinationen blev indført. Efter denne Beretning er Antallet af de i 1827 Vaccinerede 28,419 og det samlede Antal i de 25 foregaaende Aar 612,753. Af fornævnte 28,419 ere de 27,235 vaccinerede af Læger; de øvrige af andre berettigede Vaccinateurer. Fra Vaccinations-Institutet i Kjøbenhavn er i 1827 affendt deels til Læger, deels til Vaccinateurer uden for Lægestanden 554 Par Glas foruden Skorper, og deraf som sædvanligt til Island, Grønland og Færøerne. Af det ovennævnte Antal Vaccinerede i 1827 falder paa Sjællands Stift 10,828, paa Fyens 3721, paa Lollands og Falsters 786, paa Aalborg 2472, paa Viborg 1554, paa Aarhus 2875, paa Ribe 4936, paa Bornholm 612 og paa Island 635. Saavel fra Grønland og Færøerne som fra de Danske Vefindiske Der mangle Indberet-

*) Om Beretningen for 1826, see Coll. Tid. for 1827 Side 642—644.

ninger om Vaccinationen i 1827, hvilket tildeels er Aarsag til at det for bemeldte Aar opgivne summariske Antal af vaccinerede Subjecter er noget mindre end Antallet for Aaret 1826, der udgjorde 28,775, hvorunder Vaccinerede i Grønland og paa Færøerne vare indbefattede; hvortil endnu kommer, at Indberetningerne fra Island for 1827 kun indeholde de i samme Aar vaccinerede Subjecter med Indbegreb af dem, som ere vaccinerede i Slutningen af 1826, da derimod Indberetningerne for det sidstnævnte Aar indeholdt de Vaccinerede for Aarene 1823, 1824, 1825 og tildeels 1826. Iøvrigt har Sundheds-Collegiet anmærker, som et Bevis paa Vaccinationens gode Virkning imod Smitten af de naturlige Børnekopper, hvad i Særdeleshed Districtslæge Laur i sin Beretning for 1827 har anført, nemlig at af 8668 Subjecter, hvilke han som Districtslæge i Kronborg District i 17 Aar har vaccineret, og hvilke alle have gennemgaaet de ægte Kopper under hans Tilsyn, har ikke een siden faaet naturlige eller modificerede Børnekopper.

Denne Beretning har Cancelliet allerunderdanigst forelagt Hans Majestæt.

Amtmanden over Bornholm har for Cancelliet andraget, at det undertiden indtræffer, at Fiskere fra Bornholm finde udi aaben Sø enkelte Stykker

Brænde eller Bræder, brækkede Spirer og Runds træer eller andre lignende Ting af ubetydelig Værdie, som de anmeldte, for ikke at blive ansete for at have lagt Dølgemaal derpaa, og at i deslige Tilfælde, da Gjenstandens Ubetydelighed ikke tillader den at bære Proclamations-Omkostningerne, og Bekjendtgjørelsen desuden vilde være til ingen Nytte, eftersom der intet Mærke er paa Tingen og Eieren heller ikke kan antages at ville gjøre Bekostning paa at legitimere sin Eiendomsret til samme, Amtet i Almindelighed har, naar det fundne, efter Burdering af Sognesogden og Sognets Burderingsmænd, har været under 2 Rbdlr. Værdie, skjænket Finderen samme til fri Naadighed. Da der imidlertid ikke eksisterer noget Lovbud, som hjemler Overøvrigheden Ret til saaledes at bortskjænke deslige ubetydeligt Gods til Finderen eller Bjergeren, begjærede Amtmanden Cancelliets Bestemmelse for, hvorvidt han i saa Henseende maa gaae, og foreslog, at maatte bemyndiges til, naar det Bjergedes Beløb efter lovlig Taxation ikke overstiger 5 Rbdlr., efter Omstændighederne at overdrage Finderen samme til fuld Eiendom.

Efterat Cancelliet herom har brevvexlet med det Kongelige Rentekammer, har det den 9de August sidstl. tilkjendegivet Amtmanden over Bornholm, at det, i Overeensstemmelse med hvad der i Cancellie-Skrivelse af 7de Marts 1795 *) findes bestemt, overlades ham

*) See Fogtmans Reskriptsamling paa sit Sted.

ell Finderen at overdrage bestige bjergede Etdg, naar sammes Værdie, efter Skjon eller Taxation, ikke overgaaer 5 Rbd.

Fra den Kongelige Quarantaine-Direction er den 15de August sidstleden udstedt følgende Bekjendtgjørelse:

De Lande, Stæder og Øer, som, efter de sidste til Directionen indkomne officielle Beretninger, indtil videre ansees for smittede, ere:

- a) Constantinopel.
- b) Algier.
- c) Tunis.
- d) Marocco.
- e) Smyrna, i Provindsen Natolien.
- f) Den Candia.

For mistænkte Lande og Stæder ansees indtil videre:

- a) Alle tyrkiske Havne, med Undtagelse af de som smittede foransørte.
- b) Det afrikanske Barbaries øvrige Havne og Stæder.
- c) De vestindiske Øer. Dog skulle de fra de danske vestindiske Øer ankommende Skibe kunne befries for at lægges under Quarantaine, saafremt de foruden Sundhedspas medbringe behørlige, af Vedkommende under Embedsauthoritet udstedte, Sundhedsattester.

d) Nord-America. Dog fritages de fra disse Havne ankommende Skibe for Quarantaine, saar fremt de foruden Sundhedspas ere forsynede med behørlige Sundhedsattester fra de derværende Kongelige danske Consuler, eller disses Vice-Consuler.

Alle andre Lande, Stæder og Her, i og udenfor Europa, blive at ansee som aldeles umiskænkte.

I Anledning af en af Overhofmarschallen til Hs. Majestæt indgiven Forestilling har det behaget Allerhøistfamme allernaadigst at befale, at der herefter skal finde Raadens-Aar Sted ved Hof- og Slots-Præste-Embedet i Kjøbenhavn, saaledes at 1) Huusleien tilfalder Formanden eller Arvingerne eet Aar omkring med 100 Rbdlr. Sølv kvartaliter; 2) Præstepengene tilfalde Formanden eller Arvingerne heelt for det Aar, hvori Raadens-Aaret begynder, hvortilmod Estermanden oppebærer det Hele for det følgende Aar; 3) Offer, Accidentser af Hof- og Slots-Mentighedens Medlemmer deles imellem Formand og Estermand i Lighed med hvad der finder Sted ved Præste-Embeder i Kjøbenhavn, og 4) at dette Raadensaar paa foranførte Vilkaar tager sin Begyndelse med afdøde Confessionarius samt Hof- og Slots-Præst Liebenbergs Enke. Herom er den 11te Julli sidstl. udfærdiget allerhøiste Rescripter til Overhofmarschallen og til Confessionarius.

Fortfættelse af Efterretningerne om ledige geistlige
Embeders Indtægter og de derpaa hvilende Byrder.

(See Coll. Tid. for d. A. No. 44 og 45; Side 623).

438) Torsløv og Svenstrup Sognes
Kald i Halsborg Stift er efter gammel Angivelse an-
slaaet til 287 Rdlr., og har nu følgende Indtægter: 1) Korntienden af Sognekaldets 315 Edr. 5 Skpr. 3
Fdkr. 2 Alb. Hartkorn giver omtrent 45 Edr. Rug,
69 Edr. Byg, 6 Edr. 4 Skpr. Havre; 2) Qvæg-
tienden omtrent 16 Rbdlr.; 3) Smaarente a) af 42
Gaardeffr Torsløv, Sogn, hver 12 Pd. Ost, 1 Skp.
Paaflerug og 2 Snes. Byg, b) af Svenstrup 4 å 5
Rbdlr. for Ost; 4) Offer og Accidentier omtrent 80
Rbdlr.; 5) Refusion af Hovedgaarden Rolledahl 1
Ed. 6 Skpr. Rug, 1 Ed. 4 Skpr. Byg; 6) en An-
nergaard af Hartkorn 4 Edr. 7 Skpr. 2 Fdkr. 2 Alb.
svater aarlig 5 Rbdlr. Sølvs foruden alle 3 Tiender,
samt forretter 3 Dages Hæffet, og gjør en lang
Nælse; 7) Præstegaarden staaer for Hartkorn 6 Edr.
5 Skpr. 3 Fdkr. 2 Alb. med Areal 45 Edr. Ager-
land og 10 Edr. Eng, foruden endeel Kjør og Hede.
Paa Kaldet hviler Enkepension.

439) Lomberg og Nomb Sognekald i
Nibe Stift er tilforn anslaaet til 165 Rdlr., og
har nu følgende Indtægter: 1) Korntienden af begge
Sognes 281 Edr. Hartkorn giver 51 Edr. 7 Skpr.
Rug, 37 Edr. 7½ Skp. Byg og 49 Edr. 6½ Skp.
Havre, foruden i Kjørven omtrent 5 Traver Rug,

4½ Trave Byg og 9 Trave Havre (hvorunder Annexgaardens og Fæststedernes Tiender ere indbefattede); 2) Qvægtienden omtrent 1 Rbdlr. (er isvrigt for første Delen bortaccorderet med Korntienden); 3) Smaaredsel 6 Del Wg og 5 Lpd. Ost; 4) Offer og Accidentser omtrent 120 Rbdlr.; 5) af Annexgaarden svares en aarlig Afgift af 9 Rbdlr. Sølv, og af tvensde Fæstehuse, Siveberg og Krogager, i aarlig Landgilde 6 Rbdlr.; 6) Præstegaarden staaer for Hartkorn 6 Edr. 7 Skpr. 1 Fdkr. 2 Alb. Af Jorderne ere tvende Udlodder bortleiede for 6 Rbdlr. 3 Alf. Sølv aarlig. Paa Kaldet hviler Enkepension. Det er blandt de Kald, som ere forundte særdeles Lettelse i Skatter.

440) Barløse Sognekald i Fyens Stifte, tilforn anstaaet til 200 Rdlr., har følgende Indtægter: 1) Præstetienden af Sognets 259 Edr. 5 Skpr. Hartkorn udgjør omtrent 40 Edr. Rug, 80 Edr. Byg og 50 Edr. Havre; 2) Qvægtiende og Smaaredsel omtrent 20 Rbdlr.; 3) Offer og Accidentser omtrent 90 Rbdlr.; 4) Refusion af Brahesborg 5 Edr. Rug og 2½ Ed. Byg; samt i Offer 12 Rbdlr.; 5) Landgilde af 7 paa Præstegaardens Grund opførte Huse, aarlig 70 Rbdlr., samt 4 Høstdage af hvert Huus; 6) Præstegaarden staaer for Hartkorn 17 Edr. 6 Skpr. 2 Fdkr. med Areal af 113 Edr. Land. Paa Kaldet hviler Enkepension.

(Fortsættes).

Den 15de August er Conferenceraad og Generalauditeur ved Søe=Staten P. Møller, Ridder af Dannebrogen, som efter Tour udtraadte af Directiønnen for National-Banken, tillagt allehøjest Ordre til paa nye at være Kongelig Directeur for bemeldte Bank.

Ledige Embeder.

Under det danske Cancellie: Afslev og Miesing Sognekalde i Aarhus Stift, 160 Rdlr. — Ruberg og Maarup Sognekalde i Aalborg Stift, 125 Rdlr. Det er iblandt de Kalde, som ere forundte særdeles Lettelse i Skatter.

Befordringer og Afgang.

Under det danske Cancellie: Den 6te August er Cand. theol. N. Worm befuldmægtiget til ordineret Catechet ved den tydske Menighed til St. Petri Kirke i Kjøbenhavn. Den 15de, ordineret Catechet og første Lærer ved Borger-skolen i Viborg, D. P. Lund, til Sognepræst for Hyllested Menighed i Sjælland; Sognepræst for Ruberg og Maarup Menigheder i Aalborg Stift, S. M. Lund, til Sognepræst for Skrydstrup Menighed i Ribe Stift; afskediget Capitain ved Hans Majestæts Livcorps, Lands=Overrets= samt Hof- og Stadsrets Procurator P. S. Weldeermann, til Justitsraad; Exam. juris P. J. Arboe til Procurator ved samtlige Retter i Sjællands Stift,

dog Hølefferkt, Overadmiralitetets-Retten, Lands-Overretten samt Hof- og Stadsretten og øvrige Retter for Kjøbenhavn derunder ikke Indbefattede.

Under Landmilitair-Etaten: Den 6te Jull er Stabscaptain i Kronens Regiment C. L. v. Willow udnævnt til Compagniechef, Premierlieutenant C. M. B. v. Meyn til Stabscaptain med den ham reserverede Anciennitet, og characteriseret Premierlieutenant F. H. v. Meldell til virkelig Premierlieutenant; Secondlieutenant H. F. v. Wedberg tillagt den højere Secondlieutenants Gage og Secondlieutenant J. B. v. Dødt ansat ved Grenadeer-Compagniet. De ved Kronens Regiment staaende Capitainer F. v. Linstow og H. F. v. Holm forbeholdt Majors Anciennitet fra bemeldte Dato af; Secondlieutenant i St. Thomæ Borgercorps L. Søbykker udnævnt til Secondlieutenant à la suite ved de Besindiske Tropper. Den Sde, Fuldmægtig under Directionen for Statsgjelden og den synkende Fond P. L. D. Blindt udnævnt til Regiments-Quarteermester og Auditeur ved det Sjællandske Landseneer-Regiment, imod at han stiller den for Oppebørsterne bestemte Caution og underkaster sig den befalede Prøve i den militaire Ret, forinden han tiltræder Embedet. Den ved Kjøbenhavns borgerlige Artillerie staaende characteriserede Major J. F. Names affædiget efter Ansøgning i Raade af den borgerlige militaire Tjeneste; Captain ved bemeldte borgerlige Artillerie J. S. Bruun meddeelt Majors

Caracteer; Capitain à la suite C. Westergaard udnævnt til Chef for fjerde Compagnie, dog indtil videre kun med 200 Rbd. Gage; Secondlieutenant à la suite C. Christensen ansat som første Chæfs-Adjutant, og Secondlieutenant à la suite N. H. Brandt, som anden Chæfs-Adjutant, Secondlieutenant A. E. Meyer udtraadt af Nummer og placeret som Adjutant ved tredje Batalion. Den 9de, den fra de Vestindiske Tropper afgaaede Sergeant C. J. Chæbert bevilget Afskæd af Krigstjenesten som Secondlieutenant. Den 13de, de ved Hans Majestæts Livcorps à la suite staaende Officerer, Capitainerne K. L. Rahbek, Ridder, T. E. Bruun og C. P. J. Lorenz, samt Premierlieutenant H. S. Greve af Knuth meddeelt Afskæd i Naade fra Corpset; W. L. E. Mau ansat som Cadet uden Gage ved Landcadet-Corps et fra næste Nytaar af. Den 15de, Premierlieutenant ved Kjøbenhavns borgerlige Artillerie L. W. Henriques affædiget, efter Ansøgning og formedelt Svagelighed, i Naade af den borgerlige militaire Tjeneste med Capitains Caracteer; Premierlieutenant ved bemeldte borgerlige Artillerie M. Westrup meddeelt Capitains Caracteer og Secondlieutenant F. L. Lemvig udnævnt til Premierlieutenant. Den 19de, Premierlieutenant à la suite ved Kjøbenhavns borgerlige Artillerie J. Holmblad affædiget efter Ansøgning i Naade af den borgerlige militaire Tjeneste. Den 20de, Premierlieutenant i Hans Majestæts Livcorps N. P. Schler-

beft affædiget efter Ansøgning i Naade fra Corpset; Premierlieutenant ved Artillerie=Corpsset C. P. v. Hingelberg forsat til det Vestindiske Artillerie i Secondlieutenants Nummer, med Behold af sin Anciennetet i fornævnte Corps i 3 Aar, og skal denne Lieutenants Ansættelse regnes fra 1ste April sidstleden af; Premierlieutenant à la suite ved Hans Majestæts Livcorps L. S. Muus affædiget i Naade fra Corpset. Den 22de, Secondlieutenant i Livgarden til Hest H. v. Juel meddeelt Premierlieutenants Caracteer; Secondlieutenanterne A. S. v. Poulsen af Artillerie Corpsset, S. v. Schmidt af samme Corps, M. v. Müller af Slesvigske Jæger=Corps, C. C. v. Bæmer af Holsteenske Infanterie=Regiment, C. v. Thonbo af Artillerie=Corpsset og A. v. Schulz af samme Corps, meddeelt Premierlieutenants Caracteer; den ved Livgarden til Fods staaende Compagniechirurg L. Clementsen meddeelt Bataillonchirurgs Caracteer. Den 24de, ved Artillerie=Corpsset er characteriseret Premierlieutenant F. C. v. Weyen udnævnt til virkelig Premierlieutenant, Secondlieutenant J. P. v. Baggesen tillagt den høiere Secondlieutenants Gage og Secondlieutenant C. U. C. v. Harthausen indtraadt i virkelig Nummer paa yngst Secondlieutenants Gage, hvorved hans havende Extragage bespares. Den 27de, Premierlieutenant ved det andet Jydske Infanterie=Regiment G. D. v. Hennings forbeholdt Capitains Anciennetet fra bemeldte Dato af. Den 29de, ved

det Slesvigske Infanterie-Regiment er Stabs capitain H. v. Rambusch, Ridder, udnævnt til Chef for det fjerde Compagnie; Premierlieutenant E. R. L. v. Kindt, Ridder, til Stabs capitain med den ham reserverede Anciennitet, og characteriseret Premierlieutenant P. H. v. Neve til virkelig Premierlieutenant ved Jæger-Compagniet; endvidere Major E. W. v. Blücher tildeelt det ottende Compagnie og Premierlieutenant J. v. Schrøder forsat til Grenadeer-Compagniet; Secondlieutenanterne ved det Lauenborgske Jæger-Corps F. Greve af Holck og H. F. L. v. Wardenburg forsatte i lige Egenkab, den førstnævnte til det Slesvigske Jægercorps som à la suite med extraordinair ældst Secondlieutenants Gage, indtil han kan indtræde i virkeligt Nummer; og den Sidstnævnte til det Oldenborgske Infanterie Regiment i Nummer paa yngst Gage; Secondlieutenant ved Kjøbenhavns borgerlige Artillerie J. C. J. J. v. J. udnævnt til Premierlieutenant og Secondlieutenant N. E. Christensen ansat som Adjutant ved første Bataillon, hvorhos han er udtraadt af Nummer og sat à la suite. Den 30te, den fra det Sjællandske Landseneer-Regiment nyligen affedgedede Ritmester J. W. v. Hornemann optaget igjen i Krigstjenesten som Ritmester à la suite i Armeen med den ham forhen reserverede Anciennitet af 26de October 1822 og den ham tillagte Pension givet Navn af Wartpenge; Premierlieutenant af det Bestindiske Artillerie E. P. v. Hingelberg meddeelt

Capitains Caracteer af de Vestindiske Tropper; Cadet uden Gage R. E. v. Møller og Volontair L. v. Brock, der have bestaaet i Officeer, Examen, tillagt Seconds lieutenant's Anciennetet fra bemeldte Dato af; efternævnte Secondlieutenanter uden Anciennetet og Cadet, hvilke have tilendebragt Officeer, Examen, tillagt Secondlieutenant's Anciennetet fra samme Dato af, nemlig: Secondlieutenant C. E. Baron Schaffalisky de Muckadell af Fyenske Regiment lette Dragoner, virkelig Cadet E. v. Mathiesen, Secondlieutenant F. E. v. Blücher af Slesvigske Extrasseer-Regiment og Secondlieutenant A. B. Greve v. Schmettau af Livgardien til Hest; den Førstnævnte med bedste Caracteer og de øvrige med tredje Caracteer; J. B. Kalmalls, E. Fabricius og Student F. E. Wittrog udnævnte til Secondlieutenanter à la suite, den Første ved Husar-Regimentet, den Anden ved Jydsk Jægercorps og den Tredie ved Kronens Regiment, alle uden Anciennetet; indtil de have taget og bestaaet i den befalede Officeer Examen, samt uden Gage og Emolumenter, indtil de ved foresaldende Bacance kunne indtræde i virkelig Nummer. Den 3die August, Fahnesmed ved Husar-Regimentet J. Hansen meddeelt Caracteer af Regiments Dyrlæge. Den 6te, de ved Artilleri-Corpsset staaende Premierlieutenanter J. E. E. v. Krabbe, Ridder, og M. v. Lüttichau, Ridder, meddeelt Capitains Caracteer, tog indtil videre uden Anciennetet.

(Fortsættes).

Collegial=Lidende.

Med kongelige allernaadigst Privilegium.

No. 48. Den 30te August 1828.

Trykt i det Kongl. Baisenh. Bogtrykkerie af C. F. Schubart.

Undertegnede ere Redactører, Forlæggere og Udgivere af
denne Tidende:

Peter Johan Monrad, Anders Sandse Ørsted,
Deputerede i det kongelige danske Cancellie.

F o r g i v n i n g.

Det har, efter hvad Vaterskouten i Kjøbenhavn har andraget for Cancelliet, ofte været Tilfældet, at Skippere fra Kjøbenhavn, som føre der hjemmehørende Skibe paa Reiser udenfor Riget, have, uagtet hvad den i Instructionen for Vaterskouten i Kjøbenhavn af 30te Junii 1752 §. 1 er befaleet, undladt for Reisens Tiltrædelse i hans Overværelse at paamynstre deres Mandskab og oprette Forhyringscontract med dette, samt ligeledes efter Reisens Tilendetrængelse undladt at indfinde sig paa hans Embedscontoir, for at afmynstre og afclarere Mandskabet. Dette sidste har ogsaa undertiden været Tilfældet med Skippere, som føre andre Danske Skibe, der efter fuldendt Reise udenrigs afclarere her i Staden og efter Placaten af 20de April

1820 §. 2 ere underkastede den samme Bestemmelse, der finder Sted med Hensyn til det Mandskab, som farer udenrigs med her i Staden hjemmehørende Skibe. Følgen af saadan Forsømmelse fra Skipperens Side er, at Man ikke kan føre Control med det Mandskab, der begiver sig paa en vis Sørejse, og at Mandskabet savner lovligt Beviis for den ac-corderede Hyre og hvad derpaa ved Forhyringen er oppebaaret, ligesom og Vaterskouten lider Tab i de ham tillagte Embedsindtægter. Da nu Lovgivningen ikke indeholdt noget Tvangsmiddel for vedkommende Skippere til at holde sig de i forebemeldte Henseender givne Befalinger efterrettelige, saa at der ikke havde andet Middel til at overholde disse, end i ethvert enkelt Tilfælde at anlægge Sag imod den paagjældende Skipper, hvilket baade er forbundet med Vidtløstighed og, forsaavidt Paamynstringen angaaer, vilde lægge Hindring i Veien for Rejsens Tiltrædelse, saa androg Vaterskouten paa, at det under en vis Mødetil Skipperlaugets Fattigkasse maatte blive paalagt vedkommende Skippere at indfinde sig paa hans Contoir ved Rejsens Tiltrædelse for at paamynstre, og efter fuldendt Reise for at afmynstre deres Mandskab, samt at behørig Legitimation for at dette er sket maatte søges tilveiebragt paa hensigtsvarende Maade.

Fremdeles androg Vaterskouten, at det undertiden er Tilfældet, at Danske Skippere fra Provind-

serne, som komme til Kjøbenhavn for at søge Fraat, her forhyre nye Folk til den Rejse; de efter oprettet Certepartie skulle tiltræde med deres Skibe, uden at nogen Paamynstring af saadanne Folk her har funden Sted eller noget nye Forhyrings-Contract her er bleven oprettet, uagtet en saadan Rejse foretoges udenfor Riget. Vel maa det antages, at saadanne Skippere have paa Hjemstedet oprettet Forhyringscontract med det Mandskab, de hertil medbringe, men forsaavidt nye Folk her forhyres, som oftest til en anden Hyre og paa ganske andre Vilkaar, end ved en saadan Contract er fastsat, formeenste Waterskonten at det er nødvendigt at Forhyringscontract imellem dem og Skipperen her oprettes, og det saameget mere, som det ellers ikke er muligt at søe den befalede Control med alle herfra afgaende Søfolk, som forhyres til en vis Sørejse. Han indskillede derfor, at det ved Lovbud maatte bestemmes, at hans Instrux af 30te Junii 1752 § 1 ogsaa bør anvendes paa slige Skippere, som her forhyre nye Folk til med de Skibe, de søe, at foretage en Sørejse uden for Riget.

Endvidere androg Waterskonten, at det har været Tilfældet, at her hjemmehørende Skippere, som efter oprettet Certepartie skulde foretage en Rejse udenfor Riget, men indtage Ladning i Provindserne, have begivet sig herfra uden at påamynstre deres Mandskab for ham eller med det oprette nogen Forhyringscontract, fordi de have staaet i den Formening, at

Waterskoutens Instrux kun var anvendelig naar de herfra affellede directe til et udenrigst Sted. Men da denne Mening maa ansees stridende imod bemeldte Instrux §. 1, der omtaler enhver Skipper, som faar herfra uden Riget, og en saadan Skipper maa antages at begynde sin Reise, hvad enten han her indtager Ladning eller afgaaer herfra med Baglast, saa indstillede Waterskouten, at det for Tydeligheds Skyld maatte bestemmes, at §. 1 i meerbemeldte Instrux ogsaa er anvendelig, om end de deri nævnte Skipper ikke afgaae herfra directe til et Sted udenfor Riget, men først indtage Ladning paa et andet Sted.

Ligesom Kjøbenhavns Søeret var enig med Waterskouten i Hensigtsmæssigheden af yderligere Bestemmelser, hvorved Man forvisser sig om, at de herfra til udenrigst Sted afgaaende Skippere paa befalel Maade afflutte Forhyringscontracter med deres Mandskab, saaledes fandt den, at en hensigtsvarende Control kunde tilvelebringes naar det bestemtes, at ingen Skipper hos Indrolleringschefen her maa endeligen expederes til Udlandet, førend han har forevilst ham enten den for Waterskouten indgaaede Hyrecontract, eller, forsaavidt Skibet kun maatte være 16 Læster eller derunder, i hvilket Tilfælde der efter Placaten af 1ste September 1825 ikke behøves skriftlig Contract, Waterskoutens Qvittering for at have modtaget hvad ham tilkommer; samt naar det ligeledes paalagdes enhver Skipper, som hjemkommer fra en Reise udenrigs,

naar han hos Indrolleringschefen afmynstrer sit Mand-
 skab, at producere Beviis for at han hos Vaterskonten
 har afclareret Mandskabet. Denne Control fandtes
 saa meget mere anvendelig, som det, ifølge Forord-
 ningen af 19de Juni 1807 §. 7, paa de Steder,
 hvor ingen Vaterskout er, allerede paaligger Indrol-
 leringschefen eller den Betjent, som ellers paategner
 Bemandings-Listerne, at paasee, at Matroser erholde
 de befalede Forhyringscontracter, hvilket Tilsyn ikke
 bliver overflødig derved at Vaterskout er ansat. Det
 Kongelige Admiraltets, og Commissariats-Collegium,
 hvis Betænkning Cancelliet, der fandt saadan Con-
 trol hensigtsmæssig, udbad sig, havde intet imod at
 det blev overdraget Indrolleringschefen at føre sam-
 me. Der vil, efter en saadan Bestemmelse som den
 anførte, ikke lettelig være noget Tilfælde, hvori
 Vaterskouten kan behøve ved Sjælsmaat at inddrive
 sit Tilgodehavende. Bortsaavidt saadant imidlertid mu-
 ligen kunde være Tilfældet, formeente Cancelliet, at
 det, i Overeensstemmelse med hvad Kjøbenhavns Sø-
 ret foreslog, kunde fastsættes, at Skipperen, naar han
 maatte findes skyldig, skal ansees med Mulet til Skip-
 perlaugets Fattigkasse, efter Omstændighederne fra 5
 Rbd. til 30 Rbd. Sølv.

Den foransørte Indstilling af Vaterskouten om
 en Bestemmelse for at Skipperne fra Provindserne,
 som her hyre nyt Mandskab for at gaae til udenrigst
 Sted, skulle afslutte Forhyringscontracten for ham,

fandt Cancelliet med Søretten at være ganske stemmende med Sagens Natur; og ligeledes maatte Man ansee det for en Følge af de gjeldende Regler, at her hjemmehørende Skippere, som efter oprettet Cerepartie skulle foretage Reiser til udenrigske Støder, men indtage Ladning i Provindserne, bør forhyre deres Skibsmandskab hos Waterskouten, med Undtagelse af det sjeldne, men dog mulige Tilfælde, at det her antagne Mandskab blot følger Skibet til det indenrigske Ladested.

Det Kongelige General = Toldkammer og Commerce = Collegium fandt intet at bemærke ved de Bestemmelser, paa hvilke Cancelliet, ifølge det saaledes anførte, fandt Anledning til at andrage, og da Sagen derefter var allerunderdanigst foredraget Hans Majestæt, som bifaldt de foreslaaede Bestemmelser, udkom den 22de August følgende allerhøieste Placat:

Vi Frederik den Sjette, af Guds Naads Konge til Danmark &c. &c. Gjøre vitterligt: Da de Bestemmelser, som indholdes i Lovgivningen med Hensyn til Skipperes Forpligtelse til at forhyre og afclarere deres Skibsmandskab for Waterskouten i Vor Kongelige Residentsstad Kjøbenhavn, deels ikke ere blevne ansete anvendelige i alle Tilfælde, hvori Dies medet kræver deres Jagttagelse, deels af Mangel paa tilstrækkelig Control ikke nøiagtigen ere efterkomne, saa have Vi allernaadigst fundet for godt at befale følgende:

§. 1.

Den Befaling, som ved Instruxen for Vaterskouten i Kjøbenhavn af 30te Junii 1752 §. 1, Placaten af 28de Junii 1781 §. 1 og Forordningen af 19de Junii 1807 §. 1 Ultr. a er givet om at alle Skippere, som fare fra Kjøbenhavn til udenrigske Steder, skulle for Vaterskouten afflutte skriftlige Forhyringscontracter med deres Skibs- Mandskab, og hvort ved Vor allernaadigste Resolution af 26de August 1825, kundgjort ved Vort Admiralteets og Commissionsræds-Collegiums Placat af 1ste September s. A., er gjort den Modification, at Forpligtelsen for Skipperne til at have skriftlige Forhyringscontracter bortfalder naar Skibet kun indeholder 16 Commerce-Læster eller derunder, dog at Vaterskouten intet afgaaer i hans Indtægter, skal ogsaa være gjeldende i de Tilfælde, at Skippere fra Provindserne forhyre nyt Mandskab i bemeldte Vor Kongelige Residens-Stad, for at gaae til udenrigsk Sted. Saa er det og en Følge af hline Anordningers Bestemmelse, at de bør iagttages af de fra Kjøbenhavn til udenrigsk Sted færende Skippere, skjøndt disse ikke med deres Skibe afgaae directe til Udlandet, men først indtage Ladning paa et andet Sted i Riget, forudsat ellers, at de her antagne Folk ere forhyrede til at følge dem ud af Riget og ei blot til det indenrigske Ladested.

§. 2.

For at der kan have fornøden Control med at

foransførte Bestemmelser om Skipperes Forpligtelse til at paamynstre deres Mandskab for Vaterskouten iagttages, befales herved, at ingen Skipper maa hos Indrulleringschefen i Kjøbenhavn endeligen expederes til at afgaae til Udlandet, førend han har forevist denne Embedsmand den for Vaterskouten indgaaede Forhyringscontract eller, forsaavidt skriftlig Contract efter fornævnte Vor Resolution af 26de August 1825 ikke er fornøden, Vaterskoutens Qvittering for at have modtaget hvad ham tilkommer.

§. 3.

For at det ligeledes kan paasees, at den Bestemmelse iagttages, som i Instruxen for Vaterskouten i Kjøbenhavn af 30de Juni 1752 §. 1 indeholdes om at Mandskab, som har faret udenrigs med i Kjøbenhavn hjemmehørende Skibe, naar disse afclarere sammesteds, skal afclarere for Vaterskouten, og Bestemmelsen i den ved Cancellie-Placat af 20de April 1820 kundgjorte allerhøieste Resolution af 18de næstforhen, om at det samme skal gjelde om andre danske Skibe, der efter fuldendt Reise udenrigs afclarere i Kjøbenhavn, befales fremdeles, at enhver Skipper, som ifølge heraf er forpligtet til at afclarere sit Mandskab for Vaterskouten i Kjøbenhavn, skal, naar han efter Forfristernes i Indrulleringsforordningen af 8de Januarit 1802 §. 7 afmynstrer Mandskabet for Indrulleringschefen, producere Bevits fra Vaterskouten for at Mandskabets Afclarering er skeet paa behørig Måade.

§. 4.

Derfom det, uagtet foranførte Bestemmelser, skulde hænde, at nogen Skipper fravender Vaterskouten den ham tilkommende Betaling for Skibsmandskabets Forsyning eller Afslæring, saa at Vaterskouten ved Søgmaal maa inddrive sit Tilgodehavende, skal den paagjeldende Skipper, som ved Dom findes skyldig, ei alene tilfindes at betale alt hvad bemeldte Embedsmand har at fordrø, men desuden ansees med Muld til Skipperlaugets Sattigkasse fra 5 Rbd. til 30 Rbd. Sølø efter Omstændighederne.

Hvorefter alle Vedkommende sig allerunderdanigst have at rette.

Blandede Efterretninger.

I Anledning af et til Cancelliet indkommet Andragende fra en Skolelærer paa Landet, angaaende hvorvidt han er pligtig at forrette Betarbejde af Skolejorden, har Collegiet den 2den August sidstleden tilkjendegivet Vedkommende, at Skoleloddens Anpart af Betarbejdet bliver at besørge af Communnens Beboere.

Til Cancelliet er indkommet en Forespørgsel, om en Mand i en Kjøbstad, som havde erholdt Bevilling til Handel med ostindiske, chinesiske og vilske vest-

indiffe Varer, var berettiget til ogsaa at handle med alle-Slags Tobak.

Herpaa har Cancelliet den 19de August sidstleden tilkjendgivet Vedkommende, at den P. agjeldende, efterat have vundet Borgerskab paa den ham ved Bevillingen tilladte Handel, maa i Medfør af samme paa Grund af Bestemmelsens i Forordningen af 14de Juni 1786 §. 1, uden videre ansees berettiget til ogsaa at handle med Tobak.

Pedige Embeder.

Under det danske Cancellie: Byefoged- og Byeskriver-Embedet i Mariager samt Herredsfoged- og Herredsskriver-Embedet i Gjerlev og Onsild Herreder. — Borgod og Nørre-Vium Sogneald i Ribe Stift, 200 Rbdlr.

Befordringer og Afgang.

Under det danske Cancellie: Den 20de August er Byefoged og Byeskriver i Mariager samt Herredsfoged og Herredsskriver i Gjerlev og Onsild Herreder, Krigsraad S. C. Schiøtz, beskiftet til Herredsfoged og Herredsskriver i Meerløse og Tude Herreder samt Birkebonner og Birkeskriver i Tølløse og Frydendals Birker. Den 22de, Sognepræst for Borgod og Nørre-Vium Menigheder i Ribe Stift, L. P. Hansen, til Sognepræst for Gjellerup og Sunde Menigheder i samme Stift; personel Capellan hos

Amtsprøvesten for Fleskum med flere Herreder under Halborg Amt, H. W. Tetens, til Sognepræst for Brøndum, Glem og Thorup Menigheder i Viborg Stift.

Under det Slesvig-Holsten-Lauenborgske Cancellie: Den 5de Julii er Underrets-Advocat H. F. A. Petersen i Kiel forundt Concession til at vove Notarialforretninger. Den 12te, Underrets-Advocat E. Rønnenkamp i Flensborg meddeelt lignende Concession. Den 15de, Diaconus i Tetenhüll, J. W. Schmidt, beskikket til Sognepræst i Wiswort i Landskabet Eiderstedt. Den 29de, Candidat i Lovkyndigheden H. B. Carstens i Werrøestjøping meddeelt Bestalling som Underrets-Advocat i Hertugdømmene Slesvig og Holsten. Den 5te August, Diaconus i Bevelsfleth i Provstiet Münsterdorf, E. G. Schmidt, beskikket til Sognepræst sammesteds; Compastor i Grube i Amtet Eismar, E. Ingwersen, til Sognepræst sammesteds; Præst i Cathrinenheerd, L. A. Karstensen, til Sognepræst i St. Margarethen i Provstiet Münsterdorf; Præst i Lindholm N. F. Moritzen, til Præst i Ulsnis i Provstiet Gottorf; Borgemeester og Byeskriver H. F. G. Polemann i Wisster entlediget efter Ansøgning i Raade fra bemeldte Embeder. Den 12te, Cand. theol. E. T. Schumacher beskikket til 3die Lærer eller Subrector ved den lærde Skole i Glückstadt; Cand. theol. J. E. Dells til Rector ved Skolen i Oldenburg; Herredsfoged A. F. A. Langheim i Fle-

Kebye til Justitiarius for Godserne Eastmark og Erisebye; Secretair og Herredsfoged J. F. Christiansen i Slesvig til Justitiarius for Godset Hemmelmark.

Under Landmilitair=Etaten: Den 9de August, Commandeuren for Prinds Christian Frederiks Regiment, Oberst D. C. Baron v. Holsten, Commandeur af Dannebrog og Dannebrogsmænd, afflediget efter Ansøgning, formedelst Alder og Svagelighed, i Naade af Krigstjenesten som Generalmajor og med Pension under Navn af Bartpenge; Commandeuren for det Jydske Jægercorps, Oberst F. J. d'Origny, Ridder, udnævnt til Commandeur for Prinds Christian Frederiks Regiment; Major i Jydske Jægercorps W. P. v. Hagen, Ridder, beskikket til Commandeur for hemeldte Corps; Divisions=Adjutant C. F. v. Hansen, Ridder, meddeelt Majors Character, dog indtil videre uden Anciennitet; Bataillons=Commandeur i Prinds Christian Frederiks Regiment, Major C. W. Greve af Danneffjold=Løvendal, Ridder, afflediget formedelst Svagelighed i Naade af Krigstjenesten med Oberstleutnants Character og Pension under Navn af Bartpenge. I Anledning af denne Afgang er skeet følgende Avancement i fornævnte Regiment, nemlig: Commandeuren for anden Bataillon, Major J. H. v. Hanson forsat i lige Egenkab til første Bataillon; Major ved første Bataillon P. E. v. Hansen udnævnt til Commandeur for anden Bataillon; Major ved anden Bataillon J. E. v. Hagemann forsat i lige Egen-

flab til første Bataillon, Capitain B. O. E. v. Munte-
 the-Morgenstjerne udnævnt til Major ved anden Ba-
 taillon, Stabscaptain E. P. v. Bruhn til Compagnie-
 chef, Premierlieutenant E. E. v. Grum til Stabs-
 captain med den ham reserverede Anciennitet, caracte-
 riseret Premierlieutenant H. E. v. Arnesen til vir-
 kelig Premierlieutenant, og Secondlieutenant G. M.
 G. v. Krey tillagt den højere Secondlieutenants Ga-
 ge; Capitain ved Hans Majestæts eget Regiment G.
 E. v. Krogh meddeelt Majors Character med den ham
 reserverede Anciennitet; Ritmestrene E. E. v. Drech-
 sel af Husar-Regimentet og H. v. Sønnichsen, Rid-
 der, af Jydske Regiment lette Dragoner reserveret
 Majors Anciennitet fra bemeldte Dato af; Major
 uden Anciennitet ved Ingenieur-Corpsen E. F. M.
 v. Frisk, Ridder, tillagt Majors Anciennitet, og Ca-
 pitain ved bemeldte Corps B. N. v. Bryggemanns-
 Weichmann meddeelt Majors Character; Capitainerne
 J. G. v. Sifler af tredje Jydske Infanterie-Regiment,
 G. v. Purgan af Ingenieur-Corpsen, A. F. W. M. v.
 Schow af Oldenborgske Infanterie Regiment, G. H.
 v. Møller, Ridder, af Svenske Infanterie-Regiment
 og F. v. Dorcheus af andet Jydske Infanterie-Regi-
 ment forbeholdt Majors Anciennitet fra samme Dato
 af. Den 10de, Premierlieutenant ved det Jydske
 Jægercorps D. M. v. Mund, Ridder, afskediget for-
 medelst Svagelighed i Raade af Krigstjenesten med
 Capitains Character og Pension. Ved det Jydske

Jægercorps er stæet følgende Avancement: Capitain C. S. v. Dreyer udnævnt til Major, Stabscapitain F. L. v. Roppen til Compagniechef, Premierlieutenant C. A. v. Schepeleer til Stabscapitain og Secondlieutenanterne C. G. v. Lillienstiold og C. E. v. Lind til Premierlieutenanter, ligesom Secondlieutenanterne C. D. v. Hegermann-Lindencrone og F. W. v. Rauffeldt ere indtraadte i Nummer paa ældst Secondlieutenants Gage, hvorved den Sidstnævntes Extragage bespares; Secondlieutenanterne C. A. v. Bogt af første Liv-Regiment, C. F. v. Weydeborgh af Liv-Regimentet lette Dragoner, F. L. v. Troyel af Holsteenske Landseneers Regiment, W. A. v. Haste af Husar-Regimentet og P. N. v. Damborg af andet Jydske Infanterie-Regiment meddeelt Premierlieutenants Caracteer. Den 11te, Major ved Prinds Christian Frederiks Regiment J. H. v. Hanson tildeelt det tredie Musqveteer-Compagnie og Major B. O. E. v. Munthe-Morgensterne Jægercompagniet; Secondlieutenant F. H. v. Holstelt ansat ved Jægercompagniet; Secondlieutenant J. v. Formann placeret ved et Musqveteer-Compagnie og Secondlieutenant J. F. v. Hummel ved Grenadeer-Compagniet. Den 13de, Premierlieutenant ved Liv-Regimentet lette Dragoner F. W. E. Greve v. Lückner forbeholdt Ritmesters Anciennetet fra 10de August af; Premierlieutenanterne J. F. E. v. Petersen af Dronningens Liv-Regiment, D. E. J. v. Bündiger af samme Regiment, C. E. A. v. Halle af Lautenborgske Jæ-

ger-Corps, E. N. v. Lyders, Ridder, af Oldenburgske Infanterie-Regiment, G. J. J. G. v. Rinde af tredje Jydske Infanterie-Regiment, P. C. v. Wiegand af Slesvigsk Jægercorps, N. v. Lassen af Kronens Regiment, D. C. v. Klifoth, Ridder, af første Liv-Regiment, L. S. v. Schow af første Jydske Infanterie-Regiment, P. v. Kyhle af andet Jydske Infanterie-Regiment, E. F. L. v. Kierulf af Slesvigsk Infanterie-Regiment, F. v. Janssen af samme Regiment, E. J. v. Hark, Ridder, af Dronningens Liv-Regiment og F. E. v. Schmidt af Sjællandske Jægercorps forbeholdt Capitains Anciennetet fra 10de August af; Capitainerne uden Anciennetet F. P. F. v. Mourier, Ridder, N. B. v. Krossing, D. N. v. Olsen, J. E. E. v. Krabbe, Ridder, og M. v. Lüttichau, Ridder, af Artillerie-Corpsen, samt N. E. v. Lunding af Ingenieur-Corpsen tillagt Capitains Anciennetet fra samme Dato af; Secondlieutenanterne E. E. v. Christiansen af Liv-Regimentet lette Dragoner, F. S. Baron v. Wille-Bræhe af Livgarden til Hest, J. L. v. Koehl af Husar-Regimentet, G. F. v. Oldenburg af Sjællandske Landseneer-Regiment, N. v. Arenk af Jydske Regiment lette Dragoner, E. L. v. Bibow af Slesvigsk Extraserer-Regiment, W. M. Baron v. Gyldecrone af Prinds Frederik Ferdinands Regiment lette Dragoner, J. N. F. v. Bachmann af Liv-Regimentet Extraserer, J. E. F. v. Jacobsen af Liv-Regimentet lette Dragoner, W. E. v. Varner af Sjæll

landske Landseneer-Regiment, C. F. F. v. Ellndt af
 Slesvigskt Cuirassier-Regiment, B. C. v. Meißner
 af Holsteensk Landseneer-Regiment, H. F. v. Simon-
 sen af Jydske-Regiment lette Dragoner, H. v. Lerche
 af Husar-Regimentet, C. J. v. Lichtenstein af Prinds
 Frederik Ferdinands Regiment lette Dragoner, H. L.
 v. Scharffenberg af Liv-Regimentet lette Dragoner,
 A. F. v. Rasch af Jydske Regiment lette Dragoner
 og P. F. v. Müllers af Holsteensk Landseneer-Regi-
 ment meddeelt Premierlieutenants Caracteer med An-
 ciennetet fra samme Dato af; Secondlieutenanterne
 L. N. v. Møller og C. v. Krag af Ingenieur-Corpsen,
 J. v. Formann og R. C. L. de Pontavice af Prinds
 Christian Frederiks Regiment, M. D. v. Fisser af
 Slesvigskt Infanterie-Regiment og H. J. v. Hansen
 af Sjællandske Jæger-Corps meddeelt Premierlieute-
 nants Caracteer med Anciennetet fra samme Dato af;
 T. Bacheller, der er ansat ved Soldvæsenet, udnævnt
 til virkelig Krigsraad; Volontair B. Haffner ansat
 som overcomplet Artilleriecadet uden Gage.

Collegial=Lidende.

Med kongeligt allernaadigt Privilegium.

No. 49. Den 6te September 1828.

Trykt i det Kongl. Balleuh. Bogtrykkerie af E. F. Schubart.

Undertegnede ere Redacturer, Forlaggere og Udgivere af
denne Tidende:

Peter Johan Monrad, Anders Sandøe Ørsted,
Deputerede i det kongelige danske Cancellie.

L o v g i v n i n g.

Fra det Kongelige Danske Cancellie er den 2den
September udsædliget følgende Placat for Danmark
angaaende Afdragsrettens Ophævelse imellem Danmark
og den Schweizeriske Forbunds=Stats 22 Cantoner.

Efterat der er affluttet Convention betreffende
en gjensidig Ophævelse af Afdragsretten imellem de
Kongelige Danske Lande og den Schweizeriske For-
bunds=Stats 22 Cantoner, blive de Bestemmelser,
som indeholdes i denne Convention, herved bekjendte
gjorte til Efterretning og behørig Sagttagelse, for
saavidt Kongeriget Danmark angaaer.

§. 1.

Ved ingensomhelst Formues Udsærel fra Kon-
gelyget Danmark, Hertugdømmene Slesvig, Holsten

og Lauenborg til den Schweiziske Forbunds-Stats 22 Cantoner, eller fra den Schweiziske Forbunds-Stats 22 Cantoner til Kongeriget Danmark, Hertugdømmene Slesvig, Holsten og Lauenborg, skal noget Afdrag (gabella hereditaria) eller Udvandringsafgift (census emigrationis) erlægges, hvad enten saadan Udsørsel skeer formedeltst tilfældig Udvandring, eller formedeltst Arv, Legat, Wedgift, Gave, Kjøb, Wageskifte eller paa anden Maade.

§. 2.

Denne Frihed skal strække sig saavel til det Afdrag og den Udvandringsafgift, der ellers vilde indflyde i de landsherrelige Kasser, som og til det Afdrag og den Udvandringsafgift, som ellers maatte tilflyde Stæder, Districter, Kømmerter, Øister, Kloostere, Kirker, Patrimonial-Jurisdictioner, Corporationer, Godsbesiddere, eller hvilkenformhelst anden vatberettiget.

§. 3.

Dog skulle de Afgifter, som ere indførte eller maatte blive indførte enten i den ene eller den anden af de kontraherende Stater i Anledning af Kjøb, Wageskifte, Arv, Legater eller Gaver, og hvilke ogsaa blive at erlægge af de i Landet forblivende Underaasatter uden Hensyn paa Formuets Udsørsel, ikke her ved være ophævede.

§. 4.

Samtlige forestaaende Bestemmelser skulle strække

sig saavel til alle ved den gjensidige Udveksling af de herover udfærdigede Declarationer (hvilken har fundet Sted den 12te Januarii dette Aar) allerede opstaaede, som til alle fremtidige Tilfælde.

Blandede Efterretninger.

Den Kongelige Bestindiske Regjering har til Cancelliet indgivet Forestilling om at det maatte paalægges saavel de ordinære som ekstraordinære Skifteforvaltere paa de Bestindiske Øer, betimelig og i det mindste inden 8 Dages Forløb til Regjeringen at indsende de Udlægs- eller Lodsedler, der ved Voernes Slutning udstedes for den Kongelige Kasses og Justitsfondens Fordringer paa de ved Skifter kaldte Afgifter, og at Overholdelsen af denne Bestemmelse maatte sikres derved, at vedkommende Embedsmænd i Forsømmelses Tilfælde paalagdes en daglig Mulct; hvilket Forslag den Bestindiske Regjering har grundet paa, at der ikke sjelden er hengaaet meget lang Tid, inden de omhandlede Udlægsedler ere blevne fremsendte, og at saadan Tilbageholdelse kan blive til Tab for vedkommende Kasse.

Paa de Bestindiske Ølande ere Skifteforvalterne ikke i Besiddelse af Voernes Midler eller oppebære deres Activer, hvorimod saadant ifølge Rescript af 19de August 1791 og Fdg. af 6te December 1799 §§. 8 og 10 cfr. §. 12, samt 17de April 1807 §§. 6 og 8 cfr. §. 10, skeer ved Borgerraadet eller de af

samme antagne Incassatorer, og ikkun af Andre i det Tilfælde, at Incassatorer ved Commisforlet eller Testamenter ere Indsatte. Da det derfor hører til den ved Skifters Slutning paa de Bestindiske Der vedtagne Orden, at der for enhver Sum udstedes en Ordre paa de Vedkommende, som Indsidde med Beløbet, hvilke Ordres, der faae Navn af Udlæggsedler, maae ved ethvert Boes Slutning fremsendes til vedkommende Contolrer, for at de fornødne Indtægts-Anviisninger kunne vorde udstedte og Beløbet indkrævet, saa er det heraf en Følge, at Erlæggelsen af det Offentliges Tils godehavende i de omhandlede Tilfælde bliver afhængig af Udlæggsedlernes tidlige eller sildigere Fremsendelse; hvorhos det maa bemærkes, at de ovennævnte Afgifter ikke, som den største Deel af hvad der ellers af Boet bliver at udrede, forudsætter nogen Anmeldelse i Boet eller nogen Underretning om de Skiftesamlinger, der skulle afholdes.

Med Hensyn til disse Omstændigheder fandt og saa Cancelliet tilligemed det Kongelige General-Toldkammer og Commerce-Collegium, hvis Betænkning i denne Anledning blev indhentet, at det af den Bestindiske Regjering foreslaaede Paalæg maatte ansees hensigtsmæssigt, og Man fandt, at Mulcten for Forsømmelse med Udlæggsedlernes Indsendelse kunde fastsættes fra 1 Rdlr. til 5 Rdlr. Bestindisk Courant daglig efter de med Forseelsen forbundne Omstændigheder, hvorhos den Skyldige tillige maatte være forpligtet

ett at erstatte det Tab, der ved Forsømmelse i den omhandlede Henseende maatte være det Offentlige paaført.

Efterat Cancelliet herom har nedlagt allerunderdanigst Forestilling, er den 23de Jullt sidstleden afgaaet et allerhøieste Rescript til den Bestindisse Regering af følgende Indhold:

B. s. B.! Vi give Eder herved tilkjende, at Vi efter derom allerunderdanigst gjort Forestilling, samt i Betragtning af de af Vort Danske Cancellie derhos oplyste Omstændigheder allernaadigst ville have fastsat:

1) At samtlige ordinære og extraordinære Skifteforvaltere paa Vore Bestindisse Ellande i America inden 8 Dage efter ethvert Skiftes Slutning, forsaavidt de Vor Kasse og Justitsfondet tilkommende Afgifter angaaer, have, respective enten til Eder eller til Raadet paa St. Thomas, at indsende Anvisning for Beløbet paa Borgerraadet eller den, som i Medhold af de gjeldende Anordninger er i Besiddelse af Voets beholdne Midler.

2) At disse Anvisninger skulle fremsendes inden den bestemte Tid under en daglig Mulet fra 1 til 5 Rdlr. B. C. efter Eders nærmere Bestemmelse, samt under Forpligtelse til Erstatning af det Tab, der ved Forsømmelse i den omhandlede Henseende maatte blive det Offentlige paaført.

Derester J Eder allerunderdanigst have at rette og Vedkommende det Fornødne at tilkjendegive.

Den 13de August sidstleden er udsærdiget følgende allerhøieste Rescript til Biskoppen og Stiftsprovsten i Sjællands Stift, indeholdende Foundation for Stiftets geistlige Hjælpe-Enkekasse:

B. s. B.! Da det af Bort Danske Cancellie allerunderdanigst er blevet Os foredraget, hvorledes det af Eder, som Directeurer for den ved det allerhøieste Rescript af 2den December 1791 oprettede geistlige Hjælpe-Enkekasse for Sjællands Stift, tilliges med samtlige paa Landemodet forsamlede Provster er befundet, at den ommeldte Kasses Udgifter siden dens Foundation, formedelst de forandrede Tidsforhold, Kalds- pensionernes høiere Ansættelse og deres Bestemmelse paa mange Steder efter Kornværdie, ere stegne i den Grad, og saamange oprindeligen uforudseete og uforudseelige Tilfælde indtraadte, at det, saavel for at sikke denne Kasses fremtidige Virksomhed, som for nøiagtigen at bestemme dens Forpligtelser og grundens Bestyrelse paa sikke og klare Regler, maae agtes nødvendigt at give de i ovennævnte Foundation af 2den Decbr. 1791 indeholdte Bestemmelser den Udvidelse og de nærmere Modificationer, som Omstændighederne og de forandrede Forhold udkræve; saa give Vi Eder hert med tilkjende, at Vi, efter det Os derom gjorte Forslag, allernaadigst ville have anordnet som følger:

§. 1.

For at sikke de flere Enker, der mueligen kunne være paa et Kald, hver især fuld Kaldspension,

uden at Estermanden bebyrdes med at udrede Pension til flere end een Enke, Skal der for Sjællands Stift være en Hjælpekasse, hvis ufravigelige Bestemmelse det skal være at udrede til den eller de ældre Enker paa et Kald den Kaldspension, der for enhver af dem er bestemt, saaledes at den i Embedet værende Præst ikkun udreder til den yngste Enke den for hende bestemte Pension.

§. 2.

Til den Ende fastsættes herved som almindelig Regel:

- a) Præsten i Embedet skal til sin nærmeste Formands Enke udrede den Kaldspension, der ved hans Embedstiltrædelse bestemtes for denne Enke.
- b) Derimod skal Hjelpe-Enkekassen bestandigen, naar der ere flere Enker paa et Kald, udrede den for enhver saadan ældre Enke til sin Tid bestemte Kaldspension, uden noget som helst Lob for Enken og uden nogen videre Byrde for Præsten i Embedet.
- c) Ofter det, at den sidste Enke paa Kaldet dør eller ved Giftermaal afgaaer fra Kaldspensionen, da skal Præsten i Embedet til den næstforegaaende Enke udrede den for hende bestemte Kaldspension, forsaavidt den ikke overstiger den, som det ved hans Embedstiltrædelse paatægdes ham at svare til Formandens Enke. Skulde der derimod vorde Tilfældet, da skal Hjelpekassen udrede det saaledes overskydende Beløb, da Præsten i Embedet i Intet Tilfælde kan tilpligtes at udrede andet eller mere i

Kaldspension, end der ved hans Embedstilltrædelse bestemtes; dog er det en Selvefølge, at, hvor nogen Deel af Præste-Embedets faste Indtægter har været frataget eller andetsteds henlagt paa den Tid, da Pensionen bestemtes, og saadan Deel igjen kommer tilbage til Embedet, da skal det Beløb af Pensionen, som derpaa har været fordeelt, udredes af Præsten, som har erholdt forbemeldte Deel af Indtægterne tilbage. Vorder det derimod Tilfældet, at den sidste Enke paa et Kald dør eller ved Giftermaal afgaaer fra Kaldspensionen medens der endnu ere flere ældre Enker paa Kaldet, til hvilke Hjelpe-Enkekassen udreder Pension, da skal Præsten i Embedet, foruden at svare den for den næstsidste Enke fastsatte Kaldspension, efter foregaaende Bestemmelse til Hjelpe-Enkekassen aarligen indbetale det Beløb, som han mueligen kunne faae mindre at erlægge til den næstsidste Enke, efterdi Hjelpe-Enkekassen ikkun er forpligtet til at udrede de flere Kaldspensioner, forsaavidt som disse ikke kunne udfomme af det, der er Præsten i Embedet paalagt ved hans Tiltrædelse at svare i Kaldspension.

- d) Ingen Enke kan under nogensomhelst Omstændighed fordrø anden eller høiere Kaldspension, end den, som paa anordningsmæssig Maade blev bestemt for hende, da hun blev Enke.
- e) Ikkun de Enker, hvis Mænd ere bortdøde ved Embedet i Stiftet efter Hjelpe-Enkekassens første Op-

rettelse, altsaa efter 2den December 1791, have Afgang til Kaldspension efter de foregaaende Bestemmelser af denne Kasse.

- f) Da Hjælpe-Enkekassens Forpligtelser ikkun følge Stiftskaldenes Forpligtelse til at udrede anordningsmæssig Kaldspension, saa er det en Selvfølge, at ikkun Enker efter Præster, der bortdøe i saadant geistligt Embede i Stiftet, hvoraf anordningsmæssig ordinair Kaldspension, enten efter lovtlig Ansættelse eller ifølge allerhøieste Resolution, skal bestemmes, have Afgang til den Pension, Hjælpekassen in casu er pligtig til at udrede. Naar der af et Sognekald intet Bidrag i noget Tilfælde skal svares til Hjælpekassen, da har Kassen et heller i noget Tilfælde Pension at udrede til nogen Enke af et saadant Kald. Forsaavidt som nogen geistlig Embedsmand i Stiftet resignerer, da har hans Enke samme Ret til Pension af Hjælpe-Enkekassen, som hun erholder Ret til eventualiter at erholde Pension af det Kald, hendes Mand entlediges fra, da hun i saadant Forhold bliver at ansee som Enke paa det vedkommende Kald.

§. 3.

Da Hjælpe-Enkekassens Forpligtelser til at udrede Kaldspensioner bestandigen gaae jevnslides med Kaldenes, saa følger heraf, at denne Kasse er forpligtet til at erlægge de Pensioner, den har at udrede, fra og til den samme Tid, som Kaldene vilde

havt dem at udrede, naar det paa samme Kun havde været en Enke, altsaa til Bryllups- eller Dødsdagen. Forsaavidt som denne Kasse faaer Kaldspensioner at udrede efter Fornværdie, da bliver det Fornødne at regulere i Overeensstemmelse med det, som nedensfor i §. 5 nærmere bestemmes.

§. 4.

For denne Hjelpe-Enkekasse bestemmes følgende Indtægter:

- 1) Renterne af den Capital, der allerede er opsamlet.
- 2) Aarligt Bidrag af Stiftets Præster, nemlig:
 - a) Af hver Præst i Sjællands Stift, Kjøbenhavn derunder indbegreben, hvad enten han er Sognepræst eller residerende Capellan til et Capellanie, hvoraf der skal svares Kaldspension til Enken, aarligen, naar han ikke har ordinair Kaldspension til Enke paa Kaldet at udrede, 2 Rbdlr. Sølv af hvert 100 Rbdlr. Sølv, Kaldet for Tiden efter den gamle Ansættelse staaer for.
 - b) Af hver Sognepræst og residerende Capellan, der er i forbemeldte Stilling, aarligen, naar han har ordinair Kaldspension til Enke paa Kaldet at udrede, 1 Rbdlr. Sølv af hvert 100 Rbdlr. Sølv, hvortil Kaldet er angivet.
 - c) Men da Præsterne for Tiden, i Henhold til Bestemmelserne i §. 6 i Foundationen af 2den December 1791, ikkun udrede $\frac{2}{3}$ af forbemeldte oprindelige Bidrag, og det maa antages, at Kassens

Tilstand fremdeles taaler denne Medsættelse, saa skal Bidraget, indtil videre ikkun erlægges med ovenmeldte $\frac{2}{3}$, dog at det forbeholdes Directionen, dersom Omstændighederne maatte udkræve det, at fordre Bidraget atter erlagt efter den oprindelige, under Littr. a og b nævnte Bestemmelse.

Førsaavidt som et Kald ikke er angivet til Indtægt af fulde 100 Rbdlr., da svares der som af et fuldt 100 Rbdlr., naar der er over 50 Rbdlr., hvorimod det ikke kommer under Beregning, hvad der er 50 Rbdlr. eller derunder. Et Exempel: af 250 Rbdlr. svares som af 200 Rbdlr., af 251 Rbdlr. dertmod som af 300 Rbdlr.

Fritagelse for denne Afgifts aarlige Erlæggelse finder alene Sted i følgende Tilfælde:

- a) Naar en Præst ifølge allerhøieste Befaling svares extraordinair Pension, da han, saalænge denne Forpligtelse hviler paa ham, er fritaget for at erlægge Bidrag til Hjælpe-Enkekassen.
- b) Naar en Præst i lige Maade har Pension ifølge allerhøieste Resolution at udrede til Formanden, i hvilken Tid han ligeledes er fritaget for det bemeldte Bidrags Erlæggelse.

S. 5.

De forbemeldte Bidrag, der til Hjælpe-kassen skulle svares, erlægges 2 Gange aarligen, nemlig til St. Johannis og til Dionysii Landemode, enhver Gang med det Halve, og indbetales de af Præsterne

til vedkommende Provst tilligemed de øvrige Landemods Expenser, enten i rede Eølv eller efter den Kvartalscour, som for Junii og September Maaned er bestemt, og under samme Forpligtelse, og i fornødent Tilfælde, under samme Evang, som de øvrige Landemods Expenser. Til Sikkerhed for at denne Afgift bestandigen beregnes og opkræves retteligen har hver Provst for sit Vedkommende i ethvert Mars Maii og August Maaned at indsende til Directionen for Hjelpe=Enkekassen den Specification, hvorefter Afgiften bliver at opkræve, hvilken Specification, forsynet med Directionens Paategning, vedlægges det Regnskab, Provsten for Indbetalingen ved Landemodet har at fremlægge som legitimerende Bilag. Hvorledes denne Specification bør indrettes, for at oplyse alt Fornødent, har Directionen at bestemme, ligesom det er Selvfølge, at hvad den maatte finde at bemærke ved den naar den indsendes, berigtiges for Regnskabet. Forsaavidt som Pension af Hjelpe=Enkekassen maatte være at udbetale, tilstiller Directionen enhver Provst ved forebemeldte Specifications Tilbagefendelse Fortegnelse derover, hvori det Beløb, der skal udbetales, efter foregaaende Undersøgelse nøiagtigen bestemmes og anvises, hvilken Fortegnelse dernæst, bilagt med Vedkommendes Qvittering og derpaa tegnet Leveattest, af Provsten ved forebemeldte hans Regnskab vedlægges som legitimerende Bilag for Udgiften, og følger heraf, at Pensionen

stedse anvises til den Provst, i hvis Provstie Kaldet er beliggende, hvorfra Pensionen hidrører, saaledes at Pensionen hos forebemeldte Provst bliver at hæve; dog at Bogholderen berigtiger Udbetalingen til samtlige i Kjøbenhavn sig opholdende Enker.

§. 6.

Regnskabsføreren for Stiftets Præste-Enkekasse er tillige Regnskabsfører for denne Hjælpe-Enkekasse og fører Regnskabet efter den Instrux, som meddeles af Directionen, imod detsfor at nyde i aarlig Gage $\frac{1}{8}$ af Kassens aarlig Rente og Contingent-Indtægter; hvorimod han for egen Regning afholder Udgifterne til Bøger, Skrivematerialier og Brevporto.

§. 7.

Det paaligger Directionen at sørge for, at Regnskabsføreren saa betids aflægger sit Regnskab for det afvigte Aar, at dette kan forevises samtlige Provster ved St. Hans Landemøde.

Directionen foranstalter Regnskabet revideret af Stiftsrevisor, uden at dette underlægges Stiftsrevisoren, eller og af en anden offentlig ansat Revisor.

Naar Regnskabsføreren har besvaret de af Revisor gjorte Udsættelser, decideres Regnskabet af tvende af Landemødet imellem Provsterne udvalgte Decisorer, og naar Decisionerne ere opfyldte, meddeles Regnskabsføreren af Directionen Qvittering for rigtigt afslagt Regnskab. Kassens Status efter det for fore-

gaaende Nat aflagte Regnskab anføres i hvert Aars Dionysii Landemodsact.

§. 8.

Skalde Omstændighederne gjøre det nødvendigt at sride til nogen Fbrandring i nærværende Fundation, da skal Directionen derover foreløbigen indhente Erklæring fra Landemodets samtlige Medlemmer, som da igjen, Enhver i sin Embedskreds, indhenter Præstestabets Formening om Sagen, hvorefter Directiønnen af Landemodets Medlemmer udvæner en Com-mittee, som har at gennemgaae samtlige de afgivne Erklæringer og fremlægge Forslag til de Forandringer, der kunde agtes nødvendige, hvilket Forslag Directionen derpaa med sin endelige Erklæring indstiller gennem Bort danske Cancellie til Vor allerhøjeste Afjærelse.

§. 9.

Skulde Hjælpe-Enkelassens Status nogenstinde saaledes forbedres og dens Grundcapital vore, at de aarlige Bidrag formæentligen enken kunde nedsættes eller ganske ophæves, da maae dog derom Ingen Beslutning tages forinden Sagen paa den i foregaaende §. foreskrevne Maade er undersøgt, og Forslag derom fremlagt til nærmere Indstilling.

Men saalænge som Grundcapitalen ikke er opsvoret til 50,000 Rbdlr, Sølv, maa Ingen Nedsættelse i, eller Ophævelse af de bestemte aarlige Bidrag finde Sted.

Pedige Embeder.

Under det danske Cancellie: Bregninge og Bjergeted Sognekald i Sjælland 440 Rbdlr. — Det residerende Capellanie til Frue Kirke i Aalborg og Annexet Sønder-Tranders 396 Rbdlr. — Sognekaldet til St. Mortens Kirke i Næstved 267 Rblr.

Befordringer og Afgang.

Under det danske Cancellie: Den 20de August er Cancellist i Cancelliet, Cancellie-Secretair E. E. Bruun, bekliffet til Herredsfoged i Sunds og Gudme Herreder i Svendborg Amt. Den 27de, Sognepræst for Faxe Menighed i Sjælland, H. P. Barsoed, til tillige at være Provst for Bjeverskov, Stevns og Faxe Herreder under Præstøe Amt; Sognepræst for St. Mortens Menighed i Næstved, G. H. Waage, til første residerende Capellan ved Frue Menighed i Kjøbenhavn; residerende Capellan ved Frue Kirke i Aalborg og Sognepræst for Søndertranders Menighed i Aalborg Stift, P. E. S. Gad, til anden residerende Capellan ved Frue Menighed i Kjøbenhavn; Bataillonskirurg ved Hs. Kongelige Høihed Prinds Christian Frederiks Regiment, N. P. J. E. Laurent, til Districtskirurg i Næstved med tilhørende Landdistrict.

Under Ordens-Capitulet: Den 8de August er Volontair i General-Commissariatets Bogholder-Conseil, Cand. phil. Premierlieutenant og Adjutant i Kongens Livcorps H. E. Wangert, bekliffet til Cancellist og Bogholder, Conseilet for Ordenernes Regnskabsvæsen.

Collegial=Lidende.

Med Kongeligt allernaadigt Privilegium.

No. 50. Den 13de September 1828.

Trykt i det Kongl. Baisenh. Bogtrykkerie af C. F. Schubart.

Undertegnede ere Redactører, Forlæggere og Udgivere af
denne Tidende:

Peter Johan Monrad, Anders Sandøe Ørsted,
Deputerede i det kongelige danske Cancellie.

F o r g i v n i n g.

I Anledning af en til Cancelliet indsendt Forespørgsel fra en Retsbetjent blev det sat under Overvejelse, om Sager imellem en Dagleier og den, som har antaget ham til Arbejde, bør behandles efter de om Tyendefager gjeldende Regler, eller om de henhøre under den ordinære Ret. Ligesom den Overøvrighed, fra hvem Forespørgselen indsendtes, antog det første som grundet i Forholdets Natur, saaledes fandt og Cancelliet, at der var særdeles meget, der talte for denne Mening. Sine Sager kræve og tilstede ligesaavel som egentlige Tyendefager den simple og lidet bekostelige Rettergangsmaade, som Lovene for disse have anordnet; ligesom det og kan siges, at en Dagleier for den Tid, hvori han forretter sit Arbejde, træder i Tyend

des Sted; hvorhos og saavel Lovens 3—19—5 og 6, som Politie-Forordningen af 25de Marts 1791, der i §. 20 bestemmer, at alle Sager, der angaae Overtvædelse af dens Forskrifter, og Tvistigheder, der relse sig formedelst de dert bestemte Pligters Opfyldelse, skulle behandles som Politiesager, i §. 1 har omtalt Dagleiere. Imidlertid ansaaes det tvivlsomt, om disse Grunde vare juridisk afgjørende. Dagleiere kunne dog ikke i egentlig Forstand henføres til Tyende, som netop forudsættes at være Personer, der for en ikke ganske kort Tid staae i en Andens Tjeneste og høre til hans Huusstand, og Lovens 3—19—5 og 6, samt Forordningen af 25de Marts 1791 §. 1 nævne blot Dagleiere, for at bestemme hvem der er pligtig til at tage fast Tjeneste og hvem der har Lov til at arbejde som Dagleier; men selve Bestemmelserne om Tyendeforholdet omfatte ikke Dagleiere og passe sig ikke uden Undtagelse paa dem. At antage som Generalprincip, at Tyendelovgivningen kunde appliceres paa Dagleiere, vilde og med Hensyn til enkelte Punkter, s. Ex. Fortrinretten for Lønnen, medføre Resultater, som maaskee vare betænkelige, da netop det løsere i Forholdet til en Dagleier gjør stige Bestemmelserns Udvidelse dertil mindre fornøden. Bestemmelsen i Forordningen af 30te Januarii 1807 §. 13, angaaende at Søgmaal i Anledning af Huusmænds eller Huusbeboeres Ugedags, eller andet Pligtarbejde skulle behandles og paakjendes som Politiesager

ger, kunde neppe heller afgive noget Argument for hiin Udvidelse; thi deels har Forholdet imellem Jords drotten og den arbejdspligtige Huusmand noget constant, der mere ligner Tyndeforholdet, end det, hvort Daglelere staae til den, de arbejde for, deels har Forordningen sundet Udvidelse nødvendig og ikke anset Forordningerne af 25de Marts 1791, hverken den om Tyndeforholdet eller den om god Orden ved Hovveriet, for umiddelbar anvendelige paa Huusmændenes Pligtarbejde.

Efter Erklæring fra Københavns Politteret har Spørgsmaalet om Behandlingen af de omhandlede Sager imellem en Dagleler og den, der har antaget en saadan, ikke været afgjort ved nogen ved Retten affagt Dom, og da Sager af denne Natur ikke ved Lovgivningen ere henlagte under Politteretten, ansoae Retten det tvivlsomt, hvorvidt de, saafremt der fra en af Parternes Side blev protesteret derimod, kunde paadømmes ved samme, skjøndt den iøvrigt, paa Grund af den Lighed, der er imellem Forholdet mellem en Dagleler og den, som har antaget ham til Arbejde, og imellem et Tyende og Herskabet, samt da Sager af den anførte Natur i Almindelighed fordrer en hurtig Afgjørelse, og Dagleleren, der som oftest er den klagende Part, ikke kan antages at have Raad til at udrede de ved Sagens Behandling ved den ordinære Ret medgaaende Omkostninger, i Almindelighed har antaget de Sager af den nævnte Art, der

ere indkomne til Retten, ligesom de som oftest strax i Mindelighed ere afgjorte.

Under den Uvished, der saaledes fandt Sted om hvor det oftmeldte Slags Sager efter den gjeldende Lovgivning egne sig til Behandling, og da det af den Grund maatte antages, at der ved de forskjellige Jurisdictioner i Landet fulgtes forskjellig Fremgangsmaade, ansaae Cancelliet det rigtigst, at den for Eyendesager foreskrevne Behandlingsmaade, og derunder navnlig og det i disse Sager anordnede lempelige Retsgebyr blev ved en authentisk Bestemmelse udvidet til Sager, som opstaae i Anledning af Dagleie eller andre deslige Overenskomster om Arbeider, der er lige med dem, som forrettes af Eyende. Collegiets i Overensstemmelse hermed gjorde Indstilling fandt allerhøieste Bisald; hvorefter der den 6te September sidstl. er udkommet følgende Cancellie-Placat.

Hans Majestæt har, paa Cancelliets allerunderdanigste Forestilling, under 27de forrige Maaned allernaadigst resolveret:

”at de Regler, som Anordningerne foreskrive angaaende Behandlingen af Sager imellem Huusbonde og Eyende, saavel som om de Retsgebyrer, der i dette Slags Sager skulle erlægges, ogsaa skulle være anvendelige i de Sager, som opstaae i Anledning af Dagleie eller andre Overenskomster, hvorved Nogen overtager sig Arbeider, der ere lige med dem, som forrettes af Eyende, uden dog at indgaae i et egentligt Eyendeforhold.”

Hvilket herved, efter allerhøieste Befaling, kundgjøres til fornøden Efterretning for alle Bedkommende.

Igjennem det Kongelige Rentekammer er den 29de August sidstleden emaneret følgende allerhøieste Forordning angaaende en extraordinair Kornleverance af Ager og Engs Hartkorn i Danmark.

Vi Frederik den Sjette, af Guds Naade Konge til Danmark, ic. ic. Gjøre vitterligt: For at lette Besiddere af Landeiendomme i Vort Rige Danmark Udredelsen af næste Aars Skatter, byde og befale vi herved, som følger:

§. 1.

Til Liquidation i de, Vort Kasse for næste Aar tilkommende, Skatter, derunder indbefattede de Afdrage paa ligeledes til Vort Kasse resterende Skatter, der, ifølge derom afgivne Bestemmelser, i Løbet af næste Aar forfalde til Betaling, maae af hver Lønde privilegeret Ager og Engs Hartkorn i Vort Rige Danmark leveres sex Skiepper Korn, og af hver Lønde uprivilegeret Ager og Engs Hartkorn sammesteds een Lønde og een Skieppe Korn, men paa Vort Land Bornholm ikkun tre Skiepper Korn af hver Lønde Hartkorn, med den nærmere Bestemmelse i Henseende til Bedkommendes Valg af de Kornsorter, de ville levere, som indeholdes i næstfølgende §. 2.

§. 2.

Da denne Udskrivning skeer alene til Lettelse for Yderne, skal det være Enhver, saavel Godseier, som anden Skatyder, der directe betaler Skatter til Amtsstuen, tilladt at frastige sig den udskrevene Kornleverance, enten for alt, eller for en bestemt opgiven Deel af det Enhver vedkommende Hartkorn, hvad enten dette henhører under et samlet Gods, Hovedgaard eller Bøndergods, eller ikke. Med Hensyn til det Kornbeløb, som vedkommende Skatydere, ved ikke at frastige sig den hele udskrevene Kornleverance, have at yde, bliver det, forsaavidt ingen Anmeldelse om forandret Ydelsesmaade skeer inden den Tid, der nærmere i det Følgende foreskrives, antaget som Regel, at bemeldte Kornbeløb ydes med Halvdelen i Rug og med Halvdelen i Byg. Men heri kan, efter vedkommende Yderes Ønske, skee Forandring saaledes, at fornævnte, dem til Udredelse paaliggende, Kornbeløb kan af dem ydes, efter Godtbefindende, med Rug, Byg, Hvede eller Havre, og det enten med ifkun een af disse Kornsorter, eller med flere af dem, eller med alle tillige. Iøvrigt bliver det, forsaavidt nogen Skatyder ønsker at benytte den saaledes tilstaaede Ret enten til Frastigelse af Leverance, eller til Valg af anden Ydelsesmaade, end Halvdelen med Rug og Halvdelen med Byg, at lagttage, at saavel Frastigelsen, som den af fornævnte Valg flydende Forandring i Henseende til Kornvarerne, bør inden næstkommende

October Maaeneds Udgang være anmeldt til vedkommende Amtmand, som derefter giver Amtstuen den i saa Henseende fornødne Ordre, og uopholdeligen, saasnart bemeldte Maaened er forløben, indberetter desangaaende til Bort Rentekammer. Efter næstkommande October Maaeneds Udgang modtages ingen Fravigelse af Leverancen, ligesom heller ikke nogen Anmeldeelse om Forandring i Henseende til Ydelsesmaaden, saa at altsaa Vedkommende, fra hvilke ingen sig Fravigelse eller Anmeldeelse er skeet til Amtmanden inden forommeldte Tids Forløb, antages at ville yde Leverancen aldeles i Overeensstemmelse med foregaaende §. 1, forsaavidt Kornbeløbet angaaer, og derhos med Halvdelen i Rug og den øvrige Halvdeel i Byg. Og kunne de efter den Tid ikke vente nogen Fravigelse derfor eller Forandring dert.

§. 3.

Kornvarerne skulle være gode, sunde og dygtige. De bør derhos være vel rensede saaledes, at de ere frie for Ukrudsfrøe og al anden Ureenlighed. Desuden bør Rugen være vel tørret, og maa ingen Skade have taget ved Dvntørtingen. Af Havre kan ikkun leveres af den saakaldte hvide Havre. Den Bøgt, som Kornvarerne skulle have, for at kunne modtages, bestemmes til 11 Lpd. 12 Pd. pr. Tønde Rug, 10 Lpd. 8 Pd. pr. Tønde Byg, 12 Lpd. 12 Pd. pr. Tønde Hvede og 8 Lpd. 8 Pd. pr. Tønde Havre. Og leveres Kornvarerne overalt med løst og strøget

Maal, samt uden noget Opmaal, hvad enten Maalingen skeer med heel eller halv Tønde, Skieppe eller Fierdingkar. Derhos bestemmes, at den i Forordningen af 21de October 1791 ommeldte Korntrakt ikke bliver at anvende ved foresaldende Indmaaling og Udmaaling af Kornvarer, som leveres ifølge denne Vor Forordning.

§. 4.

For de Kornvarer, som leveres, tilstaae Vi Yderne Betaling efter den Capitelstaxt, som paa ethvert Sted i Begyndelsen af næste Aar sættes paa indeværende Aars Afgrøde; dog at Betalingen for den Hvede, som leveres fra saadanne Steder, hvor ingen Capitelstaxt sættes paa denne Kornsort, bestemmes til 1 Rbdlr. Sølv pr. Tønde mere, end ethvert Steds Capitelstaxt paa Rug, og bliver derefter den i Overeensstemmelse med Capiteltaxterne saaledes fastsatte Betaling i Sølv at beregne Yderne tilgode med Sedler og Tegn efter den Kvartalscour, der til sin Tid bekjendtgjøres som gjældende for Januar Kvartal i næste Aar. Iøvrigt tilstaaes den saaledes bestemte Betaling for de Kornvarer, der findes at have den i foregaaende §. 3 anordnede Vægt, hvortilmod for hver fulde 4 Punds Overvægt pr. Tønde endvidere tilstaaes en Betaling af 20 ß . r . for Hvede, af 16 ß . r . for Rug, af 12 ß . r . for Byg og Havre.

§. 5.

Da den i næstforegaaende §. 4 tilstaaede Beta-

ting for Kornvarerne alene skal tjene til Liquidation i de, Vor Kasse tilkommende, Skatter, er det en Selvefølge, at den Deel af Landskatten, som liquideres ved de fem Sjettedele af Bankhæstelsesrenterne, ikke ved ovennævnte Betaling kan affrives, samt at baade de fulde Bankhæstelsesrenter, og Brandhjælpsspenge tilligemed Commune-Afgifter af Vedkommende contant blive at erlægge i de for disse Afgifter anordnede Terminer. Iøvrigt vil den endelige Affrivning paa Vore Skatter for de Kornvarer, som leveres, ikke finde Sted, førend efterat det virkelige Beløb i Sedler og Tegn af de ommeldte $\frac{2}{3}$ af Bankhæstelsesrenterne for næstkommende Aars April og October Terminer er blevet beregnet til Afgang i Landskatten i Overensstemmelse med de for samme Aars April og October Kvartaler gjældende Kvartalscourser; men, saafremt Betalingen for de leverede Kornvarer da ved endelig Afregning skulde befindes for nogen enkelt Yder at overstige det hele, Vor Kasse for næste Aar tilkommende, Skattebeløb, da skal dette Overskud enten affrives paa Ydernes mueltigen for den forbigangne Tid efter den 1ste Julii 1822 paadragne Restancer ligeledes af Skatter til Vor Kasse, eller, hvis saadanne ikke gives, henstaae til Liquidation i Vore Skatter for Aaret 1830.

§. 6.

Forsaaavidt Yderne ikke, i Overensstemmelse med den dem i foregaaende §. 2 givne Tilladelse, frastige

fig Leverancen, skulle Kornvarerne af dem holdes, fra næstkommende 1ste November, i Beredskab til Aflevering, naar det af vedkommende Oppebørselsbetjente, ifølge de Ordre, som dem derom tillægges, maatte paafordres; dog at de Ydere, som ønske saadant, kunne fritages for, ved bemeldte Paafordring, forsaavidt denne skeer i dette Esteraar, at levere mere, end Halvdelen af den dem vedkommende Leverances Beslæb, da derimod den øvrige Halvdeel af dem maa holdes i Beredskab til Aflevering, naar paafordres efter den 1ste April i næste Aar. Om en saadan mulig Deling af Leverancen behøver ingen særskilt Anmeldelse at gøres, men det er tilstrækkeligt, at Vedkommende, ved den første Leverance, tilkjendegive for Amtsforvalterne deres Ønske om sammes Deling. Derhos blive Yderne, hvad enten Leverancen skeer for privilegeret eller uprivilegeret Hartkorn, pligtige til, uden videre Godtgjørelse end den i foregaaende §. 4 bestemte Betaling, at besørge, Enhver for sin Deel, Kornvarernes hensørte til de under Oppebørsels-Districtet henhørende Magaziner eller det Sted i Oppebørsels-Districtet, som af bemeldte Betjente anvises dem. Ligesaa skulle ogsaa Yderne være pligtige til, naar forlanges, at besørge, Enhver for sin Deel, Kornvarerne transporterede udenfor Oppebørsels-Districtet, imod at dem da godtgjøres 8 Rbß. Tegn pr. Tønde Rug, 6 Rbß. Tegn pr. Tønde Byg og Havre, og 10 Rbß. Tegn pr. Tønde Hvede for hver Mål,

som Transporten skeer udenfor Oppebørsels-Districtets Grændser. Dog skal det være vedkommende Skats ydere, naar derom fra dem skeer Anmeldelse til den af Os til de udfrevne Kornvarers Forhandling anordnede Committee, forinden de fra Amtstuen ere tilfagte til Kornets Aflevering, og de derhos sammesteds indsende Amtstuens Attest om, hvormeget den dem vedkommende Leverance i det Hele beløber, tilladt at gjøre Leverancen i Vor Kongelige Residensstad Kjøbenhavn, imod at de, forsaavidt de ikke ere i det Tilfælde, at Leverancen, ifølge forestaaende Bestemmelser, kunde have været fordret at ydes af dem i fornævnte Stad, erholde en saadan billig Godtgjørelse for Fragten, som fornævnte Committee i hvert enkelt Tilfælde, efter Omstændighederne, bestemmer. Denne Godtgjørelse, saavelsom den ovenansatte Godtgjørelse for Transporter udenfor Oppebørsels-Districterne, liquideres i Bore Skatter paa samme Maade, som Betalingen for Kornvarerne efter §. 5. Iøvrigt skeer Leverancen uden Udgift for Yderne til Magazins Leie eller andre Omkostninger.

§. 7.

Naar nogen Yder, der ikke, efter Frastgelse paa den tilladte Maade, er fri for Leverancen, maatte, efter bottmelig Tilfagelse, udeblive med samme paa den Tid eller det Sted, der i foregaaende §. 6. er bestemt, bliver Leverancen, efter Omstændighederne, af Vort Rentekammer at foranstalte anskaffet for Yders Regning, hvorefter det, som Bekostningen paa

denne Anskaffelse udgjør mere, end den i foregaaende §. 4 bestemte Betaling, bliver uden Ophold hos Yderen at indkræve, og, i fornødent Fald, ved de for Skatters Betaling anordnede Tvangsmidler at inddrive.

Hvorefter de Bedkommende sig allerunderdanigst have at rette.

Fremdeles er igjennem det Kongelige Rentekammer emaneret følgende allerhøieste Forordning af 29de August sidstleden:

Vi Frederik den Sjette, af Guds Naade Konge til Danmark, ic. ic. Gjøre vitterligt: Da det Tidrum af 3 Aar, for hvilket Vi ved Vor Forordning af 31te August 1825 bevilgede Besiddere af Landeendomme i Vort Rige Danmark en forlænget Estergivelse af 400,000 Rbdlr. aarligen af den ved Vor Forordning af 15de April 1818 paabudne Landskats Beløb af Jorder og Tiender, er udløben, og da Vi have fundet Os bevægede til, endvidere for et lige Tidrum at tilstaae en lige Lettelse, byde og befale Vi, som følger:

I et Tidrum af 3 Aar, fra 1ste Julii 1828 at regne, bevilges aarligen, for ethvert af bemeldte 3 Aar, en Estergivelse af 400,000 Rigsbankdaler af den ved Vor Forordning af 15de April 1818 paabudne Landskats Beløb af Jorder og Tiender i Vort Rige Danmark, hvilken Estergivelse skal komme vedkommende Ydere tilgode paa den Naade og i det

Forhold, som ved Vor Forordning af 10de Januar 1823 blev bestemt med Hensyn til den da bevilgede treaarige Estergivelse, dog saaledes, at Estergivelsen bliver at beregne, ligesom ogsaa den, efter sammes Fradrag, tilbageblivende Deel af Landskatten at erlægge, i Henhold til Vor Forordning af 6te Februar 1824, indtil videre med Sedler og Tegne.

Hvorefter de Vedkommende sig allerunderdanigst have at rette.

Blandede Efterretninger.

Efter et af Districtschirurgerne i Horsens og Veile indgivet Forslag og Cancelliets i den Anledning nedlagte Forestilling, er det ved allerhøieste Rescript af 20de August sidstleden til Amtmanden over Veile Amt bevilget, at Engom Sogn i Hattings Herred, der hidtil har henhørt til Districtschirurgkabet i Horsens, herefter henlægges under Districtschirurgkabet i Veile. Grunden til denne Bestemmelse er, at Engom Sogn ligger kun lidet over een Mil fra Veile, men derimod 3 Mile fra Horsens, saa at der baade med Hensyn til hurtig Tilvelebringelse af Lægers Hjelp og Tilsyn og med Hensyn til Uegter i epidemiske Sygdomstilfælde vindes meget ved at Sognet henhører under Chirurgkabet i Veile.

Fortsettelse af Efterretningerne om ledige geistlige Embeders Indtægter og de derpaa hylende Byrder.

(See Coll. Tid. for d. N. No. 46 og 47, Side 642).

441) Udsløv og Rtesing Sognekalb i

Narhuns Stift, er efter gammel Angivelse anslaaet til 160 Rbdlr., og har nu følgende Indtægter: 1) Korn-tienden af begge Sognes 118 Tdr. 1 Fdkr. 1 Alb. Hartkorn kan anslaaes til 23 Tdr. Rug, 45 Tdr. Byg og 34 Tdr. Havre; 2) Qvægtienden 3 à 4 Rbdlr. aarlig; 3) Offer og Accidentser omtrent 80 Rbdlr. Sølv; 4) Renter af Kjøbesummen for en solgt Annergaard 16 Rbdlr. Sølv og 1 Rbdlr. Repr.; 5) Mansnest og Smaaredsel omtrent 2 Epd. Smør, 7 à 8 Epd. Ost og nogle Sneise Vg; desuden af Miesing Sogn en mager Gaas af hver Halvgaard; 6) Præstegaarden staaer for Hartkorn 4 Tdr. 3 Skpr. 1 Fdkr. og Skovskuld 1 Fdkr. med et Areal af omtrent 70 Tdr. Land og en liden Skov med Brændsel til Fornødenhed. Kaldet er blandt dem, som ere forundte særdeles Lettelse i Skatter. Rytterhest holdes ikke.

Ledige Embeder.

Under det danske Cancellie: Byesoged- og Byeskriver, samt Vets- og Waaler-Embedet i Skagen. — Skallerup og Venneberg Sognekald i Aalborg Stift, 330 Rbdlr. — Ordineret Catechet og første Lærer-Embede ved Borgerkolen i Kjøbstaden Hjørring. Lønnen er 23 Tdr. Rug, 60 Tdr. Byg og 18 Rbdlr. Sølv, foruden fri Bolig med Hauge og Jord, samt Høitidsoffer af Menigheden.

Befordringer og Afgang.

Under det danske Cancellie: Den 3die Septem-ber er Byeskriver i Rudkjøbing og Herredeskriver i Nørre- og Sønder-Herreder paa Langeland, J. J.

Lund, beskikket til tillige, at være Birkesskriver ved Grevs-
skabet Langelands Birk; Volontair under Cancelliet,
Cand. juris C. G. Lynge, til Cancellist i Cancelliet.

Under det Slesvig-Holsten-Lauenborgske
Cancellie: Den 19de August er deputeret Borger i
Segeberg J. D. W. Westphal beskikket til 3die Raads-
mand sammesteds. Den 23de, Kammerherre v. Les-
vekau efter Ansøgning entlediget i Raade fra sit Em-
bede som Censor for Altona og tilhørende District af
Hertugdømmet Holsten samt for Hertugdømmet Lauen-
borg, og Udførelsen af de af ham som Censor besør-
gede Forretninger overdraget til Justitsraad og Poli-
tiemeester Brodersen i Altona. Den 30te, Underrets-
Advocat C. E. F. Lübbers i Eckernförde meddeelt Con-
cession til at være Notariatsforretninger. Den 2den
September, Etatsraad og Borgemeester P. E. H. Ma-
mundt i Neustadt udnævnt til Justitiarius for Godset
Brodau; Overauditeur og Amtsforvalter A. P. B.
Paysen i Plön til Justitiarius for Godserne Rixdorf
og Prohnstorf, og Justitiarius F. W. Hoyer i Tra-
venthal til Justitiarius for Godserne Rohlstorf, Sees-
dorf og Hornstorf.

Under Rentekammeret: Den 5te Februarii
er W. Houghton forundt Prædicat af Hofpletterer.
Den 26de Junii, Kammerjunker H. C. Greve af Kragh-
suel-Blind-Friis til Frisenborg udnævnt til Kammer-
herre. Den 28de, Bygningsforvalter ved, Cancellie-
og Kammerbygningerne med flere Kongelige Byg-

ninger i Kjøbenhavn samt Materialforvalter ved Civill-
 Statens Materialgaard, E. H. P. Gemzøe, efter Ans-
 føgning formedelst Svagelighed i Naade entlediget fra
 bemeldte Embede, og i hans Sted A. Bøhling ud-
 nævnt, begge fra 1ste Julii af. Den 1ste Julii,
 Chirurg ved det odsherredske Gods, W. F. T. Riber,
 til virkelig Kammerraad. Den 29de, er allernaadigst
 Confirmation meddeelt paa Stiftsrevisor S. Gjerns
 Bestikkelse til Landsfoged paa Læssøe; Proprietair E.
 W. Thalbiker til Cathrineberg udnævnt til Medlem
 af Tiendecommissionen for gamle Kjøbenhavns Amt.
 Den 5te August, Sognepræsten for Belle og Hornstrup
 under Belle Amt, H. E. M. Krarup, tilladt at ud-
 træde af Tiendecommissionen for Gjording, Malt
 og Andst Herreder, Hunderup Virk og de sønden for
 Kongeaaen liggende Jurisdictioner, og Bye- og Naad-
 stueskriver i Ribe, Kammerraad Steenstrup, udnævnt
 til Medlem af bemeldte Commission; Ekstrasriver i
 Hans Majestæts Cabinetssecretariat, A. E. Andersen,
 til Coplist i bemeldte Secretariat.

Under Admiralitetet: Den 19de Julii ere
 Cadet-Underofficererne A. H. H. Lemming og E. M.
 Meiners avancerede til Secondlieutenanter. Den
 3de August, Capitainlieutenant L. Christensen udnævnt
 til Capitain i Marinen, dog uden Anciennetet indtil
 han efter sin Tour kan avancere dertil. Den 3te,
 Cand. jurts C. Jürgensen udnævnt til Fuldmægtig ved
 Sportelcadserer-Embedet.

Collegial=Lidende.

Med kongeligt allernaadigt Privilegium.

No. 51 og 52. Den 20de September 1828.

Trykt i det Kongl. Baisend. Bogtrykkerie af C. F. Schubart.

Undertegnede ere Redactører, Forlaggere og Udgivere af denne Tidende:

Peter Johan Monrad, Anders Sandse Ørsted,
Deputerede i det kongelige danske Cancellie.

Lovgivning.

Ifølge Forordningen af 10de Januaril. 1698, Cap. 2 §. 2, og Rescripterne af 16de April 1790 og 1ste Junii 1792 har Justeringen af Maaleredskaber og Bøgtlodder (af hvilke sidste dog nogle udelukkende vare forbeholdne Kjøbenhavns Magistrat) været overdraget deels Magistraten i Kjøbenhavn, deels Magistraterne i Aalborg, Aarhus, Odense og Ribe, hvilke Dyrigheder, efter disse Lovbestemmelser, tillige have havt Ret til i de under de respective Stæder henhørende Districter at forhandle de af dem justerede Redskaber. Ved flere Leiligheder er det imidlertid bragt i Erfaring, at den ifølge hine Bestemmelser paa flere forskjellige Stæder foretagne Justering har afstedkommet en Ulighed i Maaleredskaberne, der

ikke kan andet end yttre en skadelig Indflydelse i Handel og Wandel. Kjøbenhavns Magistrat har derfor ved given Anledning fremsat det Forslag, om det ikke, med særdeles Hensyn til at Forsærdigelsen af Maaleredskaber, der skulle have et bestemt cubisk Indhold og bestemte Dimensioner, fordrer en Kunstfærdighed, som de til Justering berettigede Kjøbstæders Haandværkere ikke kunne antages altid at besidde i den Grad som de Kjøbenhavnske Haandværkere, kunde ansees for den sikreste Maade til at opnaae en fuldkommen Lighed mellem Maaleredskaberne paa de forskjellige Stæder i Danmark, at de alle leveredes fra Kjøbenhavn, hvor der stedse forefindes duelige Arbeidere, og hvis Justeerammer desuden maa kunne være fuldkomnere organiseret, end de andre Stæders. Disse Stæder vilde da, medens Øsen er aaben, kunne erholde saa mange Maal, som der behøvedes for hele Aaret, og Udsalgsstæderne saaledes altid tilstrækkeligen være forsynede. En lige Foranstaltning ansaae Kjøbenhavns Magistrat ogsaa tilraadelig med Hensyn paa de Bægtlobber, hvis Justering hidtil har tilkommet flere Stæders Magistrater. Da Indretnings Hensigt ikke skulde gaae ud paa at forstaae Kjøbenhavns Justeerammer nogen Binding, men kun paa at frembringe en for det Offentlige gavnlig Eensformighed forenet med mueligste Accuratesse ved Maalenes og Bægtlobbernes Forsærdigelse, foreslog Magistraten tillige, at den Avance af 50 pCt., der er til

staaet det Kjøbenhavnske Justeerkammer i dets Udsalgspriser, maatte, forsaavidt Affætningen til andre Steder angaaet, nedsættes saaledes, at sammé alene kunde give Erstatning for de forsøgede Udgifter, der, deels til at lønne et større Personale ved Justeerkammeret, deels til at anskaffe en beqvem Leilighed til midlertidig Opbevaring af Maaleredskaberne, vilde behøves. Naar da saaledes Avancen bestemtes til 25 pEt., vilde denne, tillagt Bekostningerne ved Varernes Transport og Udsalg paa vedkommende Sted, tilsammen anslaaet til andre 25 pEt., føre til det Resultat, at Maaleredskaberne i Provindserne kunde erholdes for samme Betaling som i Kjøbenhavn.

I Anledning af det saaledes fremsatte Forslag indhentede Cancelliet Erklæring fra vedkommende Overøvrigheder, ligesom og det Kongelige General-Toldkammer og Commerce-Collegii Betænkning derom modtoges. Enkelte af Øvrighederne, som ellers i det Hele ansaae Forandringen gavnlig, bemærkede dog, at den vilde medføre en Formindskelse i Provindsial-Haandværkernes Arbejdsfortjeneste, og at Maaleredskaberne ved Forsendelsen fra Kjøbenhavn vilde forbyres, hvorhos det formeentes at ville være forbundet med Besværlighed at faae ældre Redskaber omjusterede, der ved Brugen maatte findes upaalidelige, naar de skulde sendes til Kjøbenhavn; men Cancelliet maatte med det Kongelige General-Toldkammer og Commerce-Collegium være enigt i, at disse Omstændigheder

ikke kunde tillægges nogen afgjørende Bøgt. Ligesom nemlig det Offentlige maa være berettiget til, uden at saadant kan antages at medføre nogen Præjudice for ovenmeldte Stiftsstæders Haandværkere, at bestemme, hvor det til Justeringen fornødne Arbejde bedst og paa den til Sagens Løb meest svarende Maade lader sig udføre, saaledes kunde og den fra Maaleredskabernes Fordyrelse hentede Indvending saameget mindre komme i Betragtning, som det endog er antageligt, at Arbeidspriserne for deslige Medskabers Forfærdigelse i Kjøbenhavn ved den større Mængde, der herfra blev at levere, vilde blive formindskede, hvorfor der i al Fald ved Afsluttelsen af Accorder om Arbeidet kunde drages Omsorg, og som Transport-Omkøstningerne ved Forsendelsen til Provindserne ikke kunne blive betydelige, hvilken sidste Omstændighed ogsaa er af Vigtighed, forsaavidt der er Spørgsmaal om Besværligheden ved ældre Medskabers Forsendelse til Omjustering, der desuden deels maa antages kun sjældent at finde Sted, og deels kun for Beboerne i og nær ved de 4 til Justering berettigede Stiftsstæder vil medføre en nye Byrde, i det Forsendelsen andetstedsfra mueligen endog formedelst den større Samfærdsel med Kjøbenhavn lettere kan skee derhen end til de omhandlede Stiftsstæder. Derimod havde det Kongelige General-*Toldkammer* og *Commerce-Collegium* anført som overvelende Grunde for Forslagets Iværksættelse, at det ligger i Sagens Natur, at ikke alene

Eenhed ved Justeringen langt lettere kan opnaaes, naar det er en enkelt Embedsmands udelukkende Forretning at vaage over sammes Rigtighed, men at denne ogsaa langt lettere paafees af den controllerende Overautoritet, end naar Justeringen besørjes paa forskjellige Steder af forskjellige Embedsmænd, for hvem denne Forretning vel ofte vil være en underordnet Vibeestjæftigelse; at fremdeles den Omstændighed, at Urigtigheden ved en unøagtig Justering virker fremad i Tiden saalænge det urigtige; justerede Maaleredskab forbliver i den private Eiers Værge, gjør det vigtigt, at denne Forretning organiseres paa den meest paalidelige Maade; at det endvidere maa ansees ønskeligt, at Prisen paa eet og samme Maaleredskab kan være lige over hele Landet, hvilket imidlertid ikke synes at kunne opnaaes med mindre disse Redskaber forfærdiges paa eet Sted; og at endeligen Udsalg af justerede Maaleredskaber og Vægtlobber da ikke længere behøvede at indskrænkes til de 4 ovennævnte Stiftsstæder, hvorimod det kunde foranstaltes, at disse Redskaber kunne erholdes i enhver af Landets betydeligere Kjøbstæder.

Cancelliet fandt det isøvrigt billigt, at de nyværende Magistratspersoner i de nævnte 4 Stiftsstæder for deres Embedstid tilstodes passende Godtgjørelse for Tabet af de Indtægter, som de hidtil have haft ved Justeringen og Forhandlingen af Maal- og Vægtredskaber, i hvilken Henseende der dog ei blev Spørgs-

maal om Maglstraten i Odense, da det oplystes, at denne ikke deraf har havt nogen Fordeel.

Med Hensyn til Udsalget af Maales og Vægtredskaberne maatte Cancelliet med det Kongelige General-Toldkammer og Commerce-Collegium ansee det for en Fordeel, at Oplag og Udsalg af disse Redskaber kunne finde Sted i enhver af Landets Kjøbstæder, og Man androg derfor paa, at Kjøbenhavns Magistrat maatte berettiges til angaaende Redskabernes Forhandling paa ethvert Sted at træffe Overenskomst med en paalidelig Mand, hvorhos Man dog holdt for, at det billigen burde forbeholdes Magistraterne i Aalborg, Aarhus og Ribe, for de nuværende Magistratspersoners Embedstid, Ret til, saafremt de ønskede det, selv at forhandle de justerede Maales og Vægtredskaber. Da det imidlertid ikke med Sikkerhed kan forudsees, om Magistraterne i Stiftsstæderne stedse ville være villige til at overtage det omhandlede Udsalg imod de Emolumenter, som der efter det foranstørte kan gøres Regning paa, eller om der i Kjøbstæderne til enhver Tid ville findes Private, som ville overtage Forhandlingen for egen Regning; men Cancelliet, saafremt Forandringen skulde medføre den tilføjede Nytte, maatte ansee det uundgaaeligt nødvendigt, at der blev truffet en Foranstaltning, hvorved i det mindste Indvaanerne i de Stæder, hvis Magistrater hidtil have været berettigede til Justering, ogsaa for Fremtiden fikkes Adgang til sammesteds at

kunne erholde Maaleredskaber tilkjøbs, saa androg Cancelliet, efter Iforveien at have indhentet Kjøbenhavns Magistrats Erklæring derom, paa at det maatte gjøres til Pligt for Kjøbenhavn, i Aalborg, Aarhus, Ribe og Odense at etablere Oplag og Udsalg for Stadens Kasses Regning, hvorved fandtes saameget mindre Betænkelighed, som Udsalget rimeligvis vil afgive en saadan Fordeel, at der i al Fald under ingen Omstændigheder kan berygtes Tab for bemeldte Kasse.

Hvad Justeringen af reparerede Redskaber angaar, da maatte denne, der kræver i det mindste samme Nøagtighed, som Justeringen af nye, saas fremt Hensigten skal naaes, ogsaa foregaae i Kjøbenhavn.

Extrat Cancelliets i Overensstemmelse med det foranførte gjorte Indstillinger vare allernaadigst bifaldte, er den 10de September emaneret en allerhøiest Forordning om Maaleredskabers og Vægtlodders Justering, ligesom der samme Dato ere udsærdigede Rescripter til vedkommende Overøvrigheder angaaende den de nuværende Magistratspersoner i Aalborg, Aarhus og Ribe tilstaaede Godtgjørelse for Tabet af den Indtægt, de hidtil have havt af Maale- og Vægtredskabers Justering m. v. Forordningen er saaledes lydende:

Vi Frederik den Siette, af Guds Naade Konge til Danmark, ic. ic. Gjøre vitterligt: at

Vi, til yderligere Betryggelse for den størst muelige Nøiagtighed i Maaleredsfaberne og Vægtlodderne, alernaadigst have fundet det tjenligt at byde og befale som følger:

§. 1.

Den Rettighed, der ifølge Forordningen af 10de Januarii 1698, Cap. 2 §. 2, og Rescripterne af 16de April 1790 og 1ste Junii 1792 tilkommer Magistraterne i Aarhus, Aalborg, Odense og Ribe til at lade forskærdige og justere Maaleredsfaber og Vægtlodder, bliver herved ophævet.

§. 2.

Alle slige Maaler og Vægtredsfaber, der fra nye af forskærdiges og justeres, skulle derimod herefter over hele Riget udelukkende justeres paa Justeerkammeret i Vor Kongelige Residentsstad Kjøbenhavn, hvor ogsaa de forhen brugte, men forfaldne Medsfaber ene skulle omjusteres, efterat de behørigt ere blevne reparerede.

§. 3.

Ligesom Magistraten i Kjøbenhavn skal være berettiget til, paa Stadens Regning, at have Oplag og Udsalg af de saaledes paa Justeerkammeret i Kjøbenhavn justerede Maaler- og Vægtredsfaber i alle Rigets Kjøbstæder, saaledes skal sligt Oplag og Udsalg altid vedligeholdes i de ubi §. 1 nævnte 4 Stæder. Iøvrigt forbeholdes der Magistraterne i Aarhus, Aalborg og Ribe, for de nuværende Magistratspersoners

Embedstid, Ret til at overtage det Oplag og Udsalg, som der skal finde Sted, saakremt de maatte ønske det.

§. 4.

For at Naale, og Bægtredskaber overalt i Riget kunne sælges til samme Priser som i Kjøbenhavn, hvor det er Justeerammeret tilladt, af hvad der forhandles, at oppebære en Avance af 50 Procent, skal bemeldte Justeerammer overlade dem, der holde Oplag og Udsalg i de andre Kjøbstæder, disse Redskaber mod en Avance af 25 Procent, og de andre 25 Procent tillægges Forhandlerne, deels til Dækning af Transportudgifterne, deels som Avance.

Hvorefter alle Vedkommende sig allerunderdanigst have at rette.

Igjennem det Kongelige General-Toldkammer og Commerce-Collegium er for Hertugdømmene Slesvig og Holsten den 20de August udkommet følgende allerhøieste Placat indeholdende nærmere Forskrifter ved Varesøfsendelser fra indenlandske Creditoplage søværts til fremmede Steder.

Vi Frederik den Sjette, af Guds Naade Konge til Danmark, ic. ic. Sjøre vitterligt: At Vi, i Betragtning af Omstændighederne, allernaadigst have sundet for godt, at anordne følgende nærmere Bestemmelser for Varesøfseler fra indenlandske Creditoplage søværts til fremmede Steder:

§. 1.

Naar en Creditoplagshaver selv vil særærts forsende Bæret fra sit Oplag, har han, i Stedet for den i Toldforordningen af 8de Julii 1803 §. 159 anordnede Angivelse, til Toldkammeret at indgive en Angivelse underskrevet af ham selv, og udfærdiget efter den, denne Placat under Littr. a. vedfælede, Formular.

§. 2.

Blive Creditoplagsvarer af Oplagshaveren solgte i Landet til Udførsel til fremmed Sted, saa maa herover afgives en dobbelt Toldangivelse, nemlig baade af Sælgeren og af Kjøberen. Creditoplagshaveren har som Sælger at affatte sin Angivelse efter den med Littr. b. betegnede Formular, hvorimod der af Bærernes Kjøber maa, naar han ikke tillige er Skipperen selv, udfærdiges Angivelse efter Formularen Littr. c. Er Kjøberen derimod selv Skipperen, da har han at afgive den fornødne Toldangivelse overensstemmende med Formularen Littr. d.

§. 3.

Befindes en eller anden af disse paa fornævnte Maade udfærdte Angivelser at indeholde Urigtigheder, eller der med Slige til Udførsel angivne Creditoplagsvarer begaaes Toldbesvigelser, da straffes de Skyldige i Overensstemmelse med Toldanordningerne.

Hvorefter Alle og Enhver, som det angaaer, sig allerunderdanigst have at rette.

Litr. a.

Formular

til en Angivelse for Creditoplagshavere, naar de selv
forsende Varer fra deres Oplag til Udlandet.

Jeg N. N. anmelder med Skipper N. N., før-
rende Skibet N. N. at forsende af mit Creditoplag
til N. N.: . . Orhoveder Wiin (Medoc) af Bærdie
. . Rbdlr., hvilke den . . . 18 . . under No. . .
ere indførte.

At jeg virkelig vil lade disse Varer indlade i
det ommeldte Skib, og at de ikke med mit Vidende
eller Billie skulle uangivne blive tilbagesørte til noget-
sombest Sted i Hans Kongelige Majestæts Rige og
Lande, dette forsikker jeg herved under Fortabelse af
Hære, gode Navn og Rygte.

N. N. den

N. N.

Litr. b.

Formular

til en Angivelse for Creditoplagshavere, som have solgt
Varer fra deres Oplag til Udsørsel til Udlandet.

Jeg N. N. anmelder at have fra mit Credit-
oplag solgt til N. N. til Udsørsel: . . Orhoveder
Wiin (Medoc) af Bærdie . . Rbdlr., hvilke den . . .
18 . . under No. . . ere indførte.

At det har sin fuldkomne Rigtighed med denne
Angivelse, dette forsikker jeg under Fortabelse af
Hære, gode Navn og Rygte.

N. N. den

N. N.

Litr. c.

Formular

til en Angivelse for Kjøberen af Creditoplagsvarer,
naar han ikke tillige selv er Skipperen.

Jeg N. N. har af N. N., efter hans Angivelse
henhørende til hans Creditoplag, kjøbt og anmelder
med Skipper N. N., sørende Skibet N. N., og til
hvem jeg hverken i Landet har solgt eller vil sælge
Varerne, til N. N. at forsende: . . Orhoveder Bilm
(Medoc) af Bærdie . . Rbdlr.

At jeg virkelig vil at lade disse Varer ind-
lade i det ommeldte Skib, og at de ikke med mit
Vidende eller Villske skulle uangivne blive tilbageførte
til nogetsomhelst Sted i Hans Kongelige Majestæts
Rige og Lande, dette forsikker jeg herved under For-
tabelse af Ære, gode Navn og Rygte.

N. N. den

N. N.

Litr. d.

Formular

til en Angivelse for Kjøberen af Creditoplagsvarer,
naar han selv er Skipperen.

Jeg N. N. har af N. N., efter hans Angi-
velse henhørende til hans Creditoplag, kjøbt og an-
melder til Udsørsel med mit sørende Skib N. N. til
N. N.: . . Orhoveder Bilm (Medoc) af Bærdie . .
Rbdlr.

At jeg virkelig vil indlade disse Varer i det

ommeldte Skib, og at de ikke med mit Vidende eller Billie skulle uangvone blive tilbagesørte til noget som helst Sted i Hans Kongelige Majestæts Rige og Lande, dette forsikker jeg herved under Fortabelse af Ære, gode Navn og Rygte.

N. N. den

N. N.

Ved allerhøieste Rescript af 15de October 1817 *) til Amtmanden over Sorø Amt blev det befalet, at de i Amtets Kjøbstæder i Fasten afholdte ugentlige Markeder skulde for Eftertiden indskrænkes til 3, nemlig et i Fastelavns-Ugen, et i Midfaste-Ugen og et i Ugen efter Paaske, hvilken Bestemmelse foranlediges des ved et gennem Sorø Amtmandskab til Cancelliet indsendt Forslag, hvortil gjordes opmærksom paa Skadeligheden af de hyppige Markeder formedelst den Leilighed, samme give Almuen til Lediggang og Uordener, og paa Tilstrækkeligheden af et ringere Antal til Hensigtens Opnaaelse. Den Omstændighed, at lignende Indskrænkning ikke blev gjort for de øvrige Amters Kjøbstæder, der altsaa vedbleve at have ugentlige Fastemarkeder, har fremkaldt et Andragende fra en Deel Borgere i Ringsted, hvortil de anførte, at saadant har medført betydeligt Tab for Byen, da Bønderne fra hele Omegnen for Markedernes Skyld have

*) See Coll. Tid. for 1817, Side 822-823.

søgt de Kjøbstæder, hvort disse ugentlig afholdtes, saa at Ringsted i hele Fasten kun havde Søgning paa de 3 Markedsdage; og de anholdt derfor om, at den for Sorø Amts Kjøbstæder ved forebemeldte Rescript 1817 foreskrevne Regel maatte gjøres gjeldende for alle øvrige Kjøbstæder i Sjælland, eller og at det maatte tillades Ringsted Kjøbstad (igen at holde ugentlige Fastemarkeder. Rigtigheden af det saaledes fremsatte Andragende om at Ringsted Kjøbstads næringsdrivende Borgere have lidt Tab derved, at andre Kjøbstæder have tildeels trukket den Bondealmue, der ellers efter Beliggenheden vilde have søgt Ringsted, bort fra samme i en stor Deel af Fastelavnstiden, bekræftedes af Stedets og Amtets Øvrighed, og syntes i sig selv meget rimelig, og Ansøgningen var derfor anbefalet, forsaavidt den gik ud paa en almindelig Indskrænkning i Fastemarkederne i Kjøbstæderne udenfor Sorø Amt. Cancelliet kunde ei heller andet end være enige i, at en saadan Indskrænkning var ligesaa billig med Hensyn til dette Amts Kjøbstæders Færv, som i Almindelighed ønskelig paa de samme Grunde, der bevirkede Bestemmelsen i Rescriptet af 1817, hvortil kom, at der, efter Forslag af Hans Kongelige Høshed Gouverneuren over Sjyens Stift og paa Cancelliets derom nedlagte Forestilling, er i 1819 *) givet allerhøieste Befaling om at de ugentlige Fastemarkeder i Sjyens Stifts Kjøbstæder fra 1820 skulde ind-

*) See Coll. Tid. for 1819, Side 207:208.

frænkes til hver anden Uge, ligesom Collegiet ved den Leilighed blev bemyndiget til, efter Correspondence med Overøvrighederne i Rigets andre Stifter og Amter, at approbere lignende Forandring for disse, forsaavidt samme i det væsentlige maatte være overensstemmende med Bestemmelserne for Syens Stift, saa at følgerlig Hensigtsmæssigheden af en almindelig Indstrækning i Fastemarkederne i Kjøbstæderne er tilstrækkelig erkjendt. Ved at tage under Overveelse, hvorledes hlin Indstrækning i Markedernes Antal kunde være at iværksætte med Hensyn til de Sjællandske Kjøbstæder, fandt Cancelliet det imidlertid rigtigst, at sætte Markedernes Reduction i Forbindelse med en almindelig Forandring af Tiden, paa hvilke de hidtil er afholdte. Denne har, som og Benævnelsen "Fastemarkeder" tilkjendegiver, været imellem Fastelavn og Paaske, og har følgerlig rettet sig efter Paaskens tidligere eller sildigere Komme. Da nu den tidligste Paaske indtræffer den 21de Marts og den sildigste den 25de April *), saa har Tiden, paa hvilken Fastemarkederne afholdtes, kunnet variere mere end 4 Maaned; men for Landmanden maa det være tjenligere, at Markederne afholdes paa en bestemt uforanderlig Tid, end paa hlin foranderlige, der kan indtræffe for sildig, nemlig efter hans Pløietid, eller for

*) Paasken skal nemlig, som bekjendt, holdes den første Søndag efter den første Nyemaane fra Foraarets Jevndøgn.

tidlig, naar han endnu ikke kan føde Creaturerne, eller naar de Producter, som sædvanligvis tillige sælges ved disse Markeder, ikke ere færdige. Det blev derfor anseet hensigtsmæssigt, at Tiden for Heste- og Qvæg-Markedernes Afholdelse fastsattes til Marts og de to første Uger af April. Vedkommende Overøvrigheder, hvis Betænkninger allerede for længere Tid siden herom vare indhentede, havde i det Hele tiltraadt denne Mening, og Professor astronomiæ ved Kjøbens havns Universitet meddeelte Cancelliet en paa samme grundet Plan til Markedernes Berammelse, efter hvilken alle Markeder i de Stæder, der ligge nær ved hinanden, ville blive afholdte paa forskjellige Dage, og saaledes al Collision undgaars hvorledes end Paasken indtræffer, naar Man kun med Hensyn til dens Mellemkomst følger den simple Regel, der af Sjællands samtlige Amtmænd var bragt i Forslag: at naar Paasken indtræffer saaledes, at nogen af Markedsdagene enten er en Helligdag eller umiddelbar foran eller efter en Helligdag, bliver det Marked, som skulde afholdes paa saadan Dag, at afholde i den næstfølgende Uge paa samme Dag, uden at denne Udsættelse maa foranledige nogen Forandring i Henseende til de efterfølgende Markeder. Efter bemeldte Plan skulde, unber nysnævnte nærmere Bestemmelse, Heste- og Qvæg-Markederne i Sjælland holdes paa følgende Dage.

I Marts 1ste og 3die og i April 1ste Tirsdag i Kallundborg og Bordingborg, i Marts 1ste og 3die

og i April 1ste Onsdag i Hillerød og Næstved, i Marts 1ste og 3die og i April 1ste Torsdag i Stovrehedinge og Frederiksfund, i Marts 1ste og 3die og i April 1ste Fredag i Roeskilde og Skjelsjør, i Marts 2den og 4de og i April 2den Tirsdag i Ringsted, i Marts 2den og 4de og i April 2den Onsdag i Holbek og Kjøge, i Marts 2den og 4de og i April 2den Torsdag i Slagelse og Nyekjøbing, i Marts 2den og 4de og i April 2den Fredag i Præstøe og Gørse, hvorimod de saakaldte Fastemarkeder skulde udlægges.

Da isvrigt Collision endnu kunde opstaa imellem nogle af disse Markeder og et Kræmmermarked, der ifølge Bestemmelser fra ældre Tid afholdes i Hillerød næste Torsdag efter Paaske, og med et Kræmmermarked, der holdes i Frederiksfund Tirsdagen i første Uge efter Paaske, samt ilgeledes med det Marked, der, efter ældre Bestemmelser, i Almanacken findes anført for Helsingør den 3die Tirsdag i Fasten, og det, der holdes i Roeskilde Fredagen efter Paaske, saa foreslog Professor astronomiæ, forsaavidt de 2 førstnævnte Markeder angaaer, i Overensstemmelse med Frederiksborg Amtssvrigheds Formenting om at de kunde afholdes paa en af Paasken naahængig Tid, der saameget som mulig nærmede sig den, der hidtil har været antaget, at Markedet for Hillerød fastsattes til den 20de April og Markedet for Frederiksfund til den 25de s. M. Derimod blev det foreslaaet, at de

fornævnte 2 Markeder i Helsingør og Roskilde nedlægges, fordi det i Helsingør de facto ikke har været besøgt, og Roskilde, efter Overøvrighedens Erklæring, ikke behøver dette extraordinære Marked.

Der er endnu i Sjælland et Marked, som i Almanakken har været bestemt afhængigt af Paassen, nemlig det Marked i Roskilde, som siden Aaret 1755 har været ansat til Tirsdagen efter den almindelige Veddag, men som i Aarene fra 1684 til 1754 har været bestemt til 12te Mai. Da sidstnævnte Bestemmelse ikke leder til nogen Collision, men derimod forebygger den Ubeskæmthed, at dette Marked, som afhængigt af Paassen, kan i det ene Aar komme en Maaned tidligere end det andet, foreslog Professor astronomiæ, at bemeldte Marked herefter maatte ansættes til den 12te Malt.

Cancelliet, som i det Hele fandt ovennævnte Forslag svarende til det dobbelte Måned, Markedernes Indskrænkning og deres Berømmelse til en for Bondemanden steds-bequem Tid, indstillede samme til allerhøjeste Approbation, og da denne blev allernaadigst meddeelt, er den 9de Septembris sidstleden udkommet følgende Cancellie-Placet:

Paa Cancelliets allerunderdanigste Forestilling har det behaget Hans Majestæt den 27de forrige Maaned allernaadigst at resolve:

1) at de i samtlige Kjøbstæder i Sjælland hidtil holdte nærlige Fastemarkeder med Heste og Qvæg herefter skulle nedlægges, og derimod lignende Mark

feber med Heste og Qvæg for de respective Kjøb-
 stæder i Sjælland berammes til følgende Dage:
 1ste og 3die Tirsdag i Marts og 1ste Tirsdag i April
 i Kallundborg og Bordingborg, 1ste og 3die Onsdag
 i Marts og 1ste Onsdag i April i Hillerød og Næst-
 ved, 1ste og 3die Torsdag i Marts og 1ste Torsdag
 i April i Storehedinge og Frederiksfund, 1ste og 3die
 Fredag i Marts og 1ste Fredag i April i Roeskilde
 og Skjelsjør, 2den og 4de Tirsdag i Marts og 2den
 Tirsdag i April i Ringsted, 2den og 4de Onsdag i
 Marts og 2den Onsdag i April i Holbæk og Kjøge,
 2den og 4de Torsdag i Marts og 2den Torsdag i
 April i Slagelse og Nyekjøbing, 2den og 4de Fredag
 i Marts og 2den Fredag i April i Præstø og Sorø,
 med den nærmere Bestemmelse, at naar Paasken ind-
 træffer saaledes, at nogen af forbetnelde Dage enten
 er en Helligdag eller er umiddelbar foran eller efter
 en Helligdag, bliver det Marked, som skulde holdes
 paa saadan Dag, at afholde i den næstfølgende Uge
 paa samme Dag, uden at denne Udsættelse maa for-
 anledige nogen Forandring i Henseende til de efter-
 følgende Markeder; 2) at det Krammarked, som for
 Hillerød hidtil har været ansat til næste Torsdag
 efter Paaske, herefter skal fastsættes til den 20de April,
 og det Krammarked, som hidtil er holdt i Frederiks-
 fund Tirsdagen i første Uge efter Paaske, herefter skal af-
 holdes sammesteds den 25de April; hvorimod det Hø-
 stemarked, som for Helsingør hidtil har været ansat

til 3de Tirsdag i Fasten, saavel som det Hestemarked, der i Roeskilde hidtil har været holdt Fredagen efter Paaske, herafter skulle nedlægges; 3) at det Marked, som hidtil er holdt i Roeskilde Tirsdagen efter den almindelige Bededag, herafter skal ansættes til 12te Mai; og 4) at disse Forandringer skulle tage Begyndelse fra Aaret 1830.

Hvilket herved kundgjøres til fornøden Efterretning for alle Vedkommende.

Blandede Efterretninger.

Det Kongelige Slesvig = Holsten = Lauenborgske Cancellie har forelagt Hans Majestæt en allerunderdanigst Beretning om det i Slesvig værende Døvsstumme-Instituts Tilstand og Fremgang i Aaret 1827, hvilkens Beretnings væsentligste Indhold er følgende *):

Antallet af Eleverne, der ved Slutningen af Aaret 1826 var 79, blev i 1827 Een mindre, da 9 Elever afgik og kun 8 optoges. Af de 10 allerede confirmerede Døvsstumme, som forsyrgedes i Institutet, afgik 4, og 2 indtraadte i Stedet, hvilkens Formindsfelse skete, fordi Forstanderen, paa Grund af den indskrænkede Plads, der ved forestaaende Bygningsarbejde for en Tid vilde blive end mere knap, troede at burde benytte den Leilighed, der tilbød sig, til at faae nogle af de ved Institutet forsyrgede vel anbragte ans

*) Af Beretningen for 1826 findes Extract i Coll. Tid. for 1827, Side 618 ff.

delsteds. Af 9 Elever, som confirmeredes i afvigte Aar, nemlig 7 Dreng og 2 Piger, ere allerede 5 Dreng blevne forsørgede paa en til deres Egener svarrende Maade, og desuden ere 2 i det foregaaende Aar confirmerede Elever, som dengang ikke kunde blive anbragte paa en passende Maade, nemlig 1 Dreng og 1 Pige, i sidstafvigte Aar begge blevne forsørgede ved Oprettelsen af et Bøverværksted. Sundhedstilstanden i Institutet blev i forrige Aar underkastet en haard Prøve, da Meslinger udbrød i Stiftelsen ved en der optagen nye Elev, og der tillige viste sig en Afart af den saakaldte Marskfeber. Det skyldes Doctor Mauchs Omhu og utrættelige Virksomhed at der ikke døde Nogen i Institutet, hverken af den ellers saa farlige Feber — af hvilken flere Personer døde i Nærheden af Institutet — eller af Meslinger, hvoraf 78 Elever paa samme Tid vare syge. Kun fire Elever lede endnu ved Aarets Udgang af Følgerne af Feberen, hvorimod Meslingerne vare forsvundne uden at efterlade noget for Sundheden skadeligt Spor. Iøvrigt ere to Elever døde i Institutet i f. A., nemlig en Pige af arvet Tæring og en Dreng af indvendige Bylder, som han havde før han kom i Stiftelsen. De ansførte Omstændigheder forstyrrede en Tid lang meget Elevernes intellectueller Dannelses; imidlertid søgte Lærerne senere at erstatte den tabte Tid ved at forsøge Underviisnings=Timerne. Underviisnings=Methoden i Institutet er i det væsentlige forbleven

den samme som hidtil, overensstemmende med det af afdøde Professor Pfingsten fra først af indførte og af Professor Hensen videre udførte System, der i flere Skrifter om Døvsomme-Underviisningen er erkjendt for hensigtsmæssigt; kun med den Forandring, der begyndtes i 1826 og i Løbet af forrige Aar har vlist sig hensigtsvarende, at Disciplene ere afdeelte i Klasser, og at Eleverne i de høiere Klasser tillige ere Repetenter for de lavere. Professor Hensen er ogsaa i det forløbne Aar virksomt understøttet i sine Bestræbelser for Elevernes intellectuelle og sædelige Dannelse ved den Embedsiver, som er udviist af Candidat Grauer, Hjælpe lærerne Dannebrogsmann Pauly og Gøttische og den døvsomme Lærerinde Huttmann. Ogsaa i afvigte Aar har Lærernes Virksomhed ikke indskrænket sig til de befalede 5 Underviisningstimer om Dagen, men Man er, ligesom i det foregaaende Aar, vedblevet med de extraordinaire Aftentimer. De fra den Valentinerske Stiftelse udgivne Præmier, af hvilke Directionen har uddeelt 22, have ogsaa i afvigte Aar været et virksomt Middel til at fremme Flid og intellectuel Dannelse. Forrige Aars Indtægt for Institutets Bibliothek er alene anvendt til at anskaffe saadanne Bøger, som tjene til dannende Underholdning for Eleverne, og desuden har Professor Hensen foræret til Bibliotheket flere i forrige Aar udfomne Bærker, der ere af Bigtighed for Lærerne.

Bed Siden af Elevernes egentlige Underviisning

er ogsaa i afvigte Aar draget Omsorg for deres le-
 gemlige Udvikling, og for at gjøre dem bekendte med
 borgerlige Haandteringer; og de i dette Diemed ind-
 førte Industrie-Anstalter have i afvigte Aar havt god
 Fremgang. 8 Elever ere underviste i at dreie, smede,
 støbe, lodde og snedkre, og ved deres Arbeide har Sels-
 kelsen i forrige Aar, istedetfor som i de foregaaende
 Aar at have Underbalance, havt en Gevinst af 14
 Rdlr. 19 ß. Bæveriet, som har beskæftiget 14 Ele-
 ver og allerede tidligere skaffet 37 Forsørgelse, har
 produceret henimod 2000 Alen Linned, Dretel og Klæde,
 samt 978 Fod Sprøitestanger af Hamp, og har lige-
 ledes givet et Overflud i Penge af 8 Rdlr. 81 ß., for-
 uden af over 90 Rdlr., for hvilke havees Værdi i
 Varebeholdninger. Bogtrykkeriet, der i afvigte Aar
 har beskæftiget 12 Døvsomme, har ved en Omsæt-
 ning af 17,527 Rdlr. 12 ß. givet ved Aarets Udgang
 en Gevinst af 320 Rdlr. Endelig er og Underviise-
 ning givet uafbrudt og med Held i Skræderprofes-
 sionen og i det af Professor Hensen i 1826 oprettede
 Skomagerværksted. Underviisningsanstalten for de
 døvsomme Piger har, navnlig forsaavidt Unde-
 vilningen i de grovere Arbeider betræffer, ved Pro-
 fessor Pfingtens Død lidt et Tab, der vanskeligen
 erstattes; den af den døvsomme Lærerinde Huttmann
 givne Undervisning i de finere Arbeider har derimod
 uafbrudt vlist sin Nytte.

Institutets Formue har faaet en Tilvæxt derved,

at Krucks og Morizes samlede Understøttelsesfond, hvoraf 3 Dødstimme nyde Understøttelse, er forøget med 21 Rdlr., og den Valentineriske Stiftelse ved Renteoverskud med 2080 Rdlr.

Efter at forestaaende Beretnings Indhold var Hans Majestæt allerunderdanigst foredraget, har Allerhøieste samme befaleet det Slesvig-Holsten-Lauenborgske Cancellie at tilkjendegive Institutets Bestyrer Hans Majestæts allerhøieste Tilfredshed med Bestyrelsen i forrige Aar.

I Overeensstemmelse med Cancelliets i en allerunderdanigst Forestilling fremsatte Forslag, som blev bifaldt ved allerhøieste Resolution, er den 8de August udfærdiget allerhøieste Rescripter til Besidderen af Grevskaabet Samsø og Ammanden over Holbeks Amt af følgende Indhold:

B. s. G. (B.)! Vort Danske Cancellie har allerunderdanigst andraget for Os, at de i den bestaaende Lovgivning hjemlede Regler, hvorefter adskillige Embedshandlinger paa de private Virker tilfalde de Herreredsbetjente, i hvis Jurisdiction slige Virker ere beliggende, ikke kunne finde Anvendelse med Hensyn til Herne Samsø og Thunø, da disse ikke henhøre under noget Herred, og altsaa ikke kunne betragtes liggende indensfor en Herredsfogeds Jurisdiction; ligesom og en væsentlig Grund, paa hvilke visse Jurisdictionshandlinger i private Virker ere forbeholdne

Herredsbetjentene, er uanvendelig med Hensyn til forebemeldte Der, efterdi det formedelt Localiteten snarere vilde blive en Byrde end en Fordeel for enhver Herredsfoged og Skriver der at skulle udføre bemeldte Forretninger. Vi give Dig derfor tilkjende, at Vi i Betragtning af de Os allerunderdanigst foredragne Omstændigheder, herved allernaadigst tillade, at alle de Jurisdictionshandlinger, der ellers paa private Virker ere forbeholdne Herredsbetjentene, maae paa Samsø og Thunø indtil videre overdrages Birkedommeren og Skriveren ved Samsø Birk.

Dermed skeer Vor Villie! Befalende Dig Gud!

Den 30te August er fra det Danske Cancellie afgaaet følgende Circulair-Skrivelse til samtlige Skole-Directioner i Danmark.

Det Kongelige General-Commissariats-Collegium har tilmeldt Cancelliet, at det har behaget Hans Majestæt Kongen, ved allerhøieste Resolution af 13de August 1826, allernaadigst at bestemme:

1) At i de Garnisoner, hvor der ingen Garnisonskoler ere oprettede, skal det være de til Militair-Etaten hørende Forældres Pligt, at udrede de Udgifter, som deres Børns Undervisning i de civile Skoler forarsage; og at kun, forsaavidt at deres Kaar ei tillade dem saadant, og Børnene isaafald ei kunne faaes anbragte i de saakaldte Friestkoler, maa

der i denne Henseende tilstaaes Forældrene nogen Understøttelse af Regimentskassen.

2) At en saadan Understøttelse skal bestemmes af Regimentschefen med Hensyn til Forældrenes Kaar og Antallet af deres Børn; men at den, for ei at blive alt for byrdefuld for den Kongelige Kasse, ikke maa overstige 3 Rbdlr. Sølv aarlig for ethvert Barn, der gaaer i Skoler eller Instituter.

Hvilken allerhøieste Resolution Cancelliet herved tjenstligst skulle tilmelde (Lit.) til behagelig Esterretning og fornøden Bekjendtgjørelse.

Ligeledes er den 2den September afslebet fra det Danske Cancellie afgaaet følgende Circulaire-Bekjendelse til samtlige Amtmænd, Land- og Søe-Krigscommissariater i Danmark:

Cancelliet har bragt i Erfaring, at det oftere er Tilfældet, at de Beslutninger, hvorved Sessionerne afgjøre, hvorvidt en Person, ifølge sin borgerlige Stilling, er værnepligtig eller ikke, ikke affattes i Form af en egentlig Kjendelse med Præmisses og Conclusion, men blot ved en simpel Bedtegning tilføres Røgsdrullen. Foranlediget heraf skulde Cancelliet herved tjenstligst melde, at Beslutninger af foranstøttede Slags, hvilke, efter deres Natur, kunne blive Gjenstand for Indankning til Høiesteret, stedse bør afgives i Form af Kjendelse, der bliver at indføre i Sessionensprotocollen, og hvoraf Udskrift, indeholdende

alt hvad der i Henseende til det paa kjendte Spørgsmaal er tilført Protocollen eller fremlagt for Sessjonen, udfærdiges til Brug ved Generalrevisionen, samt for det Tilfælde, at Sagen siden af de private Bedkommende eller af det Offentlige indankes for Høiestret.

Endvidere er den 2den September sidstleden fra det Danske Cancellie afgaaet følgende Circulaire. Skrivelse til samtlige Amtmænd i Danmark:

Cancelliet er blevet opmærksom paa, at Forordningen af 12te Martii 1828, forsaavidt den paabyder, at Kjendelser eller Foreninger, hvorved Tiendesvederlag er blevet bestemt, skulle tinglæses og derefter opbevares i Stiftsarchivet, af Enkelt misforstaaes saaledes, at den Afskrift, der i saa Henseende skal meddeles, skal, som en Act, indeholde alle de Forhandlinger, der ere gaaede forud for Tiendebestemmelsen, saavel som de derunder fremlagte Documenter. Uagtet nu Forordningen aldeles ingen Hjemmel indeholder for denne Mening, hvortilmod den alene foreskriver Kjendelsernes og Foreningernes Tinglæsning og Opbevaring i Stiftsarchivet, ligesom dens Niemed heller ingenlunde fordrer samtlige Forhandlingers og Documenters Indlemmelse i den Afskrift, der i saa Henseende skal meddeles, hvilket vilde medføre en unyttig Vidtløftighed og Udgift, saa har Man dog, for at forebygge en Misforstaaelse, der muligen kan findes hos flere, ikke villet undlade at anmode (Tit.)

om at gjøre Tiende-Commissionen i det Dem betroede Amt opmærksom paa, at bemeldte Afskrifter ei bør indeholde mere, end selve den endelige Tiendebestemmelse ved Forening eller Kjendelse, i Forbindelse med hvad der af det Foregaaende maatte være nødvendigt til Foreningens eller Kjendelsens Forstaaelse og Anvendelse, in specie for med Bestemthed at vide, hvilke de Tiendomme ere, hvorfor Tiendevederlaget er fastsat, samt disses Skyldsetning, og at som Følge heraf ingen Godtgjorelse kan ventes, forsaavidt Afskrifterne ere gjorte vldtløstigere.

Fortsettelse af Efterretningerne om ledige geistlige Embeders Indtægter og de derpaa hvilende Byrder.

(See Coll. Tid. for d. A. No. 50, Side 694).

442) Ruuberg og Maarup Sognekald i Aalborg Stift er, efter gammel Angivelse, anslaaet til 125 Rbdlr., og har nu følgende Indtægter: 1) Præste-Tienden af begge Sognes 59 Edr. 3 Skpr. 3 Sdr. 2 Alb. Hartkorn tilligemed Konge-Tienden af Ruuberg Sogn udgjør i alt 42 Edr. 4 Skpr. Rug, 42 Edr. 4 Skpr. Byg, 20 Edr. Havre, og i Penge 11 Rbdlr.; 2) Qvægttende og Smaarente 25 à 28 Rbdlr.; 3) Renter af tvende Capitaler til Beløb i alt 2200 Rbdlr. er 88 Rbdlr.; 4) en Veirmølle, hvis Wortforpagtning har givet 20 Edr. Rug og 20 Edr. Byg; 5) Offer og Accidentser omtrent 60 Rbdlr.; 6) Landgilde af en bortsolgt Annergaard 4 Edr. Byg; 7)

Præstegaarden staaer for 1 Td. 7 Skpr. 3 Fdkr. 1 Alb. frit og 2 Skpr. 1 Alb. usrit Hartkorn, med et Areal af over 200 Tdr. Land, hvorpaa findes tvende Afbygger-Huse, som svare i Landgilde 7 Rbdlr. 2 Mk., samt 1 Td. Rug og 2 Tdr. Byg. Rytterhest holdes ikke. Kaldet er blandt dem, som ere forundte særdeles Lettelse i Skatter.

443) Borgod og Nørre-Vium Sognes fald i Ribe Stift, tilforn anslaaet til 200 Rbdlr., har nu følgende Indtægter: 1) Korntienden af begge Sognes 312 Tdr. 1 Skp. 1 Fdkr. Hartkorn, giver 74 Tdr. 3 Skpr. 2 Fdkr. Rug og 2 Tdr. 2 Skpr. Byg; 2) Qvægtienden 4 Rbdlr. Sølv; 3) Smaa-redsel 3 Lpd. Smør, 3 Lpd. Ost; 4) Offer og Accedentser omtrent 100 Rbdlr.; 5) Præstegaarden staaer for Hartkorn 8 Tdr. 2 Fdkr. 2 Alb. Ager og Eng og 4 Skpr. 2 Fdkr. 2 Alb. Eng til Vilm og Brød; 6) Annergaarden af Hartkorn 6 Tdr. 1 Skp. 1 Fdkr. 1 Alb. yder aarlig 12 Lpd. Smør, 4 Spandage og 6 Gangdage.

444) Bregninge og Vjergsted Sognes fald, efter den gamle Angivelse 440 Rbdlr., har i Aaret 1827 havt følgende Indtægter: 1) For Tienden 30 Tdr. 6 $\frac{1}{2}$ Skp. Rug, 368 Tdr. 5 $\frac{1}{2}$ Skp. Byg 26 Tdr. 6 Skpr. Havre; 2) Refusion af Lerchensborg 47 Rbdlr. 8 β . Sølv; 3) Af Brændeudvinding 75 Rbdlr. 4 Mk. Sedler; 4) For Qvægtienden 42 Rbdlr. 5 Mk. 2 β . Sølv, og 29 Læs Tørv (anslaede til 19 Rbdlr. 2 Mk.); 5) 77 Stkr. Gæs, 140 Høns,

70 Sneise Vg, 670 Pd. Ost; 6) Lede af et Præstes faldet tilhørende Huds 10 Rbdlr. Sølv; 7) 10 Læs Gjørseludvitsning anslaaet til 5 Rbdlr.; 8) Offer og Accidentser 220 Rbdlr.; 9) Præstegaardens Hartkorn er 4 Edr. 2 Skpr. 2 Fdr. $\frac{1}{2}$ Alb.; see isvrigt Collegial=Lidenden for f. N. No. 54.

445) Det residerende Capellanie til Brue Kirke i Aalborg og Annexet Sønder = Tranders, er tilforn anslaaet til 396 Rbdlr. Dets Indtægter ere nu opgivne saaledes: A) Sønder-Tranders, 1) Præstekornstjenden af Sognets 157 Edr. Hartkorn, er 21 Edr. Rug, 76 Edr. Byg og 64 Edr. Havre; 2) Smaasredsel 13 Rbdlr.; 3) Offer og Accidentser 50 Rbdlr. B) Det residerende Capellanie, 1) en tredie Deel af Accidentser ved Bryllupper, Varnedaab og Kirkegangs Roner, samt af det militaire Offer 120 Rbdlr.; 2) Præsteløn 60 Rbdlr.; 3) Jordspaakastelse og Tilfølgelse, samt Confirmationsoffer 150 Rbdlr.; 4) Høltidsoffer 250 Rbdlr.; 5) Høusleiehjelp af Kirken 24 Rbdlr. Paa Embedet hviler Enkepension. Præsten er selv pligtig at besøge sig til Annexet.

446) Skallerup og Venneberg Sognes Fald i Aalborg Stift er tilforn anslaaet til 330 Rbdlr., og har nu følgende Indtægter: 1) Korntjenden af begge Sognes 342 Edr. 7 Skpr. Hartkorn er 84 Edr. $6\frac{1}{2}$ Skp. Rug, 96 Edr. 8 Skpr. Byg og 83 Edr. Havre; 2) alle tre Tiender af Annergaardens 16 Edr. Hartkorn, 9 Edr. Rug, 10 Edr. 2 Skpr. Byg og 4 Edr. Havre; 3) Landgildepeng 34

Rbdlr. Sølv; 4) Qvægelienden af begge Sogne, 16 Rbdlr.; 5) Smaarente 21 Lpd. 7 Pd. Ost, 24 Ol Eg; 6) Offer og Accidentser 150 Rbdlr.; 7) Præstegaarden staaer for Hartkorn 6 Edr. 6 Skpr. 2 Alb. med Areal af omtrent 100 Edr. Land. Paa Embedet hviler Enkepension og en Gjæld af 800 Rbdlr. Sølv.

(Fortsættes).

Ledige Embeder.

Under det danske Cancellie: Hæffelager Sognekald i Fyens Stift, 370 Rbdlr. Ved allerhøieste Resolution af 26de April 1817 er Præste-Korn- og Qvæg-Lienden af 108 Edr. 8 Skpr. 2 Fdke $\frac{1}{2}$ Alb. Hartkorn henlagt til Amtsprovsternes Lønningsfond. — Hagested og Gislinge Sognekald i Sjællands Stift, 390 Rbd. — Sognekaldet i Kjøbstaden Assens og for Kjørum Menighed i Fyens Stift, 550 Rbd. Til den i Nagde entledigede Sognepræst Hornsyld svares i aarlig Pension af Embedet 24 Edr. Rug, 60 Edr. Byg og 30 Edr. Havre, betalte efter hvert Aars Capitelstart, samt Renterne af en Kaldet tilhørende Capital, stor 6010 Sølv; derimod er Embedet, som Bidrag til Pensionen, tilstaaet 200 Rbdlr. Sølv aarlig indtil Udgangen af Aaret 1830. — Glenstrup Sognekald i Aarhus Stift, 264 Rbdlr.

Under Generalkoldkammer- og Commerce-Collegiet: Et Consumtions-Controleur-Embedet ved Portene i Kjøbenhavn.

Befordringer og Ufgang.

Under det danske Cancellie: Den 29de Aus

gust er Bysfoged i Thisted og Herredsfoged i Hillerød og Hundborg Herreder, Krigsassessor J. Likhøft, beskikket til virkelig Cancelleraad. Den 3die September, Cand. theol. H. J. Potte til personel Capellan for Flemtøse Menighed i Fyen. Den 10de, Cand. juris og Volontair under Admiralitets- og Commissionsariats Collegiet, P. T. Kellersen, til Secretair og Regnskabsfører under Directionen for Almue- og Borger-skolevæsenet. Den 12te, Conferenceraad E. B. Brorson, Ridder af Dannebrogen, efter Ansøgning entlediget i Raade og med Pension fra sit Embede som Assessor i Høiesteret; Sognepræst for Glenstrup Menighed i Aarhus Stift, O. Lund, beskikket til Sognepræst for Skullerup og Refsvindinge Menigheder i Fyen; personel Capellan for Ølstykke Menighed i Sjælland, H. M. Feld, til Sognepræst for Torslev og Svenstrup Menigheder i Aalborg Stift; Cand. theol. J. E. Sommerup til Sognepræst for Ring og Seuling Menigheden i Aarhus Stift. Den 14de, Professor ordinarus i Anatomien ved Kjøbenhavns Universitet, Dr. med. C. F. Schumacher, Ridder af Dannebrogen, til virkelig Statsraad.

Under Generaltoldkammer- og Commerces Collegiet: Den 12te August er Cand. juris A. E. Manthey beskikket til Secretair ved det Kongelige Raad i Frederiksnagor, og Cand. juris C. Tiemroth og Copiist J. F. Eiler til Fuldmægtige ved Gouvernementet i Tranquebar.

Collegial=Lidende.

Med kongeligt allernaadigt Privilegium.

No. 53. Den 27de September 1828.

Trykt i det Kongl. Baisenh. Bogtrykkerie af E. F. Schubart.

Undertegnede ere Redactører, Forlæggere og Udgivere af
denne Tidende:

Peter Johan Monrad, Anders Sandse Ørsted,
Deputerede i det kongelige danske Cancellie.

L o v g i v n i n g.

Nogle Mænd, som have forenet sig om at oprette en Sparekasse for Falsters og Fetsø Værker samt Kjøbstæderne Nyekjøbing og Stubbekjøbing, anholder i et i den Anledning til Cancelliet indgivet Andragende blandt andet om, at Bestemmelserne i den ved Placat af 24de April s. A. kundgjorte allerhøieste Resolution af 11te s. M. *) for den Kjøbenhavnske Sparerkasse, angaaende Indkaldelsen af Ihændehavere af bortkomne Contrabøger for Indskud til Sparekassen, ogsaa maatte blive anvendelige paa den Falsterste. Da de Grunde, paa hvilke hine Bestemmelser ere byggede **),

*) See Coll. Tid. for 1827, Side 329—334.

**) Da disse udførligen ere anførte paa ovennævnte Sted, henvises hertil.

af Cancelliet formeentes at være anvendelige ikke blot paa den Falsterke Sparekasse, men overhovedet paa de mange Instituter af denne Bessaffenhed, der i den senere Tid ere oprettede, saa fandt Collegiet sig foranlediget til at andrage paa, at den nævnte allerhøieste Resolution maatte gjøres gjeldende i Henseende til alle andre Sparekasser, dog naturligvis med den Modification, at Indkaldelsen, foruden at indrykkes i Statstidenden, bekjendtgjøres i den Avis, hvori offentlige Bekjendtgjørelser for Provindsen eller Stiftet ellers blive at indføre. Det behagede Hans Majestæt allernaadigst at bisalde dette, og der er derefter den 16de September udkommet følgende Cancellies Placat:

”Ligesom Hans Majestæt Kongen, ved allerhøieste Resolution af 11te April s. A., der ved dette Collegii Placat af 24de s. M. er bragt til almindelig Kundskab, har fritaget de Interessenter i den for Kjøbenhavn og sammes Omegn oprettede Sparekasse, hvis Contrabøger ved bemeldte Kasse maatte bortkomme, for derpaa at søge Modificationssdom, og derimod foreskrevet en anden Fremgangsmaade, hvorved samme Niemed med mindre Ophold og Bekostninger kan opnaaes, saaledes har det og, i Lighed hermed, behaget Allerhøiestsamme under 3die d. M., til Bedste for Interessenterne i de Sparekasser, som uden for Kjøbenhavn ere oprettede eller maatte oprettes med Tilladelse til at benytte Contrabøger i Stedet for

Gjeldsbreve paa stemplet Papir, allernaadigst at fastsætte, at Bestyrelsen for enhver saadan Sparekasse skal være bemyndiget til, naar nogen for Indskud til Kassen meddeelt Contrabog bortkommer, ved Bekjendtgjørelse, som 3 Gange efter hinanden indføres i Statstidenden og den Avis, hvori offentlige Bekjendtgjørelser for Provindsen eller Stiftet ellers blive at indføre, med 12 Ugers Børsel at indkalde Ihændehaveren af en saadan Contrabog, og hvis ingen melder sig inden saadant Børsels Udlob, at udbetale Summen til den paagjældende Interessent, hvem Contrabogen er meddeelt, uden at nogen tredje Mand, til hvem Contrabogen maatte være overdraget, derfor kan have nogen Tiltale til bemeldte Kasse."

Hvilket herved kundgøres til forordnede Efterretning for alle Vedkommende.

Da den anden Afdeling af Borgervæbningen i Horsens ikke har været anderledes dresseret end i andre Byer, hvori den ifølge Placaten af 20de Februar 1822 er ophævet, og der saaledes ikke syntes at være særdeles Grunde for dens Vedblivelse i Horsens, ansøgte Borgemeesteren sammesteds paa at bemeldte Afdeling maatte ophæves og Mandskabet anvendes til at forstærke deels Brandcorpset, deels Jægercorpset og Borgervæbningens 1ste Afdeling, hvilket ogsaa Stads-hauptmanden i Horsens var enig i at tilraade. Over-

svirigheden fandt Forslaget gunnligt, da det for Byen saa vigtige Brandcorps derved kan gives en længe ønsket Udvidelse, ligesom Forandringen og, da Øvelserne for dette Corps ere færre end det er nødvendigt for 2den Afdeling, naar denne skal være nogenlunde vel exerceret, vil medføre den Fordeel, at færre Hænder undrages fra Arbejde i den, om end korte, Tid, hvori Baabensøvelserne vare. Da imidlertid Brandcorpsset vil kunne erholde mere end tilstrækkelig Forstærkning ved Ophævelsen af Borgervæbningens 2den Afdeling, der bestaaer af 58 Mand, og da det hidtil i Horsens bestaaende Jægercorps er fortrinlig exerceret, monderet og bevæbnet, samt bestaaer af unge Borgere, Contolrister og Kjøbmandskarle, og altid let vil finde en frivillig Tilgang, formeente Amtmanden, at dette Corpses Eyrke ved denne Leilighed kunde søges udvidet, og dets Medlemmer, ligesom hidtil, fritages for Ansættelse ved Brandcorpsset og første Afdeling, uagtet de ifølge deres Borgerskab egentlig henhøre under samme, dog at de blive pligtige i Tilfælde af brandstilfælde og naar Politiet forlanger Assistance, at gjøre militær Tjeneste til Ordens Vedligeholdelse. Cancelliet fandt sig foranlediget til at anbefale Oversvirighedens saaledes fremsatte Forslag, der ogsaa er overeensstemmende med hvad der under lignende Omstændigheder blev ved allerhøieste Resolution af 11te Julli f. A., kundgjort ved Cancellie-Placat af 7de August næstefter *), befalet med Hensyn til Borgere

*) See Coll. Tid. for 1827, Side 633—34.

væbningens 2den Afdeling i Odense, og nedlagde desangaaende allerunderdanigst Forestilling. Efterat Hans Majestæt herpaa har afgivet allerhøieste Resolution, er den 16de September udkommet følgende Cancellies Placat:

"Det har behaget Hans Majestæt Kongen under 10de d. M. allernaadigst at resolve: "at den anden Afdeling af Borgervæbningen i Horsens maa ophæves, og at det Mandskab, som hidtil har hørt under samme, ansættes ved Brandcorpsen, saaledes at det dog skal være dem af bemeldte Mandskab, der ville anskaffe sig den for det i Horsens bestaaende Jægercorps reglementerede Uniform, Armatur og Lædertøi, tilladt at indtræde i sidstnævnte Corps saalænge sammes Styrke ikke overstiger 50 Mand (Officerer, Underofficerer og Spillemænd uberegne), samt at det paalægges benævnte Jægercorpses Medlemmer, uagtet de, som hidtil, ere fritagne for egentlig Tjeneste ved Brandcorpsen, dog i Tilfælde af Ildbrands-Tilfælde at afgive Posier, forstærke Redningsmandskabet, og, naar Politiet forlanger sammes Assistance til Ordens Bedligholdelse, da uvægerligen at afgive saadan og følge de Forskrifter, hvilke Politiet i saa Fald giver."

Denne allerhøieste Resolution kundgjøres her ved til alle Vedkommendes Efterretning og allerunderdanigste Efterlevelse.

Den 28de September sidstleden er fra det Kongelige Danske Cancellie udkommet følgende Placat:

Hans Majestæt har, med Hensyn til Deres Kongelige Høiheder Prindsesse Wilhelmine Marias og Prinds Frederik Carl Christlans forestaaende høie Formælingsfest, ved allerhøieste Resolution af 17de d. M. allernaadigst befalet: "at den forestaaende Skiftetid for Tjenestetyende i Kjøbenhavn og det øvrige Sjælland skal udsættes fra 1ste November til Fredagen den 7de s. M., dog uden at saadant skal have nogen Indflydelse paa Afregningen imellem Huusbonde og Tyende."

Hvilket herved kundgjøres til fornøden Efterretning for alle Bedkommende.

Igjennem det Kongelige Rentekammer er den 29de August sidstleden emaneret følgende allerhøieste Placat for Hertugdømmene Slesvig og Holsten:

Vi Frederik den Sjette, af Guds Naade Konge til Danmark, ic. ic. Gjøre pitterligt: Ligesom Vi, under de for Landbruget ugunstige Omstændigheder, ved Vor allernaadigste Placat af 2den September 1825, have bevilget Besidderne af Landeindomme i Vore Hertugdømmer Slesvig og Holsten en aarlig Estergivelse i Skatterne til Beløb af 200,000 Rbdlr. i 3 Aar, saaledes ville Vi, endnu for 3 Aar, allernaadigst tilstaae den samme Estergivelse.

Vi vilde derfor i den ved Forordningen af 9de Julii 1813 consoliderede Skat af Besiddelse, Nytte og Brug, foruden den Estergivelse af 25 pCt. eller 10 Rbf. af hvert 100 Rbdlr. af Jordernes Taxationsværdie, som ved Vor allerhøieste Placat af 23de April d. A. for indeværende, ligesom for de forløbne Aar siden 1817, allernaadigst er tilstaaet, endvidere for 3 Aar, fra 1ste Julii d. A. af at regne, allernaadigst have bevilget en Estergivelse af 25 pCt. eller 10 Rbf. af hvert 100 Rbdlr. af Jordernes taxerede Værdie.

Ihenseende til hvad af denne Estergivelse skal komme Forpagterne til Gode, ligesom og hvorvidt Besidderne og de, som have Nyttens og Brugen, skulle deeltage i samme, og endeligen, hvad Oppebørselen angaaer, da skulle iøvrigt ogsaa ved denne Estergivelse i 3 Aar de nærmere Bestemmelser, som Placaten af 24de April 1817 indeholder, træde i Kraft.

Imidlertid er det derhos Vor allerhøieste Villie, at de, som have paadraget sig Restancer i Skatter og Afgifter til Vor Kasse, skulle i samme erlægge Beløbet af disse 25 pCt. i de fornævnte 3 Aar som et Afdrag, der affrives dem paa deres Restancer, og bliver det derhos Vort Rentekammer forbeholden, efter Omstændighederne, at fastsætte billige Terminer til de øvrige Restancers Afbetaling.

Hvorefter alle Vedkommende sig allerunderdanigst have at rette.

Den 10de September sidstleden er igjennem det Kongelige Rentekammer emaneret følgende allerhøieste Placat for Hertugdømmene Slesvig og Holsten.

Vi Frederik den Sjette, af Guds Naade Konge til Danmark, &c. &c. Gjøre vitterligt: At Vi for Aaret 1829, som sædvanligen, have anordnet den aarlige Udskrivning af Magasinkorn, Høe og Halm af de Districter i Hertugdømmerne Slesvig og Holsten, som hidindtil have leveret samme, med een Tønde Rug og een Tønde Havre af hver Plov, tilligemed to Læs Høe og to Læs Halm af hver Plov i Marsken, og eet og et halvt Læs Høe og eet og et halvt Læs Halm i Geestdistricterne, hvert Læs Høe à 600 Pund og hvert Læs Halm à 480 Pund dansk Vægt, saaledes at de udfrevne Quantiteter ei skulle leveres strax, men indtil nærmere Ordre opbevares in natura hos Undersaatterne.

Eh! byde og befale Vi alle Vore Undersaatter, som til den anordnede Leverance ere pligtige, at holde de herved udfrevne Magasinkorn- og Fourage-Quantiteter i Beredskab, fra 1ste November d. N. af, for at kunne levere samme, saasnart det forlanges. Og ligesom det er Vor Villie, at Rentekammeret skal paa see denne Vor Befalings Efterlevelse, saa kunne og de, som ved Estersyn skulde findes ei at have det anordnede Korn- og Fourage-Quantum i Beredskab, vente at blive paalagt det Dobbelttes Aflevering uden Godtgjørelse.

Den herved udfrevne Rug, Havre, Høe og Halm, hvis Aflevering in natura i Aaret 1829 et maatte findes nødvendig, skal betales i Penge til en Pris, som i sin Tid nærmere vil blive bestemt. Og befales herved tillige, at de Korn- og Fourage-Quantiteter af Udflytningen pro 1828, hvis Leverance in natura indtil 1ste November d. A. ei er bleven requireret, skulle betales med følgende Priser: en Tønde Rug med 4 Rbdlr., en Tønde Havre med 2 Rbdlr., et Læs Høe med $3\frac{1}{2}$ Rbdlr., et Læs Halm med 2 Rbdlr., som inden dette Aars Udgang, under Evang af Execution, erlægges til vedkommende Oppebørselsbetjente.

Hvorefter alle Vedkommende sig allerunderdanigst have at rette.

Blandede Efterretninger.

Af den i Overensstemmelse med det Kongelige aabne Brev af 6te April 1818 til Kvartalscoursens Bestemmelse anordnede bestandige Committee er den Cours, hvorefter Rigsbanksedler i October, November og December Maaneder 1828 skulle modtages i alle de Sølobetalinger, der efter allerhøistbemeldte aabne Brev kunne afgjøres med Rigsbanksedler, bestemt til $212\frac{1}{2}$ imod 100 Species eller 200 Rbdlr. Sølv, saa at 1 Rbdlr. Sølv i alle foranstøede Tilfælde kan betales med 1 Rbdlr. 6 s. i Rigsbanksedler og Tegn.

Herom er under 20de September udfærdiget en Cancellis-Placat.

Den 19de August sidstleden er fra det Danske Cancellie afgaaet følgende Circulair-Skrivelse til samtlige Land- og Sø-Krigscommissairer i Danmark.

Da Landmilicesfondet tilhører hele Staten og staaer under Hans Majestæts egen allerhøieste Befaling, har Cancelliet fundet, at Forordningen af 19de December 1821 bør anvendes til Fordeel for bemeldte Fond, og at, som Følge heraf, Land- og Sø-Krigscommissairerne, der oppebære Fondets Indtægter, forsaavidt maae være de Regter underkastede, som are foreskrevne deels ved den allerhøieste Resolution af 17de August 1821, bekjendtgjort ved Cancelliets Placat af 13de September næstsefter, deels ved ovennævnte Forordning selv. Efterat Cancelliet derfor har brevvevlet med det Kongelige General-Commissariats-Collegium, igjennem hvilket Collegium de ovennævnte Embedsmænds Bestallinger udfærdiges, skulde Man, ved at underrette (Ett.) om det Ovenstaaende, herved tjenstlig anmode Dem om behageligst at lade den Dem som Lands og Søkrigscommissair meddeelte Bestalling tinglæse, saavel ved det Børneting, hvorunder De personligen henhører, som ved den eller de Jurisdictioner, under hvilke De enten allerede har eller i Tiden maatte erholde urørligt Gods; og maa Man derhos anmode

Dem om derefter behageligst hertil at Indsende Attest fra vedkommende Rettensbetjent om at saadan Tinglæsning er skeet, hvilken Attest bør meddeles gratis, ligesom Tinglæsningen og Protocollationen ligeledes bør foregaae og Paategning derom gives Bestallingen uden Betaling.

Den 10de September er afgaaet følgende allerhøieste Rescript til Biskoppen over Sjællands Stift.

B. s. B. I. Da Os af Vort Danske Cancellie alseruiberdanigst et foredraget et indgivet Forslag til et Regulativ for Præsternes Embedsforretninger ved Vor Frue Kirke i Vort Kongelige Residerestad Kjøbenhavn, saa ville Vi, efter allernaadigst. at have overveiet denne Sag med samtlige dens Omstændigheder og Din derover afgivne Erklæring, herved allernaadigst have følgende Punkter fastsatte, som Regler for Embedsforretningernes Besørgelse af Præsterne ved bemeldte Vor Frue Kirke.

1) Det skal tilfalde Sognepræsten at prædike til Høimesse hver anden Søndag eller Helligdag, skifteviis med de residerende Capellaner, saaledes at af 4 paa hinanden følgende Høimesseprædikener paa Søndag eller Helligdage Sognepræsten besørger den 1ste Høimesseprædiken, første residerende Capellan den 2den, Sognepræsten igjen den 3die og anden residerende Capellan den 4de. Dog tilfalder Høimesseprædiken

paa 1ste Jule-, 1ste Paaske- og 1ste Pintsedag samt Nytaarsdag, og paa Festsdage, som ved en eller anden overordentlig Leilighed maatte paabydes, altid Sognepræsten, uden Hensyn til den ovenansførte Prædike-tour; ligesom og Høimessesprædiken paa 2den Jule-, 2den Paaske- og 2den Pintsedag tilfalder Capellanerne, indbyrdes afveklende, at forrette.

2) Froprædiken, Tolvprædiken paa den almindelige Bededag og Aftensang tilfalder det ordentligvittige tvende Capellaner at forrette skiftevis; dog at Froprædiken tilfalder Sognepræsten de Søn- eller Helligdage, paa hvilken det tilfalder en af Capellanerne at prædike til Høimesse.

3) Fasteprædikenerne tilfalde samtlige Sognepræsten.

4) Messen saavel paa Søn- og Helligdage til Høimesse, som ved Communion om Onsdag og Fredag, forrettes af begge Capellaner skiftevis; dog tilkommer det Sognepræsten at messe de 3 første Høitidsdage.

5) Sognepræsten uddeler altid Brødet ved Communionen, og den af Capellanerne, der forretter Messen, Vinen.

6) Ved Præste-Ordinationer forrette Capellanerne skiftevis Skriftemaalet med Ordinandi, Messen og Intimationen.

7) Capellanerne forrette skiftevis hver Uge de Brudevielser, som holdes i Kirken efter Tillysning;

hvorimod det tilfalder Sognepræsten at forrette de Brudevitelser, som finde Sted uden Tillysning.

8) Sognepræsten tilfalder det stedse at forrette Daaben og dens Stadfæstelse i Kirken, hvorimod det i Henseende til Hjemmedaab forbliver ved Forordningen af 30te Marts d. A. S. 7.

9) Med Hensyn til Confirmationen bliver Rescriptet af 28de Marts 1804 fremdeles Reglen, saa at, foruden de anordnede Confirmations; Søndage, den næstfølgende Onsdag og Fredag anvendes til Confirmationen, og Sognepræsten saavel som begge Capellanerne efter Omgang skiftes til at confirmere paa enhver af de nævnte Dage; hvorhos den Præst, som det, i Medhold heraf, tilfalder at forrette Confirmationen om Søndagen, ogsaa forretter Prædike-tjenesten samme Dag, hvilken Prædiken altsaa og bliver udenfor den i §. 1 foreskrevne almindelige Omgangstour.

10) Til at besørge Jordspaakastelse i Huus og paa Kirkegaard har hver af Kirkens 3 Præster sin Maaned efter Omgang; Sognepræsten nemlig November, Februar, Marts og August Maaneder; første residerende Capellan, December, Marts, Junii og September Maaneder, og anden residerende Capellan Januar, April, Julii og October Maaneder.

Derefter Du Dig allerunderdanigst haver at rette og Bedkommende saadant til Efterretning at tilkjendegive.

Da der ikke forhen har været indgivet fuldstændig Beretning om Folkemængden paa Færøerne, og den Ansørelse, som herom findes i forskjellige statistiske Skrifter, er usiagtig, har Amtmanden over Færøerne tilskillet Cancelliet følgende specificerede Fortegnelse over Folkemængden paa Færøerne ved Udgangen af Aaret 1827.

Øyler.	Samlet Tal af begge Kjøn.	deraf		deriblandt un- der 15 Aar.	
		Mands- kjøn.	Qvins- kjøn.	Mands- kjøn.	Qvins- kjøn.
1. Strømøe:					
a) Thorshavne	689	316	373	130	123
b) Sydstrømøe	508	272	236	92	68
c) Nordstrømøe	865	424	441	178	169
	2062	1012	1050	400	360
2. Østerøe .	1480	759	721	290	250
3. Nordøe .	798	402	396	143	121
4. Vaagøe .	561	278	283	83	82
5. Sandøe .	476	250	226	70	61
6. Suderøe .	959	512	447	201	141
Summa:	6336	3213	3123	1187	1021

Til Døvsomme-Institutet i Kjøbenhavn er af afdøde Oberst Feldtmann legeret 500 Rbdlr. r. Sølv, og af afdøde Frue Charlotte Cathrine Rodenberg, Enke efter forhen afdøde Major Rodenberg, 500 Rbdlr. Sedler, hvilke Summe, der af Bedkommende ere indbetalt, Cancelliet har foranstaltet anbragt i Kongelige Obligationer.

Hans Majestæt har allernaadigst behaget den 2den September at bemaade Sander og Synsmand J. C. Duus i Bisbøpe under Sønderborg Amt med Danærbrogsmændenes Hæderstegn.

Fortsettelse af Efterretningerne om ledige geistlige Embeders Indtægter og de derpaa hylende Byrder.

(See Coll. Tid. for d. K. No. 51 og 52 Side 727).

447) Hesselager Sognekald i Syens Stift, som tilforn er anslaaet til 370 Rbdlr., har følgende Indtægter: 1) Tienden af Sognets Hartkorn, som (foruden de til Amtsprovsternes Lønningsfond henlagte 108 Edr. 3 Skpr. 2 Fdkr. $\frac{1}{2}$ Alb.) udgjør 488 Edr. 3 Skpr. 3 Fdkr. $\frac{1}{2}$ Alb., afgiver omtrent 77 Edr. Rug, 78 $\frac{1}{2}$ Ed. Byg og 106 Edr. Havre; 2) Ensaatedelsstienden er 4 Edr. 3 Skpr. 1 Fdkr. Byg; 3) Resuktion for Vælgforntienden omtrent 11 Edr. Havre; 4) Drægtienden omtrent 20 Rbdlr.; 5) St. Hansrente omtrent 16 Rbdlr.; 6) Offer og Accidents fer 120 à 130 Rbdlr.; 7) Leien af de til Præstegaarden hørende Huse 20 Rbdlr.; 8) Præstegaarden staaer for Hartkorn 9 Edr. 2 Skpr. 3 Fdkr. 2 Alb. med et Areal af 66 Edr. Land.

(Fortsettes).

Ledige Embeder.

Under det danske Cancellie: Hornum, Flelsborg og Hylleberg Sognekald i Viborg Stift, 250 Rbdlr. — Bindblæs og Dalbyeover Sognekald i Aar-

huus Stift, 310 Rbdlr. — Hedensted og Dalbye Sognekald i Aarhus Stift, 267 Rbdlr. — Sognekaldet for Kallundborg Kjøbstæd, 440 Rbdlr. — Personel=Caspellantet hos Amtsprovsten for Flessum m. fl. Herreder i Aalborg Amt, 200 Rbdlr. Sølv foruden fri Kost, Logie, Badst, Brænde og Lys i Amtsprovstens Huus.

Befordringer og Afgang.

Under det danske Cancellie: Den 17de September er Kammerjunker M. P. E. S. v. Schmidten beskikket til Byefoged i Rudkjøbing og Herredsfoged i Nørre- og Sønder-Herreder paa Langeland; Virefedommer og Virekskriver paa Amager, Politie-Assistent J. E. v. Osten, til Cancellieraad; Fuldmægtig ved Kjøbenhavns Politieret og Politiets øvrige Forretninger, Politiesecretair J. E. Larsen, til Politie-Assistent i Frimands-, Klædeboer-, St. Annæ- Vester-, Kjøbmager-, Rosenborg- og Nørre-Quarterer i Kjøbenhavn. Den 19de, Sognepræst for Hedensted og Dalbye Menigheder i Aarhus Stift, O. N. Rasm, til Sognepræst for Vallensbæk Menighed i Sjælland; Sognepræst for Vindblæs og Dalbyeover Menigheder i Aarhus Stift, N. E. T. Lange, til Sognepræst for Søbye og Heden Menigheder i Syen; Sognepræst for Hornum, Fleisborg og Hyllebjerg Menigheder i Viborg Stift, J. J. K. Løchte, til Sognepræst for Kollerup, Skræm og Hjortdahl's Menigheder i Aalborg Stift; Cand. theol. P. L. Husum til Sognepræst for Lomberg og Romb Menigheder i Ribe Stift.

Collegial=Lidende.

Med Kongelige allernaadigst Privilegium.

No. 54. Den 4de October 1828.

Trykt i det Kongl. Baisenh. Bogtrykkerie af C. F. Schubart.

Undertegnede ere Redacteurer, Forlaggere og Udgivere af
denne Tidende:

Peter Johan Monrad, Anders Sandse Ørsted,
Deputerede i det kongelige danske Cancellie.

Lovgivning.

Fra det Kongelige General=Soldkammer og Commerce-Collegium er den 25de September sidstleden udsærdiget følgende Placat for Hertugdømmene Slesvig og Holsteen.

Hans Majestæt Kongen har, ved allerhøjestse Resolution af 17de d. M., allernaadigst fastsat følgende Tariffbestemmelser:

Jern: Kunstarbeid eller Bijouterie, Varer af Jern 1 Pd. Indførsels Told, 48 β . Paraplyer og Parasoller à Abdlr. Indførsels Told, 20 β . Senep, malet 1 Pd. Indførsels Told, 16 β .

Skind: Kalve-, Faar- og Lammeskind, med eller uden Uld, tørre 1 Lpd. Udførsels Told, 28 β . saltede 1 Lpd. Udførsels Told, 14 β . For Uld i Valse eller Sække tilstaaes 5 pEt. i Thara.

Hvilket herved bekendtgjøres til Efterretning for alle Vedkommende.

Fra den Kongelige General-Postdirection er den 27de September sidstleden udfærdiget følgende Plakat:

Hans Majestæt Kongen har paa Generalpostdirectionens allerunderdanigste Forestilling under 19de d. M. allernaadigst behaget at bifalde: "at Vognmandstaxten for Danmark for paafølgende October, November og December Maaneder maa blive uforandret i Almindelighed, nemlig: for et Par Forspandsheste eller stemplet Postvogn med 2 Heste 5 Rtl. Sølv pr. Mill, og for en mindre Vogn med 2 Heste, eller enkelte Hest til Estafette eller Forspand 4 Rtl. 4 S. Sølv pr. Mill; men derimod nedsat for Viborg, Thisted og Hjørring Amter til respective 4 Rtl. 8 S. og 3 Rtl. 12 S. Sølv pr. Mill. Det er derhos allernaadigst bevilget, at Lejen af heele og halvslukkede Vogne skal være: for en Karet eller Vogn med heelt Fordæk 2 Rtl. Sølv pr. Mill, og for en Chaise, Blener- eller Offenbakkervogn med eller uden Ruf 1 Rtl. Sølv pr. Mill.

Hvilket herved kundgjøres til Efterretning og allerunderdanigst Esterlevelse for enhver Vedkommende.

Blandede Efterretninger.

Fra det Kongelige Danske Cancellie er den 27de September sidstleden afsaet følgende Circulair-Skriv-

velse til Kjøbenhavns Magistrat og samtlige Amtmænd, Grever og Baroner i Danmark.

Da det stundom er Tilfældet, at det i de Ulfkaar, hvorunder Ægtefolk tilstedes at leve separerede i Henseende til Bord og Seng, ei tydeligt bestemmes, om det Formue=Fællesskab, som Ægteskab ordentligviis medfører, derved, indtil Gjenforening maatte finde Sted, aldeles skal være ophævet, eller om de Bestemmelser, der træffes angaaende det fælleds Bøe, blot skulle være foreløbige Regler for dets Brug og Afbenyttelse under Separationen, og der, saavel naar der i sin Tid spørges om endelig Etklæmme, som i Tilfælde af den Enes Død under Separationen, kunne, i Mangel af slig nøagtig Bestemmelse, opstaae Tvivlsmaal, saa skulde Cancelliet ejensligst anmode (Tit.) om for Fremtiden, naar Separation i Henseende til Bord og Seng bevilges, at paasee, at der i foransførte Henseende træffes en tydelig Bestemmelse; hvorhos Man ikke skulde undlade at tilføie, at Man holder for, at det, for at undgaae Forviklinger, i Almindelighed vil være hensigtsmæssigt, ligesom det vel og i de fleste Tilfælde bedst vil stemme overeens med Parternes Villie, at Formue=Fællesskabet ved Separationen aldeles ophæves, hvilket dog naturligviis ei er til Hinder for, at det ved Ægtefolkernes Gjenforening uden videre paa ny træder i Kraft.

Ligeledes er under samme Dato fra Cancelliet afgaaet følgende Circulaire-Skrivelse til samtlige Amtmænd, Grever og Baroner i Danmark.

Da Cancelliet har bragt i Erfaring, at det undertiden indtræffer, at der ved Forbryderes Aflevering til Straffeanstalterne ikke medfølge fuldstændige Oplysninger om de Paagjældendes Hødested, Hjemstavn og vita anteacta m. v., saa skulde Man tjenstligst anmode (Lit.) om behageligen at paalægge vedkommende Retsbetjente i det Dem allernaadigst anfortroede Øvrigheds-District, naar en Forbryder efter endelig Dom affendes til en Straffeanstalt, nøie at iagttage de i Collegiets Circulaire af 30te September 1820 *) indeholdte og senere ved Circularer af 4de August 1821 **) og 19de October 1824 ***) indskærpede Forrifter.

Uagtet Forordningen af 6te August 1824 angaaende Rettergangsmaaden i mindre betydelige Sjeldsager ikke fritager for Brugen af stemplet Papir i deslige Sager, og det ikkun senere ved allerhøieste Resolution af 31te Januarii 1827, kundgjort ved Cancellie-Placat af 9de Februarii næstefter, er blevet tilladt, at de i hiin Forordnings §. 1 omhandlede Indkaldelser maae udstedes paa ustemplet Papir, havde

*) See Coll. Tid. for 1820, Side 733—734.

**) See Coll. Tid. for 1821, Side 546.

***) See Coll. Tid. for 1824, Side 667—668.

dog den Underdommer under tvende i Overensstemmelse med bemeldte Forordning behandlede Sager for: samt at iagttage, at de fremlagte Indlæg og Udskrifter af Justitsprotocollen vare skrevne paa stemplet Papir, ligesom og Acterne i begge Sager bleve givne beskrevne paa ustemplet Papir. Efterat i den Anledning den Kongelige Kasses Ret var bleven forbeholdt ved de af den Kongelige Lands-Overret samt Hof- og Stadsret, hvortil de nævnte Sager indankedes, afsagte Domme, og Anmeldelse derom var skeet til det Kongelige Rentekammer, har Kammeret, i Medfør af Forordningen af 25de Maii 1804 §. 30, ved Resolution dicteret Underdommeren en Mulct af 20 Rbd. Sølv for hans saaledes viste Efterladenhed.

For at de aarlige Beretninger om Ægtevælde, Fødte og Døde kunde blive nøiagtigere end de hidtil havde været, blev der ved Circular-Eskrivelse til samtlige Biskopper af 9de October 1827 *) foreskrevet et nyt Schema for disse Beretninger, hvorhos det blev fastsat, at Beretningerne skulde lægge det borgerlige Aar til Grund, istedetfor at de hidtil fra de fleste Steder havde været affattede efter Kirkeaaet. Ogsaa blev det fornødne fra Cancelliets Side foranstaltet, for at Beretningerne kunde blive fuldstændige, og indbefatte saavel Personer af de reformerte og catholske Menigheder, som af det mosaiske Troessamfund. Iøvrigt blev det tilkjendegivet Bedkommende,

*) See Coll. Tid. for 1827, Side 797—798.

at der ved Udgangen af 1827 maaatte indsendes dobbelte Lister over Brudevielser, Fødsler og Dødsfald, nemlig fra 1ste Adventsøndag 1826 til 1ste Januarii 1827 og fra 1ste Januarii 1827 til 31te December 1827. Efter de i Overeensstemmelse hermed til Cancelliet indkomne Beretninger er forfattet efterfølgende General=Tabeller A. og B. over Ægteviiede, Fødte og Døde i begge nysnævnte Tidsrum. Grunden til at Tabellen A. ikke omhandler Aarhus Stift, er at Biskoppen over dette Stift allerede tidligere havde indrettet sine Beretninger efter det borgerlige Aar, og at derfor ogsaa hans forhen indsendte Beregning for Aaret 1826 har indbefattet det i Tabellen omhandlede Tidsrum.

Det bemærkes isvrigt, at Antallet af Fødte og Døde i Kjøbenhavn paa de fra Kjøbenhavns Politie-kammer indsendte Lister for Tidsrummet fra 21de December 1826 til 21de December 1827 er opgivet til 85 Fødte og 235 Døde flere end i Tabellen B. Cancelliet har anmodet Biskoppen og Vice=Politiedirecteuren om at meddele Oplysning om Aarsagerne til denne Uovereensstemmelse, og det er derved befundet, at der, formedelst nogle Mangler i de af vedkommende Kirkebetjente indsendte Beretninger, blive 59 at tilføie det paa Biskoppens Beretning opgivne Tal af Fødte, og 266 det der opgivne Tal af Døde; efter hvilken Berigtigelse Forskjellen endnu bliver 26 af Fødte, som Politiets Lister indeholde flere, og 31 af Døde, som de indeholde færre end det Tal,

Generaltabel B.

over

Copulerede, Fødte og Døde i Danmark

fra

1ste Januarii til 31ste December 1827.

Stedet.	Copulerede Par.	Fødte.								Døde, Dødfødte herunder indbefattede.																				
		Mandskjøn.	Kvindeskjøn.	Summa af begge Skjøn.	Deriblandt				Mandskjøn.										Kvindeskjøn.											
					uægte.		dødfødte.		fra 0 til 10 Mar.	10 20	20 30	30 40	40 50	50 60	60 70	70 80	80 90	90 100	100 og der. over	Summa.	fra 0 til 10 Mar.	10 20	20 30	30 40	40 50	50 60	60 70	70 80	80 90	90 100
					Mandskjøn.	Kvindeskjøn.	Mandskjøn.	Kvindeskjøn.																						
Kjøbenhavn	892	1585	1660	3145	359	838	91	76	525	69	159	188	213	195	186	99	33	2	1659	486	46	141	137	174	139	154	163	64	11	
Sjællands Stift	2706	5204	5011	10215	289	241	246	186	1272	165	197	214	316	365	398	524	249	25	3727	1088	166	196	241	257	297	469	498	283	30	
Jyds Stift	1168	2398	2281	4679	304	335	114	100	488	69	84	79	123	179	202	231	124	26	1606	427	71	94	102	118	124	195	260	155	24	
116 og 117	183	377	348	725	16	14	13	14	103	19	12	19	16	26	27	45	32	5	304	77	13	12	17	19	22	34	33	28	4	
Sjællands og Falsters Stift	547	1073	1000	2073	74	73	42	22	282	52	58	57	79	89	124	92	53	3	886	242	41	46	51	58	76	107	128	58	7	
Ribe Stift	1193	2574	2478	5052	137	131	92	72	518	65	91	88	96	130	198	227	140	18	1573	427	67	84	96	94	117	185	262	164	24	
Lalberg Stift	840	1826	1646	3472	168	157	59	40	480	87	44	39	56	72	131	18	67	7	1065	450	29	44	62	64	75	127	195	82	13	
Larhuus Stift	1203	2723	2635	5358	214	213	117	78	741	65	99	91	108	134	192	22	105	12	1776	578	80	119	121	108	127	205	204	121	17	
Biborg Stift	536	1145	1100	2245	91	94	50	32	312	27	29	31	46	58	74	13	53	9	774	233	26	35	49	52	54	96	123	88	6	
Summa	9258	18905	18049	36954	1652	1646	824	69	4721	558	773	806	1053	1248	1529	1713	856	107	6	13370	4003	539	771	876	944	1028	1572	1871	1043	136

over

Eopulerede, Født og Døde i Danmark

fra

1ste Januarii til 31te December 1827.

Født.			Døde, Dødfødt og under Indførsede.																							Summa af hege Sjøn.	Summa af flere Født end Døde.					
Mandsjøn.	Kvindesjøn.	Summa af begge Sjøn.	beriblandt				Mandsjøn.										Kvindesjøn.											Sum. ma.				
			uøgte. Mandsjøn.	uøgte. Kvindesjøn.	dødfødt. Mandsjøn.	dødfødt. Kvindesjøn.	fra 0 til 10 Mær.	10 20	20 30	30 40	40 50	50 60	60 70	70 80	80 90	90 100	100 og ber. over	Sum. ma.	fra 0 til 10 Mær.	10 20	20 30	30 40	40 50	50 60	60 70				70 80	80 90	90 100	100 og ber. over
1545	1560	3145	359	338	91	75	525	59	159	188	213	195	186	99	33	2	1659	486	46	141	137	174	139	154	163	64	11	1	1516	3175	1-30	
5204	5011	10215	289	241	246	186	1272	165	197	214	316	365	398	524	249	25	2	3727	1088	166	196	241	257	297	469	498	283	30	1	3526	7253	2962
2398	2281	4679	304	335	114	100	488	69	84	79	123	179	202	231	124	26	1	1606	427	71	94	102	118	121	195	260	155	24	1	1568	3174	1505
377	346	725	16	14	13	14	103	19	12	19	16	26	27	45	32	5	304	77	13	12	17	19	22	84	33	28	4	1	264	568	157	
1073	1000	2073	74	73	42	22	282	52	53	57	79	89	124	92	53	3	886	242	41	46	51	58	76	107	128	58	7	1	814	1700	373	
2574	2478	5052	137	131	92	72	518	65	91	88	96	180	198	227	140	18	2	1573	427	67	84	96	94	117	183	262	164	24	1	1521	3034	1958
1826	1646	3472	168	157	59	40	480	37	44	39	56	72	131	13	67	7	1068	450	29	44	62	64	75	127	195	82	13	1	1141	2-06	1266	
2723	2625	5348	214	213	117	78	741	65	99	91	108	134	192	224	105	12	1	1776	573	80	119	121	108	127	205	204	121	17	3	1678	3454	1894
1145	1100	2245	91	94	50	32	312	27	29	31	46	58	74	13	53	9	774	233	26	35	49	52	54	96	123	88	6	1	762	1536	709	
																	13370	4003	539	771	876	944	1028	1572	1871	1043	136	7	12790	26160	10794	

General: Tabel A.
 over
 Copulerede, Fødte og Døde i Danmark,
 (Aarhus Stift undtagen)
 fra
 1ste Advents Søndag 1826 til 31te December 1826.

Stedet.	Copulerede Par.	Føds.								Døde, Dødsfødte berunder Indbefattede.																			
		Mændfjøn.	Kvindfjøn.	Summa af begge Kjø.	berislands.				Mændfjønnet.										Kvindfjønnet.										
					uægte.		bæsføtte.		fra 0 til 10 Jar.	10 20	20 30	30 40	40 50	50 60	60 70	70 80	80 90	90 og derover	100 Summa.	fra 0 til 10 Jar.	10 20	20 30	30 40	40 50	50 60	60 70	70 80	80 90	90 100
					Mændfjøn.	Kvindfjøn.	Mændfjøn.	Kvindfjøn.																					
København	73	128	421	249	46	42	11	3	37	3	8	7	22	19	11	9	2	118	29	2	16	11	10	20	18	11	5	1	
Skjålands Stift	240	157	154	311	46	44	12	5	43	3	9	8	23	21	14	11	4	137	35	6	16	13	12	22	18	12	8	1	
Fyens Stift	118	268	238	506	40	30	11	4	66	3	6	9	9	23	22	30	15	184	45	8	11	10	10	26	24	19	10	3	
Nis og Vexø	7	38	29	67	1	1	1	3	7	2	2	1	5	1	7	1	23	9	1	1	1	1	2	5	5	3	1		
Sjællands og Fjallers Stift	68	117	111	228	5	7	3	2	39	3	5	5	6	7	15	11	7	98	28	6	4	4	8	9	12	8	5	2	
Ribe Stift	118	242	216	458	13	10	9	2	50	7	6	15	3	10	24	20	8	145	38	4	10	6	8	11	18	24	15	3	
Aalborg Stift	154	230	228	458	21	23	8	3	51	6	6	6	9	12	17	23	14	144	47	3	10	7	6	6	15	22	11	1	
Viborg Stift	51	92	77	169	4	6	8	2	23	3	3	3	8	9	15	13	5	74	22	1	2	6	7	4	8	14	6	1	
Summa	829	1272	1174	2445	176	163	58	24	316	25	45	58	76	106	119	124	55	1,923	253	31	69	58	62	100	118	115	63	15	

General: Tabel A.
 over
 Copulerede, Fødte og Døde i Danmark,
 (Aarhus Stift undtagen)

fra

1ste Advents Søndag 1826 til 31te December 1826.

Sted.	Copulerede Par.	Fødte.							Døde, Dødfødte berunder indbefattede.																				Summa af begge Stj.	Hver Købe end						
		Mændstj.	Qvindestj.	Summa af begge Stj.	beriblandt.				Mændstj.										Qvindestj.																	
					uægte.		bæsfatte.		fra 0 til 10 Jar.	10	20	30	40	50	60	70	80	90	100	og ber. over	Summa.	fra 0 til 10 Jar.	10	20	30	40	50	60			70	80	90	100	og ber. over	Summa.
					Mændstj.	Qvindestj.	Mændstj.	Qvindestj.	Mændstj.	Qvindestj.	Mændstj.	Qvindestj.	Mændstj.	Qvindestj.	Mændstj.	Qvindestj.	Mændstj.	Qvindestj.	Mændstj.	Qvindestj.	Mændstj.	Qvindestj.	Mændstj.	Qvindestj.	Mændstj.	Qvindestj.	Mændstj.	Qvindestj.			Mændstj.	Qvindestj.	Mændstj.	Qvindestj.	Mændstj.	Qvindestj.
Kjøbenhavn . . .	73	128	421	249	46	42	11	3	37	3	8	7	22	19	11	9	2	=	=	118	29	2	16	11	10	20	18	11	5	=	=	122	240	5		
Sjællands Stift . . .	240	157	154	311	46	44	12	5	43	8	9	8	28	21	14	11	4	1	=	137	55	6	16	13	12	22	18	12	8	1	=	143	280	31		
Røens Stift . . .	118	268	238	506	40	30	11	4	66	8	6	9	9	23	22	30	15	1	=	184	45	8	11	10	10	26	24	19	10	3	=	169	353	15		
Nis ea Trøe . . .	7	38	29	67	1	1	1	3	7	=	2	=	1	5	1	7	=	=	=	23	9	1	=	1	1	2	5	5	3	1	=	26	51	11		
Vollunds og Bøllers Stift . . .	62	117	111	228	5	7	3	2	39	3	5	5	6	7	15	11	7	=	=	98	28	6	4	4	8	9	12	8	5	2	=	87	185	4		
Nibe Stift . . .	118	242	216	458	13	10	9	2	50	7	6	15	3	10	24	20	8	1	1	145	38	4	10	6	8	11	18	24	15	3	=	137	282	17		
Nalborg Stift . . .	154	230	228	458	21	23	8	3	51	6	6	6	9	12	17	23	14	=	=	144	47	3	10	7	6	6	15	22	11	1	=	126	272	18		
Riberg Stift . . .	51	92	77	169	4	8	8	2	23	=	3	3	8	19	15	18	5	=	=	74	22	1	2	6	7	4	8	14	6	1	=	71	145	2		
Summa	829	1272	1174	2445	176	163	58	24	316	25	45	53	76	106	119	124	55	8	1	923	253	31	69	58	62	100	118	115	63	12	4	885	1808	63		

der udkommer af den saaledes rectificerte biskoppelige Beretning, sat i Forbindelse med dem, som vare indkomne fra den Kongelige Confessionarius og fra Kjøbenhavn's Magistrat. Denne Difference har man et seet sig i Stand til at forklare uden deraf, at Beretningerne ikke nøiagtigen omfattede samme Tidrum, da Biskoppens og de øvrige i Forbindelse dermed benyttede gaae fra 1ste Januar til 31te December 1827, og Politiets derimod, som meldt, fra 21de December 1826 til 21de December 1827. Der er særet for i Fremtiden at undgaae slige Unøiagtigheder, men i selve General-Tabellen ere de ovennævnte Berigtigelser ei benyttede, fordi man ei var i Besiddelse af de fornødne Data til at angive, hvor mange af dem, der skulle tilføies Antallet af Fødte, der bleve at oversføre paa de specielle Rubriker af uægte eller ægte Børn, eller hvor mange der hørte til hvert Kjønn, eller til at udfylde Rubriken om de Dødes Alder.

Fortsettelse af Efterretningerne om ledige geistlige Embeders Indtægter og de derpaa hvilende Byrder.

(See Coll. Tid. for b. N. No. 53, Side 743).

448) Sogneskaldet til St. Mortens Kirke i Kjøbstaden Vestved, tilforn anslaaet til 267 Rddlr., har følgende Indtægter: 1) Tienden af Landsbyen Aderups 75 Edr. 1 Skp. 1 Fdkr. Hartkorn er 50 Edr. 6 Skpr. Byg; 2) af Udbye Sogneskald aarlig 10 Edr. Byg; 3) af Kirken 26 Rddlr. 4 Mk. Sølv; 4) i Præstpenge af Byen 66 Rddlr. 4 Mk.

Sølv; 5) i Offer af Landseneer = Regimentets 4de Esquadron 11 Rbdlr. 4 Mk. 8 ß. Sølv; 6) Renten af en Kaldet tilhørende Capital er omtrent 13 Rbdlr. Sedler; 7) Offer og Accidentser i det høieste 300 Rbdlr.; 8) en liden Jordlod i Byens Mark paa 4 à 5 Tdr. Land. Præsteboltg gives ikke.

(Fortsættes).

Ledige Embeder.

Under det danske Cancellie: Bigersted og Qværkebye Sognekald i Sjællands Stift, 440 Rbdlr.

Befordringer og Afgang.

Under det danske Cancellie: Den 26de September er Garnisonspræst paa Christiansøe E. E. Krøyer beskikket til Sognepræst for Barløse Menighed i Syen; Cand. theol. F. E. Appeldorn til personel Capellan for Herfølge og Sædder Menigheder i Sjælland; Cand. theol. A. E. Holm til personel Capellan for Sandager og Holevad Menigheder i Syen; Skolelærer i Brandstrup under Grevsfabet Christiansøe J. Hansen til første Lærer ved Borger-skolen i Sørløbing.

Under Directionen for Universitetet og de lærde Skoler: Den 13de September er Cand. theol. E. S. Petersen beskikket til Adjunct ved den lærde Skole i Bordingborg. Den 16de, Mag. art. J. N. Madvig, til Lector i Philologien ved Kjøbens havns Universitet. Den 30te, anden Copist i Directionens Secretariatscontoir E. A. Flensborg til første og Cand. juris H. P. Selmer til anden Copist i besmeldte Contoir.

Collegial=Lidende.

Med Kongeligt allernaadigt Bristcollegium.

No. 55. Den 11te October 1828.

Trykt i det Kongl. Baisenh. Bogtrykkerie af C. F. Schubart.

Undertegnede ere Redactører, Forlæggere og Udgivere af denne Tidende:

Peter Johan Monrad, Anders Sandse Ørsted,
Deputerede i det kongelige danske Cancellie.

L o v g i v n i n g.

Fra det Kongelige General=Kassakammer og Commerce-Collegium er den 2den October sidstleden udsærdiget følgende Placat.

Det har allernaadigt behaget Hans Majestæt ved allerhøieste Resolution af 3die s. M. at bestemme, at de, som, ifølge Forordningen af 4de October 1769, maatte ansøge om Privilegium til Guldtrækferie i Kjøbenhavn, skulle for Oldermændene for Possementmagerlauget, og i Overværelse af en Guldtrækker, forfærdige følgende Prøvearbeide:

1) Skal der trækkes 16 Lod Sølv og 16 Lod Guld til en Traad, som benævnes "massiv," og er af den fineste Sort, som almindeligen betegnes med No. 9; den trukne Traad skal dernæst bringes paa

Plettemaskinen, og siden paa Spindemaskinen, for derved at overspinde den vedbørlige Silke til en saadan Sølvs eller Guldtraad, som af Guldtrækkerne kaldes "Ogespinst."

2) Fremdeles skal der trækkes 8 Lod Sølvs og 8 Lod Guld til en massiv Traad af et lavere Nummer; hvilken Traad derefter ligeledes bringes paa Plette-maskinen, og deraf spindes og drives forskjellige Sorter Cantiller.

Dette bekjendtgjøres herved til alle Bedkommendes Efterretning.

Blandede Efterretninger.

Cancelliet har, i Medfør af allerhöieste Resolution af 4de Jullii 1800, allerunderdanigst forelagt Hans Majestæt en tabellarisk Udsigt over Antallet af de i 1826 behandlede Skifter og Forklaring om hvor mange af disse i Aarets Løb ere sluttede og hvor mange der ved Aarets Udgang henstode usluttede, samt fra hvilket Aar ethvert af disse ere.

Efter bemeldte Tabel ere i Aaret 1826 10,170 Skifter foretagne, hvoraf 7536 ere nye tilkomne og de øvrige 2634 henstode fra de foregaaende Aar. Forsaavidt sidstnævnte Antal ikke aldeles stemmer med den tabellariske Forklaring om Skifteværaset for 1825*), efter hvilken ikkun 2600 angaves at henstaae usluttede ved Aarets Udgang, hidrører dette fra, at man

*) See Coll. Tid. for 1827, Side 346—348.

hidtil et fra Kjøbenhavn har faaet Underretning om alle uden den Kongelige Lands-Overrets samt Hof- og Stadsrets Skifte-Commissions Mellemkomst af Executores testamenti og extraordinaire Skiftecommissarier overtagne Stervboer i Kjøbenhavn, hvilke Boer, hvoraf 34 henstode ved Udgangen af 1824, ere inddragne under Skiftedesignationen for Aaret 1826, ligesom dette og for Fremtiden vil blive tagttaget. Af de ovenmeldte 10,170 Skifter ere i 1826 7463 blevne sluttede, hvorimod 2707 ved Aarets Udgang henstode usluttede, af hvilke 1008 vare ældre end 1 Aar, men af hvilke efter senere Beretninger 121 nu ere sluttede. De øvrige usluttede ældre Skifter henstode, efter de indkomne Designationer, af følgende Aarsager: 119 med Creditorernes eller Arvingernes Samtykke og efter Bedkommendes Forlangende; 44 fordi Proclama eller Naadsensaaret endnu ikke var udløbet; 383 formedelst Diegnskabets Decltion eller Forbringens Inddrivelse; 22 formedelst Arvingers Fraværelse; 129 beroende paa andre Boers Slutning; 153 formedelst Processers og andre Tvistigheders Afgjørelse mellem Bedkommende, og 37 uden at nogen Aarsag til Hensanden er angivet eller og Skiftet udeladt af seneste Aars Designation, hvorom nærmere Forklaring bliver indhentet.

Beretning om den Slesvigſke Anſtalt for Afſindige i Tidrummet fra 1ſte October 1825 til 1ſte October 1827: *)

Fra 1ſte October 1825 til 1ſte October 1826, ſom er det 6te Aar ſiden Inſtitutets Eftiftelse, ere 24 Perſoner af Mandkjønnet og 12 af Qvindekjønnet, alſaa i alt 36 Syge, optagne i ſamme. Blandt diſſe, af hvilke 13 henhørte til den dannede og 23 til den udannede Klasse, havde 3 tidligere været under Cuur i Eftiftelsen og vare derfra udgaaede ſom helbredede, men indkom atter formedelſt Tilbagefald. I forberedte Tidrum udgif, ligesom i det foregaaende Aar, 10 Individer ſom helbredede; 7 bleve tagne tilbage uden at være helbredede og 2 døde. Der tilkom ſaaledes 17 Perſoner flere, end der afgik, og Antallet var den 31te September 1826 144, af hvilke 124 tilhørte Hertugdømmene Slesvig og Holſten og 2 Hertugdømmet Lauenborg, ſamt 10 vare afleverede fra Danmark og 8 fra Udlandet.

I Tidrummet fra 1ſte October 1826 til 1ſte October 1827 ere i alt 32 Syge optagne i Eftiftelsen, nemlig 18 af Mandkjønnet og 14 af Qvindekjønnet, hvoriblandt 6 henhørende til den dannede og 26 til den udannede Klasse. Blandt de ſaaledes optagne vare 4, der tidligere havde været behandlede i Eftif-

*) Beretning for Tidrummet fra 1ſte October 1824 til 1ſte October 1825 findes i Coll. Tid. for 1826, Side 335—336.

telsen og derfra vare udgaaede som helbredede, men som paa Grund af Tilbagefald atter maatte indlægges. I samme Eidsrum ere 13 Individer udgaaede som helbredede, 9 tagne tilbage uden at være helbredede og 8 døde; følgelig er der indkommet 2 flere end afgaaede, og Antallet var den 30te September 1827 146, af hvilke 131 havde hjemme i Hertugdømmene Slesvig og Holsten, 2 i Hertugdømmet Lauenborg, 8 i Danmark og 5 i Udlandet. I de siden Anstaltens Oprettelse forløbne 7 Aar ere i alt 290 Personer optagne i samme, 74 udgaaede som helbredede, 32 tagne tilbage uden at være helbredede og 38 døde.

Indtægterne og Udgifterne fra 1ste October 1825 til 1ste October 1826 have været følgende:

I n d t æ g t.

a) Kassebeholdning ved Afslutningen af Regnskabet ultimo September 1825, 596 Rbdlr. 25 $\frac{3}{4}$ f.
 b) Kostpenge for de forpleiede Syge, hvis Antal ved det foregaaende Regnskabsaars Udgang var 127 og ved dette 144, i alt 26,349 Rbdlr. 60 $\frac{1}{2}$ f. Total Indtægt 26,945 Rbdlr. 86 $\frac{3}{4}$ f.

U d g i f t.

a) Skatter og Afgifter 140 Rbdlr. 6 $\frac{2}{3}$ f. b) Omkostninger ved Bygningernes Vedligeholdelse 789 Rbdlr. 42 $\frac{2}{3}$ f. c) Omkostninger ved Inventariets Vedligeholdelse og Forsøgelse 1561 Rbdlr. 1 $\frac{2}{3}$ f. d) Lønninger til Embedsmænd 2544 Rbdlr. 23 $\frac{1}{2}$ f. e)

Lønninger til øvrige Betjente 2651 Rbdlr. 22 $\frac{2}{3}$ β. f) Rejsesomkostninger og Bুদ্ধeløn 34 Rbdlr. 80 β. g) Belønninger for Afstandsges Fliid og Arbejder 442 Rbdlr. h) Afskrifter og Porto 124 Rbdlr. 45 $\frac{2}{3}$ β. i) til Læseselskaber, Aviser, Journaler og Besjendtgjørelser 87 Rbdlr. 38 $\frac{2}{3}$ β. k) til Fundering af et videnskabeligt Bibliothek for Lægen 32 Rbdlr. l) Brændsel 1926 Rbdlr. 64 β. m) Alle Huusholdnings- og Omkostninger, Vass, Belysning ic. 10,899 Rbdlr. 47 $\frac{1}{2}$ β. n) Klædningsstykker, med Indbegreb af det endnu uforarbejdede Forraad, 1852 Rbdlr. 55 $\frac{1}{2}$ β. o) Tilbagebetaling til Udgaæde, hvis Qvartaler endnu ikke vare udløbne, 26 Rbdlr. 64 β. p) Omkostninger ved et Rjoretst 234 Rbdlr. 59 $\frac{1}{2}$ β. q) for Lægemedier, chirurgisk Hjelp og Barberen m. m. 989 Rbdlr. 17 $\frac{2}{3}$ β. r) til Præsten og Begravelsesomkostninger 42 Rbdlr. 12 $\frac{2}{3}$ β. s) Udgifter ved Haugen 79 Rbdlr. 14 $\frac{2}{3}$ β. t) Reubler til de mere formuende Syges Bærelser af det dertil anviste Fond 62 Rbdlr. 89 $\frac{2}{3}$ β. Total Udgift 24,520 Rbdlr. 12 β. Total Indtægt, efter foranstøede, 26,945 Rbdlr. 86 $\frac{2}{3}$ β. Kassebeholdningen den 30te September 1826: 2425 Rbdlr. 74 $\frac{2}{3}$ β.

Indtægterne og Udgifterne fra 1ste October 1826 til 1ste October 1827 have været følgende:

Indtægt.

- a) Kassebeholdning ved Afslutningen af Regnskabet ultimo September 1826: 2425 Rbdlr. 74 $\frac{2}{3}$ β.
 b) Kostpenge for de forplejede Syge, hvis Antal ved

forrige Regnskabsaars Slutning var 144 og ved det sidste 146, t alt 26,964 Rbdlr. 83 $\frac{1}{2}$ β . Total Indtægt 29,390 Rbdlr. 12 β .

Udgift.

a) Skatter og Afgifter 252 Rbdlr. 52 $\frac{1}{2}$ β . b) Omkostninger ved Bygningens Vedligeholdelse 1079 Rbdlr. 76 β . c) Omkostninger ved Inventariets Vedligeholdelse og Forsøgelse 2534 Rbdlr. 82 β . d) Lønninger til Embedsmænd 2584 Rbdlr. 80 β . e) Lønninger til øvrige Betjente 2865 Rbdlr. 62 $\frac{1}{2}$ β . f) Reiseomkostninger og Bude løn 65 Rbdlr. 8 β . g) Belønninger for Afsludiges Fild og Arbejder 436 Rbdlr. 64 β . h) Afskrifter og Poets 216 Rbdlr. 52 β . i) til Læseselskaber, Aulser, Journaler og Avertissementer 31 Rbdlr. 38 $\frac{1}{2}$ β , samt til Bibliothekets Fundering 80 Rbdlr. k) til Fundering af et videnskabeligt Bibliothek for Lægen 32 Rbdlr. l) Brændsel 1786 Rbdlr. 64 β . m) Alle Huusholdningsomkostninger, Vass, Belysning 13,680 Rbdlr. 58 $\frac{1}{2}$ β . n) Klædningsstykker, med Indbegreb af et Forraad, der endnu et er taget i Brug 2028 Rbdlr. 84 $\frac{1}{2}$ β . o) Tilbagebetaling til Udgaæde, hvis Kvartaler et vare udløbne, eller som i Stedet for Caution havde deponeret, 123 Rbdlr. 6 $\frac{1}{2}$ β . p) Omkostninger ved et Kjøretøj 382 Rbdlr. 57 $\frac{1}{2}$ β . q) for Lægemedler, Barberen, chirurgisk Hjelp o. s. v. 1023 Rbdlr. 72 β . r) til Præsten og Begravelsesomkostninger 97 Rbdlr. 44 $\frac{1}{2}$ β . Total Udgift 29,301 Rbdlr. 85 $\frac{1}{2}$ β . Total Indtægt

29,390 Rbdlr. 12 $\frac{1}{2}$ f. Kassebeholdning den 30te September 1827: 88 Rbdlr. 22 $\frac{2}{3}$ f. foruden udestaaende Restancer, efter Afdrag af Deposita i Stedet for Caution, 2025 Rbdlr. 72 f.

Den 4de October sidstleden er fra det Kongelige Danske Cancellie afgaaet følgende Circulatskrivelse til samtlige Biskopper i Danmark:

Til Cancelliet er, i Anledning af Bestemmelsen i §. 18 af Forordningen af 30te Mait sidstleden, "at hvert Barn ved Daaben skal benævnes ei alene med Fornavn, men og med det Familie- eller Stammenavn, som det i Fremtiden bør bære," indkommen Forespørgsel, om det i alle Tilfælde skal overlades til Faderen, og, naar det er et uægte Barn, til Moderen at bestemme, hvilket Familienavn Barnet skal erholde i Daaben.

Foranlediget heraf skulde Cancelliet tjenstlig tilmelde Deres Høitærværdighed til behagelig Efterretning og Bekjendtgjørelse for Geistligheden i det Dem anbetroede Stift, at da Forordningen, ved at befale, at et Barn allerede ved Daaben skal benævnes med det Familie- eller Stammenavn, som det i Fremtiden skal bære, ikke har forandret noget i selve de Regler, hvorefter Familienavne fra først af dannes, saa vil, i Overeensstemmelse hermed, følgende være at iagttage:

1) At det i de Familier, som intet fast Familienavn endnu have antaget, maa beroe paa Faderen,

om han vil lade sit Barn kaldes med det samme Tilnavn, han selv har baaret, eller lade dette Tilnavn danne af sit Fornavn paa den hidtil brugelige Maade, eller tillægge det et fast Navn efter det Sted, hvortil han hører; dog at dette Valg bortfalder, naar han har ældre levende Børn, da de yngre Børn bør gives samme Tilnavn, som de ældre allerede have, og at det, et Barn af Faderen eengang bestemte Tilnavn ogsaa bør være Regel for hans tilkommende Børn, samt at dette Navn bliver at vedligeholde i Familien, hvis ingen Bevilling til Afvigelse er hverves.

2) At det uægte Barn ikke uden den opgivne Barnefaders Samtykke maa døbes med hans Familienavn, men at det bør have Navn efter Moderen, hvilket denne dog kan lade danne enten efter et af hendes Fornavne, eller af dets Fødselssted.

Med allerhøieste Rescript af 10de September sidstleden til Biskoppen over Svens Stift og af 16de September til Biskoppen over Ribe Stift er det, efter derom indgivet Andragende, i Betragtning af de tilvelebragte Oplysninger om den i Odense og Ribe hidtil indførte Skik og Brug samt de Omstændigheder, som gjøre denne Skiks Vedligeholdelse ønskelig, tilladt, at den i Forordningen af 30te Maii d. A. angaaende adskilligt, som i Henseende til Daaben bli-

ver at lagttage, §. 14. indeholdte særlige Bestemmelse for Kjøbenhavn, at Daaben eller Daabens Bekræftelse, naar den forefalder paa en Dag, da der er offentlig Gudstjeneste, først skal foregaae efterat Hølmesse-Tjenesten er til Ende, maa udvides til at være gjeldende for Menighederne i bemeldte to Stæder.

I Anledning af en fremsat Begjæring om at en Eiendom paa Landet med de til samme hørende Udhuse m. m. maatte vorde omtaxerede til en nedsat Indtegning under Brandforsikringen, saaledes at vedkommende Ejer selv overtog Risicoen for Grundmurene og de faste Inventariedele, hvortilmod Assurance alene skulde antegnes for de Dele af disse Bygninger, der ere brændbare og ved Ildbrand kunne ødelægges, blev Cancelliets Resolution forlangt, om hvorvidt en saadan partiel Forsikring af en Bygnings enkelte Bestanddele maatte kunne tillades. Cancelliet har herpaa resolveret den 19de Jullii sidstleden, at da Brandforsikrings Anordningen for Landet af 29de Februarii 1792 ikke indeholder nogen Hjemmel for en saadan Assurance, og, efter Sagens Natur, hele Bygningen maa ansees som en Totalitet, saa kan det ikke tilstedes særskilt at assurere de for Brandskade meest exponerede Dele og derimod at undtage de mindre exponerede, især da hine ikke i og for sig men kun i Forbindelse med disse kunne siges at udgjøre en Byg-

ning. Vel indeholder Forordningen for Kjøbstæderne af 29de Februarii 1792 §. 2 en Tilladelse til at nedsætte Assurance for Kirker og andre Bygninger, der bestaae af saa stærke Mure, at de ikke kunne formodes at ville blive ganske ødelagte ved Ildbrand; men, da en lignende Bestemmelse ei findes i Brandforsikrings=Anordningen for Landbygningernes Assurance, saa maa det antages, at den ei derpaa er anvendelig, hvilket og let forklares deraf, at Assurance, der i Kjøbstæderne er nødvendig og i Almindelighed skal rette sig efter Vurderings=Summen, paa Landet er frivillig, ligesom de Vedkommende og der kunne assurere under Vurderingen, men saaledes, at da og Brandskader for dem i alle Tilfælde ikkun betales pro quota efter det Forhold, hvori Assurance=Summen staaer til Vurderingssummen.

Cancelliets Resolution er bleven begjært angaaende hvorvidt en Skipper, som nedsætter sig paa Landet og agter at bruge Skibsfart fra en Havn, som er beliggende udenfor Kjøbstædernes District, kan anses pligtig at tage Borgerskab i nærmeste Kjøbstad førend det tillades ham at fare. Collegiet har i den Anledning i Skrivelse af 26de August sidstleden tilkjendegivet vedkommende Overøvrighed, at en saadan Skipper ikke uden at have vundet Borgerskab kan

være berettiget til at ernære sig ved Skibsfart*), hvilket Borgerkab det isvrigt i det concrete Tilfælde blev overladt Skipperen at tage enten i den nærmeste Kjøbstad, eller i den Kjøbstad, under hvis Tolddistrikt den Havn henhørte, hvorfra han agtede at fare.

En Oversørighed har andraget for Cancelliet, at det oftere indtræffer, at en Person, der har vundet Borgerkab som Kjøbmand i en Kjøbstad, efter at have opsagt dette, nedsætter sig i en anden, og der fordrer at meddeles Borgerkab paa samme Næringsvei, uden at ansee sig forpligtet til, for Magistraten i den Kjøbstad, hvor han saaledes vil vinde Borgerkab, at bevise, at han i Overeensstemmelse med alderhøieste Rescript af 14de April 1820 har tjent i 8 Aar ved Handelen som Svend, paaberaabende sig, at det maa være tilstrækkelig Hjemmel for hans Competence til at vinde Borgerkab som Kjøbmand, at han alt i en anden Kjøbstad har havt saadant og der produceret de fornødne Bevisligheder. Da Oversørigheden i den Anledning begjærede Cancelliets Bestemmelse om i sige Tilfælde den Paagjeldende kan

*) cfr. in specie Forordningen af 1ste Februarii 1797 §. 153, Forordningen af 8de Januar 1802 §. 70 og det Kongelige Admiralitets og Commissariats-Collegii Skrivelse af 27de Januarii 1803, der findes i Fogtmans Rescriptsamling.

paalægges for Magistraten at legitimere, at han er kvalificeret til at meddeles Borgerskab paa Handel, har Collegiet i Skrivelse af 13de September sidstleden tilkjendegivet Oversøvrigheden, at Magistraten paa det Sted, hvor Borgerskab attraaes, maa ansees berettiget til at prøve Impetrantens Qualification til at erholde saadant, endskjøndt han paa et andet Sted forhen har havt Borgerskab.

Fra den Kongelige Quarantaine-Direction er den 7de October sidstleden udstedt følgende Bekjendtgjørelse:

De Lande, Stæder og Øer, som, efter de sidste til Directionen indkomne officielle Beretninger, indtil videre ansees for smittede, ere:

- a) Constantinopel.
- b) Algier.
- c) Tunis.
- d) Marocco.
- e) Smyrna, i Provindsen Natolien.
- f) Den Candia.
- g) Gibraltar.

For mistænkte Lande og Stæder ansees indtil videre:

- a) Alle tyrkiske Havne, med Undtagelse af de som smittede foransførte.
- b) Det afrikanske Barbaries øvrige Havne og Stæder.

c) De vestindiske Her. Dog skulle de fra de danske vestindiske Her ankommende Skibe kunne befries for at lægges under Quarantaine, saafremt de foruden Sundhedspas medbringe behørig, af Vedkommende under Embedsauthoritet udstedte, Sundhedsattester.

d) Nord-America. Dog fritages de fra disse Havne ankommende Skibe for Quarantaine, saafremt de foruden Sundhedspas ere forsynede med behørig Sundhedsattester fra de derværende Kongelige danske Consuler, eller disses Vice-Consuler.

Alle andre Lande, Stæder og Her, i og udenfor Europa, blive at ansee som aldeles umistænkte.

Fortsettelse af Efterretningerne om ledige geistlige Embeders Indtægter og de derpaa hvilende Byrder.

(See Coll. Lib. for d. X. No. 54. Side 752).

449) Hagested og Gislinge Sogne. Kald i Sjællands Stift, tilforn anslaaet til 390 Rbdlr., har nu følgende Indtægter: 1) Korntienden af begge Sognes 605 Edr. Hartkorn er anslaaet til 308 Edr. Byg; 2) Smaaredsel og Avægtiende omtrent 100 Rbdlr.; 3) Offer og Accidentser over 150 Rbdlr.; 4) Præstegaarden staaer for Hartkorn 6 Edr. 6 Skpr. med et Areal af 36 Edr. Land. Enkepensjon hviler paa Kaldet.

450) Vigersted og Qværkebye Sognes Kald i Sjællands Stift er efter den gamle Angivelse anslaaet til 400 Rbdlr., og har nu følgende Indtægter: 1) Konges og Præstetienden af Vigersted Sogns 250 Tdr. 5 Skpr. 3 Fdkr. $\frac{7}{8}$ Alb. Hartkorn udgjør 258 Tdr. Byg; Præstetienden af Qværkebye Sogns 188 Tdr. 7 Skpr. 2 Fdkr. 1 Alb. Hartkorn anslaaes til omtrent 116 Tdr. Byg; 2) i Refusion for Græsningsret i Humbleore Skov, 12 Rbdlr. Sølvs; 3) Qvægtienden og Smaaredsel omtrent 100 Rbdlr.; 4) Offer og Accidentser omtrent 200 Rbdlr.; 5) Præstegaarden faaer for Hartkorn 3 Tdr. 1 Skp. 3 Fdkr. 1 Alb. med et Areal af omtrent 30 Tdr. Land. Paa Kaldet hviler Enkepension, og i Præstegaarden indesaae 200 Slettedaler, hvoraf svares Renter.

(Fortsættes).

Ved Rescript af 23de September sidstleden til Amtmanden over Sorø Amt er det bevilget, at der i Slagelse Kjøbstad maa afholdes et Hestes og Qvægmærked hvert Aars 1ste September.

Ledige Embeder.

Under det danske Cancellie: Personel=Capellaniet hos Sognepræsten for Andst og Gjesten Menigheder i Ribe Stift. Capellanen skal paa eget Ansøg og Tilsvær forestaae Sognekaldet, og erholder derved

en aarlig Løn af 200 Rbdlr. Sølv, foruden fri Kost, Logie, Lys, Varme og Badst i Præstegaarden. — Garnisons Præste-Embedet paa Christiansøe, 300 Rbdlr.

Under Generalpostdirectionen: Postmester-Ejenesken i Flensborg. For Oppebørslerne stilles en Caution af 8000 Rbdlr. i Kongelige Obligationer.

Befordringer og Afgang.

Under det Slesvig-Holsten-Lauenborgske Cancellie: Den 6te September er Underrets-Advocat E. J. Martens i Kiel meddeelt Concession til at øve Notarialforretninger. Den 9de, Justitsraad og Politimester i Kiel, C. D. Christensen, efter Ansøgning entlediget i Raade fra sit Embede som Justitarius for Godserne Pancher, Clamp, Hohensfelde og Schmohl, og Justitsraad og Amtsinspecteur C. F. Christensen til Cronshagen efter Ansøgning entlediget i Raade fra sit Embede som Justitarius for Godserne Cronsborg, Marutendorf, Hohenschulen, Kühren, Lehmfühlen, Projensdorf, Knoop og Wulfshagen-Hütten. Den 16de, H. v. Buchwaldt beskikket til Lector i det franske Sprog ved Universitetet i Kiel, og Valget af Cand. theol. H. E. Nygaard til Diaconus i Langenhorn i Provstiet Bredstedt allernaadigst confirmeret.

Collegial=Lidende.

Med kongeligt allernaadigst Delellegium.

No. 56 og 57. Den 18de October 1828.

Trykt i det Kongl. Balleub. Bogtrykkerie af E. F. Schubart.

Undertegnede ere Redactører, Forlæggere og Udgivere af
denne Tidende:

Peter Johan Monrad, Anders Sandse Ørsted,
Deputerede i det kongelige danske Cancellie.

L o v g i v n i n g.

Med Hensyn til de betydelige Omkostninger, som
ere forbundne med den enkelte og dobbelte Executions-
Anmeldelse, der, efter Forordningen af 30te Jan-
nuar 1793, §. 7, skal finde Sted, naar Restancer
af Skatter og Afgifter skulle inddrives hos Landboere
uden for Bondestanden, har Hans Majestæt befalet,
at der fra Rentekammeret skulde forelægges alleruns-
derdanligst Udkast til en Anordning, hvorved den en-
kelte og dobbelte Executions-Anmeldelse for Skatte-
restancer hos deslige Landboere aldeles skulde ophæves.

Med de Overvejelser, som denne Sag derefter
foranledigede i Kammeret, blev taget Hensyn til, at
Landeiendomsbesiddere udenfor Bondestanden, naar den
i Forordningen af 30te Januar 1793, §. 7, befalede

enkelt og dobbelt Execution anmeldtes hos dem for- medelst paadragne Skatterestancer, derved erholdt nogle Ugers Henstand, inden der kunde skrives til Udpantning i Løssret og de flere derefter følgende Foranstaltninger. Paa Grund heraf ansaaes det ogsaa billigt, at der ved Ophævelsen af hllm Fremgangsmaade gaves dem en passende kort Frist til ved Restancens Berigtigelse at undgaae Udpantning og Sequestration, med mere, til hvilken Ende det formeentes at maatte gjøres vedkommende Herredsfoged eller Birkfoged til Pligt, ufortøvet, efterat han havde modtaget Oppebørselsbetjentens af Amtmanden til Inddrivelse af thortserede Restanceliste, at gøre beviislig Anmeldelse derom til de paagjældende Skyldnere, med Tilkjendegivende, at der, saafremt ikke Restancen ved Oppebørselsbetjentens, ham i det sildigste inden 4 Ugers Forløb fra Anmeldelsens Dato foreviste Qvittering godtgjordes at være betalt, strax burde skrives til Udpantning i Løssret, samt, i fornødent Fald, til Sequestration, med mere, af Jordegodset indtil videre paa den derom hidtil befalede Maade, i hvilke Henseender Fogden saaledes, uden nærmere Paamindelse enten fra Amtmanden eller Oppebørselsbetjenten, uopholdeligt skulde, under det ham ifølge den nylig nævnte Forordnings §. 9. paaliggende Ansvar, nemlig selv at tilsvare Restancen, foranstalte det fornødne. Da iøvrigt de Skyldnere af Landboere udenfor Bondestanden, som kunne være indenfor Grændserne af

en enkelt Fogeds Jurisdiction, i Almindelighed maaske antages at udgjøre et mindre betydeligt Antal, bemærkedes det derhos, at den ovenomhandlede Underretning til vedkommende Skyldnere i ethvert Tilfælde med en uden Sammenligning mindre Tidsspilde, end den, der tilforn havde været en uundgaaelig Følge af Executions-Anmeldelsen, kunde gives directe til enhver saadan Skyldner især. Imidlertid vilde det være en Selvsølge af den Retsvirkning, der maatte tillægges enhver saaledes meddeelt Underretning, at den i Nægtelsestilfælde burde kunne bevises at være foregaaet, i hvilken Henseende Kammeret udbad sig Betænkning fra Cancelliet om, hvad der passende kunde være at foreskrive, saavel som om hvilken Betaling Fogden kunde være at tilstaae for Meddelelsen af bemeldte Underretning. Sidstnævnte Collegium formeente med Hensyn hertil, at det i den paatænkte Anordning kunde bestemmes, at Fogden skulde være berettiget til, hvor han maatte finde det fornødent, at lade Anmeldelsen skee ved de sædvanlige Stævnesvidner, som da af den Paagjældende burde nyde Stævningspenge efter Sportetreglementet af 22de Marts 1814 §. 146, ligesom det derhos yttredes, at Fogden for sin Uleilighed med at foranstalte Resistance-Anmeldelser i Almindelighed kunde tilstaaes Ret til hos Vedkommende at lade sig betale, eller i fornødent Fald at gjøre Udlæg for $\frac{1}{2}$ af hvad Gebyhret for en Fogedforretning, efter Kravets Størrelse, vilde udgjøre.

Og mod disse af Cancelliet foreslaaede Bestemmelse havde Kammeret for sit Bedkommende intet at erindre.

Ved denne Leilighed troede Kammeret isvrigt endnu at burde tage Hensyn til en anden hidtil gjældende Bestemmelse om Inddrivning af udestaaende Restancer, der paa den ene Side i sig selv syntes overflødig, og dog paa den anden Side medførte unyttig Tidsspilde og Bekostning for Bedkommende. Ved Forordningen af 30te Januarii 1793, §. 8, var det nemlig bestemt, at, naar fuld Betaling ikke skulde udkomme ved Salget af det for Restancer hos Bønder udpantede Løsøre, skulde med Selvetestedernes Sequestration og videre Behandling, forsaavidt Pantehaverne ei efter Anmeldelse vilde afbetale Restancen, forholdes saaledes, som ved Forordningerne af 9de Junii 1683 og 10de Februarii 1731 var fastsat. I Overeensstemmelse hermed var paa flere Steder Fremgangsmaaden den, at naar et Selvetested var blevet sequestreret, oppebødes endnu, med specielt Hensyn til de i Forordningen af 10de Februarii 1731 forekommende Udtryk, Udløbet af et heelt Kvartal eller 3 Calendar-Maaneder efter at det Kvartal var forløbet, i hvilket Sequestrationen var foretaget, og først efter den Tid skedes der til Doms Gjættelse, som i Almindelighed gik ud paa Adjudication af det paa gjældende Sted til Realisation ved paafølgende Auction, naar ikke Restancen forinden berigtigedes enten

af Skyldneren selv eller af Andre paa hans Vegne. Ikke at tale om, at en særdeles lang Tid saaledes kunde forløbe, inden at et saadant Sted endeligen kunde vorde realiseret til Fyldestgjørelse for de af samme paadragne Restancer, var Sequestrationen selv i Grunden intet andet, end en tom Formalitet. Thi, da det maatte ansees aldeles upassende at paabyrde Oppebørselsbetjenterne Bestyrelsen af eller endog kun Ellsynet med saadanne Selveiersteder, hvis Indtægter alene bestaae i hvad der kan indvindes fra det umiddelbare Landbrug selv, og da Talen naturligvis i Reglen ikkun kunde blive om saadanne meget maa- delige Eiendomssteder, at en særegen Bestyrelse vilde være altfor kostbar, var Følgen deraf alene den, at Sequestrationen, i Stedet for at den vel egentlig- gen skulde medføre vedkommende Eiers Udsættelse fra Besiddelsen, maatte indskrænkes til at bestaae deri, at den formeligen ved Rettons Middell ankyndigedes for Eie- ren, der paa den Maade vedblev at besidde Stedet, indtil Realisation kunde foregaae, og derved ikkun fik end mere Leilighed til at forringe det, til Skade saavel for muelige Panthavere som for den Kongelige Kasse. Paa Grund heraf troede Kammeret, at det i den Lovgivning, der allernaadigst var befalet at skulle ud- færdiges til nogen Simplification af Restance-Ind- drivningen hos Landboerne uden for Bonde- standen, vilde være passende og rigtigt, tillige al- deles at ophæve den forommeldte, ved Forordningen

af 30te Januarii 1793, §. 8, befalede Sequestration af Selveiersteder, hvortilmod det formeentligen hensigtsvarende kunde bestemmes, at der vel i Henseende til Udpantning for resterende Skatter hos Bønder fremdeles skulde indtil videre forholdes efter hvad derom i nysnævnte Forordnings §. 8 var foreskrevet, men tillige, at naar enten Løssøre ikke skulde forefindes, hvori Udpantning kunde skee, eller dog ikke tilstrækkelig Fyldestgjørelse ved Realisation af udpantet Løssøre havde været endeligen at opnaae, skulde vedkommende Herreds- eller Birkefoged være forpligtet til, saafremt ikke det da endnu uberigtigede Restancebeleb ved Fremviisning for ham af Oppebørs selsbetjentens Qvittering i det sildigste inden Udløbet af 4 Uger fra den Tid af, at Løssøreauctionen var afholdt, eller, i Tilfælde af at intet Løssøre ved Udpantningsforretningen kunde udlægges, da fra sidstnævnte Forretnings Foretagelse, bevistes at være betalt, uopholdeligen og under det ovenomtalte Ansvar at henvende sig med Indberetning, desangaaende til Amtmanden, som da maatte forordne det fornødne til Sags Anlæg imod vedkommende Skyldnere i Overeensstemmelse med Forordningen af 10de Februarii 1781. Og, da forommeldte Udpantninger hos Bønder for paadragne Skatterestancer ifølge Forordningen af 30te Januarii, 1793 §. 8, skulle foretages af Sognefogderne, maatte det derhos udtrykkelig paalægges disse, ufortøvet at anmeldte for vedkommende Herreds-

eller Virke. Foged Udfaldet af enhver saadan af dem foretagen Udpantningsforretning, for at bemeldte Embedsmænd derefter kunde iagttage det videre fornødne til Restancerne's Inddrivelse.

Hvad Spørgsmaalet angaaer, om fra hvilken Tid den i det foregaaende ommeldte forandrede Fremgangsmaade skulde foreslaaes at maatte tage sin Begyndelse, da fandtes det, efter Omstændighederne, ikke tilraadeligt ubetinget at lade de forandrede Bestemmelser blive anvendelige enten paa samtlige ved den nye Anordnings Kundgjørelse til Inddrivning beordrede Restancer, eller alene paa dem, som efter nysnævnte Tid beordredes inddrevne; men derimod ansaaes det rigtigere at følge en passende Middelvei, saaledes nemlig, at der vel ogsaa med Hensyn til Restancer, som maatte være beordrede til Inddrivning før bemeldte Anordnings Publication, skulde forholdes efter de i samme foreskrevne Regler; men at det, hvis de paagjældende Restancedragere maatte gjøre Paastand om bemeldte Restancer's Inddrivning i Overensstemmelse med de tilforn gjældende Forskrifter, kunde tillades, at disse sidste i det Hele toges til Følge.

I Overensstemmelse med det foransørte og efter om Sagen i det hede at have brevvexlet med det Danske Cancellie, har Kammeret allerunderdanigst fremlagt et Udkast til en nye Anordning, hvilket Udkast har fundet Hans Majestæts allerhøieste Bifald, og hvorefter under 24de September sidstleden er udkom-

met følgende Placat for Danmark, angaaende Ophævelse af den ved Forordningen af 30te Januarli 1793, §. 7, paabudne Anmeldelse af enkelt og dobbelt Execution for Restancer af Skatter og Afgifter hos Landboere udenfor Bondestanden saavel som af den ved samme Forordnings §. 8 befalede Sequestration af Selveiersteder for de af disse paadragne Restancer, medmere:

Vi Frederik den Sjette, af Guds Naade Konge til Danmark, ic. ic. Gjøre vitterligt: at, da Vi have bragt i Erfaring, hvorledes den ved Forordningen af 30te Januar 1793, §. 7, paabudne Anmeldelse af enkelt og dobbelt Execution for Restancer af Skatter og Afgifter hos Landboere udenfor Bondestanden, saavel som den ved samme Forordning, §. 8, befalede Sequestration af Selveiersteder for de af disse paadragne Restancer, under nuværende Tidsomstændigheder synes mindre svarende til Hensigten, have Vi fundet det rigtigst at ophæve disse til Skatters og Afgifters Inddrivelse hidtil gjældende Foranstaltninger, og i den Henseende for Eftertiden indtil videre allernaadigst at befale som følger:

§. 1.

Den ved Forordningen af 30te Januar 1793, §. 7, foreskrevne Anmeldelse af enkelt og derefter dobbelt Execution for de Restancer af Skatter og Afgifter, som Jordegodseiere og Andre udenfor Bon-

bestanden i Bort Rige Danmark maatte paadrage sig, skal for Fremtiden aldeles bortfalde.

§. 2.

Derimod skal det paaligge vedkommende Herreds eller Birke-Foged usfortøvet, efterat han har modtaget Oppebørselsbetjentens, af Amtmanden til Inddrivelse autoriserede, Restancelliste, at gjøre beviislig Anmeldelse derom til hver Især af de i foregaaende §. 1 ommeldte Skyldnere, med Tilkjendegivende, at der, saafremt ikke Restancen ved Oppebørselsbetjentens, ham i det sildigste inden 4 Ugers Forløb fra Anmeldelsens Datum foreviste, Qvittering godtgjøres at være betalt, strax vil blive foretagen Udpantning i Løsret, samt i fornødent Fald Sequestration og Adjudication af Jordegodsset, Alt indtil videre paa den derom hidtil ved bemeldte Forordning af 30te Januarii 1793 befalede Maade. Og har Fogden i disse Henseender, uden nærmere Paamindelse enten fra Amtmanden eller fra Oppebørselsbetjenten, uopholdeligen og under det ham isølge den nylig nævnte Forordnings §. 9 paaliggende Ansvar at foranstalte det Fornødne.

§. 3.

Den forommeldte Anmeldelse kan Fogden, hvor han finder det fornødent, lade foretage ved de sædvanlige Stævningmænd, som da af den Paagjældende nyde Stævningsspenge efter Sportelreglementet af 22de Marts 1814, §. 146.

§. 4.

For at foranstalte den befalede Anmeldelse kan Fogden hos den paa gjældende Skyldner fordre og i fornødent Fald gjøre Udlæg for en Trediedeel af hvad Gebyret for en Fogedsforretning vilde udgjøre, naar samme foretoges for et med Restancen lige stort Beløb. Tilgeledes kan i fornødent Fald, og naar Anmeldelsen skeer ved Stævningsemændene, Udlæg gjøres for de i næstforegaaende §. 3 ommeldte Stævningspenge.

§. 5.

I Henseende til Udpantning for resterende Skatter og Afgifter hos Bønder skal fremdeles indtil videre forholdes efter hvad derom er foreskrevet i Forsordningen af 30te Januar 1793, §. 8. Men naar enten Løsøre ikke forefindes, hvori Udpantning kan skee, eller dog et tilstrækkelig Fyldestgjørelse ved Realisation af udpantet Løsøre har været endeligen at opnaae, bortfalder for Fremtiden den ved nysnævnte §. befalede Sequestration af Selveierstederne. Derimod skal vedkommende Foged, til hvem Sogniefogderne til den Ende ufortøvet have at anmelden Udfaldet af enhver af dem foretagen Udpantningsforretning, være forpligtet til, saafremt ikke det da endnu uberigtigede Restancebeløb ved Fremviisning for ham af Oppebørselsbetjentens Qvittering, i det sildigste inden Udløbet af 4 Uger fra den Tid af, at Løsøreauctionen har været afholdt, eller, i Tilfælde af, at

Intet Løssøre ved Udpantningsforretningen kunde udlægges, da fra sidstnævnte Forretnings Foretagelse bevises at være betalt, uopholdeligen og under det i foregaaende §. 2 ommeldte Ansvar at henvende sig med Indberetning desangaaende til Amtmanden, som da beordrer det Fornødne til Sags Anlæg imod vedkommende Skyldnere, i Overeensstemmelse med Forordningen af 10de Februar 1731.

§. 6.

Med Hensyn til Restancer, som ere beordrede til Inddrivning før denne Vor Anordnings Publication, bliver ligeledes at forholde efter de i det Foregaaende foreskrevne Regler, med mindre de paagjældende Restancedragere maatte gjøre Paastand om bemeldte Restancers Inddrivning i Overeensstemmelse med de tilforn gjældende Forrifter, i hvilket Tilfælde Vi allernaadigst ville have tilladt, at disse sidste i det Hele tages til Følge.

Hvorefter alle Vedkommende sig allerunderdanigst have at rette.

Blandede Efterretninger.

Fra vedkommende Auctoriteter paa Island, Færøerne og de Danske Vestindiske Øer har Cancelltet modtaget de befalede Indberetninger om Forligelsesvæsenets Tilstand sammesteds i Aaret 1826 *), af hvilke erfares følgende:

*) Om Forligelsesvæsenets Tilstand i 1826 i det egentlige Danmark, see Coll. Tid. for 1827, Side 578.

Antallet af de ved de almindelige Forligelsescommissioner paa Island i bemeldte Aar foretagne Sager har været 165, hvoraf 130 bleve forligte eller hævede, 6 udsatte, 29 henviste til Rettergang og 6 af disse indstevnede. Desuden ere af Politiesager, forsaavidt de kunne forliges, 21 foretagne, hvoraf 12 bleve forligte, 2 udsatte og 7 paadømte.

Paa Færøerne ere ved de almindelige Forligelsescommissioner 12 Sager foretagne, af hvilke 8 ere forligte eller hævede, 1 udsat og 3 henviste til Retten. Af Politiesager, der kunne forliges, ere 8 foretagne, hvoraf 5 ere forligte og 3 paadømte.

Af Sager, der henhøre under det almindelige Forligelsesvæsen, ere paa de Danske Vestindiske Øer i 1826 foretagne 993, hvoraf 690 ere forligte, 1 udsat, 302 henviste til Rettergang og 139 indstevnede. Antallet af de Politiesager, som kunne forliges, har udgjort 112, hvoraf 86 ere forligte og 26 paadømte.

Af Sager, som ifølge Forordningen af 20de October 1819 behandles summarisk, har i Aaret 1826 ingen været foretaget paa Island eller Færøerne; dertilmod have 70 saadanne Sager i det nævnte Aar været behandlede paa de Danske Vestindiske Øer, af hvilke Sager 61 bleve forligte eller hævede, 1 henvisst til Afgjørelse ved den ordinære Ret og 8 paadømte.

Ovenstaaende Beretninger have været Hans Majestæt allerunderdanigst foredragne.

Directionen for Kjøbenhavns Brandforsikring har til Cancelliet indsendt General-Extract af Regnskabet fra 1ste October 1826 til 30te September 1827*), saaledes som det ved de af de committerede Interessenter valgte Revisorer er revideret og af Generalforsamlingen qvitteret. Af bemeldte General-Extract, der har været Hans Majestæt allerunderdanigst foredraget, erfares:

1) Kassens Etende og Ellgodehavende i Pantteobligationer, Annuitetsobligationer, af den Kongelige Gave til Bombardements Erstatningerne, af Erstatningen for Deficit til samme, hos forrige Panttedebitorer, Restancer, Contant m. v. var den 30te September 1827 i rede Sølv 242,573 Rbdlr. $3\frac{1}{2}$ β., i Sølv 2,534,018 Rbdlr. $13\frac{3}{8}$ β., og i Sedler og Tegns 116,292 Rbdlr. $69\frac{8}{15}$ β.

2) Skyld efter optagne Laan, uaffentede Renter, de ei indbetalte $\frac{2}{100}$ pCt. til Annuitetsgjælden var i rede Sølv 82,772 Rbdlr., i Sølv 1,715,470 Rbdlr. $77\frac{2}{3}$ β., og i Sedler og Tegns 1765 Rbdlr. $44\frac{1}{2}$ β. Kassens Beholdning og Ellgodehavende overstiger altsaa Gjelden med rede Sølv 159,801

*) Angaaende Regnskabet fra 1ste October 1825 til 30te September 1826, see Coll. Tid. for indeværende Aar, Side 120—123.

Rbdlr. $3\frac{1}{2}$ β., Sølv 818,547 Rbdlr. $31\frac{1}{8}$ β., og Sedler og Tegn 114,527 Rbdlr. $24\frac{1}{2}$ β., hvilket er i rede Sølv omtrent 69,000 Rbdlr. og i Sedler omtrent 37,000 Rbdlr. mere end den 1ste October 1826, hvorimod der i Sølv finder en Afgang Sted af omtrent 37,000 Rbdlr.

3) Kassens Risico til 30te September 1827 var 48,187,900 Rbdlr. Sølv, altjaa 275,700 Rbdlr. Sølv større end den 30te September 1826.

Fra Committeeen for Hans Peter Kosods og Hustrues Legat til trængende Sæfolk er til Cancelliet indsendt følgende General=Regnskab for Halvåret fra 11te December 1826 til 11te Junii 1827*).

I n d t æ g t:	r. S.		S. og T.	
	Rbd.	β.	Rbd.	β.
Beholdning fra 11te Decr. Termin 1826				70 75
Renter til 11te Junii 1827 af:				
14 Stkr. Deposito=Kasse Obligationer til Beløb 65,900 Rbd.				
12 Kongelige dito 28,895 Rbd. 90β.				
23 Pritis dito 3800 — " "				
1 Rigsbank dito 1600 — " "				
1 Magistrats dito 100 — " "				
6 Creditkasse dito 3500 — " "				
i alt 103,795 Rbd. 90 β.				
à 2 pCt. r. S.	2075	88		
Indverlet imod Sedler og Tegn à 225 pCt.	26	56		
Summa	2102	48		70 75

*) cfr. Coll. Tid. for 1827, Side 209.

Udbgift:	r. S.		S. og T.	
	Rbd.	ß.	Rbd.	ß.
Udbetalt i Juni Termin 1827:				
1 Portion r. S.	50	Rbd.		
2 dito à 40 Rbd.	80	—		
4 dito à 35 —	140	—		
10 dito à 30 —	300	—		
58½ dito à 25 —	1462	Rbd. 48 ß.	2032	48
Justitiaril Salarium . . .	50			
Secretariens dito . . .	20			
for ovenstaaende indvexlede 26 Rbd.				
56 ß. r. S.			29	87
Porto				20
Saldo i Behold			40	64
Summa	2102	48	70	75

Ligeledes er indsendt følgende Regnskab for Halvaaret fra 11te Juni 1827 til 11te December 1827.

Indtægt:	r. S.		S. og T.	
	Rbd.	ß.	Rbd.	ß.
Beholdning fra 11te Juni 1827			40	64
Renter til 11te Decbr. 1827 af:				
14 Stkr. Deposito, Kasse Obligationer til Beløb 65,900 Rbd.				
12 Kongl. dito 28,895 Rbd. 90 ß.				
23 Priis dito 3800 Rbd.				
1 Rigsbank dito 1600 —				
1 Magistrats dito 100 —				
100,295 Rbd. 90 ß.				
à 2 pCt. r. S.	2005	88		
6 Stkr. Creditkasse Obligationer 3500 Rbd. à 2 pCt. Sølvs til Cours 218½			76	54
indvexlet imod Sedler og Tegn à 218½	59	8		
Summa	2065		117	22

U d g i f t:		r. S.		S. og S.	
		Rbd.	ß.	Rbd.	ß.
Udbetalt i 11te Decbr. Termin:					
1 Portion	50 Rbd.				
2 dito à 40 Rbd.	80 —				
4 dito à 35 —	140 —				
10 dito à 30 —	300 —				
57 dito à 25 —	1425 —	1995			
<hr/>					
Justitiarits Salarium	. . .	50			
Secretairens dito	. . .	20			
for ovenstaaende indvexlede	59 Rbd.				
8 ß. r. S.	. . .			64	60
	Beholdning			52	58
	<hr/>				
	Summa	2065		117	22

Fra det Kongelige Danske Cancellie er den 14de October sidstl. udsærdiget følgende Circulair-Skrivelse til samtlige Amtmænd, Grever og Baronet i Danmark:

Da Cancelliet har bragt i Erfaring, at det, uanset de i Forordningen af 4de August 1819 indeholdte Forskrifter, ei sjældent indtræffer, at der, naar Noget findes nedsynken i Vandet eller hængt eller i anden saadan Forsætning, der til den Forulykkedes Frelse udkræver øjeblikkelig Hjælp, ikke af dem, som blive saadant vaer, uopholdeligen anvendes de Redningsmidler, der staae i deres Magt, saa skulde Man tjenstligst have (Elt.) anmodet om at drage Omhu for at Beskæmmelserne i den ovennævnte Forordning paa passende Maade vedligeholdes i Almuens Erindring.

For det Kongelige Rentekammer, det Kongelige General: Toldkammer, og Commerce-Collegium, de Deputerede for Finantserne, den Kongelige Direction for Stadsghjalden og den synkende Fond, den Kongelige Direction for den almindelige Pensionskasse, den Kongelige Direction for Universitetet og de lærde Skoler, og den Kongelige Africanske Consulat-Direction, er ved allerhøieste Resolutioner af 9de og 30de August, 16de September og 14de October d. A. approberet følgende Uniformer.

Gålla-Uniform:

Mørkeblaae Klædes Kjole med opstaaende Krave samt Opflage og Foder af samme Klæde; Guldbroderie af Egelsø paa Krave og Opflage; een Rad gule Knapper med 3 Løver; Vest (uden Skjød) og Knæ-Beenklæder af hvidt Kasimir; drei smaae gule Knapper af samme Sort, som de ovennævnte; gule Knæspænder; hvide Silkestrømper; i Skoene gule Spænder; gul Kaarde med civil port d'epée; treeskantet Hat med sort Rokarbe, Guldkrampe og Guldcordons; hvidt Halstørklæde.

Uniform ved andre Leiligheder:

Samme Kjole og Vest, som ovennævnt; mørkeblaae Klædes lange Beenklæder (uden Besætning), at bruges saavel til Støvler, som til Skoe; samme Hat som ovennævnt; Ingen Kaarde.

Til Høfforg: sorte Underklæder.

Foranmeldte Uniform maa bæres af Enhver,

som i ovennævnte Collegier har Sæde, Stemme og Underskrift. Og er det ligeledes tilladt de Kammersecretairen, som have Sæde i Collegierne, at anlægge samme Uniform, med den Forskjæl, at de skulle bære i Stedet for det ommeldte Broderie, Sløiser paa Krave og Opflage.

For Esternævnte ved Forst. og Jagt. Staten i Danmark og Hertugdømmerne er ved allerhøieste Resolution af 29de Julii 1828 allernaadigst approberet følgende Uniform:

I. For Overjægermesteren og eventualter for Overforstmesteren: Kjole af mørkegrønt Klæde med 2 Rader Vaabentkapper af Sølv, hvide Casimirs Underfoder og Opsæstninger, paa hvilke broderes med Sølv en Egestilk; Krave, Opflage og Taster af sort Fløiel, saaledes at paa Kraven og Tasterne anbringes een Rød Sølvbroderie af Egeløv, paa Opflagene derimod 2 Rader Sølvbroderie af samme Slags.

Til daglig Brug: Pantalons over Støvlerne af samme Farve som Kjolen (uden Sølvtræsfer paa Siderne) og Støvler med Skruesporer.

Til Galla: hvide snevre Pantalons og stive Støvler med Spændesporer; trekantet Hat, ligesom den for Hofjægermesterne hidtil reglementerede; sølvbeslagen Hirschfænger med civil port d'epée i Livgehæng af mørkegrønt Carduan, forsynet med et Spænde.

II. For de tjenstgjørende Hofjægermestere i Danmark og Districtsjægermesterne i Hertugdømmerne:

Samme Uniform, som ovenfor er anført, alene med den Undtagelse, at paa Opflagene ikkun anbringes een Raad Sølvbroderie.

III. For Oversørstere, der ere eller blive be-
naadede med Hofjægermester-Characteer: Samme
Uniform, som for de tjenstgjørende Hofjægermestere
og Districtsjægermestrene, dog med Undtagelse af de
sølvbroderede sorte Fløiels Tasser paa Kjolen.

IV. For i Naade affledigede forhen tjenstgjø-
rende Hofjægermestere i Danmark, samt i Naade af-
ffedigede Districtsjægermestere i Hertugdømmerne og
de med Hofjægermester-Characteer Benaadede, der et
ere ansatte i vinkelig Tjeneste ved Forst- og Jagt-
Estaten: Samme Uniform, som for de under No. III.
nævnte Embedsmænd, dog uden sølvbestagen Hirsch-
finger og Livgehæng, samt uden Opsætninger, hvor-
imod saavel til Gala, som til daglig Brug bæres
Kaarde med civil Port d'epée i Livgehæng der et
kommer tilsyne.

V. For Oversørstere, der ikke have Hofjæger-
mester-Characteer: Samme Uniform, som for de tjenst-
gjørende Hofjægermestere og Districtsjægermestrene,
dog med den Forskjel, at Broderiet paa Kjolens Kra-
ve og Opflage anbringes paa lysegrønt Fløiel, og at
Broderiet paa Tasserne bortfalder.

VI. For Forst- og Jagtjunkerere: Samme Uni-
form, som for Oversørstere (No. V.), dog med no-
gen Indskrænkning i Broderiet paa Krave og Opflage,

Fortsættelse af Beretningen om den indbyrdes
Underviisnings-Methodes Indførelse i Skoler i Dan-
mark:

(See Coll. Tid. for 1827, Side 317).

- I Baarse Skole, efter Indstilling af Amtmanden
over Præstø Amt og Amtsprovst Krogh.
- I Ballsebye og Taatnbye Skoler, efter Indstilling af
samme Amtmand og Amtsprovst Bøgh.
- I Udbye og Nyecord Skoler, efter Indstilling af sam-
me Amtmand og Amtsprovst Krogh.
- I Eregome Skole, efter Indstilling af Amtmanden
over Frederichsborg Amt og Provst Wedel.
- I Ovenstrup Skole, efter Indstilling af Amtmanden
over Hjørring Amt og Provst Munch.
- I Bøgsværð, Buddinge, Hjortespring, Gladsaxe og
Herlev Skoler, efter Indstilling af Amtmanden
over Kjøbenhavns Amt og Provst Schack.
- I Kløng Skole, efter Indstilling af samme Amtmand
og Provst Bang.
- I St. Knuds og St. Jbs Skoler, efter Indstilling
af Amtmanden over Bornholm og Provst Hjorth.
- I Torild Skole, efter Indstilling af Amtmanden over
Aarhus Amt og Amtsprovst Schmidt.
- I Grumstrup og Assendrup Skoler, efter Indstilling
af Amtmanden over Skanderborg Amt og Amts-
provst Schmidt.
- I Tikløb, Snekkersteen, Gurre, Havreholm, Ven-
holm, Hornbek og Hellebek Skoler, efter Indstil-

ting af Amtmanden over Frederichsborg Amt og Provst Brøndsted.

I Hundstrup Skole, efter Indstilling af Amtmanden over Thisted Amt og Amtsprovst Carstensen.

I Tranderup Skole paa Vro, efter Indstilling af Skoledirectionen.

I Eibye, Fønslow, Vroe og Hanbye Skoler, efter Indstilling af Amtmanden over Odense Amt og Amtsprovst Holm.

I Friue Skole i Aarhus og i Nabye Skole, efter Indstilling af Amtmanden over Aarhus Amt og Provst Mehl.

I Frydendahl Skole, efter Indstilling af Amtmanden over Holbeks Amt og Provst Rørdam.

I Hundborg og Lannerup Skoler, efter Indstilling af Amtmanden over Thisted Amt og Amtsprovst Carstensen.

I Faberg Skole, efter Indstilling af Amtmanden over Ringkjøbing Amt og Provst Lind.

I Kollerød og Uggeløse Skoler, efter Indstilling af Amtmanden over Frederiksborg Amt og Provst Boich.

I Vesterbrønderslev Skole, efter Indstilling af Amtmanden over Hjørring Amt og Provst Obel.

I Hjørsløv Skole, efter Indstilling af Amtmanden over Odense Amt og Amtsprovst Lütken.

I Neesen Skole, efter Indstilling af Amtmanden over Ringkjøbing Amt og Provst Lind.

I Nøddeboe Skole, efter Indstilling af Amtmanden over Frederiksborg Amt og Provst Wedel.

I Lyderslev Skole, efter Indstilling af Amtmanden over Præstø Amt og Amtsprovst Bøgh.

I Bloustrød, Selsmark, Lillerød, Birkerød, Asmin-derød, Grønholt, Vereboe, Langstrup, Dauglykke og Sletten Skoler, efter Indstilling af Amtmanden over Frederiksborg Amt og Provst Brøndsted.

I Sønderomme Skole efter Indstilling af Amtmanden over Belle Amt og Amtsprovst Blicher.

Fortættelse af Esterretningerne om ledige geistlige Embeders Indtægter og de derpaa hvilende Byrder.

(See Coll. Tid. for d. A. No. 55, Side 767).

451) Glenstrup Sognekald i Aarhus Stift er tilforn anslaaet til 264 Rbdlr., og har nu følgende Indtægter: 1) Præstetienden og den halve Kongetiende af Sognets 217 Edr. 6 Skpr. 2 Sdkr. Hartkorn anslaaes til omtrent 40 Edr. Rug, 80 Edr. Byg og 120 Edr. Havre; for Hørtienden har desuden været svaret omtrent 30 Skpr. Kyllinger og 30 Enefe Æg, og for Qvægtienden omtrent 14 Lam og 7 Rbdlr. Sølv; 2) Mønneft 5 Rbdlr. for Brød, 36 à 38 Enefe Æg og 14 à 16 Lpd. Ost; 3) Offer og Accidentser, 80 à 90 Rbdlr.; 4) Præstegaarden staaer for Hartkorn 6 Edr. 7 Skpr. 1 Sdkr., med et Areal af 112 Edr. Land, hvoraf 68½ Ed. Ager og Eng, det øvrige Hebe.

452) Sognekaldet for Åsøens Kjøbstad og Annexet Kjørum, er tilforn anslaaet til 550 Rbdlr., og har følgende Indtægter: 1) Korn-tienden af Kjørum Sogn 242 $\frac{1}{2}$ Edr. Korn; 2) Korn-tienden af Åsøens 268 Rbdlr.; 3) Landgilde og Ti-ender af Helligkorsjorderne 36 Rbdlr.; 4) Smaareds-sel samt Gæs af Waagøe 28 Rbdlr.; 5) af Waagøe 24 Edr Byg, hvoraf 12 Edr. medgaae til at holde Brød og Viin til Åsøens Kirke; 6) Annexgaarden i Meelbye afgiver omtrent 12 Rbdlr.; 7) Høitidsoffer, Accidentser, Huusleie m. v. omtrent 1105 Rbdlr.; 8) Renten af en Kongelig Obligation stor 6010 Rbdlr. er 240 Rbdlr. 38 s.; 9) Embedsjord 17 $\frac{1}{2}$ Ed. Land. Til den i Naade entledigede Sognepræst Hornslyd, svares i aarlig Pension af Embedet 24 Edr. Rug, 60 Edr. Byg og 30 Edr. Havre, (som betales efter hvert Aars Kapitelstart) samt Renterne af den oven-nævnte Kapital 6010 Rbdlr. Derimod er Embedet som Bidrag til Pensionen allernaadigst tilstaaet 200 Rbdlr. Sølvs aarlig indtill Udgangen af Aaret 1830.

(Fortsættes.)

Da Sognepræsten for Mars og Haubroe Menig-heder, David Gottschalk, som under 25de Julii d. A. blev beskikket til Provst for Slet, Mars og Giss-lum Herreder i Aalborg Amt, Viborg Stift, ansøgte om Fritagelse for at tiltræde Provstiet, formedelst Al-der og Svagelighed, er den ham under foranførte

Dato meddeelte Bestalling bleven tillintetgjort, og Sognepræsten for Kornum og Løgsted Menigheder, Thomas Lund, under 8de d. M. beskikket til Provst i bemeldte 8 Herreder.

Befordringer og Ufgang.

Under det danske Cancellie: Den 8de October er Sognepræst for Kornum og Løgsted Menigheder i Viborg Stift, T. Lund, beskikket til tillige at være Provst for Slet, Aars og Gislum Herreder i Aalborg Stift; Cand. theol. N. E. B. Clausen til Sognepræst for Adslev og Wiesing Sognekald i Aarhus Stift; Stor-Hertugelig Hessisk Overrabiner i Provindsen Over-Hessen, Dr. phil. A. A. Wolff, til Præst ved den mosaiske Menighed i Kjøbenhavn.

Under Rentekammeret: Den 2den Septem-ber er Skriver i Bygnings-Administrationens Contoir N. E. Taagerup udnævnt til Copiist i bemeldte Contoir. Den 18de, Copiist i Hoffstuen, P. G. Synther, til Kammersecretair. Den 1ste October, Stiftamtmand over Aalborg Stift og Amtmand over Aalborg Amt, Kammerherre E. E. L. Moltke, til Marschal ved Deres Kongelige Høiheder Prindsesse Vilhelmine Marlas og Prinds Frederik Carl Christians Hof; Stiftamtmand over Ribe Stift og Amtmand over Ribe Amt, Kammerherre J. E. T. Eastenschold, til Stiftamtmand over Aalborg Stift og Amtmand over Aalborg Amt; Amtmand over Skanderborg Amt, Grev M. S. Sponneck, til Stiftamtmand over Ribe Stift og Amtmand over Ribe Amt.

Collegial=Lidende.

Med kongeligt allernaadigst Privilegium.

No. 58. Den 25de October 1828.

Trykt i det Kongl. Baisenh. Bogtrykkerie af C. F. Schubart.

Undertegnede ere Redactører, Forlæggere og Udgivere af denne Tidende:

Peter Johan Monrad, Anders Sandse Ørsted;
Deputerede i det kongelige danske Cancellie.

L o v g i v n i n g.

Fra det Kongelige Slesvig-Holsten-Lauenborgske Cancellie er den 20de September sidstleden udkommet et Patent for Hertugdømmene Slesvig og Holsten angaaende Afdragsrettens Ophævelse imellem bemeldte Hertugdømme og den Schweizerske Forbunds: Stats 22 Cantoner, hvilket Patent indeholder de samme Bestemmelser, som den under 2den s. M. for Danmark udkomne Cancellie-Placat, der er meddeelt i Coll. Tid. for d. N. No. 49, Side 665—667.

Igjennem det Kongelige Danske Cancellie er den 14de October sidstleden emaneret følgende Placat.
Hans Majestæt Kongen har, med Hensyn til

den nu ved det mosaiske Troessamfund i Kjøbenhavn allernaadigst udnævnte Præst, foreskrevet adskillige Bestemmelser, hvoraf følgende, i Medfør af allerhøieste Befaling, blive at bekjendtgjøre til Efterretning for alle Vedkommende:

§. 1.

Uagtet fornævnte Præst, saalænge der er, i Overeensstemmelse med Anordningen angaaende hvad Befjendere af den mosaiske Religion, der opholde sig i Danmark, have at lagttage, dat. 29de Marts 1814, §. 10, ere ansatte Præster ved de mosaiske Menigheder her i Riget udenfor Kjøbenhavn, ikke fører det sammesteds bestemte Navn af øverste Præst, skulle dog alle Catecheter, som ere eller maatte blive ansatte ved det mosaiske Troessamfund i Danmark, saavel i Kjøbenhavn som i Provindserne, i deres Embedsførelse staae under hans Tilsyn.

§. 2.

Alle i Kjøbenhavn foresaldende ministerielle Forretninger hos den mosaiske Religions Befjendere, saasom Vielser og hvad der i Anledning af Skilsmisser bliver efter de mosaiske Love at foretage, tilfalde Præsten; hvorimod de Vielser, som foresalde hos den mosaiske Troes Befjendere i Sjælland, men udenfor Hovedstaden, blive at forrette af den ved bemeldte Troessamfund her i Staden ansatte Catechet. Løvrigt bliver, i Forbindelse med Anordningen af 29de Marts 1814, §. 17, de i Forordningen angaaende

Præsternes Embede med Hensyn til Ægteskab af 30de April 1824 §. 3 givne Forskrifter, forsaavidt de ere anvendelige paa Vekjendere af den mosaiske Troe, at iagttage inden nogen Bielse i Troessamsfundet maa forrettes; Ilgesom Præsten, i Overeensstemmelse med førstnævnte Anordnings §. 7, ikke maa iværksætte nogen Skilsmisse imellem Ægtefolk, inden deres Ægteskab ved Dom eller Resolution er aldeles op- hævet i Overeensstemmelse med Landets almindelige Love.

§. 3.

Den ved det mosaiske Troessamsfund i Kjøbens havn ansatte Catechet haver at afholde den i oven- meldte allerhøjeste Anordning af 29de Marts 1814 §. 14 befalede Religionsprøve og modtage den der- med forbundne Troesbekjendelse og religiøse Løfte, saalænge indtil Præsten, der ikke endnu er det danske Sprog mægtig, efterat have erhvervet den dertil for- nødne Sprogkundskab, som Hans Majestæt har paa- lagt ham inden en vis Tid at forskaffe sig, overtager sig bemeldte Forretning, under den i saa Henseende foreskrevne Bestemmelse.

§. 4.

Menigheden skal for Fremtiden have sin, i Over- eensstemmelse med Reglementet af 29de Julli 1814 indrettede, Skolecommissjon, bestaaende af Præsten i Forbindelse med nogle verdslige Medlemmer af Me- nigheden, der udnævnes af den Kongelige Direction

for Almues og Borger-Skolevæsenet i Kjøbenhavn, men hvortil Representanterne have at foreslaae nogle gode og duelige Mænd for Directionen. Representanterne ville saaledes blive at fritage for de dem ved allerhøieste Resolution af 17de August 1813 indtil videre paalagte Pligter med Hensyn til Menighedens Skolevæsen.

§. 5.

Ligesom Præsten haver, paa Forlangende, mundtliggen at besvare alle Spørgsmaale angaaende Ceremonialloven, samt at examinere og authorisere Sæchsetere, samt ellers at iagttage det Fornødne med Hensyn til Ceremonialloven, saaledes tilfalder det ham og skriftligen, paa Forlangende, at besvare Spørgsmaale angaaende den jødiske Riet, forsaavidt samme, uagtet Bestemmelserne i Anordningen af 29de Marts 1814, kan komme i Betragtning, samt oversætte Documenter, affattede i det jødiske Sprog.

§. 6.

Uagtet det hører til hans Embede at overvære Eedsfæstelse af Parter og Bidner, der bekjende sig til den mosaiske Troe, og i Overensstemmelse med Forordningen af 15de September 1747, eller de Forskrifter, som derom allernaadigst maatte blive givne, at bestyre de til Eeden hørende Ritus m. v., bliver dog denne Forretning at udføre af Catecheten, saalænge indtil den nu allernaadigst ansatte Præst har erhvervet den fornødne Færdighed i det danske Sprog,

§. 7.

Skjøndt der er tillagt Præsten en passende Løn af Menighedens Kasse, skal han dog være berettiget til at modtage det Offer, som Menighedens Medlemmer af egen god Villie yde ham, men uden at nogen dertil kan ansees pligtig. Fremdeles er han berettiget til at oppebære Betaling for Velsker, saa og for at afholde den befalede Religionsprøve, samt modtage den dermed forbundne Troesbekjendelse og Religionsløfte, og dertil forberede Ungdommen, naar han, i Medhold af §. 3, i sin Tid overtager denne Forretning; dog bør Betalingens Størrelse i begge disse benævnte Tilfælde stedse overlades til Vedkommendes fri Villie, og de, der mangle Evne til at betale noget, bør være aldeles frie. Endvidere nyder han Betaling for de i §. 5 omhandlede skriftlige Responsa og Oversættelser, naar disse maatte forlanges af Private, hvilken Betaling, i Mangel af mindelig Overenskomst, bliver at afgjøre ved Magistratens Kjendelse. Derimod tilkommer der ham ingen Betaling, naar slige Responsa eller Oversættelser kræves af en offentlig Authority eller til Brug ved en offentlig eller beneficeret Sag; dog, hvad disse sidste angaaer, med Undtagelse af de Tilfælde, hvori den allerhøieste Placat af 20de April 1825 kan hjemle ham Afgang til Betaling.

Blandede Efterretninger.

Fra det Kongelige Danske Cancellie er den 18de October afbleven udfædt følgende Bekjendtgjørelse.

Hans Majestæt Kongen har allernaadigst rescriberet dette Collegium saaledes: "Efter Forlydende have Indvaanerne i Vor Residentsstad Kjøbenhavn ifinde at foranstalte Illumination i Anledning af Vor høifstfællige kjære Datter, Hendes Kongelige Høihed Prindsesse Wilhelmine Marlas, og Vor høifstfællige kjære Fætter, Hans Kongelige Høihed Prinds Frederik Carl Christians forestaaende Formæling.

Ligesom Vi med landsfaderlig Velbehag maae ansee en saadan Uttring af trohengiven Deeltagelse i den Glæde, som denne heldbringende Formæling forsaarsager Os og Vort Kongelige Huus, saa ønske Vi dog ikke at derved maatte foranlediges til for betydelige Udgifter. Vi ville i dette Piemeed have Vort Cancellie allernaadigst overdraget at bære Omsorg for, at Illuminationen ialtsald indskrænkes til 2 Dage, nemlig Formælingsdagen selv og den derpaa følgende Dag, paa hvilken Vi ville tage Illuminationen i Ofsyn."

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Directionen for Garnisons-Skolevæsenet har til Cancelliet indsendt følgende Beretning om det Sti-

strupske Legat for fattige Børn af Kirstine Christensdatter Stistrups Afkom *).

Overeensstemmende med Testamentets Bydende er dette Legat uddeelt for 1827 til følgende Børn: 1) Niels, fød den 26de November 1817, Søn af afgangne Morten Andersen, Saltum Sogn, Hvetboe Herred, Hjørring Amt. Han nød Legatet for 1825 og 1826, faaer det nu for 1827 og vil faae det for 1828, saafremt Leveattest indsendes for ham i December 1828. 2) Johanne, fød den 17de Februar 1818, Datter af Johanne Marie Andersdatter, Saltum Sogn. Hun nød Legatet for 1825 og 1826, faaer det nu for 1827, og vil (da hun er at betragte som faderløs) faae det for 1828, saafremt Leveattest indsendes for hende i December 1828. 3) Knud, fød den 10de Junii 1816, Søn af Jørgen Knudsen, Kjettrup Sogn, Vester Han Herred, Thisted Amt. Han nød Legatet for 1826 og faaer det nu for 1827, hvilket er for sidste Gang, overensstemmende med Testamentets Litr. C. IV. I 1829 kan derfor et andet Barn faae denne Portion for 1828. 4) Niels, fød den 1ste Julii 1816, Søn af Niels Nielsen af Borregaard, Bjørnsholm Sogn, Gislum Herred, Halsborg Amt. Han nød Legatet for 1826 og faaer det nu for 1827, hvilket er for sidste Gang, overensstemmende med Testamentets Litr. C. IV. I 1829 kan derfor et andet Barn faae denne

*) cfr. Coll. Tid. for 1827, Side 205.

Portion for 1828. 5) Karen Marie, fød den 19de Marts 1817, Datter af Christen Andersen i Børglum Sogn, Børglum Herred, Hjørring Amt. Hun nyder nu Legatet første Gang for 1827, og vil faae det for 1828, overeensstemmende med Testamentets Litr. C. IV. saafremt Leveattest for hende indsendes i December 1828. Dette Barn var efter Testamentets Bydende nærmest af de Indmeldte. Ifølge Testamentets Litr. C. IV. har Directionen anmodet de Gæstlige, i hvis Sogne Afkom af Pastor Stistrups Fæster, Kirstine Christensdatter, maatte opholde sig, at gjøre de Berettigede opmærksomme paa, at, som ommeldt, ved Aarets Slutning 2. Portioner blive ledige og at Leveattest skal fremlægges; hvis aarsag der ikke ved Uddelingen kan tages Hensyn paa noget Barn, hverken til fremdeles at faae Legatet eller til at indsættes i en af de ledigblivende Pladser, for hvilket ikke Leveattest modtages udstedt i foregaaende December Maaned.

Paa Legatets Begne ansøgte Directionen for det Kongelige Bølsenhuss og det Danske Bibelselskab om 1 Ny Testamente og 1 Psalmebog, hvilke Bøger tilstodes Legatet. De 3 andre befalede Religionsbøger kjøbtes: 1 Luthers Catechismus 9 f., 1 Valles Lærebog 18 f. og 1 Thonboes Bibelhistorie 31 f. r. S. Som Følge heraf blev tilfattet: 1) Pastor Cortsen til Saltum, til Niels Mortensen, 11 Rbdlr. 24 f. r. S., til Johanne Hansdatter, 11

Rbdlr. 24 f. r. S. 2) Pastor Willechou til Rjettrup, til Knud Jørgensen, 11 Rbdlr. 24 f. r. S. 3) Pastor Binge til Bjørnsholm, til Niels Nielsen, 11 Rbdlr. 24 f. r. S. 4) Pastor Albrechtsen til Børglum, til Karen Marie Christensdatter de ovennævnte 5 Bøger og 10 Rbdlr. 62 f. r. S.

Legatets Indtægter i 1827 vare følgende: 1) Kassebeholdning fra 1826, 110 Rbdlr. 65 f. r. S. 2) Renter af denne Sum og af de til 11te Junii hævede Rentepenge m. m. i Sparekassen, 6 Rbdlr. 19 f. r. S. 3) Renter af en 1ste Prioritetsobligation, stor 675 Rbdlr. Sølv, 11te Junii og 11te December, 27 Rbdlr. r. S. 4) Renter af 200 L. Sterl. Obligationer, 53 Rbdlr. 70 f. r. S. , i alt 197 Rbdlr. 58 f. r. S. Udgifterne have været: 1) Legatet til 5 Børn, 56 Rbdlr. 24 f. r. S. 2) Skrivematerialier 5 Rbdlr., i alt 61 Rbdlr. 24 f. r. S. Legatet bestaaer altsaa nu af 136 Rbdlr. 34 f. r. S. ; en 1ste Prioritetsobligation paa 675 Rbdlr. r. S. ; 2 Obligationer, hver paa 100 L. Sterl. , der anslaaes til 3 Procent Rente bærende Capital, omtrent 1800 Rbdlr. r. S. , ialt 2611 Rbdlr. 34 f. S. og r. S.

Til Cancelliet er indkommen Forespørgsel om hvorledes Qvægtiender og de saakaldte Byrdpenge skulle beregnes, naar en Beboer i et Sogn har Jorder, som med deres Hartkorn henhøre til et tilgrændsende

Sogn, men som af ham drives under et med hans øvrige Jorder henhørende til hiint Sogn, eller naar en Sognebeboers hele Jordlod tilhører et tilgrændsende Sogn.

Cancelliet har i denne Anledning i Skrivelse af 7de October sidstleden til Biskoppen over Fyens Stift yttret, at til Fordeel for den Mening, at den hele Qvægtiende hos en Mand, der enten har Jord i forskjellige Sogne eller Pastorater, eller og har sin Bospæl i det ene og al sin Jord i det andet, skulde tilfalde den, som er berettiget til Tienden i det Sogn eller Pastorat, hvori den Bygning ligger, der er Centrum for hans Etablissement, kunde ansøres, at det efter Lovens 2—23—2 er af det, som fødes, Tienden skal erlægges, ligesom det overalt kun er af Lam, Kalve, Søl og andet ungt Tillæg, den ydes, og ikke af Heste, Køer, Orer, o. s. v., som fodres ved Hjælp af Jorden, saa at denne hele Tiende kun paa en indireccte Maade staaer i Forbindelse med den Jord, der giver Resource til Creaturhold; at Forordningen af 8de Januarii 1810 §. 6 udtrykkelig bestemmer, at det lovbestemte Bederlag for Qvægtienden skal svares i det Sogn, hvor Creaturet er tillagt, uden Hensyn til om det siden er ført andetsteds hen eller afhændet, og at Rescriptet af 29de December 1758, der, skjøndt specielt, er bygget paa almindelige Grunde, har fastsat, at, naar Lam udjættes til Græsning om Sommeren i andre Sogne, og Kirke-Tierens og Sogne-

præstens Attest medfølger, at Lammene, hvor de ere tillagte, til Tiende ere anglyne, bør Tiende ei erlægges i det Sogn, hvort Lammene græsse, men der, hvor de ere tillagte. Men skjøndt alt dette viser, at Qvægtienden ikke directe knytter sig til den Jord, hvorved Creaturerne fødes, og at det derimod kommer an paa, hvor Creaturerne ere tillagte, kan det dog neppe føre til det Resultat, at samme tilhører den Tiendeberettigede i det Sogn eller Pastorat, hvort Bygningen ligger; thi Creaturer kunne ikke siges at være tillagte paa Bygningen, men de ere tillagte paa det Avlsbrug, hvortil Bygningen er et Accessorium. For nu at bestemme, hvorledes Fordelingen skal skee, naar dette Avlsbrug har Jord i forskjellige Sogne eller Pastorater, kan man neppe have anden Regel end Hartkornet. Vel er det ikke sagt, at Jorderne i et altid lige Forhold til Hartkornet give Resourcer til Creaturhold; men herpaa kommer det heller ikke an, da det, som bemærket, ikke er af de Creaturer, som ved Jordens Hjælp fødes, men af dem, som en Bonde tillægger, han har at svare Tiende, eller den lovbestemte Godtgjørelse, som træder i Tiendens Sted, og Man altsaa blot kan holde sig til, at Bonden i det Hele har tillagt paa sit Avlsbrug et vist Antal Creaturer, uden at disse mere kunne refereres til den ene særskilte Deel af hans Jordlod end til den anden. En Deling i Forhold til hvad de forskjellige Jorder bidrage til Besidderens Creatur-

hold vilde og være høist usikker og mislig, og kunde ei ske uden ved Hjelp af uvillige Mænds Skjon, der desuden vilde blive en bekostelig og vidtløftig Fremgangsmaade, især da Forholdene idelig forandre sig og det eensgang optagne Skjon altsaa ikke ligefrem kunde blive Norm for Fremtiden.

Da derimod Bietinden et vedkommer Agerbruget, men svares af en Industrie, som drives i Haugen og ved Husene, maa denne i Almindelighed alene tilfalde Tiendetageren i det Sogn eller Pastorat, hvortil Bhytningen ligger og Bierne holdes. Men hvad de saakaldte Byrdpenge angaaer, da kunne disse ikke sættes ved Siden af Bietinden; thi, da de ere en Godtgjørelse for Midsommers Rente, og denne efter Forordningen af 29de December 1721 svares i Forhold til Hartkornet, maa hiint Equivalent i de omspurgte Tilfælde deles i Forhold til Hartkornet.

Jøvrigt vil det vel ikke i sige Tilfælde være vanskeligt for dem, der have at dele Tienden, at forene sig om, hvem der hos den Paagjeldende skal oppebære Tienden mod at godtgjøre den anden sin Part, men i Mangel af anden Overenskomst, bliver det rettest den, der er Tiendetager paa det Sted, hvor den Tiendepligtige boer, dog kan det ikke nægtes den anden Tiendeberettigede at tage Deel i Controllen, om han maatte forlange det.

I Anledning af hvad der i flere offentlige Bla-
de har været anmeldt om at en farlig epidemisk Syg-
dom skal herske i Kallundborg og Omegn, har Caus-
celliet fra Amtmanden over Holbøks Amt modtaget en
Beretning fra Landphysicus i Sjællands nordre Di-
strict, der indeholder, at Sygdommen, som i August
og September Maaneder har hersket epidemisk i næs-
sten hele Arks Herred og en Deel af Skippinge Her-
red, samt i Kallundborg Kjøbstad, i hvilken sidste om-
trent 170 Personer have været angrebne, bestaaer
i en intermitterende Feber med nerveuse Tilfælde,
undertiden i Forbindelse med rheumatiske og catar-
rhalske Symptomer, som undertiden pludseligen, men
med større eller mindre Hestighed, overfalder de Syge,
og for gamle Folk og især for brystsvage Mennesker
i faa Dage bliver farlig og ofte dødelig, hvorimod
den for Yngre og Folk af stærkere Constitution, især
under behørig Læge-Tilsyn, ikke er farlig. Nagtet
Sygdommen har hersket temmelig udbredt og i Al-
mindelighed angrebet de fleste Personer i de Huse,
hvori den har yttret sig, har dog Landphysicus erklæ-
ret, at den ingenlunde er at ansee som smitsom, altsaa
ikke egner sig til Behandling efter Fdg. af 17de April
1782. Den har fornemmeligen hersket i Byerne Nør-
bye, Store- og Lille-Fuglede, Børslov, Jordløse,
Bedskinde, Nunsøe, Nachlov, Tømmerup, Ulstrup
og Udbye, hvor den dog i det Hele synes at være i
betydeligt Aftagende, da der ved den foretagne Un-

dersøgelse for det meste kun fandtes Reconvalescenter i de nævnte Byer. Luftens epidemiske Constitution i Forbindelse med den af Sygdommen angrebne Egn's lave og sumpige Bellggenhed, antages som Aarsagen til at denne Egn saa ofte hjemses af Sygdomme.

Fortsettelse af Efterretningerne om ledige geistlige Embeders Indtægter og de derpaa hvilende Byrder.

(See Coll. Tid. for d. A. No. 56 og 57, Side 791).

453) Hornum, Fleisborg og Hylleberg Sognekald i Viborg Stift er, efter gammel Angivelse, anslaaet til 250 Rbdlr., og har nu følgende Indtægter: 1) Tienden af alle 3 Sognes 190 Edr. 5 Skpr. 1 Alb Hartkorn (foruden Annergaarden) udgjør 43 Edr. 6 $\frac{1}{2}$ Skp. Rug, 25 Edr. 6 Skpr. Byg og 31 Edr. 7 $\frac{1}{2}$ Skp. Havre; 2) Qvægtienden 9 à 10 Rbdlr.; 3) Smaarente 4 Edr. 1 Skp. Rug, 7 Ol Eg, 6 Lpd. Ost, 2 Lpd. 3 Pd. Smør og 10 Rbdlr. Sølv; 4) Offer og Accidentser omtrent 60 Rbdlr.; 5) Annergaarden, der staaer for Hartkorn 5 Edr. 1 Skpr., svarer i Landgilde 3 Edr. Rug, 3 Edr. Byg, og alle 3 Tiender; 6) Præstegaarden staaer for Hartkorn 5 Edr. med Areal 75 Edr. Land Ager og Eng. Enkepension hviler paa Kaldet, Militair-Hest holdes ikke.

454) Blindblæs og Dalbyeover Sognekald i Aarhus Stift er tilforn anslaaet til 310

Rbdlr., og har nu følgende Indtægter: 1) Præstetlenden af begge Sognes 432 Edr. 7 Skpr. 2 Fdkr. $1\frac{1}{2}$ Alb Hartkorn udgjør omtrent $46\frac{1}{2}$ Ed Rug, 94 Edr. Byg, 95 Edr. Havre; 2) Qvægtienden omtrent 4 Rbdlr.; 3) Mannedst og Smaaredsel 25 Lpd. Ost, 408 Pd. Brød og 3 Rbdlr. 4 Mk. Sølv i Brodpenge, 104 Snefe Væg og 28 Pd. Smør; 4) Offer og Accidentser 120 Rbdlr.; 5) Præstegaarden staaer for Hartkorn 2 Edr. med Areal 25 Edr. Land. Paa Kaldet hviler en aarlig Afgift af 50 Rbdlr. Sølv til Aarhus Bispegaards Vedligeholdelse.

455) Hedensted og Dalbye Sognekald i Aarhus Stift, tilforn anslaaet til 267 Rbdlr., har nu følgende Indtægter: 1) Tlenden af begge Sognes 231 Edr. 1 Skpr. Hartkorn udgjør omtrent 75 Edr. Rug, 55 Edr. Byg, $77\frac{1}{2}$ Edr. Havre; 2) Qvægtienden 8 à 10 Rbdlr. Sølv; 3) Mannedst og Smaaredsel 14 Lpd. Ost, 50 Par Kyllinger, 60 Snefe Væg og 34 Skfr. Ydegjæs; 4) Landgilde af Annergaardens 3 Edr. 6 Skpr. Hartkorn er 1 Ed. Rug, 1 Ed. Byg, 2 Edr. Havre og 2 Lpd. Smør; 5) Offer og Accidentser 140 Rbdlr.; 6) Præstegaardens Hartkorn er 6 Edr. 4 Skpr. 2 Fdkr., med et Areal af 91 Edr. Land. Paa Kaldet hviler Renter og Afdrag 72 Rbdlr. Sølv aarlig af et til Hedensted Præstegaards Istandsættelse optaget Laan af 3000 Rdlr. DE. Enkepension hviler paa Kaldet.

456) Hjerk og Harre Sognekald i Bi,

borg Stift, tilforn anslaaet til 250 Rbdlr., har følgende Indtægter: 1) Tienden af Sognenes 326 Tdr. 3 Skpr. 2 Alb. Hartkorn har været bortaccorderet for 204 Tdr. Byg; 2) Qvægtienden omtrent 4 Rbdlr.; 3) Offer og Accidentser m. v. 123 Rbdlr.; 4) Paa-
ste og St. Hans Rente 50 Del Æg og 20 Lpd. Ost; 5) i Refusion af Annexgaarden, foruden alle 3 Tiender, 2 Rbdlr.; 6) Præstegaarden staaer for Hartkorn 9 Tdr. 2 Skpr. 2 Fdkr. 2 Alb., med Areal af 66 Tdr. Land. Af Husene i Pastoratet havees Høstdage. Enkepension hviler paa Kaldet.

(Fortsættes).

Pedige Embeder.

Under det danske Cancellie: Hjerf og Hærre Sognkald i Viborg Stift, 250 Rbdlr.

Befordringer og Afgang.

Under Admiralitetet: Den 7de Septbr. er Cadet-Underofficererne H. Ipsen, M. B. Bøcker og N. E. S. H. Bang udnævnte til Secondlieutenanter. Den 21de, er Fuldmægtig i Holmens Inventarie-Contoir H. A. Seerup forflyttet i samme Egenkab til Veler-Contoiret, og Coplist i Inventarie-Contoiret J. L. Møller udnævnt til Fuldmægtig i samme Contoir. Den 19de October er det tilladt Secondlieutenant E. Suenson at anlægge og bære den hans af Hans Majestæt Kongen af Frankrig tildeelte Decoration som Ridder af Æreslegionen.

Collegial=Lidende.

Med kongeligt allernaadigt Privilegium.

No. 59 og 60. Den 3die November 1828.

Trykt i det Kongl. Baisenh. Bogtrykkerie af E. F. Schubart.

Undertegnede ere Redactører, Forlæggere og Udgivere af
denne Tidende:

Peter Johan Monrad, Anders Sandøe Ørsted
Deputerede i det kongelige danske Cancellie.

F o v g i v n i n g.

Igjennem det Kongelige Rentekammer er den 18de
October emaneret følgende allerhøieste Placat angaaende
de Prindsesse-Styrs Estergivelse:

Vi Frederik den Sjette, af Guds Naads
Konge til Danmark, 26. 26. Gjøre vitterligt: at mel-
lem Vor høistelskelige kjære Datter, Hendes Konge-
lige Høihed Prindsesse Wilhelmine Marie,
Prindsesse til Danmark, og Vor høi, elskelige kjære
Fætter, Hans Kongelige Høihed Prinds Frederik
Carl Christian, Prinds til Danmark, er ind-
gaaet en Egetpagt, til hvis nu forestaaende Fuldbyr-
delse Vi nedbede den Allerhøiestes Belsignelse.

Endsjøndt den i lige Tilfælde sædvanlige Prinds-
sesse = Styr vel ogsaa ved denne Leilighed kunde være

at udskrive, og endskjøndt Vi have den Forvisning, at Paabydelsen af en saadan Skat vilde af alle Vore kjære og troe Undersaatter modtages med Velvillie for sammes Anledning; saa have Vi dog, for, saavidt gjørligt er, at forskaane disse Vore kjære og troe Undersaatter for extraordinære Paalæg, af Kongelig og landsfaderlig Naade og Omhu besluttet for denne Gang aldeles at fritage dem for Prindsesse-Styrs Udredelse, saa at Intet i saa Naade bliver at udskrive.

Hvilket herved bringes til offentlig Kundskab.

Igjennem det Kongelige Danske Cancellie er den 29de October emaneret følgende allerhøieste Placat:

Vi Frederik den Sjette, af Guds Naade Konge til Danmark, ic. ic. Gjøre vitterligt: at Vi allernaadigst have besluttet, at Vore Conferenceraader herefter skulle nyde Rang som Nummer Tolv i anden Klasse, ligesom Vi derhos ville have Chefen for Kjøbenhavns Politie og Kystpolitiet forundt Embeds-rang med Nummer Fem i anden Klasse, saaledes som bemeldte Klasse er ordnet ved Vor Bekjendt gjørelse af 12te August 1808.

Hvorefter alle Vedkommende sig allerunderdanigst have at rette.

Blandede Efterretninger.

Hans Majestæt har den 17de October allernaadigst resolveret saaledes:

Vi ville allernaadigst have bestemt, at der i Anledning af Vor høitelskelige Kjære Datter Hendes Kongelige Høihed Prindsesse Wilhelmine Martas og Vor høitelskelige Kjære Fætter Hans Kongelige Høihed Prinds Frederik Carl Christians forestaaende Formæling skal fra Prædikestolene gjøres Taksigelse for denne for Os, Vort Kongehuus og Fædrelandet saa vigtige Begivenhed, hvorved tillige Hans Kongelige Høiheds lykkelige Tilbagekomst til Fædrelandet erindres, og overlades det til Præsterne at vælge de Udtryk, som de ved denne Leilighed maatte ansee meest passende.

Taksigelses-Bønnen paabydes for Kjøbenhavn Søndagen den 2den November. førstkommende, og paa de andre Steder den første Søndag efterat denne Vor allerhøieste Resolution, som fra Cancelliet communiceres paa Formælingsdagen, er kommen enhver Præst tilhænde.

Fremdeles ville Vi allernaadigst have bestemt, at der efter Formælingen skal, efterat der er bedet fra Prædikestolen for Os, bedes for Hendes Majestæt Dronning Marie Sophie Frederica, for Hendes Kongelige Høihed Kronprindsesse Caroline, for Hans Kongelige Høihed Prinds Christian Frederik og Gemalinde Hendes Kongelige Høihed Prindsesse Caro-

line Amalie, for Hans Kongelige Høihed Prinds Frederik Carl Christian og Gemalinde Hendes Kongelige Høihed Prindsesse Wilhelmine Marie, dernæst for Hans Kongelige Høihed Prinds Frederik Ferdinand samt de øvrige Kongelige Prindsesser og det samtlige Kongelige Arvehuus.

Derhos ville Vi allernaadigst have Cancelliet paalagt at meddele Bort Slesvig-Holsteen-Lauenborgske Cancellie alt Ovenstaaende, for at lignende Foranstaltninger kunne træffes i Hertugdømmerne.

I Anledning af denne allerhøieste Resolution ere de fornødne Expeditioner afgaaede til samtlige Biskopper i Danmark og paa Island, til den Kongelige Confessionarius og til det Slesvig-Holsten-Lauenborgske Cancellie.

Hans Majestæt har under 25de October sidstleden allernaadigst befalet, at Reskriptet af 27de Januar 1812, angaaende hvorledes Dannebrogsmændenes Hæderstegn skal bæres i Forening med Ridderkorset af Dannebrogordenens 4de Klasse, ved Besjæftigjærelse i Collegial-Tidenden, skal bringes til offentlig Kundskab.

Fornævnte allerhøieste Reskript lyder saaledes: "Vi ville allernaadigst have fastsat, at de Ridderne af Dannebrogordenens 4de Klasse, som Vi benaade med Dannebrogsmændenes Hæderstegn, skulle bære Sølv

Korset paa venstre Bryst og venstre Side af Ridderordenen, den de vedblive at bære i Knaphullet, hvorimod de Dannebrogsmænd, som Vi have benaadet eller herefter maatte benaade med Dannebrogordenens 4de Klasse, skulle bære denne Ridderorden oven over Sølvkorset, trukket i samme Baand i Knaphullet.

Ifølge allerhøieste Commissorialbefaling ere Curator for Vallø Stift, Kammerherre Moltke, Storkors af Dannebrogen og Dannebrogsmænd, Deputeret i det Kongelige Rentekammer og for Finantserne, Conferenceraad Dr. juris Drsted, Ridder af Dannebrogen og Dannebrogsmænd, Deputeret i det Kongelige Danske Cancellie og Generalprocureur, og Etatsraad Kongslew, Ridder af Dannebrogen, Deputeret i det Kongelige Rentekammer og for Finantserne, sammentraadte for at udarbeide og gjøre Forslag til en nye Fundation for det Kongelige Stift Vallø, samt at tage under Overveielse og nedlægge særskilt foreløbig allerunderdanigst Forestilling om hvorledes Stiftets Virksomhed kunde paa hensigtsvarende Maade være at udvide, overeensstemmende med en af Hendes Majestæt Dronningen, paa allerunderdanigst Forestilling fra fornævnte Curator for Stiftet, den 26de April d. A. afgiven allerhøieste Resolution. Den saaledes befalede foreløbige Forestilling har Commissionen tilfattet Cancelliet, som igjennem Hendes Majestæt

Dronningen har allerunderdanigst forelagt samme til Hans Majestæts allerhøieste Resolution.

I Commissionens Forestilling forudstikkes følgende Overfigt over de Bestemmelser; hvilké Balløe Stifts af Stifterinden, Høifalig Dronning Sophie Magdalena, under 28de November 1737 oprettede og siden af Hans Majestæt Høifalig Kong Christian den 6te allernaadigst confirmerede Foundation i dens Artikel III, VII, VIII, og XXXI, samt den siden under 13de Marts 1738 tilføiede og ligeledes allernaadigst confirmerede Tillægs-Declaration indeholde angaaende de Personers Antal, hvoraf Stiftet skulde bestaae, og hvad de i aarlig Penge=Indtægt deraf skulde nyde, foruden frie Bødlig og andre Emolumenter. Ifølge Foundationen skulde Stiftets Lemmer være: a) En Abbedisse med en aarlig Oppebørsel for det første af 1000 Rdlr., hvilken Sum siden, naar Tilvært i Stiftets Indkomster, tillod det, skulde forøges til 3000 Rdlr. aarligen. b) En Decanesse med en aarlig Oppebørsel af 600 Rdlr. c) 3 Stiftsdamer, som tilforn havde været ansatte ved det Kongelige Hof, hver med en aarlig Indtægt af 400 Rdlr., og d) 9 andre Stiftsdamer, hver med en Hæving af 300 Rdlr. Dog skulde de 2 sidste Klasse's Annuum ifølge Tillægs-Declarationen efterhaanden, som Stiftets Forfatning gjorde det mueligt, forøges indtil respective 600 Rdlr. og 500 Rdlr. aarligen for hvert Individ.

Disse Bestimmelser ere, efterhaanden som Stiftets Tilvæxt i Capitalformue har tilladt det, bleve opfyldte og udvidede paa følgende Maade, efter hver Gang desangaaende forud fra Provisorerne eller Curatorerne nedlagte allerunderdanigste Forestillinger, og derpaa af Hendes Majestæt Dronningen, som Stiftets Protectrice, meddeelte allerhøieste Resolutioner, nemlig: a) Abbedissens aarlige Oppebørsel er ved Resolution af 23de Juni 1809 bleven fastsat til 3500 Rdlr.; men ligesom det oftere har været Tilfældet, at Abbedisse-Pladsen, ifølge derom meddeelt allerhøieste Bestemmelse, ikke er bleven besat, naar en Decanessse har været udnævnt, og omvendt, saaledes er det første ogsaa for Øeblikket Tilfældet. Ell Bærelsens Bedligeholdelse er desuden tillagt 250 Rbdlr. aarligen, naar hun opholder sig paa Stiftet. b) Decanessen nyder nu ifølge Resolution af 5te Juli 1811 aarligen 1200 Rbdlr. Sølv, samt, naar hun opholder sig paa Stiftet, 200 Rbdlr. aarligen til hendes Bærelsens Bedligeholdelse. c) og d) De under disse tvende Littr. nævnte 12 Stiftsdamer, hvis Kaar ved allerhøieste Resolution af 31te October 1809 bleve for Fremtiden gjorte aldeles lige, have efterhaanden erholdt saadanne Tillæg til deres Hæving, at de nu, foruden frie Bopæl og dermed i Forbindelse staaende Emolumenter, ifølge allerhøieste Resolution af 20de Mai 1826 aarligen oppebære hver 700 Rbdlr. Sølv; men, naar de i længere Tid end 6 Uger, uden dertil eiholdt speciel Tilladelse og uden Sygdoms For-

fald, opholde sig udenfor Stiftet, hver ikkun 600 Rbdlr. Sølv. Desuden nyder enhver af disse Stifts-damer aarligen 50 Rbdlr. til hendes Værelsens Vedligeholdelse, alt overeensstemmende med allerhøieste Resolutioner af 9de Junii 1803, 31te October 1809 og 28de October 1811.

En anden Udvidelse af Stiftets Virksomhed skete ved Oprettelse, Tid efter anden, af extraordinære Stiftsdamepladser, til hver af hvilke henlagdes en Sum af 300 Rbdlr. aarligen; derimod erholdt Vedkommende ikke frie Boepæl paa Stiftet eller andre Emolumenter. Antallet af disse Pladser er for Øjeblikket 9. Endeligen ere, ifølge forskjellige allerhøieste Resolutioner, 6 Pensions-Pladser oprettede, af hvilke 3 bestandigen umiddelbart allernaadigst besattes af Hans Majestæt og Efterkommere i Regjeringen og een af Hendes Majestæt Dronningen. Uagtet saaledes Balløe Stifts Virksomhed ved forberørte hidtil gjeldende Bestemmelser er bleven endog betydeligt udvidet udenfor de i Fundationen oprindelig indeholdte Forskrifter, er dets Formue dog, selv under ikke heldige Tidsumstændigheder, stadig saaledes forøget, at Curator, ved under 16de April d. A. allerunderdanigst at forelægge Hendes Majestæt Dronningen Regnskabet for Stiftets Capitalfond for sidstafvigte Aar, fandt sig foranlediget til allerunderdanigst at andrage paa, at en Plan maatte tillades udarbejdet for Stiftets forøgede Virksomhed paa en ensigtsvarende Maade, hvilken Plan da, om den

end ikke strax fuldstændigen kunde iværksættes, dog kunde tjene Stiftets nuværende og tilkommende Bestyrere som Regel, hvorefter de havde at indrette deres Foretagender, og var det dette Forslag, som blev alernaadigst bifaldt ved Hendes Majestæts forannævnte allerhøieste Resolution af 26de April d. A.

Bed Bedømmelsen af hvor stor en Deel af Stiftets aarlige Overskud, der nu kunde være at anvende til den befalede Udvidelse af dets Virksomhed, troede Commissionen ikke at burde lægge noget enkelt Aars Overskud til Grund, eftersom det naturligtvis afhænger af mange Omstændigheder, hvor stort dette kan blive i Løbet af et Aar, og fornemmelig deraf, om mange Stiftsdamer i den Tid ere bleve indskrevne eller ikke; thi for Enhver af disse, med Undtagelse af de 3 Damer, der forhen have været ansatte ved Hoffet, og for hvilke intet bliver at betale, skal ifølge Fundationen ved Indskrivningen erlægges en Sum af 2000 Rdlr. eller nu 2000 Rbdlr. Sølv. Derimod formeente Commissionen, at faae en sikkrere Basis for dens Forslag ved at sammenlægge Stiftets Overskud efter Capital-Regnskaberne for de sidstforløbne 5 Aar og deraf uddrage et Middels Overskud. Dette hele Middels Overskud kunde imidlertid Commissionen ingenlunde foreslaae anvendt hvert Aar til Udvidelse af Stiftets Virksomhed, da usforudseelige Omstændigheder kunne paasøre Stiftet ikke ubetydelige Tab, som ellers vilde ramme bemeldte Fond alt for føleligt, ja mueligt endog vanskeliggjøre Vedligehold-

delsen af nu bestaaende Indretninger; men det formecntes, at det Beløb, hvorved Stiftet bestemtes til at skulle træde i forsøget Virksomhed, kunde ansættes til 8000 Rbdlr. Sølv. aarligen.

Commissionens specielle Forslag om Anvendelsen af denne Sum, hvilket Cancelliet tiltraadte, indstilledes til allerhøieste Approbation, og da Hans Majestæt ved allerhøieste Resolution af 25de October allernaadigst behagede at bifalde Forslaget med nogen Modification af en enkelt Punkt, er den 27de s. M. udfærdiget et allerhøieste Rescript derom til Curator for Balløe Stift af følgende Indhold.

B. si B.! Elgesom Balløe Stifts Virksomhed i de senere Aar, Tid efter anden, betydelig er bleven udvidet, i Overeensstemmelse med flere af Vor allerhøiestelskelige kjære Gemalinde, Hendes Majestæt Dronningen, afgivne allerhøieste Resolutioner, saaledes have Stiftelsens Indtægter, ved sammes vedvarende kloge og nidkjære Bestyrelse, atter modtaget en saa anseelig Tilvært, at dens gavnbringende Virksomhed end yderligere kan forsøges. Allerhøiestbemeldte Hendes Majestæt har derfor forelagt Os et Forslag til en saadan udvidet Virksomhed, og efterat Vi have taget dette Forslag under nøieste Overveielse, have Vi allernaadigst bifaldet, at der fra Begyndelsen af Aaret 1829 maa af Stiftelsens Overskud anvendes en Sum af 8000 Rbdlr. Sølv aarlig paa følgende Maade:

1) At Decanessens Annuum, der nu er 1200

Rbdlr. Sølv, forses med 200 Rbdlr. Sølv, og at hver af de nuværende 12 Stiftsdamer til de dem for Tiden aarlig tilstaaede 700 Rbdlr. Sølv, eller under visse Betingelser 600 Rbdlr. Sølv, erholder et aarligt Tillæg af 100 Rbdlr. Sølv, samt enhver af de 9 extraordinære Stiftsdamer, som for Tiden oppebære hver 300 Rbdlr. Sølv aarlig, et Tillæg af 50 Rbdlr. Sølv om Aaret, hvorhos saavel Decanessen som bemeldte 12 Stiftsdamer beholde hvad dem hids til er bevilget til deres Bærelsens Vedligeholdelse, naar de opholde sig ved Stiftelsen.

2) At 2de nye Pladser, hver paa 800 Rbdlr. Sølv, foruden 50 Rbdlr. til Bærelsens Vedligeholdelse, oprettes for 2de Stiftsdamer, som desuden erholde frit Ophold paa Stiftet tilligemed dermed forbundne Emolumenter, og hvis Stilling ogsaa iøvrigt bliver aldeles liig fornævnte 12 Stiftsdamers, til hvilke 2de Pladser de ældste af de extraordinære Stiftsdamer, som have erlagt de anordnede Indskrivningspenge, oprykke paa samme Maade, som til de hidtilværende Stiftsdamepladser.

3) At ligeledes tre nye Pladser oprettes for extraordinære Stiftsdamer med en aarlig Hævning af 350 Rbdlr. Sølv for hver, til hvilke de ældste af de for Betaling indskrevne Frøkener, som endnu intet oppebære af Stiftelsen, oprykke.

4) At der bestemmes en Sum af 1000 Rbdlr. Sølv aarlig til tvende Gaver, hver paa 500 Rbdlr.

Sølv, for tvende Enker efter afdøde Embedsmænd af Rangforordningens 2de første Klasser, men at disse Damer's øvrige Stilling og Forhold til Stiftet bliver aldeles som deres, der allerede nyde de nu allernaadigst bevilgede 6 Gaver af samme Art, og vil da den ene af bemeldte nye Gaver blive umiddelbart at bortskjenke af Os og Efterkommere i Regjertingen, ligesom den anden umiddelbart af Hendes Majestæt Dronningen.

5) At en Sum af 1000 Rbdlr. Sølv aarlig anvendes til tvende Pensioner, hver paa 500 Rbdlr., for saadanne Stiftsdamer eller til Pladser i Stiftet indskrevne adelige Jomfruer, der, efter at have betalt den anordnede Indskrivnings Capital, have indladt sig i Ægteskab, men derefter ere blevne Enker og ere efterladte i trængende Omstændigheder, om hvilke Pensioners Bevilgelse for Bedkommende, saalænge de forblive Enker, Stiftets Curator, efter indkommende Ansøgninger, vil for Hendes Majestæt Dronningen have at nedlægge allerunderdanigst Forslag, med særdeles Hensyn paa det Ægteskab, hvori de have været og det Tidrum, hvori de have oppebaaret Hæving af, eller været indskrevne i Stiftet.

6) At der, til at begrunde en Fond for en Pensionkasse ved Stiftet, bestemmes en Sum af 500 Rbdlr. Sølv aarlig, hvilken for det første bliver at oplægge og gjøre frugtbringende, hvorefter da Curator i sin Tid, naar Fonden er voxet til en Sum af 12,000

Rbdlr., har at forfatte og allerunderdanigst at fremlægge et ordentligt Reglement for dens fremtidige Anvendelse til allerhøieste Approbation.

7) At 500 Rbdlr. Sølv aarlig blive at uddele i mindre Summer fra 10 til 20 Rbdlr. Sølv, som Understøttelse for værdige Trængende paa Stiftets Gudsfer efter Curators Bestemmelse.

8) At endeligen et Beløb af 400 Rbdlr. Sølv aarlig anvendes til Forbedring af Lønningerne for de underordnede Betjenter ved Stiftet, i hvilken Anledning Curator vil have at indkomme med nærmere detailleret Forslag til Hendes Majestæt Dronningens allerhøieste Approbation.

Dlsse Vore allerhøieste Bestemmelser haver Du at foranstalte bekjendtgjorte for Vedkommende under 1ste November næstkommende, som den Dag, der er bestemt til Fuldbyrnelsen af den forestaaende for Os og Vort Kongelige Arvehuus, saavel som for Land og Folk saa vigtige Formæling mellem vor høitstættelige fjære Datter Hendes Kongelige Høihed Prindsesse Wilhelmine Marie og vor høitstættelige fjære Fætter Hans Kongelige Høihed Prinds Frederik Carl Christian. Hvorefter Du Dig allerunderdanigst haver at rette. Befalende Dig Gud.

Befordringer og Afgang.

Under det danske Cancellie: Den 1ste Novbr. er Vicecantsler for de Kongelige Ordenes Capitul,

Geheimre, Stats- og Finances-Minister J. S. v. Mø-
 sting, Ridder af Elephanten, Storkors af Dannebrog-
 gen og Dannebrogsmænd, Præsident i det Kongelige
 Rentekammer og den Kongelige Direction for Stats-
 gjelden og den synkende Fond, udnævnt til Cantsler
 for bemeldte Capitul. Geheimreconferenceraad og Ge-
 neralpostdirecteur F. v. Hauch, Storkors af Danne-
 brogen og Dannebrogsmænd; Geheimreconferenceraad
 og Overpræsident i Kjøbenhavn W. J. A. Moltke,
 Storkors af Dannebrogen og Dannebrogsmænd; Ge-
 heimreconferenceraad, overordentlig Gesandt og befuld-
 mægtiget Minister ved det Keiserlige Østerrigske Hof,
 J. F. Greve af Verustorff, Storkors af Dannebrog-
 gen og Dannebrogsmænd; Geheimreconferenceraad og
 Hofjægermester E. H. A. Greve af Hardenberg = Re-
 ventlow, Storkors af Dannebrogen og Dannebrogsm-
 mænd; Geheimreconferenceraad G. Greve af Moltke,
 Storkors af Dannebrogen, og Geheimreconferenceraad
 og Overjægermester E. F. v. Schestedt, Commandeur
 af Dannebrogen, forundte Rang med No. 10 i 1ste
 Klasse af Rangforordningen af 12te August 1808.
 Overkammerjunker A. Greve af Voldt, Storkors af
 Dannebrogen, og Overhofmester hos Hendes Majes-
 stæt Dronningen, J. L. v. Brockenhuus, Storkors af
 Dannebrogen, for deres Personer forundte samme
 Rang. Conferenceraad og Deputeret i det Kongelige
 Rentekammer, M. v. Essen, Storkors af Dannebrog-
 gen og Dannebrogsmænd; Justitiarius i Høiesteret

A. W. F. v. Bornemann, Storkors af Dannebrogen og Dannebrogsmænd; Kammerherre, første Staldmester og Overstutmester F. E. A. v. Koepstorff, Commandeur af Dannebrogen og Dannebrogsmænd, udnævnte til Geheimeconferenceraader. Deputeret i det Kongelige Danske Cancellie og Politiedirecteur i Kjøbenhavn, A. E. Kjerulff, Ridder af Dannebrogen og Dannebrogsmænd, beskikket til Chef for Kjøbenhavns Politie og Kystpolitiet. Etatsraad og Deputeret i det Kongelige Slesvig-Holsten-Lauenborgske Cancellie, L. Bertelsen, Ridder af Dannebrogen og Dannebrogsmænd; Geheime-Legationsraad og Secretair ved de Kongelige Ordrenes Capitul J. D. T. Manthey, Ridder af Dannebrogen og Dannebrogsmænd; Etatsraad, Livmedicus, Archlæge og Professor med. J. D. Brandts, Ridder af Dannebrogen og Dannebrogsmænd; Etatsraad og Cabinetssecretair P. E. Jessen, Ridder af Dannebrogen og Dannebrogsmænd; Etatsraad og Justitiarius i Lands-Overretten i Viborg, J. Jespersen, Ridder af Dannebrogen og Dannebrogsmænd; Etatsraad, Deputeret i det Kongelige Danske Cancellie og Generalprocureur, Dr. juris A. S. Ørsted, Ridder af Dannebrogen og Dannebrogsmænd; Etatsraad og Geheimearchivarius G. J. Thorkelin, Ridder af Dannebrogen; Etatsraad og Geheimecabinetsskriver F. E. Bugge, Ridder af Dannebrogen; Etatsraad og Justitiarius i den Kongelige Lands-Overret samt Hof- og Stadsret C. H. Carstens, Ridder af

Dannebrogen; Etatsraad og Høiesterets-Assessor J. Rosenkilde, og Amtmand over Thisted Amt G. Faye, Ridder af Dannebrogen og Dannebrogsmænd, udnævnte til Conferenceraader. Deputeret i det Kongelige General-Commissariats-Collegium, Generalkrigs-Commissair C. Keilmer, tillagt Rang med Conferenceraader. Dr. philos. og Professor i Physiken H. E. Ørsted, Ridder af Dannebrogen og Dannebrogsmænd; Dr. juris og Professor i Astronomien H. E. Schumacher, Ridder af Dannebrogen og Dannebrogsmænd; Dr. og Professor med. J. D. Herholdt, Ridder af Dannebrogen; Dr. philos., Professor og Theaterdirecteur K. L. Rahbek, Ridder af Dannebrogen; Justitsraad og Committeret i det Kongelige Rentekammer H. L. Evers; Justitsraad og Committeret i samme Collegium E. J. Korfiken; Justitsraad og Committeret i samme Collegium J. Buch; Justitsraad og Assessor i den Kongelige Direction for Statsgjelden og den synkende Fond W. F. Johansen, Justitsraad og Committeret i det Kongelige General-Toldkammer og Commerce-Collegium H. Veck og Cabinetssecretair og Kassierer hos Hs. Kongelige Høihed Prinds Christian Frederik, Adeler, udnævnte til virkelige Etatsraader. Charge d'affaires i Neapel, Legationsraad F. S. Vogt, Ridder af Dannebrogen forundt Rang med No. 3 i Rangforordningens 3die Klasse. Justitsraad, Borgemeester og Auktionsdirecteur i Helsingør, J. A. Steensfeldt; Justitsraad, Told- og Consumtions-Inspecteur i Aars

hvids, N. N. Bull, og Justitsraad, Archivarus og
 Registrator i Generalstabens Bureau, J. F. Nebels-
 thau, til Etatsraader. Justitsraad og Contolrchef un-
 der det Kongelige Admiralitets- og Commissariats-
 Collegium C. Ravn; Cancelleraad og Borgemeester i
 Slagelse P. L. Birch; Cancelleraad, Herredsfoged
 og Skriver i Arx og Skippinge Herreder under Hols-
 beks Amt, F. D. Bett; Cancelleraad og Bogholder
 under den almindelige Enkekasse, E. Schram; Kam-
 merraad og Forstinspecteur ved Sorøe Academies m. fl.
 Skole, G. L. Ulrich; Kammerraad og Amtsforval-
 ter for Nordhuss Amtstuedistrikt J. Valeur; Kammer-
 raad, Zahlkasserer og Kasserer ved den Kongelige Par-
 ticulairkasse, J. G. Linde; Kammerraad og Hofkasser-
 er H. Duncan; Kammerraad og Kasserer ved den
 Kongelige Direction for Statsgjelden og den synkende
 Fond C. Hjaln; Kammerraad og Veterimeester i Chri-
 stiansted paa St. Croix J. K. Kirckhoff; Kammer-
 raad og Secretair ved den Bestindiske Regjering C.
 N. Pontoppidan; Kammerraad og Toldinspecteur i
 Kjøbenhavn N. Pckenholdt; Kammerraad, Told- og
 Consumtionsinspecteur i Horsens P. A. H. Feddersen,
 Dannebrogsmænd; Kammerraad og Rentestriver C.
 L. Balsøe; Kammerraad og Rentestriver J. Nimb;
 Kammerraad, Rentestriver og Landinspecteur C. W.
 Winther; Kammerraad og Chef for Hoved- og Con-
 tra-Bogholder, Contolret under Flantserne E. Olfen;
 Kammerraad og Chef for Assignations-Expeditions og

Bogholder. Contotret under Smantserne, F. E. Thues-
 feng; Kammerraad og Amtsforvalter for Niibe Amts-
 stuedistrict N. Nielsen; Krigsraad, Herredsfoged og
 Skriver i Meerløse og Ludse Herreder i Holbøks
 Amt, S. E. Schløß; Krigsraad, Føds- og Consum-
 tions samt Strøm-Kassere i Nyeborg P. G. Aares-
 trup; Politterets-Assessor, Byefoged og Skriver i
 Skanderborg, samt Herredsfoged og Skriver i Hjelms-
 lev Gjern Herreder under Skanderborg Amt, J. D.
 Blichfeldt; Assessor og Justitssecretair i den vestre
 Østke Lands Overret, J. Fæster; Assessor i den Kon-
 gelige Lands Overret samt Hof- og Stadsret, A. H.
 Thomsen; Assessor i samme Ret og Kongens Foged
 H. G. Benken; Assessor i samme Ret N. L. Schön-
 ning; Overauditeur og Birkedommer paa Falster E.
 G. Krüger; Overkrigs-Commissair og Contoltschef un-
 der det Kongelige Admiralitets og Commissariats-Col-
 legium N. Halkjer; Landvæsens Commissair, Byefo-
 ged og Byeskriver i Hjørring, samt Herredsfoged og
 Skriver i Venneberg Herred under Hjørring Amt,
 S. Poulsen; Administrator ved den Kongelige Por-
 celainfabrik Dr. philof. S. Hartleb; Ridder af Dan-
 nebrog; Auditeur, Skifteforvalter og Skifteskriver
 i Frederiksted paa St. Croix E. L. E. Wormshold;
 Kammersecretair under det Kongelige Rentekammer
 E. L. Kirstein; Høstesterets Advocat P. E. Sporon,
 og Amtsforvalter for Tryggevælde Amtstuedistrict L
 Prom, udnævnte til virkelige Justitsraader. Cancel

Reraad og Postmester i Nyeborg J. S. Johne; Over-
 krigs-Commissair, Inspecteur og Forvalter for det
 Kongelige Odsherredske Gods J. Petersen; Krigsraad
 og Fuldmægtig i Generalstabens-Bureau H. P. Va-
 lentin; Byefoged og Politimester paa St. Thomas
 H. H. Berg, og Godsinspecteur ved de for den Kon-
 gelige Kasses Regning overtagne Godser i Sjælland,
 Fyen og Lolland, E. Richter, til Justitsraader. Hof-
 chirurg hos Hans Kongelige Høihed Prinds Fre-
 derik Carl Christian, E. F. Holmer, forundt Rang
 efter No. 5 i Rangforordningens 5te Klasse. Cap-
 tain og Postmester i Holbek A. A. B. Mazas de la
 Garde; Commerceraad og Administrator ved det oer-
 trolerede Brandassurance-Compagnie for Varer og Ef-
 fecter, W. M. K. Stolpe; Cancellie-Assessor, Bor-
 gemester og Byefoged i Fredericia J. Rahbek; Cans-
 cellie-Assessor, Byefoged og Byeskriver i Nyekjøbing,
 samt Herredsfoged og Skriver i Nørre og Sønder
 Herteder paa Morsø, J. E. H. Kummelhoff; Cans-
 celliesecretair, Byefoged og Byeskriver i Skjelsjør L.
 Foss; Cancelliesecretair, Revisor og Chef for Revi-
 sions-Contoiret for Skifterne og de offentlige Etis-
 telfers Midler under det Danske Cancellie A. Møll-
 ler; Cancelliesecretair og Cancellist i samme Collegium
 J. F. Jacobsen; Postsecretair og Chef for Secreta-
 riatet for Land-Befordrings og Vand-Transportvæses-
 nets Sager under den Kongelige Generalpostdirection,
 L. E. Reimer; Byefoged og Byeskriver, samt Auc-

tionsforvalter og Notarius publicus i Frederiksted paa St. Croix, N. J. Andresen, og Forstander ved Duebrødre-Klosters Hospital i Roskilde, G. J. Liebe, udnævnte til virkelige Cancelleraader. Kammermusikus F. Kuhlau til Professor med Rang efter Rangforordningens 6te Klasse No. 1. Sognepræst for Kjeldbye Menighed paa Møen N. E. Lund; Sognepræst for Rjeng Menighed i Sjælland T. E. Müller; Sognepræst for Hjerminde, Lee og Hlothede Menigheder under Viborg Stift, H. Bjerregaard; Sognepræst for St. Michels Menighed i Slagelse N. S. Fuglsang; Forstander og første Lærer ved Skolelærers Seminariet paa Joenstrup J. E. Wegener, og Sognepræst for Slaglille og Bjernede Menigheder i Sjælland C. Ness, til Consistorialraader. Sorensskriver paa Færøerne J. P. Gorm; Postmester i Odense P. E. Laufen og Institutbestyrer i Kjøbenhavn J. E. v. Westen, til Cancellieraader. Apotheker i Varde P. Helms og Apotheker paa St. Croix P. E. Wenzon, til Assessorer i pharmacia med Rang efter Rangforordningens 7de Klasse No. 1. Cancellisterne i Cancelliet A. M. Mørck, G. L. v. Bergen og J. E. Tressow til virkelige Cancellieseconder; Cancellist ved det Kongelige Departement for de udenlandske Sager B. H. Krag til Legationssecretair.

Under det Slesvig-Holsten-Lauenborgske Cancellie: Den 1ste November ere Geheimconferenceraad og Cantsler i den Holsten-Lauenborgske Over-

ret, E. L. Baron v. Brockdorff, Storkors af Dannebrogen og Dannebrogsmænd; Geheimeconferenceraad og Amtmand over Rendsborg Amt E. G. v. Schlambusch, Storkors af Dannebrogen og Dannebrogsmænd, og Geheimeconferenceraad og Overpræsident i Altona E. Greve af Blücher-Altona, Storkors af Dannebrogen og Dannebrogsmænd, forundte Rang med No. 10 i første Klasse af Rangforordningen af 12te August 1808. Kammerherre Grev E. E. v. Ranzan til Rastorf, Commandeur af Dannebrogen og Dannebrogsmænd, og Kammerherre, Landraad og Patron (Verbtitter) for det adelige Kloster i Ikehoe, E. W. v. Ahlefeldt, Commandeur af Dannebrogen og Dannebrogsmænd, udnævnte til Geheimeconferenceraader. Statsraad og Regjeringsraad J. F. Pohn i Rakeborg, Ridder af Dannebrogen og Dannebrogsmænd, og Amtmand over Haderslev Amt F. H. E. Johannsen, Ridder af Dannebrogen og Dannebrogsmænd, til Conferenceraader. Justitsraad og Landsfoged P. B. Carstens i Erøestjøping; Justitsraad og Secretair ved den Holsten-Lauenborgske Overret F. G. Koch; Justitsraad, Amts- og Toldforvalter E. F. P. Manthey i Sønderborg, og Rådmand E. H. Donner i Altona, Ridder af Dannebrogen, til Statsråder. Cancellieraad og Secretair ved den Slesvigske Overret E. H. Stuhlmann; Oversagsfører N. Røben i Glückstadt; Kammerraad og Toldforvalter H. Gardthausen i Capvæn, og Kammerraad og Toldforvalter F. A. W.

Gerstenberg i Elmshorn til virekeltge Justitsraader. Dr. med. og Physicus T. Friedlieb i Husum; Dr. med. og Physicus J. S. Henning i Segeberg; Dr. med. og Postmester L. S. D. Muzenbecher i Altona; Herredsfoged M. G. E. Drøhse i Tøndern, og Herredsfoged F. O. Ruster i Leck til Justitsraader. Første Præst i Gelting M. J. J. Werner og første Præst i Glückstad C. P. Quenzel til Consistorialraader, og Postmester J. Petersen i Apenrade, J. D. Fahrenholz i Husum og J. F. Kæstner i Røgeborg til Cancellieraader.

Under Rentekammeret: Den 18de October ere Forsicandidaterne, Grev A. P. Moltke og W. Kochen udnævnte til Forst- og Jagtjunkere. Den 1ste Novbr. Overhofmarschal, Overstaldmester og Ordens Marschal A. W. Hauch, Ridder af Elephanten, Storkors af Dannebrogen og Dannebrogsmænd, udnævnt til Overkammerherre; Storkors af Dannebrogen og Dannebrogsmænd, Kammerherre A. E. P. Rankau til Breitenburg til Overskjænk; Hofjægermester Grev Schimmelmann til Arensburg; Hofjægermester, Oversørster i Pinneberg og Rankau G. W. F. Bülow; Høstesterets-Assessor Grev F. W. F. Ahlefeldt-Laurvig; Overretsraad i den Slesvigiske Overret, Landraad F. E. H. Ahlefeldt; Overretsraad i samme Overret, Landraad Grev M. Moltke, Oberst og Bataillonscommandeur ved 2det Liv-Regiment, C. Romeling; Oberst og Commandeur for Hans Kongelige Høihed Prinds Frederik

Ferdinands Regiment lette Dragoner, J. P. Wilbenschmidt, Ridder af Dannebrogen; Amtmand over Nordborg og Sønderborg Amter, E. F. Krogh; Oberstlieutenant og Generaladjutant-Lieutenant J. H. C. du Plat, Ridder af Dannebrogen og Dannebrogsmænd; Oberstlieutenant og Commandeur for Lauenborgske Jægercorps, E. Späth; Kammerjunker, Baron A. C. Holsten, Ridder af Dannebrogen; Kammerjunker og Amtsforsvalter over Holbeks Amtstuedistrict, J. E. O. Wegener; Kammer-, Forst- og Jagtjunker, Overskifter i det 2det Holstenske District, H. A. Warnstedt; Kammerjunker og forhenværende Legationssecretair E. W. Raben og Major af Livgarden til Fods N. Suul, udnævnte til Kammerherrer. Grev J. E. F. Petersdorff til Grevskabet Roepstorff; Kammerjunker, afskediget Ritmester, H. N. Drøger til Statthuset Sandholdt og G. F. O. Cronsterk til Nehmen, Hohenschule, Marutendorff og Birchenmohr, forundte Højjægermesters Rang og Titel. Secondlieutenant af Husar-Regimentet Grev E. O. F. v. d. Schulenburg; Secondlieutenant af Hans Majestæt Kongens Regiment, Baron E. Stampe; Studerende ved Universitetet i Gens, Baron L. U. H. Brockdorff, Forst- og Jagtjunker N. J. Jessen; Forst- og Jagtjunker N. E. E. Svanenskjold; Forst- og Jagtjunker F. F. F. Wimpfen; Premierlieutenant af Holstenske Landseneer-Regiment W. M. Lühau; Premierlieutenant af Sjællandske Landseneer-Regiment F.

Frieß; Premierlieutenant af Hans Majestæt Kongens Regiment E. Arenfeldt; Secondlieutenant af Søestaten H. Orholm; Secondlieutenant af Ingenieurcorpsen B. Haffner; Secondlieutenant af Artilleriecorpsen C. U. E. Harthausen; Secondlieutenant og Adjutant i Livgarden til Hest N. Broch; Secondlieutenant af Syenske Regiment lette Dragoner N. F. G. Juel; Secondlieutenant af Hølstenske Landseneer, Regiment H. C. F. W. Krieger; Secondlieutenant af Livgarden til Fods C. F. N. Holstein; Secondlieutenant ved de Bestindiske Tropper J. F. E. Eastonier; Secondlieutenant af Hans Majestæt Kongens Regiment B. S. Romeling; Secondlieutenant af Hans Kongelige Høihed Prinds Christian Frederiks Regiment E. H. E. Wilster; Secondlieutenant af samme Regiment F. H. Holstein; Secondlieutenant af 2det Jydsk Infanterie-Regiment J. E. Staffeldt; Secondlieutenant af samme Regiment W. L. F. v. Heddemann; Secondlieutenant af samme Regiment O. O'Neill Orholm; Secondlieutenant af Slesvigske Infanterie-Regiment L. H. E. N. Krieger; Secondlieutenant af samme Regiment S. E. F. W. Krieger; Secondlieutenant af Jydsk Jægercorps E. D. Hegermann-Lindenkrone; Secondlieutenant af Hans Majestæt Kongens Livcorps og Volontair under Rentekammeret, Baron G. E. F. E. Rosenkrantz; Secondlieutenant af samme Corps, Cand. juris J. P. E. Bruun Neergaard; Proprietair J. Ph. N. Søns;

Cand. juris og Fuldmægtig i det militaire Udmanu-
 facturs Contoir F. F. Rømer; Volontair under Ge-
 neralcommisariats-Collegiet F. Lindholm, og Assistent
 ved Stemplingscontoiret under Kjøbenhavns Told-
 kammer E. Hauch, udnævnte til Kammerjunker; E.
 N. A. Schwarzkopff, som Hofchirurg hos Hans Kon-
 gellge Høihed Prinds Frederik Ferdinand, forundt
 Rang med No. 5 i 5te Klasse af Rangforordnin-
 gen. Auditeur, Licentiatus juris, Secretair og Bur-
 reauchef under Directionen for Universitetet og de lærde
 Skoler J. E. Kall; Secretair, Contoirchef og Kas-
 serer ved det Kongelige Theater, J. E. Prinslau;
 Secretair for det Sjællandske Landvæsens-Contoir
 under Rentekammeret J. D. Broblemøst; Secretair
 for det Slesvig-Holsten-Lauenborgske Landvæsens-Con-
 toir under Rentekammeret E. Tutein; Amtsforvalter
 for Nøens Amtstue-District E. L. Paulsen; Amts-
 forvalter paa Falster H. L. Parelius; Chef for Natio-
 nalbankens Kasserer-Kontoir N. Bøving; Hovedbog-
 holder ved Nationalbanken H. E. Kramer; Contras-
 bogholder ved Nationalbanken E. Borch; Renteskriver
 for 1ste Slesvigske Contoir under Rentekammeret J.
 P. Eriksen; Krigsassessor og Amtsforvalter for Thi-
 sted Amtstuedistrict E. Caroc, samt Krigsassessor
 og Amtsforvalter for Randers Amtstuedistrict J. P.
 Wilde, udnævnte til virkelige Kammeraadere. Bestyreren
 af det paa Næsøgaard under det Classenske Fideicom-
 mis oprettede Etablissement E. J. Wichmann ud-

nævnt til Kammerraad med Rang No. 2 i 7de Klasse af Rangforordningen; Registrator under Directionen for den almindelige Pensionskasse, H. Westengaard, udnævnt til virkelig Kammerassessor; Fuldmægtig ved Theatercontoiret, F. A. E. Pringlau til Secretair.

Under Generaltoldkammer- og Commerce-Collegiet: Den 1ste Novbr. ere til Agenter med Rang med No. 1 i 6te Klasse allernaadigst udnævnte: Formændene for Staden Kjøbenhavns 32 Mænd Silkes og Klædehandler L. H. Thomsen og Grosserer J. Hammerich; Raadmændene i Flensborg A. P. Andresen og G. J. Nerong; Deputeret Borger i Glücksstad J. Piening; samt Borger og Medlem af Havnecommissionen i Aarhus J. Røgind. Til virkelige Kammerraader: Krigsraad og Toldcontroleur i Langensfeldt, J. L. Menzdorff; Krigsraad og Toldcontroleur i Tønningen E. J. Voeck; Kammerassessor og Toldskriver i Kjøbenhavn C. F. Schiøtt; Kammersecretair og Stempler ved Kjøbenhavns Toldkammer M. J. Rosing; Commercesecretair og Toldkasserer i Christianssted paa St. Croix J. G. Testmann; Bogholder paa St. Croix E. G. Erichson; Elbzollgegenschreiber i Lauenborg C. F. L. Albinus, og Toldcontroleur paa St. Croix G. Næser. Til virkelige Kammerassessorer: Passkriver ved Hærfunds Toldkammer P. Sverfen; Grændsetoldinspecteur Dannebrogsmænd P. F. Ohm; samt Portcontroleur og constitueret Toldinspecteur i Fredericia A. F. P. Fog.

Under Admiralitetet: Den 1ste November
 ers Commandeurerne H. Baron v. Holsten, Kammer-
 herre, Commandeur af Dannebrogen og Dannebrogsm-
 and, og E. Wleugel, Ridder af Dannebrogen, meddeelt
 Contreadmirals Character; Commandeurcapitainerne
 J. E. Hoppe, Kammerherre samt Ridder af Danne-
 brogen og H. Stephansen, Ridder af Dannebrogen og
 Dannebrogsmmand, meddeelt Commandeurs Character;
 Capitainerne E. Wulff, Ridder af Dannebrogen og
 Dannebrogsmmand, og K. Holst, meddeelt Commans-
 deurcapitains Character; Capitainlieutenanterne M.
 C. Klaumann, Ridder af Dannebrogen og Danne-
 brogsmmand, og B. F. Ravn, tillagt Capitains Cha-
 racter; Premierlieutenanterne P. T. Grove og H.
 Fisser tillagt Capitainlieutenants Character; Se-
 condlieutenanterne E. L. Proffilius og E. E. van
 Doekum tillagt Premierlieutenants Character. Con-
 toirchef under Collegiet, Justitsraad N. Wiborg, ud-
 nævnt til Admicalitets-Commisfair, med Tilladelse at
 anlægge og bære den for denne Charge reglementerede
 Uniform, og med Behold af hans havende Rang;
 Contoircheferne ved Holmen, Takkelageskriver J. S.
 Bloch og Inventarieskriver J. E. Borre udnævnte til
 Krigraader.

Under Landmilitair-Etaten: Den 1ste Novbr.,
 Tjenstgjørende Generaladjutant og Chef for General-
 adjutantstaben, Generalmajor J. E. v. Bülow, Stor-
 fors af Dannebrogen og Dannebrogsmmand, udnævnt til

Generallieutenant; Obersterne F. E. v. Hofstein, Chef for Hans Majestæts Livjæger-Corps, Commandeur af Dannebrogen og Dannebrogsmænd, og E. H. v. Sundt, Chef for det 1ste Liv-Regiment, Commandeur af Dannebrogen og Dannebrogsmænd, til Generalmajorer. Commandanten i Frederiksborg Fæstning, Oberst A. F. v. Kræger, forbeholdt Generalmajors Anciennetet fra 1ste Novbr. Generalmajor uden Anciennetet J. F. Gyldenstjerne v. Sehestedt tillagt Generalmajors Anciennetet; Kammerherre, Oberst og Generaladjutant K. F. v. Juel, Storkors af Dannebrogen, overordentlig Gesandt og befuldmægtiget Minister ved det franske Hof, udnævnt til Generalmajor, dog uden at han indtræder i Armeens Detaille; Chefen for Veicorpsset, Oberst A. G. v. Keilke, Ridder, meddeelt Generalmajors Character; Deputeret i det Kongelige General-Commissariats-Collegium, Generalkrigscommissalt H. P. Münch tillagt Rang med No. 5 i anden Klasse af Rangforordningen af 12te August 1808; Chefen for Artillerie-Corpsset Oberst A. M. W. v. Haffner, Commandeur af Dannebrogen og Dannebrogsmænd, og Commandanten i Nyborg Fæstning, Oberst K. E. D. v. Staffeldt, Ridder af Dannebrog og Dannebrogsmænd udnævnte til Generalmajorer, dog indtil videre uden Anciennetet; Oberst à la suite i Armeen E. O. Greve af Harthausen, Ridder, meddeelt Afsked i Raade af Krigstjenesten som Generalmajor; demitteret Oberst af Cavalleriet H. Greve v.

Reventlow, Commandeur af Dannebrogen, og dimitte-
ret Oberst L. N. H. v. Buchwald, Ridder af Dan-
nebrogen og Dannebrogsmænd, der har været Chef for
Hendes Kongelige Højhed Hertuginde Louise Augus-
tas senere indgaaede Livjæger-Corps, bevilget hver
en nye Afsked af Krigstjenesten som Generalmajor;
Directeur for det militaire Ware-Depot, Generalkrigs-
commissair F. L. d'Auchamp, Ridder af Dannebrog-
gen og Dannebrogsmænd, forundt Rang med No. 8
i tredje Klasse af Rangforordningen af 14de October
1746; Oberstlieutenanterne C. E. v. Bechtolsheim af
det Slesvigske Infanterie-Regiment, W. F. v. Falck af
Hans Majestæts eget Regiment og P. v. Zingelmann
af det ander Liv-Regiment meddeelt Obersts Caracteer.
Bed Væcorpsen er Oberstlieutenant C. v. Kochen til-
lagt Obersts Caracteer, Capitain à la suite G. v. Ro-
senberg udnævnt til virkelig Major, og Capitain M.
W. v. Stockfleth meddeelt Majors Caracteer; di-
mitteret Oberstlieutenant J. F. E. v. Muck, Ridder,
der har været Commandeur for den Holsteenske Ar-
tillerie-Bataillon, bevilget en nye Afsked af Krigs-
tjenesten som Oberst; Professor F. Nachtegall, Rid-
der af Dannebrogen og Dannebrogsmænd, udnævnt til
virkelig Directeur for Gymnastikken med Rang med
No. 8 i tredje Klasse af Rangforordningen af 14de
October 1746; Majorerne L. A. M. v. Lassen af
2det Liv-Regiment, D. C. E. v. Seyer af Dronning-
gens Liv-Regiment og A. v. Breinholt af Hans Ma-

jefstæts eget Regiment forbeholdt Oberstlieutenants Anciennetet fra 1ste Novbr.; Major J. A. v. Stricker, Bataillonscommandeur i det 2det jydsk Infanterie-Regiment og Premiermajor W. v. Düring i det Holsteenske Landseneer-Regiment, meddeelt Oberstlieutenants Caracteer; Oberstlieutenanterne uden Anciennetet E. v. Spæth, Commandeur for det Lauenborfske Jæger-Corps, og A. W. v. Meyer, Chef for Kaket Corpset, Ridder af Dannebrogen og Dannebrogsmænd, tillagt Oberstlieutenants Anciennetet; Bagtmesterlieutenanten i Citadellet Frederikshavn, Capitain J. H. v. Linde, Ridder, meddeelt Majors Caracteer, dog uden at henhøre til Armeens Detaille; Capitain og Ridder af Dannebrogen F. v. Schwarz, der er Adjutant hos Hs. Kongelige Høihed, General Prinds Christian Frederik til Danmark, meddeelt Majors Caracteer, dog uden at han indtræder i Armeens Detaille; Premierlieutenant i Artilleriecorpsset og Adjoint ved Generalquartiermesterstaben R. M. v. Hertel udnævnt til Divisionsquartiermester à la suite ved Generalquartiermesterstaben. I Generalstabens Bureau ere Krigsassesforerne P. J. E. Winslow, E. A. Holmer og J. J. G. Krarup udnævnte til virkelige Krigsraader, Krigscancelliesecretair A. F. Smidt til virkelig Krigsassesfor og Volontair C. Lassen til virkelig Krigscancelliesecretair; Coplist ved Bureauet under Gøtternementet i Høi Kloumann til Overkrigscommissair; D. E. F. Indahl til Overkrigscommissair med

Tilløbelse at bære den for denne Charge reglementes rede Uniform og Armeens Feltregn. Den fra det sjællandske Landseneer-Regiment dimitterede Premierlieutenant H. P. v. Husum forundt en nye Udfæed af Krigstjenesten som Ritmester. Secondlieutenanterne J. N. v. Baumann af Liv-Regimentet cuirasserer, J. F. A. v. Leth af det fynske Regiment lette Dragoner, H. B. v. Hincheldei af det jydsk Regiment lette Dragoner, E. O. F. Grev v. d. Schulenburg af Husar-Regimentet, N. v. Corp af Liv-Regimentets lette Dragoner og H. N. v. d. Waase af Liv-garden til Hest meddeelt Premierlieutenants Caracteer; Secondlieutenanterne F. v. Moltke af det slesvigsk Infanterie-Regiment, E. E. H. v. Schertliger af Kronens Regiment og A. v. Arends af Artillerie-Corpsen meddeelt Premierlieutenants Caracteer. Den ved Husar-Regimentet uden Anciennitet staaende Premierlieutenant G. S. v. Güllthj tillagt Premierlieutenants Anciennitet; E. R. Vertouch udnævnt til Secondlieutenant à la suite ved det sjællandske Landseneer-Regiment, dog uden Anciennitet, indtil han har taget og bestaaet i den befalede Officeer-Examen, samt uden Gage og Emolument, indtil han ved foresaldende Vacance kan indtræde i virkelligt Nummer.

Den 1ste Novbr. har Hans Majestæt beordret Eftersølgende med Ordens- og Hæderstegn:

Med Elephantordenen.

Hs. Durchl. Friedrich Emil August, Prinds til Slesvig-Holsteen-Augustenburg, Oberst i Liv-Regimentet Extraserer.

Hs. Excell. Hr. Paul Christian v. Stemann, Geheimme-Stats- og Justitsminister, Kongel. Commissair i Nationalbanken, Storkors af Dannebrogen og Dannebrogsmænd.

Med Dannebrogsmændenes Hæderstegn benaades følgende Storkors af Dannebrogen.

Hs. Excell. Hr. Hans v. Krabbe, Geheimme-Conferentsraad, Kongelig Gesandt ved Hofset i Stockholm.

Hr. Knud Friedrich v. Juel til Juelsberg, Kammerherre, Generalmajor, Generaladjutant og overordentlig Gesandt samt befuldmægtiget Minister ved det Kongelige franske Hof.

Hs. Excell. Hr. Johan Hieronimus v. Kirchhoff, Generalleutenant og 1ste Deputeret i det Kongelige General-Commissariats-Collegium.

Hr. Charles Borre Baron af Selby, Kammerherre og overordentlig Gesandt ved det Nederlandske Hof.

Med Storkorset af Dannebrogen benaades.

Hs. Excell. Hr. Cay Wilhelm v. Ahlefeldt til Flarupgaard, Geheimme-Conferentsraad og Provst for det adellige Convent i Preetz, Dannebrogsmænd.

Hs. Excell. Hr. Wulff Christopher v. Ahlefeldt til Groß Königsförde og Lindau, Geheimme-Conferentsraad og Provst for St. Johannis Kloster i Slesvig, Dannebrogsmænd.

Hr. Andreas Bjørn Nothe, Conferentsraad, Deputeret i det Slesvig-Holsten-Lauenborgske Cancellie, Medlem af Directionen for den almindelige Pensionskasse, Dannebrogsmænd.

— Adam Wilhelm Greve af Moltke, til Grevsfabet Bregentved, Kammerherre, Deputeret i Rentekammeret samt for Finantserne, Medlem af Directionen for Statsgjelden og den synkende Fond, Dannebrogsmænd.

— Just van Dockum, Contreadmiral.

— Fridrich Carl Ferdinand v. Gruner, Kammerherre, Generalmajor og Chef for 1ste Jydske Infanterie-Regiment, Dannebrogsmænd.

— Hr. Fridrich Caspar Conrad v. Frieboe, Kammerherre, Generalmajor og Chef for Husar-Regimentet, Dannebrogsmænd.

— Johan Mangelsen v. Volgt, Generalmajor og Chef for Kronens Regiment, Dannebrogsmænd.

— Joachim Ove Fridrich Spies, Rantsler i den Slesvigske Overret, Dannebrogsmænd.

Med Dannebrogsmændenes Hæderstegn be-
naades følgende Commandeurer af Danne-
brogen.

Hr. Rudolph Anton Ludvig v. Qvalen, Kammerherre, Oberst og Gesandt ved det Holsten-Oldenboraske Hof.

— Fridrich Christian Ferdinand Baron af Pechlin, Kammerherre og Gesandt ved den tydske Forbundsdag.

Hs. Durchl. Ludvig, Prinds til Sayn-Wittgenstein-Berleburg, Oberstleutenant og Bataljons-Comman-
deur i det Holstenske Infanterie-Regiment.

Med Commandeurkorset af Dannebrogen be-
naades.

Hr. Peter Frederich Wulff, Commandeur-Capitain og Chef for Sæcadet-Corpsset, Dannebrogsmænd.

— Adam Gottlob v. Krøgh, Kammerherre, Oberst og Kammereer ved Øresunds Toldkammer, Dannebrogsmænd.

- Hr. Christian Frederik Hansen, Conferentsraad, Professor og Overbygnings-Directeur, Landbygmester i Hertugdømmet Slesvig, Dannebrogsmænd.
- Christian Ludvig v. Spæth, Oberst a la suite af Cavalieriet, Dannebrogsmænd.
- Hs. Excell. Hr. Adam Christopher Greve af Knuth til Lilliendal, Geheime-Conferentsraad.
- Hr. Johan Fridrich Wilhelm Schlegel, Conferentsraad, Dr. og Professor juris, Dannebrogsmænd.
- Carl Fredrich Grove, General-Krigscommissair og Deputeret i Admiralitetets- og Commissariats-Collegium, Dannebrogsmænd.
- Claus Henrich v. Christensen, Oberst ved Ingenieur-Corpsen og Over-Ditæ-Inspecteur, Dannebrogsmænd.
- Frederik Plum, Dr. Theol., Biskop over Svens Stift.
- Hans Diderik Brink-Seidellin, Capitain i Sø-Etaten.
- Frederik Christian v. Clausen, Oberst og Overtøismester i Danmark, Dannebrogsmænd.
- Christian v. Høgh Guldberg, Oberst i Svenske Regiment lette Dragoner, Dannebrogsmænd.
- Carl v. Ewald, Major og Divisions-Adjutant.
- Hs. Excell. Hr. Christopher Hartvig v. Lowkow, Geheime-Conferentsraad, Amtmand over Reinbek, Fremshüttel og Trittau Amter.
- Hs. Excell. Hr. Ernst August v. Döring, Geheime-Conferentsraad, Landdrost i Plinneberg.
- Hr. Friderich v. Oldenburg, Kammerherre og 1ste Deputeret i General-Soldkammer og Commerce-Collegium.
- Ingver Carsten Lewsen, Conferentsraad og Vices-Kantsler i den Holsten-Lauenborgske Overret og Landskantsler i Hertugdømmet Holsten, Dannebrogsmænd.
- Hans Staal v. Lüken, Kammerherre, Oberst og Inspecteur over Cavalieriet, Dannebrogsmænd, (H.T.)

Hr. Jacob Peter Wynster, Dr. Theol., Kongelig Confessionarius, samt Hof- og Støtspæst, Medlem af Directionen for Universitetet og de lærde Skoler, Dannebrogsmænd.

— Joseph Nicolai Benjamin v. Abrahamson, Kammerjunker, Major og Divisions-Adjutant a la suite, Dannebrogsmænd.

— Ove Christian Greve af Harthausen, Hofmarschal, Kammerherre og Generalmajor.

— Johan Ditlev v. Zepelin, Kammerherre, Oberst og Commandeur for den Kongelige Livgarde til Fods.

— Friderich Julius v. Harthausen, Kammerherre, Oberst og Deputeret i det Kongelige General-Commissariats-Collegium, Dannebrogsmænd.

— Peter Johan Mourad, Conferentsraad og Deputeret i det Kongelige danske Cancellie.

— Gottlieb Carl Frederik Benjamin v. Wildenradt, Oberst, Commandeur for det sjællandske Jægercorps, Dannebrogsmænd.

— Claus Christoph v. Ehlenen, Kammerherre, Oberst og Præsæs i Remonte-Commissjonen, Dannebrogsmænd.

— Peter Carl Friderich v. Scholten, Kammerherre, Gouverneur ad Interim og Soldintendant paa St. Thomas, Dannebrogsmænd.

— Preben, Greve af Bille-Bræbe til Grevskaabet Bræbesminde, Kammerherre og Major.

— Hans Henrich v. Römeling, Kammerherre, Oberst og Generaladjutantlieutenant, Dannebrogsmænd.

— Frederik v. Lowzow, Kammerherre og Stiftamtmand over Sjællands Stift, Vornholm og Færverne, samt Amtmand over Kjøbenhavns Amt, Dannebrogsmænd.

— Johan Franciscus Gottlieb Schönhejder, Stiftamtmand over Viborg Stift og Amtmand over Viborg Amt, Dannebrogsmænd.

— Adam Gottlob Müller, Conferentsraad og Assessor i Høiesteret.

- Hs. Excell. Hr. Christophør Fridrich v. Sehestedt, Ge-
helme-Conferentsraad og Overjægermester.
- Peter Casper Bessel-Brown, Contra-Admiral.
- Georg Heinrich Baron v. Löwenstern, Kammerherre,
Oberst à la suite, overordentlig Gesandt ved det Kei-
serlige Hof i Brasilien.
- Erome, Hessisk Geheimeraad og Professor i Giesen.
Med Dannebrogsmændenes Hederstegn
benaadtes efterfølgende Riddere af Dannebrogen.
- Hr. Johan Christian Fredrich Heintzelmann, Conferents-
raad og Landfoged i Landstabet Sønder Dltmar-
skøn.
- Lars Fabricius, Commandeur i Øse-Statens, Over-
Lods i Sjellands District, (H. T.)
- Hans Christian Hansen, Oberstlieutenant og Chef
for Helsingørs borgerlige Artilleriecorps.
- Jens Peter Stibolt, Commandeur-Capitain i Øse-
Staten.
- Hans Rudolph v. Juel, til Hverringe, Kammer-
herre, Oberstlieutenant à la suite i Cavalleriet.
- David Montad, Conferentsraad, Postdirecteur,
Medlem af den Kongelige Direction for den al-
mindelige Pensionskasse.
- Emanuel Rasmus Grove, Conferentsraad, Med-
lem af den Kongelige afrikanske Consulat-Direction.
- Claus Hartwig Henne, Commandeur-Capitain og
Havne-Inspecteur for Danmark og Hertugdømmene.
- Gustav Greve af Hals-Winterfeldt, Kammerherre,
Oberstlieutenant og Premier-Major i Livgarden til
Hest.
- Conrad Fridrich v. Schmidt-Phisfeldt, Etatsraad,
Deputeret i General-Toldkammer og Commerce-Col-
legium.
- Fredrich Julius d'Origny, Oberst og Commans-
deur for Prinds Christian Frederiks Regiment.
- Ernst Philip Kirstein, Etatsraad og Deputeret i
General-Toldkammer og Commerce-Collegium.
- Hans v. Ruffad, Oberst.

- Hr. Christian Peter Flensborg, Commandeur-Captain.
 — Malthé Conrad Nyhlenstedt, Capitain i Søe-Etaten, Commandant i Nyeboder.
 — Hans Carl Bodenhof, Capitain-Lieutenant i Søe-Etaten.
 — Christian Christopher Zahrtmann, Capitain-Lieutenant i Søe-Etaten og Directeur for Søefaar-Archivet.
 — Jens Valudan Müller, Stiftsprovst, Sognepræst til St. Knuds Kirke i Odense.
 — Julius v. Steemann, Kammerherre, Oberst i hollandske Landseneer-Regiment.
 — Frank Daniel Hagelstein, Justitsraad, Dr. med. og Interims Physicus i Keinbek, Erittau og Tremsbüttel Amter.
 — Christian Fenger, Etatsraad, Professor og Livchirurg hos Hs. Majestæt Kongen.
 — Joseph Albrecht Friderich v. Koss, Kammerherre, Legationssecretair ved Gesandtskabet i Paris.
 — Wilhelm Christian v. Serlver, Oberst og Chef for Olesvigske Infanterie-Regiment.
 — Cornelius v. Bleugel, Contre-Admiral.
 — Peter Johan v. Bleugel, Commandeur i Søe-Etaten og Navigations-Directeur.
 — Thomas Lorenzen, Justitsraad, Amtsforvalter i Haderslev Amt.
 — Nicolaus Tønder, Stabschirurg og Regimentechirurg ved 2det Livregiment.
 — Niels Holm, Amtsprovst, Sognepræst for Sandager og Holevad Menigheder i Fyen.
 — Fridrich Olegfried Voigt, Legationsraad og Charge d'Affaires ved Hoffet i Neapel.
 — Johannes Henrich Stck, Geheime-Legationsraad og Secretair ved Departementet for de udenlandske Sager.
 — Johan Martin Christian Gottschalk, Etatsraad og Regjeringsraad i Hertugdømmet Lauenborg.

- Hr. Friderich Christian Julius Greve af Knuth, Kammerherre, Amtmand over Holbeks Amt.
- Friderich Christian Block, Superintendent i Hertugdømmet Lauenborg.
- Peter Møller, Conferentsraad, Generalauditeur for Sø-Etaten, Directeur ved Nationalbanken.
- Wilhelm Christian Carl August v. Warnstedt, Kammerherre, Hofjægermester og Jægermester i det Slesvig-Holstenske District.
- Wilhelm Bernhard v. Unstow, Kammerherre, Hofjægermester og Jægermester i Hertugdømmet Lauenborg.
- Friderich Ferdinand v. Krogh, Kammerherre, Hofjægermester og Jægermester i det Slesvigiske Forstdistrict.
- Caspar Friderich Schleyer, Etatsraad, Deputeret i General-Toldkammer og Commerce-Collegium.
- Christian Ludvig Lassen, Etatsraad, Deputeret i det danske Cancellie.
- Friderich Christian Schæffer, Etatsraad og første Borgemester i Kjøbenhavn.
- Johan Friderich Jensen, Etatsraad og Deputeret i det Slesvig-Holsten-Lauenborgske Cancellie.
- Johan Poul Hopp, Etatsraad og Deputeret i det Slesvig-Holsten-Lauenborgske Cancellie.
- Anton Christian Friderich Ortel, Etatsraad og Landsfoged over Nordre Dismærken.
- Johan Adolph Ulrich v. Salchow, Oberst og Generalkrigscommissair i Hertugdømmene.
- Henrich Maximilian v. Schow, Oberstlieutenant og Overadjutant.
- Peter Friderich v. Steinmann, Oberstlieutenant og Divisions-Quartiermester.
- Ditlef Henrich v. Bülow til Botheamp, Kammerherre, Amtmand over Gottorff Amt.
- Jacob v. Flindt, Kammerherre, Oberst og Chef for det Slesvigiske Cuirassier-Regiment.

- Hr. Christian Bind v. Bülow, Kammerherre, Oberst og Chef for det Holstenske Landseneer Regiment.
- Ehrenreich Christopher Ludvig v. Moltke, Kammerherre og Marskal hos Hs. Kongelige Høihed Prinds Frederik Carl Christian.
- Hartwig Wilhelm v. Daue, Oberst og Chef for Livregimentet lette Dragoner.
- Andreas Aagesen, General-Auditeur for Landstaden og Deputeret i General-Commissariats Collegiet.
- Johannes Søbster, Generalkrigscommissair og interim's Gouverneur paa St. Thomas.
- Hans Nicolai Jansen, Etatsraad og Bureauchef ved Generalquartiermesterstaben.
- Conrad Daniel Koefoed, Dr. Theol., Biskop over Ribe Stift.
- Carl Gottlieb v. Kleist, Kammerjunker, Major i sjællandske Jægercorps.
- Jaspert Lühow v. Hagemann, Kammerjunker, Major og Divisions-Adjutant.
- Carl Fischer, Justitsraad og Contoirchef under General-Commissariatet.
- Jacob Nicolai Gerhard v. Koch, Agent, Major og Bataillons-Commandeur ved Altona borgerlige Infanterie.
- Broder Peter v. Hagen, Major og Commandeur for jydsk Jægercorps.
- Christian Wilhelm v. Magius, Capitain af sjællandske Jægercorps.
- Hans Henrich Schönberg, Overkrigscommissair og Hof-Inspecteur.
- Severin Christian Salling, Sognepræst til Wonsild i Haderslev Provstie.
- Med Ridderkorset af Dannebrogen benaades.
- Hr. Andreas Erich Henrich Ernst Greve af Bernstorff-Gyldensteen, Kammerherre, Hofjægermester.
- Christian Greve af Rankau, Kammerherre, Marskal hos Hs. Kongelige Høihed Prinds Christian Frederik.

- Hr. Johan Carl Thuerecht v. Eastenschjold, Kammerherre, Stiftamtmand over Aalborg Stift.
- Peter Fjellsted Hoppe, Kammerjunker, Stiftamtmand over Island og Amtmand i Sønder Amtet.
- Otto Johan v. Stemann, Kammerherre og Amtmand over Apenrade Amt.
- Magnus Greve af Bernstorff, Kammerherre, Oberstlieutenant i Livregimentet lette Dragoner.
- Carl Heinrich Adolph v. Koepstorff, Kammerherre, Oberstlieutenant à la suite i Armeen.
- Christian Peter v. Bülow, Kammerherre, Major i Kongens Regiment.
- Jacob Frederik v. Deurs, Kammerherre, Generalkrigscommissair.
- Christian Ludvig v. Stemann, Kammerherre og Amtmand over Sorø Amt.
- Georg Baron v. Moltke Rosenkrantz, Kammerherre hos Hds. Majestæt Dronningen.
- Gerhard Christoph v. Krogh, Kammerherre hos Hds. Majestæt Dronningen og Major i Kongens Regiment.
- Fridrich Wilhelm Paulsen, Hofjægermester og Overførster.
- Julius Carl Christian Greve af Holck, Hof-Cavaleer hos Hds. Kongelige Høhed Prindsesse Caroline Amalie, og Capitain i Livgarden til Fods.
- Fridrich Theodor Hurtigkarl, Etatsraad og Prof. juris.
- Casper Fredrich Lassen, Etatsraad, Høiesterets-Assessor og Dr. juris.
- Frederich Christian v. Michaelsen, Oberst af 1ste Liv-Regiment.
- Hans Phillip Francke, Etatsraad og Raad i den Slesvigiske Overret.
- Johan Carl Krichhauff, Etatsraad og Raad i den Slesvigiske Overret.
- Benedict Wilhelm Schirach, Etatsraad og Raad i den Holsten-Lauenborgiske Overret.

- Hr. Johan Wolffhagen, Etatsraad og Committeret i Rentekammeret.
- Conrad Caspar Bangert, Etatsraad og Bogholder ved Ordenskassen.
 - Heinrich Wøller, Etatsraad og Committeret i General-Toldkammer og Commerce-Collegiet.
 - Johan Daniel Bauer, Etatsraad og Borgemeester i Altona.
 - Fridrich Heinrich August Clauswitz, Geh. Legationsraad.
 - Adolph Carl Fridrich v. Dauw, Oberst af Kongens Regiment.
 - Johan Ernst v. Ditten, Etatsraad og Brand- Directeur paa Kjøbenhavns Amt.
 - Fridrich Christian Emil Theodor Claus Dankwärt, Geheime-Legationsraad.
 - Lauritz Esmarch, Etatsraad og Committeret i Rentekammeret.
 - Christian Lund, Etatsraad og Committeret i Rentekammeret, Kammersecretair.
 - Andreas Gabriel Torwerdt, Generalkrigscommissaire i Danmark.
 - Michael Lange, Cancellie-Deputeret.
 - Niels Engelhardt, Høiesterets-Assessor.
 - Claus Christian Schønning, Høiesterets-Assessor.
 - Ulrich Christian Bedege, Justitiarius i den vestindiske Overret.
 - Fredrich Ludvig Christian Pens v. Rosenørn, Regjeringsraad i den vestindiske Regjering.
 - Johannes Wolbye Maurtzen, Regjeringsraad i den vestindiske Regjering.
 - Daniel Gottvald Reimer Bentley, Etatsraad og Borgemeester i Kjøbenhavn.
 - Peter Christian Rasmus Aagesen, Etatsraad og Contolrchef under Admiralitets- og Commissariats-Collegium.
 - Gabriel Wegner, Stadshauptmand i Kjøbenhavn.
 - Stellingm Johnsen, Biskop over Island.

Hr. Carl Gustav Rosenørn, Amtmand over Veile Amt.

— Christian Ludvig v. Tillisch, Kammerjunker og Amtmand over Færøerne.

— Jens Peter v. Jensen, Oberstlieutenant af Livjægerkorpset.

— Fridrich Carl v. Wagner, Oberstlieutenant à la suite i Armeen.

— Gotthardt v. Liskow, Oberstlieutenant af Slesvigsk Infanterie-Regiment.

— Bernhard Thordtsen, Oberstlieutenant ved Kjøbenhavns borgerlige Infanterie.

— (D. M.) Johan Philip Wellbach, Oberstlieutenant ved Kjøbenhavns borgerlige Artillerie.

— Fridrich v. Vinstow, Kammerjunker og Capitain i Kronens Regiment.

— Hartvig Jacob Fridrich v. Benzon, Kammerjunker og Ritmester i Livgarden til Hest.

— Johan Hieronymus v. Kirchhoff, Kammerjunker og Premierlieutenant i Livgarden til Fods.

— Steen Andersen Bille, Kammerjunker og Premierlieutenant i Søe-Staten.

— Christian Jørgen Hauch, Kammerjunker og Assessor i Directionen for Statsgjelden og den synkende Fond.

— Jonas Henrik Gede, Justitsraad og Contorchef under Admiralitets- og Commissariats-Collegiet.

— Lorenz Jürgensen, Justitsraad og Kassere under Admiralitets- og Commissariats-Collegiet.

— Erich Christian Berlauff, Justitsraad, Dr. Phils., Professor og Bibliothekar ved det store Kongelige Bibliothek.

— Niels Wiborg, Justitsraad og Contorchef under Admiralitets- og Commissariats-Collegiet.

— Hendrich Carl Neiders, Justitsraad og Contorchef under Generalcommissariats-Collegiet.

— Christian Jacob Cosmus Bræstrup, Justitsraad og Vice-Poltidirecteur.

- Hr. Fridrich Ernst Wilhelm Knudsen, Justitsraad og Byefoged i Helsingør.
- Johannes Klittingberg Dons, Justitsraad og Virkedommer ved Baroniet Juellinge.
- Carl Anthon Mathias Feldmann, Justitsraad og Landcommissair i Olesvig.
- Peter Olde, Justitsraad og Ræmner i Altona.
- Rasmus Frydensberg, Justitsraad og Amtsforvalter paa Kjøbenhavns Amtstue-District.
- Ludvig Christian Peter Hasse, Justitsraad og Amtsskriver i Reinbek.
- Hans Nye. Honningdahl, Justitsraad og Kassefører ved General-Postkassen.
- Hermann Kjerulf, Justitsraad og Expeditionssecretair i Generalstabens Bureau.
- Jens Møller, Dr. og Professor Theologæ.
- Carl Christopher Wihusen, Professor Chirurgiæ og Overchirurg ved Frederiks Hospital.
- Joachim Georg Baron v. Wedel Wedelsborg, Major i svenske Regiment lette Dragoner.
- Maximilian Wilhelm Baron v. Harthausen, Capitain af jydsk Jægercorps.
- Maximilian Fridrich Baron v. Harthausen, Capitain af sjællandske Jægercorps.
- Jens Jacob Paludan, Capitain af Sø-Etaten.
- Peter Phillip v. Elberg, demitteret Major.
- Carl Andreas v. Seyffart, Major af 1ste Livregiment, Forstander for Kjøbenhavns Garnisons Exerceerskole.
- Johan Nicolai v. Didrichsen, Major, Brandmajor paa St. Croix.
- Jørgen Christian West, Major ved Kjøbenhavns Brandcorps.
- Staats Hermann Conrad Stakemann, Stadshauptmand paa St. Thomas.
- Ludvig Hammeken, Legationsraad.

- Hr. Finn Magnussen, Professor og Medhjælper ved det Geheime Archiv.
- Carl Christian Rasm, Professor Dr. Philos.
- M. Nielsen, Professor og Bestyrer af Borgerdydskolen.
- Nicolaus Gotthilf Bremer, Professor og Rector ved den lærde Skole i Pløen.
- Georg Fridrich Schumacher, Professor og Rector ved den lærde Skole i Slesvig.
- Søren Schløtde, Hofprædikant, Sognepræst for Frederiksberg og Hvidovre Menigheder.
- Balthazar Winter, Hofprædikant og Capellan ved Holmens Menighed.
- Peter Nicolay Frost, Stiftsprovst i Ribe Stift, Dr. Philos.
- Niels Gudme Blücher, Amtsprovst over Belle Amt.
- Henrich Christopher Schmidt, Amtsprovst for Boerm. fl. Herreder under Skanderborg Amt.
- Nicolai Esmarch Ulgaard, Provst, og Sognepræst for Trinitatis Menighed i København.
- Arne Helgesen, Provst og Sognepræst til Domkirken i Kolding.
- Bernhard Severin Ingemann, Lector ved Gørse Academie.
- Bachsmuth, Professor i Historien ved Universitetet i Leipzig.
- Rasmus Palludan, Cancelleraad og Forstander ved Slagelse Hospital.
- Joseph Siboni, Professor og Kammerfanger, samt Directeur for Syngeskolen ved det kongelige Theater.
- Christian Martin Hudtwalker, Consistorialraad og Provst i Ikehoe.
- Georg v. Purgan, Capitain af Ingenieur-Corpsen.
- Andreas Wisling, Stadshauptmand i Kolding.
- Joachim Godtse v. Stockfleth, Capitain af Sæicorpsen.

- Hr. Hans Christian v. Miegels, Capitain af Svenske Infanterie-Regiment.
- Jacob Elias v. Holck, Capitain og Divisions-Quartiermester.
- Hr. Isaac Markoe v. Hellger, Ritmester, Vice-Statshauptmand paa St. Croix.
- Wilhelm v. Cathala, Capitain, Capitain = Bagnmester i Kjøbenhavn.
- Christian Waage-Petersen, Hof-Agent.
- Jacob Scavenius v. Fiblger, Capitain af Artillerie-Corpsset.
- Leopold Joseph Fridrich v. Keyper, Capitain af Artillerie-Corpsset.
- Georg Nahlff, Dr. Med. Regiments-Chirurg ved Kongens Livcorps.
- Lauritz Christian Undahl, Capitain og Inspecteur ved Viborg Fugt- og Forbedringshuus.
- Carl Wendix Theodor v. Pustau, Premierlieutenant af Holstenske Landseneer-Regiment.
- Christian v. Steenstrup, Premier-Lieutenant af Ingenieur-Corpsset.
- (D. M.) Hr. Mathias Bjerring Kolbye, Conducteur ved Holmen.
- Hr. William Stedmann, Dr. med., Planter paa St. Croix.
- Johan Arnold Hieronymus Carstensen, General-Consul i Algier.
- J. E. Brede, Consul i Stettin.
- J. Jongh, Consul i Smyrna.
- (D. M.) Hr. Fredrich Ludvig Holbøll, Gartner ved den Botaniske Have.
- (D. M.) Hr. Peter Lindegaard, Gartner ved Rosenborg Slots-Have.
- Jørgen Hansen Koch, Hofbygmester og Medlem af Bygnings-Administrationen, Bygnings-Inspecteur.

Hr. Theodor Wilhelm Benjamin Rudolphi, Sognepræst i Mølln.

— Carl Frederik Selmer, Grosserer og Fattigforstander i Kjøbenhavn.

Med Dannebrogsmændenes Hæderstegn be-
naades.

G. Schaper, Capitain og Muurmester i Kjøbenhavn.

J. Jørgensen, Borgercapitain i Fredericia.

Hansen, Fyrværker-Lieutenant.

Chenon, Lieutenant, Mineurmester i Artilleriecorpset.

Hans Bastian, Krigs-Assessor.

Peter Bonnelly, Premierlieutenant i St. Thomæ Brandcorpset.

John Newton, Premierlieutenant i St. Thomæ Borgercorpset.

G. C. H. Branner, Fabrikør ved Kjøbenhavns Fattigvæsens Uldmanufactur.

Modeweg, Klædefabrikant i Kjøbenhavn.

H. Caspersen, Ankersmed i Kjøbenhavn.

Solke, Klædefabrikant i Kjøbenhavn.

Christian Hansen, Fabrikør paa Kjøngs Fabrik.

Kenck, senior, Klædefabrikant i Neumünster.

J. J. Schilhorn, Postexpediteur i Escheburg i Hertugdømmet Lauenborg.

J. Flensborg, Landmaaler og Traadfabrikant i Kjøbenhavn.

J. W. Helper, Cuur- og Vesslag-Smed.

Andreas Terkel Petersen, Skibsbygger og Skipsvænd ved Søe-Statens.

Ole Axelsen, Skibsbygger, Aparateormand ved Søe-Statens.

Thore Lie, Vognmester ved Artilleriecorpset.

H. N. Dam, Overpolitibetjent i Flensborg.

Iver Svane, Degn og Skolelærer i Junget under Viborg Amt.

Rasmus Olsen Ringe, Lømmemand ved Søe-Statens.

- Leerbeck, Fyrværker.
 Olde, Hestehandler i Neuenbrock.
 Dalmann, Sadelmager.
 Klepser, Sadelmager.
 Ole Vertelsen, Commandeersergeant af Artilleriecorpset.
 Christian Fridrich Francken, Bagtmester af Holstenske
 Landjener-Regiment.
 Anders Hansen Bierbye, Commandeersergeant af Liv-
 garden til Fods.
 Rudolph Røpke, Commandeersergeant af Livgarden til
 Fods.
 Ferdinand Simonsen, Commandeersergeant af Livgar-
 den til Fods.
 David Hansen, Commandeersergeant af Livgarden
 til Fods.
 Carl Bruun, Sergeant af Livgarden til Fods.
 Sigetty, Sergeant af Livgarden til Fods.
 Peter Jensen Veitum, Justitssergeant ved 2det Liv-
 Regiment.
 Torild Graff, Commandeersergeant ved Kongens Re-
 giment.
 Engelbrecht Wiegler, Commandeersergeant af Kongens
 Regiment.
 Johan Gottfried Kuner, Commandeersergeant af Kon-
 gens Regiment.
 Henrich Lincke, Regiments Tambour af 1ste jydsk
 Infanterie-Regiment.
 Johan Robertus Franck, Sergeant af sjællandske
 Jæger-Corps.
 Henrich v. d. Lieth, Commandeersergeant af Slesvig-
 ske Jæger-Corps.
 Hans Peter Møller, Overjæger af Livjæger-Corpsset.
 Lars Voltinge, afskediget Vicevagtmester af Livgarden
 til Hest.
 C. Aaries, Sold og Consumtions-Underbetjent i Hel-
 singør.
 Wech, Skovfoged ved Waalse Gudses Skove paa Falster.

H. S. Brinckmann, Politierytter i Landdrostiet Pinneberg.

Worsøe, Receptveur i Holbeks Amt.

Niels Hammer, Told Koerkerl i Helsingør.

Wientapper, forhen Foged i Risen i Hertskabet Pinneberg.

Thomas Jacobus Thomsen, Gaardmand i Sørup Sogn, Slensborg Amt.

Collegial=Lidende.

Med kongeligt allernåddigt Privilegium.

No. 61. Den 8de November 1828.

Trykt i det Kongl. Bølsens. Bogtrykkerie af C. F. Schubart.

Undertegnede ere Redaktører, Forlaggere og Udgivere af denne Tidende:

Peter Johan Mourab, Anders Sandøe Ørsted,
Deputerede i det kongelige danske Cancellie.

Blandede Efterretninger.

Med allerhøieste Rescript af 9de Januarit 1810 til Priorinden og Curatorerne for Veimmetoste adelige Jomfrue-Kloster bifaldt H. M. Majestæt nogle af dem foreslaede Forsøgset i de Summer, som hidtil aarligen vare tillagte Priorinden og øvrige Damer, der høde Hæving af Klosteret; ligesom og allethøieste Approbation blev meddeelt paa en forelagt Plan til en Udvidelse i Klosterets fremtidige Virksomhed, hvorefter der, naar Omstændighederne tillode det, skulde reglementeres a) for Priorinden 500 Rdlr. aarligen, b) for 20 Jomfruer i 1ste Afdeling, hver 300 Rdlr., c) for 20 Jomfruer i 2den Afdeling, hver 150 Rdlr., d) for 20 Jomfruer i 3die Afdeling, hver 100 Rdlr., e) for 20 Jomfruer i 4de Afdeling, hver 75 Rdlr.,

f) for 20 Jomfruer i 5te Afdeling, hver 50 Rdlr.,
 g) for 100 forældreløse Børn paa Klosterets Godser,
 hver 16 Rdlr. og h) for 100 ældre Fattige paa
 Klosterets Godser, hver 12 Rdlr. aarligen. Det
 tillodes derhos Directionen, naar denne Plan var
 opfyldt, at indkomme med Forslag til Anvendelsen af
 de halve imidlertid oplagte Renter af Klosterets forsø-
 gede Capitalsformue, til videre Forhøielse af Klostere-
 rets Jomfruers Hæving eller til nye Hæving for et
 større Antal Jomfruer. Forbemeldte Plan er esters
 haanden bleven opfyldt forsaavidt de 6 første Puncter
 angaaer, hvortmod de under de 2de sidste Puncter
 nævnte Tillæg ikke endnu, efter de gjeldende Bestem-
 melser, have kunnet tilstaaes det fulde Antal foræl-
 dreløse Børn og ældre Fattige paa Klosterets Gods-
 ser; thi da det ved allerhøieste Rescript af 11te Malt
 1798 er bestemt og ved det allerhøieste Rescript af
 9de Januarii 1810 gjentaget, at der for hver 200
 Rdlr., som udredes af Klosteret til expecterende
 Jomfruer, skal anvendes 16 Rdlr. aarligen til fat-
 tige Børns og 12 Rdlr. aarligen til ældre Fattiges
 Forsørgelse, saa kan det fulde Antal af 100 Pladser
 af hvert Slags først efterhaanden opnaaes naar Bes-
 løbet af Hævingerne til expecterende Jomfruer er
 voxet til en tilsvarende Sum. Antallet af forældres-
 løse Børn og ældre Fattige, som, i Forhold til de
 expecterende Jomfruers Hævinger, hidtil have nydt
 Forsørgelse, er 37 af hver, foruden de 21 forældreløse

Børn, der ifølge Foundationen for Klosteret skulle for-
sørges af Priorinden og de 20 Conventualinder, og
hvorfor Afkortning skeer i hver af disse Dameres Hæ-
ving.

Da den Forsøgelse i Klosterets Capitalformue,
som har fundet Sted siden Aaret 1809, og som har
gjort det muligt, ved Anvendelsen af den største Deel
af den tilkomne Formues aarlige halve Renter, at rea-
lisere den ovennævnte Udvidelse af Klosterets Virke-
somhed, giver Haab om, at Klosterets Midler, naar
uforudseelige Omstændigheder ikke skulde indtræffe,
ville tillade det allerede om saa Nar at træde i en
end mere forøget Virksomhed, saa er Directionen for
Klosteret indgaaet med allerunderdanigst Forestilling
om Naader, hvorpaa saadant efterhaanden kunde sæ-
ges iværksat, og da de i saa Henseende fremsatte
specielle Forslag have fundet Hans Majestæts aller-
høieste Bifald, er den 3te October udsærdiget et al-
lerhøieste Rescript til Priorinden og Curatorerne ved
Bemmetofte Kloster af følgende Indhold:

B. s. B. ! Vi give Eder hermed tilkjende, at
Vi have modtaget det fra Eder med tiltagne 4 Con-
ventualinder indgivne allerunderdanigste Andragende,
hvoraf Vi allernaadigst have erfaret, at Bemmetofte
Klosters Capitaler i de sidst forløbne 18 Aar have er-
holdt en anseelig Tilvæxt, hvorved Klosteret er sat i
Stand til at udvide sin Virksomhed, og ville Vi,
efterat have taget Eders med Hensyn hertil gjorte

Forflag i næste Overveelse, allernaadigst have bifaldet:

1) At Bemmetofte Klosters Virksomhed, efterhaanden som den halve Deel af dets oplagte Renter dertil tilstrækker, maa udvides efter følgende Plan:

a) At Priorinden erholder et aarligt Tillæg til hendes Hæving af indtil 100 Rbdlr. Sølv; Jomfruerne i 1ste, 2den og 3die Afdeling hver et aarligt Tillæg af indtil 50 Rbdlr. Sølv, og Jomfruerne i 4de og 5te Afdeling ligeledes hver et aarligt Tillæg af indtil 25 Rbdlr. Sølv.

b) At der, foruden det hidtil bestemte Antal af 20 Jomfruer, endvidere i hver af bemeldte Afdelinger optages indtil 5 Jomfruer, saa at Antallet for hver Afdeling reguleres til talt 25, hvorved saaledes efterhaanden 25 blandt de ældste i Klosteret indskrevne Jomfruer, som hidtil Intet have oppebaaret, oprykke til en aarlig Hæving af 75 Rbdlr. Sølv; at de i første Afdeling tilkommende 5 Jomfruer erholde Tilladelse til, ligesom de nuværende 20 Conventualinder, at bære Klosterets Orden, saa og, i Eghed med samme, erholde fri Boepæl og øvrige Emolumenter paa Klosteret, forsaavidt disse saaledes maatte kunne afgives, da, i modsat Fald, de, der sildigere ere optagne i Klosteret, maae vige for dem, som tidligere ere indskrevne; og vil det for øvrigt blive en Selvfølge, at bemeldte 5 nye Conventualinder, maae lade sig afforte i deres Annuum hver 16 Rbdlr. Sølv

aarlig til et faders og moderløst Barns Forsørgelse, ligesom de nu i bemeldte Afdeling værende 20 Jomfruer.

c) At der bestemmes en Sum af 1500 Rbdlr. Sølvs aarlig til 10 lige store Pensioner for saadanne Jomfruer, der, efterat de enten have nydt nogen Hæving af Klosteret eller blot, imod de anordnede Indskrivningspenges Erløggelse, deri ere blevene indskrevne, indlade sig i Ægteskab, men derpaa blive Enker og efterledes i mindre gunstige Formues Omstændigheder, om hvilcke Pensioners Erholdelse, for den Tid de forblive i Enkestand, Bedkommende ville have at indgive Ansøgning til Klosterets Direction, som maa uddele samme efter foregaaende Overveielse af de for enhver af de Ansøgende talende Grunde, og med særdeles Hensyn paa det Ægteskab, de havde indgaaet, samt det Tidrum, hvori de havde nydt Hæving af eller været indskrevne i Klosteret.

2) At den første Bekjendtgjørelse angaaende forbergte sørgede og nye Hævinger, forsaavidt disse fra 1ste Januar 1829 kunne tildeles Bedkommende, skeer under 1ste November næstkommende, som den Dag, der er bestemt, til Fuldbyrðelsen af den foreskaaende for Os og Vort Kongelige Arvehuus, saavel, som for Land og Folk saa vigtige Formæling mellem Vor høitstavelige kjære Datter Hendes Kongelige Høihed Prindsesse Wilhelmine Marie og Vor høitstavelige kjære Fætter Hans Kongelige Høihed Prinds.

Frederik Carl Christian, hvortilmod alle følgende Beskjendtgjørelser, hvorved den under det foregaaende No. 1 ommeldte Plan efterhaanden sættes i Udøvelse, blive, overensstemmende med Vort allerhøieste Rescript af 9de Januar 1810, at datere Vort Fødselsdag den 28de Januar.

3) At Directionen bemyndiges til, i Elden, naar samtlige forberørte Forslage ere blevne realiserede, og derhos de behørige Pladser ere oprettede for fader- og modetløse fattige Børn og ældre Fattige paa Klosterets Godser, efter de herom i de allerhøieste Rescripter af 11te Marts 1798 og 9de Januar 1810 indeholdte Bestemmelser, da at nedlægge nærmere, allerunderdanigst Forestilling angaaende den hensigtsmæssigste Anvendelse af de halve Renter af de Capitaler, som Klosteret derefter paa nye maatte oplægge. Hvorefter I Eder allerunderdanigst have at rette. Befalende Eder Gud!

Risbmand og eligeret Borger i Storehedinge Peder Svendsen har den 28de October afsledet oprettet følgende Brev:

Jeg undtegnede Peder Svendsen, Risbmand og eligeret Borger her i Staden, skjænker, giver og aftræder til vedvarende Erindring om Deres Kongelike Høiheders høie Formølingsfest dette Mars 1ste November og til en offentlig Stiftelses Indretning i

denne Anledning, og saaledes ved dette mit Gavesbrev afhænder til Kjøbstaden Storehedinge mit elendige Huus i denne Byes Vestergade, som for 2 Aar siden paa en mig tilfjødte og opfyldte Grundplads er opbygget, bestaaende af 24 Fag Bindingsværk med Muur, indrettet til 8 smaa Familiers Beboelse med et Stykke Haugejord til enhver af disse, hvilket Huus med tilliggende Hauge omtrent 1890 □ Alen, frigjort fra Bantkæftelsen og enhver anden Hæftelse, skal fra 1ste November d. A. tilhøre bemeldte Kjøbstad med alle de Rettigheder, hvormed jeg selv til Dato har eiet det, og som efter mit Ønske indrettes enten til en mild Stiftelse for trængende indfødte Familier i Byen eller til en offentlig Arbejds-Anstalt for dens Fattigvæsen, hvilket at bestemme jeg underdanigst overdrager til det høit Kongelige Danske Cancellie, som ogsaa for Fremtiden til Hensigtens Opnaaelse anbetroer Indretningen og Bestyrelsen af samme til hvilken som helst Auctoritet, det maatte finde for godt, forbeholdende mig alene, at Skovfoged Christen Hermans Enke, som for Nutiden beboer en af Leilighederne i bemeldte Huus, beholder samme til sin Død, frit for al Afgift, samt at de øvrige Familier blive boende til April Flyttedag næstkommende, imod at Kjøbstaden hæver den til samme Tid forfaldne Lede.

Det har behaget Hans Majestæt, under 29de October sidstleden allernaadigst at resolvare saaledes:

”Vi have med allernaadigst Velbehag ladet Os

foredrage dette Brev paa Kjøbmand Peder Svendsens patriotiske Sindelag, og ville have det af ham udstedte Gavebrev forsynet med aldeles gratis Confirmation."

Confirmationen er derpaa udsærdiget den 1ste November.

Efterat Sorge Academi igjen var traadt i Virksomhed og under 28de Januarii 1827 havde erholdt nye Statuter, behagede det Hans Majestæt Kongen til Akademiet allernaadigst at skjænke en meget betydelig og kostbar Samling af physicalke, kemiske og mathematisk Apparat. Denne Samling havde Overhofmarschal Hauch ved Salg afhændet til Hans Majestæt, med det Vilkaar, at Benyttelsen deraf skulde være ham forbeholden paa Livstid, paa hvilken forbeholdne Ret han nu til Fordeel for Sorge Academi renoncerede. Samlingen, som bestaaer af 745 No., fordeelte til 12 forskjellige Klasser, blev efter den til samme hørende Fortegnelse afleveret til Directionen for Universitetet og de lærde Skoler tilligemed nogle andre tildeels kostbare Instrumenter, der senere af Overhofmarschal Hauch vare anskaffede. Den hele Samling er derefter af Directionen besarget udsendt til Sorge, hvor den nu er ankommen og i de dertil bestemte Sale i Academie-Bygningen opstillet.

Ledige Embeder.

Under det danske Cancellie: Sogneskaldet i Skjelsløv Kjøbstad, 44 Rbdlr. — Glemløse Sogneskald i Fyens Stift, 300 Rbdlr. — Præste-Embedet ved Tugt-, Kasp- og Forbedringshuset i Kjøbenhavn, 300 Rbdlr. Sølv.

Befordringer og Afgang.

Under det danske Cancellie: Den 31te Octbr. er Exam. juris J. P. Bagger i Nyekjøbing befuldmægtiget til Procurator ved samtlige Retter i Sjællands Stift, dog Høiesteret, Overadmiraltetsretten, Lands-Overretten, samt Hof- og Stadsretten og øvrige Retter for Kjøbenhavn derunder ikke indbefattede. Den 1ste November, Skatmester ved de Kongelige Ordrenes Capitul, Geheime-Statsminister O. R. Sehested, Ridder af Elefanten, Storkors af Dannebrogen og Dannebrogsmænd, Præsident i det Kongelige General-Toldkammer og Commerce-Collegium og Medlem af den Kongelige Afrikanske Consulat-Direction, til Vice-Cantsler ved bemeldte Capitul; Ceremoniemester ved Capitulet, Generallieutenant F. E. v. Bülow, Storkors af Dannebrogen og Dannebrogsmænd, Chef for den Kongelige Generaladjutantstab, til Skatmester ved Capitulet; Vice-Ceremoniemester ved Capitulet, Kammerherre og Contreadmiral J. F. v. Bardenfleth, Storkors af Dannebrogen og Dannebrogsmænd, Hofchef hos Hans Kongelige Høihed Prinds Frederik Ege-

binand, til Ceremoniemester ved Capittulet, og Kammerherre Oberst F. J. v. Harthausen, Commandeur af Dannebrogen og Dannebrogemand, Deputeret i det Kongelige Generalcommissariats-Collegium, til Vices Ceremoniemester ved Capittulet; General-Consul i Marocco, Legationsraad P. K. N. Schousboe, Ridder af Dannebrogen, forundt Rang med No. 9 i 3die Klasse af Rangforordningen.

Under det Slesvig-Holsten-Lauenborgske Cancellie: Den 30te Septbr. er Cand. Theol. N. D. Schwarz beklædet til Diaconus i Wöhrden i Landskabet Sønderditmarsken; Raadmand W. P. Witthöfft i Kiel til Justitiarius for Godset Augustenhof. Den 14de Octbr., Dr. Philos. F. F. Feldmann til første Lærer ved Forberedelsesskolen ved Altonas Gymnasium; Raadmand, Politimester og Stadsecretair F. A. Niemann i Eckernförde til Justitiarius for Godset Schönhagen; forhenværende Underretsadvocat E. H. T. Rathlev til Cronshagen til Justitiarius for Godserne Cronsburg, Warutendorf, Hohenschulen, Wolfshagener-Hütten, Projansdorf, Knoop, Lehmkulen og Kühren; Over- og Landrets-Advocat F. E. Wook i Slesvig til Justitiarius for Godserne Großböningförde og Lindau. Den 21de, hidtilværende Fuldmægtig i det Slesvig-Holstenske Brandforsikrings-Contoie H. N. Deckmann til Revisor i samme Contoie; Overauditeur og Amtsforvalter A. P. B. Paysen i Plön til Justitiarius for Godset Nehnten.

Under Directionen for Universitetet og de lærde Skoler: Den 1ste Novbr. er Rector ved Cathedral-skolen i Nykjøbing, E. Trojel, Rector ved Cathedral-skolen i Ribe, P. N. H. Thorup, og Rector ved den lærde Skole i Helsingør, Dr. Philos. S. Weisling, forundt Prædicat af Professor med Rang efter Rangsforordningen af 14de October 1746, 6te Klasse No. 13.

Under Landmilitair-Staten: Den 20de August er Secondlieutenant ved Kjøbenhavns borgerlige Artillerie J. N. Bach afskediget efter Ansøgning i Raade af den borgerlige militaire Tjeneste med Premierlieutenants Caracteer. Den 23de, Bataillons-Chirurg ved det Oldenborgske Infanterie-Regiment A. Goos udnævnt til Regimentschirurg ved Bornholms Milice. Den 24de, er ved Helsingøers borgerlige Artillerie-Corps Secondlieutenant J. D. Jacobsen udnævnt til Premierlieutenant, og Fyrværkerne J. Tegner, L. Tegner og A. Wachtelbrenner til Secondlieutenanter. Den 26de, Capitain C. L. v. Holsten af de Bestindiffe Tropper meddeelt Majors Caracteer af bemeldte Tropper. Den 30te, den ved Rendsborg Brandcorps à la suite staaende Secondlieutenant J. A. Bütessich afskediget efter Ansøgning i Raade fra Corpsen. Den 31te, er ved Jæger-Compagniet paa Bornholm Premierlieutenant A. A. v. West udnævnt til Capitain og Chef for Compagniet; characteriseret Premierlieutenant A. P. v. Dam til vir-

fellig Premierlieutenant, og Secondlieutenant à la suite A. v. Roefod til virkelig Secondlieutenant, hvilket Avancement skal regnes fra 1ste Junii d. A. af; den fra det Oldenborgske Infanterie-Regiment dimitterede Capitain A. v. Diechmann, Ridder, bevilget en nye Afskedd af Krigstjenesten som Major, og den fra Kronens Regiment afskedigede Secondlieutenant H. L. v. Hartweg en nye Afskedd som Premierlieutenant. Den 2den Septbr., Secretair ved Raadet i Frederiksnagor A. L. Manthey og Fuldmægtig ved Regjeringen i Ostindien C. Tiemroth udnævnte til Auditeurer i Armeen; Secondlieutenant ved Hans Majestæts Livcorps G. E. F. E. Baron Rosenkrantz udnævnt til Premierlieutenant og Commandersergeanterne S. J. Gudenrath og J. E. Leerbel til Secondlieutenanter. Den 3die, er ved Kjøbenhavns horegerlige Artillerie Bombardeer J. P. Christensen, Commandersergeant A. Aspegreen samt Bombardeerne W. S. Schlöde, A. H. E. Humbach og H. L. F. Schubart udnævnte til Secondlieutenanter. Den 5te, Premierlieutenant ved de Vestindiske Tropper H. A. v. Lillienstold forsat til Kronens Regiment som Premierlieutenant à la suite med Anciennetet af 26de September 1827; Secondlieutenant ved det Vestindiske Infanterie J. A. v. Meyer udnævnt til Premierlieutenant, Secondlieutenant J. A. W. v. Schlegel tillagt ældst Secondlieutenants Gage og Secondlieutenant à la suite J. F. E. v. Eastonier indr.

traadt i virkeligt Secondlieutenants Nummer, hvorefter ved hans hidtil havde Gage indtræktes. Den 7de, den ved Helsingørs borgerlige Artillerie-Corps staaende Secondlieutenant à la suite P. Seyer meddeelt Premierlieutenants Character med Anciennetet fra 24de August d. A. af. Den 9de, Premierlieutenant à la suite ved det Oldenborgske Infanterie-Regiment G. A. v. Lempfert, der er befordret i Civil-Etaten, meddeelt Afsted i Naabe af Krigstjehesten; Secondlieutenant ved Hans Majestæts eget Regiment F. v. Bülow tillagt den højere Secondlieutenants Gage og Secondlieutenant à la suite F. E. B. Baron v. Stampf indtraadt i virkeligt Nummer paa yngst Secondlieutenants Gage; Secondlieutenant P. H. G. du Plat ansat ved Grenadeer-Compagniet; Capitain ved Landscadet-Corpsen E. L. v. Beyhe meddeelt Majors Character, dog indtil videre uden Anciennetet. Den 10de, den ved Prinds Christian Frederiks Regiment staaende Bataillons-Chirurg N. P. J. T. Laurent, som er befordret i Civil-Etaten, afgaaet fra Regimentet. Den 13de, Secondlieutenant à la suite ved det Holsteenske Landseneer-Regiment J. H. v. Mørck indtraadt i virkeligt Nummer paa yngst Secondlieutenants Gage, hvorved hans havende Extragage bespares. Den 14de, Chefen for det tredje Herteds-Compagnie af Bornholms Militæ, Capitain M. Ipsen affediget, efter Ansøgning og formødelst Svagelighed, i Naabe med Pension. Den 17de, dimmitteret

Premierlieutenant E. A. W. v. Aſter, der er anſat i Soldsaget, udnævnt til virkelig Krigs-Aſſeſſor med Rang med No. 3 i ottende Claſſe af Rangforordningen af 14de October 1746. Den 19de, Premierlieutenant à la ſuite ved Dronningens Livregiment, Hs. Durchlauchtighed Fyrſt Ludvig til Solms aſſkediget efter Anſøgning i Naade af Krigstjenesten. Den 21de, Major ved det første Livregiment, M. F. A. v. Hein aſſkediget efter Anſøgning og formedelſt Svagellighed, i Naade af Krigstjenesten med Oberſtlieutenants Character og Penſion under Navn af Bartpenge, og i bemeldte Regiment ſket følgende Avancement: Capitain E. H. v. Bülow udnævnt til Major ved anden Bataillon med den ham forbeholdte Anciennetet; Stabs-Capitain F. K. de Plane til Compagniechef; Premierlieutenant H. E. v. Darre til Stabs-Capitain med den ham reſerverede Anciennetet; characteriseret Premierlieutenant G. A. v. Koch til virkelig Premierlieutenant; Secondlieutenant W. v. Zacharie tillagt den høiere Secondlieutenants Sags og Secondlieutenant J. v. Gilleſple placeret ved Grenadeer-Compagniet. Den 23de, dimitteret Capitain W. v. Lunn bevilliget en nye Aſſked af Krigstjenesten ſom Major. Den 24de, Secondlieutenant ved Kjøbenhavns borgerlige Infanterie C. E. Lindrup aſſkediget efter Anſøgning i Naade af den borgerlige militaire Tjeneste; Sergeant ved bemeldte borgerlige Infanterie J. E. Frlendenreich udnævnt til Secondlieutenant. Den 28de,

den paa anden Maade besordrede Bataillons-Chirurg R. P. J. T. Laurent meddeelt Krigsraads Character. Den 12te October, Chefen for Hans Majestæts Livcorps, Generalmajor D. C. v. Lorenz, Storkors af Dannebrogen og Dannebrogsmænd, entlediget efter Ansøgning i Raade fra denne Post; Chefen for det andet Liv-Regiment, Oberst J. H. v. Hegermann-Lindenstone, Commandeur af Dannebrogen og Dannebrogsmænd, udnævnt til tillige at være Chef for Hans Majestæts Livcorps. Den 15de, A. B. Rodenburg udnævnt til Cadet uden Gage ved Landcadet-Corpslet fra næstkommende Nytaar af. Den 18de, den fra Hans Majestæts Livcorps nyligen dimitterede Capitain K. L. Rahbel, Ridder, optaget efter hans derom indkomne Begjæring, igjen i Corpslet som Capitain à la suite med hans forhen havts Anciennitet; Commandeersergeant ved Rendsborg Brandcorps, J. J. E. Lorenzen udnævnt til Secondlieutenant à la suite. Den 19de, Secondlieutenant à la suite i Cavalleriet G. C. F. Greve af Petersdorff affædliget efter Ansøgning i Raade af Krigstjenesten. Den 21de, Capitain H. F. v. Schmidt, Compagniechef i det Slesvigske Infanterie-Regiment, affædliget, efter Ansøgning og formedelt Svagellighed, i Raade af Krigstjenesten med Majors Character og Pension, og ved bemeldte Regiment skeet følgende Avancement: Stabs-Capitain C. L. G. H. v. Eyben udnævnt til Chef for det sjette Compagnie; Premierlieutenant J. v. Schröder

ell. Stabs Capitain med den ham reserverede Anciennet-
 tet og characteriseret Premierlieutenant E. v. Thedens
 til virkelig Premierlieutenant; Premierlieutenant E.
 F. v. Weyhe placeret ved Grenadeer=Compagniet; den
 fra det første Livregiment dimitterede Capitain N. O.
 v. Bannér optaget igjert i Krigstjenesten og ansat
 som Capitain à la suite i Armeen med hans forhen
 havde Anciennetet af 17de Jullii 1810. Den 25de,
 Secondlieutenant ved det tredje Jydske Infanterie=
 Regiment E. N. v. Teilmann udtraadt efter Ansøg-
 ning af Nummer og sat 3 Aar à la suite ved Regi-
 mentet uden Gage. Den 29de, Landvæsens=Commiss-
 sair J. P. E. Holst udnævnt til Over=Krigs=Com-
 missair med Rang med No. 3 i femte Klasse af
 Rangforordningen af 14de October 1746; Second-
 lieutenant ved Kjøbenhavns borgerlige Artillerie E. E.
 Jankelt udtraadt efter Ansøgning af Nummer og
 sat 3 Aar à la suite ved bemeldte borgerlige Ar-
 tillerie.

Collegial=Lidende.

Med kongeligt aftenraadigt Privilegium.

No. 62. Den 15de November 1828.

Trykt i det Kongl. Baisenh. Bogertrykkerie af C. F. Schubart.

Undertegnede ere Redactører, Forlæggere og Udgivere af denne Tidende:

Peter Johan Monrad, Anders Sandse Ørsted,
Deputerede i det kongelige danske Cancellie.

Blandede Efterretninger.

I Anledning af at en Auctionsdirecteur for en af Skiftecommissairerne i et Boe foranstaltet Auction over en Deel Boet tilhørende forskjellige Gjeldsfordringer, der bleve ophudne til Salg i 39 Opraab; men hvorved samtlige de gjorde Bud, der ikke fandtes antagelige, bleve forkastede, havde beregnet sig for hvert enkelt Opraab 2 Rbdlr. 24 β . Sølv, ligesom han ogsaa ansaae sig berettiget til, naar Budene paa Fordringerne approberedes, at beregne sig idetmindste 2 Rbdlr. 24 β . Sølv for hvert Opraab, forsaavidt Sallairet, beregnet efter §. 100 i Sportelreglement af 22de Marts 1814, ikke maatte beløbe mere; indstillede Skiftecommissairerne til Cancelliets Resolution, hvorvidt bemeldte Beregninger af Auctionsfallairet for

Gjeldsfordringer, der særskilt opraabes til Salg, kunne ansees rigtige.

Cancelliet har derpaa i Skrivelse af 11te October sidstleden tilkjendegivet Bedkommende, at §. 113 i Sportelreglementet, hvorefter det omhandlede Gebyr er beregnet, ikke ved Udtrykket: "enhver saadan Forretning" kan forstaae "ethvert enkelt Opraab," men maa sigte til den hele Auctionsforretning, og at, som en Følge heraf, ogsaa den hele, ifølge een Auctionsplacat og efter sælles Conditioner, afholdte Auction over de omhandlede Gjeldsfordringer maa betragtes som en eneste Forretning, for hvilken der, naar intet af Budene paa de opraabte Fordringer blive approberede, kun bliver at erlægge i Gebyr for forgjæves Opraab 2 Rbdlr. 24 S. Sølv. Dette er nemlig den Betydning, som Ordet: Forretning har efter sædvanlig Sprogbrug; ligesom det heelt igjennem er saaledes brugt i den af Auctionsdirecteuren selv meddeelte Udskrift: der indbefatter det Hele, og in specie ender saaledes: "Hvorefter Forretningen blev sluttet." Der findes heller ikke tilstrækkelig Grund til at antage, at §. 113 i Sportelreglementet har taget dette Udtryk i en særegen Betydning, saa at hvert Nummer skulde ansees som en Forretning for sig. Vel er til Styrke herfor: anført, at, under den modsatte Fortolkning, vilde Ordet: enhver staae aldeles til Overflod. Men dette Pronomen lader sig i al Fald forklare deraf, at

der kan holdes flere forgjæves Auctioner over samme Eiendomme, ja at dette endog, med Hensyn til Paragræphens Hovedgjenstand: "faste Eiendomme" er Ordinarium. Naar det fremdeles paaberaabes, at Sportelreglementets §. 101 kun vil, at de flere ved eet Hammerflag solgte Actier, m. m. skulle lægges sammen til Beregning for Sallairet af Reglementets §. 100, saa maa herved bemærkes, at denne Bestemmelse kun gaaer ud paa, at den Nedsættelse af Sallairet, som §. 100 hjemler, naar Summerne overstige visse Størrelser, skal anvendes med Hensyn til hvert enkelt Hammerflag, og altsaa ingen Analogie kan afgive i det omspurgte Tilfælde, hvor der ikke handlede om Nedsættelse i Sallairet for det Solgte, men om en stor Multiplication af Gebyret for forgjæves Auctioner. Derimod synes Udtrykkene i bemeldte §. 101 fra en anden Side betragtet at indeholde et Argument for den af Collegiet antagne Mening, da bemeldte §. kalder det: "samme Auction, uagtet flere Hammerflag skee. Naar endeligen Sportelreglementets §. 114 ogsaa er paaberaabt for den modsatte Fortolkning, da maatte dette vel, (da denne §. blot handler om faste Eiendomme, og ikke, som §. 113, om de øvrige i §. 101 nævnte Gjenstande) blot være, forsaavidt denne §. stiltiende forudsætter, at det maa anses som forskjellige Auctioner, naar flere Eiendomme til samme Tid, men ved forskjellige Hammerflag blive solgte.

Men det lader sig vistnok meget vel antage, at flere faste Eiendomme, som ikke udgjøre Dele af et Heelt, og heller ikke sælges under eet, ei kunne indlemmes under een fælles Auctionsforretning, uden at dog det samme skal gjælde om Gjeldsfordringer og deslige. For forskjellige faste Eiendomme, der ei sælges under eet, maa — idet mindste vilde det Modsatte være saa ekstraordinært, at det ei kan komme i Betragtning — være forskjellige Conditioner; hvor forskjellig Eiendoms Opbydelse til Auction medtager en temmelig Tid, og desuden bliver, hvis Salg skeer, særskilt Skjæde paa hver Eiendom at udstede. Det synes derfor mindre passende at indbefatte flere forskjellige Eiendomme, der sælges særskilt, under een Forretning, og i al Fald har dette neppe nogensinde været Brug. Forskjellige Gjeldsfordringer sælges derimod i Almindelighed, som i det opgivne Tilfælde, efter samme Conditioner og efter samme Auctionsplacat; de opføres i eet fælles Catalog under Nummere, paa samme Maade, som Løssre, Bøger, Vare, o. s. v., hvor hvert Nummer ingenlunde betragtes som en særskilt Auction. Men ligesom Sportelreglementet af 22de Marts 1814 følgerlig ikke indeholder Noget, hvoraf Man kan slutte, at Ordet: Forretning i §. 113 skulde være brugt i den usædvanlige Betydning om ethvert enkelt Opraab, saaledes gives der endog saa et bestemt Lovbud, som, skjøndt det vel ikke in casu er umiddelbar anvendeligt, dog, hvor intet Lov-

datum taler for en forandret Synsmaade, tydeligen tilkjendegiver, hvorledes Lovgiveren forestiller sig Sagen. Reglementet af 5te Junii 1771 Post. 1 §. 7 litr. n. siger nemlig med udtryffelge Ord: "Opbyder een Mand flere Actier til Auction paa een Placat, ansees det som een Auction og Opvarningspenge (cfr. sammes litr. l.) betales kun for een Auction. Da §. litr. i. nævner Huse, Gaarde, Eiendomme, Skibe, Actier og deslige; litr. n. derimod kun nævner Actier, sees, at der ikke, med Hensyn til Bestemmelsen af hvad der indbefattes under een Auction, gjelde ilge Regler for Actier og deslige, som for faste Eiendomme. Ligesom altsaa det i §. 114 af Reglementet af 22de Marts 1814 forudsatte Princip, at Auction over flere forssjellige faste Eiendomme, som sælges efter hinanden, maa betragtes som forssjellige Auctioner, ikke lader sig udstrække til Gjeldsfordringer og andre Gjenstande, der blot, med Hensyn til den præsumtive Værdi af det, det skal sælges, ere, i visse Henseender, men ingenlunde in totum satte ved Siden af faste Eiendomme, — hvilket endvidere bestyrkes ved Placat af 28de September 1821 og 19de Junii 1822 — saaledes kan heller ikke den særegne Bestemmelse, ostenævnte §. 114, som deri har fulgt Placat af 14de December 1802, har gjort angaaende Fremgangsmaaden, naar en enkelt fast Eiendom opbydes parcelviis, afgive nogen Analogie, som kan anvendes

i det omhandlede Tilfælde; thi, foruden at, som nys bemærket, Auctioner over Actier og Gjeldsfordringer ingenlunde i det Hele bør bedømmes efter hvad der gjelder om Auctioner over faste Eiendomme, er det derhos meget begribeligt, at Lovgiveren ikke vilde, at en Auctionsforvalter skulde nøies med enkelt Betaling, naar de Vedkommende, ved en overordentlig og compliceret Naade at opbyde Eiendommen paa, forsøge hans Arbejde i en mærkelig Grad, uden at han deraf vil, at der ogsaa for hvert Nummer, som opraabes ved en Auction over Gjeldsfordringer, der ingenlunde hver for sig medtager saadan Tid, som en fast Eiendoms Udsalg i Parceller og efter forskjellige Conditioner, skal, naar det gaaer ind, betales Gebyr som for en særskilt forgyves Auction. Dette Slags Auctioner assimilere sig meget mere i denne Henseende Løsbreauctioner, og Auctionsforvalteren er tilstrækkeligen begunstiget derved, at han dog her faaer en Totalbetaling af 2 Rbdlr. 24 β . Sølv, istedetfor at han, hvis han kun fik Betaling nummervis efter § 115, ordentligvis et kommer saa vidt.

Efter alle Foranstaaede ansaae Cancelliet Auctionsdirecteuren uberegtiget til, for hvert enkelt Opraab af de omhandlede Gjeldsfordringer, at beregne sig et Sallarium af 2 Rbdlr. 24 β . Sølv, hvorimod dette Gebyr, hvor intet af Buddene bliver approberet, kun bliver at erlægge eengang for den hele Auctionsforretning, og Collegiet ansaae ham derhos ligetledes alde-

led uberegtiget til, hvor Budet bliver approberet, at
fordre som et Minimum 2 Rbdlr. 24 S. Sølvs for
hvert Nummer.

- Den 1ste October sidstleden er meddeelt aller-
høieste Confirmation paa tvende af Degn og Skole-
lærer i Hæsselager Sogn under Evendborg Amt,
Hans Holst, den 28de Januari 1827 oprettede Gæ-
debrev, ved hvilke han, under Betingelse, at Deg-
ne-Embedets Jordlod, (der udgjør omtrent 21 Tønder
Land, hvis Opdyrkning og Forbedring han i sin lan-
ge Embedstid har ladet sig være særdeles magtpaa-
liggende), for bestandig skal blive ubeelt, og at ingen
af de Bygninger, der nu findes ved Degneboeligen,
skal borttages, skænker og skænker sig:
- 1) Til et bestandigt Enkesæde for Præste-Enke-
ne i Hæsselager Sogn: et ham tilhørende Hus, be-
staaende af 12 Fag Hovedbygning og 6 Fag Side-
bygning, som er assureret for 1200 Rbdlr. Sølvs, lig
hvorpaa ingen Gjeld hæfter.
 - 2) Til bestandigt Enkesæde for Skolelærer: Enke
i Hæsselager Skoledistrikt: et ham ligeledes gjelds-
tilhørende Hus, bestaaende af 4 Fag nyt og 8 Fag
gammele Huls med tiliggende Areal af 33, 517 Q-
Alen Jord, eller omtrent 2½ Ed. Land.
 - 3) Et Fordeel for Sognet: Indtægtssum-
men for den vel vedligeholdte Degneboelig, der er as-
sureret til 2000 Rbdlr., samt endvidere 6 Fag Hus

med Tilbygning, som han for Avlingens Skyld har opført, og altsaa var berettiget til at borttage, og endeligen Godtgjørelsen, der kunde tilkomme ham for 4 Fag nyt Stuehuus.

Indholdet af Gavebrevet angaaende Præste-Enkesædet er i det Væsentlige følgende:

Giveren har for sin Livstid Ret til at tage billig Leie af Enkerne, eller endog, om han stratræder sit Embede, til selv at beboe Enkesædet; men han har derhos yttret, at ligesom han allerede siden Aaret 1816 har overladt den forrige og nuværende Præste-Enke den største Bygning til frie Beboelse, saaledes agter han ei heller, saalænge hans Omstændigheder ikke forandre sig, at tage Leie af dem; derimod forbeholder han sig selv den mindre Bygning, som hidtil, til Bortleie eller andet Brug, men ved hans Død tilfalder ogsaa den Enkerne, eller hvis ingen Enke er, Præsterne til Afbenyttelse og han gjerne indrettes til Avlingsbrug, om nogen Præst vil søge Tilladelse at udlægge Jord til Enkesædet; Enkerne skulle selv vedligeholde Stedet; dog leyerer Præsten frit Langhalm til Taget saalænge ingen Jord er tillagt, og naar ingen Enke er paa Kaldet, skal Præsten vedligeholde Enkesædet imod at benytte eller udleie det. For at Manglerne itide kunne worde afhjulpne, skal Enkesædet ved det aarlige Kirke- og Præstegaards-Syn synes af de beskikkede Synsmænd, som derfor af Præsten skulle oppebære 1 Mk. Sølv, og Manglerne indføres i Synsprotocollen, hvorhos Provsten

anmodes om at ville paasee at de afhjelpes. Vil Enken ikke afhjælpe de udsatte Vangler, skal hun flytte efter $\frac{1}{2}$ Aars Opsigelse og da forholdes, som naar ingen Enke er. Imidlertid besørger Giveren selv Enkesædet vedligeholdt saalænge han lever og opholder sig i Sognet. Naar der ere 2 Enker, beroer det paa den ældre, om hun vil indtage den yngre, som dog, hvis den ældre klager over hende, skal flytte efter $\frac{1}{2}$ Aars Opsigelse, hvis Provsten og Præsten ellers finde Klagen grundet. Døer den ældre af Enkerne, kan den yngre strax tiltræde; men ønsker hun ei at forlade sit Opholdssted, forventes det af Præsten, at han for sin egen eventuelle Enkes Skyld besørger Vedligeholdelsen, og tilstiller den fraværende Enke den Lele, han maatte kunne udbringe af Enkesædet. Skulde imod Formodning, Degnejorden nogensinde formindskes, ophæves Gavebrevet, og Enkesædet sælges ved offentlig Auktion til Fordeel for Nyeborg lærde Skole, i hvilken Giveren har været Discipel.

Det andet Gavebrev, som angaaer Enkesædet for Skolelærer-Enker i Hesselager District, bestemmer følgende:

Saa snart Giveren, som selv bruger Jorden, samt bortleter og vedligeholder Huset, afgaaer ved Døden, skal hans Svigerinde, ved Navn Bjerregaard, ansees som hans Enke, om hun overlever ham. Bestemmelserne om Vedligeholdelsen, Synet og den ældre Enkes Fortrinsret ere i det Væsentlige overensstemmende med de om Præste-Enkesædet ovenfor anførte, dog er det tillige udtrykkeligen fastsat, at da Skolelærer-En-

kerne i Hesselager Skoledistrict ikke have Adgang til Understøttelse af Skolelærer-Hjælpekassen, saa skal den ældre Enke altid besætte Huset og Jorden eller den deraf gaaende Leiesgift, og den yngre nyde den Pension, som i Overensstemmelse med Anordningen af 29de Juli 1814 for Almueskolevæsenet paa Landet §. 62 maatte blive paalagt Embedet *). Da Skolelæreren i Hesselager District, ved at besidde Degnejorden udeelt, er i Stand til at holde Heste, er det Sivrens Balle, at Læreren uden Betaling skal drive den Enkesædet tillagte Jord for Enken; hvis Enken ikke dette, skal Jorden overlades Skolelæreren i Forpagtning, imod at han aarlig svarer hende 3 Ddr. Rug, 2 Eder. Byg, 2 Skpr. Urter, 1 Ed. Kartofler, om Sommeren 1 Pot sød Melk daglig og om Vinteren 1 Pot hver anden Dag, samt endelig 2 fede Gæs, hvilken Afgift, Melken undtagen, ogsaa tilknaes hende hvis hun opholder sig andetsteds. Vil Skolelæreren ikke svare denne Afgift, skal Jorden ved Sognefeste tilbydes en vederhæftig Mand i Byen for samme Afgift, men Deltagsmaaden skal altid være saaledes, at af Jorden kun drives $\frac{1}{2}$ Dele, saa at den drives i 4 Aar og, udlagt med Kløver, hvile 4 3 Aar samt gjødes tilstrækkeligt, i det mindste een gang i Rotatio-

*) Det er tillige, i Overensstemmelse med den indgivne Ansøgning om Gavebrevets Confirmation, ved dens bestemt, at Sivrens Gstermand skulle svare 2 Eder. Byg istedetfor 1 Ed. Byg aarlig til Skolelærer-Hjælpekassen, naar ingen Enke er.

nen, hvilket Sættig-Commissionen anmodes at paasee. Jøyrigt indrømmes Skolelæreren Ret til Gjødningsplads bag Stalden og til at benytte Jorden langs med Degneboellgens nordre Længe indtil en Brede af 16 Allen fra Huset til at sætte Hæs pan; dog uden at beskadige Søden i Tøsten; ogsaa har han, hvilk han behøver at bygge, Ret til at benytte denne Jord til Bygningens fornødne Dybde. Frugten af de der staaende Træer deles imellem Enken og Skolelæreren; Han vedligeholder Lebet ud til Søden, og den, der bruger Jorden, vedligeholder Hegnet, samt en Steengærde. Dersom, imod Formodning, Degnejorden nogenstunde skulde fortiltues, ophæves Gavebrevet og Enkesædet sælges ved offentlig Auction til Bedste for Skibssolkens Kasse i Nyebøtj.

Det tredie Gavebrey, hvorved Degn Holt Mænd for Hæffeløget Sogns Skolevæsen 6 Fag Huus med Tilbygning og eftergivet Jubilæingssummen for Degneboeligen, samt den ham tilkommende Godtgjørelse for 4 Fag nyt Stuehuus, indeholder ikkun den Bestemmelse, at hverken det nye Huus eller nogen af de øvrige Bygninger, enten ved hans Død eller siden, maa borttages, eftersom Hustruens for Avlingens Skyld snarere burde være større end mindre; men for at det ei skal være Kommunen til Byrde at vedligeholde saamange Fag Huus, har Giveren tilføjet, at det efter hans Død kan af Skoledirectionen og Skolecommissionen bestemmes hvormange Fag Kommunen, efter Skik og Brug paa andre Steder, skal

vedligeholde, og de øvrige vedtkeholdes da af Skolelæreren selv.

Ved allernaadigst at confirmere de fornævnte Gavebreve behagede det tillige Hans Majestæt at lade Giveren tilkjendegive Allerhøiſtsammes allernaadigſte Velbehag med diſſe hans Gaver til offentlig Nytte.

Commissionen til Underſtøttelse for Qvæſtedes og Faldnes Efterladte har til Cancelliet indſendt Beretning om dens Forhandlinger i Aaret 1827*), hvoraf erfares følgende:

I

Med Hensyn til den Fond, som udreder Underſtøttelser til Personer, der i Eſeslaget den 2den April 1801 ere blevene qvæſtede eller have miſtet deres Forſørgere.

Ved Begyndelsen af Aaret 1827 nøde 176 Personer Underſtøttelse af bemeldte Fond. Af diſſe ere adskillige afgaaede i Aarets Løb, men andre ere igjen tilgaaede, hvorved dog i det hele Antallet ved Aarets Udgang var formindſket til 169, nemlig 95 Qvæſtede, 60 Enker og Børn og 14 Faldnes Forældre. Med denne Formindſtelse af Personer, der nyde Underſtøttelse, har været forbundet en Formindſtelse i Underſtøttelſernes Beløb af 52 Rbdlr. Sølv og 177 Rbdlr. Sedler.

Ved Slutningen af Aaret 1826 eiede Fonden

*) Beretningen for 1826 findes i Coll. Tid. for Id. N.

rentebærende Obligationer 114,500 Rbdlr. Sølv og i Contanter 108 Rbdlr. 92 β . Sølv og 11 Rbdlr. 12 β . Sedler og Tegn; i alt 114,608 Rbdlr. 92 β . Sølv og 11 Rbdlr. 12 β . Sedler og Tegn. Indtægterne i Aaret 1827, derunder indbefattet 2600 Rbdlr. Sedler og Tegn, som ere laante af Fonden til Understøttelse for Nvæstede og Faldnes Efterladte fra den i 1807 udbrudte Krig, have udgjort 841 Rbdlr. 72 β . Sølv og 7784 Rbdlr. 84 β . Sedler og Tegn, tilsammen 115,450 Rbdlr. 68 β . Sølv og 7796 Rbdlr. Sedler. Derimod have Udgifterne, hvoriblandt 1674 Rbdlr. 80 β . Sedler og Tegn i Afdrag og Renter af Laan, andraget 893 Rbdlr. 14 β . Sølv og 7680 Rbdlr. 72 β . Sedler og Tegn, saa at Beholdningen ved Aarets Udgang var 114,557 Rbdlr. 54 β . Sølv og 115 Rbdlr. 24 β . Sedler og Tegn, nemlig i rentebærende Obligationer, ligesom ved Aarets Begyndelse, 114,500 Rbdlr. Sølv og i Contanter 57 Rbdlr. 54 β . Sølv og 115 Rbdlr. 24 β . Sedler og Tegn, hvorimod Fonden skyldte deels til Fonden fra 1807, deels til nogle Pensionister, hvis Pension ei er afhentet, i alt 6214 Rbdlr. Sedler. Ved Aarets Begyndelse var Fondets Gjæld 124 Rbdlr. Sølv og 5159 Rbdlr. 11 β . Sedler og Tegn, saa at Gjelden i Aarets Løb har faaet en Tilvæxt af 1054 Rbdlr. 85 β . Sedler og Tegn, hvorimod Gjelden i Sølv er betalt.

II.

Angaaende den Fond, der afgiver Understøttelse

til Personer, som i Anledning af den i Aaret 1807 udbrudte Krig ere Gjenstand for Commissionens Forsørgelse.

Antallet af de Personer, der understøttes af denne Fond, var ved Begyndelsen af Aaret 1827: 272, hvilket Antal ved den Afgang og Tilgang, som i Aarets Løb har fundet Sted, var formindsket til 270, nemlig 209 Qvæstede, 60 Enker og Børn, og 1 falden Krigers Moder. Udgifterne ere derved formindskede med 132 Rbdlr. Sedler, hvorimod de have faaet en Tilvæxt af 60 Rbdlr. Sølv. Fondens Beholdning fra Aaret 1826 udgjorde i rentebærende Obligationer 124,194 Rbdlr. Sølv og 17,000 Rbdlr. Sedler og i Contanter 1019 Rbdlr. 50 $\frac{1}{2}$ Sølv og 4766 Rbdlr. 19 $\frac{1}{2}$ Sedler og Tegn, i alt 125,213 Rbdlr. 50 $\frac{1}{2}$ Sølv og 21,766 Rbdlr. 19 $\frac{1}{2}$ Sedler og Tegn. Indtægterne i Aaret 1827 have udgjort 3210 Rbdlr. 2 $\frac{1}{2}$ Sølv og 9519 Rbdlr. Sedler, tilsammen 128,423 Rbdlr. 52 $\frac{1}{2}$ Sølv og 31,285 Rbdlr. 19 $\frac{1}{2}$ Sedler og Tegn; hvorimod Udgifterne, derunder indbefattet de til førstnævnte Fond laante 2600 Rbdlr., have været 3813 Rbdlr. Sølv og 10,988 Rbdlr. 48 $\frac{1}{2}$ Sedler og Tegn, altsaa var Beholdningen ved Aarets Udgang 124,610 Rbdlr. 52 $\frac{1}{2}$ Sølv og 20,296 Rbdlr. 67 $\frac{1}{2}$ Sedler og Tegn, nemlig i rentebærende Obligationer 124,194 Rbdlr. Sølv og 17,000 Rbdlr. Sedler og i Contanter 416 Rbdlr. 52 $\frac{1}{2}$ Sølv og 3295 Rbdlr. 67 $\frac{1}{2}$ Sedler og Tegn. Bemeldte Fonds Balance bliver, naar dens Forstrækninger til Bonden for

1801 ikke regnes med, saaledes, at den har en Deficit i rede Sølv af 602 Rbdlr. 94 f., men et Overskud i Sedler og Tegn. af 1130 Rbdlr. 84 f. Iøvrigt har førstmeldte Fond tilgode hos sidstmeldte 6200 Rbdlr. Sedler.

Denne Beretning har af Cancelliet været Hans Majestæt allerunderdanigst forelagt.

Ledige Embeder.

Under det danske Cancellie: Laastrup og Schalk Sognekald i Viborg Stift, 210 Rbdlr. — Gjerlev og Enslev Sognekald i Aarhus Stift, 303 Rbdlr.

Befordringer og Afgang.

Under det danske Cancellie: Den 5te November er Sognepræst for Laastrup og Schalk Menigheder under Viborg Stift og fungerende Herredsprovst i Rinds Herred, W. A. Worsøe, bestykket til Sognepræst for Bregninge og Bjergsted Menigheder i Sjælland; Cand. theol. P. A. Thomsen til Sognepræst til St. Mortens Kirke i Nestved; Sognepræst for Gjerlev og Enslev Menigheder under Aarhus Stift, J. Brix, til residerende Capellan til Frue Kirke i Aalborg, samt Sognepræst for Søndertranders Menigheder under Aalborg Stift; personel Capellan for Mørke og Hvilsager Menigheder under Aarhus Stift, W. A. Kirkebye, til Sognepræst for Ruuberg og Maarup Menigheder under Aalborg Stift; Cand. theol. J. B. Kjødte til Sognepræst for Borgod og Nørresø Blum Menigheder under Ribe Stift; personel Ca-

pellan for Maglebye og Høltug Menigheder i Sjælland, M. K. Warfoed, til personel Capellan for Færø Menighed sammesteds; Sognepræst for Sønderomme og Høuen Menigheder under Ribe Stift, P. Boetmann, efter Ansøgning entlediget fra bemeldte Embede uden Pension og med Forpligtelse ikke at bære den geistlige Ordensdragt.

Under Rentekammeret: Den 28de October er Fuldmægtig hos Revisøren for Regnskabsagerne for endeel Kongelige Godser i Danmark m. v., L. Svendsen, udnævnt til Fuldmægtig i det sjællandske og syenske Landvæsencontoir; Copiist i Rentekammerets 2det jydsk Renteskrivercontoir, J. E. C. Eberlin, til Fuldmægtig hos fornævnte Revisor; Cand. juris C. Ploen til Copiist i det 2det jydsk Renteskrivercontoir. Den 1ste Novbr., Grev H. E. Holstein til Gaark og Waterneversdorff forundt Rang og Titel som Hofjægermester.

Under Admiralitetet: Den 1ste November er Fuldmægtigerne under Collegiet: Krigscancellie=Secretairerne L. E. Lillge, H. E. Hassert, E. A. Lassen, D. E. le Maire, H. E. Hansgaard, E. Stiernholm, og Fuldmægtigerne J. E. N. Knorr, P. K. Krog, C. B. Velschou, J. P. P. Kold, E. H. Hægedahl, tilligemed Copisterne A. F. Petersen og J. Jacobsen, der have Anciennetet som Fuldmægtiger, udnævnte til virkelige Krigs=Assessorer.

Under Overhofmarschallatet: Den 28de October er Skriver H. P. Hanssen forundt Prædicat af Kongelig Fuldmægtig paa Fourerernes Contoir.

Collegial=Lidende.

Med kongeligt allernaadigt Ordo Collegium.

No. 63. Den 22de November 1828.

Trykt i det Kongl. Baisenh. Bogtrykkerie af C. F. Schubart.

Undertegnede ere Redacteuret, Forlæggere og Udgivere af
denne Tidende:

Peter Johan Monrad, Anders Sandse Ørsted,
Deputerede i det kongelige danske Cancellie.

L o v g i v n i n g.

Den Tilladelse til at opfiske blinde Ankere, eller saadanne, ved hvilke ingen Bøler findes flydende paa Vandet, og frit at beholde samme uden Paatale af Eierne, som først ved specielle Placater var givet for visse Farvande og derefter ved Placat af 25de Marts 1814 gjordes almindelig, erholdt ved Placat af 27de December 1816 den nærmere Bestemmelse, at Ingen maatte fiske efter saadanne Ankere, uden først at have anmeldt sin Hensigt for vedkommende Undersøvrighed, for at denke, efter anstillet Undersøgelse, om noget Skib maatte vides at have mistet sit Anker og om ingen Bøle fandtes derved, kunde meddele Tilladelse til det blinde Ankers Opfiskning. Med Hensyn til Ankere med Bøle bestemmes

Placaten af 27de December 1816, at det vel maa tillades den, som finder et saadant Anker, at sætte Mærke ved samme, for at vise, at han fremfor Andree er berettiget til at bjerge det; men at Dyrigheden først efter 2 Maaneders Forløb maa meddele ham Tilladelse til dets Opfiskning, og at det i denne Tid skal staae Skipperen frit for at foranstalte det efterladte Anker' optaget. Disse, efter foregaaende Correspondence med det Kongelige Admiraltets- og Commissariats-Collegium foreslaaede, Bestemmelser bleve givne for paa den ene Side at forebygge den Misbrug, at Bjergerne, naar de erføre, at en Skipper formedelt hastig paakommende Storm og paalands Wind havde været nødt til at forlade Ankerpladsen, tiden at faae Tid til at optage sit Anker eller for Dyrigheden angive Stedet, hvor han havde ladet det staae, begave sig derhen og optog Ankeret, efterat have nedsænket Bølen, samt paastode sig berettigede til at beholde Ankeret som blindt; og for paa den anden Side at give Skipperne, som havde forladt deres med Bøle forsynede Anker, Leilighed til, naar de efter nogen Tids Forløb maatte komme tilbage til Ankerpladsen, selv at optage Ankeret, uden at besværes med den Bjergeløn, der maatte erlægges hvis Ankeret var ilandbragt *).

Foruden de anførte Befalinger angaaende Ankeres Opfiskning indeholder Lovgivningen ogsaa Regler

*) cfr. Coll. Tid., for 1817, Side 157 — 159.

for Opfiskningen af andre Ting. Placat af 25de Marts 1824 bestemmer nemlig, at det maa være Enhver tilladt at opfiske Ankertouge eller andet Gods, der findes paa Havbunden ved Helsingørs Rhed, imod at saadant Gods oplægges paa Toldbodshuset og Anmeldelse derom skeer saavel til Øvrigheden, som i Helsingørs Avis, og at, hvis Eieren ei inden 2 Maaneders Forsløb reclaimerer det fundne, dette da maa tilhøre Finderen, og Placat af 25de August 1825 udvider Bestemmelsen, til hele Riget, dog saaledes, at den udenfor Helsingørs Rhed kun skal anvendes paa Ankertouge og andet Skibsredskab, hvorhos Bekjendtgjørelsen udenfor Helsingør skal skee i den Avis, hvort offentlige Bekjendtgjørelser for Provindsen indføres, og Oplægningen, hvor den ei kan skee paa Toldboden, skal skee paa et andet af Øvrigheden billiget Sted.

I et til det Kongelige Admiraltets- og Commissariats-Collegium indgivet Andragende foreslog Overlodsens i Sjællands District, at de oven omhandlede Bestemmelser angaaende Ankeres Opfiskning maatte forandres derhen, at det tillades Enhver strax at optage alle forlister Ankere, saavel blinde som med Boie, imod at de sidste henstaae paa Bjergningsstedet i en bestemt Tid, for at Eieren kan reclamere samme, hvilket Forslag grundedes paa, at det, da flige Ankere gjøre Farvandet usikkert, er ønskeligt, at de kunne optages uden Ophold, ligesom det, hvad

Ankere med Bøie angaaer, formeentes, at det ofte ikke nytter Cieren noget, at det ved Placaten af 27de December 1816 er forbudt at optage dem i 2 Maaneder, fordi forbisellende Skibe i godt Vælr, naar de see en Anker-Bøie, lette Ankeret og medtage samme. Det Kongelige Admiralitets og Commissariats-Collegium understøttede Overlofsens Forslag saavel paa de af ham anførte Grunde, som fordi Colleglet anseer det meget tvivlsomt, om de i forebemeldte Placat 1816 foreskrevne Bestemmelser kunne svare til Nødvædet. Den Undersøgelse, som Underøvrigheden skulde anstille førend der maa findes efter blinde Ankere, maa nemlig i mange Tilfælde blive en blot Formalitet, da det, især i et snævert Farvand, hvorigjennem flere Hundrede Skibe gaae, ikke let er mueligt for Øvrigheden at komme efter, om en Skipper har mistet sit Anker og om der var Bøie ved det, naar ikke Skipperen selv melder det, hvorefter han i dette Tilfælde neppe kan opholde sig, og da ikke alle Skibe bruge Lods, kan heller ikke, ved et Lodsers givet Raad, Underretning faaes om alle saaledes mistede Ankere. Vil desuden den første Finder af et Anker med Bøie være uredelig, kan han let gjøre det til et blindt Anker ved at kappe Bøien, hvilket ikke altd er saa let at overbevise ham. Ligeledes finder det Kongelige Admiralitets- og Commissariats-Collegium det rimeligt, at Bestemmelsen i Placaten af 1816, om at Ankere med Bøier ikke maae optages i 2 Maaneder, i det

Hølo er mere til Skade end til Fordeel for Skippe-
 re, der have tabt deres Anker. De fleste Ankere
 mistes nemlig i Almindelighed om Efteraaret, og alts-
 saa, in specie hvad Østersøesfarerne angaaer, naar
 de ere paa deres Hjemreise fra Østersøen, saa at de
 ikke kunne komme tilbage inden 2 Maanedes. Men
 hvor og paa hvilken Tid endog et Anker forlises,
 saa kunne dog mange naturlige Aarsager bevirke at
 Bøien gaaer løs, ikke engang henseet til det Til-
 fælde, som i et besøgt Farvand let finder Sted, at
 andre Skippere see Bøien og optage Ankeret. I det
 Placaten af 1816 har villet fritage Skipperen for at
 betale Bjergeløn, kan det altsaa let være, at Man i
 mange Tilfælde har udsat ham for at miste Ankeret.
 Da nu dertil kommer, at forliste Ankere, endog de
 med Bøler, kunne i et snævert Farvand, især om
 Natten, blive farlige for andre Skibe, til hvis Sik-
 kerhed der dog fornemmeligen er taget Hensyn i An-
 ordningerne om Ankeres Opfiskning; saa formeente
 Admiralitetens og Commissariats-Collegiet, at det vilde
 være tilraadeligt, at det i Henseende til blinde Anke-
 res Opfiskning forbliver ved den fele Ret til at optage
 samme, som de ældre Anordninger hjemlede, og at i
 Henseende til Ankere med Bøler de Regler følges,
 der ved Placaterne af 25de Marts 1824 og 25de
 August 1825 ere foreskrevne i Henseende til andre
 Ting, der findes paa Havets Bund, hvorved Skip-
 pere oftere ville kunne vente at faae deres Ankere

igjen, da Frilstelsen til at kappe Bøien ikke bliver saa stor, og Ankeret ikke længere vil ligge uden mindste Tilsyn og saa godt som Priisgods. Den i nysnævnte Placater foreskrevne Frist af 2 Maaneder, i Forbindelse med Bekjendtgjørelse i Provindsial-Rådsen, antog Admiraltets- og Commissariats-Collegiet tilstrækkelig til Reclamationen af et tabt Anker, da enhver Skipper, som beseiler de Danske Farvande, i Almindelighed har sin Correspondent eller Commissionair her i Landet, hvem han kan underrette om sit Uheld, naar han har forløst et Anker, og til hvem han kan overdrage i den Anledning at lagttage hans Tare.

Cancelliet maatte efter de anførte Omstændigheder tiltræde Admiraltets- og Commissariats-Collegiets Mening, og fandt løvligt, hvort bemeldte Collegium var enig, at det, til Betyggelse for at ikke Ankere med Bøier forsættligen skulle forvandles til eller behandles som blinde Ankere, kunde befales, at den, som indbringer et blindt Anker, strax for vedkommende Politievrighed skal gjøre Anmeldelse og afgive nøagtig Forklaring angaaende Omstændighederne; som dermed have været forbundne, hvorefter Øvrigheden, naar der maatte være Grund til at formode nogen Mislighed, har at foranledige, at Forhør optages til nærmere Oplysning om det Passerede; ved hvilken Bestemmelse Niemedet med Placaten af 27de December 1816 vilde blive opnaact, forsaavidt dette, efter de foransførte Omstændigheder, lader sig gjøre, uden t anden Henseende at forårsage Ulempe.

Det behagede Hans Majestæt allernaadigst at befalde de i Overeensstemmelse med foranstøtte fremsatte Forslag, og den 14de November er derefter emaneret en allerhøieste Placat af følgende Indhold:

Vi Frederik den Sjette, af Guds Naade Konge til Danmark, ic. ic. Gjøre vitterligt: Da det er befundet, at de Bestemmelser, som Vore allerhøieste Resolution af 4de December 1816, kundgjort ved Placat fra Vort Danske Cancellie af 27de samme Maaned, har foreskrevet med Hensyn til Udøvelsen af den ved tidligere Anordninger tilladte Opfiskning af blinde Ankere i Farvandene omkring de Danske Kyster, saavel som den ved allerhøistbemeldte Vore Resolution befalede Fremgangsmaade med Hensyn til Opfiskningen af Ankere med Bøte ikke fuldkomment have svaret til Maalet, saa have Vi fundet for godt nærmere at bestemme, hvorledes der for Fremtiden skal forholdes ved Opfiskningen af begge Slags Ankere.

Thi byde og befale Vi, som følger:

§. 1.

Det maae være Alle og Enhver af Vore Undersaatter tilladt overalt i Farvandene omkring de Danske Kyster at fiske efter blinde Ankere, eller saadanne, ved hvilke der ikke findes Bøier flydende paa Vandet, uden at derom i Forveien behøves nogen Anmeldelse for vedkommende Øvrighed; derimod skal Enhver, som har opfisket et saadant Anker, strax melde sig for Politievrigheden og afgive nøiagtig Forkla-

ring om de Omstændigheder, der have været forbundne dermed; og, hvis der maatte være Grund til at formode nogen Misllighed, har bemeldte Dyrighed at foranledige, at Forhør optages til nærmere Oplysning om det Passerede.

§. 2.

Naar der ikke fremkommer noget, hvorefter der er Grund til at antage at ulovlig Omgang har fundet Sted fra Bjergerens Side, maa denne beholde Ankeret uden Tiltale af Eterne, hvo disse end maatte være; dog at det først tilbydes Sø=Etaten, for om det til Vor Tjeneste skulde behøves indkjøbt.

§. 3.

Det tillades ligeledes Alle og Enhver, som i Farvandene omkring de Danske Kyster finde Ankere, der ere forsynede med Bøier, flydende paa Vandet, strax at optage samme, imod at Anmeldelse derom usfortøvet gøres for ovenmeldte Dyrighed, og Kundgjørelse desangaaende indrykkes i Avisen, hvorhos Ankeret skal oplægges enten paa den ved Bjergningsstedet værende Toldbod eller paa et andet dertil beqvemt Sted. Bekjendtgjørelsen skal skee i den Avis, hvori offentlige Bekjendtgjørelser for Provindsen indføres; dog bliver, hvis Ankeret er optaget paa Helsingørs Rhed, Anmeldelsen at indføre i Helsingørs Avis.

§. 4.

Hvis Eteren ikke inden 2 Maaneder efter den saaledes skee Kundgjørelse reclaimerer Ankeret, maa dette tilhøre Finderen, dog at det, ligesom foran er

bestemt om blinde Ankere, først tilbydes Søe-Staten, for om det til Vor Tjeneste skulde behøves Indkjøbt.

§. 5.

Med Hensyn til Opfiskning af Ankertouge og andet Skibsredskab i Farvandene omkring de Danske Kyster, saavel som af andet Gods, der findes paa Havbunden ved Helsingørs Rhed, forbliver det ved Bestemmelserne i Bore allerhøieste Resolutioner af 17de Marts 1824, kundgjort ved Placat fra Vort Danske Cancellie af 25de s. M., og af 10de August 1825, kundgjort ved Placat fra bemeldte Collegium af 25de samme Maaned.

Hvorefter alle Vedkommende sig allerunderdanigst have at rette.

Blandede Efterretninger.

Det er anmeldt i Collegial-Tidenden No. 32 og 33 for indeværende Aar, at det iblandt andet ved Indførelsen af Wiener- og Offenbækker, Bogne til Rejsendes Befordring paa Routen imellem Roeskilde og Kolding indtil videre er bestemt, at med disse Bogne maa gives Befordring igjennem flere Stationer, uden at dertil behøves at erhverves noget særligt Pas eller deraf svares nogen Kjendelse til de Stationer, hvortil gjennem Rejsen gaaer, og at derved alene er at lagte tage, at naar Befordringen gaaer igjennem flere Stationer, skal paa enhver til Opsynsmanden ved Befordringsvæsenet imod Qvittering paa Timesedlen erlæg-

ges de anordnede Ellfigelsespenge, samt at, hvad enten Befordringen gaaer igjennem flere Stationer eller til næste Station, dermed forholdes som med anden Befordring, i Henseende til at paa samme skal udstedes Timeseddel og deraf erlægges Ellfigelsespenge, Milepenge, Bompengge og Afgift til Befordringsvæsenets Fond.

Da disse Bestemmelser have vilst sig henstigtsmæssige paa bemeldte Route, saa har Genera'postdirectionen anseet det ønskeligt, om de ilgeledes kunne gjøres gjeldende i Kjøbenhavn og Helsingør, dog med den Modification, grundet i de locale Omstændigheder, at det derhos blev fastsat, at det skal være Bognmændene paa disse Steder tilladt, ligesom hidtil, at accordere med den Rejsende om sllg Befordring, og dette uden Hensyn til om den Rejsende er Indvaaner sammesteds eller ikke, under Betingelse af at for hver saadan Reise affortes Bognmanden en Løn i Omgangen.

Directionen har besaarsag ved allemandsdantigst Forestilling andraget paa, at de ved Kongelige Resolutioner af 25de Marts 1825 og 30te Marts 1827 — anmeldte dette Blads No. 21 og 22 for 1825 og No. 26 og 27 for 1827 — anordnede Passer til Befordring med heel og halvlukkede Bogne fra Kjøbenhavn og Helsingør igjennem flere Stationer og fastsatte Erlæggelse af en Kjendelse af deklige Befordringer til de Stationer, hvorigjennem Reisen gaaer,

maatte bortfalde, samt at det maatte være Vognmændene i Kjøbenhavn og Helsingør fremdeles indtil videre tilladt, uden Hensyn til Tour og Omgang, at accordere med de Reisende om Befordring med heelt og halvlukkede Vogne igjennem flere Stationer, paa de særlige Villkaar, at der for hver stg Reise afskortes Vognmanden en Tour i Omgangen, og at der paa de Stationer, hvorigjennem Reisen gaaer, imod Qvittering paa Timesedlen erlægges de anordnede Tilligelsespenge til Opsynsmanden, samt forøvrigt under de for al Vognmandsbefordring almindelige Betingelser, naar den skal ansees for lovlig, nemlig at paa samme udstedes Timeseddelen og deraf erlægges Milepenge, Bompengene, Tilligelsespenge og den ved Forordningen af 27de Januarii 1804 §. 35 fastsatte Afgift af 4 Sk. af hver Riddr. af de anordnede Fragter.

Denne Indstilling har Hans Majestæt ved allerhøieste Resolution af 24de s. M. allernaadigst approberet, og er derefter fra Generalpostdirectionen det Fornødne herom tilskrevet saavel Oversørighederne som Opsynsmændene for Befordringsvæsenet i Sjælland og paa Væsen.

Det Spørgsmaal er forelagt det Kongelige Rensetekammer, om virkelige Huseiere, skjøndt de bevilligen tjene for Kost og Løn, ligesuldt bør forrette eller lade forrette det Gangdagsarbejde af deres Huse,

som Forordningen af 13de December 1793 §. 32 og Placaten af 4de April 1800 §. 7. fastsætte. Efter herom at have indhentet Betænkning fra det Danske Cancellie, har Rentekammeret i Skrivelse af 18de October sidstleden tilkjendegivet Vedkommende, at den, der beboer et Bondehuus, maa ansees som Huusmand, og den, der i en Deel af et Huus eller en Gaard har egen Huusholdning for sig eller Familie, er at betragte som Indsidder, uagtet en slig Person tillige staaer i en Mand's Tjeneste, og at dette altsaa ikke kan fritage ham for de Forpligtelser, Betænkningerne saavel som Anordningerne om Arbejde for Kirker og Kirkegaarde, om Høstdag for Præsterne m. v., paalægge hine tvende Klasser af Landboere, hvilket, der ligger i Sagens Natur, ogsaa stemmer overeens med hvad der er antaget i det Danske Cancellies Resolutioner af 27de December 1823 og 25de October 1825 *).

Den 28de October sidstleden er fra det Danske Cancellie afgaaet følgende Circulatr-Skrivelse til samtlige Biskopper i Danmark.

Da der, i Anledning af den under 30te Mai sidstleden allernaadigst emanerede Forordning angaaende Adskilligt, som i Henseende til Daaben bliver at lagttage, er opstaaet Spørgsmaal, om hvorledes Præ-

*) See Coll. Tid. for 1825, Side 715.

sterne, der efter Anordningerne skulle slutte deres Udtog af Kirkebøgerne over de fødte Børnepligtige hvert Aars 1ste Malt, for Fremtiden bør forholde sig i Henseende til de Børn, der, skøndt fødte inden denne Tid, dog, ifølge §. 1 i den ovenmeldte Forordning, henligge udøbt indtil Udgangen af Malt Maaned, — saa skulde Man, efter herom at have corresponderet med Generalkrigscommissariatet for Danmark, ikke undlade til behagelig Underretning og videre Bekjendtgørelse herved tjenstligt at melde, at det hermed, indtil nærmere Bestemmelse skeer, vil have sig forblivende som hidtil, saaledes at Præsternes Udtog af Kirkebøgerne for hvert Aar ikkun indbefatte dem, som ere fødte inden den 1ste Malt, hvortilmod de, hvis Fødsel er anmeldt, uden at de endnu ere fødte paa nævnte Tid, først ansøres paa næste Aars Udtog.

Cancelliet har fra en Branddirecteur modtaget Forespørgsel, om Eieren af en Krudtfabrik kunde erholde Krudtmøllerne forsikrede under Landets almindelige Brandforsikring. I Anledning heraf har Collegiet i Skrivelse af 7de October sidstleden tilkjendegivet ham, at Bygninger, hvortil Krudt tilvirkes eller forvares, ikke kunne antages til Forsikring formedelst den ulige større Fare, disse mere end alle andre Bygninger ere underkastede.

Da Gebyret for de ved Placaten af 8de Januarii 1823 befalede Notarial=Attestationer er befundet at være beregnet paa forskjellig Maade, har Cancelliet, foranlediget ved en Overøvrigheds desangaaende indgivne Andragende, tilkjendegivet Samme, at det nævnte Gebyr bør beregnes efter Sportel=Reglementet af 22de Marts 1814 §. 141, sammenholdt med §. 139, saaledes at der for at overvære Forretningen betales 54 §. for hver Time, den varer, og desforuden 1 Rbdlr. 12 §. for Attestationen.

Fortsettelse af Beretningen om den indbyrdes Undervisnings=Methodes Indførelse i Skoler i Danmark.

(See Coll. Tid. for b. A., Side 790).

- § Bislev, Weistrup, Wantinge, Millinge, Falsted og Gjesteløv Skoler, efter Indstilling af Amtmanden over Svendborg Amt og Amtsprovst Bedel.
- § Hullebel Skole, efter Indstilling af Amtmanden over Maribo Amt, Biskoppen over Lollands Falsters Stift og Provst Steenstrup.
- § Haderup, Neder=Feldborg, Gledstrup, Busk, Hauge, Thistrup, Finkedahl og Vestre Bildberg Skoler, efter Indstilling af Amtmanden over Ringkjøbing Amt og Provst Krarup.
- § Helsingør Borgerskole, efter Indstilling af Amtmanden over Frederiksborg Amt og Provst Brøndsted.

I Hellested Skole, efter Indstilling af Amtmanden over Væstøe Amt og Amtsprovst Bøgh.

I Allerslöv, Rækkende og Dyrslöv Skoler, efter Indstilling fra samme Amtmand og Amtsprovst Krog.

I Houg Skole, efter Indstilling af Amtmanden over Holbeks Amt og Amtsprovst Barthoe.

I Brenderkilde, Ore og Lunde Skoler, efter Indstilling af Amtmanden over Odense Amt og Amtsprovst Lütken.

(Fortsættes).

Ledige Embeder.

Under det danske Cancellie: Sognefaldet for Stubbekjøbing Kjøbstad og Maglebrände Menighed paa Falster, 314 Rbdlr. — Seden og Nasum Sognefald i Sjæns Stift, 300 Rbdlr. — Ordineret Catechet og første Lærer-Embedet ved Borgerfskolen i Odense. Aarlig Løn 400 Rbdlr. Sølvsamt 50 Rbdlr. Sølvsaarlig till Huusleie, foruden Høitidsoffer af Frue Kirkes Menighed.

Befordringer og Afgang.

Under det danske Cancellie: Den 12te November er Fuldmægtig paa Aalborg Amtscontoir P. S. Ravnskilde beskicket till Byefoged og Byeskriver i Sarkjøbing og Herredsfoged og Herredsskriver i en Deel af Musse Herred samt Birkedommer og Birkeskriver ved Fuglsang og Prierskov Birket paa Lol-

land; Ordineret Catechet og første Lærer ved Borger-skolen i Odense, H. Raandstad, til Sognepræst for Skallerup og Venneberg Menigheder i Aalborg Stift; forhenværende Hjælpepræst for Roerup og Blum Menigheder i Sjælland, N. Müller, til ordineret Catechet og første Lærer ved Borger-skolen i Hjørring. Den 14de, Sognepræst for Seden og Aasum Menigheder i Fyen, L. E. Hulegaard, til Sognepræst for Hagested og Gislinge Menigheder i Sjælland; Sognepræst i Stubbekjøbing og for Maglebrænde Menighed paa Falster, Consistorial-Assessor W. L. Blædel, til Sognepræst i Aasens og for Kjærum Menighed i Fyen; Sognepræst for Endelave Menighed i Aarhus Stift, E. L. E. Munk, til Sognepræst for Hesselager Menighed i Fyen; Exam. juris M. Ancherfen til Procurator ved Retterne i Ribe Stift.

Under Directionen for Statsgjelden og den synkende Soud: Den 8de November er Underbogholder i Statsgjelds-Contoiret L. Jensen efter Ansøgning i Raade entlediget fra sit Embede; Fuldmægtigene i bemeldte Contoir, Overauditeur E. E. Birch og E. H. Lange udnævnte til Underbogholdere, Copiisterne P. Møller og J. J. Schönberg til Fuldmægtige, samt Exam. juris J. E. Stangerup og Cand. juris E. N. Sølling til Copiister, samtlige i Statsgjelds-Contoiret; Copiist H. N. Møller udnævnt til Fuldmægtig, og Cand. juris P. E. Holm til Copiist i Contoiret for de Kongelige Activ-Fordringer.

Collegial=Lidende.

Med Kongeligt allernaadigst Brevbleglum.

No. 64. Den 29de November 1828.

Trykt i det Kongl. Baisenh. Bogtrykkerie af E. F. Schubart.

Undertegnede ere Redacteurer, Forlæggere og Udgivere af denne Tidende:

Peter Johan Monrad, Anders Sandse Ørsted,
Deputerede i det Kongelige danske Cancellie.

L o v g i v n i n g.

Lovens 1—19—7 bestemmer, at naar Nogen findes rasende eller gal, skal han tilbydes sine Frænder og disse være pligtige at forvare ham, saafremt de have Middel dertil, og kun forsaavidt dette ikke er Tilfældet fastsættes der, at den Affindige af Dyrigheden bør sættes i Forvaring. Det er af denne Bestemmelse klart, at Loven har villet gjøre det til en Evangsplicht for bemidlede Frænder selv at udrede de Omkostninger, som medgaae til deres vanvittige Paarørendes Bevogtning, og det synes ligeledes at være Lovstedets Mening, at de skulle være pligtige at bekoste hans Cuur og Pleie, skjøndt Artiklen, der alene omtaler Forvaring, i denne Henseende er mindre tydelig. Men, hvorvidt hlin Forskrift, i Medhold af den senere Lovgivning, kunde antages endnu at staae

ved Magt, var ullge Meninger underkastet. Af de gjeldende Anordninger om Fattigforsørgelsen, isærdeleshed Reglementerne for Fattigvæsenet af Ste Julii 1803, for Kjøbstæderne §. 12 litr. f. og §. 14, og for Landet §. 16 litr. f. og §. 18, indlyser det, ~~at~~ der ikke i Almindelighed paaligger formuende Slægtninge nogen juridisk Forpligtelse til at antage sig deres trængende Paarørende, men at det beroer paa deres gode Villie, om de ville hjælpe; ligesom Fattig-Anordningerne heller ikke indeholde Noget, der antyder hiin Frænderne ved Loven paalagte Pligt, som en Indskrænkning i Fattigvæsenets Forpligtelse til at tage sig af trængende Affindige, hvortilmod de nævnte Reglementer af Ste Julii 1803, for Kjøbstæderne §. 17 og for Landet §. 21, vise, at, forsaavidt Affindighed skulde gjøre det fornødent at sætte den Syge under Bevogtning, er det til Stedets Øvrighed og ikke til Frænderne at vedkommende Fattigcommission har at henvende sig med Begjering desangaaende. Men, skjøndt disse Grunde for at den ovennævnte Artikel i Loven ved de senere Anordninger skulde være forandret, ikke ere vigtige, kunde de dog neppe ansees for afgjørende. Uagtet der vistnok ikke kan paabyrdes Slægtninge nogen almindelig Forpligtelse til at understøtte deres trængende Paarørende, kunde dog gjerne den i Loven hjemlede spectelle Tvangspligt til at tage sig af affindige Frænder fremdeles staa ved Magt, og det saameget mere, som selve Loven ikke har paabudt, at formuende Slægtninge skulle

underholde enhver trængende Frænde, men kun forrestret saadan Forpligtelse for de Tilfælde, hvor en Paatørende ved Afslindighed er bleven sat ud af Stand til at forsørge sig selv. Hvad de senere Anordninger have fastsat angaaende Trængendes Forsørgelse i Almindelighed kunde saaledes ikke i og for sig indeholde tilstrækkelig Hjemmel til at ansee hiin særdeles Pligt for ophævet, og det var ingenlunde nødvendigt, at disse Anordninger skulde gjentage Lovbudet i 1—19—7, for at holde det i Kraft, hvormod det snarere kunde synes, at et saa bestemt Lovbud maatte udtrykkelig tilbagekaldes, for at tabe sin Kraft. At Fattig-Anordningerne omtale trængende Afslindige som Gjenstande for Fattigvæsenets Forsørgelse, indeholdt ei heller nogen afgjørende Grund til at antage en Forandring i Lovens 1—19—7; thi Anordningerne kunne forstaaes under den Forudsætning, at ikke blot den Afslindige selv er uformuende, men at han heller ikke har nogen Familie, som det kunde paaligge eller som var villig til at tage sig af ham. Hvad endelig den ovennævnte Forskrift angaaer i Reglementerne af 5te Julli 1803, for Kjøbstæderne S. 17 og for Landet S. 21, da gaaer samme kun ud paa, at vedkommende Fattigcommission skal henvende sig til Dyrigheden, naar et sygt Almisselem formedelst Afslindighed behøver at sættes under Forvaring; men, om end Lovens 1—19—7 antoges endnu at være i Kraft, kunde dog Fattigcommissionen i fornævnte Tilfælde ikke have Andre end Dyrigheden at henvende

fig til, saafremt ellers ikke Nogen, være sig Frænde eller Andre, godvilligen vilde paatage sig Omsorgen for den Affindige; thi det kunde naturligviis ikke beroe med at træffe de til den Affindiges Bevogtning fornødne Foranstaltninger indtil det blev endeligen afgjort, hvorvidt nogen Forpligtelse i saa Henseende paahvilede Slægtningene, hvilket blandt andet maatte komme an paa disses Formuesomstændigheder.

Da saaledes det omhandlede Spørgsmaal maatte ansees tvivlsomt, og da det var Cancelliet bekjendt, at der om samme fandt ulige Meninger Sted saavel ved Domstolene, som blandt de Auctoriteter, til hvilke Bestyrelsen af Fattigvæsenet er overdraget, og dette har foranlediget ulige Behandling af lige Tilfælde, troede Collegiet at burde andrage paa en allerhøieste Bestemmelse for hvorvidt den ovenmeldte Forpligtelse fremdeles burde paalægges Affindiges Slægtninge. I denne Henseende formeente Cancelliet, at, om end overveiende Grunde maatte antages at tale for at Lovens 1—19—7 ikke var ophævet, og at altsaa bemidlede Slægtninge efter den gjeldende Lovgivning vare pligtige at tage sig af affindige Frænder, naar disse selv vare uformuende, det dog vilde være hensigtsmæssigt, at det for Fremtiden ikke i Almindelighed paalægges Familien at bekoste Affindiges Bevogtning og Forpleining, men at dette foranstaltes af Dyrigheden og paa Fattigvæsenets Bekostning, naar ikke den Affindige selv dertil har Formue, og ei heller hans Frænder eller Andre godvilligen ville antage sig ham.

Den Frænderne efter Lovens 1—19—7 paahvillende Forpligtelse til at sørge for deres sidsvage Slægtninge mangler nemlig i og for sig en gyldig Retgrund, og kan ofte blive ubillig bebyrdende for dem, ligesom og Anvendelsen, med Hensyn til Bedømmelsen af Slægtningenes Evne til at yde saadan Hjælp, har noget vilkaarligt og, især naar flere Paarørende, der ere lige nær i Arvesølgen, opholde sig i forskjellige Vorrigheds-Districter, er forbunden med betydelige Vanskeligheder. Det fandtes imidlertid, at den foreslaaede Bestemmelse ingen Forandring burde gjøre i Forældres Pligt til at sørge for deres Børn, naar disse ved Affindighed blive trængende til Hjælp; endog i en Alder, hvori de, saafremt ikke saadant Uheld var tilstødt, vilde have kunnet gaae ud af Forældrenes Huse og sørge for dem selv; og det hvad enten Ulykken indtræffer i de umyndige Aar, og saaledes Umyndigheden forlænges ud over den sædvanlige Tid, eller først efterat Børnenes Opdragelse er tilendebragt og de traadte ud af Forældrenes Huse; ligesom og den i Lovens 1—19—7 hjemlede Forpligtelse burde blive ved Magt med Hensyn til Børn, naar Forældrene, som affindige, maatte blive trængende til deres Hjælp. Det har vistnok noget stødende for Følelsen, at Communen skal tage sig af den Affindige, der har formuende Forældre eller Børn, der ved saa helige Pligter ere bundne til at sørge for hinanden; og det kan, derhos med Føie siges, at, ligesom Forældrenes Pligt til at sørge for Børnene ei kan ophøre i den sædvanlige

Alder, naar disse formedelst Sindssvaghed endnu behøve Forældrenes Forsorg og Styrrelse, saaledes maatte hilm Pligt paa nye træde i Kraft, naar Vorne siden ved Affindighed atter komme tilbage i en Tilstand, hvori de ligesaa lidt som i den barnlige Alder kunne sørge for sig selv. Iøvrigt fandtes det hensigtsmæssigt at indskærpe Vurghederne, at de i paakommende Tilfælde nøie have at overveie de Paagjældendes hele oeconomiske Forfatning og at iagttage, at der ikke paalægges dem større Bidrag til deres afsindige Børn eller Forældre, end de, uden derved at sættes ud af Stand til at opfylde deres øvrige Pligter, kunne taale.

I Overeensstemmelse med forankørte indstillede Sagen til Hans Majestæts allerhøjeste Resolution, og da Indstillingen blev bifaldet, er den 19de November udkommet en allerhøjeste Placat af følgende Indhold:

Vi Frederik den Sjette, af Guds Naade Konge til Danmark, &c. &c. Gjøre vitterligt: at da det har været ulige Meninger underkastet, hvorvidt den Forpligtelse, Lovens 1ste B. 19de C. 7de Art. paalægges den Affindiges Frænder til at sørge for ham, saafremt de have Middell dertil, endnu er gjeldende, eller kan ansees ophævet ved de nyere Anordninger angaaende Fattigforsørgelsen, og da denne Meningsforskjellighed har foraarsaget ulige Behandling af lige Tilfælde, saa have Vi fundet for godt at byde og befale, som følger:

§. 1.

Det skal for Fremtiden ikke i Almindelighed paaligge Familien at bekoste Affindiges Vedvognning og Forpleining, men dette bør foranstattes af vedkommende Øvrighed, og paa Fattigvæsenets Bekostning, naar ikke enten den Affindige selv dertil har Formue, eller hans Frænder eller Andre godvilligen vilde antage sig ham.

§. 2.

Herved villo Vi dog ikke have ophævet den Forældre paaliggende Pligt at sørge for deres Børn, naar disse ved Affindighed blive trængende til Hjælp, om end saadant Uheld indtræffer, efterat Børnenes Opdragelse er tilendebragt og Fædrenemagten ophørt; ligesom og Børn, naar de dertil have Evne, skulle være pligtige til at antage sig deres affindige Forældre.

§. 3.

Jøvrigt have vedkommende Øvrigheder ved Anvendelsen af ovenanførte Bestemmelse (§. 2) noie at overveie de Paagjældendes hele oeconomiske Forsatning og indtægte, at der ei paalægges dem større Bidrag til deres affindige Børn eller Forældre, end de, uden derved at sættes ud af Stand til at opfylde deres øvrige Pligter, kunne taale.

Hvorefter alle Vedkommende sig allerunderdanigst have at rette.

Magistraten i en Rjøbskød androg for Cancelliet, at det Tilfælde var indtruffet, at en af Byens Indvaanere, som det paalaae at vedligeholde et Bolværk

til en af de Byen gennemskjærende Aacr, havde nægtet at opfylde denne Forpligtelse efter det ham givne Paalæg, i hvilken Anledning Magistraten, med Hensyn til at slige Bolværkers Bedligholdelse høitliggen interesserer Communen, foreslog, at Bolværkerne i deslige Tilfælde, efter Skjon af uvillige dertil af Retsen udmeldte Mænd, maatte af Magistraten foranstaltet bortliciterede til enten af nye at opføres eller efter Nødtørst at istandsættes, og at de herpaa medgaaende Omkostninger forskudsvis maatte udredes af Kæmnerklassen, men derefter inddrives hos vedkommende Eier ved Udpantning med samme Præference, som Commune-Afgifter. Da en Forpligtelse af foransørte Slags er at betragte som enhver anden Eiendomsbyrde, der, uden Hensyn til Pantsætning eller Forandring af Eieren's Person, maa afholdes af Eiendommen, og det Offentlige derhos maa være berettiget til at faae Manglerne snarest mueligt afhjulpne, hvilket ikke kunde skee, naar den Paagjeldende skulde sagsøges i den ordinaire Rettergangsform, og først ved de Evangsmidler, en Dom fastsætte, bringes til at fyldestgjøre sin Pligt, saa skjønnede Cancelliet ikke at der kunde være nogen Betænkelighed ved at indstille Magistratens Forslag, der ogsaa af Overvørrigheden blev anbefalet, og som i det væsentlige stemmer overeens med de for Kjøbenhavn gjældende Bestemmelser (Placat af 28de September 1768, cfr. Forordningen af 18de April 1744 S. 9), til allernaadigst Bifald: dog saaledes, at Fortrins-

retten for de omhandlede Omkostninger og sammes Inddrivelse ved Udpantning ikkun regnes i eet Aar f. a. Istandsættelsens Suidførelse (cfr. Placat af 25de Juni 1819 *). Da derhos Grundene til denne Bestemmelse i samme Grad ere tilstede i alle Byer, hvort Bolværker, hvis Vedligeholdelse paaligger Private, maatte findes, sandt Cancelliet sig foranlagt og til at andrage paa, at det, som en almindelig Regel, ved en Cancellie-Placat maatte vorde bestemt, og omforklarede Fremgangsmaade maatte bestemmes i Tilfælde, hvor private Huseiere ere forpligtede til Bolværkers Reparation.

Indstillingen herom blev allernaadigst bifaldet, hvorefter en Cancellie-Placat er udstedt den 21de November af følgende Indhold:

Det er allerede forhen for enkelte Stæder, og i Særdeleshed hvad Kjøbenhavn angaar ved Forordningen af 18de April 1744 §. 9 og den allerhøieste Resolution af 20de August 1768, der er bekendtgjort ved Raadstue-Placat af 28de September næstefter, udtrykkelig bestemt, hvorledes der skal forholdes, naar vedkommende Ciere, der have noget Bolværk at vedligeholde, forsømme denne deres Pligt. Men, da der for andre Stæder ikke have nogen saadan udtrykkelig Bestemmelse, og der desaaarsag har været Tvivl om det Offentliges Rettigheder i saa Henseende, og den Fremgangsmaade, hvorved samme skal gjøres gjeldende, saa har det behaget Hans Majestæt, til

*) See Coll. Tid. for 1819, Side 445.

Regel for deslige Tilfælde, under 15de d. M. allers naadigst at resolve:

”At, hvor private Grundelere i Kjøbstæderne, som ere forpligtede til at besørge Bolværkers Reparation, ikke, inden en vis dem forelagt Tid, efterkomme denne Forpligtelse, skal vedkommende Magistrat, efter foregaaende Skjøn af uvillige dertil af Rets- ten udmeldte ~~foranstalte~~ foranstalte de brøstfældige Bolværker ~~at~~ at istandsættes, eller, hvis Omstændigheder ~~det~~, af nye at opsøres; og at de herpaa medgaaende Omkostninger, der for- skudsvis blive at afholde: af Ræmmerkassen, der- efter skulle inddrives ved Udpantning hos vedkom- mende Eiere, og nyde samme Præference som Commune-Afgifter, dog at denne Udpantnings- og Fortrins- Ret kun vedvarer i 1 Aar fra Istandsæt- telsens Guldførelse.”

Hvilket herved bekjendtgjøres til fornøden Efter- retning og allerunderdanigst Efterlevelse.

Blandede Efterretninger.

Efterat den sædvanlige aarlige Forsamling var afholdt af Kjøbenhavns Magistrat med nogle af Med- lemmerne i den almindelige og administrerende Direc- tion for Kjøbenhavns Fattigvæsen, samt med nogle af Stadens 32 Mænd, for at overveie, hvad der kunde være at paaligne Stadens Indvaanere som Fattigskat for indeværende Aar, til Dækning af Fattigvæsenets Underbalance for 1827, blev Forslag desangaaende indsendt til Causelliet, for at Sagen kunde foredrages

Hans Majestæt til allerhøieste Resolution. Efter den af den administrerende Direction for Kjøbenhavns Fattigvæsen opgjorte Beregning har Underbalancen i 1827 været 162,929 Rbdlr. 95 $\frac{1}{2}$ Scedler og $\frac{1}{2}$ T., og da der, ifølge Magistratens Forklaring, ved Begyndelsen af indeværende Aar var en udækket Rest af Underbalancen for 1826 af 16,369 Rbdlr. 32 $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ Scedler og Tegn, saa udgjør den Sum, som skal dækkes for Aaret 1827, i alt 179,299 Rbdlr. 31 $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ S. og T. *).

Bed allerhøieste Resolution af 5te December 1827 blev det allernaadigst bifaldt, at Fattigskatten, indtil dens endelige Regulation kunde finde Sted, for Aaret 1828 maatte opkræves efter Maalestok af Areal-skattens aarlige oprindelige Beløb 2 Gange taget, hvorved der, naar Underbalancen ved Fattigvæsenet forudsattes ikke at ville blive højere i 1827 end i 1826, i hvilket sidste Aar den var 128,150 Rbdlr. 92 $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ Scedler og Tegn, og naar derhos Coursen ikke gik ned, saa at Skattens Beløb i Sølv vilde give det samme Seddelbeløb i 1828 som i 1827, vilde for hele Aaret udkomme en Sum, der, i Forbindelse med den Afgift, som, efter Reskriptet af 9de Junii 1819 *), svares af dem, der have fri Voepæl i visse

*) I den i Coll. Tid. for 1827, Side 933—935 meddeelte Forklaring angaaende Fattigskatten for 1827 er oplyst Grunden til at en Deel af Fattigvæsenets Underbalance for 1826, der i Reglen i det hele Skulde have været dækket ved bemeldte Skat, maatte gaae over under Skatten for 1828.

*) See Coll. Tid. for 1819, Side 439—441.

offentlige Bygninger, var tilstrækkelig til at dække Underbalancen for 1827 tilligemed den fra 1826 overgaaede Rest-Deficit. - Men da nu, som foran bemærket, Underbalancen for 1827 har været 162,929 Rbdlr. 95 $\frac{1}{2}$ Sedler og Tegn, altsaa 34,779 Rbdlr. 2 $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ Sedler og Tegn høiere end i 1826, saa maatte og heraf følge, at den nævnte Maalestof for Opkrævningen blev utilstrækkelig til Dækningen; hvilket end mere maatte blive Tilfældet, da Fattigskatten for en stor Deel indkommer efter en lavere Kvartalscours end i 1827 eller og i rede Sølvs under en end lavere Børscours. Cancelliet fandt det derfor aldeles nødvendigt, nu, da Fattigskatten for 1828 skulde endelig reguleres, at andrage paa, at den blev bestemt efter en høiere Basis, end den foreløbig vedtagne, hvorefter den i de forløbne 3 Kvartaler af dette Aar er opkrævet, og hvorved der i Forbindelse med den ved bemeldte Rescript paabudne Afgift for et Aar indkommer omtrent 132,000 Rbdlr. Sølvs, da, ved at indskrænke Fattigskatten hertil, en meget-betydelig Deel af de 179,299 Rbdlr. 31 $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{2}$ Sedler og Tegn, der skulle udredes for 1827, vilde blive udækket. Vel have særdeles Omstændigheder, som forårsagede de høiere Priser paa Livets første Fornødenheder i Aarene 1826 og 1827, bidraget til at Fattigvæsenets Underbalance i disse Aar har saa betydeligen overstegit Underbalancen i de nærmest foregaaende Aar; men, skjøndt hine Priser i en Deel af 1827 vare høiere, end de have været eller for Tiden ere i dette Aar, saa er

Forholdet dog ikke saadant, at det med nogen Tilnelighed kan antages, at man i 1828 og 1829 med en Fattigskat af Arealfattens oprindelige Beløb 2 Gange taget kunde dække Underbalancen saavel for 1827 som 1828, tilligemed den Deel af Underbalancen for 1826, der ei blev dækket ved Fattigskatten for 1827. Det er end ikke usandsynligt, at de for Uieblikket betydeligt stegne Kornpriser ville vedblive at holde sig paa en, i det mindste i Forhold til dem, der fandt Sted, i den Række af Aar, hvori Fattigskatten blev saa betydelig nedsat, høi Standpunkt.

Da imidlertid, som foran forklaret, Fattigskatten allerede i dette Aars 3 første Kvartaler er opkrævet efter Maalestoffet af Arealfattens oprindelige aarlige Beløb 2 Gange taget, saa vilde det altfor meget besvære Indvaanerne, om den hele udækkede Rest af Underbalancen fra 1827 skulde opkræves i 4de Kvartal alene; hvorfor Collegiet formeente, at dette Kvartal, foruden at bære en lige Sum med hvert af de foregaaende Kvartaler, kunde udrede omtrent $\frac{1}{3}$ af den tilbageværende Deficit, og at den øvrige Deel kunde opkræves i de 2 første Kvartaler af 1829. Med Hensyn til Coursvariationerne lod det sig ei gjøre nøie at bestemme Maalestoffet, hvorefter Opkrævningen i Medfør heraf maatte skee; men Man formeente, at det foransørte omtrent kunde opnaaes, naar Fattigskatten for hele Aaret ansattes til Arealfattens aarlige oprindelige Beløb $2\frac{1}{2}$ Gange taget, med den nærmere Bestemmelse, at hvad der heraf ikke er opkrævet i de

3 første Kvartaler, maatte blive at ligne paa 4de Kvartal, der saaledes kom til at bære en Fattigskat af $\frac{1}{4}$ af Arealfattens oprindelige Beløb for eet Aar $2\frac{2}{3}$ Gange taget. Efter dette sidste Forhold maatte da ligeledes Opkrævningen skee i hvert af de 2 første Kvartaler af 1829. Dette vil svare til Maalet, i den Forudsætning, at den Underbalance for 1828, der skal dækkes ved Ligningen i 1829, bliver omtrent den samme som i 1826; thi da vil Arealfattens oprindelige Beløb 2 Gange taget dække denne Underbalance; og det mere, der opkræves i de to første Kvartaler af 1829, altsaa tjene til at dække det, der af Underbalancen for 1826 og 1827 er dækket ved Skatten for 1827 og 1828.

Paa Cancelliets, efter foregaaende Brevveksling med de Deputerede for Finantserne, i Overeensstemmelse med foransførte nedlagte allerundantigste Forestilling, har Hans Majestæt den 12te November resolveret saaledes:

”Vi ville allernaadigst have Fattigskatten i Kjøbenhavn for 1828 bestemt til Arealfattens oprindelige Beløb $2\frac{1}{2}$ Gange taget, og hvad heraf ikke er tilveiebragt ved Opkrævningen for Aarets tre første Kvartaler, hvori Skatten er opkrævet med det dobbelte af Arealfattens oprindelige Beløb, bliver at ligne paa det fjerde Kvartal, saa at Fattigskatten for dette Kvartal bliver at udrede med $\frac{1}{4}$ Deel af Arealfattens oprindelige Beløb for eet Aar $2\frac{2}{3}$ Gange taget. Paa denne sidstnævnte Maade bliver og Sat:

“tiggfatten at opkræve i hvert af de to første Kvartaler for 1829.”

Hvilken allerhøieste Resolution ved Skrivelse fra Cancelliet er meddeelt Kjøbenhavns Magistrat.

De tilbageværende Medlemmer af den almindelige Direction for Kjøbenhavns Fattigvæsen, hvilken, ifølge det allerhøieste Rescript af 20de October 1815 angaaende en forandret Organisation af Fattigvæsenets Bestyrelse *), skulde vedblive indtil videre, have indgivet allerunderdanigst Ansøgning om at entlediges fra deres Forretninger og om Directionens Ophævelse, da Hiemedet med den saaledes givne Bestemmelse ikke syntes at udkræve Directionens længere Vedbliven. Cancelliet kunde ikke have noget at erindre imod Ansøgningen, da, som meldt, den almindelige Direction for Fattigvæsenet ikke skulde være nogen permanent Bestyrelse, og der desaaarsag et heller ere udnævnte nye Medlemmer i Anledning af den Afgang, der siden 1815 Tid efter anden har fundet Sted i Directionen, hvis Medlemmers Antal følgelig er meget formindsket. Cancelliet indstillede derfor Ansøgningen til allernaadigst Bevilgelse, og at det, som en Folge af den almindelige Directions Ophævelse, maatte befales, at den administrerende Direction for Fattigvæsenet, saalænge indtil anderledes maatte bestemmes, herefter umiddelbart til Cancelliet har at indsende samtlige Regnskaber, der forhen have passet

*) See Coll. Tid. for 1815, Side 680—686.

ret den almindelige Direction, saavelsom den befalede historiske Beretning om Fattigvæsenets Tilstand. Det behagede derefter Hans Majestæt den 15de November sidstleden at afgive følgende allerhøieste Resolution:

”Vi ville have de tilbageværende Medlemmer af den almindelige Direction for Kjøbenhavns Fattigvæsen i Naade entledigede fra deres Forretninger, og saaledes have Directionen ophævet, hvorhos dens Medlemmer tilkjendegives Vor allerhøieste Tilfredshed med deres mangeaarige Virken i et for Staden Kjøbenhavn saa vigtigt Anliggende. Ligeledes bifalde Vi allernaadigst, at det tilkjendegives den administrerende Direction for Kjøbenhavns Fattigvæsen, at den herefter indtil videre umiddelbart til Cancelliet har at indsende Fattigvæsenets Regnskaber, saavelsom den befalede historiske Beretning om Fattigvæsenets Tilstand.”

I Medfør heraf er den 21de November udfærdiget Decharge til den almindelige Direction og Rescript til den administrerende Direction for Fattigvæsenet.

Ledige Embeder.

Under det danske Cancellie: Sejersø Sognekald under Sjællands Stift, 280 Rbdlr. — Sanderomme og Houen Sognekald i Ribe Stift, 260 Rbdlr. — Vester-Bellinge og Skjærn Sognekald i Viborg Stift, 288 Rbdlr. — Mars og Haubroe Sognekald i samme Stift, 316 Rbdlr.

Befordringer og Afgang.

Under det danske Cancellie: Den 19de November er Assessor i Kjøbenhavns Politieret, P. J. A. Eberlin, beskikket til Assessor i Høiesteret; Procurator ved Underretterne i Viborg Stift, N. A. L. Holm, til Procurator ved Lands-Overretten i Viborg. Den 21de, Assessor i den Kongelige Lands-Overret samt Hof- og Stadsret, J. G. Claudi, til Byefoged og Byeskriver i Mariager samt Herredsfoged og Herredsskriver i Gjerlev og Onsild Herreder i Randers Amt.

Collegi Tidende.

Med kongeligt allernaadigst Prætollegium.

No. 65. Den 6te December 1828.

Trykt i det Kongl. Baisenh. Bøgertrykkerie af C. F. Schubart.

Undertegnede ere Redacteurer, Forlæggere og Udgivere af denne Tidende:

Peter Johan Monrad, Anders Sandse Ørsted,
Deputerede i det kongelige danske Cancellie.

Lovgivning.

Den Kongelige Direction for Universitetet og de lærde Skoler yttrede for Cancelliet det Ønske, at et Lovbud maatte udkomme, der gik ud paa saavidt muligt at forebygge Skoleungdommens Forsørelse, og at Skoledisciple ved Besøg paa Vertshuse, Restaurationer, Billardhuse og andre deslige Steder skulle finde Leilighed og Fristelse til et uordentligt Levnet. Dette Diemed formeente Cancelliet at kunne opnaaes, naar de Bestemmelser, som desangaaende indeholdes i Forordningen om de latinske Skoler af 11te Mait 1775, med nogle Modificationer holdes i Kraft. Denne Forordning har nemlig i §. 66, efterat have fastsat Straffebestemmelser for dem, som forføre Skoledisciple til Usædelighed, nemlig første Gang en anseelig Mulct til Skolebibliotheket og i Sjentagel-

ses-Ellsælde Forvisning i Byen, endvidere paabudt, at de, der holde Vertshuus eller Kroe, ikke maae tilstede Skoledisciple at drikke, spille eller forsamle sig i deres Huse, under en Mulct af 1 Rbdlr. til Skolebibliotheket for hver Gang, de derimod forsee sig. Vel ere disse Bestemmelser ikke gjentagne i den nu gjeldende Forordning om de lærde Skoler af 7de November 1809, og det kunde derfor, da det i denne Forordnings Præmisses udtrykkelige hedder, at den ældre Forordning af 1775, saavelsom alle andre forhen givne Anordninger og Reglementer om det lærde Skolevæsen skulle være ophævede, forsaavidt de ei i Forordningen ere optagne, synes, at bemeldte Forskrift i Forordningen af 11te Maii 1775 §. 66 ligesvem maatte antages at være ude af Kraft. Til Styrke herfor kunde og anføres, at Forordningen af 7de November 1809 §. 8 blandt andet paalægger Skole-Ephorerne at have Indseende med, at Skoleungdommens Forsørere, naar saadanne opdages, blive faggivne til Afstraffelse efter Loven, hvilket kunde synes at forudsætte, at Forordningen 1775 §. 66 ikke længere skulde være Reglen. Imidlertid har det dog neppe været Hensigten, ved Forordningen af 7de November 1809 at ophæve de ovennævnte Bestemmelser angaaende de Vertshuusholdere, der tillade Skoledisciple at drikke og spille i deres Huse, hvortilmod de sandsynligviis ere forbigaaede som noget, der ikke egentligen angik Skolevæsenet. Men, da Regningerne herom kunde være deelte, troede Cancelliet,

for i paakommende Tilfælde at forebygge Tvivl og Uvisshed, at burde andrage paa en allerhøieste Bestemmelse desangaaende; og det fandtes tillige gavnligt, ved denne Leilighed, at give Forbudet nogle Modificationer, hvorved dets Virksomhed yderligere kunde betrygges. Fra denne Synspunkt, og for at man ei skulde tillægge de i Forordningen af 1775 §. 66 forekommende Udtryk en for indskrænket Betydning, meente Man, at Forbudet, største-deels i Overeensstemmelse med Rescriptet af 22de Januarii 1811 for Kjøbenhavn, burde tillige nævne Gjestgivere, Billardholdere, Conditore og Restaurateurer; og, istedetfor den i Forordningen af 1775 §. 66 foreskrevne Mulct af 1 Rbdlr., antoges Straffen at kunne fastsættes fra 2 til 10 Rbdlr. Selve, der i mødende Tilfælde maatte dicteres af vedkommende Politieret. Da den i Forordningen af 1775 §. 66 foreskrevne, ovenfor nævnte Straf for at forsøre Skoleungdommen til usædeligt Forhold er ringere end den, der i Lovens 6—22—3 i Almindelighed er bestemt for at forsøre Ungdommen til Drik, Dobbelt og anden forargelig Omgængelse, men der ikke er nogen Grund til at det skulde have mindre Straf til Følge at forsøre Skoledisciple end andre unge Mennesker, ansaaes det fremdeles rigtigst, at den i 6—22—3 foreskrevne Straf, saaledes som den senere er modificeret ved Forordningen af 24de September 1824, blev anvendt i det ovenmeldte Tilfælde, hvil-

fet og nærmest kommer overeens med Forordningen af 7de November 1809 §. 8.

Da Directionen for Universitetet og de lærde Skoler var enig med Cancelliet i fornævnte Bestemmelser, blev Sagen allerunderdanigst foredraget Hans Majestæt, og i Overeensstemmelse med den derefter afgivne Resolution er den 28de November udkommet en allerhøjeste Placat af følgende Indhold:

Vi Frederik den Sjette, af Guds Naade Konge til Danmark, ic. ic. Gjøre vitterligt: Da det er anseet tvivlsomt, hvorvidt de i Forordningen om de latinske Skoler af 11te Mait 1775 §. 66 indeholdte Forskrifter ere ophævede ved den senere Forordning om de lærde Skoler af 7de November 1809, saa ville Vi herved allernaadigst have disse Forskrifter gjentagne, dog med nogle Forandringer og nærmere Bestemmelser, som Vi have fundet hensigtsmæssige.

Thi byde og befale Vi, som følger:

§. 1.

Ingen, der driver Næring som Bertshuussholder, Kroemand, Billardholder, Conditor, Restaurateur eller Gjestgiver, maa tillade nogen Discipel af de lærde Skoler at sidde i deres Huse for at drikke, eller der at forsamle sig eller have nogetslags Spil, af hvad Navn nævnes kan, alt under Straf for Bærten af en Mulct fra 2 til 10 Rbdlr. Søv efter Omstændighederne, hvilken Mulct, der bliver at dictere af vedkommende Politifret, tilfalder Skolens Bibliothek.

§. 2.

Den Borne, som berøisligen forsørger en Skolediscipel til usædeligt Forhold, bliver derfor at straffe efter Lovens 6—22—3, saaledes som dette Lovsted er forandret ved Vor Forordning af 24de Septbr. 1824.

Hvorefter alle Vedkommende sig allerunderdanigst have at rette.

Blandede Efterretninger.

Den befalede aarlige Beretning om Frederiks Hospital er af Hospitalets Direction indsendt til Cancelliet for Aaret 1827*), og indeholder i det væsentlige følgende:

Antallet af Syge i Hospitalet har været 3699, af hvilke 284 vare overliggende fra 1826 og 3416 indkom i 1827. Antallet af Døde har været 284 og af Helbredede 3119; de øvrige 296 bleve overliggende ved Aarets Udgang (saa at de Dødes Antal forholder sig til Patienttallet, naar de 296 overliggende fræregnes, omtrent som 1:12 **).

De meest herskende Sygdomme blandt de i Hospitalets medicinske Afdeling indlagte Patienter, have

*) Beretningen for 1826 findes i Coll. Tid. for 1827, Side 961—963.

***) Forholdene i ældre Aar kan sees i Coll. Tid. for 1827, Side 119 og 961. Deraf sees, at Antallet af de Syge, der have nydt Pleie paa Hospitalet, har i 1827 været betydeligt større end i en Række af de foregaaende Aar, samt at Mortaliteten har været som i et af de heldigste Aar.

været hidsig Feber, Skarlagens-Feber, Forkjølelses-Sigt, Dranker-Galskab og Betændelser. Den i 1806 i Hospitalet indrettede Russiske Badeanstalt, der i mange Aar har henstaaet ubenyttet, er i f. A. sat i brugbar Stand, og siden medio October benyttet af en Deel Patienter med god Virkning.

Hospitalets Hovedkasses og underliggende Legaters samt Fattigkasses Beholdninger vare ved Udgangen af 1826: 10,545 Rbd. 49 $\frac{1}{2}$ β . r. \mathcal{C} . og 3539 Rbd. 31 $\frac{1}{2}$ β . \mathcal{C} . og \mathcal{L} .; samtlige Indtægters Beløb, efter Fradrag af de ved Omdrag anførte Summer, har i f. A. udgjort 27,962 Rbdlr. 69 $\frac{1}{2}$ β . r. \mathcal{C} . og 42,749 Rbdlr. 20 β . \mathcal{C} . og \mathcal{L} .; tilsammen altsaa 38,508 Rbdlr. 23 β . r. \mathcal{C} . og 46,288 Rbdlr. 51 $\frac{1}{2}$ β . \mathcal{C} . og \mathcal{L} . Udgifterne for Hospitalet og Legaterne have, ligeledes efter Afdrag af de til Omdrag anførte Summer *), udgjort 13,248 Rbdlr. 62 β . r. \mathcal{C} . og 41,517 Rbdlr. 36 $\frac{1}{2}$ β . \mathcal{C} . og \mathcal{L} ., og Beholdningen var saaledes ved Udgangen af 1827: 25,259 Rbdlr. 57 β . r. \mathcal{C} . og 14,771 Rbdlr. 15 $\frac{5}{8}$ β . \mathcal{C} . og \mathcal{L} .

Hospitalets egen Fonds-Capital var ved Udgangen af 1827: 12,570 Rbdlr. r. \mathcal{C} ., 902,441 Rbdlr. 24 β . Sølv og 4215 Rbdlr. 60 β . \mathcal{C} . og \mathcal{L} ., og dets Legaters og Fattigkasses: 6024 Rbdlr. r. \mathcal{C} ., 128,920 Rbdlr. Sølv og 13,534 Rbdlr. 36 β . \mathcal{C} . og \mathcal{L} .; tilsammen 18,594 Rbdlr. r. \mathcal{C} ., 1,031,361 Rbdlr. 24 β . Sølv og 17,750 Rbdlr. \mathcal{C} . og \mathcal{L} .

*) See om disse Omdrags-Summer. Coll. Tid. for 1827, Side 123—124.

Hospitalets egen Fonds-Capital er saaledes siden sidste Indberetning forøget med 1700 Rbdlr. r. S., 14,011 Rbdlr. 72 β . Sølv og 2200 Rbdlr. Sedler, hvilket hidrører fra a) at det Hospitalet ved Foundation af 31te Marts 1786 underlagte Grevinde Moltkes Legats Fonds-Capital, efterat den ved Renteres Oplæg har naaet den Størrelse, at der af Renterne kan underholdes 3 Syge, i Overeensstemmelse med Foundationen er overført under og behandles som Hospitalets egne Midler. Denne Fonds-Capital udgjør 1000 Rbdlr. r. S., 9642 Rbdlr. Sølv og 2200 Sedler *). b) At Stadsmægler Gerson og afdøde Hofraad Gersons Enke ved Disposition af 10de Januarii 1827 have skænket Hospitalet 5000 Rbdlr. Sølv (hvilket Legat fører Navn af afdøde Hofraad Gersons Legat), af hvis Renter een fattig Syg daglig kan nyde fete Cuur og Pleie; og c) at der er gjort et nyt Udlaan af 700 Rbdlr. r. S., ved det indkomne Beløb 631 Rbdlr. 24 β . Sølv af 3 til Udbetaling i 11te Junii Termin f. N. opsagte Brandforsikkrings-Obligationer og ved contant at tillægge 68 Rbdlr. 72 β . Bemeldte 631 Rbdlr. 24 β . Sølv føres imidlertid, som Folge heraf, igjen til Afgang i Capitalernes Sølv-Beløb.

I Legaternes Fonds-Capital er i 1827 skeet den Forandring, at det ovennævnte Grevinde Moltkes Legat, ved at indgaae under Hospitalets egne Midler,

*) See om dette Legat Coll. Tid. for 1828, Side 22.

er udgaaet af Legaternes Capital-Beløb, hvilket beris mod er forøget ved Udlaan af 2094 Rbdlr. r. S. af Beholdningerne.

Med Hospitalets Locale er foregaaet den Forandring, at det forrige Badehuus, der siden 1823 har været benyttet til Affindige, men hvilke nu ere henflyttede andetsteds, er afdeelt med en Muur og givet 2 særskilte Indgange, hvorved det kommer til at udgjøre 2 Afdelinger, af hvilke den ene indrettes til Litgstue og den anden til Russiske Bade.

Efterat foransørte Beretning har været Hans Majestæt foredraget, er det ved allehøieste Resolution af 4de November sidstleden befalet Cancelliet at tilkjendegive Directionen for Frederiks Hospital, at Hans Majestæt med allernaadigst Tilfredshed har seet, hvorledes den i 1827 ved den meest hensigtsvarende Bestyrelse af Hospitalet har søgt at opnaae dets Dies med og derhos tillige seet sig i Stand til at forsøge dets Capitalformue.

Ved allerhøieste Rescript af 29de October sidstleden til Stiftamtmanden over Aalborg Stift er en af Magistraten i Aalborg foreslaaet forandret Tært for de ved allehøieste Rescripter af 19de Junii 1807 og 4de Junii 1819 fastsatte Broepenge af Færgebreen i Nørre-Sundbye stadsæstet, saaledes som følger: 1) For Heste, som løse til Salg oversøres, pr. Gjylke

3 fl. r. ; 2) For en Dre, Koe, Qvle eller Tyr, samt sadlet Hest til Ridning, 2 fl. r. ; 3) For et Svitn, Høl eller en Kalv, 1 fl. r. ; 4) For et Faar eller Lam, $\frac{1}{2}$ fl. r. ; 5) For en Vondes eller Post-Vogn uden Heste, 2 fl. r. ; 6) For en Viernervogn eller anden Vogn med Kalesche uden Heste, 6 fl. r. ; 7) For en holstenst Vogn uden Heste, 4 fl. r. ; 8) For en Kareth uden Heste, 8 fl. r. ; 9) For en Vig eller Karre med Reisetoi, 2 fl. r. ; 10) For Heste, som høre til Kjørerestfaber, pr. Stykke 1 fl. r. ; 11) For en Vogn, som nedkjører paa Broen, blot for at læsse paa eller af, 2 fl. r. ; 12) For en Vogn betæstet med Leerkar eller andet svært Gods, 4 fl. r. ; 13) For løst Gods, et almindeligt Læs Høe, Halm, Skafte, Korn, Løv, Gavntræ, Staver, Flyttegods eller deslige, 2 fl. r. ; 14) For en Gavn Brænde, 4 fl. r. . NB. den under No. 12 og 13 anførte Bestemmelse bliver altsaa uanvendelig paa Brænde, hvoraf betales 4 fl. pr. Gavn uden Hensyn til hvor mange Læs det føres. 15) For Varer, som regnes efter Løndemaal, og fremkomme i Sække, pr. Lønne $\frac{1}{2}$ fl. r. . NB. for Korn, Steenful og Kalk bliver dog ingen Betaling at erlægge efter dette No. 16) For Veg, Tjære, Smør, Salt, Silb, Kjød, Fless, Kal og deslige pr. Lønne 1 fl. r. ; 17) For et Anker Viin, Brændesviin, Mjød, Olte, Tran, eller deslige flydende Varer, samt $\frac{1}{2}$ Ed. fl. , $\frac{1}{2}$ fl. r. . Og derefter for større Qvantiteter. 18) For et Skippund Uld, Hør, Hamp,

Jern, Kobber, Blye, tør Fisk, Kjød, Fless, Ost og deslige 2 β . \mathcal{L} .; 19) For en Læst tomme Træer til Nedsaltning, 3 β . \mathcal{L} .; 20) For en Kuffert, Kiste, Kasse eller Pakke fra 40 til 100 Pd., 1 β . \mathcal{L} .; 21) For et Degger raa, saltede eller tørrede Huder, 4 β . \mathcal{L} . NB. for Kalve- og Lamme- Skind betales intet efter dette No. 22) For et Tylt Planker eller 12 Fods Bord, 2 β . \mathcal{L} .; 23) For et Tylt halve dito, 1 β . \mathcal{L} .; 24) For et Tylt Lægter, 1 β . \mathcal{L} .; 25) For et Tylt 16 eller 18 Allinger, 4 β . \mathcal{L} .; 26) For et Tylt 12 Allinger, $1\frac{1}{2}$ β . \mathcal{L} .; 27) For et Tylt mindre Tømmer, 1 β . \mathcal{L} .; 28) For hvert Tømmet, 10 à 12 Tømmer i Kant, pr. Stykke 8 β . \mathcal{L} .; 29) For 100 Baandsfager, $\frac{1}{2}$ β . \mathcal{L} .; 30) For 100 Muur. eller Tag-Steen, 1 β . \mathcal{L} .; 31) For en Møllesteen af 10 Qvarter og derover, som ikke maa aflæsses paa Broen uden Eierens eller Forpagterens Møde, 24 β . \mathcal{L} .; 32) For samme under 10 Qvarter indtil 4 Qvarter, 16 β . \mathcal{L} .; 33) For Qvernsteen, 2 β . \mathcal{L} .; 34) For Slibestene, pr. Stykke 1 β . \mathcal{L} .

Denne Broe-Taxt der med store hvidmalede Bogstaver og Tal bliver at anbringe paa en ved Broehuset ophængende sort Tavle, skal være gjeldende indtil Udgangen af Aaret 1833, dog at den kun anvendes naar Broen benyttes, og ikke hvor Færgeskedet passerer uden at Broen tillige afbenyttes.

Den 15de November sidstleden er fra det Danske Cancellie afgaaet følgende Circulaire-Skrivelse til samtlige Landmilice-Sessioner.

Da der er opstaaet Spørgsmaal, om hvilken Tid der skal tages Hensyn til ved Beregningen af den Kjendelse, som efter Placat af 16 Februarii 1827 §. 1 skal erlægges af Enhver, der, efterat have udtjent de 2 første Aar ved den staaende Hær, udløses, i Overensstemmelse med nysmeldte Placat, saa skulde Man, efter over denne Sag at have corresponderet med det Kongelige Genera!-Commissariats-Collegium og med Generalkrigscommissairen for Danmark, herved tjenstligst tilkjendegive Landmilice-Sessionen for N. N. Amt, at, omendskjøndt den Kjendelse, der i ovennævnte Placat er fastsat for Udløsning paa Grund af Erhvervelse af Bondegaard udenfor de Tilfælde, som omtales i Forordningen af 20de Junii 1788 § 16 og Placat af 8de August 1816, bliver at beregne efter Antallet af vedkommende Mandstabs gjorte Wynstringer, saa følger det dog af selve Placatens Indhold, at, naar Antallet af de fyldte Tjenesteaar er større end Antallet af de gjorte Wynstringer, bør Kjendelsen rette sig efter de førstes Antal.

Fra Kjøbenhavns Magistrat er den 28de November udsærdiget følgende Brød-Taxt, hvorefter

Bagerne her i Staden have at rette sig fra 1ste December og indtil videre. 1) Brød af sigtet Hvedemeel: et Fransbrød for 4 β . i Rigsbanktegn, skal veie 9 Lod; et dito for 2 β ., 4 Lod 2 \mathcal{Q} v.; en Hvedesimle for 4 β ., 9 Lod; en dito for 2 β ., 4 Lod 2 \mathcal{Q} v.; et Rundbrød for 2 β ., 4 Lod 2 \mathcal{Q} v.; et dito for 1 β ., 2 Lod 1 \mathcal{Q} v.; Hvedetvebakker for 2 β ., 4 Lod 2 \mathcal{Q} v.; dito for 1 β ., 2 Lod 1 \mathcal{Q} v. 2) Brød af sigtet Rugmeel: et Suurbrød til 4 β . i Rigsbanktegn, skal veie 19 Lod; et dito til 2 β ., 9 Lod 2 \mathcal{Q} v.; Rugtvebakker, vel gjennemtørrede, for 4 β ., 13 Lod; dito for 2 β ., 6 Lod 2 \mathcal{Q} v.; dito for 1 β ., 3 Lod 1 \mathcal{Q} v. 3) Brød af grovt malet Rugmeel: et Brød til 36 β . i Rigsbanktegn, skal veie 12 Pund; et dito til 24 β ., 8 \mathcal{P} d.; et dito til 12 β ., 4 \mathcal{P} d.

Jøvrigt indeholder Taxten de sædvanlige Bestemmelser.

Fortsettelse af Efterretningerne om ledige geistlige Embeders Indtægter og de derpaa hørende Byrder. a
(See Coll. Tid. for b. A. No. 58, Side 308).

457) Sognekaldet for Skjelskjør Kjøbstad i Sjælland er, efter gammel Angivelse, anslaaet til 444 Rbdlr., men har nu følgende Indtægter: 1) Tienden af Skjelskjør er 80 Edr. Byg; 2) Kongetienden af Lille=Juglede Sogn 114 Edr. Byg; 3) Kongetienden af Skjørpinge Sogn 110 Edr. Byg;

4) Korntienden af Saardrup Sogn 152 Edr. Byg;
 5) Refusion af Skjærpinge Sognekald 40 Edr. Byg;
 6) Offer og Accidentser omtrent 160 Rbdlr.; 7) Præ-
 stepenge 10 Rbdlr.; 8) Huusleie af Kirken 100 Rbdlr.,
 samt Embedsjord 17½ Ed. Land.

458) Nars og Haubroe Sognekald i
 Viborg Stift, tilforn anslaaet til 316 Rbdlr., har
 nu følgende Indtægter: 1) Præsteforntienden af begge
 Sognes 299 Edr. 7 Skpr. 2 Fdkr. Hartforn er om-
 trent 87 Edr. Rug, 54 Edr. Byg, 82 Edr. Havre;
 2) Refusion af Hovedgaarden Mølgaard 4½ Ed. Rug
 efter Capitalstarten; 3) Rente af 200 Rbdlr. Sølv
 for den i Haubroe bortsolgte Annergaard; 4) Smaa-
 rente 13 Edr. 2 Skpr. Rug, foruden nogle faa
 Lpd. Ost og nogle Del Æg; 5) Qvægtiende omtrent
 16 Rbdlr.; 6) Offer og Accidentser 125 Rbdlr.; 7)
 Præstegaardens Hartforn er 6 Edr. 2 Skpr. med 67
 Edr. Land.

459) Flemløse Sognekald i Sjens Stift
 er tilforn anslaaet til 300 Rbdlr., og har nu følgende
 Indtægter: 1) Korntienden af Sognets 381 Edr. 4
 Skpr. 2 Fdkr. 1 Alb. Hartforn er omtrent 80 Edr.
 Rug, 125 Edr. Byg og 95 Edr. Havre; 2) Qvægt-
 tiende og Smaaredsel omtrent 20 Rbdlr.; 3) Offer
 og Accidentser omtrent 150 Rbdlr.; 4) af en Gaard
 paa Præstegaardens Grund, af Hartforn 4 Edr. 6
 Skpr. 2 Fdkr. ydes aarlig 3 Edr. Byg, 1 Otting
 Smør, 1 Lam, 1 Gaas og i Penge 12 Rbdlr., samt

alle 3 Parter af Korntienden; 5) af en Mensalgaard i Svendsstrup af Hartkorn 3 Edr. 1 Fdkr. 1 Alb. ydes aarlig i Landgilde 3 Edr. Byg, $2\frac{1}{2}$ Ed. Havre, samt Hovningspenge 2 Rbdlr. 64 β.; 6) af en Gaard i Boldtofte ydes 2 Edr. 2 Skpr. Byg; 7) Præstegaarden staaer for Hartkorn 10 Edr. 3 Skpr. 2 Fdkr. med et Areal af $86\frac{3}{4}$ Ed. Land. Ved allerhøieste Resolution af 29de f. M. er det allernaadigst paalagt den Præst, som beskikkes i Embedet, at udrede 50 Rbdlr. Sølvs aarlig, fra Naadensaarets Udløb at regne, til Hjælp til Afbetalingen af den ifølge allerhøieste Resolution af 3die Februarii 1816 til Opførelsen af Søllinge Præstegaards afbrændte Baaningshuus laante Capital.

460) Sjerløv og Ensløv Sognekald i Aarhus Stift, tilforn anslaaet til 303 Rdlr., har nu følgende Indtægter: 1) Præstetienden af Pastoratets tiendeydende Hartkorn, med tredobbelt Tiende af 2 Annergaarde, i alt 277 Edr. 3 Skpr. 1 Fdkr. $\frac{2}{3}$ Alb., giver omtrent $34\frac{1}{2}$ Ed. Rug, 69 Edr. Byg og $103\frac{1}{2}$ Ed. Havre; 2) Landgilde af de tvende Annergaarde, $3\frac{1}{2}$ Ed. Rug, $3\frac{3}{4}$ Ed. Byg, $6\frac{1}{2}$ Ed. Havre, 2 Lam og 24 Pd. Smør; 3) Ranneft omtrent 50 Sneve Æg, 50 Par Kyllinger, 16 Lpd. Ost og 22 Gjøes; 4) Renten af en Capital paa 604 Rbdlr. Sølvs, for en bortsolgt Udmærk; 5) Refusion for Viin og Brød til Kirken 5 Edr. Rug; 6) Offer og Accidentser omtrent 150 Rbdlr.; 7) Præstegaarden

staaer for Hartkorn 8 Tdr. 3 Fdkr. 2½ Alb. med Areal af 61 Tdr. Land.

461) Sejerø Sognekald under Sjællands Stift, tilforn anslaaet til 280 Rbdlr., har følgende Indtægter: 1) Præste- samt Kongetienden, hvormed Embedet er beneficeret, af Kaldets 150 Tdr. Hartkorn udgjør omtrent 150 Tdr. Byg; 2) Nvægtiende og Smaaaredjel omtrent 25 Rbdlr. Repres.; 3) Offer og Accidentser omtrent 70 Rbdlr.; 4) Præstegaarden staaer for Hartkorn 4 Tdr. 1 Skv. 1 Fdkr., med 23 Tdr. Land Agerjord og 26 Tdr. Land. Overdrev.

(Fortsættes).

Den 19de September er Translateur J. G. Lund anerkjendt som Storhertugelig Mecklenborg-Swe-
rinsk Consul og Handelsagent i Tihsted og paa Best-
tysten af Nørre-Jylland.

Ledige Embeder.

Under det danske Cancellie: Hlbye, Nsp og
Fousing Sognekald i Ribe Stift, 200 Rbdlr. —
Guldager Sognekald i Ribe Stift, 270 Rbdlr.
Det er iblandt de Kald, som ere forundte særde-
les Lettelse i Skatter. — Fredensborg, Asminderød
og Grønholdt residerende Capellante i Sjælland, 260
Rbdlr. — Agerup og Kirkerup Sognekald i Sjælland,
400 Rbdlr.

Befordringer og Afgang.

Under det danske Cancellie: Den 26de November er Sognepræst for Olbye, Asp og Fousing Menigheder i Ribe Stift, L. E. Dahl, beskikket til Sognepræst for Glenstrup Menighed i Aarhus Stift; Sognepræst for Guldager Menighed i Ribe Stift, P. Sørensen, til Sognepræst for Hedensted og Dalbye Menigheder i Aarhus Stift; Adjunct ved Frederiksborg lærde Skole, Cand. theol. M. H. L. Dahlerup, til Sognepræst for Bindblæs og Dalbyeover Menigheder i Aarhus Stift; Cand. theol. H. J. Glud til personel Capellan hos Amtsprovsten for Fleskum, Høllum, Hornum og Hindsted Herreder i Aalborg Amt; personel Capellan for Farum og Bærløse Menigheder i Sjælland, N. P. Rasmussen, til personel Capellan for Ølstykke Menighed sammesteds. Den 28de, residerende Capellan for Fredensborg, Asmindeørd og Grønholdt Menigheder i Sjælland, J. Dorph, til Sognepræst for Viggersted og Quærkebye Menigheder sammesteds.

Under Directionen for Universitetet og de lærde Skoler: Den 18de November er Adjunct ved Metropolitansskolen Mag. art. N. J. F. Henriksen beskikket til Overlærer ved den lærde Skole i Helsingør.

Collegial=Lidende.

Med kongeligt allernaadigt Privilegium.

No. 66. Den 13de December 1828.

Trykt i det Kongt. Baisenh. Bogtrykkerie af E. F. Schubart.

Undertegnede ere Redactører, Forlæggere og Udgivere af
denne Lidende:

Peter Johan Monrad, Anders Sandøe Ørsted,
Deputerede i det kongelige danske Cancellie.

L o v g i v n i n g.

Igjennem det Slesvig-Holsten-Lauenborgske Cancellie er den 16de September sidstleden udkommet følgende allerhøieste Forordning.

Vi Frederik den Sjette, af Guds Naade Konge til Danmark, 26. 26. Gjøre vitterligt: Vi have med Mishag erfaret, at Vaadene paa Eideren ved Nattetider hyppigen, og efter Foregivende uden Ciernes Billie og Vidende, misbruges til hemmelige Varetransporter, og Vi have derfor fundet Os anlediget til at anordne Forholdsregler til Forebyggelse af denne strafværdige Forringelse af Bore Toldindtrader. Thi befale Vi, som følger:

Vaadsførerne paa Eideren skulle være pligtige til ved Nattetid, saasnart de bortfjerne sig fra deres

Maade, at borttage Karerne og Stængerne fra samme, og at bringe disse i sikker Forværing. Hvo som handler herimod skal straffes med en, Stedets Fattigkasse tilfaldende, Bødet af 1 Rbdlr. førstegang, 2 Rbdlr. andengang, og 4 Rbdlr. i tredje og følgende Overtrædelsestilfælde; hvorhos det paalægges vedkommende Politievrigheder, saasnart de ved Faldofficerernes Angivelse eller paa anden Maade komme til Kundskab om Overtrædelser, som paa den angivne Maade have fundet Sted, at iagttage det Fornødne i Hensende til Bødernes Tilfjendelse og ufortøvede Inddrivelse.

Hvorefter alle Vedkommende sig allerunderdanigst have at rette.

Igjennem samme Collegium er den 29de October emaneret et allerhøieste Patent for Hertugdømmene Slesvig og Holsten, angaaende at Conferenceraader herefter skulle nyde Rang som No. 12 i den 2den Klasse af Rangforordningen af 12te August 1808.

Blandede Efterretninger.

Amts-Skoledirectionen paa Bornholm indgav til Cancelliet Andragende om at Skoleforstanderne i Kjøbstæderne og paa Landet maatte bevirkes fritagne for militair Tjeneste, i Betragtning af det med deres Bestillinger forbundne Ansvar og Uleilighed, eller at

dog saadan fritagelse maatte tilstaaes de 2 første Medlemmer af Kjøbstædernes Skole-Commissioner og Skolepatronerne paa Landet.

Efterat Cancelliet havde modtaget Betænkning herom fra det Kongelige General-Commissariats-Collegium, som igjen havde indhentet Erklæring fra Commandantskabet paa Bornholm, indstillede Man, at de to første af dem, der til enhver Tid fungere som Medlemmer i Skolecommissionerne i Kjøbstæderne paa Bornholm, uden for dem, der paa Embeds Vegne tiltræde disse Commissioner, saavel som de, der i Landsbyesognene paa Bornholm ansættes som Skolepatroner, maae fritages for militær Tjeneste; dog at Ingen af dem beholde saadan Fritagelse længere, end medens han bliver i foransførte Stilling.

Da dette blev beordret ved allerhøieste Resolution af 19de November, er den 26de s. M. et allerhøieste Rescript derom udfærdiget til Amtmanden over Bornholm.

Den 5te November sidstleden er meddeelt allerhøieste Confirmation paa estersølgende Fundats for et paa Færøerne oprettet Bibliothek, kaldet Færøe Amts offentlige Bibliothek:

Et Selskab af Amtets Embedsmænd, der længe og meget har følt det Savn, som det er for enhver

videnskabelig dannet Mand, hvis Formues-Omskændigheder ikke tillade Anskaffelsen af et fuldstændigt privat Bibliothek, at leve assondret fra de Steder, hvor offentlige Bogsamlinger have, og som derhos har nærret det Huske, at bidrage til nyttige Kundskabs Udbredelse i deres Embedskreds, har ved fremmede Belgjørerers kraftige Bistand, som og ved egne Bestræbelser og Opoffrelser havt den Glæde at see Grunden lagt til et offentligt Bibliothek paa Færøe.

Da en Samling af henimod 1400 Bind, som med Guds Bistand dog ikkun er at ansee som et Fundament for en større Samling, alt nu have, saa har Selskabet anmodet Undertegnede om, indtil videre at overtage Directionen af Bibliotheket, og derhos udarbejde Love for Stiftelsen og allerunderdanigst at ansøge Hans Majestæt vor allernaadigste Konge om allerhøieste Approbation for Bibliotheket som en offentlig Stiftelse under Navn af Færøe Amts offentlige Bibliothek.

De Regler, som vi formene at kunne give mueligste Betryggelse for Samlingens fremtidige Vedligeholdelse og Udvidelse, ere:

1) For at fornødent Tilsyn kan have med Bibliotheket, udnævnes af Amtsovrigheden en Direction, bestaaende af i det mindste 3 Personer, der fornemmelig har at drage Omsorg for dets Vedligeholdelse og muelige Forøgelse.

2) Directionen bestemmer de Love, som iagttages

ved Ublaandet af Bøger fra Bibliotheket, ligesom den ogsaa bestemmer den Orden, som i det Hele bør iagttages.

3) Directionen antager selv en duelig og paalidelig Mand til Bibliothekar og Casserer, for, under farnnes Tilsyn, at bestyre de løbende Forretninger, og meddeles ham derhos en Instrux, som i Gjenpart vedlægges det første Aars Regnskab.

4) Det aarlige Regnskab affattes af Cassereren og indleveres af ham ved hvert Regnskabsaars Udløb til Directionen, som igjen, efterat have revideret det, affender det til Amtssøvrighedens Decision og videre Befordring til det Kongelige Danske Cancellie.

5) Naar Bibliothekets Kassebeholdning er saa stor, at Directionen seer sig istand til at anskaffe nye Bøger, bør fornemmelig vælges historiske og oeconomiske Skrifter, som de, der især maae antages at være af almindelig Interesse og Nytte.

Directionen for Færø Amtsbibliothek i Thorsøhavn den 24de September 1828.

Tillisch. Gorm. Pram-Gad.

Den 6te December er fra det Danske Cancellie afgaaet følgende Circulair=Skrivelse til samtlige Skoledirectioner i Danmark.

Hans Majestæt Kongen har under 25de f. M. allernaadigst resolveret saaledes:

”Vi ville allernaadigst have bestemt, at enhver Sog=

nepræst, i hvis Pastorat, inden Udgangen af Aaret 1830, endnu maatte findes nogen fast Skole, i hvilken den indbyrdes Underviisningsmethode ikke er indført, til Skoledirectionen skal indsende tilbørlig Forklaring om Aarsagen hertil; hvilken Indberetning Skoledirectionen derefter har at indsende til Cancelliet, ledsaget med dens Betænkning om disse Aarsagers Gyldighed, og om hvorvidt og hvorledes de opgivne Hindringer maatte kunne hæves; for at det derefter nærmere kan tages under Overveelse, hvad i denne Anledning maatte være at foranstalte, og hvorvidt der maatte være Anledning til at befale Methodens Indførelse i saadan Skole. I hvilken Henseende Cancelliet i sin Tid vil have at nedlægge allerunderdanigst Forestilling."

Hvilken allerhøieste Resolution Cancelliet herved tjenstlig skulde tilmelde (Lit.) til behagelig Efterretning og fornøden Bekjendtgjørelse.

Under samme Dato er til samtlige Biskopper afgaaet følgende Circulare-Skrivelse:

Bed tjenstlig at tilstille Deres Høtærværdighed til behagelig Underretning vedlagte Exemplar af et Circulaire, som under D. D. herfra afgaaer til samtlige Skoledirectioner, skulde dette Collegium lige tjenstlig tilmelde D. H. til behagelig Efterretning, at det har behaget Hans Majestæt under 25de f. M. aller-naadigst at resolve saaledes:

”Vi vilke allernaadigst, at Vort Cancellie heræfter i ethvert Tilfælde, hvor det, ved nedlæggende allerunderdanigst Forestilling eller Indberetning samt afgivende Betænkning allerunderdanigst anbefaler nogen geistlig Embedsmand til Forskyttelse eller Naadesbevilsning, skal, under de for ham talende Grunde, tilføie særskilt Bemærkning om, hvorvidt i de ham underliggende Skoler den indbyrdes Undervisning er bleven indført efter den af Os aller-naadigst bifaldte Normal-Methode.”

Dette vilke D. H. behagelig beksendtgjøre for Stiftets geistlige Embedsmænd, og maa Cancelliet ifølge heraf tjenstlig anmode D. H. om at vilke, ved fremsendende Ansøgninger om Befordring fra i det Dem anbetroede Stift ansatte Præster, behagelig drage Omsorg for at sætte dette Collegium istand til med behøvtig Nøiagtighed at kunne pligtskyldigen efterkomme denne allerhøieste Befaling, og maatte, naar i de til nogen Supplicants Birkededs henhørende Skoler den indbyrdes Undervisning da endnu ikke er indført, Aarsagen hertil for hver enkelt af Supplicantsens Pastorats Skoler oplyses.

Fremdeles er den 9de December afgaaet følgende Circulair-Skrivelse til samtlige Statedirectioner.

Hans Majestæt Kongen har, ved aller-naadigst Rescript til Cancelliet af 29de f. M., tilkjendegivet dette Collegium, at det er Allerhøistsammes Villie,

at det, naar Collegiet finder Anledning til allerunderdanigst at anbefale nogen Skolelærer til Naadesbeviisning, særskilt skal oplyses, om og hvorledes den indbyrdes Underviisning udføres i hans Skole, eller i alt Fald om han har gjort sig tilstrækkelig bekjendt med Methoden.

Bed tjenstlig at underrette (Tit.) om denne alerhøieste Befaling, skulde Cancelliet lige tjenstlig anmode Dem om, behagelig at ville, saa ofte De til dette Collegium indgiver Beretning om nogen Skolelærer, som maatte have gjort sig fortjent til en Naadesbeviisning, tillige drage Omsorg for at sætte dette Collegium istand til med behørig Nøagtighed at kunne pligtsskyldigen efterkomme Hans Majestæts Villie i denne Henseende; hvorhos da og, i Tilfælde af at den indbyrdes Underviisningsmethode ikke skulde være indført i den Paagjældendes Skole, Aarsagen dertil behørig bliver at oplyse.

I Anledning af den i dette Circulaire givne Befaling er det Fornødne derhos tilkjendegivet samtlige Biskopper ved Circulaire ilgeledes af 9de Decem-ber.

Fortsettelse af Efterretningerne om ledige geistlige Embeders Indtægter og de derpaa hvillende Byrder.

(See Coll. Tid. for d. A. No. 65, Side 935).

462) Laastrup og Schaltz Sognefald i

Biborg Stift, er tilforn anslaaet til 210 Rbdlr., og har nu følgende Indtægter: 1) Kornlienden 95 Edr. 4 Skpr. Rug, 71 Edr. Byg og 58 Edr. Havre; 2) Qvægtiende og Smaarente 17 Rbdlr., samt 7 Edr. Rug, 50 Enefe Æg og 40 Epd. Ost; 3) Jordskyld af en Annergaard 3 Edr. 4 Skpr. Rug; desuden en Deel Kjørsler; 4) Offer og Accidentser 72 Rbdlr.; 5) Præstegaarden har Hartkorn 6 Edr. 3 Skpr. 1 Fdkr. med Areal 70 Edr. Land.

463) Sønderomme og Houen Sognes fald i Ribe Stift er tilforn anslaaet til 260 Rbdlr., og har nu følgende Indtægter: 1) begge Sognes 203 Edr. 7 Skpr. 3 Fdkr. 2 Alb. Hartkorn give 105 Edr. 6 Skpr. Rug; 2) Annergaardens 3 Ender give 3 Edr. Rug, samt i Landgilde 3 Edr. Rug og 7 Rbdlr. Sølv; 3) Smaaredsel 12 Epd. Ost; 4) Offer og Accidentser 90 Rbdlr.; 5) Præstegaarden staaer for frit Hartkorn 5 Edr. 4 Skpr. 2 Fdkr., samt contribuabelt Kirkejord 1 Ed. 1 Skp. 1 Fdkr. 2 Alb., for hvis Brug Præsten skal anskaffe Brød og Vin til Communionen for Sønderomme Kirke; Præstegaarden med dens Jorder er bortforpagtet til 1ste Malt 1831.

464) Vester-Bellinge og Skjærn Sognes fald i Viborg Stift, efter den gamle Angivelse anslaaet til 288 Rbdlr., har nu følgende Indtægter: 1) Kornlienden udgjør 55 Edr. 3 Skpr. Rug, 40 Edr. 7 Skpr. Byg og 65 Edr. 7 Skpr. Havre; 2) Qvæg-

tienden omkrænt 15 Rbdlr. Sølv; 3) Smaaredsel, 20 levende Gjøds, 10 Epd. Ost, 20 Snefe Væg, $\frac{1}{2}$ Epd. Smør og 3 Rbdlr. 2 Mk. Sølv; 4) Offer og Accidentser 120 Rbdlr. Sølv; 5) af en Annergaard i Lindbek Bye 1 Td. 2 Skpr. Rug, 1 Td. 4 Skpr. Byg, 2 Tdr. 4 Skpr. Havre og Smørpenge 4 Mk. 8 β .; 6) Præstegaardens Hartkorn 8 Tdr. 3 Skpr. 1 Fdkr. 1 Alb. Enke findes paa Kaldet.

(Fortsættes.)

Den 11te November sidstleden er igjennem Cancelliet udfærdiget et Reglement for den nye Kirkegaard udenfor Saxkjøbing Kjøbstæd paa Lolland.

Befordringer og Afgang.

Under det Slesvig-Holsten-Lauenborgske Cancellie: Den 11te Novbr. er Cand. i Theologien J. S. Horn beskikket til 4de Lærer ved den lærde Skole i Hadersleben; surnumerair Secretair ved den Holsten-Lauenborgske Overret, Cancelliesecretair J. Klefs, til 4de Secretair og Archivarius ved samme Ret; Raadmand D. N. H. Kerstens i Tønningen efter Ansøgning entlediget i Raade. Den 12te er allerhøieste Stadsfæstelse meddeelt paa Valget af Cand. i Theologien N. U. Hansen til Diaconus i Willster, og af Raadmand, Politimester og Stadsecretair F. A. Niemann til Eckersørde til Justitiarius for Godset Bienebeck. Den 2den Decbr., Auscultant ved den Holsten-Lauen-

borgske Oberret og ved den Holstenske Landret, Kammerjunker H. N. G. v. Mecklenburg, beskikket til Borgemeester og Stadssecretair i Pløen; Assessor og Actuarius i Stads- og Landretten paa Ærø, D. H. E. Claudius, til Borgemeester i Eckernsørde; Secretair ved Steinburg Amtshuus, H. W. Rehoff, til Borgemeester, Politimester og Stadssecretair i Blister; Dr. philos. og Rector ved den lærde Skole i Rendsborg, N. Brodersen, til Professor med Rang med No. 13 i Rangforordningens 6te Klasse; Undercancellist i det Slesvig-Holsten-Lauenborgske Cancellie, H. L. Paulsen, til Fuldmægtig i det Slesvig-Holstenske Brandforsikrings-Contoir; Politieassistent E. F. Christensen i Kiel confirmeret som Justitiarius for Godserne Pancker, Clamp, Hohensfelde og Schmol.

Under Generaltoldkammer- og Commerce-Collegiet: Den 23de Septbr. er Fuldmægtig ved Kjøbenhavns fremmede Toldcontoir, P. E. Evane, beskikket til Havneskriver i Kjøbenhavn. Den 24de, Major N. C. Holstein, Consumtionskriver ved Kjøbenhavns Vesterport, til Consumtionsinspecteur i Frederiksfund, og Kammerjunker C. W. Rosenvinge, Consumtionsinspecteur i Frederiksfund, til Consumtionskriver ved Kjøbenhavns Vesterport. Den 27de, Fuldmægtige ved de ostindiske Etablissementer P. Hansen og J. E. Boeck til Kammerassessorer. Den 1ste Octbr., Secondlieutenant ved Søe-Etaten og Assistent ved Opnuddringsvæsenet A. Clemensen

til Told- og Consumtionskasserer i Bordingborg. Den 7de, Dr. medic. og Chirurg. J. J. Trentepohl til Chirurg ved Etablissementserne paa Kysten Guinea. Den 19de, Told- og Consumtionskasserer i Bordingborg, A. Elemenzen, til virkelig Kammerraad. Den 22de, Told- og Consumtions-Underbetjent i Helsingør Kirkefører P. P. Berregaard og forhenværende Magasinbestyrer E. S. E. Bache til Told- og Consumtions-Underbetjente i Kjøbenhavn. Den 28de, Assistent ved Kanal-Inspectoratet i Rendsborg, Capitain H. Petersen, til Vaghuusforvalter i Holtenu. Den 11te Novbr., adjungeret Rægler i Christianssted paa St. Croix, S. S. Schuster, til Rægler sammesteds. Den 16de, Postmester og Toldcontroleur i Heiligens haven, E. E. Aubert, til virkelig Kammerraad.

Under Landmilitair-Etaten: Den 7de November er Premierlieutenant à la suite ved Livgarden til Fods H. P. de Linde-Friedenreich, der er ansat i Civill-Etaten, meddeelt Afsked i Naade af Krigstjenesten. Den 9de, Secondlieutenant ved Artillerie-Corpsen C. U. v. Deichmann tillagt den højere Secondlieutenants Gage og Secondlieutenant N. O. v. Holm indtraadt i virkelig Nummer paa yngst Secondlieutenants Gage, hvorved hans havende Extragage bespares. Den 11te, Escadrons-Chirurg ved det Slesvigskke Extrasseer-Regiment H. J. Grønholts meddeelt Bataillonschirurgs Character. Den 12te er ved Bornholms Milice skeet følgende Avancement,

ved det femte Borger=Compagnie er Lieutenant H. L. West udnævnt til Capitain og Chef, og Lieutenant à la suite J. E. G. Henrichsen indtraadt i virkelig Lieutenant's Nummer; Lieutenant M. Friderichsen ved det syvende Borger=Compagnie afskediget formedelst Alder og Svagelighed i Maade med Behold af de Friheder og Rettigheder, som sædvanligen tilstaaes veltiente Borger=Officerer; ved sidstnævnte Compagnie er Sergeanterne L. A. Wass og H. J. Raas udnævnte til Lieutenanter, den Sidstnævnte som à la suite; ved det tredie Borger=Compagnie er Corporal L. M. Sonne forfremmet til Lieutenant à la suite; Premierlieutenant ved det første Dragon=Compagnie H. v. Riøller meddeelt Capitain's Character; Secondlieutenanterne M. A. v. Larsen af tredie Infanterie=Compagnie, H. A. v. Koefod af andet Infanterie=Compagnie, P. v. Koefod af fierde Infanterie=Compagnie, M. v. Dam af andet Artillerie=Compagnie, M. v. Wulffjen af andet Dragon=Compagnie, A. P. v. Lund af tredie Infanterie=Compagnie, H. P. v. Rasch af Jæger=Compagniet, A. H. v. Koefod af fierde Infanterie=Compagnie og H. H. v. Lund af første Artillerie=Compagnie tillagt Premierlieutenant's Character. Ved Artillerie=Corpsen er characteriseret Capitain J. S. v. Fibiger, Ridder, udnævnt til Second=Capitain og Batterie=Commandeur, characteriseret Premierlieutenant F. H. D. v. Brockdorff forfremmet til virkelig Premierlieutenant, Secondlieutenant C. A. H. L. v.

Løst tillagt den høiere Secondlieutenants Gage og
 Secondlieutenant A. W. v. Funch indtraadt i virke-
 ligt Nummer paa yngst Secondlieutenants Gage,
 hvorved hans havende Extragage bespares; dimitteret
 Capitain E. F. v. Behmann, der senest var ansat ved
 det militaire Varedepot, forundt en nye Assfeed af
 Krigstjenesten som Major, og den fra den Holsteenske
 Artillerie=Bataillon affedigede Secondlieutenant J.
 G. G. v. Ohm en nye Assfeed som Premierlieutenant;
 affediget Secondlieutenant J. G. v. Wandelow ud-
 nævnt til virkelig Krigsassessor; Stadshauptmand N.
 M. Clausen i Nakskov tillagt Rang med Premier-
 lieutenanter af Land=Etaten med Tilladelse at bære
 Armeens Felttegn. Den 15de, Secondlieutenant à
 la suite ved Liv=Regimentet lette Dragoner G. W.
 v. Christmas affediget efter Ansøgning i Naade af
 Krigstjenesten med Premierlieutenants Caracteer; Sec-
 condlieutenant ved det tredie Jydsk Infanterie=Re-
 giment N. Baron v. Juel tillagt den høiere Seconds-
 lieutenants Gage. Den 16de, Capitain à la suite
 i Armeen P. v. Woldike, Ridder, meddeelt Majors
 Caracteer, dog indtil videre uden Anciennetet; Dis-
 trictschirurg J. F. Christens i Weile udnævnt til vir-
 kelig Krigsraad; E. C. F. A. Holstein udnævnt til
 Cadet uden Gage ved Landcadet=Corpsset fra 1ste Ja-
 nuar 1829 af. Den 19de, dimitteret Oberstlieutenant
 J. H. v. Kramer, Ridder, der har staaet ved det
 første Liv=Regiments Forstærkningsbatailloner, bevill-

get en nye Afsted af Krigstjenesten som Oberst; for-
 høvørende Captain F. Munthe, der er ansat ved
 Soldvæsenet, meddeelt Krigsraads Character; Premier-
 lieutenant ved Kjøbenhavns borgerlige Infanterie W.
 D. Jørgensen affødiget, efter Ansøgning og forme-
 delst Svagelighed, i Raade af den borgerlige milit-
 taire Tjeneste. Ved Kjøbenhavns borgerlige Infan-
 terie er stæet følgende Avancement: characteriseret Ca-
 ptain J. Lobeck udnævnt til Chef for Kjøbmagers
 Compagnie, dog indtil videre kun med 200 Rbdlr.
 aarlig Gage; Premierlieutenant J. A. Beck meddeelt
 Capitains Character; Secondlieutenant à la suite F.
 E. Plum tillagt Premierlieutenants Character; Se-
 condlieutenanterne H. P. Beck og J. Hansen udnævnte
 til Premierlieutanter og Sergeanterne J. J. Nør-
 lung og E. Z. Hesse til Secondlieutanter; Batail-
 lonschirurg ved det første Liv-Regiment A. E. Sihn
 meddeelt Regimentschirurgs Character med Tilladelse
 at bære den for denne Charge reglementerede Uni-
 form, dog uden at han derved erholder Regiments-
 chirurgs Anciennetet. Den 22de, forhenvørende Over-
 skibschirurg J. A. Hoff udnævnt til Bataillonschirurg
 ved det Oldenborgske Infanterie-Regiment. Den 23de,
 den fra Dronningens Liv-Regiments Forstærkningsba-
 tailloner dimitterede Premierlieutenant J. G. v. Beck
 meddeelt en nye Afsted af Krigstjenesten som Cap-
 tain. Den 25de, Regimentschirurg ved det Sles-
 vigske Infanterie-Regiment J. P. Eckell forflyttet i

lige Egenkab til det Holsteenske Landseneer-Regiment; den ved den Holsteenske Artillerie-Brigade ansatte Regimentschirurg J. S. N. Panum tillagt Rang med Capitainer. Den 28de, Auditeur ved Prinds Christian Frederiks Regiment, Overauditeur J. Stendrup, forsat i lige Egenkab til Kjøbenhavns Borgervæbning. Den 29de, M. P. Bülow udnævnt til Cadet uden Gage ved Landcadet-Corpsen fra 1ste Januar 1829 af. Den 30te, Overjæger ved Hans Majestæts Livjæger-Corps F. J. E. Gomez udnævnt til Secondelieutenant à la suite, dog indtil videre uden Anciennetet. Den 2den December er Præsæs i Remonte-Commissionen, Oberst C. E. v. Ehtenen, Commandeur af Dannebrog og Dannebrogsmænd, meddeelt Generalmajors Caracteer, dog uden at han derved indtræder i Armeens Detaille. Den 3de, den ved det andet Liv-Regiment staaende characteriserede Bataillonschirurg O. J. Kiersgaard udnævnt til virkelig Bataillons-Chirurg ved Prinds Christian Frederiks Regiment. Den 5te, Major ved andet Liv-Regiment A. v. Nettermann afflediget, efter Ansøgning og formedelt Svagelighed, i Naade af Krigstjenesten med Pension.

Collegial=Lidende.

Med kongeligt allernaadigst Privillegium.

No. 67. Den 20de December 1828.

Trykt i det Kongl. Balleh. Bogtrykkerie af C. F. Schubart.

Undertegnede ere Redacteurer, Forlæggere og Udgivere af denne Tidende:

Peter Johan Monrad, Anders Sandse Ørsted,
Deputerede i det kongelige danske Cancellie.

Blandede Efterretninger.

Ved Circulair=Skrivelse af 4de Marts 1826 meddeelte det Danske Cancellie Directionerne for samtlige Kjøbstæders Fattigvæsen Underretning om den Fremgangsmaade, der i Hertugdømmene var brugt for at bringe Hauge=Coloniers Anlæg ved Kjøbstæderne i Gang, og anmodede derhos Directionerne om med Iver at virke til at see lignende Indretninger indførte ved Kjøbstæderne her i Riget, hvor ikke de locale Forhold maatte tale derimod, samt inden 2 Aar at indgive Beretning om den Fremgang, Directionernes Bestræbelser maatte have havt, og, hvis Hindringer i Anlæggenes Indretning og Fremme skulde møde, da Underretning om, hvort disse bestaae og om Banffelhederne ved at kunne faae dem hævede *).

*) See Coll. Tid. for 1826, Side 166—171.

De som følge heraf indsendte Beretninges indhold efter allerhøieste Befaling af Cancelliet er foredraget Hans Majestæt, udvise, at Man vel paa en Mængde Steder hidtil har fundet locale Vanskeligheder for Hauge-Coloniers Antæg og Fremgang, og at Forsøg, der i saa Henseende ere gjorte i nogle Kjøbstæder, ikke overalt ere lykkede; men at det dog i adskillige Kjøbstæder ere indrettede slige Hauge-Colonier, tildeels med vusselig Fremgang, og at i andre forberedende Skridt ere gjorte til lignende Anlæg. De Kjøbstæder, i hvilke Hauge-Anlæg til Brug for fattige Familier have fundet Sted, ere Stubbeskjøbing, Nyeborg, Høring, Nyekjøbing paa Nordsøe, Aarhus, Ebeltoft, Varde og Holstebro, og de indkomne Erklæringer oplyse følgende angaaende deres Indretning og Fremgang.

I Stubbeskjøbing har Fattig-Commissjonen; efterat være communiceret Cancelliets Circulærs Skrivelse af 4de Marts 1826, opfordret 7 Familie-fædre, som efter dens Formenting behøvede og kunde høste sand Nytte af Hauger, til at erklære om de der til vilde modtage passende Lødder af Byens Jord, den saakaldte Friehed, men hertil vare ikkun de 5 villige, og disse vilde endda ikke give Byen noget Bederlag derfor. Da de imidlertid ikke vare i den Grad trængende, at det kunde anses nødvendigt at tildele dem Lødderne frit, hvorved Byens øvrige Borgere tabte den Indtægt, Byen tilforn havde høst af

Grænsningen paa det nævnte Byesjord, blev det ved en Raadstueafmøling vedtaget, at denne skulde udskiftes til alle Grundeiere i Byen med Forpligtelse at Parcellerne ene maatte anvendes til Dyrkning af Haugeværter, Hør og Hamp, ikke til Kornavl eller Kvægdrift. Udskiftningen blev derefter iværksat og Lodderne hver paa 2 Fdkr. og 80 \square Allen Jord uddeelte til Byens Grundeiere, hvoriblandt ogsaa de ovennævnte 7 Familiefædre. Efter Fattig-Commissionens Vidnesbyrd spores allerede en glædelig Virksomhed hos alle Eierne af disse Haugelodder, hvis Dyrkning er begyndt med særdeles Flid og Interesse for Sagen, saa at det for Fremtiden kan ventes gavnligt Arbejde og forsøget Indtægt baade for Hauge-Eierne og andre Arbeidere, ligesom ogsaa Byens nærmeste Omgivelser derved ville forstjønhes.

I Nye borg blev et bequemt Stykke af Byens Jorder affaaet af 2 Børgere, der havde lelet samtnes imod at Fattigvæsenet overtog det aarlige Leie. Ved Uddelingen af denne Jord i smaae Lodder, hvortil de Fattige ved offentlig Bekjendtgjørelse vare indbudne at melde sig, valgte man dem, der havde Familie, og tilbeelte dem større eller mindre Lodder efter Familjens Støttelse og efterstmit Man troede dem i Stand til at overkomme Bearbejdningen. For Jorderne bestemtes en Afgift af 3 Mk. Tegn pr. Eksp. Land. Lodderne bleve for det første kun udlæede paa 1 Aar, men der blev dog givet dem, der bearbejdede

Jorden godt, Udfigt til igjen at tilstaaes samme til Afbenyttelse i Fremtiden. 30 Beboere have saaledes faaet hver en Jordlod af fra $\frac{1}{2}$ til 1 Skpr. Land til Haugebyrking.

Af Fattig-Commissionen i Hjørring er anmeldt, at paa det eneste Jordstykke i Nærheden af Byen, der ei tilhører Private, nemlig et, der ligger ved Byens østre Ende, Pollene kaldet, er i den senere Tid etableret nogle uformuende Familier med Hauer.

I Nyekjøbing paa Morsøe har Udsørelsen af Hauge-Anlæggene været overdraget Byefogden, som, efterat der paa Byens Begne var renunceret paa Leie af de Jorder, han kunde formaae vedkommende Velere til at afstaae til det nævnte Brug, selv affod et af ham leiet Stykke paa $2\frac{1}{2}$ Td. Byg Stæde-Land, til hvis Forberedelse til Opdyrking han ved Assistance af de fleste Avlsbrugere i Byen tilveiebragte omtrent 100 Læs Gjødning. Da han antog, at Hauerne burde have en temmelig Størrelse, blev Lodden kun udlagt til 4 Hauer, hver paa 5 Skpr. Land, hvilke bleve overladte 4 fattige Familier under Forspligtelse alene at anvende samme til Haugeværter, Kartofler, Buske og Træer, samt at holde dem behørigen indgrøvte og inddigede. Brugerne fritoges for Afgift i de første 10 Aar, og der gaves dem Løfte om Forlængelse af deres Brugsret paa Livstid, naar de dyrkede Jorden hensigtsmæssig. Allerede den 31te Marts 1826, da Byefogdens Beretning til Amtet

blev afgiven, var Colonien heelt omkring besat med Vill og Lodderne indbyrdes derved adskilte, og imod Veien vare Grøfter og Diger næsten færdige. Planelene vare tagne som Snitlinger af Plantagen, og Byefogden havde af sin Hauge lovet Stikkelsbær- og Ribbuske, saa at den hele Indretning ikke kostede Byen videre end Løsen af ovennævnte Jordlod, hvilket, da denne hidtil havde været udyrket, kun udgjorde 2 Rbdlr. aarligt. Iøvrigt er bemærket, at naar denne Colonte lykkedes og flere Lysthavende meldte sig, var der Plads nok til Udvidelse, især eftersom de bestaaende Leiecontracter om Byejorder udløbe.

I Aarhus er af Magistraten anvist Fattig-Commissionen til Hauge-Coloniers Anlæg den udyrkede Jord i Veirmølle- og Brændstrup Farten. Paa Commissionens første Opfordring meldte sig i Slutningen af 1827 3 Familier, som efter deres Størrelse og Vedkommendes større eller mindre Lyst til Hauge dyrkning samt Jordernes forskjellige Godhed bleve i Veirmølle-Farten tildeelte respective 3580, 1820 og 1400 □ Alen. Disse Jordstykker vare i Mai Maaned d. A. under god Dyrkning, da der i samme var nedlagt Kartofler, saet Urter og Rødder, og Resten tilberedet til Raal o. s. v. I sidste Foraar meldte sig efter nye gjentagne Opfordringer endnu 24 trængende Familier, som i Brændstrup-Farten erholdt hver et Jordstykke paa 960—4160 □ Alen; hvilke

Lodder, tilsammen 52,920 □ Alen, for største Deelen havde modtaget den første Dykning, da Commissionens Beretning den 16de Mait d. A. blev afgiven. Imod Ufred, hvormed Anlægget især havde at kjæmpe, er sørget deels ved en af Markdirectionen tagen Beslutning, deels ved Indhegning, hvilken Fattigvæsenet fra først af har bekostet, hvortil samme i Fremtiden bliver at vedligeholdes af Parcellisternes. Jorden er overladt disse indtil videre uden nogen Afgift, og Fattigcommissionen har endnu til sin Disposition Jorder af omtrent dobbelt saa stort Areal, som det allerede uddeelte.

Af Ebeltofte Communes Jorder blev en Deel af den saakaldte Sønderstrand, der grændser til den søndre Ende af Byen, anseet bedst skicket til Hauge-Åntæg. Af samme blev derfor, efterat Leieren havde erklæret sig villig til Afstaaelse til Høsten 1826 imod forholdsmæssig Afslag i Leie-Afgiften til Byen, valgt et Areal af 14 Skpr. Land, der endnu i Efteraaret 1826 blev assat i 11 omtrent lige store Parceller, hvilket Antal i det mindste for det første blev anseet tilstrækkeligt, da ifkun 7 Familier havde meldt sig til at modtage Lodder. Under 17de November 1826 meddeelte Amtet Approbation paa at bemeldte 7 Familier tildeltes hver een Lod, afgiftsfri i 4 à 5 Aar, men med Forpligtelse for Brugerne ei at benytte samme til Kornsæd og selv at besørge Indhegningen. De udviste 7 Hanger have alle været i Brug i Aar

ret 1827, dog var Indhegningen endnu i Mait d. A. ikke i fuld Stand.

Ved Barde er udenfor Byens Vesterport i sidste Foraar udlagt et Stykke Jord paa circa 2 Edr. Land til Haugejord for fattige Familier; men kun en Deel deraf, bestemt til Hauge for Byens Almisselemmer, er hidtil opdyrket og indhegnet. Resten vil imidlertid til næste Aar ligeledes blive indgrævet og opdyrket til det bestemte Brug.

I Holstebro meldte sig efter Opsordring kun 2 Familiefædre til Hauge-Anlæg. Der anvistes dem i Foraaret 1826 et Stykke Jord paa omtrent 5 Skpr. Ruglands Størrelse, og de bleve hjulpet med Gjødnings Udkjørsel og Jordens første Pløining. I en Deel deraf lagde de Kystofler; i en anden saae de de Hør, og den tredie Deel agtede de at benytte til at plante Kaal og Raatraber. Men Sommerens umaadelige Tørke hindrede dem dertil, og af Hørsæden fik de saa godt som ingen Nytte. Derimod var Kartoffel-Avlen efter Aarets Beskaffenhed ret god, og da disse i bemeldte Aar vare i høi Pris, yttrede begge Dykkere sig glade over deres lille Høst, for hver 2 Edr. De yttrede Puske om at fortsætte med samme Jords Dykning, indtil bedre Jord kan erholdes hvortil høves Udfigt i 1831, da Leiecontracten om den Byejord, der anses meget skikket til Hauge-Anlæg, udløber. Fattig Commissionen ventede især, at flere Familier vilde melde sig, naar de af hines Exempel saae at Arbejdet lønnede sig.

Efterat være foredraget Cancelliets Beretning, har Hans Majestæt allernaadigst behaget at resolve saaledes:

"Af denne allerunderdanigste Beretning have Vi med allernaadigst Velbehag erfaret, hvad der til Hauge-Coloniers Anlæg og Hagedyrkningens Udbredelse er foranstaltet og udført isærdeleshed i Kjøbstæderne Aarhus, Nyeborg, Nyekjøbing paa Mors og Stubbekjøbing, saavel som i Ebeltoft, Hjørring, Varde og Hølstebro. For at opmuntre til dette gavnlige Exempels videre Efterfølgelse, ville Vi allernaadigst, at Vort Cancellie tilkjendegiver de Vedkommende Vort Tilfredshed med disse deres Foranstaltninger, og bliver dette tillige ved Collegialtidenden at kundgjøre."

De fornødne Communicationer af denne allerhøieste Resolution ere den 16de December afgaaede til vedkommende Directioner for Kjøbstædernes Fattigvæsen.

Fremdeles er ifølge Hans Majestæts allerhøieste Resolution den 18de December afgaaet følgende Circulair-Skrivelse til Directionerne for samtlige Kjøbstæders Fattigvæsen:

Ifølge allerhøieste Befaling har Cancelliet allerunderdanigst foredraget Hans Majestæt Hovedindholdet af de, i Overensstemmelse med Collegiets Circulair-Skrivelse til Directionerne for samtlige Kjøbstæders Fattigvæsen af 4de Marts 1826, indkomne

Beretninger om hvad der i adskillige Kjøbstæder er foretaget for at fremme Anlægget af Haugecolonier, og om de Hindringer og Betænkeligheder, der paa den anden Side af de fleste Kjøbstæders Fattig-Commissioner antages at være ved slige Etablissemens. Det har derefter behaget Hans Majestæt ved allerhøieste Resolution af 4de f. M. blandt andet at befale Cancelliet at gjøre Vedkommende opmærksomme paa den mindre rigtige Anskuelse, som nogle Dyrigheder synes at have af Hensigten med Haugecoloniers Anlæg, hvilke fornemmeligen bør gaae ud paa at sætte uforsuende Haandværkere og Kjøbstædborgere istand til deels gavnligen at anvende den Tid og Kraft, de selv fra deres ofte meget ringe Haandværk og Næringsbrug have tilovers, deels at drage Nytte af deres Koners og Børns Beskjæftigelse med Haugearbeidet, altsaa mere skulde tjene til at forebygge aldeles Forarmelse end anvendes som et Bidrag til den egentlige Fattigforsørgelse, hvortil ei heller bør tabes af Sigte, at Beskjæftigelse ved Haugearbeide kan lede til at fremme Vedruelighed ved at formindste Kroesgang, og til at befordre Sundheden ved at foranledige at den arbejdende Klasse hyppigere nyder Haugeurter til Spise.

Cancelliet maa i Medfør af Hans Majestæts allerhøieste Befaling tjensligst anmode (Tit.) om at meddele vedkommende Kjøbstæders Fattigcommissioner i (N. N.) Amt hvad Hans Majestæt saaledes aller-

naadigst har behaget at tilkjendegive Collegiet, og maa Man derhos have velbemeldte Direction anmodet om inden Udløbet af 2 Aar at Indsende Beretning om, hvorvidt Indretningen med Haugecolonier imidlertid maatte være fremmet.

Af den i Overeensstemmelse med det Kongelige aabne Brev af 6te April 1818 til Quartalscoursens Bestemmelse anordnede bestandige Committee er den Cours, hvorefter Rigsbanksedler i Januar, Februar og Marts Maanedet 1829 skulde modtages i alle de Sølvbetalinger, der efter allerhøistbemeldte aabne Brev kunne afgjøres med Rigsbanksedler, bestemt til 206 $\frac{1}{2}$ indod 100 Specied eller 200 Rbdlr. Sølv, saa at 1 Rbdlr. Sølv i alle foranstøede Tilfælde kan betales med 1 Rbdlr. 3 s. i Rigsbanksedler og Tegn.

Herom er under 20de December udsærdiget en Cancellie-Placat.

Da Cancelliet havde allerunderdanigst foredraget Hans Majestæt et Andragende fra Cancellie-secretair Knud Gotfred Groth om at et Legat af 500 Rbdlr. r. S., som han i Anledning af deres Kongelige Høiheder Prinds Frederik Carl Christians og Prindsesse Wilhelmine Marias høie Formåling agtede at oprette til Fordeel for det Kongelige Opfostringshuus, maatte med de af ham fremsatte Bestemmelser nyde allerhøieste Sanction, behagede det Hans Majestæt den 15de October allernaadigst at resolvare:

”Vi have med allernaadigst Velbehag modtaget ind-
bemeldte Cancelliesecretair Groths patriotiske Til-
bud, og ville, at de af ham foreslaaede Bestem-
melse for det Legat, han agter at oprette, aldeles
gratis forsynes med Vor allerhøieste Confirmation.”

I Overensstemmelse hermed er den 28de No-
vember udsærdiget allerhøieste Confirmation paa efter-
følgende Bestemmelser for det nævnte Legat.

1) Legatet skal føre Navn af Legat, oprettet i
Anledning af Deres Kongelige Høiheder Prinds Fre-
derik Carl Christians og Prindsesse Wil-
helmine Marias, høie Formælingsfest Alle Hel-
gensdag Aar efter Christi Byrd 1828.

2) Legatets fremtidige Existens skal sikkes be-
meldte Stiftelse ved at udsættes stedse i rede Søl-
v imod anordningsmæssig Sikkerhed.

3) Legatets aarlige Renter skulle enten an-
vendes til de værdigste af de Dreng, som vise sig
flittige og lærvillige, i deres Gjæringer gjøre god
Fremgang, og som, efter Udtoget af Reglementets
7de Post*), skulle være de første, som bestinges
ved Klæder af en bedre Voultet og anden Farve,
eller anvendes paa anden Maade til Stiftelsens Bed-
ste, efter Directionens nærmere Bestemmelse.

4) Hverken Giveren eller, om han ved Døden
skalde efterlade sig Hustru eller Livsarvinger, nogen
af disse skulle derved erhverve Rettighed til at ind-

*) Bemeldte Udtag findes i Avarksamlingen af Forord-
ningerne.

lægge en Dreng i Stiftelsen til frle Underviisning og Ophold i bestemte Aar, med videre, som ved Fundatsen af 29de Junii 1753 2den Afdelings 4de Post allernaadigst er tilstaaet Enhver, der maatte give 300 Riddlr. eller derover til bemeldte Stiftelse.

Fra det Danske Cancellie er den 11te Decem-ber afgaaet følgende Circulaire=Skrivelse til samtlige Amtmænd i Danmark:

Da det er kommet under Spørgsmaal, hvorvidt Møllere, der boe i Kjøbstæderne, ere berettigede til at have Udsalg af Meel og Gryn fra selve deres Møl-ler, Møllebygninger eller Localer, hvorfra der til Møllebygningen haves Adgang, saa skulde man, ef-ter Anmodning af det Kongelige General-Toldkam-mer og Commerce-Collegium, tjenstligst tilmelde (Etc.) til fornøden Esterretning og videre Bekjendtgjørelse, at saadant Udsalg, med Hensyn til de i Forordningen af 1ste Februar 1797, in specie §. 322, foreskrevne Regler, samt efter Analogien af Rescriptet for Kjø-benhavn af 17de Marts 1811 §. 2, et i Almindelig-hed kan tilstedes, men at imidlertid speciel Tilladelse dertil af vedkommende Oversørlighed, efter foregaaende Correspondence med det Kongelige General-Toldkam-mer og Commerce-Collegium, vil kunne forventes til-staaet under saadanne Betingelser, som i ethvert enkelt Tilfælde fra Consumtionsvæsenets Side maatte anses fornødne til Betryggelse for Formalingsafgifterne.

I Anledning af en til Cancelliet indkommen Forspørgsel, angaaende hvorvidt den bemeldte Indvaarene af de danske-vestindiske Her, der nedsatte sig her i Riget, ved allerhøieste Rescript af 11te Julii 1769 *) tilfagte Fritagelse i Henseende til borgerlige Tyngder bør antages at strække sig, har Cancelliet den 23de October tilkjendegivet Bedkommende, at, da den Begunstigelse, som tilkommer de sig her nedsættende vestindiske Plantage=Ciere ifølge den 1ste §. i Rescriptet af 11te Julii 1769, er den samme, som er tilstaaet Kongelige Betjente, men disse ikkun efter Lovens 3—4—11 ere fritagne for borgerlige personlige Onera, og derimod efter 3—6—2 have at svare alle reelle Byrder, saa vil den de vestindiske Plantage=Ciere efter forbenævnte §. 1 tilkommende Net ikke kunne strækkes videre, end til Fritagelse for saadanne Præstationer, der bestaae i at gjøre noget, hvad enten dette allerede maatte være paabudet ved de gjeldende Love eller herefter blive det, og de ville derfor navnlig ikke kunne affordres noget Slags borgerlig militair Tjeneste; desforuden maa der tilkomme dem de ved Rescriptets §§. 2, 3 og 4 **) navnlig an-

*) Saavel bemeldte Rescript, som en senere med Hensyn dertil given Kongelig Resolution af 3die October 1821, findes i Coll. Tid. for sidstmeldte Aar, Side 694—696.

**) De to sidstmeldte §§., der give de ommeldte Personer en betinget og indskrænket Fritagelse for visse reelle Byrder, indeholde netop et afgjørende Beviis for at §. 1 ei kan have tilstaaet dem en almindelig Fritagelse for alle deslige Byrder.

førte Fritagelser for reelle Præstationer, men dog ikke videre eller med andre Betingelser end i Rescriptet udtrykkelig benævnt.

I Anledning af de ulige Meninger, som vare opstaaede imellem en Sognepræst, dennes afdøde Formands Enke og den hos den Afdøde forhen ansatte personelle Capellan, saavel i Henseende til den Andeel, det maatte paaligge Successor i Forening med Enken at tage i Capellanens Løn og Underholdning i Naadensaaret, som ogsaa i Henseende til Tiden, hvort Capellanen, der under Naadensaaret er bleven besværet, skal nyde sin Løn, er Cancelliets Besvarelse begjæret paa efterfølgende Spørgsmaal:

1) Om det, overeensstemmende med Lovens 2—13—13, paaligger Successor lige med Enken at deeltage i Udredelsen saavel af Capellanens Løn, som af hans Underholdning, eller om Underholdningen kan paaligge Enken alene, med Hensyn til at ikkun hun kan føre Husholdningen i Præstegaarden.

2) Om den Løn, der tilkommer Capellanen i Naadensaaret, der i det omhandlede Tilfælde ifølge allernaadigst Bevilling først tog sin Begyndelse med Estermandens Kaldsbrevs Datum den 21de September forrige Aar, bliver af Enken og Successor hver med det Halve at udrede enten til 16de Julii 1828, da han blev kaldet til Sognepræst, eller til

16de April 1828, fra hvilken Dag han, ved sin Formands Forflyttelse, begynder at nyde Deel i Indkomsterne af Embedet.

Cancelliet har herpaa i Skrivelse af 2den December svaret.

ad 1, at da Lovens 2—13—13 betragter den personelle Capellans Lønning og Underholdning i Naadensaaret som en Kaldsbyrde, der skal fordeles lige paa den fratrædende Præst eller dennes Enke og Arvinger og Efterkommeren, saa kan denne Sidste ikke fritages for at tage Deel i de Bekostninger, som den Capellanen tilkommende Naturalunderholdning medfører, hvorved en ulige Fordeling af Byrden vilde fremkomme, som strider imod Lovstedets Indhold. At alene Formanden eller dennes Enke eller Voe er i Stand til at præstere Underholdningen in natura, synes blot at medføre, at den fra deres Side bør ydes, men ikke, at Eftermanden fritages for at give et billigt Bederlag for denne Underholdnings halve Beløb. Vel kunde det synes at tale til Fordeel for Eftermanden, at Capellanen blot er blevet antaget paa Grund af den fratrædende eller afdøde Præstes personlige Egenskaber, og at derfor Byrden mere synes at vedkomme ham eller Arvinger end Eftermanden. Men denne Betragtning kan ikke gjøre Udslag, da Artiklens Indhold viser, at Lovgiveren ikke deri har fundet en tilstrækkelig Grund til at fritage Eftermanden for lige Deeltagelse i Byrden.

ad 2, at da den tilfældige Omstændighed, at

Capellanen fra en tidligere Tidspunct nyder Indtægter fra et andet Embede, ikke kan berøve ham de Fordele, han, forinden Erholdelsen af sit Kaldsbrev, allerede som Capellan havde erhvervet, bør han nyde sin Løn og Underholdning lige til sit Kaldsbrevs Datum, uanseet fra hvilken Tid Naadensaaret i hans nye Embede tager sin Begyndelse. Indretningen med Naadensaaret gjør vel, at han kommer til at nyde Deel i det ham forundte Kalds Indtægter før Kaldsbrevets Dato, men han maa igjen for en længere Tid savne den halve Deel af Embedets Indtægter efterat han har tiltraadt samme.

Ledige Embeder.

Under det danske Cancellie: Skjelbye og Gjedesbye Sognekald paa Falster, 450 Rbdlr. — Hvedstrup og Flyng Sognekald i Sjælland, 386 Rbdlr.

Befordringer og Afgang.

Under det danske Cancellie: Den 12te December er Sognepræst for Hvedstrup og Flyng Wentgheder i Sjælland, P. Holst, bestykket til Sognepræst i Kallundborg; Copiist ved Kjøbenhavns Politteret og Politiets øvrige Forretninger, J. Jørgensen, til Fuldmægtig, og Cand. jurts J. H. Tauber til Copiist sammesteds.

R e t t e l s e.

Den i Collegial-Libenden No. 65 blandt Skielshjør Sognekalds Indtægter ansførte Huusleiehjelp 100 Rbdlr. Sølv af Kirkekassen vil efter senere til Cancelliet indkommen Beretning bortfalde, da den kun var et personligt Tillæg for den afdøde Sognepræst.

Collegial=Lidende.

Med kongeligt allernaadigt Privilegium.

No. 68 og 69. Den 27de December 1828.

Trykt i det Kongl. Baisenh. Bogtrykkerie af C. F. Schubart.

Undertegnede ere Redacteurer, Forlæggere og Udgivere af denne Tidende:

Peter Johan Monrad, Anders Sandse Ørsted,
Deputerede i det Kongelige danske Cancellie.

Edvørdning.

Der har i de senere Aar været ført jevnlige Klager over den Mængde af reisende, især fremmede, Haandværkssvende, som have streift omkring i Landet, og af hvilke mange ikke have havt egentlig Hensigt at søge om Arbejde, hvortil de endog ved deres lange Omvanken vare blevne uvante og uduelige, men fornemmelig have ernæret sig ved Betlerie, til stor Besvær for Kjøbstædernes, men end mere for Landets Beboere, og ofte endog have begaaet Forbrydelser, hvis Opdagelse har været vanskeligt, fordi de strax have forladt Stedet. Ved de Erklæringer, Cancelliet indhentede fra samtlige Overøvrigheder i Riget, godtgjordes tilfulde det Grundede i hin Klage, og det kunde derfor ikke andet end ansees for en Sag af Vigtighed,

at sætte Grændser for Haandværkssvendes Omflakken og Lediggang, og de deraf flydende Nordener. Det maatte imidlertid herved ikke tabes af Sigte, at alt for strænge Forholdsregler deels kunde afholde duelige fremmede Svende, hvilke Landet især i visse Professioner ikke ganske kan undvære, fra at søge her til Riget, deels og give Anledning til at Danske Svende, som reise i Udlandet for at erhverve større Fuldkommenhed i deres Profession, paa fremmede Steder kunde møde Vanskeligheder og Uvillie.

Bestemmelserne i Lovens 3—11—7 og de senere Anordninger, sigtende til at forhindre Bagabonders og Løsgjængerens Indvandring her i Riget, have, efter deres bogstavelige Indhold, fornemmeligen gaaet ud paa at spærre Afdgangen for p a s l ø s e Personer (cfr. in specie Fdn. af 6te October 1731, Planen af 1ste Juli 1799, S. 144, Reglementerne af 5te Juli 1803, for Kjøbstæderne S. 53 og for Landet S. 69); men de mange omvandrende Haandværkssvende have ordentligviis ikke manglet Pas. Det ligger imidlertid aabenbart i Paslovenes Aand og Hensigt, at der ved samme skal tilveiebringes en Garantie mod Indvandringen af saadanne Fremmede, der, enten formedelst Mangel paa de fornødne Subsistensmidler eller paa Grund af deres Opsørsel, kunne formodes at falde Landet til Byrde. Kun have Anordningerne ikke saa udtrykkeligen udtalt denne Grundsætning, og endnu mindre saa nøiagtigen bestemt Reglerne for dens Anvendelse, at veda

kommende Dyrigheder have havt en fuldkommen sikker Veiledning, hvorfor heller ikke en lige og til Die-medets Opnaaelse svarende Fremgangsmaade fra Dyrighederne's Side har fundet Sted. Nærmere Anordning fandtes derfor fornøden til at afhjælpe hiint Onde.

Det maatte ansees for at være af Bigtighed, at der tilvelebringes saa meget som muligt Bished for, at det Formaal, den omvandrende Haandværks-svend angiver for sin Reise, er det virkelige, og at han derfor har at godtgjøre, at han er en lovlig udlært Svend, som derhos har viist et ulasteligt Forhold. Til Betryggelse imod uduelige eller uordentlige Svende fandtes det fremdeles hensigtsmæssigt, efter flere Landes Exempel, at udelukke dem, som en Tid lang inden deres Ankomst hertil havde henligget uden Arbeide i deres Profession, i hvilken Henseende 6 Uger ansaaes for en passende Tid. Dog ansaaes det billigt at tilstede den Svend, som var i dette Tilfælde, at oplyse Aarsagerne til at han saaledes i hiint Tidsrum havde henligget uden Arbeide, og at gjøre Undtagelse fra Reglen, saafremt denne Oplysning hævede den Formodning, som hlin Omstændighed ellers vakte imod ham. For denne Legitimation fandtes det endog, at Muur- og Tømmersvende, som ankomme her til Riget i Foraaret, kunne fritages, da Aarsagen til at de i den nærmest foregaaende Tid ei have havt Arbeide allerede ligger i deres Professioners Bestaanden. Fremdeles maatte det, ligeledes i Overensstemmelse

med hvad der i andre Lande fordres, være en Betingelse for en fremmed Svends Udgang til Riget, at han er forsynet med de fornødne Penge til Reisen; thi foruden at der ikke allevegne eller i alle Professioner gives Laug, hos hvilke den reisende Haandværksvend efter Laugsvedtægter kan erholde Understøttelse, og denne derhos, i det mindste paa sine Steder, er utilstrækkelig til en saadan Svends Underholdning, fordrer Omhu for Laugene, at Lovgivningen saavidt muligt sikker imod forarmede Svendes Indvandring. Hvor stort et Beløb den reisende Svend maatte behøve til sin Reises Bestemmelse, fandtes det rigtigst at overlade til vedkommende Politievrighed at bedømme efter Omstændighederne, og deriblandt saavel Reises Længde til Bestemmelsesstedet som Mars-tiden og Maaden, hvorpaa Reisen gjøres; kun at der til Betryggelse mod vilkaarlig Behandling fastsattes en Grændse for denne Fordring, som fandtes at kunne være 10 Rbdlr. Sølv. Naar fremmede Haandværksvende ved de fornødne Undersøgelser i ovennævnte Henseender findes kvalificerede til at reise i Landet, formeente Cancelliet at de burde forsynes med Vandrebøger, der have det Fortrin for Passe, at de indeholde en fuldstændig og let overskuelig Oversigt over Svendenes hele Vandring, og hvis Form tillader, at der i samme kan gives Plads til en Anvisning om de Regler, Svenden paa sin Reise har at iagttage, samt at Vandrebøgerne burde indeholde Oplys-

ning om den tilbragte Legitimation og Anviisning til de Pligter, Svendene have at lagttage; hvorhos Vandrebøgerne, da de træde i Passes Sted, maatte have alle et Passes Egenskaber, ligesom der og for deres Meddelelse og Forevisning maatte erlægges Gebyhr til vedkommende Dyrighed, dog kun det samme modererede Gebyhr, som for et Pas til en Haandværksvend er bestemt i Placat af 21de Julii 1815 §. 4, cfr. §. 1, i hvilken Henseende den Forholdelse i Pasgebyhrer, som for enkelte Steder er bestemt, ei bør komme i Betragtning, samt at Gebyhr for Vandrebogens Forevisning ligeledes ikkun burde erlægges med de 5 Rbb., som efter nysnævnte Placat §§. 3 og 4 skulle betales, og det allene paa de Steder, hvor et Pas efter de almindelige Anordninger skal fremvises, da det vilde blive for byrdefuldt for den reisende Haandværksvend at skulle erlægge Gebyhr i enhver Kjøbsted, han passerer, uagtet det ansaaes nødvendigt, at Vandrebogen burde forevises alle disse Steder. Cancelliet fremsatte iøvrigt detailleret Forslag om alt, hvad der sandtes hensigtsmæssigt at kunne foreskrives som Regel for fremmede Haandværksvendes Reisen og Ophold i Landet. Da iøvrigt ogsaa indfødte eller her domicilerede Svende ved deres Omvandring have faldet Indvaanerne til Besvær, saa at Foranstaltninger ligeledes for deres Vedkommende maatte anses nødvendige, androg Cancelliet fremdeles paa, at hine Regler med fornødne Modificationer maatte

bringes til Anvendelse paa dem. Og da der fremdeles og gives Andre end Haandværksvende, som, under Paaskud at søge Arbeide, vandre om fra Sted til Sted og falde Indvaanerne til Besvær, maatte det til Diemedets fuldstændige Opnaaelse ansees nødvendigt, at, i Overeensstemmelse med den oven antydede almindelige Grundsætning, de for reisende Haandværksvende foreskrevne Regler, med fornødne Modificationer, erklæredes anvendelige paa alle dem, hvis udvortes Stilling og iværende Forsætning er af den Beskaffenhed, at den vækker grundet Tvivl om at de ved egne Midler kunne bestride de med Reisen forbundne Bekostninger.

For at de fremmede Haandværksvende, som søge Danmark, kunne faae fornøden Tid til at underrettes om de Fordringer, der gjøres til dem, inden disse sættes i Anvendelse, ansaaes det nødvendigt, at Bestemmelserne, forsaavidt udenlandske Ovende angaaer, først træde i Kraft efter nogen Tids Forløb, og det formeentes, at dette Tidspunkt kunde bestemmes til 1ste Maa 1829, og imidlertid vil der blive sørget for at give Anordningen fornøden Kundbarhed. Det Udkast til en Anordning, som Cancelliet affattede overeensstemmende med de foreslaaede Bestemmelser, fandt i det Hele Hans Majestæts allerhøieste Bifald.

Den i Følge heraf udkomne allerhøieste Forordning, der er dateret den 10de December, lyder som følger:

Vi Frederik den Sjette, af Guds Naade Konge til Danmark, ic. ic. Gjøre vitterligt: at Vi have bragt i Erfaring, hvorledes i de senere Aar en Mængde Personer, for det meste under Navn af Haandværksvende, have omstrelset i Vort Rige Danmark uden Beskjæftigelse og uden Midler til at ernære sig, hvilken Omstrelsen har været ikke blot til betydelig Byrde for Haandværkslaugene i Vore Kjøbstæder, men ogsaa til ikke liden Besvær for Kjøbstædernes og Landets Indvaanere i Almindelighed, og isærviigt forarsaget adskillige Uordener. Vi have derfor været betænkte paa at udfinde virksomme Midler, hvorved slig skadelig Omstrelsen kan forebygges og standses, uden at der dog derved lægges uforholdne Hindringer i Vejen for de Fremmede af den arbejdende Klasse i Almindelighed eller Haandværksstanden i Særdeleshed, ont hvilke det med Rimelighed kan antages, at de ved deres Flid og Duelighed kunne og ville erhverve deres Brød her i Riget; hvilke derimod, fremdeles som hidtil, ville finde al Beskyttelse og passende Begunstigelse her i Landet.

Med Hensyn hertil byde og befale Vi som følger:

§. 1.

Det skal paa det Sted, hvortil en fremmed Svend først ankommer her i Riget, være sig fra Udlandet eller fra Vore Hertugdømmer, nøie undersøges, om han er i det Tilfælde, at det med Rimelighed kan ventes, at han kan og vil ernære sig her i Landet ved

Et lovlige Arbeide. Han bør derfor ikke alene godtgjøre sin Egenkab som lovlig udlært Haandværksvend, enten ved Forevisning af Lærebrev, eller ved saakaldet Kundschaft eller Wanderbuch, eller paa anden betryggende Maade, men han bør og oplyse sin Wandel, og i Særdeleshed godtgjøre, at han paa behørig Maade har ernæret sig af sin Profession, og ikke flakket omkring uden Arbeide. Saadanne Svende, som paa den Tid, de ankomme hertil, i længere Tid end 6 Uger have været uden Arbeide i deres Profession, maae, med Undtagelse af de Muur- og Tømmervende, som ankomme hertil i Marts eller April Maaneder, ikke modtages her i Landet, med mindre de paa en antagelig Maade kunne godtgjøre, at Mangelen af Arbeide i det nævnte Tidrum har havt sin Grund i saadanne Omstændigheder, at deraf ingen usfordeelagtig Formodning opstaaer imod dem.

S. 2.

Endvidere skal der affordres den fremmede Svend Bevlis for at han har de fornødne Penge, ikke alene til at bestride Omkostningerne ved hans Underholdning paa Reisen, men og, naar der ikke havees Visshed om at han paa et bestemt Sted kan erholde Arbeide, ved hans Ophold paa hans Bestemmelsessted medens han søger Arbeide, og indtil han, hvis det ikke lykkes ham at erholde saadant, iglen kan være ude af Landet. Dog bør denne Fordring i intet Tilfælde strækkes videre, end til en Sum af 10 Rddlr. Sølv eller

5 Species; og naar en Svend beviltsligen er forskrevet til et Sted her i Riget, er det tilstrækkeligt, at han er forsynet med Midler til at reise derhen. Iøvrigt maa ingen Politievrighed tilstede nogen Svend Udgang til et Sted, hvorfra det af vedkommende Dvrighed eller Laug er ham tilmeldt, at Intet Arbeide for Svenden er at faae.

S. 3.

Den, der ikke efter de foransførte Regler kan legitimere sig som berettiget til at fortsætte sin Reise her i Landet, skal strax vises tilbage. Men, naar han findes berettiget til Reisen, meddeles ham af den til Passers Udstedelse berettigede Dvrighed en Vandrebog, hvori det udtrykkeligen anføres, at han har legitimeret sig, og de Documenter nævnes, der have tjent til hans Legitimation, hvilke Documenter derhos skulle forsynes med Dvrighedens Forevlisnings-Paatægning, ligesom det og i Vandrebogen skal bemærkes, hvor mange Penge den Paagjeldende er funden i Besiddelse af. Vandrebogen, der skal indeholde en paa dansk og tydsk affattet Anviisning om de Pligter, den rejsende Svend har at lagtage, bliver at indrette efter en af Os allernaadigst approberet Form, hvorefter Exemplarer af Bort Danske Cancellie foranstaltes trykte og tilfillede vedkommende Politievrigheder. Ved Meddelelsen af denne Vandrebog haver han at godtgjøre dens Bekostning efter en moderat Ppris, som af bemeldte Bort Cancellie nærmere bestemmes, hvorhos

han, i Lighed af hvad der ved Placaten af 21de Julli 1815 §§. 1 og 4 er bestemt for Passers Udstedelse til Haandværkssvende, som Gebyhr til Politievrigheden har at betale 16 Rbß. Sølv, der svarer til 5 Sch. Lybß, uden at noget videre kan fordres paa de Steder, hvor ellers et høiere Pasgebyhr er bevilget.

§. 4.

Haandværkssvenden bør tilholdes nøie at følge den ordentlige og sædvanlige Veie til sin Bestemmelse. Dog er det ham tilladt i enhver Kjøbsted, hvorigjennem Veien gaaer, at opholde sig nogen Tid for at søge Arbeide. Men dersom saadant ikke er at faae inden 24 Timer, bør han fortsætte sin Reise. Dog er Politievrigheden berettiget til, naar særdeles Omstændigheder tale derfor, endnu at tilstaae ham nogle Dages Frist. Paa Landet maa han ikke tage videre Ophold, end det, som nødvendig Forfriskning og Hvile kræver.

§. 5.

Vandrebogen skal forevises Politievrigheden i enhver Kjøbsted, som Svenden passerer, ligesom han og ved denne Foreviisning har at godtgjøre, at han er i Besiddelse af en saadan Sum Penge, som staaer i passende Forhold til den, han ved sin Ankomst her til Riget var i Besiddelse af. For denne Foreviisning bliver, dog kun paa de Steder, hvor Pas- Foreviisning efter de almindelige Anordninger var nødvendig, at betale 5 Rbß. i Overensstemmelse med Placaten af 21de Julli 1815

§§. 3 og 4; ligeledes uden at det for enkelte Steder bevilgede høiere Gebyhr for Passers Forevllsning ved denne Leilighed kan komme i Betragtning.

§. 6.

Naar det er bekjendt eller godtgjøres, at Arbeidsde for en Svend er at faae paa et Sted, som ligger uden for den i Vandrebogen bestemte Reiseroute, eller Politievrigheden paa anden Maade forvisser sig om, at det med Rimelighed ingen Misbrug vil bltve gjort af at tillade Svenden at begive sig derhen, kan det meddeles ham Paategning i Vandrebogen, det berettiger ham til at reise til hiint Sted.

§. 7.

Dersom Arbeide ikke inden 4 Dage er at faae paa det i Vandrebogen nævnte endelige Bestemmelsessted, bør Svenden strax reise bort, hvis ikke Politievrigheden af særdeles Aarsager maatte tilstaae ham nogen kort Udsættelse.

§. 8.

Ligeledes bør den fremmede Svend, som vel engang har faaet Arbeide paa et Sted her i Riget, men siden igjen forlader dette Arbeide, ikke uden Politievrighedens Samtykke kunne opholde sig der paa Stedet over 4 Dage derefter, naar han ikke kan erholde noget Arbeide sammesteds. Forsaavidt det er paa den i Vandrebogen bestemte Reise, han for nogen Tid har faaet Arbeide, kan det, naar han i Overensstemmelse med §. 2 har de dertil fornyede Penge, tilstaaes

ham at fortsætte denne Reise, efter at have erholdt Paategning i Vandrebogen, der viser, hvortil han har opholdt sig paa hiint Sted. Men ellers har han strax at forlade Landet, saafremt han ikke i Medhold af Bestemmelsen i §. 6 kan erholde Tilladelse til at søge et andet Sted her i Riget.

§. 9.

I Vandrebogen har den reisende Haandværkssvend at forsyne sig med Attester for sit Forhold paa de Steder, hvor han har havt Arbeide. Disse Attester meddeles af den eller de Mestere, i hvis Arbeide han har været, og bekræftes af Politievrigheden paa Stedet.

§. 10.

Den fremmede Haandværkssvend, som findes i Riget uden at være forsynet med anordnet Vandrebog, eller de fornødne Midler til sin Underholdning paa sin videre Reise eller Ophold i Landet, eller som opholder sig længere paa et Sted, end efter denne Anordning tilladt er, eller afviger fra den ham foreskrevne Reiseroute, eller findes ikke at have sin Vandrebog forsynet med de anordnede Forevisnings-Paategninger, bør efter Omstændighederne enten udvises af Landet, eller paa anden Maade ansees. Den Vrighedsperson, som ved at forsømme de ham paaliggende Pligter har været Aarsag i at en Svend uden tilbørlig Legitimation er kommen ind i Riget, eller der har fundet Leilighed til at forlænge eller udvide sit Ophold uden for de ovenbestemte Grændser, kan vente, enten at Svenden

paa hans Bekostning udføres af Landet, eller at han paa anden Maade bliver draget til Ansvar. Det skal med Hensyn dertil være Pligt for enhver anden Dyrighed, som faaer Leilighed til at bemærke en saadant Forsømmelse, derom at gjøre Anmeldelse for Bedkommande til videre Foranstaltning desangaaende.

§. 11.

Politievrigheden bør foranstalte fremmede Haandsværksvende, som efter anførte Bestemmelser ere pligtige at forlade Landet, paa den mindst bekestellige Maade, og i Overensstemmelse med hvad der angaaende Fattiges og Betleres Transport er foreskrevet, udførte over Grændsen, saafremt der mangler dem Evne til selv at bestride Reisen, eller der er grundet Anledning til at frygte for Misbrug, naar det overlades dem selv at besordre sig ud af Riget. Men hvor det efter Omstændighederne kan ansees tilstrækkeligt, og derfor til Omkostningers Besparelse bør foretrækkes, at tilstede Svenden selv at reise ud af Landet, bør Reiserouten og den Tid, inden hvilken han bør være ude af Landet, nøie i Vandrebogen betegnes, og den Svend, som ikke holder sig det i saa Henseende foreskrevne efterrettelig, bliver at straffe med 3 Dages Fængsel paa Vand og Brød. Skjøndt alt Betlerie under de ved Anordningerne bestemte Straffe er reisende Haandsværksvende forbudet, skal det dog ikke være dem formeent at søge eller modtage den ved Laugene sædvanlige Understøttelse.

§. 12.

Enhvert Steds Politievrighed er berettiget og forpligtet til at træffe de Foranstaltninger, som maatte være fornødne for at sætte den i Stand til at føre det samme paaliggende nøltagtige Tilsyn med fremmede Evende.

§. 13.

Naar en i Danmark hjemmehørende Svend vil forlade det Sted, hvor han har hjemme, for andetsteds at søge Arbeide, blive og de ovennævnte Bestemmelser paa ham at anvende, men saaledes, at §§. 1 og 2 ikke uden Indskrænkning komme til Anvendelse, naar nemlig Pas-Udstederen paa anden Maade forsikrer sig om at Reisen har det af den Paagjeldende angivne Formaal, og at denne, uden ved Betlerie eller paa anden Maade at bebyrde Indvaanerne, kan udføre Reisen. Dog bliver heller intet særdeles i saa Henseende at lagttage, hvis Personen vil reise til et Sted, der nærmere end det, hvorfra han reiser, maa ansees som hans Hjem; hvorhos i de Tilfælde, hvor en fremmed Svend skal føres ud af Landet, den, som har hjemme her i Riget, bliver at henseende til det Sted, der nærmest maa ansees som hans Hjem.

§. 14.

Ligesom det i det foregaaende er foreskrevet, hvorledes der skal forholdes i Henseende til Haandværksvende, der attraae at reise i Landet, saaledes bør det ogsaa i Henseende til enhver anden, der enten fra fremmed Sted agter at begive sig ind i Landet, eller fra

sit hidtil havde Opholdssted vil reise andetsteds hen, for at søge Arbeide eller Fortjeneste, iagttages, at naar en saadan Persons Stilling og Udortes er af den Bessaffenhed, at derved vækkes Tvivl om han ikke kunde falde Landet til Byrde ved den forehavende Reise, bør Reisen ikke tilstedes, forinden Pas-Udstederen ved en anstillet Undersøgelse finder Tvivlen at være svækket. Til saadanne Personer, der ikke henhøre til Haandværksstanden, blive sædvanlige Reise-passe at meddele; dog saaledes, at de i det foregaaende givne Forsskrivter om Paategning og Foreviisning af Vandrebøger ogsaa ved Paategning paa disse Passe blive at følge, forsaavidt de efter Bessaffenheden af den Legitimation der kan affordres dem, kunne være anvendelige, ligesom der og med Hensyn til Gebyrterne for Passenes Udstedelse og Foreviisning bliver at forholde efter denne Anordnings Paragrapher 3 og 5.

§. 15.

Nærværende Anordning træder, forsaavidt fremmede Haandværkssvende angaaer, først i Kraft med 1ste Mait 1829, hvorhos det dog følger af sig selv, at Politievrighederne ogsaa indtil den Tid have nøiagtigen at overholde de Bestemmelser i samme, der have Hjemmel i de alt gjeldende Anordninger.

Hvorefter Alle og Enhver sig allerunderdanigst have at rette.

Blandede Efterrættninger.

Afgangne Geheime-Conferentsraadinde Martha Wærn, fød Haslef, har ved sit Testamente bestemt, at den Deel af hendes Formue, som blev tilovers efterat flere betydelige Legater og Gaver vare udredede, skulde anvendes til en Opdragelses- og Underviisnings-Anstalt for fattige Vigebørn af Borgerstanden i Kjøbenhavn og i hendes Fødebye Christiania, samt for trængende faderløse Døttre af geistlige og civile Embedsmænd.

I dette efter hendes Død, i Følge heraf, oprettede Institut nyde Eleverne fri hensigtsmæssig Underviisning, Kost, Klæder og Pleje, indtil de ere blevne confirmerede, hvorefter de da enten hjemsendes til deres Forældre eller Forsørgere, om disse ere i Live, eller af Stiftelsens Foresatte forskaffes en passende Tjeneste.

Stiftelsen er, i Overensstemmelse med Fundatsen, anlagt paa Frederiksberg i den dertil i sin Tid indkjøbte Gaard.

Det er en skyldig Erkjendtlighed mod Bedkommende her at tilføje, at Stiftelsen siden dens Oprettelse har under visse Bestemmelser faaet en Tilvæxt i sin Formue af 7000 Rbdlr. af afdøde Hofraad Mejers Legat.

Denne Stiftelses Direction meddeler herved en Oversigt af Stiftelsens Status fra Bøets Slutning efter Stifterinden den 3die Junii 1822, indtil 1827 Aars Udgang, og hvoraaf Fortsættelse aarligen vil følge.

Ved Voets Slutning efter Stifterinden den 3die Juni 1822 var Voets da elende Activa, som tilfaldt Stiftelsen, følgende:

a) Rentebærende Capital . . .	128,960 Rb. S. 7962 Rb. 48 s. S. T.
b) Contant Beholdning 297 Rbd. 56 s. S. og T.	
c) Restancer 858 Rbd. 41 s. S. og T.	
d) En uvis og uprioriteret Fordring 1700 Rbd. Sølv	
e) Den af Voet i sin Tid til Stiftelsen indkjøbte Gaard No. 11 i Frederiksberg Byes Alleegade.	
f) Desuden eiede Stiftelsen i Hofraad Meyers Legat, der, som anført, under Voets Behandling var Stiftelsen skjøret	7000 — — — —

Tilsammen ren-

tøbærende Capital 135,960 Rb. S. 7962 Rb. 48 s. S. T.

Ved Voets Slutning skulde have været betalt:

- 1) Voets Gjeld til Banken 10,800 Rbd. Sedler.
- 2) En Rest af Legater 1800 Rbd. Sølv.
- 3) Samtlige Arveafgifter og Skifteomkostninger 5834 Rbd. 89 $\frac{1}{2}$ s. S. og T.

men da en Capital af 18,000 Rbdlr. Sølv kunde ventes at indkomme, saa overtog Stiftelsen til Fremme for Voets Slutning den hele foransførte Capital med Forpligtelse deraf at betale disse tre Gjeldsposter.

Stiftelsens Indtægt og Udgiwt har derefter fra 3die Juni 1822 til Aarets Udgang været følgende:

	Sølv.		S. og T.	
	Rbd.	ß.	Rbd.	ß.
Indtægt:				
Cassens Beholdning ved Voets Slutning			297	58
Restancer til samme Tid 858 Rbdlr. 41 ß. S. og T.				
1) Renter	2308		3244	66
2) Capital Afdrag 18,100 Rbdlr. Sølv med restende Renter	100		24,932	84
3) Pensionairer			450	
4) Sommerleie af nogle Bærelser i Stiftelsens Gaard			65	
5) Tilfældige Indtægter			63	33
6) Omverlet 2237 Rbdlr. 14 ß. r. Sølv til Sedler			2796	41½
Summa Indtægt	2408		31,849	88½
Udgiwt:				
1) Ved Voets Slutning Underbalance i Sølv	120	82		
Gra 3die Juni til Aarets Udgang er udbetalt:				
2) Ovenmeldte resterende Legater 1800 Rbdlr. Sølv og ⅙ Aars Renter			2295	
3) Ovenmeldte Gjeld til Banken med Renter			10,871	16
4) En Deel af Skifteomkostningerne			4906	87
Lateris	120	82	18,073	7

	Sølv.		E. og T.	
	Rbd.	ß.	Rbd.	ß.
Transport	120	82	18,073	7
Løbende Udgifter:				
5) Pensioner efter Testamen- tet			832	27
6) Elevernes Klædning og Skolematerialer samt Sygepleie	50		318	51
7) Huusholdningen			1199	93
8) Skatter af Stiftelsens Gaard, Brændsel, Udgiv- ter med Heste og Vogn, samt løbende smaae Ud- gifter efter Specification ved Hovedregnskabet			1216	54
9) Gaardens og Inventari- Bedligeholdelse efter kommande Haandvær- kers Regninger			789	17
10) Extraordinaire Udgifter efter spectelle Regninger, fremlagte ved Hovedregn- skabet s. E. Sagsførers Salair			257	8
11) Omvejet r. Sølv til Sedlet	2237	14		
12) Lønning til Directeurer- ne, som tillige vare den Afdødes Executores testa- menti, efter Stifterindens Bestemmelse			1500	
13) Inspectorens, Lærers og Lærerindens Gage samt Følkeløn			733	48
Lateris	2408		24,420	17

	Sølv.		G. og F.	
	Rbd.	§.	Rbd.	§.
Transport	2408		24420	17
Til Stiftelsen er indkjøbt:				
14) 5000 Rbdlr. Nationalbank Obligationer af Laanet af 4 Februarii 1820 og 200 Rbdlr. Kongl. Oblig.			6493	11
Summa Udgvit	2408		30,913	28
Beholdning			936	60 $\frac{1}{2}$
Restancer	178	58 $\frac{1}{2}$	921	64 $\frac{1}{2}$
Rentebærende Capital	123,060		9762	48
Uds Fordring	1700			
1823.				
Indtægt:				
1) Beholdning fra forrige Aar			936	60 $\frac{1}{2}$
2) Af Renter af Stiftelsens Capital ere indkomne	2595	70	2961	70
3) Capital Afdrag	400		800	
4) Forpagtnings = Afgift af den Stiftelsens Gaard tiliggende Jord			122	58
5) Pensionairer			131	24
6) Sommerlete af nogle Bærelser i Stiftelsens Gaard			155	
7) Tilfældige Indtægter			66	24
8) Ombyxlet 2433 Rbdlr. Sølvmynt til			3041	24
9) Optaget i Banken et Laan paa			1000	
Summa Indtægt	2995	70	9214	68$\frac{1}{2}$

	Solv.		G. og R.	
	Rbd.	ß.	Rbd.	ß.
Udgift:				
1) Capital=Uddrag og Renter			327	85
2) 4 og $\frac{1}{2}$ pCt.=Afgiften, ind- besattet i de ved Boets Slutning ubetalte Arve- og Skifteafgifter			928	2 $\frac{1}{2}$
Indsat i Sparekassen:				
3) Efter Hofraad Meyers Fundats for en Elev Løbende Udgifter:	50			
4) Pensioner, efter Testa- mentet	60		287	27
5) Elevernes Klædning og Skolemateriale samt Sy- gepleje	75		656	66
6) Vedkommende Præst og Kirkebetjente i Anledning af 2 Elevers Confirmation			72	48
7) Huusholdningen			1658	46
8) Skatter af Stiftelsens Gaard, Brændsel, Udgif- ter ved Heste og Vogn, samt løbende smaae Ud- gifter efter Specification ved Hovedregnskabet			1575	48
9) Gaardens og Inventar- ets Vedligeholdelse efter vedkommende Haandvær- kers Regninger			202	12
10) Extraordinære Udgifter efter specielle Regninger fremlagte ved Hovedregn- skabet			20	
I alt	185		5727	92 $\frac{1}{2}$

	Sølv.		G. og T.	
	Rbd.	ß.	Rbd.	ß.
Transport	185		5727	92½
11) Omvekslet til Sedler r. Sølv	2433			
12) Lønning til Directeu- retne			1500	
13) Inspecteurs, Lærers og Lærerindens Gage samt Folkeløn			1042	
Til Stiftelsen er indkjøbt:				
14) 600 Rbd. Kongl. Oblig.			478	
Samme Udgiwt	2618		8747	92¼
Beholdning	377	70	466	72
Restancer	12	34½	1666	64½
Rentebærende Capital	123,260		7162	48
Uvis Fordring	1700			
1 8 2 4.				
Indtægt:				
1) Beholdning fra forrige Aar	377	70	466	72
2) I Renter af Stiftelsens Capital er indkommen	4059	54	1258	61
3) Capital = Afdrag, nem- lig 5000 Rbdlr. optagne Bankobligationer og 3549 Rbdlr. 79 ß. Sølv med Renter	3549	79	6120	
4) Forpagningsafgiwt			62	48
5) Pensionairer			145	80
6) Sommerleie af nogle Væ- relser i Stiftelsens Gaard			243	72
7) Tilfældige Indtægter	6	4	65	46
8) Omvekslet 7244 Rbdlr. Sølvmünt til			8339	69
Summa Indtægt	7993	15	16,702	64

	Solv.		S. og T.	
	Rbd.	ß.	Rbd.	ß.
Udgiøt:				
1) Renter til Banken af 700 Rbdlr.			14	56
Indsat i Sparekassen:				
2) Efter Hofraad Meyers Fundats for en Elev Løbende Udgiøter:	50			
3) Pensioner efter Testamentet	240		118	12
4) Elevernes Klædning og Skolematerialer samt Sygepleie	169	16	534	65
5) Vedkommende Præst og Kirkebetjente i Anledning af en Elevs Confirmation	29			
6) Huusholdningen			1569	86
7) Skatter af Stiftelsens Gaard, Brændsel, Udgiøter med Heste og Bogn, samt løbende smaae Udgiøter efter Specification ved Hovedregnskabet	187	77	993	18
8) Gaardens og Inventarets Vedligeholdelse efter vedkommende Haandværkeres Regninger			330	87
9) Extraordinære Udgiøter efter specielle Regninger fremlagte ved Hovedregnskabet			103	40
10) Omvæxlet til Sedler	7244			
11) Lønning til Directeurerne			791	64
I alt	7919	93	4456	44

	Sølv.		C. og F.	
	Rbd.	ß.	Rbd.	ß.
Transport	7919	93	4456	44
12) Inspectorens, Lærers og Lærerindens Gage samt Folkeløn			1019	44
Til Stiftelsen er indkjøbt:				
13) 11,400 Rbdlr. Sølv Kongelige Obligationer	80	45	10,676	15
Summa Udgiwt	8000	42	16,152	7
Beholdning			550	57
Underbalance	7	27		
Restancer	1024	82 $\frac{1}{2}$	772	72
Rentebærende Capital	123,760		6962	48
Uvis Fordring	1650	17		
1 8 2 5.				
Indtægt:				
1) Beholdningen fra forrige Aar			550	57
2) I Renter af Stiftelsens Capital er indkommen	3983	38	784	11
3) Capital-Uddrag . . .	449	79	800	
4) Forpagtnings-Udgiwt	50			
5) Pensionairer	50			
6) Sommerleie af nogle Bæ- relser i Stiftelsens Gaard	100			
7) Tilfældige Indtægter			45	20
8) Optaget Laan midlerti- digen i Banken . . . og paa aarligt Uddrag i det kjøbenhavnske Brand- assurance-Compagnie paa Barer	2000			
9) Omverlet til Sedler Rbdlr. r. Sølv	3000		5224	48
Summa Indtægt	9633	21	7404	40

	Solv		S. og T.	
	Rbd.	§.	Rbd.	§.
Udglyt:				
1) Underbalance efter forrige Aars Regnskab	7	27		
2) Indfriet det i Banken gjorte Laan	2000			
3) Capital-Afdrag og Renter	152	59	741	12
4) Efter Arrangement med en Debitor udlant paa Afdrag og imod særskilt Sikkerhed	1800			
Løbende Udgifter:				
5) Pensioner efter Testamentet	60		157	4
6) Elevernes Klædning og Skolemateriale samt Sygepleie	112	52	503	65
7) Vedkommende Præst og Kirkebetjente i Anledning af en Elevs Confirmation	29			
8) Huusholdningen			1665	47
9) Skatter af Stiftelsens Gaard, Brændsel, Udgifter ved Heste og Vogn samt løbende smaa Udgifter efter Specification ved Hovedregnskabet	1		1052	39
10) Gaardens og Inventariets Vedligeholdelse efter vedkommende Haandværkeres Regninger			205	8
11) Extraordinaire Udgifter efter specielle Regninger fremlagte ved Hovedregnskabet	25	30	191	20
Lateris	4187	72	4516	3

	Sølv.		S. og T.	
	Rbd.	ß.	Rbd.	ß.
Transport	4187	72	4516	3
12) Ombyret til Sedler	4950			
13) Lønning til Directeurerne			831	24
14) Inspectorens, Lærers og Lærerindens Gage samt Følgesøn			1070	6
Til Stiftelsen er indkjøbt:				
15) 300 Rbd. Kongl. Oblig.	88	88	190	30
Summa Udgiwt	9226	64	6607	63
Beholdning	406	53	796	73
Restancer	1132	34 $\frac{1}{2}$	110	7
Rentebærende Capital	123,460		162	48
Uvis Fordring	3600	34	6000	

At den rentebærende Capital i dette Aar er bleven formindsket og de uvisse Fordringer forøgede, hldrster fra Realisationen af et Pant.

	Sølv.		S. og T.	
	Rbd.	ß.	Rbd.	ß.
1826.				
Indtægt:				
1) Beholdning fra forrige Aar	406	53	796	73
2) 3 Renter af Stiftelsens Capital er indkommen, saavel som 100 Rbd. Sølv resterende Sommer; Leie for forrige Aar	4230	86	959	81
3) Capital Afdrag	649	45	162	48
4) Forpagtnings Afgift			56	24
5) Pensionairer	150			
Udgifter	5436	88	1975	34

	Sølv		S. og T.	
	Rbd.	ß.	Rbd.	ß.
Transport	5436	88	1975	34
6) Sommerleie af nogle Bø- relser i Stiftelsens Gaard	250			
7) Tilfældige Indtægter			31	49
8) Omvejet til Sedler 4900 Rbd. Sølv			5339	48
Summa Indtægt	5686	88	7546	35
Udgift:				
1) Capital Afdrag og Ren- ter Indsat i Sparekassen:	314			
2) Efter Hofraad Mejers Fundats for 2 Elever Løbende Udgifter:	150			
3) Pensioner efter Testa- mentet			365	60
4) Elevernes Klædning og Skolematerialier samt Sv- gepleie	50		461	9
5) Vedkommende Præst og Kirkebetjente i Anledning af 2 Elevers Confirma- tion.			58	
6) Huusholdningen			1623	81
7) Skatter af Stiftelsens Gaard, Brændsel, Udgif- ter med Heste og Vogn, samt løbende smaa Ud- gifter efter Specification ved Hovedregnskabet			1006	49
8) Gaardens og Inventar- iets Vedligeholdelse efter				
Lateris	514		3515	7

	Solv.		G. og T.	
	Rbd.	ß.	Rbd.	ß.
Transport vedkommende Haandvær- keres Regninger . . .	514		3515	7
9) Extraordinære Udgifter efter specielle Regninger fremlagte ved Hovedregns- skabet.			596	52
10) Omverlet til Sedler	4900		133	29
11) Lønning til Directeu- terne			1112	48
12) Inspecturens, Lærers og Lærerindens Gage, samt Folkeløn			1093	48
Til Stiftelsen er indkjøbt:				
13) 1000 Rbd. Kongelige Obligationer			842	45
Summa Udgift	5414		7293	37
Beholdning	272	88	252	94
Restance	998	34½	891	67
Capital	123,960			
Uvis Fordring	3450	85	6000	
1827.				
Indtægt:				
1) Beholdningen fra forrige Aar	272	88	252	94
2) 3 Renter af Stiftelsens Capital er indkommen	4290	86	350	48
3) Capital=Afdrag	549	79		
4) 3 Forpagtnings=Afgift er indkommen	25		577	23
5) Pensionatrer	41	64	137	48
6) Sommerleie af nogle Bø- relser i Stiftelsens Gaard	250			
Interes	5430	29	1318	21

	Sølv.		S. og R.	
	Rbd.	ß.	Rbd.	ß.
Transport	5430	29	1318	21
7) Tilfældige Indtægter			67	51
8) Omvevlet til Sedler 5072				
Rbd. Sølv			5638	21
9) Optaget Laan	800		600	
Summa Indtægt	6230	29	7623	93
Udgift:				
1) Capital=Uddrag og Renten	329	1		
Løbende Udgifter:				
2) Pensioner efter Testamentet	120		33	26
3) Elevernes Klædning og Skolematerialier samt Sygepleie	75		656	71
4) Vedkommende Præst og Kirkebetjente i Anledning af 2 Elevers Confirmation			58	
5) Huusholdningen			1803	67
6) Skatter af Stiftelsens Gaard, Brændsel, Udgifter med Heste og Vogn, samt løbende smaa Udgifter efter Specification ved Hoved Regnskabet			937	24
7) Gaardens og Inventariets Vedligeholdelse efter vedkommende Haandværkeres Regninger.			544	67
8) Extraordinaire Udgifter efter specielle Regninger fremlagte ved Hovedregnskabet			269	52
9) Omvevlet til Sedler	5072			
Løberis	5596	1	4303	19

	Esb.		S. og L.	
	Rbd.	ß.	Rbd.	ß.
Transport	5,96	1	4303	19
10) Lønning til Directeure- rens			1603	12
11) Inspectorens, Lærers og Lærerindens Gage, samt Folkeløn			1088	78
Til Stiftelsen er indkjøbt:				
12) 500 Rbdlr. Kongelige Obligationer			420	53
Summa Udgift	5596	1	7415	66
Beholdning	634	28	208	27
- Restancer	1257	62	19	94
Rentebærende Capital 123,960 Rbd.				
heri afgaaer Passiva 3900 Rbd.				
Igjen som rentebærende Capital	120,060			
Uds Fordring	3401	6	6000	

Anmærkninger.

- 1) Til at revidere Regnskaberne har været antaget Revisor i det Kongelige Danske Cancellie Justitsraad Schmidt, og efterat denne ved Døden var afgaaet, er antaget Revisor sammesteds Cancellieraad Møller.
- 2) Efter Omstændighederne have vi i sin Tid, for at fremme Stiftelsens Færd, vedtaget indtil videre at lade henstaae uaffordret den halve af den os tilkommende Lønning fra 1ste Januarii 1826, forsaavidt den ikke var Restance for en ældre Tid. Da Stiftelsens Indtægter formedelst dens Debitorers

Udeblivelse med Renter ikke altid tillode at bemeldte Lønning kunde udbetales i de Aar, hvori den var forfalden, har dette givet Anledning til at den paa flere Steder i Regnskabet maatte søres til Udgift med ulige store Summer.

- 3) Med Hensyn til Forpagtnings-Afgiften af Stiftelsens Jorder, som i Aaret 1827 er anført til Indtægt med en større Sum end i de foregaaende Aar, bemærkes, at dette hidhører deels derfra, at en ny Forpagtningscontract er blevet indgaaet i Aaret 1826, hvorved Afgiften er bestemt i Penge istedetfor Naturaler, som hidtil bleve modtagne til Brug for Stiftelsens Huusholdning, deels fra en Restance, som Forpagteren i 1826 havde paadraget sig, og som i det følgende Aar blev afsjort.
- 4) De Capital-Afdrag, som indkomme paa Fordringer, som Stifterinden har efterladt sig, og som efter Bestemmelserne skulle inddrages, blive anlagte i Statspapirer, indtil de i Overensstemmelse med Fundatsen passende kunne anbringes paa Prioritet i faste Elendomme.
- 5) Siden Stiftelsens Begyndelse og til Udgang 1827 have 27 Elever nydt fri Undervisning, Kost, Logi og Klædning i Stiftelsen. Af disse ere 14 confirmerede og efter fuldendt Undervisning udgaaede af Stiftelsen og 3 ere af andre Aarsager udgaaede. Desuden have 7 Elever for en passende Beta-

ng nydt Uderøveling, Kost og Loge i Stiftelsen
ge med Gratistjerne.

Directionen for den Børnske Stiftelse
Monrad. Kolderup-Rosenvinge.

Fortsettelse af Efterretningerne om ledige geistlige
Embeders Indtægter og de derpaa hvilende Byrder.

(See Coll. Tid. for d. A. No. 66, Side 946).

465) Seden og Aasum Sognekald i
Syens Stift, efter den gamle Angivelse 300 Rdlr.,
har følgende Indtægter: 1) begge Sognes 265 Tdr.
Hartkorn giver i Tiende omtrent 34 Tdr. Rug, 59
Tdr. Byg og 59 Tdr. Havre; 2) Qvægtienden om-
trent 16 Rbdlr.; 3) Offer og Accidentser 100 Rbdlr.;
4) Smaaredsel 40 Snefe Veg, 14 Par. Kyllinger og
4 a, 5 Lpd. Ost; 5) Præstegaarden staaer for Hart-
korn 4½ Td. med 56 Tdr. Agerland, 7 Tdr. Eng
og 1 Td. Torvemose. (Fortsettes).

Ledige Embeder.

Under det danske Cancellie: Herredsfoged-
og Herredsskriver-Embedet i Meerløse og Lidsø Her-
reder og Birkedommer- og Birkesskriver-Embedet ved
Lølløse og Frydendahls Birker.

Befordringer og Afgang.

Under det danske Cancellie: Den 17de De-
cember er Cand. theol. H. M. Møller beskikket til
Præst ved Garnisonen paa Christiansøe.

